

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΕΙΟΣ ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Εισάγωγον τῆς Μαγείας τῆς πάλαι ποτέ

ΕΚΔΟΣΗ
ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ
ΜΑΝΟΛΗΣ ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΕΙΟΣ
ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ISBN: 960-404-083-9

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΕΙΟΣ ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Εισαγωγήν τῆς Μαγείας τῆς πάλαι ποτέ

ΕΚΔΟΣΗ
ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ
ΜΑΝΟΛΗΣ ΒΑΡΒΟΥΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΩΝ	9
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	11-25
Α. Περιγραφή τοῦ κώδικα	11-12
Β. Περιεχόμενο	12-14
Γ. Τὸ ἐκδιδόμενο μαγικὸ χειρόγραφο καὶ ἡ παράδοση τῶν χειρογράφων ‘σολομωνικῶν’	14-24
Δ. Ἡ ἔκδοση τοῦ κειμένου	24-25
ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ: <ΕΙΣΑΓΩΓΟΝ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ> ..	27-323
ΣΧΟΛΙΑ	325-415
ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ	417
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΗΓΩΝ	419
ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ	421-427
ΠΙΝΑΚΑΣ ΛΕΞΕΩΝ	429-435
ΠΙΝΑΚΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ	437-443

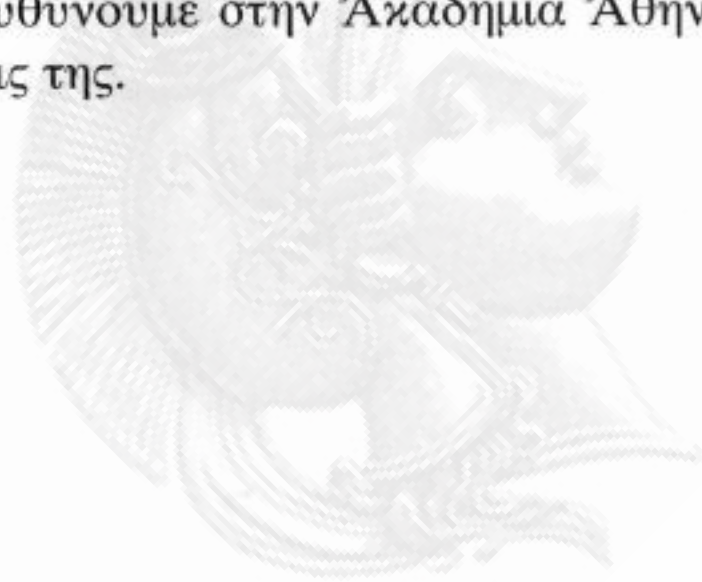

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΩΝ

Τὸ 1968, ὁ μοναδικὸς κληρονόμος τῶν Βερναρδάκηδων κ. Ἡλίας Ρίζος ἐμπιστεύθηκε τὸ προερχόμενο ἀπὸ τὴν προσωπικὴ τους βιβλιοθήκη καὶ ἐκδιδόμενο ἐδῶ χειρόγραφο στὸν Μ. Παπαθωμόπουλο πὺ ὑποσχέθηκε νὰ τὸ ἐκδώσει μὲ τὸ ὄνομά τους.

Ἡ φιλολογικὴ ἔκδοση τοῦ κειμένου γίνεται ἀπὸ τὸν Μανόλη Παπαθωμόπουλο, ὁμότιμο καθηγητὴ τῆς κλασσικῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων, καὶ τὰ σχόλια γίνονται ἀπὸ τὸν Μανόλη Βαρβούνη, ἀναπληρωτὴ καθηγητὴ τῆς Λαογραφίας στὸ Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

Θερμὲς εὐχαριστίες ἀπευθύνουμε στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πὺ περιέλαβε τὸ βιβλίο τοῦτο στὶς ἐκδόσεις της.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α. Περιγραφή του κώδικα

Ο κώδικας αποτελείται από 500 φύλλα κατανεμημένα σε 44 αστάχωτα τετράδια ραμμένα τὸ καθένα στὴ ράχη, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄνισο κάθε φορά ἀριθμὸ φύλλων. Εἶναι γραμμένος κατὰ περίπτωσιν μὲ μαῦρο, καστανὸ ἢ μῶβ μελάνι. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ δύο μεγαλύτερα φύλλα μὲ μαγικά σχήματα. Τὰ φύλλα 227^v, 352^r-355^v, 475^v-476^v καὶ 496^v-500^v εἶναι ἄγραφα. Ὁ κώδικας εἶναι ἀκέφαλος, καὶ δὲν μποροῦμε νὰ γνωρίζουμε μὲ σιγουριά ἂν δὲν εἶναι καὶ κολοβός, ἐπειδὴ ἡ λέξη «τέλος», μὲ τὴν ὁποία τελειώνει τὸ τελευταῖο γραμμένο φύλλο, χρησιμοποιεῖται συχνότατα, στὸ τέλος πολλῶν συνταγῶν, ἄρα δὲν σημαίνει ὀπωσδήποτε καὶ τὸ τέλος τοῦ χειρογράφου. Ἀντίθετα, τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ τελευταῖα 5 φύλλα τοῦ κώδικα εἶναι ἄγραφα, ἀποτελεῖ μιὰ ἰσχυρὴ ἔνδειξη ὅτι δὲν εἶναι κολοβός.

Ὁ κώδικας φαίνεται νὰ εἶναι γραμμένος ἀπὸ τὸ ἴδιο χέρι, μὲ ἐνδεχόμενο, σὲ ὀρισμένα σύντομα τμήματα, νὰ ἔχουμε ἀλλαγὴ χειριοῦ ἢ βιαστικὸ γράψιμο τοῦ ἴδιου γραφέα, πὺ τροποποιεῖ κάπως τὴν ἀπόδοση τοῦ γραφικοῦ του χαρακτήρα.

Τὰ κείμενα εἶναι τονισμένα, πνευματισμένα καὶ ἄνισα ὀρθογραφημένα, ἀφοῦ ἄλλοῦ χρησιμοποιεῖται καὶ ἡ ὑπογεγραμμένη στὴν ὑποτακτικὴ καὶ στὴν δοτικὴ τῶν ὀνομάτων καὶ ἄλλοῦ ὑπάρχουν σημαντικὰ ὀρθογραφικὰ σφάλματα. Ἡ γλῶσσα εἶναι ἐπίσης ἄνιση, ἄλλοῦ καθαρεύουσα καὶ ἄλλοῦ ἢ καθημερινὴ γλῶσσα στὴν πιὸ λαϊκὴ τῆς μορφή.

Στὰ μαγικά σχήματα πὺ συναντοῦμε συχνὰ στὸν κώδικα διακρίνεται μιὰ πρώτη φάση ἀντιγραφῆς μὲ μολύβι, ἀπὸ ἓνα πρωτότυπο, πὺ κατόπιν ἐπισημειώνεται (ξεπατικῶνεται) μὲ μελάνι. Αὐτὸ ἐνισχύει τὴν ὑπόθεση τῆς ἀντιγραφῆς ἀπὸ διάφορα καὶ διαφορετικὰ πρότυπα, ὥστε νὰ σχηματιστεῖ, μὲ σωρευτικὴ διαδικασία, τὸ μαγικὸ χειρόγραφο μας.

Τὸ χαρτὶ τοῦ κώδικα εἶναι γραμμωμένο μὲ ὀριζόντιες γραμμὲς καθὼς καὶ μὲ κάθετες γραμμὲς πὺ ὀρίζουν τὰ περιθώρια, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς σελίδας. Κάθε σελίδα ἔχει 15 ἀράδες, στὶς ὁποῖες ἀναπτύσσεται τὸ κείμενο, ὑπάρχουν ὀμως καὶ σελίδες πὺ ἔχουν πολὺ περισσότερες ἀράδες.

Τὸ περιεχόμενο τοῦ χειρογράφου εἶναι μικτό: τὸ μεγαλύτερο μέρος του εἶναι γραμμένο στὰ ἑλληνικά, παρεμβάλλονται ὀμως, ἰδίως στὴν ἀρχή, τμήματα γραμμένα, μὲ ἑλληνικὴ γραφή, σὲ τουρκικὴ, ἀραβικὴ καὶ περσικὴ γλῶσσα. Σὲ

όρισμένους μαγικούς χαρακτήρες έχουμε χρήση στοιχείων από την αραβική, την έβραϊκή και την αρμενική γραφή, ανάλογα με τὸ πρότυπο κάθε συνταγῆς.

Τὰ τετράδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται τὸ χειρόγραφο ἔχουν διαστάσεις περίπου 15×10 ἐκ., με ἐλάχιστες κατὰ περιπτώσεις ἀποκλίσεις. Οἱ ἀποκλίσεις αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ γραφέας ἔκοψε με μαχαίρι φύλλα χαρτιοῦ μεγαλυτέρων διαστάσεων, ὥστε νὰ καταλήξει στὸ συγκεκριμένο, μικρὸ καὶ εὐχρηστο, σχῆμα. Πρόκειται, οὐσιαστικά, γιὰ ἓνα εἶδος «βιβλίου τσέπης», ἓνα *vade mecum*, ἓνα ἐγκόλπιο τὸ ὁποῖο μπορούσε εὐκόλα νὰ μεταφερθεῖ, χωρὶς νὰ γίνεται ἀντιληπτό, καὶ νὰ εἶναι εὐκόλο γιὰ χρήση ὁποιαδήποτε στιγμή.

Στὰ φύλλα 2-3 καὶ σὲ ἄλλα ὑπάρχει ὑδατόσημο με τὶς λέξεις «ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ» καὶ τὶς χρονολογίες 1887, 1888, 1889. Στὸ κέντρο ὑπάρχει θυρεὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, με τὴν ἐπιγραφή «ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ». Οἱ χρονολογίες αὐτὲς μαρτυροῦν γιὰ τὴν χρονολόγηση τοῦ χαρτιοῦ καὶ συνεπῶς δίνουν μία κατὰ προσέγγιση ἐνδειξη τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖο ἀντιγράφηκε ὁ κώδικας. Οἱ χρονολογίες αὐτὲς ὡστόσο ἀποτελοῦν ἐνδείξεις γιὰ τὴν χρονολόγηση τοῦ χειρογράφου, ὄχι ὅμως καὶ τῆς σύνταξης τοῦ περιεχομένου του. Πιθανότατα, τὸ χειρόγραφο, γραμμéνο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος ἀπὸ τὸν ἴδιο γραφέα, με σταθερὸ γράψιμο καὶ ἐνιαῖο τρόπο σύνθεσης, μαρτυρεῖ ὅτι πρόκειται γιὰ ἀντίγραφο ἀπὸ ἄλλο, ἄγνωστης παλαιότητας, χειρόγραφο, τὸ ὁποῖο, με τὴ σειρά του, εἶχε συντεθεῖ σὲ διάφορα στάδια, με συμπληρωματικὴ ἐργασία ἀπὸ ποικίλα πρότυπα, ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ ποικίλους γραφεῖς.

Σὲ ὁρισμένα τμήματα πὸν παρατίθενται αὐτούσια, με τὴν τεχνικὴ τοῦ scanner, περιλαμβάνονται καὶ λέξεις ἢ φράσεις πὸν δίνουν μία ἀντιπροσωπευτικὴ εἰκόνα τοῦ γραφικοῦ χαρακτήρα καὶ τῆς ἄνισης ὀρθογραφικῆς ἱκανότητος τοῦ γραφέα.

Β. Περιεχόμενο

Στὸ χειρόγραφό μας περιλαμβάνονται συνταγές (φφ 1-21), ὁδηγίες γιὰ κατασκευὴ μαγικοῦ κύκλου (φφ 21-22), κατόπιν πάλιν συνταγές (φφ 22^v-28^v), τὰ δώδεκα ζώδια (φφ 29-30), κλειδώματα (φφ 30-32), εὐχὲς τῶν πλανητῶν (φφ 33-34), ἐνέργειες τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἡμερονυκτίου (φφ 35^v-42^r), περὶ τῆς φύσης τῶν δώδεκα ζωδίων καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν (φ. 42^v), περὶ τῆς ὠφελείας τῶν δώδεκα ζωδίων (φφ 43^r-45^r), περὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ κάθε πλανήτου (φφ 45^v-46^v), περὶ τῆς συμφωνίας τῶν πλανητῶν καὶ τῶν δώδεκα ζωδίων (φφ 46^v-49^r), περὶ τὰς φύσεις τῶν 12 ζωδίων καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν (φφ 49^v-53^v), περὶ τοῦ ὀφιομίμητου ἀστέρος (φφ 55^v-56^v), περὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φ 57^{r-v}), περὶ ὡρῶν καὶ ἡμερῶν τῶν δώδεκα ζωδίων (φφ 57^v-59^r) κάλεσμα μαυροπλίτικον (φ 59^v), σύναξις τῶν πνευμάτων (φ 59^v-60^r), ἐσμάδες καὶ καλέσματα (φ 60^v), περὶ ἀορατότητος (φφ 61^v-63^v), ἔτε-

ρον κάλεσμα μαυροπλίτικον (φ 64^{rv}), καλέσματα (φφ 65^r-73^v), τέχνη ἐκλεκτή καὶ δόκιμος (φφ 73^v-74^r), ὀρκισμοὶ (φφ 74^v-83^v), Γενικὴ ἐρμηνεία τῆς εὐχῆς (φφ 83^v-84^r), περὶ τῶν εὐχῶν τῶν πλανητῶν (φφ 84^r-85^v), ὀρκισμὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ τῶν δαμόνων (φφ 85^v-86^v), Ἑπταήμερον, ἦτοι τὰ στοιχεῖα τῆς μαγείας (φ 87^{rv}), περὶ τοῦ κύκλου (φφ 87^v-89^v), περὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν ὥρῶν καὶ τῶν ἀγγέλων (φ 90^v), περὶ ὀνομασιῶν τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν σφραγίδων (φφ 91^r-93^r), περὶ τῶν ἱερουργιῶν καὶ εὐλογιῶν τοῦ κύκλου (φφ 93^r-94^r), περὶ ἱματίου καὶ πεντάλφας (φ 94^v), περὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐνεργείας (φφ 95^r-98^r), ἐξορκισμὸς κατὰ τῶν ἐναερίων πνευμάτων (φφ 98^v-105^v), αἱ ὀπτασίαι καὶ τὰ φαντάσματα (φφ 106^v-109^v), ὀρκομωσῖαι τῶν ἡμερῶν (φφ 109^v-134^r), τὰ οἰκεία εἶδη τῶν πνευμάτων τοῦ Κρόνου (φφ 134^v-135^r), Ἑρμηνεία (φφ 135^v-142^v), εὐχὴ τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος πρὸς ἀποδίωξιν πνευμάτων (φφ 142^v-148^v), ἕτεροι ἐξορκισμοὶ (φφ 148^v-158^r), εὐχὴ διὰ θησαυρὸν (φφ 158^v-172^r), ἕτερα τέχνη ἐκλεκτή (φφ 172^v-173^v), ἀστρονομικὴ τέχνη (φφ 176^r-191^r), καλέσματα τῶν πλανητῶν (φφ 191^v-208^r), θυμιάματα καὶ βουλλωτήρια τῶν πλανητῶν (φφ 208^v-210^r), χαρακτηρισμοὶ τῶν πλανητῶν (φφ 210^r-212^r), μελάνια τῶν πλανητῶν (φφ 212^v-218^v), εὐχὴ τῶν ἁγίων ἀγγέλων (φφ 219^r-220^r), ἀρχὴ ἀστρονομίας τοῦ προφήτου Κυπριανοῦ (φφ 221^v-222^r), διάφορες συνταγές (φφ 222^v-227^v), κατασκευὴ μελανιῶν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φ 228^{rv}), κατασκευὴ θυμιαμάτων (φφ 229^r-230^r), πῶς νὰ κάμῃς μελάνι τῆς τέχνης (φ 230^{rv}), περὶ τοῦ κονδυλίου τῆς τέχνης (φ 230^v), περὶ τοῦ μαχαιρίου τῆς τέχνης (φ 231^{rv}), πῶς νὰ κάμῃς χαρτὶ ἀγέννητον (φφ 232^r-233^r), ἐρμηνεία τῆς τέχνης τοῦ δακτυλιδίου (φφ 233^v-236^v), προσευχαὶ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν (φφ 237^r-257^r), περὶ τῶν 12 ζωδίων εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν (φφ 257^v-259^v), παρασκευὴ μελανιῶν καὶ θυμιαμάτων (φφ 260^r-263^r), εὐχαὶ (φφ 263^v-276^r), οὐράνιαι σφραγίδες (φφ 276^v-279^r), συνταγές (279^v-287^v), ἰατρεία τῶν χελωνίων (φφ 287^r-288^v), περὶ τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως (φφ 288^v-289^r) συνταγές (φφ 289^r-302^v), καλέσματα (φφ 302^v-311^r), ἐρμηνεία τῆς τέχνης τοῦ δακτυλιδίου (φφ 313^r-316^v), περὶ ἀφανότητος (φφ 316^v-318^v), τέχνη νεκρομαντείας (φφ 318^v-319^v), ἐρμηνεία διὰ τὸ μαῦρον ἄλογον (φφ 320^r-321^r), καλέσματα τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φφ 321^v-348^r), ὁ κύκλος (φ 348^{rv}), εὐχαὶ (349^r-351^v), φυλακτήρια, μέταλλα, πλάκες (φφ 351^v-365^v), βουλλες, σφραγίδες καὶ βουλλωτήρια (φφ 366^r-371^v), μαχαιροὶ καὶ κονδύλι τῆς τέχνης (φ 372^{rv}), συνταγές, ξόρκια (φφ 373^r-376^v), θυμιάματα καὶ μελάνια τῶν πλανητῶν (φφ 377^r-381^r), ἀλφάβητος τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φφ 381^v-389^v), μαγνητισμοὶ (φφ 390^r-395^v), σφραγίδες καὶ βουλλες (φφ 395^v-403^r), συνταγές (φφ 403^v-404^r), σφραγίδες (φφ 404^v-407^r), παραγγελίαι, συνταγές, φυλακτήρια (φφ 407^v-412^v), βουλλες (φφ 413^r-423^v), συνταγές, ξόρκια, φυλακτήρια (φφ 424^r-435^v), σεληνοδρόμιον (φφ 435^v-438^v), περὶ τῶν ἡμερῶν καὶ ὥρῶν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φφ 439^r-448^r), βοτανικὴ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φφ 448^v-458^v), εὐχὴ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν (φφ 458^v-492^r), παραγγελία γενικὴ (φφ 493^r-494^r), γενικὴ ἐρμηνεία τῆς εὐχῆς (φ 494^v).

Ἄπὸ τῆ σύγκριση τοῦ χειρογράφου μας μὲ ἄλλα μαγικὰ χειρόγραφα ποὺ

ἀναφέρονται παρακάτω (π.χ. Athen. 23, Athen. 1265, Athen. 1275) προκύπτει ὅτι ὁ Βερναρδάκειος Μαγικός Κώδικας παρουσιάζει ἐξαιρετική ἔκταση, πολυμορφία, ποικιλία καὶ πλοῦτο τόσο στὶς ὁδηγίες γιὰ τὴν ἐκτέλεση μαγικῶν πράξεων καὶ τὴν καθιέρωση μαγικῶν ἀντικειμένων καὶ μέσων (π.χ. κύκλου, μαχαιριοῦ κ.λπ.) ὅσο καὶ στὶς πολλές καὶ ἐπάλληλες συνταγές πού περιέχει. Ὁ κώδικάς μας περιλαμβάνει ἐπίσης ἓνα ἐξαιρετικὸ πλοῦτο ἀπὸ μαγικοὺς χαρακτήρες, μαγικά σχήματα, σφραγίδες, κ.λπ., πού εἰκονογραφοῦν τὰ γραφόμενα στὴν οἰκεία θέση. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα δίνουν στὸν Βερναρδάκειο Μαγικὸ Κώδικα μίαν ξεχωριστὴ θέση ἀνάμεσα στὰ μέχρι σήμερα γνωστὰ καὶ, ἐνίοτε, «ὄνομαστὰ» μαγικά χειρόγραφα.

Γ. Τὸ ἐκδιδόμενο μαγικὸ χειρόγραφο καὶ ἡ παράδοση τῶν χειρῶν «σολομωνικῶν»

Τὸ παρουσιαζόμενο καὶ ἐκδιδόμενο ἐδῶ χειρόγραφο εἶναι ἓνας σύμμεικτος κώδικας, ἀπ' αὐτοὺς πού κυκλοφοροῦν στὸν ἐλληνικὸ λαὸ καὶ εἶναι γνωστοὶ μὲ τὸ ὄνομα «σολομωνικές». Ἡ συλλογὴ αὐτὴ δημιουργήθηκε προφανῶς ἀπὸ ἓναν ἢ περισσότερους μάγους ἢ καὶ ἐνδιαφερόμενους γιὰ τὴ μαγεία – πού ἀντέγραφε ἀπὸ ἄλλα, παλαιότερα μαγικά χειρόγραφα πού ἔβρισκε, μὲ σκοπὸ νὰ καταρτίσει μίαν χρηστικὴ μαγικὴ ἐγκυκλοπαίδεια, ἴσως καὶ γιὰ προσωπικὴ του χρῆση. Γι' αὐτὸ καὶ συναντοῦμε σὲ διαφορετικὰ σημεῖα τοῦ χειρογράφου παρόμοιες, παραπλήσιες ἢ ἀντίστοιχες μαγικὲς συνταγές γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα ἢ ζητούμενο· ἂν τὸ χειρόγραφο εἶχε ἀντιγραφεῖ ἀπὸ ἓνα πρότυπο, ἢ εἶχε ὑποστεί μίαν στοιχειώδη κατάταξη, οἱ ὅμοιες συνταγές (π.χ. γιὰ τὸν ἔρωτα, τὴν ἐπιτυχία στὸν πόλεμο, τὴν εὕρεση θησαυροῦ κ.τ.λ.) θὰ βρίσκονταν στὸ ἴδιο σημεῖο τοῦ χειρογράφου, ἢ μίαν μετὰ τὴν ἄλλη¹.

Ἡ ἴδια σωρευτικὴ μέθοδος δημιουργίας τέτοιων μαγικῶν χειρογράφων μπορεῖ νὰ ἀνιχνευθεῖ καὶ σὲ ἄλλα παρόμοια χειρόγραφα μαγικοῦ περιεχομένου διαφόρων συλλογῶν. Ὅλα ἔγιναν ἀπὸ ἀντιγραφές, σὲ ποικίλες χρονικὲς στιγμές καὶ ἀπὸ διάφορα πρότυπα, ὥστε ὁ κάτοχός τους νὰ ἔχει ἓνα ἐγχειρίδιο διαφόρων μαγικῶν συνταγῶν γιὰ κάθε χρῆση.

Παρόμοια χειρόγραφα εἶναι, ὅπως προαναφέρθηκε, γνωστὰ στὸν ἐλληνικὸ χῶρο· ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ τοὺς κώδικες Athen. 23, Athen. 1265, Veneti 5 - Marc. CCCXXIV, Angelicus 29 (C. 4, 8), Athen. 1275, Athen. 1350, Neapol. II.C.33 (olim 34), Athen. 11, Mediol. 19, Laur. 28, Florent. F 17, Vindobonensis

1. Στὰ σχόλια πού ἔπονται τοῦ κειμένου ἐπισημαίνονται περιπτώσεις καὶ ἐσωτερικὲς ἐνδείξεις τοῦ χειρογράφου, γιὰ τὶς διαφορὲς πηγές πού χρησιμοποιήθηκαν στὴ σύνθεσή του.

phil. gr. 108, Vat. gr. 1056, Harl. 5596 και Athous, Dion. mon. 282, καθώς και τις δημοσιεύσεις τους από τον Armand Delatte στα *Anecdota Atheniensia* (τόμος 1, Liège et Paris 1927) και στην περίφημη σειρά *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* (τόμοι 1-10, Bruxellis 1898-1924). Στις δημοσιεύσεις αυτές, για σύγκριση, παραπέμπουμε συχνά στα σχόλια που συνοδεύουν το εκδιδόμενο κείμενο του χειρογράφου μας.

Με τον όρο *σολομωνική* χαρακτηρίζονται διάφορα μαγικά βιβλία, που περιέχουν συνταγές και οδηγίες, με σκοπό την καθυπόταξη των δαιμόνων και την χρησιμοποίησή τους από τον έκαστοτε μάγο². Η πατρότητα των βιβλίων αυτών αποδίδεται, από την παράδοση, στον Σολομώντα, ο οποίος κατά αρχαία ιουδαϊκή πίστη έγραψε *Βιβλίον ιαμάτων παντός πάθους*. Ο θρύλος για την ιδιαίτερη μαγική δύναμη του Σολομώντα δημιουργήθηκε ήδη στον πρώιμο μεσαίωνα: σύμφωνα με αυτόν, ο βασιλιάς του Ισραήλ μπορούσε να διατάζει δαιμόνια και ανέμους³, ενώ κατά την *Διαθήκη Σολομώντος υιού Δαβίδ*⁴, ένα απόκρυφο πρώιμο χριστιανικό κείμενο, ήταν κάτοχος μαγικού δακτυλιδιού, δώρου του Θεού δια του αρχαγγέλου Μιχαήλ, με το οποίο υπέτασσε τους δαίμονες.

Οί χειρόγραφες σολομωνικές είναι συμπλήματα μεσαιωνικών αλχημιστικών και μαγικών συνταγών και κειμένων, που περιλαμβάνουν τρόπους ύποταξης δαιμόνων, θεραπευτικές συνταγές, δεισιδαιμονίες, αστρολογικές δοξασίες και τελετές μαύρης μαγείας. Πρόκειται για ένα είδος οδηγιών προς τους μάγους, που άσκησαν μεγάλη επίδραση στις μαγικές μεθόδους και πρακτικές μέχρι και τα νεότερα χρόνια⁵.

Η βάση των μαγικών αυτών πρακτικών άπαντᾶ σε μαγικούς παπύρους, όπου διασώζονται μαγικά βιβλία ως τον Γ' και Δ' μ.Χ. αιώνα, μεγάλο μέρος των οποίων έχει εκδοθεί από τον Karl Preisendanz στην τρίτομη σειρά *Papyri Graecae Magicae. Die griechischen Zauberpapyri* (Stuttgart 1973). Από τα περιε-

2. Δ. Β. Οικονομίδης, «Σολομωνική», *Θρησκευτική και Ήθική Έγκυκλοπαίδεια* 11 (1967), σ. 268-269. Ν. Γ. Πολίτης, *Νεοελληνική Μυθολογία* 2. Έν Αθήναις 1874, σ. 462-464. Ο ίδιος, *Λαογραφικά Σύμμεικτα* 1. Έν Αθήναις 1920, σ. 39, 41 και *Λαογραφικά Σύμμεικτα* 3. Έν Αθήναις 1975², σ. 163, 165, 179-183, 336.

3. Δ. Β. Οικονομίδης, «Χρονογράφου» του Δωροθέου τὰ λαογραφικά», *Λαογραφία* 18 (1959), σ. 203-205, 216-220 και *Λαογραφία* 19 (1960-1961), σ. 58-59. Ο. Dähnhardt, *Natursagen* 1. Leipzig - Berlin 1907, σ. 321-336, στο κεφάλαιο «Sagen von Salomo». Βλ. και P. Hallgarten, *Rhodos*. Frankfurt 1929, σ. 43-45.

4. Το ελληνικό πρωτότυπο του έργου βλ. στο PG 122, σ. 1315-1358. Κριτική έκδοση του ίδιου κειμένου δημοσίευσε ο C. C. McCown, *The Testament of Solomon*. Leipzig 1922. Συγγραφέας του έργου πιθανότατα ήταν κάποιος χριστιανός του Γ' αί., ο οποίος στηρίχθηκε σε έβραϊκές πηγές του Α' μ.Χ. αί.

5. Ανάλογες επιδράσεις βλ. και στον παραδοσιακό πολιτισμό άλλων βαλκανικών λαών: πρβλ. C. Radulescu-Codin, *Ingerul Românului*. Bucuresti 1913, σ. 67-68 και N. Cartoian, *Cartile populare* 1. Bucuresti 1929, σ. 126-127 και 2. Bucuresti 1938, σ. 47.

χόμενα τῶν σολομωνικῶν (εὕρεση θησαυρῶν, ἀνακάλυψη κλεπτῶν, πρόκληση κακοῦ στοὺς ἐχθροὺς κ.τ.λ.) πηγάζει μεγάλο μέρος καὶ τῶν δεισιδαιμονιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἄλλες προέρχονται ἀπὸ τὴν ὑποτιθέμενη ἐπήρεια τῶν ἄστρον, ἄλλες ἀπὸ τὶς σχέσεις ἀνθρώπων καὶ δαιμόνων καὶ ἄλλες ἀπὸ παρεφθαρμένες ἀρχές θρησκειῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Τέλος, βασικὸ σημάδι τῆς ὑποτιθέμενης αὐτῆς μαγικῆς δύναμης εἶναι ἡ πεντάλφα, τὸ signum Salomonis, τὴν ὁποία εἶχαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὡς σύμβολο τῶν Πυθαγορείων, οἱ Ἑβραῖοι, οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ καὶ οἱ μουσουλμάνοι, μὲ ἀποτρεπτικὴ καὶ φυλακτικὴ, πάντοτε, σημασία. Τὸ μαγικὸ αὐτὸ σημάδι ἀναφέρεται συχνὰ καὶ στὰ κείμενα τοῦ χειρογράφου μας, πού ἐκδίδονται στὴ συνέχεια.

Οἱ μαγικὲς συνταγὲς τῶν διαφόρων σολομωνικῶν μοιάζουν γενικά, διαφέρουν ὅμως στὶς ἐπιμέρους τελετουργικὲς λεπτομέρειες, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κριτικὴ ἔκδοσή τους μὲ βάση περισσότερα τοῦ ἑνὸς χειρογράφου, ἀφοῦ κατ' οὐσίαν δὲν πρόκειται γιὰ τὰ ἴδια, ἀλλὰ γιὰ παραπλήσια κείμενα. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἐκδίδονται τὰ μαγικὰ χειρογράφα ξεχωριστά, ἀφοῦ πλουτίζουν τὴ μαγικὴ παράδοση, τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία καὶ τὶς γνώσεις μας γιὰ τὴ μαγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μὲ βάση αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις προχωροῦμε στὴ συνέχεια στὴν ἔκδοση τοῦ μεγάλου καὶ σημαντικοῦ χειρογράφου μας, τὸ ὁποῖο προσθέτει ἀρκετὲς συνταγὲς καὶ πολλὲς διαφορετικὲς τελετουργικὲς λεπτομέρειες στὴν ἤδη γνωστὴ χειρογραφὴ μαγικὴ παράδοση. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ δημοσίευσή του εἶναι ἐπισημονικὰ ἀναγκαῖα, καθὼς προσφέρει ἕνα corpus συνταγῶν καὶ κειμένων ἀπαραίτητων γιὰ τὴν προώθηση τῆς μελέτης τῆς μαγείας, πού ἤδη βρίσκεται σὲ ἐξέλιξη.

Ὅπως θὰ παρατηρήσει ὁ ἀναγνώστης, στὰ κείμενα πού δημοσιεύονται στὴ συνέχεια ὑπάρχουν πολλὰ ἀκατανόητα γλωσσικὰ στοιχεῖα, ἀκόμη καὶ φράσεις ἢ ὀλόκληρες παράγραφοι. Ἐνα μέρος αὐτῶν εἶναι μαγικὲς λέξεις ἢ ὀνόματα πνευμάτων, σύμφωνα μὲ τὰ ἐπιμέρους σχόλια πού παρατίθενται ἐδῶ. Σὲ ὀρισμένες ὥστόσο περιπτώσεις ἔχουμε σοῦρες καὶ χωρία τοῦ Κορανίου, τὰ ὁποῖα καὶ ἔχουμε ταυτίσει μὲ τὴ βοήθεια τοῦ κ. Ἀχμέτ Νιζάμ⁶, ἀφοῦ, κατὰ τὴ λαϊκὴ μαγικὴ ἀντίληψη, ἡ ἀπαγγελία τῶν συγκεκριμένων κορανικῶν χωρίων ἀπομακρύνει τὸ κακὸ καὶ τὸν διάβολο⁷. Ἄλλοῦ ἔχουμε μεμονωμένες λέξεις στὰ τουρ-

6. Κατὰ τὴν ἔκδοση τοῦ R. Bell, *The Qur' ān* 1-2. Edinburgh 1937-1939. Γιὰ τὸ κείμενο πρβλ. Ἄν. Παννουλάτος (νῦν ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας), *Ἰσλάμ. Θρησκευτολογικὴ ἐπισκόπησις*. Ἀθῆναι 1990⁵, σ. 108-114.

7. Πρβλ. σχετικὰ J. Jomier, *La place du Coran dans la vie quotidienne en Egypte*. Tunis 1952, σ. 94. Ὁ ἴδιος, *Introduction à l'Islam actuel*. Paris 1964, σ. 107-114. M. O. A. Abdul, *The Holy Book of Islam. Its Contents and Value. An Introduction to the study of the Qur' ān*. Lagos 1971, σ. 62.

κικά, τὰ ἀραβικά καὶ τὰ περσικά, τὶς ὁποῖες ἐπίσης προσπαθήσαμε νὰ ἐρμηνεύσουμε, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ κ. Νιζάμ καὶ τῆς κας Γκιονοῦλ Ἀκτάς, γιὰ τὴν πληρέστερη κατανόηση τῶν συνταγῶν καὶ τὴν εὐχερέστερη μελέτη τους. Ὅρισμένες τέτοιες παράγραφοι προέρχονται ἀπὸ τὴν Hadith, “τὸ δεύτερο στήριγμα τοῦ οἴκου τοῦ ἰσλάμ”⁸, ὅποτε ἡ πιθανὴ ταύτιση ἔγινε ἀπὸ μία ἢ δύο λέξεις, ἀφοῦ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἔχουν γίνεαι τέτοιες καὶ τόσες ἀλλοιώσεις στὸ κείμενο, ὥστε νὰ μὴν μποροῦν νὰ γίνουιν σίγουρες ταυτίσεις.

Ἀπὸ τὴν κατάσταση τῶν πηγῶν αὐτῶν καὶ τὶς παραφθορὲς ποὺ ἔχουν ὑποστει φαίνεται ὅτι ἡ ἐγγραφή τους σὲ ἑλληνικὸ ἀλφάβητο ἔγινε ἀπὸ κάποιον ποὺ δὲν γνώριζε ἀραβικά, ἀλλὰ ἀποτύπωνε ἀκουστικά ὅσα διαβάζονταν ἀπὸ κάποιον ἄλλον, ὁ ὁποῖος καὶ δὲν ἤλεγξε κατόπιν τὴν ἑλληνικὴ μεταγραφή. Γι’ αὐτὸ καὶ τὰ διάφορα χωρία εἶναι δύσκολο τόσο νὰ κατανοηθοῦν ὅσο καὶ νὰ ταυτιστοῦν.

Ἀξίζει ἐπίσης νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι τὰ χωρία τῆς ἰσλαμικῆς παράδοσης, κατὰ πάγια μαγικὴ πρακτικὴ, παρέχονται μὲ τοὺς ἀκόλουθους τρόπους: α. αὐτούσια, β. διαβασμένα ἀνάποδα, ὅπως ὅταν διαβάζουμε τὸ κείμενο μέσω τῆς ἀπεικόνισής του σὲ ἕναν καθρέφτη, καὶ γ. μὲ τὴν χρησιμοποίησιν μιᾶς λέξης ὡς κεντρικῆς καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὑπόλοιπων λέξεων ἐκατέρωθεν αὐτῆς, μὲ ἀρχὴ ἀπὸ τὰ δεξιά, καὶ μὲ μία λέξη, διαδοχικά, ἀπὸ κάθε κατεύθυνση. Ἡ ἀνάγνωσιν αὐτὴ, ποὺ θεωρεῖται ὅτι ἐξασφαλίζει μαγικὴ ἰσχὺ, κάνει τὴν ταύτιση τῶν χωρίων ἀκόμη δυσκολότερη.

Τέλος, ἄς σημειωθεῖ πὼς οἱ παρανοήσεις καὶ οἱ παραφθορὲς τῶν λέξεων, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀπόδοσίν τους μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρες, ἀδυνατίζουν ἢ ἀκυρώνουν τὴν μαγικὴ ἀξία τοῦ κειμένου· ἀσχολούμενος μὲ τὴν μαγεία χότζας⁹ στὴν Κομοτηνὴ, ὁ ὁποῖος σημαντικὰ μᾶς βοήθησε γιὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὸν σχολιασμὸ τοῦ χειρογράφου, μᾶς ἐπισήμανε ὅτι οἱ συνταγὲς εἶναι μὲν πραγματικές, ἀλλὰ ἀναποτελεσματικές γιὰ χρῆσιν, ἀφοῦ οἱ διάφορες ἀλλοιώσεις σὲ φράσεις καὶ ὀνόματα τοὺς στέρησαν τὴν δύναμή τους, ποὺ πιστεύεται ὅτι ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ ἐκφορὰ τῶν γλωσσικῶν αὐτῶν στοιχείων.

Οἱ μαγικὲς πρακτικὲς καὶ ἀρχὲς ποὺ περιγράφονται καὶ παραδίδονται στὸν ἐκδιδόμενον ἐδῶ κώδικα ἔχουν συχνὰ ἀρχαία προέλευσιν, καθὼς τὶς συναντοῦμε καὶ στὴν ἀρχαία μαγεία, ἤδη ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐποχῆς τοῦ χαλκοῦ,

8. Γιὰ τὴν Hadith (χαντίθ), βλ. Ἄνν. Γιαννουλάτος, ὁ.π., σ. 115-132. Ἐπίσης, Th. Juynboll, «Hadith», στὸ H. A. R. Gibb – J. H. Kramers (ἐκδ.), *Shorter Encyclopaedia of Islam*. Leiden - London 1961, σ. 116, μὲ βιβλιογραφία.

9. Γιὰ τὴν σχέση μαγείας καὶ ἰσλάμ βλ. G. Parrinder, *Worship in the World's Religion*. London 1961, σ. 201-202. J. Jomier, *Introduction...*, ὁ.π., σ. 189-191 καὶ A. Schimmel, «Islam», στὸ C. J. Bleeker – G. Widengren (ἐκδ.), *Historia Religionum. Handbook for the History of Religions 2. Religions of the Present*. Leiden 1971, σ. 155-160.

ἀλλὰ καὶ στὴ μεσαιωνικὴ περίοδο, τόσο στὴ χριστιανικὴ ὅσο καὶ στὴ μουσουλμανικὴ ἐκδοχὴ τῆς, ἀφοῦ ἤδη προαναφέρθηκε ἡ προέλευση πολλῶν φράσεων ἀπὸ τὴν ἰσλαμικὴ παράδοση ἀρχῶν καὶ λογίων, ποὺ εἶναι γνωστὴ ὡς Ḥadīth. Στὶς μαγικὲς εὐχὲς τοῦ κώδικά μας παρατηροῦμε τὴν ὑπαρξὴ καὶ χρῆση στερεότυπων ἐκφράσεων στὰ κάθε εἶδους ξόρκια, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀντιγραφεῖ ἀπὸ βιβλία μὲ ἐλάχιστες ἀλλαγές ἀνὰ τοὺς αἰῶνες¹⁰. Στὰ σχόλια ποὺ ἀκολουθοῦν ὑπάρχουν λεπτομερεῖς συγκρίσεις μὲ τὰ παλαιότερα γνωστὰ μαγικά βιβλία ποὺ παρέχουν συγκρίσιμο ὕλικὸ ἤδη ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους μαγικοὺς παπύρους.

Στοὺς παπύρους αὐτοὺς¹¹ ἔχει σωθεῖ ἓνα μεγάλο corpus ἑλληνικῶν μαγικῶν κειμένων, ποὺ πιθανότατα προέρχονται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη ἑνὸς μάγου τῆς Ἄνω Αἰγύπτου, τοῦ 5ου αἰώνα· πρόκειται γιὰ ἑπτὰ κυλίνδρους παπύρου γεμάτους μὲ ξόρκια¹², ὁρισμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἀρχαία μαγεία γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτα¹³. Τὰ μαγικά αὐτὰ βιβλία, ἐγχειρίδια οὐσιαστικὰ πρακτικῆς μαγείας γραμμένα στὴν ἑλληνικὴ, στὴ δημοτικὴ αἰγυπτιακὴ, στὴν ἑβραϊκὴ καὶ στὴν ἀραμαϊκὴ γλῶσσα, ἀπεικονίζουν μιὰ σημαντικὴ καμπὴ στὴ μεσογειακὴ μαγεία περὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1ου αἰώνα π.Χ., ὅποτε οἱ τοπικὲς καὶ ἐρασιτεχνικὲς παραδόσεις διαφόρων περιοχῶν ὑποχώρησαν μπροστὰ σὲ μία διεθνεῖς παράδοση ἐπαγγελματιῶν μάγων. Περιέχουν ἓνα συνονθύλευμα ἑλληνικῶν, ρωμαϊκῶν, ἑβραϊκῶν, συριακῶν καὶ αἰγυπτιακῶν τελετουργιῶν¹⁴, ποὺ ἐν μέρει ἐπιζοῦν καὶ στὸ χειρόγραφο μας, ὅπως δείχνουν τὰ ἀναλυτικὰ σχόλια ποὺ ἀκολουθοῦν, ὅπου γίνονται καὶ συγκρίσεις μὲ ἀνάλογες κάθε φορὰ μαγικὲς τελετές, ποὺ παραδίδονται ἀπὸ παλαιότερες πηγές. Γιὰ τὴν ἐξέλιξη μάλιστα αὐτὴ εἶναι ἀπολύτως χαρακτηριστικὸ τὸ ὅτι στὰ μεταγενέστερα μαγικά ἐγχειρίδια ἀπαντοῦν δοξασίες καὶ δεισιδαίμονες ἀντιλήψεις ποὺ συχνὰ ἐμφανίζονται σὲ προγενέστερους Ἑλλη-

10. Chr. Faraone, *Ἀρχαία ἑλληνικὴ ἐρωτικὴ μαγεία* (μετάφραση Μανόλης Παπαθωμόπουλος). Ἀθήνα 2004, σ. 23.

11. PGM IV, V, X, XII-XIV καὶ I-III, VII, LXI. Πρβλ. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 38 καὶ σημ. 66.

12. H. D. Betz (ἐκδ.), *The Greek Magical Papyri in translation*. Chicago 1986, σ. xlii. J. C. B. Petropoulos, «The Erotic Magical Papyri», στὸ B. G. Mandilaras (ἐκδ.), *Proceedings of the XVIII International Congress of Papyrology*. Athens 1988, σ. 216. W. M. Brashear, «The Greek Magical Papyri: An Introduction and Survey with an Annotated Bibliography», *Aufstieg und Niedergang der römischen Welt II* 18.5 (1995), σ. 3402-3405.

13. J. C. B. Petropoulos, *ὁ.π.*, σ. 215 καὶ G. Fowden, *The Egyptian Hermes: A historical approach to the Late Pagan Mind*. Oxford 1986, σ. 168-174.

14. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 40. Ὁ ἴδιος, «The Agonistic Context of Early Greek Binding Spells», στὸ C. Faraone – D. Obbink (ἐκδ.), *Magika Hiera: Ancient Greek Magic and Religion*. New York 1991, σ. 14-15. W. M. Brashear, *ὁ.π.*, σ. 3413-3414. F. Graf, «Prayer in Magical and Religious Ritual», στὸ C. Faraone – D. Obbink, *ὁ.π.*, σ. 188-213. Ἐπίσης, βλ. Chr. Faraone, «Taking the Nestor's Cup Inscription Seriously: Conditional Curses and Erotic Magic in the Earliest Greek Hexameters», *Classical Antiquity* 15 (1996), σ. 96-97.

νες και Λατίνους συγγραφείς¹⁵, γεγονός δηλωτικό τῆς παλαιότητας και τῆς συνέχειας στὴν παράδοσή τους.

Τὸ κενὸ ἀνάμεσα στὴν κλασσικὴ Ἑλλάδα καὶ στὰ μεταγενέστερα μαγικά βιβλία γεφυρώνουν παπυρικά ἀποσπάσματα ποὺ ἀνακαλύφθηκαν στὴν Αἴγυπτο, χρονολογοῦνται στὰ πρῶτα χρόνια πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν καὶ ἐπιβεβαιώνουν τὶς ὑποθέσεις ὅτι τὰ βιβλία τοῦ 4ου καὶ 5ου αἰώνα μ.Χ. ἦταν ἀντίγραφα μαγικῶν συλλογῶν τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου¹⁶. Οἱ ἴδιες ἐλληνικὲς πηγὲς ἀναφέρονται συχνὰ στὴν αἰγυπτιακὴ προέλευση τῶν μαγικῶν συνταγῶν ποὺ περιγράφουν, ἰσχυρισμὸς ποὺ κάποτε γίνεται κατὰ γράμμα ἀποδεκτὸς ἀπὸ ὀρισμένους μελετητές, ὅπως ὁ R. Ritner¹⁷. Γνωρίζουμε ὡστόσο ὅτι παρόμοια μαγικά βιβλία ἦταν γνωστὰ καὶ ἐν χρήσει σὲ ὅλη τὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου¹⁸, ἐνῶ ἔχει συχνὰ ἐπισημανθεῖ ὁμοιότητα ἀνάμεσα σὲ συνταγὲς αἰγυπτιακῶν μαγικῶν παπύρων καὶ ἀνάλογων μαγικῶν εὐρημάτων ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Κύπρο, τὴ Ρώμη, τὸ Ἀφγανιστάν¹⁹ κ.τ.λ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Chr. Faraone εὐλόγα διαπιστώνει ὅτι ἡ τυχαία διάσωση, λόγω εὐνοϊκοῦ κλίματος, τῶν μαγικῶν παπύρων στὴν Αἴγυπτο, δὲν ἀποτελεῖ ἐπαρκῆ ἀπόδειξη ὅτι αὐτὰ τὰ βιβλία προορίζονταν μόνο γιὰ αἰγυπτιακὸ ἀκροατήριον²⁰, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἄλλοῦ, στὸν ἐλληνόφωνο κόσμον.

Ἄρα, ὁ ἐκδιδόμενος ἐδῶ κώδικας συνεχίζει μίαν μακρὰ παράδοση μαγικῶν συνταγῶν μεσογειακῆς προέλευσης, ποὺ ἐμφανίζεται ἤδη στὰ ἀρχαῖα χρόνια, συνεχίζεται στὸν μεσαῖωνα καὶ χρησιμοποιεῖται καὶ στὰ νεότερα χρόνια, μέχρι καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰώνα²¹. Ἡ γενικὴ αὐτὴ παρατήρηση δικαιολογεῖ καὶ τὶς ἱστορικοσυγκριτικὲς παρατηρήσεις καὶ ταυτίσεις ποὺ γίνονται στὰ σχόλια, καθὼς κάθε συνταγὴ ἢ ξόρκι καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἐρμηνευθεῖ μέσω τῆς χρονικῆς καὶ θεματολογικῆς ἔνταξής της στὴ μακραίωνη αὐτὴ παράδοση, ὥστε νὰ ἀνιχνευθοῦν οἱ ρίζες καὶ ἡ προέλευση ὧν ἀναγράφονται στὸν μαγικό μας κώδικα.

15. Βλ. γιὰ παράδειγμα PGM VII. 183-185 καὶ R. W. Daniel – F. Maltomini (ἐκδ.), *Supplementum Magicum*, Papyrologica Coloniensia 16. 1 καὶ 2. Opladen 1990-1992, 76. 11-12 καὶ 83. 5-9.

16. W. M. Brashear, ὁ.π., σ. 3413-3414. Chr. Faraone, *Ἡ ἀρχαία ἐλληνική...*, ὁ.π., σ. 66-68, μὲ βιβλιογραφικὲς ἀναφορές.

17. R. Ritner, *The Mechanics of Ancient Egyptian Magical Practice*. Chicago 1993, σ. 99-100.

18. Γιὰ μαζικὲς καταστροφὲς τέτοιων μαγικῶν βιβλίων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα βλ. H. D. Betz, ὁ.π., σ. xli.

19. W. M. Brashear, ὁ.π., σ. 3416-3419. Ἐπίσης βλ. D. Jordan, «Inscribed lead tablets from the Games in the Sanctuary of Poseidon», *Hesperia* 63 (1994), σ. 123-124. Ὁ ἴδιος, «Magica Graeca Parvula», *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 100 (1994), σ. 323-331. Ὁ ἴδιος, «Notes from Carthage», *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 111 (1996), σ. 123-125.

20. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 68-69.

21. Πρὸ βλ. P. Smither, «A Rameside Love Charm», *Journal of Egyptian Archaeology* 27 (1941), σ. 131-132, ὅπου χαρακτηριστικὸ παράδειγμα καὶ ἡ ἀντίστοιχη συζήτηση.

Οί γενικές αὐτὲς διαπιστώσεις ἐξειδικεύονται σὲ μία μεγάλη σειρά μαγικῶν πρακτικῶν, ποὺ ἀπαντοῦν στὸν κώδικά μας, ἐνῶ ταυτόχρονα ὑπάρχουν καὶ στὴ μαγικὴ γραμματεία στὴν ὁποία προαναφερθήκαμε. Παρακάτω θὰ ἐκτεθοῦν ὀρισμένα χαρακτηριστικὰ παραδείγματα: τόσο στοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς μύθους ὅσο καὶ στὶς ἀρχαῖες ἑλληνικὲς γαμήλιες τελετὲς χρησιμοποιοῦνται καὶ ἀναφέρονται ὀρισμένοι καρποί, ὅπως τὰ μῆλα, τὰ κυδώνια καὶ τὰ ρόδα, ποὺ στὴν ἀρχαία μαγεία θεωροῦνται προκλητικὰ τοῦ ἐρωτικοῦ πόθου, ἐφόσον μαγεμένα δοθοῦν στὸν ἐκάστοτε στόχο τῆς μαγικῆς πράξης²². Τὰ φρούτα μὲ πολλοὺς σπόρους ἀποτελοῦν ἀρχέγονα σύμβολα γονιμότητος²³, καὶ ἔτσι ἀναφέρονται τόσο στὴν ἀρχαία ὅσο καὶ στὴ μεσαιωνικὴ ἑλληνικὴ γραμματεία²⁴. Εἶναι ἀπολύτως ἐνδεικτικὴ ἡ ἀναφορὰ καὶ χρῆση τέτοιων καρπῶν στὶς μαγικὲς συνταγὲς τοῦ κώδικά μας, ὅπως δημοσιεύονται στὴ συνέχεια. Τὸ ἴδιο ἰσχύει γιὰ τὴ χρῆση ἐνδυμάτων, μαλλιῶν κ.τ.λ. τῶν θυμάτων²⁵, ὥστε μέσα ἀπ' αὐτὰ νὰ περάσει ἡ μαγικὴ δύναμη τοῦ ξορκιοῦ στὸν στόχο τῆς μαγικῆς τελετῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ χρῆση ὀνομάτων ἀνθρώπων σὲ μάγια, ποὺ ἐμφανίζεται σὲ μαγεῖες διαφόρων λαῶν καὶ σὲ μαγικὲς ὁδηγίες τοῦ κώδικά μας: εἶναι ἐνδεικτικὴ ἡ περίπτωση ἑνὸς φλωρεντινοῦ ἐμπόρου, ποὺ τὸ 1375 κατηγόρησε μία πόρνη γιὰ ἐρωτικὴ μαγεία μέσω μιᾶς κούκλας τρυπημένης μὲ σιδερένια καρφιά, ὥστε ὁ ἀδελφός του νὰ ἐγκαταλείψει γυναίκα, παιδιά καὶ ἐργασία²⁶. Ἔχουμε ἐδῶ ἓνα ἐπεισόδιο μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο καταδεικνύεται ἡ παράδοση καὶ ἡ συνέχεια αὐτῶν τῶν πρακτικῶν.

Ἡ συνήθης μαγικὴ μορφή τῶν καταδέσμων, μὲ τὴν πινακίδα ὅπου εἶχε γραφτεῖ τὸ μαγικὸ κείμενο νὰ τυλίγεται, νὰ τρυπιέται καὶ νὰ μπαίνει σὲ κάποια ὑπόγεια θέση, μὲ σκοπὸ τὴν καταστολὴ τοῦ θύματος²⁷, ὑπάρχει καὶ στὶς νεότερες μαγικὲς πρακτικὲς τοῦ κώδικά μας, ὅπου βεβαίως ἡ τελετὴ τοῦ καταδέσμου

22. Chr. Faraone, «Aphrodites' KESTÓS and Apples for Atalanta: Aphrodisiacs in Early Greek Myth and Ritual», *Phoenix* 44 (1990), σ. 230-238.

23. J. Trumppf, «Kydonische Äpfel», *Hermes* 88 (1960), σ. 14-22. M. Lugauer, *Untersuchungen zur Symbolik des Apfels in der Antike*. Erlangen 1967 καὶ M. K. Brazda, *Zur Bedeutung des Apfels in der antiken Kultur*. Bonn 1977.

24. Χαρακτηριστικὲς οἱ μελέτες τοῦ A. R. Littlewood, «The Symbolism of the Apple in Greek and Roman Language», *Harvard Studies in Classical Philology* 72 (1967), σ. 147-179. Ὁ ἴδιος, «The Symbolism of the Apple in Byzantine Literature», *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik* 23 (1974), σ. 33-59.

25. Chr. Faraone, *Ἀρχαία ἑλληνική...*, ὁ.π., σ. 28. Ὁ D. Jordan, «Defixiones from a Well near the Southwest corner of the Athenian Agora», *Hesperia* 54 (1985), σ. 225 ἀναφέρεται σὲ ξόρκια μὲ τυλιγμένα πάνω τους μαλλιά, ποὺ βρέθηκαν σὲ ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφές.

26. Βλ. G. A. Brucker, «Sorcery in Early Renaissance Florence», *Studies in the Renaissance* 10 (1963), σ. 9-10 καὶ D. Freedberg, *The power of images*. Chicago 1989, σ. 269. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 261-262 καὶ σημ. 83.

27. Χαρακτηριστικὲς γιὰ τὸ ζήτημα οἱ τοποθεσίαι τῶν E. G. Kagarow, *Griechische Fluchtafeln*, *Eos Suppl.* 4. Leopoli 1929 καὶ K. Preisendanz, «Fluchtafel (Defixion)», *Reallexikon für Antike und Christentum* 8 (1972), σ. 1-29, ὅπου καὶ ἡ προγενέστερη βιβλιογραφία.

συνδέεται με τὸν σχηματισμὸ κόμπου τῆ στιγμῆ πού ἀπαγγέλλεται τὸ ἀντίστοιχο ξόρκι, ὥστε νὰ δεσμευτεῖ ἡ ἀντίστοιχη μαγικὴ δύναμη. Πρόκειται γιὰ τὰ γνωστὰ στὴ λαογραφία παραδοσιακὰ “ἀμποδέματα” ἢ «καταδέσμους», ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ “δεσμεῖν” πού ὡς πράξη τὰ καθορίζει, τὰ ὅποια συχνὰ συνοδεύονται ἀπὸ χαρακτηριστικὰ μαγικὰ ξόρκια. Ὁ Faraone, γιὰ παράδειγμα, δημοσιεύει καὶ σχολιάζει ἓνα ξόρκι ἀπὸ μολύβδινη πινακίδα πού βρέθηκε στὴν Αἴγυπτο²⁸ καὶ χρονολογεῖται στὸν 3ο ἢ στὸν 4ο αἰ. μ.Χ., τοῦ ὁποῖου οἱ διατυπώσεις ἔρχονται πολὺ κοντὰ σὲ ἀντίστοιχα νεοελληνικὰ ξόρκια γιὰ τὴν ἐξασφάλιση συζυγικῆς πίστεως, στὰ ὅποια “δένονται” μαγικὰ οἱ βασικὲς βιολογικὲς λειτουργίες τοῦ θύματος, ὥστε νὰ ἀναγκαστεῖ νὰ ἐκπληρώσει ἢ νὰ τηρήσει ὅσα θέλει ὁ τελεστὴς τῆς μαγικῆς πράξης.

Οἱ ὁμοιότητες αὐτὲς δὲν εἶναι μόνον ἐπιφανειακὲς· δείχνουν ὅτι ἰσχύουν καὶ γιὰ τὸ νεότερο Ἑλληνισμὸ ὅσα οἱ ἐρευνητὲς συνήθως διαπιστώνουν γιὰ τὴ σύγχυση μεταξὺ θρησκείας καὶ μαγείας στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἀρχαία αἴσθηση τῆς θρησκευτικῆς ὀρθοδοξίας ἦταν ἐξαιρετικὰ χαλαρή, μὲ τὴν τέλεση πολλῶν λατρευτικῶν πράξεων, ὀρισμένες ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ μπορούσαν σήμερα νὰ χαρακτηρισθοῦν “μαγικὲς”²⁹. Εἶναι ἀπολύτως χαρακτηριστικὲς οἱ περιπτώσεις ὁμοιοτήτων στὴν μαγικὴ χρῆση φυτῶν καὶ βοτάνων, ὅπως ἐκτενῶς περιγράφονται στὶς συνταγὲς τοῦ μαγικοῦ μας κώδικα, μὲ ἀνάλογες μνεῖες σὲ ἀρχαῖες μαγικὲς συνταγὲς καὶ ἀρχαῖα μαγικὰ βιβλία³⁰, ἀλλὰ καὶ τῆς καύσης ξορκιῶν στὴ φωτιά, ὥστε ἀναλογικὰ νὰ καίγεται τὸ θῦμα τῆς μαγικῆς τελετῆς³¹, μιὰ πρακτικὴ πού ἔχει ἐπαρκῶς μελετηθεῖ ἤδη ἀπὸ τὸν E. Kuhnert³². Ὁ μελετητὴς αὐτὸς συγκέντρωσε καὶ μελέτησε τὶς σχετικὲς μαρτυρίες τῶν ἀρχαίων πηγῶν, ἀφοῦ ἀνάλογες πρακτικὲς μαρτυροῦνται καὶ σὲ διάφορες συνταγὲς τοῦ μαγικοῦ κώδικα πού ἐκδίδουμε καὶ σχολιάζουμε ἐδῶ.

Αὐτὰ βεβαίως δὲν σημαίνουν πλήρη ταύτιση ἀνάμεσα στὴ δομὴ καὶ τὶς πρα-

28. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 81-82, ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῶν R. W. Daniel – F. Maltomini (ἐκδ.), *Supplementum...*, ὁ.π., 47. 19-27. Ἀνάλογη συνταγὴ βλ. καὶ στοὺς PGM IV. 296-469. Σχετικὴ συζήτηση βλ. στοὺς P. de Bourguet, «Ensemble magique de la période romaine en Egypte», *Revue du Louvre* (1975), σ. 255-257. S. Kambitsis, «Une nouvelle tablette magique d’Egypte, Musée du Louvre Inv. E 27145, 3e/4e siècle», *Bulletin de l’Institut Français d’Archéologie Orientale* 76 (1976), σ. 213-223. Ἐπίσης, ἀνάλογο κείμενο ἔχει σχολιάσει ἐκτενῶς καὶ ὁ D. G. Martinez, *P. Michigan XVI: A Greek Love Charm from Egypt* (P. Mich. 757). Atlanta 1991 (*American Studies in Papyrology*, 30), χωρὶς ὅστόσο συγκρίσεις μὲ νεοελληνικὰ παράλληλα.

29. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 43. Ἀνάλογες τεκμηριωμένες ἀπόψεις βλ. καὶ στὸν R. Kotansky, «Greek Exorcistic Amulets», σὲ M. Meyer – P. Mirecki (ἐκδ.), *Ritual Power in the Ancient World*. Leiden 1996, σ. 243-278.

30. PGM VII. 185-186, 191-192. PGM XXXVI. 283-294. R. W. Daniel – F. Maltomini (ἐκδ.), *Supplementum...*, ὁ.π., 76. 5-6, 83. 11-5-6.

31. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 57. PGM XXXVI. 68-101, 102-133, 295-311. PGM IV. 1496-1595.

32. E. Kuhnert, «Feuerzauber», *Rheinisches Museum* 49 (1894), σ. 37-54.

κτικές τῆς ἀρχαίας μαγείας καὶ σὲ ὅσα περιγράφονται στὸν κώδικά μας ἀναφορικά μὲ τὴ νεότερη μαγικὴ πράξη καὶ πρακτικὴ. Οἱ διαφορὲς εἶναι πολλὲς καὶ εὐδιάκριτες, ὅπως γιὰ παράδειγμα οἱ διακρίσεις τῆς μαγείας ἀνάλογα μὲ τὴ χρῆση τῆς ἀπὸ τὰ δύο φύλα ποὺ ἔχει διαπιστώσει ὁ Faraone³³ ἢ οἱ διαχωρισμοὶ σὲ ξόρκια γιὰ τὴν πρόκληση ἀνεξέλεγκτου πάθους καὶ σὲ ξόρκια γιὰ τὴν πρόκληση στοργῆς καὶ φιλίας ποὺ διαπιστώνει ὁ R. Kieckhefer³⁴ γιὰ τὴ μεσαιωνικὴ Εὐρώπη, ποὺ δὲν προκύπτουν ἀπὸ κανένα σημεῖο ὅσων δημοσιεύονται καὶ σχολιάζονται στὴ συνέχεια. Ὡστόσο, βασικὲς γραμμὲς καὶ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ τῶν μαγικῶν νοοτροπιῶν καὶ συμπεριφορῶν φαίνονται νὰ ἔχουν ἐπιβιώσει, ὅπως οἱ βίαιες εἰκόνες καὶ οἱ ἄμεσοι σκοποὶ τῶν ξορκιῶν, ποὺ ὁ Faraone θεωρεῖ “τελείως συνεπῆ μὲ μία μακρὰ ἑλληνικὴ παράδοση ἐρωτικῆς μαγείας”³⁵, ἢ ἐπιχειρούμενη μὲ τὸ ξόρκι παρεμπόδιση βιωτικῶν, πνευματικῶν ἢ σεξουαλικῶν ἐπιδόσεων μέχρι τὸ θῦμα νὰ ὑποκύψει στὴν ἐναντίον του ἐκπορευόμενη μαγικὴ δύναμη, ποὺ διαπιστώνεται κυρίως στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ μαγεία³⁶, καὶ ἡ γενικότερη ἰδέα ὅτι μὲ τὶς μαγικὲς τελετὲς οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ κινητοποιήσουν καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν ὑπερφυσικὰ ὄντα γιὰ νὰ βλάψουν, πνευματικὰ καὶ βιολογικά, ἄλλους ἀνθρώπους³⁷. Εἶναι μάλιστα οἱ γενικοὶ αὐτοὶ προσανατολισμοὶ ποὺ μᾶς πείθουν γιὰ τὴν ἀρμονικὴ ἔνταξη τῶν ὅσων παραδίδονται ἀπὸ τὸν μαγικό μας κώδικα στὴ μακραίωνη ἑλληνικὴ μαγικὴ παράδοση.

Σὲ ὅσα ἀκολουθοῦν, γιὰ παράδειγμα, ἐμφανίζεται μία χαρακτηριστικὴ συνδυαστικὴ χρῆση ἐπωδῶν, ξορκιῶν καὶ τελετουργιῶν, ποὺ ἀνάγεται ἤδη στὴν ἀρχαιότητα³⁸, ἀλλὰ καὶ συχνὲς ἀναφορὲς σὲ μαγικά ἀντικείμενα καὶ ἐνδύματα³⁹, μαγικά δακτυλίδια⁴⁰ ἀπὸ εἰδικὰ ὑλικά κατασκευῆς καὶ κοσμημένα μὲ ξεχωριστὲς πέτρες, φορεῖς ἰδιαίτερης μαγικῆς δύναμης, καὶ μαγικά φυτὰ καὶ

33. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 58.

34. R. Kieckhefer, «Erotic Magic in Medieval Europe», στὸ J. E. Salisbury (ἐκδ.), *Sex in the Middle Ages*. New York 1991, σ. 31-36.

35. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 84.

36. H. D. Jocelyn, «A Greek Indecency: Laikazein», *Proceedings of the Cambridge Philological Society* 206 (1980), σ. 20 καὶ D. Bain, «Six Greek Verbs of Sexual Congress», *Classical Quarterly* 41 (1991), σ. 57, 74-75.

37. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 93· πρβλ. καὶ D. Jordan, «A Survey of Greek Defixiones not included in the special corpora», *Greek, Roman and Byzantine Studies* 26 (1985), σ. 152-153 καὶ S. I. Johnston, *Restless Dead: Encounters between the Living and the Dead in Ancient Greece*. Berkeley 1999, σ. 127-160, ὅπου ἡ χρῆση πνευμάτων σὲ ἀρχαῖες ἑλληνικὲς καταπασσαλεύσεις.

38. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 105-106. F. Graf, «Prayer in Magical and Religious Ritual», *ὁ.π.*, σ. 188-213.

39. Εἶναι ἀπολύτως χαρακτηριστικὰ ὅσα γράφει γιὰ τὶς ἀρχαῖες μαγικὲς ζῶνες ὁ Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 174-175, μὲ σχολιασμὸ σχετικῶν ἀρχαίων χωρίων.

40. PGM XXXVI. 211-230. E. Ebeling, *Keilschrifturkunden aus Assur religiösen Inhalts* 2. Leipzig 1923, 237. 13-23. Πρβλ. καὶ E. Reiner, *Astral Magic in Babylonia*. Philadelphia 1995, σ. 121-124 (Transactions of the American Philosophical Society 85.4), μὲ ἀρχαῖα βαβυλωνιακὰ καὶ μεσοποταμιακὰ ἀντίστοιχα, ποὺ δείχνουν τὴ χρονικὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν μαγικῶν ἀντιλήψεων καὶ πρακτικῶν.

ἔλαια⁴¹, μεῖς εἰδικές χρήσεις καὶ πιθανολογούμενες μαγικές συνέπειες· πρόκειται γιὰ βασικές ἀρχές μαγείας ποὺ συνδέουν τὸ παρελθὸν μετὰ τὸ παρὸν, ἀνάγοντάς μας στὶς ρίζες τῆς ἀρχαίας ἀλλὰ καὶ τῆς νεότερης μαγικῆς μας παράδοσης. Ἀκόμη καὶ τὰ μάτια τῆς νυχτερίδας ποὺ ἀναφέρονται ὡς ἀπαραίτητο συστατικὸ μᾶς ἀρχαίας μαγικῆς τελετῆς⁴² μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἀντίστοιχα μετὰ τὰ μάτια κουκουβάγιας ποὺ χρειάζεται μιὰ συνταγὴ τοῦ κώδικά μας, γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοὺς μαγικοὺς σκοποὺς τῆς.

Τέλος, θὰ ἐξεταστοῦν ἐδῶ ὀρισμένα στοιχεῖα μετὰ ἀρχαία ἀνατολικὴ προέλευση, ποὺ ὑπάρχουν τόσο στὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ ὅσο καὶ στὴ νεότερη μαγικὴ μας παράδοση. Ἦδη σὲ μαγικοὺς παπύρους ὑπάρχουν ξόρκια καὶ ἀναφορὲς ἐβραϊκῆς προέλευσης⁴³, ποὺ συνήθως κατασκευάζονταν ἀπὸ μεταγενέστερους μάγους⁴⁴, ὥστε νὰ καταστοῦν πιὸ μυστηριώδη ἄρα καὶ πιὸ πολύτιμα γιὰ τοὺς πελάτες τους⁴⁵ καὶ προσοδοφόρα γιὰ τοὺς ἴδιους. Ὡστόσο, σὲ ὀρισμένες ἀπὸ τὶς διατυπώσεις αὐτὲς οἱ ἐβραϊκὲς ἐπιδράσεις εἶναι μᾶλλον βέβαιες⁴⁶, κι' αὐτὸ μᾶς θυμίζει τὶς πολλὲς ἰουδαϊκὲς ἀναφορὲς στὸν Σολομῶντα καὶ τὶς σολομωνικὲς, ποὺ ἐκτενέστερα σχολιάστηκαν παραπάνω.

Στὸν κώδικα ποὺ ἐκδίδεται σχολιασμένος στὴ συνέχεια ὑπάρχουν, γιὰ παράδειγμα, πολλὰ γλωσσικὰ στοιχεῖα καὶ ἀπόκρυφα ὀνόματα πνευμάτων, ἢ μορφὴ τῶν ὁποίων δείχνει τὴν ἀνατολικὴ τους προέλευση· σὲ πάπυρο τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνα, μετὰ ξόρκι ποὺ ἐπικαλεῖται τὴν Ἀφροδίτη, παρέχεται τὸ μυστικὸ ὄνομα τῆς θεᾶς: Toathoethathoouthaethousthoaitithethointho⁴⁷. Τὸ ἀπόκρυφο αὐτὸ ὄνομα μοιάζει, ὡς σύλληψη καὶ ὡς ἠχητικὸ ἀποτέλεσμα, μετὰ τὰ ἀνάλογα δαιμονικὰ καὶ ἀγγελικὰ ὀνόματα ποὺ παρέχονται κατὰ ἑκατοντάδες στὸν κώδικά μας. Ἀποτελεῖ κι' αὐτὸ ἔνδειξη γιὰ τὴ μακρὰ παράδοση μαγείας, ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀρχαιότητος καὶ περνᾷ ἀπὸ τὸν δεισιδαίμονα μεσαίωνα, καὶ σ' αὐτὴν τὴν παράδοση ἀνήκουν ὅσα παραδίδει τὸ χειρόγραφό μας.

Ὅσα ἀναφέρθηκαν παραπάνω ἐπιλέχθηκαν γιὰ νὰ ὀριοθετήσουν, δειγματοληπτικὰ, τὴν ἔνταξη τοῦ “Βερναρδάκειου Μαγικοῦ Κώδικα” στὴν ἐλληνικὴ μα-

41. Πρὸβλ. σχετικὰ Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 182-183. D. Jordan, «Defixiones from a Well near the southwest corner of the Athenian Agora», *Hesperia* 54 (1985), σ. 164-165 καὶ J. J. Winkler, «The Constraints of Eros», στὸ C. A. Faraone – D. Obbink (ἐκδ.), *Magika Hiera...*, ὁ.π., σ. 218-220.

42. *PGM* IV. 2943-2966.

43. *PGM* XIII. 251-252.

44. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 178 καὶ σημ. 21.

45. H. D. Betz, «The Formation of Authoritative Tradition in the Greek Magical Papyri», στὸ B. F. Meyers – E. P. Sanders (ἐκδ.), *Self Definition in the Greco-Roman World*. Philadelphia 1982 (*Jewish and Christian Self-Definition*, 3), σ. 161-170.

46. M. Smith, «The Eighth Book of Moses and how it grew (P. Leid. J 395)», *Atti del XVIII Congresso Internazionale de Papirologia*. Naples 1984, σ. 683-693, μετὰ σχετικὰ διαφωτιστικὰ σχόλια.

47. R. W. Daniel – F. Maltomini (ἐκδ.), *Supplementum...*, ὁ.π., σ. 63. Πρὸβλ. Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 187.

γική παράδοση· λεπτομερέστερα και ειδικότερα συμπληρώνονται από τὰ σχόλια πὺ συνοδεύουν τὸν κώδικά μας. Δείχνουν ὡστόσο μὲ πειστικότητα, πιστεύουμε, ὅτι ὅσα παραδίδει ὁ κώδικας ἔχουν ἀρχαία καὶ μεσαιωνικὴ τὴν προέλευση καὶ ἀποτελοῦν τοὺς νεότερους κρίκους μιᾶς παλαιᾶς ἀλυσίδας. Καὶ εἶναι γι' αὐτὸ πὺ κυρίως κρίθηκε ἐπιστημονικὰ ἀναγκαία ἡ παρούσα ἔκδοση, ὡς μία συμβολὴ στὴν ἱστορικὴ καὶ διαχρονικὴ μελέτη τῆς ἑλληνικῆς μαγικῆς παράδοσης, πὺ μὲ ἐξαιρετικὸ πλοῦτο μορφῶν ἀντιπροσωπεύεται στὸ χειρόγραφο μας.

Δ. Ἡ ἔκδοση τοῦ κειμένου

Ἐπειδὴ, ὅπως εἶπαμε παραπάνω, τὸ κείμενο στὸ χειρόγραφο εἶναι ἄνισα ὀρθογραφημένο, θεωρήσαμε σκόπιμο νὰ ἀποκαταστήσουμε παντοῦ τὴν ἱστορικὴ ὀρθογραφία.

Σὲ περιπτώσεις ὀνομάτων ἀγγέλων, δαιμόνων ἢ πνευμάτων, σὲ περιπτώσεις λαϊκῶν φράσεων καὶ ἐκφράσεων ἀλλὰ καὶ σὲ περιπτώσεις ξένων λέξεων (ἀραβικῶν, τουρκικῶν, περσικῶν κ.λπ.) ἀκολουθεῖται ἡ ὀρθογραφία καὶ ἡ σύνταξη τοῦ χειρογράφου, ἀφοῦ οἱ πολλὲς ἀλλαγές ἢ παραφθορές ἀπὸ τὸ πρωτότυπο καθιστοῦν μάταιη κάθε προσπάθεια ἀποκατάστασης. Μία τέτοια ἀποκατάσταση θεωροῦμε ὅτι θὰ ἀποτελοῦσε βάνανυση ἀλλοίωση τοῦ ὕφους καὶ τῆς φρασεολογίας τοῦ λαϊκοῦ συντάκτη. Ἡ ἴδια ἀρχὴ ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ ἀρχικὰ κεφαλαῖα ἢ πεζὰ γράμματα τῶν λέξεων αὐτῶν.

Σὲ ἀρκετὰ σημεία τὸ κείμενο εἶναι ἀσυνάρτητο μὲ τὴν παρεμβολὴ λέξεων ἑλληνικῶν ἢ πὺ μοιάζουν ἑλληνικές. Πρόκειται γιὰ πάγιο χαρακτηριστικὸ τῶν λαϊκῶν μαγικῶν κειμένων: σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς περιπτώσεις θεωρήσαμε περὶτὸ νὰ διορθώσουμε ἢ νὰ ἐπισημάνουμε τυπογραφικὰ τὸ συγκεκριμένο χωρίο, πιστεύοντας ὅτι ὁ ἀναγνώστης θὰ διακρίνει εὐκόλα τὶς περιπτώσεις αὐτές.

Στὸ κείμενο παρεμβάλλονται συχνὰ μαγικοὶ χαρακτήρες καὶ μαγικὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα ἀναπαράγονται στὴν οἰκεία θέση μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας (scanner), ὥστε νὰ δίνεται μία, κατὰ τὸ δυνατόν, πιστὴ εἰκόνα τοῦ χειρογράφου.

Στὸ κείμενο ὑπάρχουν τριῶν εἰδῶν δείκτες: οἱ ἀριθμητικοί, πὺ παραπέμπουν στὰ σχόλια, τὰ ὁποῖα συνοδεύουν τὸ κείμενο καὶ ἔπονται αὐτοῦ· οἱ ἀριθμητικοὶ μὲ ἀστερίσκο, πὺ παραπέμπουν στὸ γλωσσικὸ ὑπόμνημα, καὶ οἱ ἀστερίσκοι, πὺ παραπέμπουν στὸ ὑπόμνημα πηγῶν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ὑπομνήματα παρατίθενται στὸ τέλος, μετὰ τὰ σχόλια (σσ. 417 καὶ 419).

Πολλὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα πὺ ἀφοροῦν τὸ περιεχόμενο καὶ τὴ φυσιογνωμία τοῦ χειρογράφου ἀναπτύσσονται ἀναλυτικὰ τόσο στὴν Εἰσαγωγή ὅσο καὶ ad hoc στὰ σχόλια. Στὸ τέλος τοῦ τόμου παρατίθενται ἀλφαβητικὸς Πίνακας κυριοτέρων θεμάτων καὶ Γλωσσάριο τῶν κυριοτέρων λέξεων.

Στὸ φύλλο 87^r τοῦ χειρογράφου (= σ. 75 τοῦ τόμου) ἀναφέρεται ὡς τίτλος τοῦ ἔργου ἢ φράση «Εἰσάγωγον τῆς μαγείας τῆς πάλαι ποτέ». Ἄν πράγματι αὐτὸς ὁ τίτλος ἀναγραφόταν στὴν ἀρχὴ τοῦ χειρογράφου, ἢ ὁποῖα ἔχει δυστυχῶς ἀπωλεσθεῖ, θὰ ἦταν μία ἰσχυρὴ ἔνδειξη ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ κειμένου τὸ θεωροῦσε ἓνα ἐνιαῖο καὶ ὄργανικὸ σύνολο. Ὅμως ὁ τίτλος αὐτὸς παρουσιάζεται *in medias res*, ὥστε τὸ θέμα νὰ παραμένει ἀνοιχτό. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, τὸν συγκεκριμένο τίτλο τὸν χρησιμοποιήσαμε ὡς ὑπότιτλο καὶ γιὰ τὸν κύριο τίτλο ἀκολουθήσαμε τὴν πρακτικὴ τῶν ἐκδοτῶν ἄλλων μαγικῶν χειρογράφων, ποὺ τὰ τίτλοφόρησαν μὲ τὸ ὄνομα τῆς βιβλιοθήκης ποὺ τὰ σώζει. Ἔτσι, ὀνομάσαμε τὸ ἐκδιδόμενο ἐδῶ χειρόγραφο μὲ τὸ ἱστορικὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας Βερναρδάκη, στὴ βιβλιοθήκη τῆς ὁποίας διασώθηκε μέχρι νὰ φτάσει στὰ χέρια μας, ὡς ἔνδειξη τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴ διαφύλαξη ἐνὸς σημαντικοῦ γλωσσικοῦ καὶ πολιτισμικοῦ μνημείου τοῦ λαοῦ μας*.

---

*Εὐχαριστοῦμε τὴν Ἑταιρεία «ΑΝΤΩΝΗΣ ΕΥΑΓ. ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.» γιὰ τὴν ἄψογη ἐκτέλεση τῆς ὅλης ἐργασίας καὶ ἰδιαίτερα τὴν κα. Ἐλεονώρα Χαραλαμπίδου καὶ τὸν κ. Δημήτρη Μπουλοῦκο ποὺ ἐξετέλεσαν μὲ τὴ γνωστή τους δεξιότητα τὴν λεπτὴ ἐργασία τῆς ἐπεξεργασίας, τῆς σελιδοποίησης καὶ τοῦ σκαναρίσματος.

<ΕΙΣΑΓΩΓΟΝ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΙ ΠΟΤΕ>

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

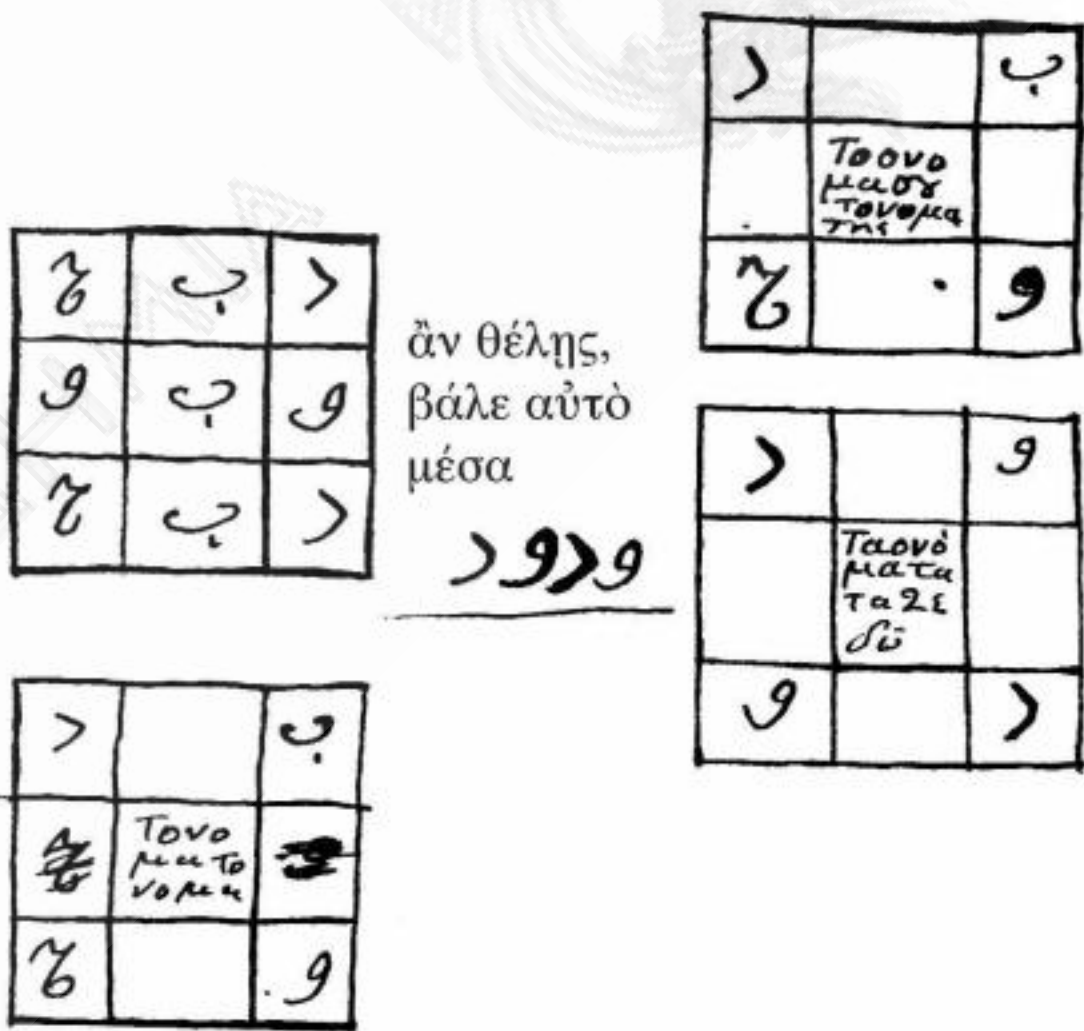

“Ετερον

“Επαρε έφτά καρύδια (7)¹ και να βγάλης τὸ φαγητόν τους και γράψε 7 βεύ- 1^ρ
 κια και εις τὸ κάθε καρύδι να βάλης ἀπὸ ἕνα βεύκι και ἀπὸ ἕνα κομματάκι
 ἄσπρο λιβάνι και να τὸ κολλήσης· και εις τὰς 2 ὥρας τῆς νυκτὸς να καῖς ἀπὸ 5
 ἕνα στήν φωτιά και να διαβάζης τοῦτο τὸ ἀεὶ 45 φορές²: “τεβεκελού, έγουχες, 5
 σεγετήλ. ἄζιμι μεγταταρουν, γιουτινέπηχου κάλπη φιλάν πίντη, φιλάν, φιλάν. Τὸ
 δικό σου πήντι, τῆς μάννας σου, ἄλαμοῦ χάπετη”.

“Υστερον διαβάζεις “τὸν τουβά τοῦ<τον> φορὲς 1 “Κεμάη, ἔνζελνάχου 1^ρ
 μήνέσσεμάη, φαχτέλετα, πυχήνε πατούλερτη, φεά, | σπεχα, χέσιμέν, τεζρούχου, 1^ρ
 ρηγιάχαχοῦ βαλαχούλεζη, λλαηλάχε, ἠλαχούβε, ἄλμοῦλ γαήπη, βεσεχατετηχου- 10
 βέρ, ραχμάν οὔρραχήμ, γιάβμελ. ἄζήφετη, ἠζήλκουλούπου, λετέλ χάνα τζήρι,
 καζίμηνε μάληζαλημήνε, μήνχαμήμιν, βελασεφέην γιατάου, ἄλημέτ, νεύσεχάου,
 ἄχτάρετ φελαούξημουπέλ χουνεσίλ, τζεβαρήλ, κιουνέσι, σατβελκουράν, ζιζη-
 κείρι πεληλεζήνε, κεφέρουφειήζετην βεσικάκ τεβεκέλου ἔγιουχεσσεγιητήλ ἄζήμ 15
 μέγηταταροῦν γιουτηνεπήχου, κάλπη φιλάν πίντη φιλάν ἄλλὰ μουχάπετη^{1*},
 φιλάν πιν φιλάν, ἔλατζελοῦ, ἔσσαάτου, ἔλβάχαν”*. |

Τὸ βεύκι εἶναι αὐτό: 2^ρ

Τέλος

Ἔτερον

Ἐάν θέλῃς διὰ ἀγάπη, λογαριάσεις τὸ ὄνομά της καὶ τῆς μάνας της, τὰ κά-
 νεις ἀριθμὸ καὶ ἀφαιρεῖς τὰ 12³ καὶ ὅσα μείνουν κοιτᾷς τὶς πλανήτας καὶ κατ'
 2^ο ἐκεῖνον τὸν πλανήτην διαβάσεις ἐκείνης τῆς | ἡμέρας⁴ τὸν χουντάμην φορὸς 3
 καὶ ὕστερα γράφεις τὸ βεύκι, καὶ ἂν δὲν ἤξεύρης τῆς μάνας της, βάζεις 15 καὶ
 5 βρίσκεις τὸν πλανήτην. Λοιπὸν τὸ πρῶτον ψίδι τὸ ἐδικόν σου, τὸ ὕστερον τῆς
 ἀγαπημένης σου καὶ τὸ κάμεις βεύκι. Ἴδου λοιπὸν τὸ πρῶτον τὸ ἐδικόν μου
 εἶναι, “κ” τὸ ὕστερον τῆς γυναικὸς Ἑλένη, τὸ “η”. Λοιπὸν:

	28
ἄλλα	<u>28</u>
10	56
ἀφαιρεῖς	<u>30</u>
	26
Στὸ τούρκικον εἶναι ἔτσι:	
	110
15	<u>110</u>
	220
ἀφαιρῶ	<u>30</u>
	190

Βάζεις εἰς τὸν πρῶτον χανέν⁵ 26, τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἕξ εἶναι 13 καὶ γίνον-
 20 ται 39 καὶ ἀβγατίζεις ὅλα τὰ μισὰ ἕως τὸν 16 χανέ καὶ ἀφοῦ ἔλθῃς νὰ κονέψῃς,
 3^ο διαβάσεις τοῦτον τὸν τουβά⁶, ὅπου γράφω φορὸς 1 | καὶ βαστᾷς τὸν ἀνασασμόν
 σου καὶ ἀνασκομπώνεις τὸ δεξιόν σου χέρι, νὰ φαίνεται ὁ ἄγκωνάς σου καὶ κο-
 νέβεις τὸν ἀριθμὸν στὸν 16 χανέ καὶ τὸ καῖς εἰς τὴν φωτιά τῆ νύχτα⁷, κρεμνᾷς
 καὶ εἰς τὸν ἀγέρα, ἂν ἠμπορέσης, τὴν μποτίζεις καὶ εἰς τὸ νερόν...

25 Αὐτὸ θὰ διαβάσης ὄντας θὰ κονέψῃς εἰς τὸν 16 χανέ ἢ καὶ εἰς τὸν ἐννέα χανέ
 (9)⁸ ἢ εἰς ὅ,τι βεύκι καὶ ἂν κάμῃς.

3^ο “Τεστοῦρ γιαερεννέλ ὀλττέμ ἤλμιτζήφιρ, βεήλμη, ἠχφὰ βεήλμη λεττούνη βε-
 ἤλμη, χήκμέτηλε χαμέλ ἠττέν τοβλέτ ληλέρ, σείτζστέν εἰστήμ τὰτ ταλάπ ἠτέριμ
 ἔτζήπ, γιαχουτάμ, μουεκειλού, φιχαζηχής, σέκλη, σερίφ πηχάκκη, τζέμπραήλ,
 3^ο βεμή, | κειαήλ βεησραφήλ, βεχαζραήλ, βεσαρφιγαήλ βεεμρακήλ, βεχατέμ, σου-
 λεγμὰν πινταουτούμ, χαγουχάληφου, ἀχτουκούμ”.

Τέλος

Ἔτερον διὰ ἀγάπην

35 Ἐπαρε ἑπτὰ (7) κομμάτια ζεντζεφίλι⁹ ἢ ἄλας¹⁰. ἢ ἔπαρε 41 σπυρὶ πιπέρι
 μαῦρο¹¹ καὶ διάβασεν τὴν Τρίτη στὰς 2 ὥρας τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς¹² ~~ἔ~~
 καὶ τὴν νύκταν κάψε το στὴν φωτιά.

23 ἀρθμὸν cod.

Ἴδου ὁ ἔσμας¹³ ὅπου θὰ διαβάσης: “Γιές σμίλαχὴ ραχμάν ἠραχῆμ, πασιμίλα-
 χήλ, ἄζέμ, βεππήλαχὴλ, κερμὴλ ἄζιζ ἠζαζουλζηλέτηλ ἔρτου, ζήλζάλεχα, ἔηνε-
 μα τεκούνου γιέτηππηκου, | μούλαχου, τζεμίαν χούππη βετατζή, γιαμουτζίπου 4^r
 σεχήρλη ²² κάλλη, φιλάν, πίντη φιλάν, ἀλλαμουχάππετη ²² φιλάν (κω) βέαχρετζε-
 τήλ, ἔρτουεσκάλεχα, ἔηνεματήκουνου γιέτη πηκουμούλαχου, τζεμία χούππηβε- 5
 τατζήπου γιαμουτζήπου, γιασέκσεκαήλ, σεχήρλη, ²² κάλλη φιλάν (β) πήντι (κ),
 ἀλαμουχάπετη φιλάν (κο) βέλκαλὲλ ἠνσάνου μάλεχα ἔηνεμα τεκειουνου γιε-
 τιππηκουμουλαχου τζεμίαν χούππη βετατζήπου, γιαμουτζήπου γιαμεκτάταροῦν
 σεχήρλη κάλλη φιλάν (β) ἀλάμουχάπετη φιλάν (κο) ²² γιέβμη, ἔζηντουχάτησου,
 ἀχπάρεχα ἔηνεμα τεκούνου, γιετηππηκιου μούλαχου τζεμίαν χούππη | βετα- 4^r
 τζήπου γιαμουτζήπου, γαταήναήλ, σεχήρλη κάλλη φιλάν (β) ἀλάμουχάπετη
²² φιλάν (:κο) ππήνεραπήκε ἔβχαλέμα ἔηνεματεκούνου γιετηππήκου μούλαχου
 τζεμήαν χούππη, βετατζήπου, γιαμουτζήπου γιαχέτμέχτάλκκαήλ σεχήρλη κάλ-
 πη φιλάν (β) ἀλάμουχάπετη φιλάν (κω) ²² βεπηχάκκη, μουχαμετήν βεκλή, βεφα-
 τημέβεχασάν βεχουσέην γιουχεπούνεχούμ ⁶ κεχουπήλαχη, βελεζήν ἀμέου ἔσέτου 15
 χούπεν ληλαχὴ γιαβετουτ γιατζάμηου γιάχαλήμου ἀληγουεχάτουν γιασαμέ-
 τουν γιαμὲν λέμγιελήτ, βελέμγιουλὲτ βελέμ γιακούνλεχου κουφουβὲν ἔχάτ, βε-
 πήχακη μουχαμετήν βεπηχάκη ἔπούπεκειο | βεπηχάκη οὔμερ βενσμάν βεα- 5^r
 λήρητ βανούλαχη τεάλη ἀλεηχῆμ ἔτζμεήν βελχαμ τουρληλαχὴ ράπηλ ἀλεμήν”.
 Τέλος 20

Διὰ ἀγάπην

Ἐπαρε 7 τρίχας ἀπὸ τὸ κεφάλι της¹⁴ καὶ στρίψε τες καὶ διαβάσεις φορὲς 7
 καὶ φυσᾶς εἰς κάθε κόμπον¹⁵ καὶ τες βάζεις εἰσὲ ἓνα γιαλάκι μικρὸ μέσα καὶ τὸ
 βουλώνεις μὲ κερὶ καὶ τὸ βαστᾶς ἀπάνω σου¹⁶. Τοῦτο θὰ διαβάσης μίαν (1) φο- 25
 ράν: “μπήσημηλαχὴ ἔλ ραχμάν, ἔλ ραχῆμ, χουζούχου, φεγιουλούχου, σουμέλ-
 τζαχῆμε, σαλούχου, σουμεφησήλ, σίλετην ζερουχασέπουνε, ζηράαν φεσλου-
 κουχου ἠνέχου κείανε λαγούμηνου, μπηλαχὴλ ἄζήμ”, εἰς μῆλο ἢ σὲ λουλούδι τὸ
 διαβάσεις φορὲς 70¹⁷ ἢ εἰς τὸ χῶμα φορὲς 33.
 Τέλος. |

“Κάχρι ἠτζούν”^{2*} κάμε ἓναν ὅμοιον ἄνθρωπον ἀπὸ κερὶ¹⁸ καὶ εἰς τὴν ράχην 5^r
 του γράψε τὸ ὄνομά του ἀνάποδα καὶ τράβα τὸν ἔσμαν ἡμέρας 9 ἀπὸ χίλιες
 (1000) τὴν κάθε ἡμέραν καὶ εἰς τὰς ἑννέα ἡμέρας κάφ’ της τὸ εἶδωλον τοῦ Κυρί-
 ου εἰς τὸ ὄνομά του καὶ τελειώνει *جاءه* “γιακαχάρ, ζήλ πάτσιλ σετήτου ἐντέ-
 λεξη, λλάγιουτάκου ἠντη κάμούχου”.

Ἐτοῦτο τὸ ἀγιέτι εἶναι διὰ κάχρι ὄντας τραβᾶς ἔσμα διὰ ὄχθρια τὸν ἀριθμὸν 35

του, τοῦ βάνεις μέσα εἰς τὸ βεύκι καί, ἀφοῦ τελειώσης, τὸ διαβάσεις καὶ δου-
 λεύει. Ὁ ἀριθμὸς του εἶναι αὐτός: 3.133: πρῶτον διαβάσεις τὸ ἀγιέτι τοῦτο
 6^ρ φορὲς 7: “Πίσμη χάσπου νάλαχου βενημέλ | βεκεῖλνημέλ βεβλά βενημέν νεσιρ
 5 γουφράνικε ράπενα βεγλεηκέλ μεσιρ λαχάβλε βελακούβετε, ἥλλα πήλαχὴλ ἀλη-
 γιούλ ἀζήμ ...” Καὶ ὕστερον διαβάσεις τοῦτο ὅπου ἐγράψαμεν πρίν, ὅπου ἔχει
 τὸν ἀριθμὸν (3.133) “βελεκάτ’ ζεγιένας σεμαέτ ττουνηά πιμεσάπηχα βετζάάλ-
 ναχα ῥουτζούμεν, λησεγιατινη βεατέτναλεχούμ, ἀζάπεσ σεήρ. Πρῶτον νὰ
 κάμης νιέτι^{3*} ἔτζι: “Ἡλάχη γιαραπήμ νιετετήμ^{4*} φιλάν πίντη φιλάν καχάρ ει-
 σμη^{5*} βεσετήτ εἰσμη χουρμετιτζουν κάχρι ἔτερκειμ φιλάν πίντη φιλάν”¹⁹ καί,
 10 ἀφοῦ τελειώσης, λέγεις ἔτζι: “Γιαραπί, γιαραπί, καχάρ ἡσμη βεσετίτ, ἡσμη τζελάλ
 6^ρ χακείτζουν^{6*} φιλάν πιν φιλάν, σεν καχῆρρ ἔηλῆ σελαμετή μπουλάμασιν^{7*}”, | 99
 τὸ κάπνισμά του εἶναι πίσσα, μαῦρον λιβάνι, κατράνι²⁰.

Τουσμάν ἠτζούν κάχρι ἐτμέκκειτζούν τὴν νύκταν διαβάσεις 15 φορὲς τὸν
 τουβὰ τοῦτον.

15 “Πησμίλαχη ἐλέμτερικέηφε φεάλε ραπουκε πειὰς χαπήλ φήλ ἐλέμ γιέτζηάλ
 κέγτεχούμ φιτάτηλληλήν βεέρσελέ ἀλεηχῆμ ττάγηρὲν ἐπαπιλέ τερμηχῆμ πιχη-
 τζαρέτην μεινσητζηλήν φετζεαλεχούμ κεασφήν μεκειούλ”.*

Καὶ ὕστερον φορὲς 5 ἐτοῦτον: “Πησμίλαχη Ἀλλαχούμ κεμασαρέφτε, σεαρέλ,
 20 φιλήαν πηγιετηκέλ χαράμη φεσρίφ, ἀνασέρην μὴν νέλ ἐσράρη βεσερὲ σερέλ
 ἐσράρι φιλάν πίντη φιλάν”. |

7^ρ Ἔτερον

Διάβασε: “γιακαχάρ γιασετήτ ἐντέλεξε λλαγιουτάκου ἦντε καμούχου” 306
 φορὲς, ὕστερον γιασετίτ ἐντέλεξε λλαγιουτάκου ἦντηκάμουχου φορὲς 12.

Ἔτερον

25 Ἐὰν θέλῃς νὰ γυρίσης τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου νὰ μὴν χωρίζῃ ἀπὸ ἐσένα, ἢ
 ἄνδρας ἢ γυναῖκα²¹, διάβασε 41 σπυρὶ πιπέρι μαῦρο καὶ διαβάσεις τὸ κάθε ἓνα
 ἀπὸ (1) φορὰν (ἀσπριδερό) καὶ φουσᾶς καὶ λὲς τὸ ὄνομά της καὶ τὸ βάνεις σὲ ἓνα
 γιαλάκι μικρό, μέσα βάνεις καὶ ὀλίγον σουσαμόλαδον μέσα καὶ βούλωσέ το μὲ
 ζυμαρί²² καὶ βάλτο στὴν χόβολην νὰ στέκη ζεστό. Τὸ ὀπισθεν θὰ διαβάσης: |
 7^ρ “Πήσμίλαχη νάτιαλήγεν μαζχερίλ, ἀτζαήπισ τετζήτχου ἄβνεν λεκέφηνε βαήπ-
 πη ληγουτήμε κούλουν ἠλλαλάχη, χεμῖν βεγάμην σεγιέν τζελείππη, ἀζαμέτικε
 γιααλά βεππίνουπου, βέτεκε γιαμουχαπέτ γιααλή 4 πισμήλαχη γιουχηπούν-
 3
 κχουμ, κεχουπείλαχη βελεζίνε ἀμένου ἐσέτουν, χούπεν ληλαχὴ τζεάλες, σέμσε ζη-
 γιὰ ἐν βέλκάμερε νούρεν γιακερίμ γιαραχῆμ βεέλκάητου ἀλέηκε μεχάππετεν μή-
 35 νη βελετούσνα, ἀλάαηνη γιαχουβεσσέουν λεκούλη, σσέην, γιαμὲν λακλάχε ἠλα-
 χούβε γιαχάγιου, γιακαγιούμ πειραχμέτηκε γιαῆρ χαμέρ ραχημίν”. Μὲ τὸ ἴδιον δέ-
 8^ρ νεις καὶ τὸν ὕπνον, | τὴν Τρίτην, τὴν νύκτα, ἐβγαίνεις· ἔξω εἰς τὰ ἄστρα καὶ παίρ-
 νεις μίαν χούφτα χῶμα καὶ κοιτᾶς τὰ ἄστρα καὶ τὸ διαβάσεις 7 φορὲς²³ καὶ φουσᾶς

καὶ λέγεις: “δένω τὸν ὕπνον τῆς ὀδείνας” καὶ τὸ σκορπᾶς ἐπάνω εἰς τὸ σπίτι της”.
Τέλος.

“Ἐτερον δήμουχαπέτη^{9*}

Λογαριάζεις τὸ ὄνομα τῆς νέας ὅπου ἀγαπᾶς καὶ ὅσος ἀριθμὸς ἐβγῆ, τό-
σον τὸ διαβάζεις τὴν κάθε ἡμέραν μὲ κύκλο²⁴: “*~ zP~□*. 152 φορές 152
πισμὴ *~!~!~!* ”. 5

γιασάφσαφηγάλην, γιασάτ καιηγάλεν, γιαμεκμούννηνηταγιάρ, γιαμεγτατα-
ροῦν, γιασεχρούσιν, γιασεμερούσιν, γιαμούτηταροῦν ππηχάκη χαζηηήλ ἔσμα
χούζου κάλπη φιλάν (β:) πίντη φιλάν (κη) χαττανέζαρε, ἠλείγε βελαερτζήν, βε-
χειλετζην, χεπλούτζην, | χεχούτζην, τζακζήν, ἔετζήν, γιαζέλ κουβετήλμετην, για- 8^v
μασερέλ, ἐρβάχηρ ρουχανήγιετη ούκκησούνη, μπεισενβάρικουμ ἐλμήφ γιετηβεέ
μφασικειούμ, ἔλητριγέτη βεσουαηκουμ ελμουχήππετη βεαχλαηηκουμ βεαχλα
ἠκουμούλ, ἐρπτήγιετη βεκούνου ἀβάνη ἀλλάτεσχίρη” 252 φορές. “Υστερα λές:
“φιλάν πίντη φιλάν”. “Υστερον, ἀφοῦ τελειώσης, λές τοῦτο φορές 1.

“ππηχάκη ἀξέμπτου ππηχάαληκουμ βεηνέχου λεκασεμοῦν λεβτὰ ἀλεμούνε 15
ἀζήμ”.

“Ἐτερον διὰ ἀγάπην

Γράψε τὸ βεύκι του καὶ βάστα το ἀπάνω σου²⁵ καὶ διάβασε 29 φορές ἐτοῦτο
τὸ βεύκι νταβέτι^{10*} καί, ἀφοῦ τελειώσης, διαβάζεις τὸν τουβά του μίαν (1) φο- 9^v
ράν: | “Ἀλαχούμε εἴνεεσέλουκε πηχάκη λαηλάχε ὑλαχούβε ἐουζουπηλαχὴ
μυνές σαϊτάνηρ ῥατζήμ πῆς σμήλαχη σούμεενζελέ ἀλεηκιούμ μὴν πάτῆλ γᾶμη
ἀμενετέν νουάσεν γιάγσα τᾶηφετέν μὴν κοῦμ βέταηφετοῦν, κᾶτ ἐχτμετχοῦμ
εὐφουσουχοῦμ γιέζηνοῦνε, πῖλαχη γαγιερέλ χᾶκκηζανέλ τζαχηλήγιετι γιεκου-
λοῦνε χέλενα μηνέλ ἔμρη μὴν σέην κουληνέλ ἔμρε κουλουχοῦ ληλαχὴ γιουγ-
φούνε φηέν φουσηχῆμ μάλλα γιουπτουνέλεκε γιεκουλούνε λέβκανε λенаμηνέλ 25
σέουν μακουτήλνα χαχουνὰ κοῦλλέβ κουντοῦμ φήππου γιουτηκειούμ λεπέρε
ζελεζήνε κουτήππε ἀλλεηχουμούλ κάττλου φιλάν (..) ἦλλα μετατζιηχῆμ βελη-
γέπτε λιαλάχου | μάφη σουτουρικοῦμ βελήγιουμέλ χησὰ μάφη, κουλουππηκουμ 9^v
βάλαχου ἀλημούπιζάτης σούτούρ, βεμένγιετεκείλαχε γιετζάλεχου, μάχρετζεν
βεγιερζούκχου μῖν χάησσου, λαγιαχτεσίπου βεμέν γιετεβέκελ ἀλλαλάχηβέχουβε 30
χάσππούχου ἠναλάχε ππάληγου ἐμοριχη κᾶτ τζεαλάλαχου ληκούλη, σσέην κά-
τρα, ἠζέτη κέλεζη βεππίχακῆλ κουρανῆλ ἀζήμ βεππιχακῆλ μελαϊκειετήλ μούκα-
ρεσοῦν χαλήσνα ππιχάκη χούρμετη ὕπειτηκῆς σαληχῆν χαλήσνα πηχάκειχούρ-
μετη, μουχάμετην σαλλάλαχου ἀλεηχῆμ βεσελέμβάκτη χᾶτζετη ππήλούθφηκε
γααλάπηραχμέτικε, γιαερχαμέρ ραχῆμ ... | 35

Γαβετοῦτ ἀλλάχούμε γιασάπιτου γιαμουῆνου, γιαέχατου γιανούρ, γιαζε- 10^v
3
κήγου, γιαλλατήφ, γιαάλτου, γιαγιακῆνου, γιακερίμ, γιαπάσιτου, γιαταφίου,
γιαγιανήγιου, γιατεβάπου γιασσελάμ, γιασεκούρ, γιαβετοῦτ, γιαζάχηρου, για-

Εὐχὰς ὅπου θὰ διαβάσης ἀπὸ τρεῖς φορές²⁸ ὄντας θὰ γράψης τὸ βεύκι, εἶναι αὐτές: 11^ν

Τοῦ ἡλίου (Σέμηζ)

“Γιαμελήκει φεζχή γιααπτουραχμάν, φιλάν (ο) πίντη φιλάν πανὰ ἀσίκκείλ ἀσκηματάν, ντηβανέολσοῦν ἀρτίκτερμάν, πούλμασιν ματζοῦν κειπίχαηρὰν ζάριλε, κελήπ μουρατίμτζας ὄλμαήν τζεραχάτ χουζοῦρ ἦτμεσιν μουτάχαμὲτ μουσταφάανήν χουρμετήτζουν λούτφη ἐηγλὲ πουμαασλατμή σὲν χασίλ ἐηγλὲ”^{12*}, φορές 3. 5

Σελήνη (Καμέρ)

“Γιανεισιγιά νερκὲς φιλάν πίντη φιλάν φιλανὲ μουσαχάρκῆλ ἀσκεινὴ ζιατὲ ἐηγλὲ μουλοῦκ τταγάν χακκήτζουν λούτ φμουρβέτηττοῦπ μπούμασλά χαττήμη | ταμάμ εἰγλὲ”, φορές 3. 10 12^ν

Τοῦ Ἄρη $\mathcal{A}$ (Μερίχ)

“Γιαμελικὴ ἀχμέρ γιαμουγζήρησιν φιλάν πίντη φιλάν, μπανὰ ἀσικκῆλ ἀσκήματάν, τιβανὲ ὄλσοῦν ἀρτήκ τερμάν μπούλμασιν σουλεγμαὶν πέρχαμπέρ ἐηγλὲ ἦτιγῆν ἄχτι πεημάν χακκήτζουν βατεβράτη μούσα χακκήτζουν λουτφηεγλὲ πουησιμήσὲν χασήλ ἐηγλὲ”^{13*} φορές 3. 15

Τοῦ Ἑρμῆ $\mathcal{H}$ (Οὔταριτ)

“Γαερκγιά γιαπελνοῦρ φιλάν πίντη φιλάν, πανὰ ἀσικκῆλ ἀσκηματάν τιβανέολσοῦν, τερμάν μεβασιλὲτ ὄλσοῦν ἀρτίκ τερμάν μπούλμασιν σουλεῖγμαὶν πέρχαμ πέριλέ, ἐηγλετιγῆν ἄχτη πέημάν χακκήτζουν, βέττε βράτη μούσα χακκήτζουν λούτφῆ, | ἐηγλὲ ππούσεῆμ ἦσιμσέν, χασίλ, ἐηγλὲ”, φορές 3. 20 12^ν

Τοῦ Ζεὺς $\mathcal{Z}$ (Μουστερί)

“Γιασεμχούρεσουν γιαπέλ βουλιάν φιλάν, πίντη φιλάν, μπανὰ ἀσικκῆλ ἀσκήματάν τιβάνε ὄλσοῦν ἀρτίκ τερμάν πούλμασιν σουλεγμαὶν πέρχαμπέρ ἐηγλὲ ἦτιγῆν ἄχτη πεημάν χακκήτζουν βετεβράτι μούσα χακκήτζουν λουτφῆ ἦτοῦπ πουμαασλάχάτιμη κειορ κιὲλ ἀσήκῆσερὲ μέβασιλὲτ βελολφὲτ βεμούτζάμκὰτ οὔζορὲ σενχασίλ ἐηγλὲ”, φορές 3. 25

Τῆς Ἀφροδίτης $\mathcal{A}$ (Ζουχρέ)

“Γιαζεράπτ γιαζεραπάτ γιαεπέλ χασσάν, φιλάν πίντη φιλάν, πανὰ ἀσικ κείλ ἀσκηματὲν ντηβανὲ ὄλσοῦν τερμάν μέβα | σιλετ ὄλσοῦν ἀρτίκ τερμάν πούλμασιν μουχαμὲτ μουσταφαιαννὴ χουρμετήτζουν, ππού πενήμ ἦσιμῆ σένχασίλ, ἐηγλὲ”, φορές 3. 30 13^ν

Τοῦ Κρόνου $\mathcal{K}$ (Ζουχάλ)

“Γιασέμχουρὲς γιαεπέλ βελήτ φιλάν πίντη φιλάν πανὰ ἀσικκῆλ ἀσκηματάν 35

τιβανέ όλσοῦν τερμάν μέβασιλέτ όλσοῦν ἀρτικ τερμάν πούλμάσιν σουλειγμάν περχαμπέρ, ἐηγλέ ἤττιγὴν ἄχτη πεημάν χακήτζουν βετεβράτη μοῦσα χακκήτζουν λουτφὴ ἐηγλέ πποῦ ἤσιμὴ σένχασήλ ἐηγλέ”, φορὲς 3. Τέλος.

Καὶ ὁπόταν θὰ διαβάξης τὸν χουντάμη, νὰ καπνίζης³⁰ κατὰ τὰ θυμιάματα ὅπου γράπτομεν. |

5

13^v

“Καρικτζὴν γιαλλατήφ, τενζήλουν μὴνχακιεμὴν χαμήτ

γιαλλατήφ βάλαχου μὲν γιεσαουβεχουβέλ καβείγιου ἄζήζ”.

Ἔτερον

10

Ἐταν δώσης εἰς κανέναν ἄνθρωπον βεύκι, ἀφοῦ τὸ τελειώσης, διαβάξεις ἐπάνω εἰς αὐτὸ τοὺς κάτωθεν ἐσμάνες καὶ τὸ φυσᾶς ξεχωριστὰ κάθε ἐσμάν, “Γααλέχ, Γιαταφίου, Γαραφίου, Γαμάνιου”.

66

100

301

161

Ἔτερον

Τὰ δώδεκα ππούρτζια μὲ τὰ θυμιάματα τῶν πλανητῶν³¹:

14^r

Χαμέλ: 1 Ἄρης, τὸ θυμιάμα του “σὰ προῦτο νταρέφιλ φήλ” |

Σεβήρ: 2, Ἄφροδίτη, μόσχο, μαστίχη, σαφράν.

Τζεβζά: 3, Ἐρμῆς, κίμινον, μυγδαλόφλουδα.

Σερετάν: 4, Σελήνη, ξυλοκέρατα, φροξυλάνθια.

Ἐσέτ: 5, Ἥλιος, σαφράν, ἄνθη τῆς ῥοδιᾶς.

Σουμπουλί: 6, Ἐρμῆς, ἐσσνὰ κίμινον, μυγδαλόφλουδα.

20

Μιζάν: 7, Ἄφροδίτη, μόσχο, μαστίχη, ζαφφορά.

Ἄκρέπ: 8, Ἄρης, γαρούφαλα, ταραφίλ φήλ.

Καβίζ: 9, Ζεὺς, σάνταλον, ὄνταγατζή, Τζασακήζ.

Τζετή: 10, Κρόνος, σαφράν, θυμιάμα.

Ζελλοῦ: 11, Κρόνος, σαφράν, θυμιάμα.

25

Χούτ: 12, Ζεὺς, σάνταλόζ, τζαμσακήζ.

Τέλος

Ἔτερον

14^v

Ἐταν θὰ κάμης τὸ κονδύλι ὅπου θὰ γράφης, λέγεις 3 τρεῖς φορὲς “ἔστάη-φούρλα”, ὄντας θὰ τὸ πάρης στὸ χέρι, 1 λέγεις αὐτὸ καὶ | τὸ κόβεις “Ἐούζου ππηλαχί, μινέσσακτάνη ρατζήμ πησσηλάχη, ἐρράχμάν ἤρραχίμ”.

30

Ἐντας θὰ τὸ σχίσης, διαβάξεις αὐτό: “Νεββέττιοῦ κατάλ, καλέμη, λειάμελη-μουχάππετη, βελολφετή, βεσσέφκατη, φιλάν, πίντη φιλάν, φιλάν πίντη φιλάν, πηχάκη ταούσιν τηράχου τζένην”.

35

Ἐντας θὰ τὸ κόψης στὴν μύτη, λέγεις: “βελκάιτου, μεχάπετην, βεσσέφκατην, φιλάν, πίντη φιλάν, φιλάν πίντη, φιλάν”.

Ἐντας θὰ τὸ βουτήσης νὰ γράφης, λέγεις: “Ἐσεφκατούλ, καλέμη, λήετ-

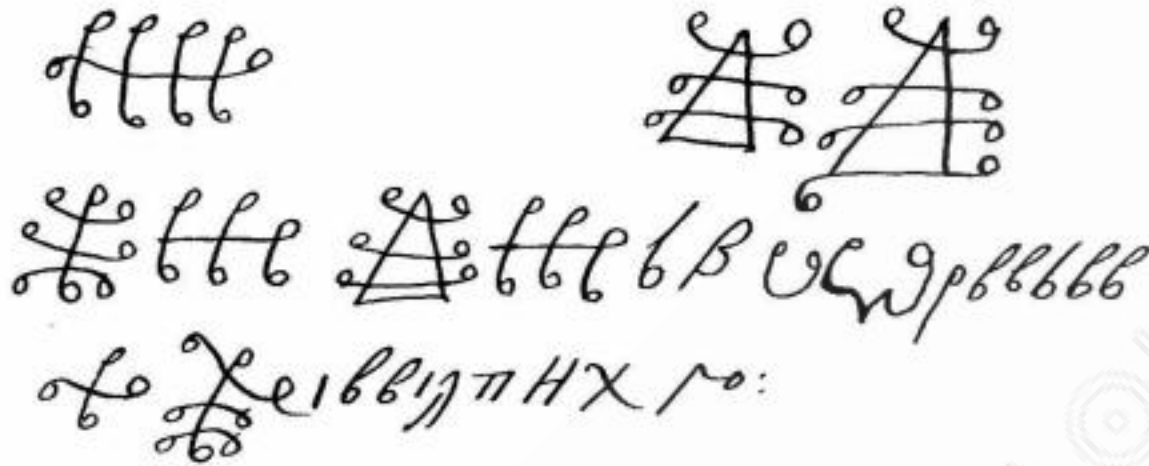

Ἔτερον

Εἰς ἄνθρωπον ὅπου <ἔχει> φύγει ἀπὸ τὸν οἶκον του καὶ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω ἀπὸ μακρινὸν τόπον, γράψον εἰς κεραμίδι καινούργιον τὶς κάτωθεν χαραχτῆρες καὶ τὸ ὄνομα τοῦ φευγάτου καὶ θέσε το εἰς τὴν φωτιὰν νὰ καίεται καὶ στρέφ' τὴν ὀπίσω ὅπου καὶ ἂν εἶναι³⁸. Ἴδου οἱ χαραχτῆρες ἀντικρον: |

5

17^r

Τέλος.

Εἰς ἄρρωστον, ὅταν δὲν κοιμᾶται, γράψον εἰς φύλλον δάφνης³⁹ “οὐρήμ, θαλάμ ἡρούμ, ἡερθούμ” καὶ θέσε το εἰς τὸ μαξιλάρι του ὑποκάτω καὶ κοιμᾶται.

Τέλος.

Ἔτερον

10

Νὰ φέρῃς τὸν φυγόντα ἀπὸ μακρόθεν: ἔπαρε τὸ ροῦχον του⁴⁰ καὶ ὀνομάτιζε το με λινόλαδον⁴¹ καὶ λέγε οὕτως: “Γεννηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτοῦ σκότος καὶ ὀλίστημα καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτὸν εἰς τὰ ὀπίσω ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὡς εἶπεν ὁ Χριστός, ἀποστραφήτωσαν | οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν Ἄδην, οὕτως νὰ στραφῇ καὶ ὁ σὸς δοῦλος ὅπου καὶ ἂν ἤθελε εἶναι”.

17^r

15

Τέλος.

Καὶ ἕτερον

Ὅποταν φύγῃ σκλάβος, νὰ τὸν εὔρῃς: Ὁ Ἄβραάμ εἶχεν δοῦλον καὶ ἔφυγεν, καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐζήτητα αὐτόν, οὕτως καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ εἶχε δοῦλον (δεῖνα) καὶ ἔφυγεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σκότος καὶ ὀλίστημα καὶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ σκότος ἐγένετο, ποταμὸς ἀπέραστος καὶ φείσκηθῃσιν ὁ δοῦλος (ὁ δεῖνα) (ἢ ἡ δούλη) καὶ ἐνθυμήθη τὸν Κύριόν της καὶ τὰς δώδεκα ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τὰς δώδεκα ὥρας τῆς νυκτός καὶ εἶχεν ἀγάπην εἰς τὸν Κύριόν της ὡς ἡ ἔλαφος τὸν μόσχον καὶ ὡς ἡ πέπος τὸ πουλάριον. Μιχαὴλ φθάσον, Γαβριὴλ ὄρων, Ραφαὴλ στρέψον εἰς τὸν Κύριον | αὐτοῦ καὶ γράψον εἰς χαρτὶ καὶ κρέμασον εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου⁴² νὰ κρέμεται ἡμέρας πολλὰς καὶ θέλει ἐπιστρέψῃ εὐθύς.

20

18^r

Τέλος.

Ἔτερον

πσδ: ρθχλτςζο-ε-δ
 :: τζοε/ζς ε-ο-ρλε:ε-ιεΔ-θβ-επλεεεηοεζγλ,

Καὶ διάβαζε αὐτὸ τὸ ὄνομα “λαῖλου”.

τμτ:δλχθρ:δςππ :: σδ:ςδλτςς ελλεσζςτς=
 τπλε-δππδ ηυτ:τ:δ:ο- ζδλ εθτμ ο-ζοππ
 ΔΛΣ Λ

Τέλος.

Ἔτερον

5 Νὰ δέσης τὸν ὕπνον τὸ βράδυ: κοιτᾶς τὸ πρῶτον ἄστρον καὶ διαβάξεις τὸ κάτωθεν καὶ εἰς κάθε φορά δένεις ἓναν κόμπον⁴³ καὶ τὸ βάζεις εἰς ἓνα χαρτί καὶ τὸ βαστᾶς ἄπάνω σου.

18^v Πρῶτον: λινάρι νὰ τὸ γνέση ἓνα κορίτσι παρθένον⁴⁴ καὶ στρίψε το, κάμε το
 10 ... κουλεούζου μπιρα πινάσι χοῦ μπαγλάριμ φιλάν (ο) πίνθη οἴκουσουνοῦ Πιά-
 τμασιν Μελικεινάσι μπαγλάριμ φιλάν (ο) οἴκουσουνοῦ, Ἰλλαχίναςι. ε ε ε ε

μὴν σέριλ βίσβάσι ε ε ε ε
 ἔλχηνάσι ε ε ε ε
 ἔλεξι γούβεσφισοῦ τουρίναςι ε ε
 15 μὴν ἐλ τζινετίβενάσι ε ε ε .

:: ρθδ-πσθ δισζθτλ ε ζαελε δ: ιδζ:τλε

σθππ ελτ:δλεππτ:τ-ζαε ησδ:ε-τπ ησπ: π

οε-δσδτθ- ..

Τέλος.

" " ε:τππλεεππ πσδ:ρθχλδ:τςατλεππ:ι:ζλεδ

Πίς σμίλαχη ῥαχμάν ἤραχήμ. |

19^r ἤζαζουλιετήλ ἔρτου ζηλζαλλαχα βεαχρετζετήλ. ἔρτου ἔσκάλεχα, βελκά-
 λελ, Ἰνσάνου μάλεχα γιέβμεήζιν τουχάτισου ἀχπάρεχα γιεβμεήζιν γιάς τουρινά
 σου, ἔσστάτεν 3 φιλάν ... πίνθη φιλάν ... χοῦ*.

20 Εἰς τὸ χαρτάλι ἄπάνω τὸ διαβάξεις 7 φορές καὶ φυσᾶς καὶ μελετᾶς τὸ ὄνομά
 του καὶ πάγεις κρυφὰ στὴν πόρτα του καὶ τὸ πετᾶς⁴⁵ καὶ ὕστερον νὰ εἰπῆς:
 “ἠλλάχη, γιαραμπίμ, Κυργιακουνοῦ, ἐβάρε, ἐγλετήμ, κατσιρτήμ, νίτζεκιμ μπου-

χαρτάλ, ταγίλτή κυριάκω τταχεϊ οϊγλέ ταγίλσουν ντούρμασιν εϊγλένμεσιν φιλάν γιερτε, ούτούρμασιν”.

“Ετερον

Πάρε ὀλίγον χῶμα στή χούφτα σου καὶ διάβασε τοῦτο 120 φορές ἢ 220 (τζιμ) | καὶ φυσᾶς καὶ νὰ μελετᾶς τὸ ὄνομά του καὶ νὰ τὸ σκορπίσης ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν 19^ν πόρτα του καὶ νὰ εἰπῆς: “ἠλλάχη γιαραμπίμ, ὅπως σκορπάγει τοῦτο τὸ χῶμα, ἔτσι καὶ ὁ (δείνας) νὰ χαθῆ καὶ νὰ σκορπισθῆ ἀπὸ τοῦτο τὸ σπίτι”.

“Ετερον

Διάβασε τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἀπὸ 21 φορές τὸ κάτωθεν καί, ἀφοῦ 10 τελειώσουν οἱ τρεῖς ἡμέρες, ἔπαρε μία χούφτα χῶμα καὶ τὸ διαβάσεις (7) ἑπτὰ 20^ν φορές καὶ φυσᾶς καὶ παγαίνεις καὶ τὸ σκορπᾶς εἰς τὸ σπίτι του. “Ἐπειτα ματα- 20^ν διαβάσεις ἄλλας τρεῖς (3) ἡμέρας ἀπὸ 21 φορές καί, ἀφοῦ τελειώσουν, | παίρνεις 20^ν χῶμα καὶ τὸ διαβάσεις 7 φορές καὶ τὸ σκορπᾶς εἰς τὸ σπίτι του. “Ἐπειτα ἄλλες 15 τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ 21 φορές καί, ἀφοῦ τελειώσης, παίρνεις χῶμα καὶ τὸ διαβά- 15 ζεις ἑπτὰ (7) φορές καὶ τὸ σκορπᾶς καί, ἀφοῦ τὸ σκορπίσης, μελετᾶς ...

Τοῦτο θὰ διαβάσης: “πίσμηλα πίσμηλαχὴν γέν σουρ κιουμούλλαχου φελλά γιαλιππέλεκιούμ, βεὴν γιάχ, ζουλκιούμ φεμέν ζελέλεζη γιέν σουρούκιουμ μὴν ππάτηχι βε ἀλαλαχέ φέλ γιετεβεκελίλ μου μνηοῦν”.

Τέλος.

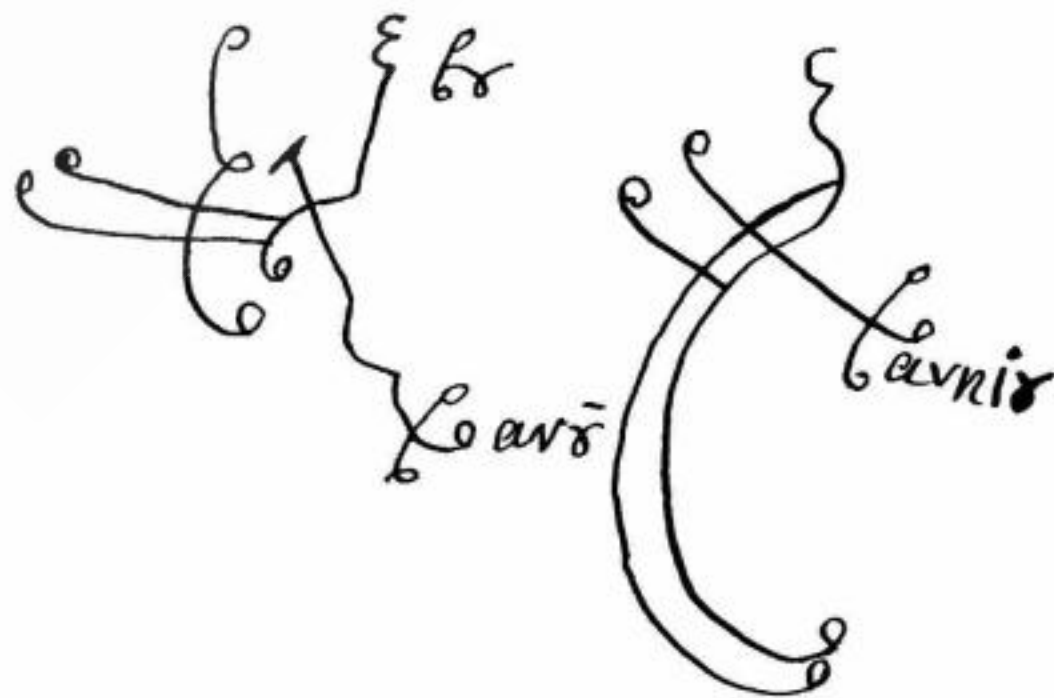
“Ετερον

20

~βμ□α ι'γι:πσζζ-|υθ'αλθσζζο:7 Δ:τ-ρ) ≠
σθ'ατβδ κβ'εβ:δση ελ'λ'λ'ζζσζ:σθ'ζζττ
λχ'θρσς:υ θλ'ζχ-δθ 7:σθ'ζζττλη ελ:72

λχ'ζ σθ'βζττςαλδ . . Ίδου καὶ ἡ σφραγίς.

20^ν

“Ετερον

Διὰ νὰ μὴν πέφτουν τὰ ἄνθη τοῦ δένδρου, γράψον εἰς χαρτὶ καὶ δέσε το εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου⁴⁶.

5 “3 σιός” “τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους” ἕως ἐκεῖ ὅπου λέγει “καταβοηθήσετε”.

σλ ρεσβαλυρλσλ::σ σλγ-υαλς::δ δσδ:: ✕
 ρ::δ υσ::ς-ρλμ::δ ς-ολδ-γρησα ολγμολ
 λς σλγρ::ολσρ::ςσλ4ρ-βς) γδρρησδσδς γι:δσδ:ρλ
 21^ρ σδσδλ ολδμ-υρ::ςρ-σλ,,

“Ετερον

10 “Επαρε 10 κουκκία⁴⁷ καὶ γράψε ἐτοῦτα τὰ τρία ὀνόματα: “χαροῦν, χαμάν, σαμάν”, νὰ γράψης καὶ τὸ ὄνομά της καὶ τῆς μάννας της καὶ σὸ κάτωθεν σὸ κάθεν κουκκί, νὰ διαβάσης ἀπὸ 3 τρεῖς φορές τοῦτο: “Κούλουχηγιέ, ἠλέηγιε, ἐνεχοῦς, τεμήα, νέφεροῦν, μηνέλτζίνη, φεκάλου, ἦννα, σεμήνα κουράνεν, ἄτζε-
 21^ρ πεν, γεχτῆ, ἠλερρούστη, φεάμενα, ππηχῆ, βελενούσρικιε, ππηράππηνα, ἐχάττα, βεενέχου, τεάλλα, τζετουράππινα, μετέχαζέ, σαχήππετεν βέλαβελετά, βεένεχου, κηάνε, γιεκούλου, μετέχαζου, ἀλαλάχη, σετατὰ”* καὶ τὴν νύχταν τὰ χώνεις στὴν φωτιάν καὶ θὰ σοῦ | φανῆ ἀτζαήπ¹⁴

ⲓⲟⲩⲗ
 ⲓⲟⲩⲗ
 ⲓⲟⲩⲗ

“Ετερον

15 “Επαρε 7 κουκκία, ἐὰν γυναίκα, νὰ εἶναι θήλεα, ἐὰν εἰς ἄνδρα ἀρσενικά, καὶ γράψε εἰς τὸ κάθε κουκκί ἀπάνω τοῦτο τὸ τελεσίμι.

ⲓⲟⲩⲗ ⲓⲟⲩⲗ
 ϕ ϕ ϕ ϕ ϕ ϕ ϕ

20 Τὴν Τρίτη, τὴν νύκτα καὶ σὲ κάθε κουκκί, νὰ διαβάσης ἀπὸ 7 φορές. Κάμε κύκλο καὶ κάθησε μέσα⁴⁸ νὰ γράψης τὰ κουκκία καὶ νὰ καῖς ἀπὸ ἕνα κάθε βρά-
 20 δυ καὶ νὰ μελετᾷς τοῦτο ὅ,τι θέλεις (δ).

Τοῦτο θα διαβάσης: “γιαττεκούρη, γιαττεφούρη, γιαττεχούρη, γιαττε-
 καηπάλην γιαμεημοῦν νήταγάρ, ἐτζήπ, γιαχουττάμ φιλάν ππὴν φιλάν οὐφλέ-
 ρσιν.
 Τέλος. |

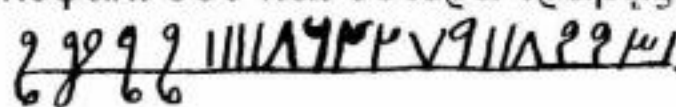
“Ετερον ἄλλον

22^ρ 25 Κάμε κύκλον καὶ κάθησε μέσα καὶ θυμιάζε⁴⁹ καὶ κάμε νιέτι καὶ διάβασε τὸν ἐσμάν τοῦτον φορές 21 καὶ ἂν ἰδῆς τίποτα, νὰ μὴν φοβᾶσαι, ἤγουν μὴν φο-
 βηθῆς, ἀλλὰ τὴν δουλειάν σου, ἕως ὅτου νὰ τελειώσης. Ἐὰν σοῦ ἔλθῃ ἀναγού-

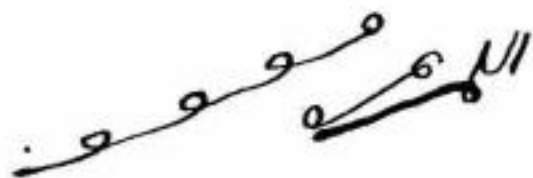
λα, τράβα γιανούρ ἔως οὗ νὰ καταλαγιάσης. Ἐὰν σὲ φωνάξῃ κανένας, νὰ μὴν ὀμιλήσης ποτέ. Τοῦτο θὰ διαβάσης φορές 21: “Ἐπρεμιν, ἔπρεμιν, τελήμιν, τελήμιν, νεχίμιν, νεχίμιν, ππεργιούσιν, ππεργιούσιν, κατγιούσιν, κατγιούσιν, ἀηταγούσιν, ἀηταγούσιν, κελημούσιν, κελημούσιν, ἔτζήπ, γιααχμέρ, ππηχάκη, χαζήχηλ, ἔσμα, βέληκτη | χάτζετῆ ἔλβαχάν, ἔλατζελοῦ, ἔσσαάτου”.

22^v

Τοῦτα τὰ τελησίμια ὄντας θὰ τὰ γράψῃς, νὰ μὴν ὀμιλήσης⁵⁰, καί, ἀφοῦ τὰ γράψῃς, τὰ βάνεις μέσα εἰς τὸ νερὸν καὶ στέκονται, καὶ τὸ ἄλλον τὸ βάνεις εἰς τὸ κεφάλι σου καὶ ὕστερα τραβᾷς τὸν ἔσμα ἕως ἡμέρας 3 ἢ ἑπτὰ 7.

 Ἐτοῦτα τὰ δύο τὰ βάξεις εἰς τὸ νερὸν.

Ἐτοῦτο θὰ βάλῃς εἰς τὸ κεφάλι σου.

10

Τὴν νύχταν θὰ τραβᾷς τὸν ἔσμαν' εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπου θὰ τραβήξῃς, εἰς τὸ νιέτι θὰ εἰπῇς “μπήσμύλαχη” καὶ εἰς τὸ τέλος “νιέτ πούττουρ νιέτ ἔτιμ φιλάν ππὴν φιλάν ἦν κυζήτηρ ἀκληνὴ | φικηρινὴ μούχαππετινὴ ἄσκυνὴ κειογγνουνοῦ μπέντεν γιανάττουρ τοριήμ ἀκλή φηκυρὶ μουχαππετινὴ μπενήμλεν ὀλσούν”.

23^r

15

Τέλος.

Ἔτερον

Ὄταν εἶναι ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδιὸν τοῦ Λέοντος⁵¹, ἔπαρε 7 κομμάτια τζήντζηφίλι καὶ διάβασε τὸ κάθε ἓνα ἀπὸ : 7 : φορές, καὶ κάθε βράδου⁵² νὰ καῖς ἀπὸ ἓνα : : Τοῦτο θὰ διαβάσης κάνοντας νιέτι: “ππησμί : : ταγιάν, βέκιερχέν, βελλά, γάλεμε, ππηρούχη, χάττα τέσσάρουφη, φηζαληκιέλ, μπεήτ, φιλάν, ππὴν φιλάν, κιοτηρέσιν, βεππενήμλεν, μουβαφφήκ, ἦετεσιν, οὗφλέρσιν.

20

Τέλος.

Ἔτερον καθὼς τὸ ἄνωθεν

Ἐπαρε 7 κομμάτια τζηντζεφίλι ἢ 41 | κομμάτι ἄλας ἢ πιπέρι μαῦρο καὶ διάβασε ἀπὸ ἑπτὰ 7 φορές τὸ κάθε ἓνα τζήντζεφίλι, καὶ τὴν νύχταν καῖς ἀπὸ ἓνα. Ὡς πρὸς τὸ ἄλας καὶ τὸ πιπέρι, τὰ βάξεις ὅλα μαζὶ εἰς τὴν φωτιάν, τοῦτο θὰ διαβάσης: ππισμήλαχη, ἦζαζουλζήλετηλ, ἔρττου, ζηλζάλεχα, βεζέλζηλου, ζηλζάλεν, σσέττήτεν, κάλπη (φιλάν ππὴν φιλάν) βεππέτελη, βετζέμ ἡβετζηβάριχη, βεαχρέτζετήλ, ἔρτου ἔσκάλεχα, βεζέλζηλου, ζήλζαλεν, σσέττήτεν κάλπη (φιλάν ππὴν φιλάν) βεππέτελη, βετζέμ ἢ τζηβάριχη γιεβμηῖζὴν τεχάτεσου ἄχ πάρεχα βεζέλζηλου ζήλζαλεν σσεττήτεν κάλπη (φιλάν ππὴν φιλάν) βεπέτενη βετζέμτζηβάριχη ππη ἐνεράππηκε | ἔβχάλεχα βεζελζελοῦ ζήλζαλεν, σσεττήτεν κάλπη (φιλάν ππὴν φιλάν) βεπέτενη βετζέμτζηβάριχη γιεβμηῖζὴν γιασττουρουννασπη

23^v

30

24^r

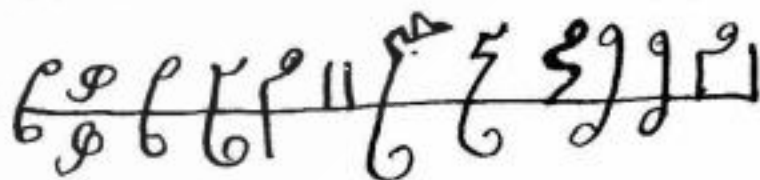
ἔσστατεν ληγουρέβ ἄμαλεχούμ βεζέλζελου ζηλζάλεν, σσετήτεν κάλπη (φιλάν πίντη φιλάν) βεπετηνή, βετζέμη τζηβάριχη φεμέν, γιαμέλ μισκάλε ζέρετην χαή-
 ρεν γιερέ, βεζέλζελοῦ, ζηλζάλεν σσεττήτεν κάλπη (φιλάν πίντη φιλάν) βέπετηνή
 5 βετζέμη, τζηβάριχη φεμέν γιαμέλ μήσκάλε ζέρετην σσέρεν γιερέ βεζέλζελοῦ,
 ζηλζάλεν σσεττήτεν κάλπη (φιλάν πίντη φιλάν) βεσπετενη βετζέμ ἤτζηβαριχή *:
 111 οὐφλέσιν οὐστούκνε.

Τέλος.

Ἔτερον

24^ν Ἐάν θέλης νά δέσης ἐχθρόν ἢ ἐνός τήν | γλῶσσαν ἢ ὄλου τοῦ κόσμου, βασι-
 10 λέων, ἀφεντάδων, κριτάδων, ἔπαρε λινάρι νά τὸ γνέση ἓνα παρθένο κορίτσι⁵³
 καὶ κάμε το 7 κάθια. Ἐπειτα κάμε νιέτι καὶ διαβάσεις τὸ κάτωθεν ἀπὸ τρεῖς 3
 φορές σὲ κάθε κόμπον καὶ φουσᾶς νά γίνουν ἐπτὰ 7 κόμποι. Ὑστερον γράφεις τὸ
 ἴδιον εἰς ἓνα χαρτί καὶ τὸ τυλίγεις καὶ μὲ ἐκεῖνον τὸ σχοινὶ τὸ δένεις ἀπ' ἔξω καὶ
 15 τὸ τυλίγεις μέσα εἰς τὸ κερὶ καὶ τὸ βαστᾶς ἀπάνω σου καὶ νά καπνίζης λιβάνι
 μαῦρο ἢ κατράμι ἢ πίσσα⁵⁴. Τοῦτο θὰ διαβάσης. Νά τὸ διαβάσης καὶ εἰς τήν 21
 φορὰν μὲ τὸν μπεσμελέν: “πισμῆλαχὴ ραχμάν ραχῆμ λλατουχάρι καππιχὴ λη-
 25 σάνικε λητάτζηλε ππυχὴ εἶναι ἀλέϊνα τζεμάχου βεκουρ ἄνεχου | φηζὰ καρά-
 ναχου φετεππὶ κουράνεχου σούμε ἦννε ἀλέηνα μπεγιάνεχου, μπαγλαττήμ
 τζούμλεν ἀλεμὴ βεττούσμαν χάρεμη ἀγζλήρενη βέττηλερινὴ βέγεττὴ ἐνταμλε-
 20 ρινὴ ... μπενὴ ἀττεμη βεχαβὰ βεππενοῦ ἄττεμε βεχαβάππανὰ ππίογιαραμάζ σόζ
 σολεμεγέ, καττήρ ὄλμασινλέρ ππανατζούμλεσι, μουχαππὲτ ἦτ σουνλέρ ...”
 φουσᾶς καὶ δένεις. Ἐάν διὰ ἓναν, λέγεις “μπαγλατῖμ φιλάν, ἀγζηνή, βέττιλερὴ βε-
 γιεττὴ ἐνταμλερὴ, ππανὰ ππύρ γιαραμάζ, σόζ σοῖλεμεγιέ καττίρ ὄλμασιν ...”
 25 φουσᾶς καὶ δένεις τὸν κόμπον, τὸ μεγαλύτερον διαβάσεις ἀπὸ ἐπτὰ (7) φορές σὲ
 κάθε κόμπον. |

25^ν Μουχαπέτ' ἠτζοῦν γράψε τα καθὼς ὧδε καὶ κρέμασέ τα εἰς χλωρὸν δέν-

δρον⁵⁵ καὶ θαυμάσεις. ἀλαχούμε φήρκα τε-

φρίκαν μουσάβε φηραοῦν φήρκατ ἠβραῆμ βενεμουτ (φιλάν πὴν φιλάν) (φιλάν
 πὴν φιλάν) ππιχάκη τρεφρίκαν βεμές κάτεμζεήκαν.

30 ν III P I B / γ II γ III P Λ Λ I Σ II M I O χητζάπτε ἀτζίπτεκε, γαμεῖμουν, ππιχάκη
 περιδὴν περριχὴν ἀζλασιν, ἐσιλετούσιν χάτζιπτε ππήηζετι γιαμεῖμοῦν χητζίπη
 ἐλιάππάρετην.

χητζάπτε, χητζήπτεχου γιαάχμερὲ ππιχάκη σεηγήτα ππάτσεχαππλίτατάν
 26^ν χαρούσιν ἐμρούσιν ἀγάρεσιν | ἀγάρεσιν οὐληγιαελέλ μουλούκη μουζήλη
 35 κιούλτζεππάρ ἀτζίπτεκε μπεχάκη χαζέλεσμάε μπάτζε γιαχοῦ σέφτε ἄεν φερκάν
 κάρκαάν κάρχεχὴν, φιλάν κατζινρητὴμ ντούρμασιν ἐήγλενμεσιν φιλάν γιέρτε
 οὔτούρμασιν”^{15*}.

Ἐὰν διὰ ἀγάπην μελετᾶς κατὰ ἄλλον τρόπον⁵⁶.

“χειτζαπε ἀτζιπτεκὲ γιαζουππεάτου πιχάκη, ππενσένλιάχην μεληάχεν ἔνσιανούσιν σεχούσιν μασλεχούσιν μεσταλεχούσιν ἡστεάντου ππιλαχὴ ῥαχμὰν ούραχίμ.

χητζάπε χατζήπτεκε, γιαμουσχέπ, μιχάκκη μπιρετζή μπιρετζήν χουλετὰτ 5
λεγιαλήν ἐχήγενχίγεν ἦν σάρηφη ἀταράλαχου πιχάκκη ππεσλέσμείχην ἔντε-
ρίχην μεντείνούχην μερσιάχην ππάτιχα τζέριπ ἀτζίπτου ππιμὰ ἀτζιππάλαχου 26
τεάλια, ππηχίλτζίνη βέλ ἦνσ ἡμηγιαφεχούμ, λλαγιούπ, σιρούμ, πενήμ μουρατήμ
σὲν χασίλ ἐηγλέ”. Τέλος.

Διὰ νὰ εὔρης τὸν κλέπτην ἀπὸ ὅσους ἀνθρώπους ἔχεις ὑποψίαν, τόσα χαρ- 10
τιὰ γράφτον τὸ ἀγιέτι καὶ ἀπὸ πίσω γράψε τὸ ὄνομά του καὶ τὸ τυλίγεις τὸ κά-
θε ἓνα ξεχωριστὰ μέσα εἰς προζύμι καὶ βάζεις εἰς ἓνα μεγάλο ποτήρι νερὸν καὶ
τὰ ῥίχτεις μέσα καὶ ὅποιον πλέγει ἐπάνω, ἐπάρε το καὶ ἄνοιξέ το καὶ ὅποιανοῦ
ὄνομα γράφτει, ἐκεῖνος εἶναι ὁ κλέπτης⁵⁷.

Τοῦτο θὰ γράψης: “ππίς σμίλαχὴ ραχμὰν ραχὴν βεηζὰ | ἐσέλουκε ἡπατιάνη 27
φεήνη καρίππου οὔτζιπουτ ττάη ἡζάτεάνη φελγιὲς ντετζίπτου βελιγούμηνου
λιαλεχημ γερσπουτπουνε βέγιέβμε γιέν φεοῦ φησοῦρι φέτητουνε εὐβάτζεν βε-
φούτιχατήλ σεμάε φεκειάνετ. ἐπβάππεν βετεάλλουφούνε κιούλεβάλιν ἀζήμ”.

Ἄτερον

Νὰ δέσης ἢ ἀδρόγυνον τὸ οὔρος⁵⁸ ἢ τοῦ ἐχθροῦ σου. 20

(L C Z : : ρ π η - τ π β ζ σ ζ ἰ σ σ μ β ζ τ : χ : ο - κ)

(κ π λ τ : : λ σ σ τ κ : : ο - τ ζ) : : σ - Δ ρ λ ζ (ρ ζ κ)

Καὶ διάβασε ἀπὸ μίαν φορὰν τὸ κάθε ἓνα καὶ φύσα καὶ ῥίξε το μέσα εἰς τὴν 27
φούσκα καὶ μελέτα “δένω τοῦ δεῖνα τὴν φύσιν ἢ τὸ οὔρος ἢ τῆς δεῖνα καί, ἀφοῦ
τελειώσης, δέσε τὴν ἀπὸ πάνω καὶ κρέμασέ τὴν εἰς ἓναν μέρος. Ἐὰν ἀνδρας,
παίρνεις φούσκαν | ἀρσενικοῦ, ἐὰν γυνή, παίρνεις φούσκαν θηλυκοῦ ζώου ...

“ππίς σμήλαχη σῖν βαβ νοῦν ταλανοῦν ἀγιν λλάμ μῖμσῖν γιὲ χέλ μῖμ. 25

λλάμ χὰ ππέ νοῦν βάβ λλάμ μῖμ χαμῖν γιαελήφ λλάμ μῖμ σὲ βάβ ἐλήφ λλάμ
μῖμ ππαγλαντίμ φήλαν ζηκειρινή, βεγετι ἐντάμλερινή τζότζούλμεσιν”. Φυσᾶς.

Τέλος.

Ἄτερον

Διὰ μεγάλους ἀνθρώπους, διὰ βασιλεῖς, νὰ γυρίσης τὴν γνώμην τους, νὰ κάμης 30
νιέτι. Πρῶτα διαβάσεις 10 φορές: “ἀλλαήκπέρ” ὕστερον 19 τὸν κάτωθεν ἔσμαν ...

“Φέρτουν χάγιουν καγιούμουν, χάκεμουν, ἀτλούν, κουττούσουν, βέανετίλ | 28
βουτζούχουλήλ χαγιήλ καγιούμ βεάσιν, κεμάχσεν ἀλλαχού ἡλεηκε”, ὕστερον
μελέτα ὅσα ὀνόματα θέλεις.

Ἔτερον

Ἔπαρε ἓνα κόκκαλον ἀποθαμένου, ἡμέραν Σάββατον⁵⁹, νὰ τὸ πάρης ξανά-
 στροφα ἀπὸ 40 πατήματα μακρόθεν καὶ νὰ τὸ πάρης νὰ εἰπῆς 20 φορές “ἀπε-
 5 τούχ” καὶ γράφεις ἀπάνω “ἡ ἀπετούχ, ἀρνήσου Πιλάτε” 4 φορές καὶ τὰ ὀνό-
 ματά σας 2, τῶν δύο καὶ τῶν γονέων 2 καὶ τὴν δοριάν.

Ἐπειτα ἔπαρε ὀλίγον ἀπὸ τὸ ποκάμισόν της⁶⁰ καὶ γράψε 4 φορές τὸ ἴδιον τὸ
 ἄνωθεν καὶ διαβάζεις 20 φορές τὸ ἴδιον καὶ τὸ βάνεις εἰς τὸ προσκέφαλόν σου⁶¹
 28^v καὶ βλέπεις τὴν ἐνέργειά του. | “Κάχρι ἡτζούν γάζ ππήρκιάτ οὐστουνέ γάζ τη-
 κτένσωρα ππήρτάς ἀλτινά κουγούπ κουνές κιόρμεσιν νίεεττιμ φιλάν καχῆρ
 10 ἔπτερεῆμ (γιετζεγιαζάσιν) γιαζάν πούττου ἀπτινή ἀλτιντά ὄζαμάν κισ κο-
 γιατζάσιν τάσιν ἀλτιντά ππού σοῖλεμελή μπέν ππουνοῦτάς ἀλτηντά ἀλμά-
 ζησέμ φιλάν σελαμέτ πουλμασιν”.

Ἔτερον

“Μουχαπέτ ἡτζούν”^{16*} Ἔπαρε μία τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλι της καὶ διάβασε τὸ
 15 κάτωθεν ἀγέτι ἀπὸ μίαν φορὰν εἰς κάθεον κόμπον καὶ φύσα καὶ βάστα τὴν ἀπά-
 νω σου καὶ νὰ θαυμάζης. Ἄν θέλῃς, κάψε καὶ εἰς τὴν φωτιάν “γιόβμετάτες, σε-
 29^r μάε | πιπιουχάνην, μουπὴν γιαγσενάσε, χαζὰ ἀζάμπουν ἐλήμ” καὶ φυσᾶς ἡ
 καὶ εἰς μῆλον⁶² διάβασε.

Ἔτερον

Νιαζαρί στάς 23 ἢ 25 τῆς Σελήνης⁶³, ὥρες 4 ἢ 8 ἢ 10 τῆς νυκτὸς εἰς χαρτὶν
 20 zbayon τὸν κάτωον κύκλον ὡς καθὼς εἶναι καὶ δίπλωσέ τον εἰς τρίγωνον νὰ τρυ-
 πηθῆ εἰς τὴν μέσην καὶ νὰ τὸν δέσης μὲ μαύρην⁶⁴ καὶ νὰ τὸ κρεμάσης εἰς τὸν
 ἀέραν καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν χαρακτήρων Zbayetoono matin εἰς ἀριθμὸν καί,
 ἀφοῦ τὸ νὰ εἰπῆς οὕτως: ... aibavebaetin, hailema, ἦτοι τὴν

25 τρίτην τῆς σελήνης γίνεται tonietti vazibiri izvomi tir (ONIAR) ibtonelimamf. Ἡ
 29^v σφραγὶς ὀπισθεν ναζι. |

Αὕτη εἶναι ἡ ὀπισθεν σφαῖρα καὶ γράψον
 καλῶς. Διάβασον αὐτὰ τὰ κάτωθεν φορές
 171. Ἴδου.

30 Τέλος ἐδῶ γράφονται τὰ ζῷδια
 τὰ ἀγαθὰ: Κριός, Δίδυμος, Παρθένος,
 Ἰχθύας
 πονηρά: Σκορπιός, Αἰγόκερως, Λέων, Καρ-
 κίνος

μεσαΐα: Ζυγός, Τοξότης, Ταῦρος, Ὑδροχόος. |

- 1. ♌ : τὸν Λέον
- 2. ♋ : τὸν Καρκίνον
- 3. ♈♏ : τὸν Κριὸν καὶ Σκορπιὸν
- 4. ♊♍ : τὸν Δίδυμον καὶ Παρθένον
- 5. ♎♈ : τὸν Τοξότην καὶ Ἰχθύαν
- 6. ♋♉ : τὸν Ζυγὸν καὶ Ταῦρον
- 7. ♎♏ : τὸν Αἰγόκερον καὶ Ὑδροχόον

30'

5

ὕσθ|λθ δ:ισθ: δ:ιηθ, δ:δυσ: ρδδμ σρσλδ-δξ
 λρσχ-σρδ τ̄σλ/ηδρσ . . . .

Διάβασε τὴν εὐχὴν

(στδ: κστ) νλγ-φ: ρσ

ςλτση ρλ: σλ/λσνλσθλ λσθλλδ-ρλλδ
 δλ/λ: δλδ-ηλδ: δ ςλδδρσλ τ̄ζη/λ: δ
 ηδλ : δ-υ/λ: σ.

καὶ ἔχε ἓνα γάθι νερὸν κούον καὶ λέγε ὡς καθῶς

10

(ρδρδδ : δ-υ /: σ τση δρδμ ζρρση τ̄: λδ-πλδ: δ, λτσρδ-
 σρσ: ι, ςλ: σδδ: ρ: σ λδδ: τ̄φσρδ (τ̄: υδρδμ)
 : στλ : δδση δμδδ ηη σδ: λ δ-σρδλσφλδδ
 ςλδμ σ: ρδσρ τ̄δυ- δλςμτση σδ: λ:

30'

ἕως ἐγὼ τολμήσω πάλιν καὶ προστάξω (ε.σρδ/δ: τ-δ) καὶ σβῆνε τὸν δαυλὸν εἰς

τὸ νερὸν⁶⁵ καὶ κρύψε τον εἰς τόπον ἀναπαύσεως καὶ ὅταν θέλῃς, δ-τ̄: δ/ρ ≡

σρσ, διάβασε τὴν εὐχὴν τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ Ζεῦ ἀπὸ 3 φορές ξςλτ/λτ:

ΔΔΛΛ:ΔΛΛΣ ΓΓϛ:ΓΓΛΛ ΛΛΛΛΣ ΠΠΓΓ:Σ ΣΣΛΛΔ:Σ ΣΣΓΓΓ: ΔΔΛΛ:Δ

Γ:ΔΔΔΛ) εἰς τὴν λάβραν τῆς φωτιᾶς (ΓΓΣΔΔΔ-ΓΓΛΛ:ΣΟΔ:Ρ:Σ,

ΛΟΔ:ΓΓϛ ΣΣΔ ΓΠΠΔΔΔΛ:ΣΓΛΟΠΠΔΔΛ ΖΟΔ:Ρ:Σ ΛΛΔΛ ΟΥΡΑΔΔΛ |

31^r ΓΓΥΔΛΛ-ΓΠΠ ΣΣ-ΔΓ:ΓΛΣ Λ:Σ|ΛΔ: ΓΓ:ΛΟΓΣ ΛΛΟΡ:ΣΓΛΖ-

ΔΔΓΠΠΣ ΛΛΣ: , νὰ τοὺς ἀφήσω ὡς καθὼς ἦτον καὶ πρωτύτερα καὶ λύνονται.
 “Ὅταν θὰ τοὺς λύσης, νὰ εἶναι εἰς τὴν γέμωσιν⁶⁶ τῆς Σελήνης. Τέλος.

“Ἐτερον

- 5 Νὰ δέσης τοὺς ἐχθροὺς σου: “Ἐπαρε μία κλειδωνιάν⁶⁷ καινούργιαν καὶ λέγε οὕτως: “Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ εἰς τοῦτα τὰ ὀνόματα: “Ὁβὲλ ἀμηνέμ, βαθαηήμ”, ἐγὼ κλειδώνω μὲ τούτην τὴν κλειδωνιά ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ ἀνδρεῖες ἐκείνων οἱ ὅποιοι βάνονται ἐναντίον μου. Κλει-
- 31^v δώνω τοὺς πόδας τους, τὰς χεῖρας των καὶ τοὺς ὀφθαλμούς των | νὰ μὴν μὲ βλέ-
- 10 πουν, οἱ χεῖρες των νὰ μὴν πιάνουν, οἱ πόδες των νὰ μὴν περιπατοῦν. Καὶ ὡς καθὼς κλειδώνω τὴν κλειδωνιά ἐτούτην, ἔτσι νὰ κλειδωθοῦν καὶ νὰ κατασφα-
- 15 λισθοῦν τὰ στόματά τους καὶ τὰ ἕτερα μέρη τους καὶ μέλη τοῦ σώματός τους καὶ οἱ τριακόσιες ἑξήντα πέντε ἄρμουσες τοῦ σώματός τους καὶ οἱ οὐ φλέβες τοῦ κορμίου των· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ τοῦ δυνατοῦ, νὰ κοποῦν οἱ
- 20 δυνάμεις αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἀντίδικῶν μου, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, νὰ εἶναι κομμένες καὶ νεκρωμένες καὶ ἀκίνητα ὅλα τὰ ἔργα τους, ἀμὴν”. Καὶ
- 32^r σφαλεῖς τὴν κλειδωνιά καὶ θέλουν | μείνη ἀκίνητοι. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ τοὺς λύσης, ἀνοιξον τὴν κλειδωνιά⁶⁸ καὶ λέγε οὕτως: “Υπάγετε εἰς τὴν δύναμιν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ τοῦ δυνατοῦ” καὶ οὕτως εἶναι δόκιμον, μὴν τὸ κάμῃς εἰς
- 20 ἓνα, νὰ φυλαχθῆς. Τέλος.

“Ἐτερον.

- 25 Νὰ δέσης λύκους. Εἰς φεγγάρι καινούργιον σήκωσε τὰς χεῖρας σου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ λέγε: “Καλῶς τὸ νέο φεγγάρι, καλῶς μοι ἦρθεν ἡ νέα Κυριακή, καλὴ ἑσπέρα. Τί μᾶς ἔφερες ἀπὸ τὸ ταξίδι;” Ἦφερα ἀλύσους καὶ χαλινάρια, νὰ
- 32^v χαλινώσω λύκους καὶ λύκαινες καὶ ἀλώπεκων στόματα καὶ νὰ δέσωμεν τὰς ἀλώπεκας ὅλας καὶ ὄλωνῶν τῶν λύκων τὰ στόματα καὶ τὰ | μάγουλά τους καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας τους νὰ μὴν ἐγγίξουν τὰ πράγματα τοῦ (δεῖνα), νὰ μὴν τὰ ἀγγίξουν οὔτε νὰ τὰ φονεύσουν οὔτε τὰ ἄρνια του οὔτε τὰ κασίκια του, οὔτε τὰ πρόβατά του, μήτε τὰ γίδια του, μήτε τὰ γελᾶδια του, μή-

τε τὰ ἄλογά του, μήτε τὰ μουλάρια του, μήτε τὰ γαδούρια του, μήτε τὰ ὄρνιθια του, μήτε ἄλλα ζῶα του, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀλυσοδεμένοι καὶ χαλινωμένοι:

Σ.μ. ὑ. ἰ. δ. ζ. μ. μ. ἦ. φ. β. δ. δ. ἀμήν.

Καὶ νὰ βαστᾷς εἰς τὰς χεῖρας σου ἓνα λουρί ἀπὸ ἐλαφοτόμαρον, ὅταν λές τὸν ὄρκισμὸν τρεῖς φορές, καὶ εἰς κάθε φοράν νὰ δένης ἀπὸ ἓναν κόμπον⁶⁹.

Τέλος. |

Περὶ τῶν εὐχῶν τῶν πλανητῶν.

“Ὅταν βουλευθῆς νὰ κάμῃς τὴν δουλειάν σου, προσεύχου εἰς τὸν Θεὸν ὀλοψύχως μετὰ συντετριμμένην καρδίαν καὶ καθαρότητος πολλῆς καὶ ἄρχισον πρῶτον τὴν παρόντα εὐχήν·

“Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σαβαώθ, Οδοναῖ, Ελάμ, Αχή, Σαττά, Ηλαμαντοῦ, Λασσατά, τετραγραμμάτου.

Ἄρχῃ καὶ τέλος, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐπιστήριξόν με διὰ τὰ ὀνόματά σου τὰ ἅγια. |

Ἄγιε καὶ Θεὲ Σαβαώθ, δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν προπατόρων Ἐννὸς Γαϊδάδ Μαλολεηλ, Μαθοῦ Καλά, Μελχισεδέκ τὸν υἱὸν τοῦ Ναβῆ, Ἄβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Δαυίδ, Σολομῶν καὶ Ἰροβοάμ, γενοῦ βοηθὸς εἰς ἔμένα τὸν δοῦλον σου (..) τὸν ἁμαρτωλόν”.

Ἐπειτα τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ὄρκισμὸν τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας⁷⁰. Πρέπει νὰ ἐξετάζῃς τὸν πλανήτην ἐκεῖνον ὅπου θέλεις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας καὶ εἰ μὲν εἶναι καλός, νὰ εἶναι καὶ τὸ ζῴδιον καλόν, νὰ συμφωνοῦν εἰς κάθε | ὑπόθεσιν. Δεύτερον, νὰ γράφῃς μὲ τὸ μελάνι⁷¹ τοῦ κάθε πλανήτου καὶ μὲ τὸ κονδύλι του τὴν ὑπόθεσίν σου. Πρὶν ὅμως τῆς ὑποθέσεως θυμιάζε μὲ τὰ καπνίσματα τοῦ πλανήτου στὴν ὥραν του. Ἐπειτα γράφεις τὰ σημεῖα ἐκεῖνου τοῦ πλανήτου, τὸ δὲ βουλλωτήριόν του γράφε το ἔξω τοῦ φυλακτηρίου καὶ ὅταν θὰ διαβάσῃς τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου, θεώρει κατὰ τὰς πύλας τοῦ πλανήτου. Ἀφοῦ τελειώσῃς τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου, ἔπειτα λέγεις τὸν ὄρκισμὸν τοῦ ἀγγέλου καὶ τοῦ δαίμονος⁷². Ἴδου <ὁ> ὄρκισμός: “Ὀρκίζω σε, ἅγιε ἄγγελε (ὀδεῖνα), | πὺ κυριεύεις τὴν ὥραν ταύτην ὅπου σὲ βάλαμεν νὰ προβλέπῃς καὶ νὰ ἐπιτηρᾷς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων πρόθυμος καὶ δυνατὸς καὶ ὀξύς καὶ ἀνδρειωμένος. Ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅπου σὲ ἔβανε νὰ φυλάτῃς, νὰ εἶσαι συνεργός μου μετὰ τὸν ὑποτακτικόν σου δαίμονα (δεῖνα), ὅπου εἶναι στὴν ὥραν ταύτην, ὅπου ἐπροστάχθη νὰ σὲ δουλεύῃ καὶ νὰ εἶναι δοῦλος σου εἰς τὴν ὥραν ταύτην, διὰ τούτου ἔσεῖς νὰ συνεργήσετε, νὰ ποιήσετε τὴν δουλειάν ταύτην ἣν ἐγὼ ποιῶ, ἵνα εἶναι δόκιμη καὶ ἀληθινή, ἀμήν. |

Ἐρμηνεία.

Ἐρμηνεία ὅταν θέλῃς νὰ γράψῃς τίποτα εἰς αὐτὸ μὲ αἷμα βόου ἢ προβάτου

ἢ πετεινοῦ ἢ καὶ κάθε ἄλλου ζώου ἢ πτηνοῦ περιστερᾶς⁷³.

Πάρε τὸ μαχαίρι κατὰ τοῦ ζώου ὅπου θὰ σφάξης καὶ λέγε τὰ ἑξῆς ὀνόματα:
 “Ἐλκατέλ, λαμέτ, σανταῖ, θεόφιλος, ἀλφὰ σαλβαῖ, παντοκράτωρ τῆς μεγάλης
 βουλής, ἄγγελοι, ἵνα εἴστε βοηθοί μου καὶ εἰς τὴν βοήθειάν μου καὶ νὰ κατανο-
 5 δώσης ὅ,τι μέλλω νὰ γράψω μὲ τὸ αἷμα τοῦ ζώου τούτου ἢ πτηνοῦ, ἀμήν, ἀμήν,
 ἀμήν”. |

35^ν Περί τὰς ἐνεργείας τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων τῶν 24 ὥρων τοῦ ἡμερονου-
 κτίου, ὅτι κάθε ὥρα κυριεύει ἓνας ἄγγελος ἀγαθός καὶ ἓνας δαίμονας πονηρός,
 καὶ ἂν θέλης νὰ κάμης καλόν, ὀρκιζε τὸν ἄγγελον, εἰ δὲ κακόν, ὀρκιζε τὸν δαί-
 10 μονα καὶ κατευοδῶνεις εὐτυχῶς τὴν τέχνην σου.

	<u>ῶρα</u>	Κυριακή, τῆς ἡμέρας <u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>
	1.	Μιχαήλ	Εδάμ
	2.	Πελοκὴν	Πηραθῆ
15	3.	Πεληκὴ	Συτρος
	4.	Ηραῆ	Συλήδ
	5.	Πορῆ	Συτρος
36 ^τ	6.	Ηόθ	Ξυφράν
	7.	Πέλη	Μαναήν
20	8.	Ηωρά	Σεμιέ
	9.	Κατριήλ	Πνήξ
	10.	Βηδιήλ	Γαρατρή
	11.	Βιήλ	Νυστεβά
	12.	Σαλαήλ	Πεληώρ
25		Τῆς νυκτός	
		<Ἄγγελοι>	<Δαίμονες>
	1.	Οψεήλ	Οιστάς
	2.	Τεραήλ	Απιῶς
	3.	Λησουριλῆ	Νυγμός
30	4.	Οενοτοήλ	Αράξ
	5.	Ορκυήλ	Νητριαφορῆ
	6.	Πεληήλ	Ασκερός
	7.	Αριήλ	Πηνοπιγός
36 ^ν	8.	Αθοήλ	Αράψ
35	9.	Θαμιήλ	Ταριταήλ
	10.	Βραδυή	Μαχμιθέ
	11.	Κληνοήλ	Μυχριδάμ
	12.	Ηονηιήλ	Φροδενός

	Δευτέρα πρωί		
	<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>	
1.	Γαβριήλ	Μαμονᾶ	
2.	Πανδοήλ	Σκολιόν	
3.	Κοπίλ	Θετηδώρ	5
4.	Βαραήλ	Αρβάν	
5.	Κυλιήλ	Αζάν	
6.	Ταριήλ	Δεμάχθ	
7.	Ημιήλ	Γεράν	
8.	Ηοήλ	Ηεμακτινός	37 ^τ
9.	Συναήλ	Μαριφῶν	
10.	Μιναήλ	Νυκτεδόν	
11.	Ραφαήλ	Αχιστάλ	
12.	Ῥαχαήλ	Νυκτηδόν	15
	Τῆς νυκτός		
	<Ἄγγελοι>	<Δαίμονες>	
1.	Αρμιτήλ	Ονιστῶς	
2.	Τραπιδοήλ	Κασιοπτός	
3.	Ακινακιήλ	Ανδροφάγ	20
4.	Ραματιήλ	Ανδροφαήλ	
5.	Ραμαιήλ	Κεόβχ	
6.	Πελπιουήλ	Ενταυρός	
7.	Οντατοήλ	Σηγτώρ	
8.	Μεταβιήλ	Φυλιανηρέ	25
9.	Παβαήλ	Κενηνήτ	
10.	Ηκονιήλ	Κυνόψ	37 ^ν
11.	Γενικυήλ	Αρτιδιήλ	
12.	Κροτιήλ		
	Τρίτη, τῆς ἡμέρας		30
	<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>	
1.	Σαμοήλ	Λυκογορότ	
2.	Ιαμοήλ	Λιθγορότ	
3.	Φερφιρεήλ	Μαηλόθ	
4.	Αηδιήλ	Σαρπιδιέλ	35
5.	Τακτονιήλ	Καρνοδή	
6.	Ακαήλ	Κλινενοτή	
7.	Γναθαήλ	Τητορῶ	
8.	Πιηγαναήλ	Πληλατόν	
9.	Γεστεήλ	Οθριδιέ	40

	10.	Νοχοήλ	Οθριδέ
38 ^r	11.	Νοχοήλ	Ημιτοτόν
	12.	Οκηήλ	Απριξόν
		Τῆς νυκτός	
5		<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>
	1.	Γαρφιήλ	Αχλιτόν
	2.	Πατιήλ	Προφῶν
	3.	Παρτανή	Ηηχλετών
	4.	Σάλτιήλ	Αρψάν
10	5.	Σαββαήλ	Χαμώθ
	6.	Στραγγιήλ	Τοδεδή
	7.	Πανδονήλ	Τοδεδή
	8.	Μαρνιήλ	Νηράν
	9.	Μηθνιήλ	Ανηράν
15	10.	Στοροήλ	Ραεκτρόν
	11.	Αμαέλ	Ηρογοτιγέ
38 ^v	12.	Ριψιοήλ	Γηγοργή
		Τετάρτη, τῆς ἡμέρας	
		<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>
20	1.	Ουρορουήλ	Λουτζηφέρ
	2.	Ασκυήλ	Γοναγούμ
	3.	Εμφιήλ	Ιπνηρίξ
	4.	Προσιονήλ	Μιδοκότ
	5.	Χαττησιήλ	Ηταδιαδίφ
25	6.	Σφιανοήλ	Κηντογίρ
	7.	Ουλουδιήλ	Φνηδιτάς
	8.	Καλβαγιήλ	Καρατόν
	9.	Σκοτομιήλ	Μιάν
	10.	Τυροήλ	Γαταζάρ
30	11.	Μιήλ	Πνιδώρ
	12.	Αχαρκυήλ	Ταββλαί
		Τῆς νυκτός	
		<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>
35	1.	Δραήλ	Ταχσεπονή
	2.	Παραπιήλ	Οφυτάν
	3.	Μαροήλ	Αβριχός
	4.	Κουρταήλ	Χουκάν
	5.	Κουπαήλ	Μαλακής

6.	Αγιήλ	Χηρόν	
7.	Παραήλ	Ασφηπλάς	
8.	Σανταήλ	Ορκυτάς	
9.	Κατιήλ	Λογινάρ	
10.	Χαλεήλ	Φαρώς	5
11.	Σασσαήλ	Ρρουτάο	
12.	Γατινήλ	Απνάξ	

Πέμπτη, τῆς ἡμέρας

39^v

	<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>	
1.	Ραφαήλ	Μεντεφρόν	10
2.	Περνιφεήλ	Οχλός	
3.	Κοφφαήλ	Ονηρός	
4.	Καλιήλ	Φαφώτ	
5.	Γοτασήλ	Τζιπατέο	
6.	Μνημεήλ	Αμόο	15
7.	Χερεήλ	Αρφώο	
8.	Ομιήλ	Ουτάκ	
9.	Μεσσοήλ	Ασγορός	
10.	Διαφοθήλ	Αζαβόλ	
11.	Κηφαράφ	Πλήξ	20
12.	Αστοήλ	Ανόχ	

Τῆς νυκτός

	<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες </u>	
1.	Βοκυήλ	Ακοκέφ	40 ^r
2.	Σμοήλ	Κοπινός	
3.	Οριατήο	Δραμκαφτέ	
4.	Χμεριήλ	Ορχάτ	
5.	Ορνιήλ	Λαστώο	
6.	Κυδοήλ	Ασπιώ	30
7.	Γοβήλ	Οργάν	
8.	Ρησιέλ	Νιεριέο	
9.	Καρασσαήλ	Ουαניהλέ	
10.	Κισποήλ	Αβλικώο	
11.	Κοτραήλ	Γαλιελιάο	
12.			

35

Παρασκευή, τῆς ἡμέρας

	<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>	
1.	Αγαθοήλ	Γουλιόν	

40 ^v	2.	Νιδουήλ	Βιξική
	3.	Σαφινόηλ	Ζορζορήθ
	4.	Καηκεήλ	Φαραριώθ
	5.	Καριφασιήλ	Ασρμαγή
5	6.	Κανιελεή	Κελουαυλός
	7.	Μουρκή	Ταυταλιή
	8.	Μουρκή	Θαπνίξ
	9.	Τορατοήλ	Ελιεσέμ
	10.	Σκυρτοέλ	Αμίχ
10	11.	Αρμοήλ	Γαλγηδών
	12.	Αραήλ	Εφήξ

Τῆς νυκτός

		<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>
	1.	Αππραήλ	Στραγιτόν
15	2.	Χαλκυδωήλ	Σταυθηρός
41 ^r	3.	Θοκυήλ	Πιζετώρ
	4.	Γλυκοηδήλ	Απάξ
	5.	Τζακητοήλ	Νηφρόν
	6.	Στουφουήλ	Οτριχός
20	7.	Διαουκουήλ	Χημάρ
	8.	Αφροδιήλ	Μολέν
	9.	Τετιλοτήλ	Καπνιθολέλ
	10.	Γογλιήλ	Ταχμάν
	11.	Βατανιήλ	Ονκυσέμ
25	12.	Πολυονήλ	Ανηφώρ

Σάββατον, τῆς ἡμέρας

		<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>
	1.	Σακατιήλ	Αλιδαπώρ
	2.	Σαλοήλ	Χερήμ
30	3.	Θεβαήλ	Κεπιόκ
41 ^v	5.	Σελιεήλ	Ενικήμ
	6.	Ραταήλ	Μωριά
	7.	Πελαφιήλ	Συγκυρόμ
	8.	Πλετανιήλ	Αφίος
35	9.	Κυσσαμομαήλ	Κυφθώ
	10.	Καπονιήλ	Στέλφ
	11.	Μαφηχλεή	Κυθός
	12.	Τεχαρήρ	Σκαρός

Τῆς νυκτός			
	<u>Ἄγγελοι</u>	<u>Δαίμονες</u>	
1.	Αρνηήλ	Τηχώρ	
2.	Γελβιήλ	Ακρόχ	
3.	Τετροιήλ	Αριτάν	5
4.	Σκνιπιήλ	Γνωτάς	
5.	Βεριοήλ	Μερκούμ	
6.	Οπιακήλ	Οκυτάρ	42 ^γ
7.	Οφροιήλ	Ηουχάν	
8.	Ἰαννουήλ	Αφῶν	10
9.	Κουδρουήλ	Μανικῶς	
10.	Οξινοήλ	Μογρολός	
11.	Βανναήλ	Συγριέ	
12.			

Περὶ τῆς φύσης τῶν 12 ζωδίων καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν⁷⁴.

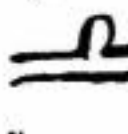
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ἄρη φύσεως ἀγαθῆς καὶ πονηρᾶς· ἐξουσιάζει ὁ Κριὸς τὸ πῦρ. 15
- Ἐορμα ἔχει τὴν Ἀφροδίτην φύσεως μεσαίας· ὁ Ταῦρος ἔχει στοιχεῖον τὸν αἴερα. |
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ἑρμῆν φύσεως ἀγαθῆς· ἔχει στοιχεῖον τὴν γῆν. 42^γ
- Ἐορμα ἔχει τὴν Σελήνην φύσεως ἀγαθῆς· στοιχεῖον ἔχει τὸ ὕδωρ.
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ἥλιον φύσεως πονηρᾶς· στοιχεῖον ἔχει τὸ πῦρ. 20
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ἑρμῆν· στοιχεῖον ἔχει τὸν αἴερα.
- Ἐορμα ἔχει τὴν Ἀφροδίτην· στοιχεῖον ἔχει τὴν γῆν.
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ἄρη φύσεως πονηρᾶς· στοιχεῖον ἔχει τὸ ὕδωρ.
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ζεῦ· στοιχεῖον ἔχει τὸ πῦρ.
- Ἐορμα ἔχει τὸν Κρόνον | φύσεως πονηρᾶς· στοιχεῖον ἔχει τὸν αἴερα. 43^γ
- Ἐορμα ἔχει τὸν Κρόνον φύσεως ἀγαθῆς· στοιχεῖον ἔχει τὴν γῆν.
- Ἐορμα ἔχει τὸν Ζεῦ φύσεως ἀγαθῆς· στοιχεῖον ἔχει τὸ ὕδωρ.

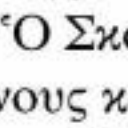
Περὶ τὰς ὠφελείας τῶν δώδεκα ζωδίων.

- ♈** Ἐορμα⁷⁵ εἶναι ὠφέλιμος νὰ γράψῃς καὶ νὰ φέρῃς στὴν ἐξουσίαν σου ὅ,τι θέλεις νὰ ζητήσης χάριν ἀπὸ ἀφεντάδες καὶ ταξίδια θαλάσσης ἐν ὥρᾳ Ἡλίου καὶ Ἑρμῆ. | 30
- Ἐορμα ὠφελεῖ νὰ γράψῃς περὶ φιλίαν γυναικῶν ἐν ὥρᾳ τῆς Ἀφροδίτης. 43^γ
- ♊** Ἐορμα ὠφελεῖ νὰ βάλῃς παιδίον νὰ μάθῃ γράμματα καὶ εἰς σύμβασιν λαβεῖν γυναίκα. Ἐορμα νὰ κάμῃ γράμμα διὰ κρίσιν, ὁμίλησε μετὰ μεγάλων καὶ νὰ βγάλῃς βότανα ἐν ὥρᾳ τοῦ Ἄρη. 35
- ♋** Ἐορμα νὰ γράψῃς φυλακτήριον δαμονισμένου ἐν ὥρᾳ τοῦ Ἑρμῆ, νὰ ἀφανίσῃς μαγεία ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Ζεῦ, καλὸν εἶναι καὶ διὰ ταξίδιον καὶ κυνήγιον. |

44^r Ὁ Λέων νὰ ἀπονεκρώσης τοὺς ἐχθροὺς σου, νὰ κάμῃς φυλακτήριον διὰ πόλεμον καὶ νὰ σέβῃς πρῶτος εἰς τὸ σπαθὶ καὶ νὰ δέσης γλῶσσες ὥρα Ἡλίου.

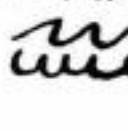
5 Ἡ Παρθένος ὠφελεῖ νὰ ἐρωτήσης πνεύματα εἰς τὴν γαστέρα, νὰ ἐρωτήσης περὶ θησαυρῶν ἐν ὥρα τοῦ Κρόνου καὶ κάθε μέγαλον θέαμα.

 Ὁ Ζυγὸς ὠφελεῖ εἰς φοβερισμόν καὶ νὰ κάμῃς νὰ ἰδῆς ὄνειρον καὶ νὰ ὑποκομίση ἢ γυνὴ τὸν ἄνδρα καὶ τοῦ εἰρηνεύσης ἀνδρόγυνον ἐν ὥρα τοῦ Ἑρμῆ. |

44^v Ὁ Σκορπιὸς νὰ γράψῃς νὰ ταπεινώσης τοὺς ἐχθροὺς σου, νὰ λύσης ἀμποδεμένους καὶ νὰ ἐξολοθρεύσης ἐχθροὺς ἐν ὥρα τοῦ Ζεὺς καὶ τοῦ Ἄρη.

 Ὁ Τοξότης ὠφελεῖ νὰ σπείρῃς χωράφια, νὰ λάβῃς φρούριον χρυσοῦ, νὰ νικήσης εἰς πόλεμον ἐν ὥρα τοῦ Ζεὺς.

Ὁ Αἰγόκερως ὠφελεῖ νὰ ἐξολοθρεύσης ἐχθροὺς καὶ τοὺς οἴκους των [αὐτῶν], νὰ κάμῃς <ἀγάπην> ἀνδρογύνου ἐν ὥρα τοῦ Ἄρη, μῖσος ὥρα τοῦ Κρόνου.

15 Ὁ Ὑδροχόος νὰ κάμῃς χαρτὶ νὰ μὴν φοβᾶσαι εἰς θάλασσαν καὶ |
45^r τὴν ταπεινώσης καὶ νὰ δέσης δέμα ἀγάπης δυνατὸν καὶ καλὸν ὥρα τοῦ Κρόνου.

 Ὁ Ἰχθύας νὰ γράψῃς καὶ νὰ βαστᾶς ἀπάνω σου καὶ κερδεύεις πᾶσαν πραγματείαν καὶ στοίχημα ὥρα τοῦ Ζεὺς.

20

Περὶ τῶν 7 πλανητῶν:

Ὁ Κρόνος : εἶναι πολλὰ κακός.

Ὁ Ζεὺς : εἶναι ἀγαθὸς καὶ καλός.

Ὁ Ἄρης : εἶναι πολλὰ κακός.

Ἡ Σελήνη : εἶναι πολλὰ κακοποιός.

25

Ὁ Ἑρμῆς : εἶναι μεσαῖος, καλὸς καὶ κακός.

Ἡ Ἀφροδίτη : εἶναι καλὴ χαρά.

Ὁ Ἡλῖος : μεσαῖος, καλὸς καὶ κακός. |

Περὶ τοῦ κάθε πλανήτου τὰς ἐνεργείας

45^ν

ἽΟ Κρόνος ὅταν κυριεύῃ εἰς τὴν ὥραν του, νὰ κάμῃς βλάβην ἀνθρώπου, νὰ ἐρωτήσης πνεύματα ἐν τῇ γαστέρᾳ, νὰ ὑποτάξῃς πνεύματα ἢ πνεῦμα ἐντὸς τοῦ κύκλου.

ἽΟ Ζεὺς ἔστιν ὠφέλιμος νὰ κάμῃς ἄνδρας νὰ δοξαστοῦν ἔμπροσθεν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νὰ ἀφανίσῃς μαγείαν καὶ εἰς ἀνδρείαν ἀνθρώπου.

5

ἽΟ Ἄρης νὰ γράφῃς νὰ μὴν φοβᾶσαι καὶ ὅταν βούλεσαι νὰ πολεμήσῃς μὲ τὰ μαχαίρια καὶ εἰς κάθε μάχη | καὶ τόλμην.

46^ν

ἽΟ Σελήνη νὰ γράψῃς νὰ ὑποτάξῃς τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ γυρίζεις πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἰς πώλησιν καὶ ἀγοράν, εἰς ὄφρικιον καὶ νὰ δανείσῃς πᾶν πρᾶγμα.

10

ἽΟ Ἑρμῆς (vacat)

ἽΟ Ἡλῖος νὰ γράφῃς, νὰ βασιτῆς, νὰ ζητᾶς χάριν, νὰ ἀνοίξῃς θησαυρόν, νὰ κάμῃς διὰ κρίσιν, νὰ δέσῃς γλῶσσες, νὰ ἐκδικηθῆς τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ τοῦ ποιῆσαι φανερωθῆναι πραγματεία. |

15

ἽΟ Ἀφροδίτη νὰ γράφῃς περὶ ἀγάπης γυναικῶν καὶ νὰ ἀγαπήσῃ ὁ ἄνδρας τὴν γυναῖκα.

46^ν

Περὶ τῆς συμφωνίας τῶν πλανητῶν καὶ τῶν δώδεκα ζώδιων.

ἽΟταν θέλῃς νὰ ἐπιχειρισθῆς τὴν τέχνην, ἀνάγκη εἶναι νὰ παρατηρῆς νὰ συμφωνῇ ὁ πλανήτης μὲ τὸ ζῶδιον καὶ μετὰ ταῦτα ἄρχισε τὴν δουλείαν σου. ἽΟ Ἡλῖος περιπατεῖ εἰς κάθε ζῶδιον ἡμέρας 30, ἢ δὲ Σελήνη⁷⁶ εἰς κάθε ζῶδιον περιπατεῖ ἀπὸ δύο ἡμισυ ἡμέρας. ἽΟπισθεν σημειώνομεν τὴν σκάραν τῶν ζώδιων, διότι ἐδῶ δὲν τὴν παίρνει, εἰς ἄλλον φύλλον. |

20

ἽΟμόγνωμα τοῦ καλοῦ διὰ νὰ κάμῃς καλόν.

47^ν

Τοῦ Καρκίνου,

ὁ Κρόνος εὐεργέτης του.

25

Τοῦ Λέοντος,

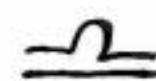
ἡ Ἀφροδίτη εὐεργέτης του.

Τῆς Παρθένου,

ὁ Ζεὺς εὐεργέτης της.

Τοῦ Ζυγοῦ,

ὁ Ἑρμῆς εὐεργέτης του.

		Τοῦ Σκορπιοῦ,		ὁ Ἄρης ἐστὶν εὐεργέτης του.
		Τοῦ Τοξότου,		ἡ Σελήνη ἐστὶν εὐεργέτης του.
		Τοῦ Αἰγόκερου,		ὁ Ἥλιος ἐστὶν εὐεργέτης του.
5		Τοῦ Ὑδροχόου,		ὁ Κρόνος ἐστὶν εὐεργέτης του.
		Τοῦ Ἰχθύος,		ὁ Ἥλιος ἐστὶν εὐεργέτης του.
		Τοῦ Κριοῦ,		ἡ Ἀφροδίτη ἐστὶν εὐεργέτης του.
		Τοῦ Ταύρου,		ὁ Ἑρμῆς ἐστὶν εὐεργέτης του.
		Τοῦ Διδύμου,		ὁ Ζεὺς ἐστὶν εὐεργέτης του.
10		Κάμουν καλὸν αὐτοὶ οἱ πλανῆτες μὲ αὐτὰ τὰ ζῳδια.		
47 ^v		Τοῦ Καρκίνου ὁ		Ἄρης ἐχθρὸς θαυμάσιος.
		Τοῦ Λέοντος ὁ		Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐχθρὸς.
		Τῆς Παρθένου ἡ		Σελήνη καὶ Κρόνος καὶ Ἑρμῆς.
		Τοῦ Ζυγοῦ ἡ		Ἀφροδίτη ἐχθρὸς.
15		Τοῦ Σκορπιοῦ ὁ		Ζεὺς καὶ ἡ Σελήνη ἐχθρὸς.
		Τοῦ Τοξότου ὁ		Ἑρμῆς καὶ Κρόνος ἐχθροὶ αὐτοῦ.
		Τοῦ Αἰγόκερου		ἡ Ἀφροδίτη ἐχθρὸς αὐτοῦ.
		Τοῦ Ὑδροχόου ὁ		Ἥλιος ἐχθρὸς μέγας ἐστί.

	Τοῦ Ἰχθύος ὁ		Κρόνος ἐχθρὸς μέγας ἐστί.
	Τοῦ Κριοῦ ὁ		Ἡλιος ἐχθρὸς αὐτοῦ.
	Τοῦ Ταύρου ἡ		Ἀφροδίτη μέγας ἐχθρός.
	Τοῦ Διδύμου		ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐχθροὶ του.

Τοῦτον τὸν τρόπον κακοποιοῦνται οἱ αὐτοὶ πλανῆτες καὶ ζῳδία, ὥστε ὅπου ὀργὴν Θεοῦ καὶ ἐξολοθρεμὸς ἐστίν. | 5

Ἐτερες ἐνέργειες τῶν δώδεκα ζῳδίων: μετὰ τὴν ὁδὸν τῆς Σελήνης, παρατή- 48^τ
ρα τὲς δουλειές σου, ὅταν ἐργάζεσαι⁷⁷.

Ὅταν εἰς τὸν Κριὸν περιπατῇ ἡ Σελήνη, καλὸν ἐστίν εἰς ἀφεντάδες καὶ συ- 10
ναγωγὴν μεγάλην, τὸ ζήτημά σου γίνεται.

Εἰς τὸν Ταῦρον, καλὸν νὰ πολεμήσης καὶ νικᾷς τοὺς ἐχθροὺς σου ἀπὸ κάθε ἐνάντιον.

Εἰς τὸν Δίδυμον, εἰς κάθε κίνημα καλόν, ὡς καὶ εἰς τὸν Ταῦρον καὶ εἰς μάθη- σιν.

Εἰς τὸν Καρκίνον μὴν ταξιδεύσης διὰ θαλάσσης, μόνον εἰς ξηρὰν | ταξίδευ- 48^ν
σε καὶ τὸ πᾶν πληροῦται. 15

Εἰς τὸν Λέων, καλὸν νὰ ἐβγῆς εἰς μεγιστάνους καὶ θεώρει ἀοράτους ἴνδι- τόπον.

Εἰς τὴν Παρθένον, καλὸν διὰ κυνήγιν, καρπούς εἰς ἔρωτα καὶ πάντα διὰ ξηρᾶς τὰς ὁδοὺς σου.

Εἰς τὸν Ζυγόν, ἀφροδισιάζειν καὶ νὰ ἐβγάλης αἷμα διὰ ὑγίειαν. 20

Εἰς τὸν Σκορπιόν, μὴν ταξιδεύσης, εἰς ὁδὸν μόνον ποιεῖν ξολοθρεμὸν τῶν ἐναντίων.

Εἰς τὸν Τοξότην, καλὸν εἰς ἄρματα καὶ διὰ κυνήγιν καὶ εἰς ἔρωτα καλὸν διὰ πυρός. |

Εἰς τὸν Αἰγόκερον, μὴν ἐργάζεσαι, μόνον εἰς ἐξολοθρεμὸν τῶν ἐχθρῶν γίνεται. 49^τ

Εἰς τὸν Ὑδροχόον, καλὸν εἰς γάμους πανηγυρίζειν καὶ νὰ ἀμποδέσης τινὰς ἄρχοντας νὰ σὲ τιμοῦν, θυμὸν ἐχθροῦ σβένειν.

Εἰς τὸν Ἰχθύαν, καλὸν εἰς πάντα, εἰς πραγματείας ξηρᾶς καὶ θαλάσσης εὐλο- γία ἐστίν. 30

Ἴδου καὶ περὶ τὰς φύσεις τῶν 12 ζῳδίων καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν.

Ὁ Κριὸς ἔχει τὸν Ἄρην, φύσεως ἀγαθῆς καὶ φύσεως πονηρᾶς. | Ἐξουσια- 49^ν
στῆς τῆς φωτιᾶς καὶ τοῦ ὕδατος.

Ἦ Ταῦρος ἔχει τὴν Ἀφροδίτην, φύσεως μεσαίας, ὑπόκεινται τὸν ἀέραν καὶ τὴν γῆν. Ἦ Ταῦρος ὀρίζειν τὸν ἀέραν καὶ κυρίαν τὴν γῆν, ἔξαιτίας ὅπου ἔχει φίλον τὸν Ζυγόν.

5 Ἦ Δίδυμος ἔχει τὸν Ἑρμῆν. Ἦστὶν φύσεως ἀγαθῆς καὶ δίγνωμος. Εἶναι φύσεως μεσαῖος.

Ἦ Ἑρμῆς ὀρίζει τὴν γῆν ἀπὸ τὸν Δίδυμον καὶ τὸν ἀέραν ἀπὸ τὴν Παρθένον.

Ἦ Δίδυμος εἶναι τῆς γῆς, ἢ Παρθένος τοῦ ἀέρος, πάνσοφος εἰς τὰ δύο στοιχεῖα.

50^r Ἦ Καρκίνος ἔχει τὴν Σελήνην. | Ἦστὶν φύσεως ἀγαθῆς καὶ ἔχουν στοιχεῖον τὸ ὕδωρ καὶ ἢ Σελήνη κυριεύει τὰ δύο στοιχεῖα, τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ.

Ἦ Λέων ἔχει τὸν Ἥλιον, ἔστιν φύσεως πονηρᾶς καὶ δυνατῶν πράξεων.

Ἦ Λέων ὀρίζει τὸ πῦρ καὶ ἀέραν, ὁ δὲ Ἥλιος τὴν ἄσβηστον κάμνον τοῦ πυρός.

Ἦ Παρθένος ἔχει τὸν Ἑρμῆν, φύσεως ἀγαθῆς.

Ἦ Ἑρμῆς δίγνωμος τὰ ἰ στοιχεῖα, ἢ Παρθένος ὀρίζειν τὸν ἀέραν, ὁ δὲ Ἑρμῆς ὀρίζειν ἀπὸ τὴν Παρθένον τὸν ἀέραν, ἀπὸ τὸν Δίδυμον τὴν γῆν. |

50^v Ἦ Ζυγός ἔχει τὴν Ἀφροδίτην. Ἦστὶν φύσεως μεσαῖος.

Ἦ Ζυγός ἔχει στοιχεῖον τὴν γῆν, ἢ δὲ Ἀφροδίτην ἀπὸ τὸν Ζυγόν τὴν γῆν καὶ ἀπὸ τὸν Ταῦρον τὸν ἀέραν.

Ἦ Σκορπιός ἔχει τὸν Ἄρην. Ἦστὶν φύσεως πονηρᾶς. Ἦχουν στοιχεῖον τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ Ἄρης ἔχει ἀπὸ τὸν Σκορπιόν τὸ ὕδωρ, ἀπὸ τὸν Σκορπιόν τὸ πῦρ.

20 Ἦ Τοξότης ἔχει τὸν Ζεῦ. Ἦστὶν φύσεως μεσαίας καὶ ὁ Τοξότης ἔχει στοιχεῖον τὸ πῦρ, ὁ δὲ Ζεῦ ἔχει ἀπὸ τὸν Τοξότην ἐξουσίας πυρός καὶ ἀπὸ τὸν Ἰχθύαν τὸ ὕδωρ.

51^r Ἦ Αἰγόκερος ἔχει τὸν Κρόνον φύσεως | πονηρᾶς Ἦχει ὁ Αἰγόκερος στοιχεῖον τὸν ἀέραν, ὁ δὲ Κρόνος ἔχει στοιχεῖον ἀπὸ τὸν Αἰγόκερον τὸν ἀέραν καὶ ἀπὸ τὸν Ὑδροχόον τὴν γῆν.

25 Ἦ Ὑδροχόος ἔχει τὸν Κρόνον. Ἦστὶν φύσεως ἀγαθῆς. Ἦ Ὑδροχόος ἔχει στοιχεῖον τὴν γῆν, ὁ δὲ Κρόνος ἀπὸ τὸν Ὑδροχόον ὀρίζει τὴν γῆν, εἰδὲ ἀπὸ τὸν Αἰγόκερον ὀρίζει τὸν ἀέραν. Διὰ τοῦτο ὁ Κρόνος εἶναι πονηρός.

Ἦ Ἰχθύας ἔχει τὸ Ζεῦ, ἔστιν φύσεως ἀγαθῆς. Ἦ Ἰχθύας ἔχει στοιχεῖον τὸ ὕδωρ, εἰδὲ ὁ Ζεὺς ἔχει στοιχεῖον ἀπὸ τὸν Ἰχθύαν τὸ ὕδωρ, εἰδὲ ἀπὸ τὸν Τοξότην τὸ πῦρ. |

51^v Ἦτερον περὶ τὰς ὠφελείας τῶν δώδεκα ζωδίων (12). Ἰδού:

1. Ἦ Κριός καὶ ὁ Ἄρης ποιοῦν νὰ φέρης ἐξουσίαν, ἔπαρσιν, νομίμως, ἢ διαδίκου τέχνης λαβεῖν χάριτας ἀπὸ ἀφεντάδες, φίλους καὶ ταξίδιν θαλάσσης, ὦρα Ἦλίου ἢ τοῦ Ἑρμῆν.

2. Ἦ Ταῦρος καὶ ἢ Ἀφροδίτη ὠφελεῖ εἰς ἀγάπην καὶ εἰρήνην τῶν κακῶν γυναικῶν, ἀγάπην διὰ πάντα, τὸ ὅ,τι ζητήσης τὸ λαμβάνεις ὦρα τῆς Ἀφροδίτης.

52^r 3. Ἦ Δίδυμος καὶ ὁ Ἑρμῆς ὠφελεῖ εἰς μαθήματα καὶ εἰς <συμ>βίβασιν | κληρονομίας, μεσίτης Ἰσημεσάρις νὰ ζημιώσης ἄλλοτρίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, νὰ φέρης μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ μὲ ἀοράτους ὦρα τοῦ Ἑρμῆ.

4. Ὁ Καρκίνος καὶ ἡ Σελήνη ὠφελεῖ εἰς φυλακτήριον δαιμονιζομένους καὶ διὰ σπαθὴν δόκιμον, νὰ ἀφανίσῃς μαγείαν καὶ εἰς κυνήγιον καὶ ταξίδιον ὥρα τῆς Σελήνης.

5. Ὁ Λέων καὶ ὁ Ἥλιος νὰ ἀπονεκρώσῃς τοὺς ἐχθροὺς σου, νὰ δέσῃς γλῶσσες, σπαθὶ καὶ ξουράφι νὰ μὴν σὲ ἐγγίξῃν ὥρα τοῦ Ἥλιου. 5

6. Ἡ Παρθένος καὶ ὁ Ἑρμῆς νὰ ὁμιλήσῃς | μὲ πνεύματα, τὰ ἀπόκρυφα φανερά καὶ γαστέρα καὶ εἰς κάθε μέγαν θέαμα, ὥρα τοῦ Ἑρμῆ. 52^v

7. Ὁ Ζυγὸς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ὠφελεῖ διὰ τὸν φοβερισμὸν, νὰ ἴδῃς ὄνειρον, νὰ ἐνυπνιάσῃς γυνὴ καὶ ἄνδρα, εἰς συμβίβασιν καὶ εἰρήνην εἰς τὸν μαχόν του, ὥρα τῆς Ἀφροδίτης. 10

8. Ὁ Σκορπιὸς καὶ ὁ Ἄρης ὠφελεῖ νὰ ταπεινώσῃς τοὺς ἐχθροὺς σου, νὰ ἀνοίξῃς ἐργαστήριον, εἰς λύσιμον καὶ εἰς ἐξολοθρεμὸν ἐχθρῶν, ὥρα τοῦ Ζεῦ καὶ τοῦ Ἄρεως. |

9. Ὁ Τοξότης καὶ ὁ Ζεὺς ὠφελεῖ νὰ σπείρῃς χωράφιον, νὰ λάβῃς φρούριον, χρυσίον, καὶ εἰς κρότον καὶ ταραχὴν καὶ διὰ πόλεμον. 53^r
15

10. Ὁ Αἰγόκερως καὶ ὁ Κρόνος ὠφελεῖ νὰ ἀφανίσῃς καὶ νὰ ἐξολοθρέψῃς ἐχθροὺς καὶ μῖσος καὶ κακωθῆναι κακῶς κακοῦ.

11. Ὁ Ὑδροχόος καὶ ὁ Κρόνος ὠφελεῖ νὰ μὴν φοβᾶσαι θάλασσαν καὶ νὰ τὴν ταπεινώσῃς καὶ νὰ δέσῃς δέματα καὶ ἀμπόδεμα, ὥρα τοῦ Κρόνου.

12. Ὁ Ἰχθύας καὶ ὁ Ζεὺς ὠφελεῖ εἰς κέρδος θαλάσσης καὶ ξηραῖς | ἐργαστήριον καὶ ἀφανότητος καὶ εἰς ἀστρομαντείαν, ὥρα τοῦ Ζεῦ. 53^v

Ἐτέρα ἐρμηνεία:

Ὅποιος ἔχει νὰ κινήσῃ εἰς ταξίδιον⁷⁸, νὰ βαστάῃ λογαριασμὸν τῶν 12 ζώδιων ὅπου κυκλοφοροῦν ὅλον τὸν μῆνα, δηλαδὴ τὸν σεληνιακὸν κύκλον, εἰς ποῖον ζῶδιον εὐρίσκεται τὴν κάθε ἡμέραν, ποιήσον οὕτως: ἀρίθμησον πόσων ἡμερῶν εἶναι ἡ σελήνη ἕως τὴν ἡμέραν ὅπου ζητᾶς καὶ δίπλασον αὐτές. Ἐπειτα βάλε ἀκόμη πέντε, σμεῖξε τες αὐτές τες ἡμέρες ὅλες μαζί. Ἐπειτα | ἄρχισε ἀπὸ τὸ ζῶδιον ὅπου εἶναι ὁ ἥλιος καὶ δίδε ἀπὸ κάθε ζῶδιον ἀπὸ πέντε ἡμέρας, καὶ ὅπου ἀποσοῦν οἱ πέντε ἡμέρες, ἐκεῖνο εἶναι τὸ ζῶδιον τῆς ἡμέρας, ἢ δύο ἢ τρεῖς ἄφιε αὐτάς, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸ ζῶδιον ὅπου ἀποσοῦν, ἐκεῖνο εἶναι τῆς ἡμέρας. 25
54^r
30

Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῶδιον τοῦ Κριοῦ, εἶναι καλὸν νὰ κινήσῃς εἰς ταξίδιον, ὅ,τι θέλεις ἐπιτυχαίνεις καὶ γυρίζεις ὀγλήγορα.

Ὅταν εἰς τὸν Ταῦρον, ταξίδευσε | ὅπου θέλεις καὶ κερδίζεις. Ὅταν εἰς τὸν Δίδυμον, εἶναι πολλὰ ἀργὸν τὸ ταξίδιον σου καὶ κακοπάθειαν, τὸ τέλος ὅμως κάτι. Ὅταν εἰς τὸν Καρκίνον, τὸ ταξίδιον εἶναι χωρὶς κέρδος καὶ χωρὶς κίνδυνον. Ὅταν εἰς τὸν Λέων, τὴν πρώτην ἡμέραν ταξίδευσε, ὄχι μακριά. Τὴν β' καὶ τὴν γ' μὴν ταξιδεύσῃς, διότι θέλεις πάθῃς πολλὰ κακὰ καὶ δὲν ἀπολαμβάνεις τί-

36 ὄχι: ἔχει cod.

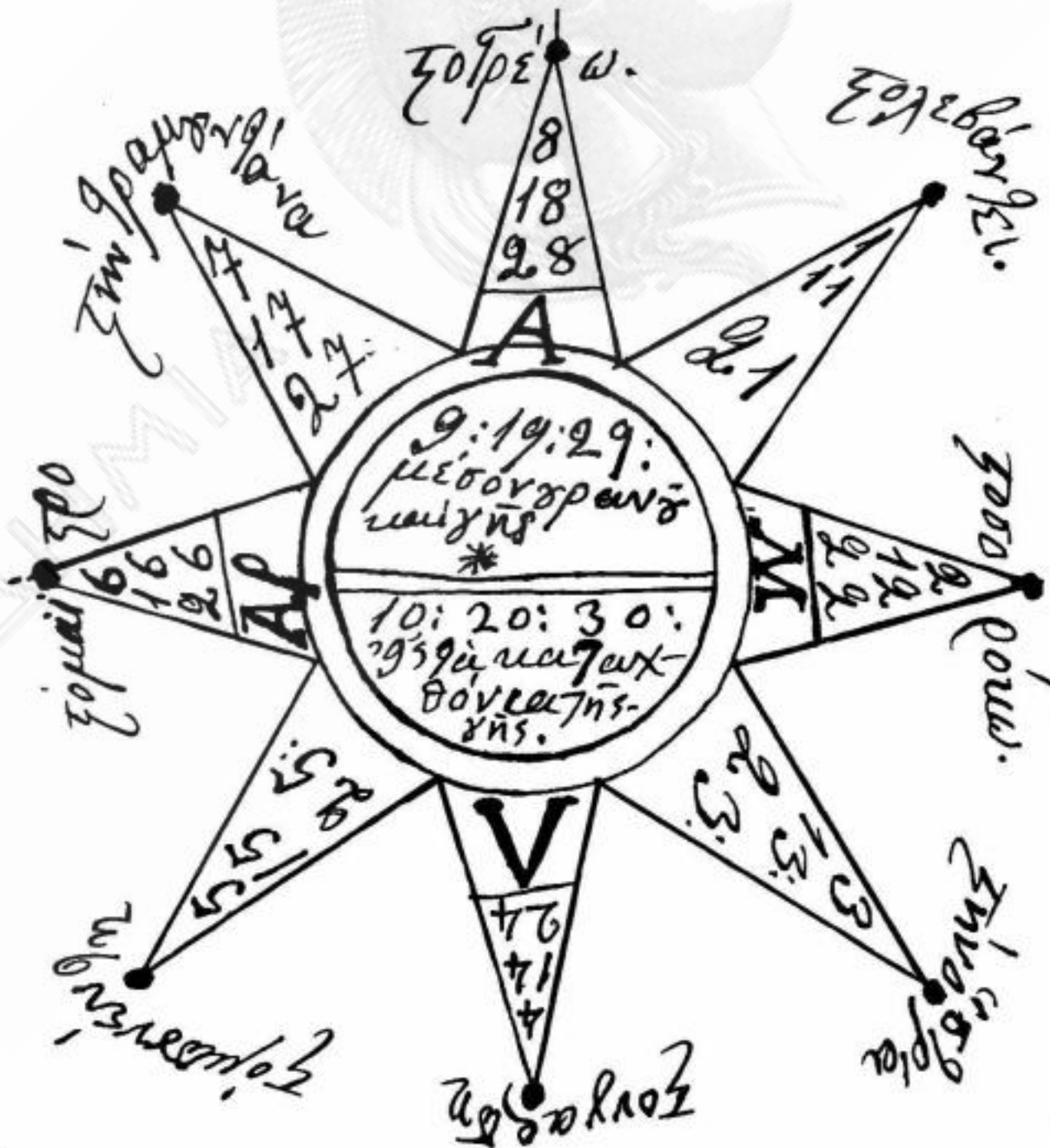
55^τ ποτα. "Όταν εἰς τὴν Παρθένον, τὸ ταξίδιον δὲν ἔχει διάφορον εὐκαιρα. "Όταν εἰς τὸν Ζυγόν, ταξίδευσε· τὰ ἰ κέρδη σου εἶναι μεσαῖα καὶ θέλεις κάμης πολὺν καιρὸν ἢ εἰς τὰ μέση τοῦ καιροῦ θέλεις λάβης πλοῦτος.

5 "Όταν εἰς τὸν Σκορπιόν, ταξίδευσε εἰς ξένον τόπον καὶ θέλει σοῦ εἶναι καλόν. "Όταν εἰς τὸν Τοξότην, μὴν ταξιδεύσης, δὲν λαμβάνεις τίποτα, οὔτε καλόν, οὔτε κακόν, μόνον γυρίζεις χαμένος. "Όταν εἰς τὸν Αἰγόκερον, μὴν ταξιδεύσης πουθενά, διότι ὅπου πᾶς θέλεις γυρίσης λυπημένος καὶ ὀλίγην παρηγορίαν θέλεις λάβης ἀπὸ ἐδικούς. "Όταν εἰς τὸν Ὑδροχόον, τὸ ταξίδιον ἰ εἶναι καλόν διὰ πόλεμον καὶ κυνήγιον. "Όταν εἰς τὸν Ἰχθύαν, ταξίδευσε ὅπου θέλεις καὶ γυρίζεις ὀγλήγορα.

Τέλος.

Περὶ τοῦ ὀφιομήτητος ἀστήρ.

15 Αὐτὸς ὁ ἀστήρ περιπατεῖ τοὺς 8 ἀνέμους καὶ μὴν πορευθῆς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, διότι ἀποτυχαίνεις τὴν ὑπόθεσίν σου, καὶ νὰ μὴν ταξιδεύσης οὔτε εἰς ξηρὰν οὔτε διὰ θαλάσσης, διότι θὰ δοκιμάσης κακὰ πολλά. Νὰ βαστᾶς λογαριασμόν τῆς Σελήνης τὰς ἡμέρας ἀπὸ τὴν πρώτην τῆς Σελήνης ἕως τέλος, καθὼς τὰς σημειώνομεν καταλεπτῶς ἄντικρυ. ἰ

Εύρίσκεται διὰ μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς 9, 19 καὶ 29, καὶ κυριεύει ὁ ἥλιος 56^r
 τοὺς ἀνέμους εἰς τὰς 10, 20 καὶ 30, εἰς τὰ καταχθόνια. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας | ταξι- 56^v
 δευσε ἄφοβα ὅθεν θέλεις. |

Περὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἑπτὰ πλανητῶν⁷⁹. 57^r

Γίνωσκε ὅτι ἡμέρες τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἀρχονται ἀπὸ τὰς 13 Ἰουνίου μηνός, 5
 καὶ ἂν θέλῃς νὰ εὕρῃς αὐτὰς ἀσφαλῶς, ψήφισον ἀπὸ τὰς 13 Ἰουνίου ἕως τὴν
 ἡμέραν ὅπου ζητᾶς, καὶ ὅσες ἡμέρες εἶναι ὁ ἀριθμὸς δίπλασον αὐτὰς καὶ ὑψη-
 λον ὑπὸ τὸν 7 καὶ τὰ μὲν ἀπομείναντα παρατήρησε: ἐὰν μείνη α, εἶναι τοῦ Ἡλί-
 ου, εἰ δὲ β, τῆς Σελήνης, εἰ δὲ γ, τοῦ Ἄρεος, εἰ δὲ δ, τοῦ Ἑρμοῦ, εἰ δὲ ε,
 τοῦ Ζεῦ, εἰ δὲ ς, τῆς Ἀφροδίτης, εἰ δὲ ζ, εἶναι τοῦ Κρόνου, καὶ ἀρχισον ἀπὸ |
 πρώτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἕως 24. Παράδειγμα: 57^v

Μαρ.	Ἀπρ.	Μαί.	Ἰούν.	Ἰούλ.	Αὐγ.	Σεπτ.	Ὀκτ.	Νοέμ.	Δικεμ.	Ἰαν.	Φεβρ.
31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	31	28 καὶ 29.

Περὶ ὥρῶν καὶ ἡμερῶν τῶν 12 ζώδιων.

Ἰστέον ὅτι τὰ 12 ζώδια τὸ ἡμερονύκτιον ἀρχίζοντας τὸ ζώδιον, ἀνατέλλον- 15
 τας τοῦ ἡλίου καὶ ποιεῖ εἰς κάθε δύο ὥρας τῆς ἡμέρας ἓνα ζώδιον, ἀρχίζοντας
 ἀπὸ ἐκεῖνον τὸ ζώδιον ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἥλιος ἐκεῖνον τὸν μῆνα. Ἐὰν εἶναι 20
 τοῦ Μαΐου μηνός, λέγεις ὅτι τὸν αὐτὸν μῆνα | παίρνομε δύο ὥρας, ἀνατέλλει ὁ 58^r
 ἥλιος εἰς τὸ ζώδιον τοῦ Διδύμου. Ἐὰν εἶναι Σάββατον, λέγεις ὅτι εἶναι ὥρα πρῶ-
 τη τοῦ Κρόνου καὶ ζώδιον τοῦ Διδύμου ἕως ὥρας δύο. Ὦρα 3 εἶναι τοῦ Ἄρεως 20
 καὶ ζώδιον Καρκίνος. Εἰ δὲ τε 4, ὥρα τοῦ Ἡλίου καὶ ζώδιον πάλιν Καρκίνος,
 ὅπου νὰ μένη ἡμέρας 5 καὶ 7 πλανῆται καὶ ζώδια 6 καὶ τὴν νύκτα ἄλλα τόσα.
 Ἄν ὅμως καὶ ἂν εἶναι ὥρας τῆς ἡμέρας περισσότερες τῶν 12, πάντα νὰ μοιράζῃς
 εἰς 12 ὡς ἡ ἀστρονομικὴ καὶ νὰ πέφτῃ κάθε ὥρα ὡς ἀστρονομικὴ ὀλιγώτερον
 περισσότερο, παρὰ τὴν ἐνεργητικὴν | ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς κατὰ 58^v
 τὸν καιρὸν ὅπου τυχαίνουν ὀλιγώτερα τῶν 12. Πάντα ἄς εἶναι εἰς 12 μερδικά,
 νὰ παίρῃ ὁ κάθε πλανήτης ὥραν 1 καὶ κάθε ζώδιον ὥρας δύο ὅπου νὰ τυχαί-
 νουν τὰ 12 ζώδια μέσον τῶν 24 ὥρῶν τῆς ἐνεργητικῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς. Ἐὰν
 εἶναι Ἰούνιος, νὰ παίρῃς τὰς 14 ἡμέρας, μέτρα ἀπὸ τὸ ταχὺ ζώδιον Καρκίνος,
 ὠροσκοπᾶς ἕως ὥρας 2 ἕως ὅπου πάλιν νὰ ἐμβῇ ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα. Ἀφοῦ 30
 πρωτοφανῆ ἢ σελήνη, ἕως οὗ μεσασθῆ εἶναι ὑγρὰ κατὰ τὴν φύσιν, ἀπὸ δὲ τὸ μέ-
 σασμα | εἶναι ξηρὰν, ἕως οὗ νὰ τελειωθῆ εἶναι ψυχρὰν. Τέλος. 59^r

Κάλεσμα μαυροπλίτικον.

Ἐπαρε μαῦρον καθρέπτην, ὅπου νὰ μὴ εἶδε πρόσωπον γυναικός, καὶ γρά-
 ψε ὀλόγυρα $\cdot \bar{\rho} \bar{\chi} \bar{\chi} \bar{\chi} \cdot$, εἰς τὸ μέσον σαντορ αρεπο τενας ἄπ, ὀπισθεν 35
 κουσαντρι ετκου φαστιει, εατον, νιαφερ, ατπε. Ἐπειτα γέμισον καζάνι μέγαλον,
 γανωμένον, νερὸν ἀπὸ πηγάδι ἀμίλητον καὶ βάλε τὸν καθρέπτην ἐπὶ τοῦ νεροῦ

59^v καὶ ἀφοῦ βουλήσῃ, θέλει φανῆ κεφάλι βοϊδίου, καὶ ἰ ἐρώτα το ὄ,τι θέλεις καὶ θέ-
λει σὲ δώσῃ ὄ,τι ζητᾶς. Ἔπειτα ἀπόλυσέ το⁸⁰.

Ἐτέρα σύναξις τῶν πνευμάτων

Διάβασε χιλιάκις τὰ ὀνόματα αὐτά: “γιαχαζ, γιατζαν, γιετε, χανισα” καὶ ἂν
5 δὲν ἔλθουν, διάβασε ἄλλες χίλιες φορές, καὶ πάλιν ἂν δὲν ἔλθουν, διάβασε καὶ
τρῖτην φοράν, καὶ ἂν δὲν ἔλθουν, διάβασε ἕως ἑπτὰ φορές ἢ ἡμέρες καὶ τότε
ἔρχονται, καὶ γύρευσε ὄ,τι θέλεις. Πλὴν ὀρκισέ τους νὰ σὲ δουλεύουν πιστὰ καὶ
60^r ἀληθινά. Ἔπειτα ἀπόλυσέ τους. Τὸ θυμίαμά ἰ τους εἶναι σμύρνη⁸¹.

Ἐτερος ἐσμᾶς μαυροπλίτικος πρὸς ἀπειλήν.

10 Νὰ εἰπῆς χίλιες ἑπτακόσιες ἑβδομήντα ἑπτὰ φορές τὰ ἀκόλουθα: “φίν, καλ-
χίν, μελχιουχίν, ταλι, ουχεμερίν, τζαχίν” καπνίζοντας μὲ σμύρναν καὶ τότε θέλει
φοβερισθῆ ὁ ἐχθρός σου ὡς θέλεις, ἤγουν μὲ ὅποιονδήποτε μορφὴν μελετήσῃς,
εἴτε ἀνθρωπίνην εἴτε θηριώδη⁸².

Ἐτερος ἐσμᾶς.

60^v Ἐπαρε ἀγγεῖον ὅπου κατοροῦν ἰ καὶ μαγαρίζου μέσα καὶ βάλε μέσα νὰ κα-
πνίξῃς ταῦτα: σκύλου κόπρον καὶ ἀλόγου κόπρον⁸³ καὶ θειάφι⁸⁴, καὶ λέγε: “Πα-
χεκτάς” 1991 φοράν. Ἔπειτα ἕνας δερβίσης θέλει ἔλθῃ μὲ τὸ μπαστούνιον του
καὶ σὲ λέγει: “Σελάμη ἀλέκιμ” καὶ σὺ εἶπέ τον “Αλέκιμ Σελάμ”. Ἔπειτα θέλει σὲ
δώσῃ ἕν δακτυλίδι⁸⁵. Ἐπαρέ το καὶ κάπνισέ το μὲ τὰ ἴδια καπνίσματα καὶ βάλε
20 το εἰς τὸ δεξιόν σου μικρὸν δάκτυλον, καὶ ὅταν τὸν χρειασθῆς, κάπνισέ το καὶ
τότε ἔρχεται αὐτός. ἰ

61^r Ἐτερον κάλεσμα Νηρηίδος⁸⁶.

Νὰ εἶσαι καθαρὸς ἡμέρας τρεῖς⁸⁷ καὶ εἰς τὲς ἑννέα τῆς Σελήνης νὰ ἀνάψῃς
τὴν κανδήλαν ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ ἕν κηρὶ καμένον εἰς τὴν
25 ἐκκλησίαν τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων⁸⁸, καὶ στάσου πρὸς ἀνατολὰς καὶ διά-
βασε τὴν προσευχὴν σου καὶ τὸν ψαλμὸν “Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς” ἑπτάκις. Ἔπειτα θέλει φανῆ ἕν κοράσιον ὠραῖον, καὶ ἀφοῦ τρεῖς φορές
61^v σ’ ἐρωτήσῃ τί θέλεις, εἶπέ τὸ θέλημά σου ἄφοβος καὶ ἀπόλυσον αὐτὸ ἰ μὲ τὴν
γνωστὴν εὐχὴν.

30 Ἐτερον περὶ ἀορατότητος.

Ἐπαρε κουκουβάγιαν ζωντανὴν καὶ ὅταν τὴν πιάσῃς εἶπέ την “Τί θέλεις μὲ
δώσῃς νὰ σὲ ἀφήσω νὰ πᾶς εἰς τὸν παράδεισον;” Ἐβγαλε ἔπειτα ἐπιδέξια μὲ τὸ
μαχαίρι τὰ μάτια της⁸⁹ καὶ αὐτὴν θάψῃ τὴν εἰς κρυφὸν μέρος, χωρὶς νὰ σὲ ἰδῇ

22 Νηρηίδος cod.

30 ἀορατότητος: ὠραιότητος cod.

κάνεις. Καὶ τὰ μάτια τῆς βάλε τα τὸ ἓν εἰς φλυτζάνι μὲ λάδι⁹⁰ καὶ τὸ ἄλλο εἰς φλυτζάνι μὲ μέλι⁹¹ καὶ ἔχε τα κρυμμένα σαράντα ἡμέρες. Ἐπειτα ἐβγάζοντάς τα, δοκίμασέ τα εἰς ἓνα | καθρέπτην ὅποιον εἶναι τὸ καλόν.

62^r

Ἔτερον περὶ ἀορατότητος.

Εἰς τὴν 25 καὶ 29 τῆς Σελήνης, ἡμέραν Τετράδην, λάβε κεφάλι ἀνθρώπου ἀπὸ μνημεῖον⁹² καὶ πήγαινε εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἔπαρε τέσσαρα κουκκία φάβας καὶ βάλε εἰς κάθε μάτι ἀπὸ ἓν κουκκί καὶ εἰς τὸ στόμα τὰ ἄλλα δύο καὶ λέγε οὕτως· “ὦ πονηρά σου τέχνη τῆς ἀφανότητος καὶ σύ, Ἑρμῆ Μερκούριε⁹³ γογεδόμηδά. Θεέ, φίλε Περσῶν, Διὰ νεόμητα, εἰσάκουσον. Ὀρκίζω εἰς τὸν Θεὸν ὅπου σὲ ἔκαμε, | ὅπου νὰ κάμῃς ταύτην τὴν δουλειὰν καλὴν καὶ πάγχρυσον τῆς ἀορατότητος, ὅπου ὅταν τὴν βαστῶ ἐπάνω μου, νὰ εἶμαι ἀφαντος καὶ νὰ μὴ μὲ βλάβῃ ἄνθρωπος οὔτε νὰ μὲ ἀγροικᾷ”. Ἐπειτα παράχωσέ το εἰς τὴν γῆν καὶ πήγαινε νὰ βλέπῃς ὅσον νὰ γίνουσι οἱ καρποί. Ἐπειτα ἀφησέ τους νὰ ξεραθοῦν, καὶ ὅταν κάμουν καρπὸν, πρόσεχε νὰ μὴ χάσῃς κανέν σπυρί. Καὶ ἀπ’ αὐτά, ὅσα καλὰ, βάσταζε ἐπάνω σου καὶ οὕτως εἶσαι ἀφαντος μεταξὺ ἀνθρώπων. Ὅταν ὁμως τὰ φυτεύῃς καὶ ὅταν τὰ κρατῇς ἐπάνω σου, νὰ | εἶσαι παστρικός.

5

62^v

15

63^r

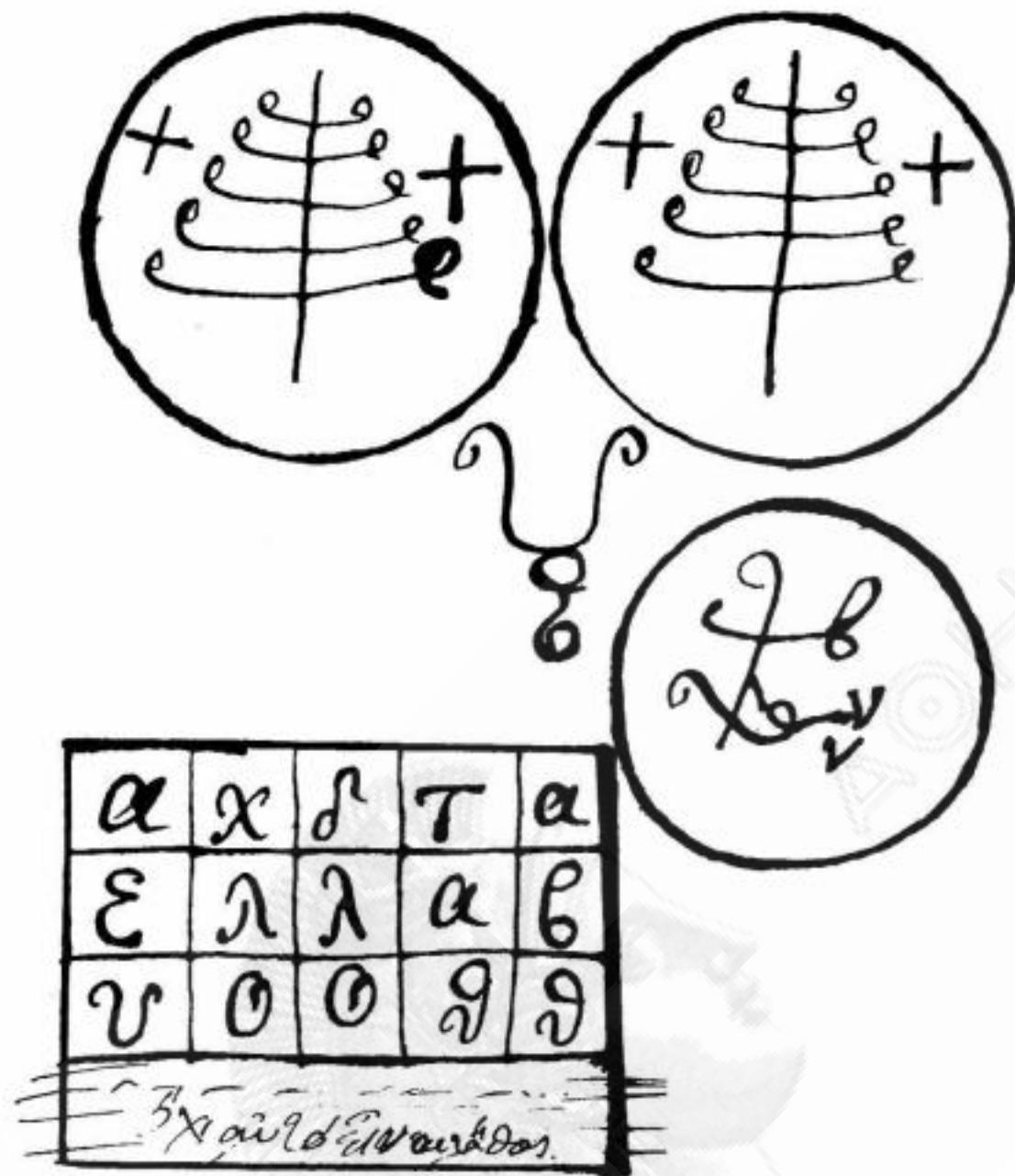
Ἔτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπαρε τὴν καρδιὰν τῆς ἀλεπούς, τῆς νυκτερίδος⁹⁴, τοῦ μαύρου σκύλου⁹⁵ καὶ τῆς νυφίτσας⁹⁶ καὶ τὰ μάτια τοῦ λύκου⁹⁷ καὶ τὸ δέριμα τῆς ἀρκούδας⁹⁸ καὶ γράψε εἰς τὸ δέριμα τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες μὲ αἷμα περιστερίου⁹⁹ καὶ τύλιξον τὲς καρδιὰς εἰς τὸ δέριμα καὶ βάστα τα ἐπάνω σου καὶ εἶσαι ἀφαντος ἀφανῶς. Οἱ χαρακτῆρες εἶναι ὀπισθεν γεγραμμένες. |

20

Ἴδου ἡ σφραγὶς καὶ χαρακτῆρες

63^v

Ἔτερον κάλεσμα μαυροπλίτικον

διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν δύο εἰς τὲς 15 τῆς Σελήνης. |

- 64^r Τὴν νύκτα στάσου ἔμπροσθεν τῆς Σελήνης καὶ βλέπε τὴν Σελήνην ἕως νὰ
 διαβάσης τὰ κάτωθεν ὀνόματα δύο χιλιάδες φορές. “Παζασέρ, γιὰζὶ” καὶ κά-
 5 πνιζε θυμιάματα καλὰ καὶ ἀφοῦ τελειώσης, ἔρχονται δύο δερβισάδες ὡς ἀρά-
 πηδες¹⁰⁰ καὶ σὲ χαιρετοῦν “σελάμ ἀλέκμ”. Ἐπειτα θέλουν σ’ ἐρωτήσῃ “Τί μᾶς
 θέλεις;” Ἐσὺ ἀποκρίσῃ τους· “Σᾶς θέλω πάντοτε νὰ εἴσθε κοντὰ μου, νὰ μὲ
 κάμετε τὸ θέλημά μου”. Καὶ αὐτοὶ θέλουν σὲ ἀποκριθῆ· “Ἄς εἶναι”. Τότε αὐτοὶ
 64^v θέλουν σὲ ῥίψῃ ἓνα δακτυλίδι καὶ ἀφοῦ | τὸ πάρης ἔχε το μυστικά. Καὶ ὅταν
 10 θέλης νὰ τοὺς κράξῃς νὰ ἔλθουν, κάπνιζε τὰ θυμιάματα καὶ λέγε τὰ ὀνόματά
 τους καὶ αὐτοὶ ἔρχονται. Μόνον γράψε τὰ παρόντα ὀνόματα εἰς ἀγέννητον χαρ-
 τι¹⁰¹ ἔμπροσθεν τῆς Σελήνης καὶ τὰ ψηφία μαζί. “σατόρ - ἀρεπὸ - τενετὶ - οπε-
 ρα - ροτὰς - ῥαχιήλ - δένδια - καουνὶλ - ἄροννὶ - ἀφινούς

ΞΞΞΞ, χχχχ, ρρρρ,
 ρρρρ, εεεε, δδδδ, εμζαωγ.

“Ετερον κάλεσμα μαυροπλίτικον καὶ σύναξις τῶν ἑναερίων | ἐξωτερικῶν πνευμάτων. 65^τ

Διάβασον αὐτὰ τὰ ὀνόματα 6.000 φορές: “Γεακαχάρ, γιακαχιροῦ, ζουλπατί, τεχιχέτ, ἐντελεζί, ἔτεμαχοῦ, καγιρόσο, ισχιατ, σοῖν, καλεμασοῦν, Περσίν”. Καὶ εἰς κάθε ἑκατὸν φορές νὰ λέγῃς “για κασιμὶ τούτ”. Ἐπειτα πάστρευσον τὸν ὀδάν σου καλὰ καὶ βάλε ἓνα τραπέζι¹⁰² καὶ μίαν κούπαν πῆλινην ἄδειαν καὶ ἄλλην μίαν μὲ διάφορα φροῦτα καθαρισμένα¹⁰³ καὶ δύο θυμιάματα καὶ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης¹⁰⁴, κάμε τὸν κύκλον γύρωθεν τῆς τραπέζης ἀπὸ κάτω καὶ τότε νὰ εἰπῆς: | “Ἐδῶ σ’ ἐμπήγω, μορτζή καὶ στοιχεῖον τοῦ τόπου, διὰ νὰ μὲ εἰπῆς τὴν ἀλήθειαν”. Καὶ παρευθὺς θέλει φανῆ ἐκεῖ ἡ σύναξις. Τότε ἐρώτησε ὅ,τι θέλεις καὶ ἀφοῦ πάρη τέλος τὸ ζήτημά σου, ἔβγαλε τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης ἀπὸ τὸ ὑποκάτω τῆς τραπέζης καὶ αὐτὰ φεύγουν τῆς ὥρας. Αὐτὸ κάμε το εἰς τὲς 15 τῆς Σελήνης καὶ τὸ θυμιάμα του εἶναι λίβανον καὶ μαῦρο θυμίαμα. Ἐπειτα δῶσε τὴν ἀπόλυσιν. 5 65^ν 10

“Ετερον περὶ ἀγάπης. 15

Παίρνεις ἑπτὰ λογιῶν μετάξι, μίαν κλωστήν ἀπὸ κάθε καλόρου, ὁποιοῦδήποτε χρώματος ἐκτὸς | μαύρης θεωρίας, ὅταν ἡ Σελήνη εἶναι εἰς τὸ περίσσευμα. Ὅταν ἔβγῃ τὸ πρῶτον ἄστρον, θεωρεῖς τὸ ἄστρον καὶ λέγεις ταῦτα τὰ λόγια: “Ὁρκίζω σας κατὰ τοῦ διαβόλου, τοῦ ἄρχοντος τῆς κολάσεως, καὶ κατὰ τῶν ἡγουμένων τῶν μεγάλων καὶ κατὰ τοῦ δράκοντος τοῦ ἑπτακεφάλου καὶ κατὰ τῶν τεσσάρων ἀρχόντων τῆς κολάσεώς σας, Ἀσταρώθ, Βατρακόν, Ἀσμελέκ, Ἀσμοδάρ, ὅτι ἐσεῖς νὰ ὑπάγετε εἰς τὴν (δεῖνα), τὴν κόρην τῆς (δεΐνας), νὰ τῆς βάλετε ἑπτὰ δαιμόνια ἐρωτικά εἰς τὴν καρδίαν τῆς καὶ ἑπτὰ εἰς τὸν νοῦν τῆς νὰ τῆς σηκώσουν τὸν νοῦν τῆς καὶ τὸν λογισμόν τῆς, διὰ νὰ ἀγαπήσῃ | ἐμένα. Καὶ ἑπτὰ εἰς τὴν ἐνθύμησίν τῆς νὰ ἐνθυμᾶται ἡμέραν καὶ νύκτα ἀκαταπαύστως ἐμένα. Νὰ μὴν ἔχῃ ἐνθύμησιν οὔτε πατρός, οὔτε μητρός, οὔτε ἀδελφῶν, οὔτε παιδιῶν, οὔτε κανενὸς εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἡμέραν καὶ νύκτα νὰ εἶναι ὁ νοῦς τῆς εἰς ἐμένα. Τόσον νὰ μὲ ἀγαπήσῃ, ὅπου νὰ μὴν ἡμπορῇ οὔτε νὰ φάγῃ οὔτε νὰ πῖῃ, οὔτε νὰ κοιμηθῇ, ἕως νὰ κάμω τὸ θέλημά μου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου. Νὰ τῆς βάλετε ἑπτὰ δαιμόνια τῆς πορνείας εἰς τὴν φύσιν τῆς, νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ ἐπιθυμᾷ¹⁰⁵ ἐμένα τὸν · ‘ · ‘ ·, τὸν υἱὸν τῆς · ‘ · ‘ ·. Ἐδῶ νὰ δέσετε τὸν νοῦν τῆς καὶ τὴν ἀγάπην τῆς, ἀμήν, 3 φορές”. | 20 66^τ 66^ν 25 30

“Ετερον. 67^τ

Παίρνεις τρεῖς φορές τὸ χῶμα ὅπου ἐπάτησεν μὲ τὸ δεξιὸν ποδάρι, μετ’ ὀλίγον τὸ ζυμώνεις μὲ κίτρινον κερὶ καὶ βάζεις φυτίλι ἀπὸ βαμπάκι καὶ τὴν νύκτα εἰς τὲς τρεῖς ὥρες τὸ ἀνάπτεις καὶ διαβάζεις τὸν ψαλμὸν “Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη” κ.τ.λ., ἑπτὰ φορές καὶ ἔπειτα λέγεις: “Ὡς καίεται τοῦτο τὸ κηρί, οὔτω νὰ καίεται καὶ ἡ καρδιά τῆς – – – τῆς κόρης τῆς – – –, δι’ ἐμένα τὸν – – –, τὸν υἱὸν τῆς – – –. Νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ φάγῃ οὔτε νὰ πῖῃ 35

67^v οὔτε νὰ κοιμηθῆ¹⁰⁶, ἕως νὰ κάμω τὸ θέλημά μου”. Τότε σβήνεις τὸ κηρὶ καὶ ἰ κάμνεις τὸ τοιοῦτον ἑπτὰ βραδιὲς καὶ τὴν ἑβδόμην φορὰν ἀφήνεις τὸ κηρὶ νὰ καῖ ὅλον.

“Ἐτερον.

5 Πάρε ἀβγὸν γεννημένον Πέμπτην καὶ γράψε τὰ κάτωθεν τριγύρω του. Ἐπει-
τα βάλε το εἰς τὴν φωτιάν καὶ λέγε ἕως νὰ καῖ ὅλον τὸ ἀβγόν· “Καθὼς καίεται
καὶ βράζει τοῦτο τὸ ἀβγόν, ἔτσι νὰ καίεται ἡ καρδιά τῆς¹⁰⁷ — — —, τὰ φυλλο-
κάρδια τῆς καὶ τὰ ἐσωτερικά τῆς καὶ τὰ συκώτια τῆς δι’ ἐμέ τὸν — — —, ἕως νὰ κά-
68^r μω τὸ θέλημά μου, νὰ τὴν ἔχω εἰς τὸ θέλημά μου, νὰ μὴν ἡμπορῆ νὰ φάγη οὔτε
νὰ πῖη οὔτε ἰ νὰ κοιμηθῆ, ἕως νὰ κάμω τὸ θέλημά μου”. Ἴδου ἐκεῖνα ὅπου γρά-
φονται “ααρη ζαγχιμάλ - Βελαλούτ, Βαγιαβ Χαζαράθ - Βεσάρ, Παλα-
λαβός”.

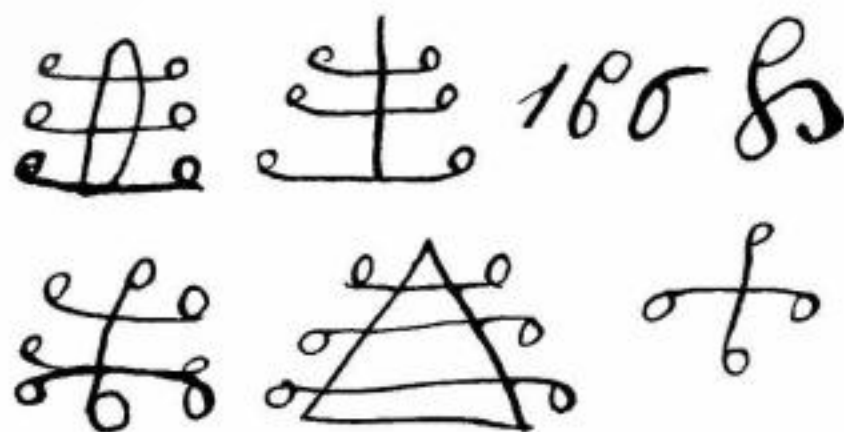
“Ἐτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ

15 Λάβε ἀβγὸν μαύρης ὄρνιθας γεννημένον τὴν Παρασκευὴν καὶ νὰ μὴν εἶναι
συνουσιασμένη μὲ πετεινόν, εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς Ἀφροδίτης, νὰ ὀρκίσῃς
καὶ τὸν πλανήτην καὶ τὸν ἄγγελον καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ
γράψε ἐπάνω εἰς τὸ ἀβγόν τὰ ὀπισθεν μὲ μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον¹⁰⁸ ἰ
68^v καὶ βάλε το ὑποκάτω εἰς τὴν χοβόλην καὶ ἀπὸ πάνω ἀναψε φωτιάν καὶ λέγε
ἔτσι· “Καθὼς ζεσταίνεται καὶ βράζει τὸ ἀβγόν, ἔτσι νὰ ζεσταίνεται καὶ νὰ βράζη
20 καὶ τῆς — — — ἡ καρδιά δι’ ἐμένα τὸν — — —. Καὶ καθὼς ἀγαπᾷ ἡ μητέρα τὸ παι-
δί τῆς, ἔτσι νὰ ἀγαπᾷ καὶ αὐτὴ ἐμένα, νὰ μὴν ἡμπορῆ νὰ φάγη οὔτε νὰ πῖη οὔτε
νὰ κοιμηθῆ οὔτε νὰ καθήσῃ, οὔτε νὰ γελάσῃ χωρὶς νὰ ἰδῆ ἐμένα. Κουλλουβε-
λαχού, εχετ, ἀλλαχουσαμέτ, λεμγελίτ, βελέμ, γιουβλέτ Βελέμ, γειουλλεχου, κι-
ουφουβέν εχέτ”. ἰ

69^r “Ἄν θέλῃς νὰ φέρῃς ἄνθρωπον ἀπὸ ξένον τόπον¹⁰⁹

Γράψον τὸ ὄνομά του ἀνάποδα καὶ τοὺς κάτωθεν χαρακτῆρας εἰς ἓνα βίσα-
λον ζεστόν. Ἐπειτα τύλιξέ τον μὲ τὸ ὑποκάμισόν του, σκάψε ὕστερα καὶ παρά-
χασέ το ὑποκάτω εἰς τὴν φωτιάν καὶ θέλει στραφῆ.

Οἱ χαρακτῆρες:

Ἐάν θέλῃς νὰ σὲ ὑποταχθῇ ἓνα ἰ πνεῦμα

69^v

Εἰς τὴν ἐνάτην τῆς Σελήνης νήστευσε τρία ἡμερόνυκτα ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν καὶ νὰ εἶσαι εἰς τόπον μοναχικόν. Καὶ τὴν νύκτα ἀναψε τὴν κανδήλαν σου καὶ μίαν λαμπάδα (τῶν Φωτῶν) καὶ στάσου κατ' ἀνατολὰς καὶ λέγε τὴν προσευχὴν σου. Ἐπειτα λέγε καὶ τοῦτον τὸν ψαλμὸν τρεῖς φορές¹¹⁰. “Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα” καὶ τότε θέλει σοῦ ἔλθῃ ἓνα πνεῦμα ὡσάν μίαν γυναῖκα καὶ μὴ φοβηθῆς, ὅτι δὲν εἶναι κακὴ καὶ θέλει σὲ εἰπῆ· “Τί θέλεις καὶ μὲ κράζεις” καὶ ἀφοῦ τὸ εἰπῆ τρεῖς φορές, τότε ἀποκρίσου καὶ σὺ ἰ καὶ εἰπέ τὴν ὅ,τι θέλεις καὶ ὅπου θέλεις στείλε τὴν νὰ πηγαίνῃ νὰ σὲ κάμῃ ὅ,τι δουλειὰ θέλεις, ἤγουν θελήσεις νὰ τὴν διατάξῃς.

5

70^r

Ἐτερον ὁμοιον

10

Διὰ νὰ σὲ ὑποταχθῇ καὶ νὰ σὲ ὑπερετῆ πνεῦμα ἀνδρός. Σῦρε εἰς ἓνα τόπον κρυπτόν, νὰ μὴν σὲ ἤξεύρῃ κανεὶς, καὶ νήστευε τρεῖς ἡμέρες¹¹¹, μόνον κάθε βράδου ψωμί καὶ νερόν, καὶ κάθου ἐκεῖ καὶ λέγε τὰ κάτωθεν λόγια τρεῖς ἡμέρας τὸ ταχύ, τὸ γεῦμα καὶ τὸ βράδου. Τὸ βράδου ὅμως ξεχωριστὰ λέγε τὰ ἑπτὰ φορές τὰ ἰ κάτωθεν λόγια καὶ νὰ θυμιάσῃς κάθε φορὰν λιβάνι καθαρὸν καὶ μαῦρον θυμίαμα τὸ βράδου καὶ τὴν Τετάρτην θέλει ἔλθῃ ἓνας ἄνθρωπος καὶ θέλει σε εἰπῆ· “Τί μὲ θέλεις;” Καὶ σὺ μὴ φοβηθῆς. Καὶ ἂν σὲ ζητήσῃ τὸ χέρι, μὴ τὸ δώσῃς μὲ κανέναν τρόπον¹¹². Καὶ τότε θέλει σὲ ῥίξῃ ἓνα δακτυλίδι καὶ ἔπαρέ το καὶ ἔβγα ἀπὸ ἐκεῖ. Καὶ ὅταν τὸν χρειασθῆς, βάλε το εἰς τὸ μεσινὸ δάκτυλον τῆς δεξιᾶς σου ἢ ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ εἰπέ του νὰ σὲ φέρῃ ὅ,τι καὶ ἂν θέλῃς. Τὰ λόγια εἶναι αὐτά· “ἄζεμιτου, αλεκουμι, ουζεμουλ, ἰ αλεκουμι, μπιαζε, Ιμισουλεϊμάν, ινμπίν, ταουτ, για χαντιρου, σακιτου χατζατι ελεντι να μουρακουμι αλλαϊχου εσαατα ατζιλου”.

70^v

15

20

71^r

Τέλος.

Ἐάν θέλῃς νὰ εὔρης θησαυρόν

25

Νήστευε ἡμέρας τρεῖς, ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν ἕως τὴν Δευτέραν τὸ πρωῖ, τρώγων μόνον ψωμί καὶ νερόν. Νὰ εἶσαι παστρικός καὶ τὰ φορέματά σου παστρικά¹¹³ καὶ ὅταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος, πρωῖ, μεσημβρίας καὶ βράδου, νὰ διαβάσῃς τὸ τρισάγιον καὶ νὰ κάμνῃς καὶ 40 ἰ μετάνοιες. Γράψε καὶ τὸν ψαλμὸν “τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς” καὶ διάβασέ τον ἑπτὰ φορές (7) ἐπάνω εἰς ἓνα μνημεῖον ἀσεβοῦς καὶ ἀβαπτίστου καὶ κράξε τον ὀνομαστί καὶ λέγε· “σὺ ὁ (δεῖνα), ὅστις ἐξοῦσες εἰς τὸν κόσμον καὶ τώρα εἶσαι εἰς τὸ κιβούρι ἀποθαμένος, ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὀρατῶν τε καὶ ἀοράτων, καὶ κριτὴν ζώντων καὶ ἀποθαμένων, καὶ εἰς τὸν ἄγγελον ὅστις σ' ἐπῆρε τὴν ψυχὴν σου καὶ εἰς τὸν Βεελζεβούλ τὸν φυλάσσοντά σε, νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ ἰ νὰ μὲ δείξῃς ποῦ εἶναι ὁ θησαυρὸς χωσμένος καὶ πῶς θέλω κατακτήσῃ¹¹⁴, καὶ τότε σκῦψε καὶ λάβε ἀπ' ἐπάνω του μίαν φούκταν χῶμα καὶ ἔχε παστρικὸν πανί καὶ βάλε το μέσα καὶ διάβαζε τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν ὅταν βάζῃς τὸ χῶμα εἰς τὸ πανί. Ἐπειτα πήγαινε, ἔβγαλε μίαν φλούδαν ἀπὸ καρυδιάν¹¹⁵, καὶ ἐνῶ τὴν ἐβγάζεις, λέγε οὕτως· “Εἰς τὸν ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ Σαβαῶθ

71^v

30

35

72^r

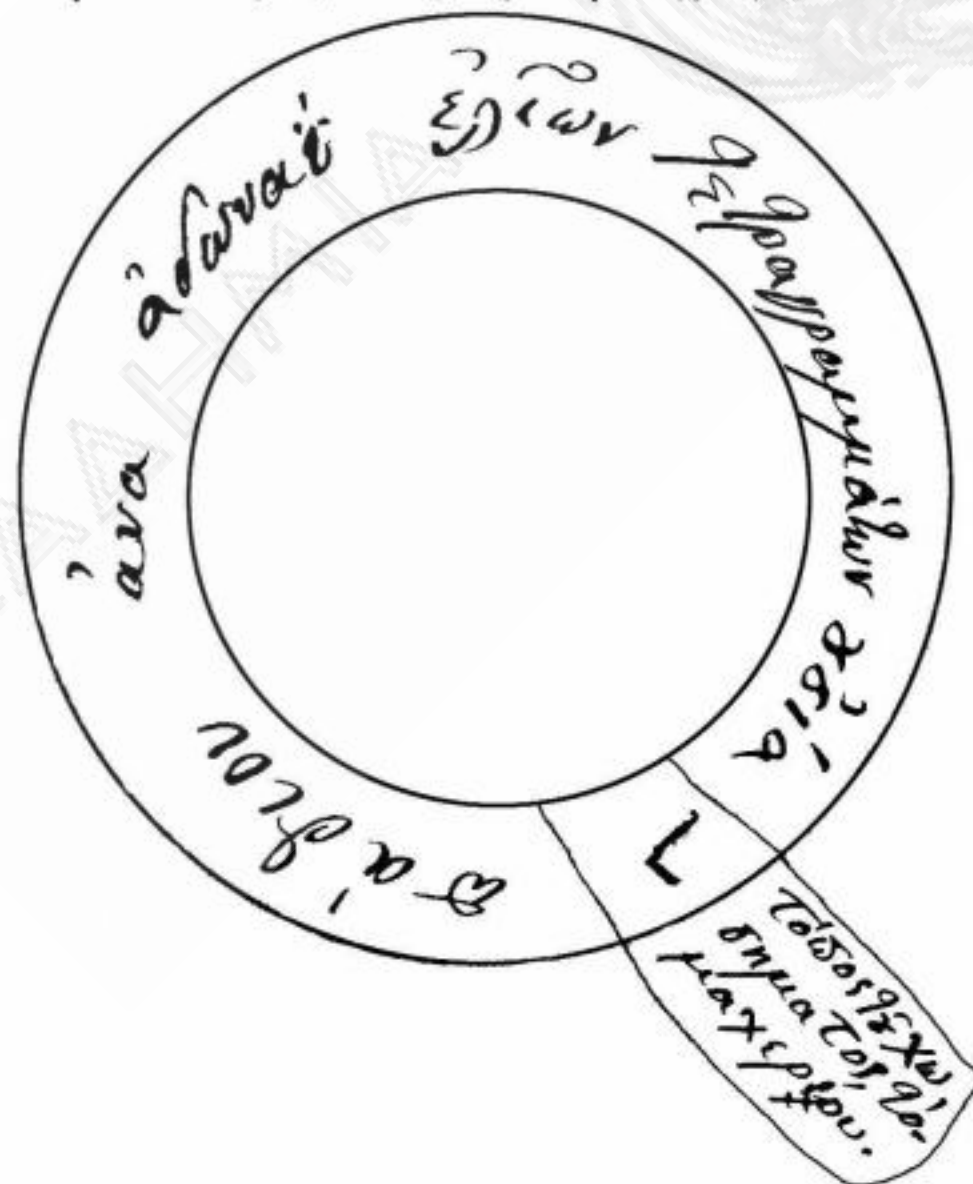
40

καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὅπου εἶπε καὶ ἔγινες καὶ σὺ καὶ τὰ ἄλλα δένδρα, εἰς τὰ ἐννέα
 72^ν τάγματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων | Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ καὶ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μι-
 χαήλ καὶ Γαβριήλ, Ῥαφαήλ καὶ Οὐρρουήλ, νὰ μείνη ὅλη ἡ χάρις σου καὶ ἡ δύνα-
 μίς σου καὶ ἡ ἐργασία σου ἐδῶ εἰς τὴν φλούδαν ὅπου παίρνω, νὰ μὲ φανερώσης τί
 5 πρέπει (ὅ,τι θέλω) νὰ κάμω νὰ εὕρω θησαυρόν”. Ἐπειτα ἔπαρε τὴν φλούδαν καὶ
 γράψε εἰς αὐτὴν μὲ μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον τὰ κάτωθεν ὀνόματα καὶ τὸν
 ψαλμὸν ὁμοίως, καὶ ἀφοῦ τὰ γράψης, ἔπαρε τὸ πανὶ μὲ τὸ χῶμα καὶ τὴν φλούδαν
 73^ν καὶ τὸν ψαλμὸν καὶ βάλε τα ὑπὸ | τὸ προσκέφαλόν σου, ὅταν κοιμηθῆς, καὶ θέλεις
 ὄνειρευθῆ ποῦ εἶναι ὁ βίος παρεχωμένος, ἤγουν κεκρυμμένος. Καὶ τὴν φλούδαν νὰ
 10 τὴν ἐβγάλης τὴν Πέμπτην τὸ πρωῖ καὶ νὰ λέγῃς τὸν ἄνωθεν ψαλμὸν της. Καὶ τὴν
 Δευτέραν τὸ ταχὺ, τότε γράψε τὰ κάτωθεν εἰς τὴν φλούδαν καὶ τὸν ψαλμὸν της
 καὶ τὸ βράδυ βάλε τα ὅλα εἰς τὸ προσκέφαλόν σου καὶ θέλεις θαυμάσης “...μπιλάμ
 73^ν μετλαδι, ἐβεσουτα, ζμπατ μπαζετοριαασον σιηγοερο οἴκουτ | ισομιεθ, τακανδο,
 ακινθοηλ γιαθοδιηλ, αμωσ ἀλληλουῖα. + εεε ς: κ: ψον κλλο μρωβληει”.

15 Τέλος.

Τέχνη ἐτέρα ἐκλεκτὴ καὶ δόκιμος

Φόρεσε τὰς στολάς¹¹⁶, καθὼς σὲ ἐρμηνεύει ἡ τέχνη, καὶ κάμε τὸν κύκλον μὲ
 τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης, ὡς βλέπεις, καὶ βάλε τέσσαρα καπνίσματα εἰς τὲς τέσσα-
 ρες γωνίες τοῦ κύκλου, νάρδον, λίβανον, σμύρναν καὶ στύρακα¹¹⁷, καὶ ἔχε τὸν
 74^ν μαθητὴν σου μὲ τὸ κουδούνι¹¹⁸ διὰ νὰ | τὸ κρούσῃ, ὅταν ἔμβῃς εἰς τὸν κύκλον.
 Κατάθεσε καὶ τὸ μαχαίρι κατὰ γῆς καὶ εἶπέ ὅτι “ἐδῶ σᾶς καρφώνω, νὰ μὲ εἰπῆτε
 τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅ,τι σᾶς ἐρωτήσω χωρὶς δόλον καὶ πρόφασιν”.

Τὰ θυμιάματα εἰς τέσσα-
 ρα μέρη.

Ὁρκισμὸς πρὸς Ἀνατολάς Ι

“Ὡ σεῖς, πνεύματα τῆς Ἀνατολῆς¹¹⁹, λουτζιφέρ, πελτζαπούθ, φατεσί, γεασίν, σαλβόν, κελσιδιόν, πολασκίν, περιωράθ, ὄρέκ, ὄρνέ, ὄρνιας, ἀχβαλά, βιναέ, λαμπιρέ, παρατόν, βορκαρπάρ, Νέσκιλιδό, λικατόρ, πλίξ, τεφράς, κακιστήν, κιπλανές, ῥιζιδόν, ἀχιζογεῖς, οπεράλ, μιαρόρ, κιονέ, λαμπιρέ, χαπιτέ, μιχαδέλ, μεντιφρόν περκιόν. Ὁρκίζω σας καὶ ἐπιορκίζω σας ἄνω εἰς τοὺς πυρίνους ἀρχηγούς, Ι εἰς τὸ ἄλγε καὶ εἰς τὸν ταφέκ καὶ γοργοδάν καὶ εἰς τὸν ἄργεγον καὶ μισέγερα καὶ εἰς τὸν ὄρταούλ καὶ παλαιότατον ὄφιν καὶ εἰς τὸν νῦν πρῶτον θρόνον τῶν δαιμόνων πάντων, ὅτι εὐθύς μὲ κάθε ταχύτητα καὶ ἡμερότητα καὶ πραότητα νὰ πάρετε μορφὴν ἀνθρωπίνην, εὐμορφην, γλυκεῖαν, νὰ ἔλθητε ἀπ’ ἔξω τοῦ κύκλου τούτην τὴν ὥραν, τούτην τὴν στιγμὴν, νὰ μὲ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅ,τι σᾶς ἐρωτήσω, χωρὶς δόλον καὶ πρόφασιν, ἔρχεσθε, ἔρχεσθε, ἔλθετε ἀεὶ ὅπου Ι καὶ ἂν εἴσθε, χωρὶς ἄργηταν καὶ ἀναβολὴν”.

Πρὸς Δυσμάς

“Ὡ ἐσεῖς, πνεύματα τῆς Δύσεως, Ασταρώθ, Βελβιάλ, Κουταήλ, Νικοτέλ, Γαπφορέ, Φθοκιήλ, Μιμερτός, Αρμετός, Μουβλεοῦ, Ελοταχέ, Ελπεριξ, Φραγιήλ, Νααπόχ, Κυπριδούλ, Βασιγόρ, Εξινοῦς, Ερκιγί, Ιαπέρ, Μελαδούς, Βαναχός, Οραέλ, Ιαιβοῦ Γραξδατί, Οπρινάς, Βαδιμήλ, Αγγοσκω, Γαβολικέρ, Φισικάρ, Βεχιροῦ, Αχθιώθ. Ι Ὁρκίζω σας καὶ ἐπιορκίζω σας ἄνω εἰς τοὺς πυρίνους ἀρχηγούς” κ.τ.λ.

Πρὸς Νότον

“Ὡ σεῖς, πνεύματα τοῦ Νότου, Βεελζεβούλ, Ασκανιήλ, Αχωνιώθ, Ριξθεοῦλ, Ιφαήλ, Μεανίθ, Εφιλτά, Μηκταήρ, Καρετάρ, Ισουλεσίλ, Ιπουλπέλ, Λιστριθό, Καπιθούλ, Βοϊδίν, Μελισκάρ, Πελισκάρ, Βελιούλ, Πιλγιαπ, Πιναβούλ, Ιογινέλ, Ραδισόν, Λαμαούλ, Δαμασόν, Ιπερόιλ, Φερμανκάς, Λανζιτάν, Ταμερθέ, Λαβεκίς, Ουρτί, Κεθαψώ. Ὁρκίζω σας καὶ ἐπιορκίζω σας ἄνω εἰς τοὺς πυρίνους ἀρχηγούς” Ι κ.τ.λ.

Πρὸς Βορρᾶν

“Ὡ σεῖς, πνεύματα τοῦ Βορέως, Ασμουδές, Λεοντόφ, Τριαβόλ, Γανβαῖς, Αναπόχ, Ουρφαάρ, Βαγουάπ, Ιανάθ, Γαλιέ, Βιαρόθ, Κινοπάρ, Μαλός, Ταρταροήλ, Ζαμαρφά, Αβλικόι, Ζαβαάθ, Γαλόθ, Σαρφανοήλ, Αρτιούλ, Ποσειδῶν, Κιναλάς, Ακουράφ, Ριξιδάμ, Μαχοῦ, Μαθοῦ, Δράκοντα, Αβιζού, Αζιβούθ, Μιεσίρ, Σφεδοράπ. Ὁρκίζω σας καὶ ἐπιορκίζω σας ἄνω εἰς τοὺς πυρίνους ἀρχηγούς” κ.τ.λ. Εἰ μὲν ἀργήσουν καὶ δὲν ἔλθουν γλήγορα διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὴν Ι προσταγὴν σου, ὀρκισέ τους ἔτσι: “Ὁρκίζω σας καὶ σφίγγω σας καὶ βιάζω σας ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὅπου τρέμουν τὰ σύμπαντα καὶ πᾶσα κτίσις, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ἄβυσσος φρίττουν καὶ ὁ ἀῆρ τρέμει καὶ σεῖς οἱ δαίμονες ὑπακούετε, τὸ ὁποῖον εἶναι Σημειοφορὸς Γωατζάφ, Αμαργετῶν, Μιπι-

77^v θιῶν, Αγλά, Ελιοφάμις, Ιεχλοῦ, Παχθί, Τζετό, Αλόν, τομή, Θεμκόν, Μακαοῦ,
 Ζμίρα, Πολάμ, Λικανίμ, Ετάμ. Ὡ σεις, δαίμονες οἱ πλέον δυνατοί, οἱ πλέον
 5 ὀγλήγοροι, ἰ ὑπάγετε, κάμετε τὸ θέλημά μου, τούτην τὴν ὥραν, τούτην τὴν στιγ-
 5 ἔρμηνεύει ἡ τέχνη καὶ ἀπόλυσέ τους. Καὶ ἀφοῦ τελειώσης τὴν δουλειάν σου καὶ
 κινήσης τὸν δρόμον σου, μὴ θεωρῆς ὀπίσω σου, ἐπειδὴ σὲ κτυποῦν¹²⁰.

Αὐτὸς εἶναι μέγας ὀρκισμὸς

“Ὀρκίζω σας καὶ ἐπιορκίζω καὶ σφίγγω σας εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Θεοῦ ταῦτα
 Παρουχό, Αταηδονά, Αφορέχ, Αχτζιέλ, Ἀκαή, Ἀνανόι, Τετραγραμμάτον, α καὶ
 10 ω, ἀρχή καὶ τέλος, Λαγριτόν, Ανόν, Εχικόν, Οκτί, Ζωημούς, Ὀκταῆρ λιταού,
 78^v Μικαδῆρ, ἰ Πλαῖ, Ἀδωναῖ, Νολή, Ελιέ, Ιπαλέ, Ιαλιέ, Σαβαώθ, Ιόν, Ορούζ, Αγι-
 κάζ, Οχούθ, Ανοθάν, Ενά, Βαανού, Σαβαώθ, Ισά, Ζεεπί, Ονά, Εφαρζίμ, Τιών,
 Ελιόν, Ἀδωνά, Φεϊτό, Ἀῖ, Ἀρεμόλ, Γεά, Πγικαρίου, Ιράχ, Ανά, Πουνά, Ιασί,
 15 Επτεόν, Πουανέχ, Μιραθώ, Σιναγρί, Σενά Ελωί, Αλκά, Αρφεόν, Αλπτερά, Γενε-
 τόν, Γριεμόν, Ἐλγοά. Εἰς ταῦτα τὰ ὀνόματα σᾶς ὀρκίζω καὶ σᾶς προστάζω διὰ
 ταῦτα τὰ ὀνόματα, ὧ ἔσεῖς πνεύματα καὶ δαίμονες τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κό-
 σμου, νὰ σωματωθῆτε, νὰ πάρετε μορφήν ἀνθρωπίνην, εὔμορφην, γλυκεῖαν,
 78^v εὐειδή, ἰ χωρὶς φόβον, χωρὶς δειλιασμόν, νὰ ἔλθετε ἔμπροσθέν μου, νὰ κάμετε τὸ
 θέλημά μου παρευθὺς καὶ ἀνεπιβλαβῆ εἰς τὴν ψυχὴν μας. Ὀρκίζω σας καὶ
 20 σφίγγω σας καὶ βιάζω σας ἀπὸ τὰ ὀνόματα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἔντιμον καὶ φοβερόν
 ῥατιανίμ καὶ ἀπὸ τὸ μέγαλον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου
 φανακιμί καὶ πολύτιμον ὄνομα τοῦ Κυρίου γμιφοράς, φοβηθῆτε καὶ ἐντραπῆτε
 τὰς ὀνομασίας τοῦ Κυρίου Κασιάν, σιονιά, Βοαννιά, γαλγαλιά, ραννουά, διδι-
 79^v ριά, εμμοννονία, ρατιναγή, αθελαμία, σιγανία, γανία, ῥοαθιά, θελαμία, ἰ αδιριάν
 25 καὶ ζαριάν· φοβηθῆτε τὰς ὀνομασίας τοῦ Κυρίου ταύτας, φανῆτε ἔμπροσθέν
 μου καὶ μὴ παρακούσητε διὰ τὰ ἅγια ὀνόματα ταῦτα ἀγλαῖ, αγλάς, αγλατά, σε-
 θέν, ελωῖ, λαμέχ, τετραγραμμάτον, Ἰσαάκ, Βαλδιμηλά, σηλάκ, αναή, Ιέλ, αβοέμ,
 λαδαλίκ, αχακέν, τζετζιέ, αρών, ατά, ἀδωναῖ, ἀρνεκτά. παταλασίπου, αμούλ,
 30 μελκαουζάχ, αβραζιό, λιχαδίλ, αμιστικόν, σιαμούλ, οὔσιμά, μανθεσμά, ραχέν,
 αμοῦ, νεά, ἐμμανοέλ, ἄλφα καὶ ὠμέγα, ἀρχή καὶ τέλος, σφίγγω σας καὶ βιάζω
 79^v σας καὶ δένω σας διὰ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους ἰ τούτους Μιχαήλ, Γαβριήλ,
 Οὔρουήλ καὶ Ραφαήλ, πεσεφουήλ, γιαμεήλ, λαδοήλ”.

Καὶ μετὰ τὸν ὀρκισμόν τοῦτον, θέλεις ἰδῆ τοὺς ἄρχοντας νὰ ἔρχωνται τάγ-
 ματα-τάγματα φουσσᾶτα νὰ σταθοῦν ἀπ’ ἔξω τοῦ κύκλου. Τότε ἐπιτίμησον καὶ
 35 εἰπέ “καλῶς ὠρίσατε, ἄρχοντες καὶ βασιλεῖς”, καὶ ἀφοῦ σὲ ἀποκριθοῦν καὶ σὲ
 εἰποῦν “καλῶς σᾶς ἠῦραμεν”, εἰπέ τους· “Καὶ σεις, ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς εἶναι ὁ με-
 γαλύτερος αὐθέντης;” καὶ ἀφοῦ σὲ τὸν δείξουν, εἰπέ τους νὰ ὁμώσουν ὅλοι
 80^v ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν μέγαλον καὶ αὐτὸς ἰ ὁ μέγαλος νὰ ὁμώσῃ ἐπάνω εἰς τὸ κε-
 φάλι του καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν του στολὴν καὶ ἀφοῦ ὁμώσουν καὶ τὸ γνωρίζεις,
 40 εἰπέ οὕτως· “Ὀρκίζω σε ἐπάνω εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπάνω εἰς τὸ κε-

φάλι σου ὅτι σὺ ὡς βασιλεὺς νὰ προστάξης καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μείνουν πάντοτε εἰς τὰς ὑπηρεσίας μας ὀγλήγορα καὶ ἀληθινὰ ὅ,τι καὶ ἂν τοὺς προστάξης”. Καὶ οὕτω προστάξεις τὸ θέλημά σου. Ἐὰν τότε θέλῃς νὰ σὲ φέρουν ἐπαέριον τὰ πνεύματα πενήντα ἡμερῶν στράταν, νήστευε ἡμέρας δώδεκα ἀπὸ κάθε φαγητὸν τρώγων τρία ἀβγά μαύρης ὄρνιθας, | παστρικήσ καὶ μὴ εὐρεμένησ μὲ πετεινόν, καὶ εἰς κάθε ἀβγὸν νὰ βάλῃς ἀπὸ ἓνα σπυρὶ θειάφι καὶ ψωμὶ καθαρὸν καὶ νερὸν πηγαδίσιον ἀπὸ τόπον ἀνήλιον¹²¹. Καὶ τὸ βράδυ ὁμοίως. Καὶ πάλιν, ἐὰν θέλῃς νὰ σὲ φέρουν θησαυρὸν ἢ νὰ σὲ δείξουν θησαυρὸν, ὀρκίζέ τους ἔτσι:

“Ὀρκίζω σας ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἀοράτου Θεοῦ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, τοὺς προστάτας Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐρουήλ καὶ Ραφαήλ, καὶ εἰς τὰ θεῖα Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ. Ὀρκίζω σας, δαίμονες, εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Θεοῦ τετραγραμμάτον, ὅπερ ἐστὶ ἀγλά, ἀγλατά, ἀγλαῖ, | ἀγλαόρ, ἀδωναῖ. Ὀρκίζω ἐσᾶς, δαίμονες, καὶ ὀρκίζω καὶ σφίγγω σας καὶ συμβουλεύω ὑμᾶς, ὧν ὑπεχωρίσθησαν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ προφῆται. Ὀρκίζω ἐσᾶς, δαίμονες, εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς ὁράσεις καὶ ἀποκαλύψεις τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ εἰς τὴν χάσιν τῶν τριῶν παιδῶν Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· καὶ εἰς τὴν ἁγίαν προσευχὴν αὐτῶν, ἣτις ἔσβησε τὴν κάμινον τῆς φλογὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ. Ὀρκίζω σας, δαίμονες, εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ καὶ εἰς τὸν ζῆλον καὶ πόθον ὅπου εἶχεν εἰς τὸν | Θεόν, σεῖς οἵτινες εἴσθε οἱ πρῶτοι δαίμονες τοῦ σκότους, ὀνομαζόμενοι Βεελζεβούλ, Ἀσμοδάς, Λουτζιφέρ, Ἀσταρώθ¹²². Ὡ σεῖς, οἱ πλέον μεγαλύτεροι βασιλεῖς, ὅπου ἔχετε τὴν ἐξουσίαν, κάμετε τὸ θέλημά μου. Ὀρκίζω σας, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν νὰ ὑπάγετε νὰ μὲ δείξετε θησαυρὸν ποὺ εἶναι χωσμένος εἰς ἀπόκρυφον τόπον, ἐν ᾧ ἐστὶ χρυσίον καθαρὸν ἢ ἀργύριον ἢ λίθοι πολύτιμοι ἢ κειμήλια τοῦ μαλαγμάτου, νὰ εἶναι ἀληθινὸν καὶ βέβαιον, καὶ οὔτινος ἐγὼ θέλω τὸ δώση, νὰ μὴν ἔχετε ἐξουσίαν νὰ τὸ πάρετε οὔτε ἀπὸ ἐμένα, οὔτε ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπου | τὸ δώσω. Καὶ νὰ εἶναι ἀληθινὸν καὶ ὄχι κατὰ φαντασίαν καὶ φανητιασμόν ἀλλὰ χρυσίον καθαρὸν, καὶ νὰ τὸ φέρετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον νὰ τὸ βάλετε ἔξω τοῦ κύκλου. Καὶ νὰ τὸ φέρῃ ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ σᾶς, διὰ νὰ τὸ πάρω ἐγὼ, ὧ φίλοι. Καλὰ τελειώσατε τὸ θέλημά μου, ὑπάγετε, ὑπάγετε, ὧ δαίμονες πλούσιοι καὶ ἄρχοντες, τελειώσατε τὸ προσταγμένον παρ’ ἐμοῦ ταύτην τὴν ὥραν, ταύτην τὴν στιγμὴν, τὸ ὀγληγορώτερον, χωρὶς ἄργηταν καὶ ἀναβολὴν”. Καὶ ἀφοῦ ἐκτελέσουν τὴν προσταγὴν, ἀπόλυσέ τους κατὰ τοὺς δειχθέντας τρόπους. | Νὰ τοὺς στείλῃς νὰ φύγουν· “Σύρτε στὸ καλὸν καὶ ὅταν σᾶς καλέσω νὰ ἐλθῆτε πάλιν μετὰ χαρᾶς¹²³. Ὀρκίζω σας καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου Ιασιτουέλ καὶ Ερμιχέλ, νὰ μὴν κάμετε κακὸν τοῦ παιδίου μήτε ἐμένα”.

Ὀρκισμὸς εἰς κάθε πνεῦμα

“Ἐξορκίζω σας, πνεύματα, καὶ κατορκίζω σας εἰς τὴν σπάθην τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ Ἐμμανουήλ καὶ εἰς τὴν κατάβασιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν βάπτισιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ. Σφίγγω καὶ ὀρκίζω σας, πνεύματα, καὶ εἰς τὴν σταύρωσιν 40

83^r αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ κενὸν μνημεῖον αὐτοῦ καὶ εἰς
τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν μεταμόρφωσιν αὐτοῦ¹²⁴. Φρίξτε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, φρίξτε, πνεύματα, τὴν δύναμιν αὐτοῦ τὴν μεγάλην, νὰ μὴν σαλεύ-
5 σετε τὸν λογισμόν μου, οὔτε τὸν νοῦν μου μὴν σκανδαλίσετε, μήτε τοὺς ὀφθαλμούς
μου μὴ σηκώσετε, μηδὲ τὰ μέλη μου μὴν τρομάξετε εἰς ἑτοῦτα τὰ δυνατὰ λόγια καὶ
ὀνόματα. Ὁρκίζω, θεορκίζω σας, πνεύματα, στὴν πᾶσαν ἡμέραν ὅπου σᾶς κρά-
ζω μὲ τὴν τάξιν νὰ ἔρχεστε καὶ νὰ ἔλθητε ὅπου εἶμαι καὶ μὲ ἰλαρότητα τοῦ ἰδίου
83^v τοῦ | προσώπου σας καὶ ταπεινῶ τῶ σχήματι ὅ,τι θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω νὰ μοῦ τὸ
εἰπῆτε ἀκωλύτως ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν”.

10 Γενικὴ ἐρμηνεία τῆς εὐχῆς

Ὅταν προσεύχεσαι εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ εἰσακούσῃ τὸ ζήτημά σου, λέγε τρεῖς
τὸ “Πάτερ ἡμῶν” καὶ τὸ “Θεοτόκε παρθένε” ἔχων τὰ γόνατα γυμνὰ κατὰ γῆς,
βλέπε κατὰ ἀνατολὰς ἀναπέμπων τιμὴν, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῶ Θεῶ τῶν
ὄλων καὶ παντοκράτορι, ἐν ζώσῃ καὶ θερμῇ καρδίᾳ¹²⁵. Κατὰ τὸ πρᾶγμα ὅπου
84^r θέλεις ἔχε | τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἡ εὐχή σου ἐκείνη δηλοποιεῖ κατὰ τὴν
πρὸς Θεὸν προσευχὴν κατὰ ἀνατολὰς, στρέψον τότε εἰς τὸν ἀστέρα τὸν πλα-
νήτην καὶ θεωρῶν αὐτὸν ὀρκίζέ τον μὲ συντετριμμένην καρδίαν καὶ λέγε καὶ
τὴν εὐχὴν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Διὸς ἢ ἄλλου τινὸς ὅπου χρῆζεις.

20 Περὶ τῶν εὐχῶν τῶν πλανητῶν

Ὅταν βουληθῆς νὰ κάμῃς τὴν δουλείαν σου, προσεύχου εἰς τὸν Θεὸν ὀλο-
ψύχως μετὰ συντετριμμένην καρδίαν καὶ καθαρότητος πολλῆς καὶ ἄρχισον
84^r πρῶτον τὴν παρόντα εὐχὴν, ἣν ὀπισθεν. | “Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σαβαώθ, Ἄδωναϊ,
ελάμ, ἐχῆ, σατά, ἠλαμαντοῦ, λασατά, τετραγραμμάτου, ἀρχὴ καὶ τέλος, ἅγιος,
ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου” καὶ τὸ
25 “Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς” τρεῖς “ἐπιστήριξόν με διὰ τὰ ὀνόματά σου τὰ
ἅγια, ἅγιε καὶ Θεὲ Σαβαώθ, δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, προπατόρων
ενὸς γαϊδάδ, μαλολεήλ, μαθοῦ, καλά, Μελχισεδέκ, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυί, Ἄβραάμ,
85^r Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, Δαυῖδ, Σολομῶν καὶ Ἰροβοάμ, γενοῦ βοηθὸς | εἰς ἐμένα τὸν
δοῦλον σου, Θεέ μου, τὸν ἁμαρτωλόν”¹²⁶. Ἐπειτα τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου τῆς
30 ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας. Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ὀρκισμόν τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας. Πρέ-
πει νὰ ἐξετάζῃς τὸν πλανήτην ἐκεῖνον ὅπου θέλεις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας, καὶ
εἰ μὲν εἶναι καλός, νὰ εἶναι καὶ τὸ ζώδιον καλόν, νὰ συμφωνοῦν εἰς κάθεν ὑπό-
θεσιν. Δεύτερον νὰ γράφῃς μὲ τὸ μελάνι τοῦ κάθε πλανήτου καὶ μὲ τὸ κονδύλι
85^v του τὴν | ὑπόθεσίν σου καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως γράφε τὰ σημεῖα ἐκεῖνου
35 τοῦ πλανήτου, τὸ δὲ βουλλωτήριόν του γράφε το ἔξω τοῦ φυλακτηρίου, καὶ ὅταν
θὰ διαβάσῃς τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου, θεώρει κατὰ τὰς πύλας τοῦ πλανήτου.

1 κεινὸν cod.

Ἴδου ὄρκισμός τοῦ ἀγγέλου καὶ τῶν δαιμόνων

“Ὁρκίζω σε, ἄγιε ἄγγελε¹²⁷ (ὀδεΐνα), ποὺ κυριεύεις τὴν ὥραν ταύτην, ὅπου σὲ βάλαμεν νὰ προβλέπῃς καὶ νὰ ἐπιτηρᾷς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων πρόθυμος καὶ δυνατὸς καὶ ὀξύς καὶ ἀνδρειωμένος, ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅπου ἰ σὲ ἔβανε νὰ φυλάττῃς, νὰ εἶσαι σύνεργός μου μετὰ τοῦ ὑποτακτικοῦ σου δαίμονα (ὀδεΐνα), ὅπου εἶναι στὴν ὥραν ταύτην, ὅπου ἐπροστάχθη νὰ σὲ δουλεύῃ καὶ νὰ εἶναι δοῦλος σου εἰς τὴν ὥραν ταύτην, διατ’ αὐτὸν ἐσεῖς νὰ συνεργήσετε καὶ νὰ ποιήσετε τὴν δουλείαν ταύτην, ἣν ἐγὼ ποιῶ, ἵνα εἶναι δόκιμη καὶ ἀληθινή, ἀμήν ...”

“Ὅταν θὰ λέγῃς τὴν εὐχὴν τοῦ Κρόνου, θεώρει κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. 10

“Ὅταν θὰ λέγῃς τὴν εὐχὴν τῆς Σελήνης, θεώρει κατὰ τὸν μαῖστρον. ἰ

“Ὅταν θὰ λέγῃς τοῦ Ἑρμῆ, θεώρει τὸν μαῖστρον ἢ λεβάντε μεγίστου καὶ γλωσσόδεμα. 86^v

“Ὅταν λέγῃς τῆς Ἀφροδίτης, θεώρει τὸν λεβάντε εἰς φυλακτήριον καλὸν καὶ ἅγιον. 15

“Ὅταν τοῦ Ἥλιου, θεώρει πρὸς λεβάντε, αὐτὴ ἐστὶ βασιλεὺς εἰς ἅγιον καὶ Κρό.

“Ὅταν τοῦ Ἄρη, θεώρει τὸν βορρᾶν.

“Ὅταν τοῦ Ζεὺς, θεώρει γραιγοτραμουντάνα. ἰ 20

Ἑπταήμερον, ἦτοι τὰ στοιχεῖα τῆς μαγείας 87^r

Θέλομεν ἰδῆ εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται “Εἰσάγωγον τῆς Μαγείας¹²⁸ τῆς πάλαι ποτὲ” καὶ τὸ ὁποῖον καὶ τώρα ἐμφαίνει ὕλην πραγματικὴν, διάφορα συναφορῶντα ἀξιώματα πνευμάτων καὶ τί λογῆς πρέπει νὰ προσκαλῶνται αὐτὰ εἰς συνδιάλεξιν· τί ἀνήκει καθ’ ἡμέραν καὶ καθ’ ὥραν νὰ ἐνεργῆται· τίνι τρόπῳ χρειάζεται λίαν συλλαβικῶς νὰ ἀναγινώσκειται ἢ περιγραφῆ μεταξὺ τοῦ πλήθους ὄλων τῶν μαγικῶν σκιῶν, ὅσαι συντόμως ἰ ἐμπεριέχονται εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, ὅπερ κατ’ εὐθεΐαν κατέχει τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς μαγικάς. Ἄλλ’ ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο ἡ μεγαλυτέρα δύναμις ἀποδίδεται εἰς τοὺς κύκλους, οἵτινες ὑφίστανται ὡς μνημεῖα τινά, τὰ ὁποῖα διατηροῦν τοὺς ἐργάτας ἀβλαβῶς ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς πρῶτον θέλομεν διαλάβῃ περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ κύκλου. 20 87^v 30

Περὶ τοῦ κύκλου καὶ τῆς συνθέσεως αὐτοῦ

“Ὁ σχηματισμὸς τῶν κύκλων ἰ δὲν εἶναι πάντοτε ὁ αὐτὸς καὶ ἀμετάβλητος, ἀλλὰ μετασχηματίζεται κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν πνευμάτων, τοὺς τόπους, τοὺς καιροὺς, τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας, καθ’ ὅτι πρέπει νὰ στοχασθῆς εἰς ποῖον καιρὸν τοῦ ἔτους, ποῖαν ἡμέραν καὶ ποῖαν ὥραν κάμνεις τὸν κύκλον, ὁποῖα 88^r 35

πνεύματα θέλεις νὰ προσκαλέσης, εἰς ποῖον ἀστέρα καὶ ἐπικράτειαν (ρεγιόνι) νὰ ὑπουργήσουν καὶ ὅποια ἀξιώματα ἔχουν.

Ἐο σχηματισμὸς τῶν κύκλων

88^ν Οὕτω λοιπὸν νὰ σχηματίσης τρεῖς κύκλους¹²⁹, τὸ πλάτος ἐννέα ποδῶν καὶ ἰ
 μίαν σπιθαμὴν ἀπέχοντος τὸν ἕναν ἀπὸ τὸν ἄλλον. Καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου
 γράψον εἰς τὸν πρῶτον τὸ ὄνομα τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐνεργεῖς, εἰς τὸν δεύτερον
 τόπον τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας, εἰς τὸν τρίτον τὴν σφραγίδα τοῦ ἀγγέ-
 λου τῆς ὥρας, εἰς τὸν τέταρτον τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου, ὅστις ὑπουργεῖ ἐκείνη τῇ
 10 ἡμέρᾳ, καθ' ἣν σὺ ἐνεργεῖς αὐτοῦ, εἰς τὸν πέμπτον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνεστῶτος και-
 89^ρ ροῦ τοῦ καιροῦ, εἰς τὸν ἕκτον τὸ ὄνομα τῶν πνευμάτων, ὅσα δεσπάζουν κατ' ἐκεῖνο τὸ μέ-
 ρος τοῦ καιροῦ, εἰς τὸν ἑβδομον, τὸ ὄνομα τῆς κεφαλῆς τοῦ σημείου ἢ τοῦ δε-
 σπάζοντος ἐν μέρους τοῦ καιροῦ καθ' ὃν ἐνεργεῖς, εἰς τὸν ὄγδοον τὸ ὄνομα τῆς
 γῆς καὶ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ἐνεργεῖς, εἰς τὸν ἕνατον καὶ πρὸς πλήρωσιν τοῦ μέ-
 σου γράψον τὸ ὄνομα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης κατὰ τὸ προλεχθὲν εἶδος τοῦ
 15 καιροῦ, ὅτι μεταβαλλομένου τοῦ καιροῦ, μεταβάλλεται καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Εἰς
 δὲ τὸν ἀνώτερον κύκλον θέλουν σημειωθῆ εἰς τέσσαρες γωνίας τὰ ὀνόματα τῶν
 ἀγγέλων, ὅσοι δεσπάζουν τὸν αέρα ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐνεργεῖς, ἤγουν
 89^ν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν τριῶν λειτουργῶν αὐτοῦ. ἢ Ἐξωθεν τοῦ κύκλου εἰς τέσ-
 σαρᾶς γωνίας νὰ εἶναι πεντάγωνα¹³⁰ (σχήματα μὲ πέντε γωνίας παραλλήλους).
 Εἰς τὸν κατώτερον κύκλον γράφονται τέσσαρα ὀνόματα θεϊκά, ἐντιθεμένων
 20 τῶν σταυρῶν¹³¹ εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου, ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς νὰ γραφθῆ τὸ
 ἄλφα καὶ πρὸς δυσμὰς τὸ ὠμέγα καὶ τὸ μεταξὺ νὰ διαχωρίζῃ ὁ σταυρός, καὶ
 οὕτω νὰ ἐξακολουθῆς, ἐκτελουμένου τοῦ κύκλου κατὰ τὸ ὅποῖον εἶδος ἀνωτέ-
 ρω ἐπεριγράφη.

90^ρ Περὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν ὥρῶν καὶ τῶν ἀγγέλων, ὅσοι τὰς ἢ δεσπάζουν.
 25 Ὡσαύτως πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν ὅτι οἱ ἄγγελοι τῆς ἐπομένης σελίδος, ἔχοντες
 τὴν μορφήν τῶν οὐρανῶν καὶ πλανητῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων δεσπάζουν καὶ ἐπὶ τῶν
 ὥρῶν, οὕτω λοιπὸν τὸ πνεῦμα, ὅπερ δεσπάζει τῆς ἡμέρας, προστάζει καὶ τὴν
 πρώτην ὥραν τῆς ἡμέρας, τὸ δεύτερον τοῦ πλανήτου προστάζει τὴν δευτέραν,
 τὸ τρίτον τὴν τρίτην, καὶ οὕτως ἀκολουθῶς. Καὶ οὕτω μεταστρεφόμενοι οἱ ἑπτὰ
 90^ν πλανῆται καὶ αἱ ὥραι μεταστρέφονται εἰς τὸν πρῶτον, ὅστις δεσπάζει τῆς ἡμέ-
 ρας. Οὕτω λοιπὸν τώρα θέλομεν διδάξῃ τὰς ὀνομασίας τῶν ὥρῶν¹³².

	Ὑρᾶι τῆς ἡμέρας	Ὑρᾶι τῆς νυκτός
	1. ιαῖν	1. μπερών
	2. ιανόρ	2. μπαρόλ
35	3. νασινά	3. ταμίη
	4. σάλλα	4. ἀτίρ
	5. σαδεδώλι	5. ματόν

6. ταμούρ	6. ρανά	
7. θουρέρ	7. νέτος	
8. νεουρών	8. ταφράν	
	9. γασσούρ	
10. ιαΐον	10. ἄγλό	5
11. αμπαϊ	11. καλέρβα	
12. ναταλόν	12. γαλάμ.	

Περὶ ὀνομασιῶν τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν σφραγίδων αὐτῶν θέλει φανερωθῆ
εἰς τὸν τόπον του. Τώρα πρέπει νὰ ἴδωμεν τὰς ὀνομασίας τῶν καιρῶν¹³³. Ὁ χρό-
νος διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη: ἄνοιξιν, θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμῶνα, τὰ
ὅποια ὀνομάζονται οὕτω πως:

ταλβί	ἄνοιξις	
κασμαράν	θέρος	
ἄρδαραέλ	φθινόπωρον	
τζαρλάς	χειμῶν	15

Ἄκολουθοῦν οἱ ἄγγελοι τῆς ἀνοίξεως.

Ἄγγελοι ἀνοίξεως: |

Καρακάσα, Κόρε, Αματιέλ, Κομμίσσορος.

Κεφαλὴ τοῦ σημείου τῆς ἀνοίξεως: Σαπουγλιγουελ.

Ὄνομα τῆς γῆς τῆς ἀνοίξεως: ἄμαδαϊ.

Ὄνομα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης τῆς ἀνοίξεως: Απραϊμ (Ἡλιος), Αγασί-
τα (Σελήνη). Γαργατέλ.

Ἄγγελοι τοῦ θέρους: Γαριέλ, | Ταβριέλ.

Κεφαλὴ τοῦ σημείου τοῦ θέρους Τισοιέλ.

Ὄνομα τῆς γῆς τοῦ θέρους: Τεστατουϊ.

Ὄνομα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης τοῦ θέρους: Ατεμαϊ (Ἡλιος), Αραμάτας
(Σελήνη).

Ἄγγελοι τοῦ φθινοπώρου: Ταρεβάν, Τηουαπαρέλ.

Κεφαλὴ τοῦ σημείου τοῦ φθινοπώρου: Τορκβαρέτ. |

Ὄνομα τῆς γῆς τοῦ φθινοπώρου: ραπιανάρα.

Ὄνομα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης τοῦ φθινοπώρου: Ἄσραγίνι (Ἡλιος),
ματασιγνάϊς (Σελήνη).

Ἄγγελοι τοῦ χειμῶνος: Αμαπαέλ, Ταβαρί.

Κεφαλὴ τοῦ σημείου τοῦ χειμῶνος: Αλταρίμπ.

Ὄνομα τῆς γῆς τοῦ χειμῶνος: Γκαρένια.

Ὄνομα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης τοῦ χειμῶνος: | Κομμούται (Ἡλιος)
ἄφρατεριμ (Σελήνη).

Περὶ τῶν ἱερουργιῶν καὶ εὐλογιῶν τοῦ κύκλου

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς εὐλογίας τοῦ κύκλου¹³⁴: Ἄφοῦ καθαρῶς ἐκτελεσθῆ ὁ

κύκλος, ῥάντισέ τον με ἁγίασμα καὶ εἶπέ: “Ραντιεῖς με, Κύριε, ὑσσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι”.

Ἡ εὐλογία τοῦ καπνίσματος¹³⁵

93^v “Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, εὐλόγησον τὰ ἰεῖδη τῶν
5 ἔργων τούτων, ὥστε τὴν δύναμιν καὶ χάριν τῶν ὁσμῶν αὐτῶν νὰ διατηρῶσιν, οὔτε ὁ ἐνάντιος, οὔτε φάντασμα νὰ δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὰ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ”. Μετὰ τοῦτο νὰ ῥαντισθῇ με ἁγίασμα.

Ἐξορκισμὸς τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου βάζονται τὰ καπνίσματα.

10 Τὸ εἰς κάπνισμα μεταχειριζόμενον πῦρ πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἓν ἀγγεῖον πῆλινον ἢ ἐκ πηλοῦ καινοῦ¹³⁶ καὶ ἐξορκίζεται οὕτω πως: “Ὁρκίζω σε, πλάσμα πυρὸς, εἰς ἐκεῖνον δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένοντο, ἵνα ἀποδιώξης μακρὰν ἀπὸ σέ εὐθὺς ὅλα τὰ φαντάσματα, διὰ νὰ μὴ δυνηθοῦν νὰ βλάψουν κατὰ τι”. Ἐπειτα εἶπέ: “Κύριε, εὐλόγησον τὸ πλάσμα τοῦτο τοῦ πυρὸς καὶ ἁγιάσον αὐτὸ διὰ νὰ εἶναι
15 εὐλογημένον πρὸς ὕμνον τοῦ ὀνόματός σου τοῦ ἁγίου, διὰ νὰ μὴν εἶναι πρὸς βλάβην οὔτε ἐκείνων, ὅσοι φέρουν, οὔτε ἐκείνων, ὅσοι τὰ βλέπουν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ”.

Περὶ ἱματίου καὶ πεντάλφας

94^v Τὸ ἔνδυμα πρέπει νὰ εἶναι ἱερατικόν¹³⁷, εἰ δυνατόν, εἰδεμή, νὰ ἰεῖναι ἐκ λινοῦ¹³⁸, λεῖον. Ἐπειτα νὰ ληφθῇ ἡ πεντάλφα καμωμένην ἀπὸ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ Ἑρμοῦ, ὅταν αὐξάνῃ ἡ Σελήνη, εἰς ἓνα χάρτην μεμβράναν αἰγιδίου. Πρῶτον ὁμως νὰ λεχθῇ ἐπ’ αὐτῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ ῥαντισθῇ με ἁγίασμα. Σχῆμα α.

95^r Ἡ προσευχὴ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ εἰπῇ, ὅταν ἐνδύεται ἢ ἐνδύεσαι τὸ ἱμάτιον: “Αἶ κορ! ἀμακόρ!! ἀμιδές, θεοδονιάς, ἀνιτόρ! διὰ τῆς ἀξιότητος τῶν ἁγίων σου ἀγγέλων θέλω ἐνδυθῇ τὸ ἱμάτιον τῆς σωτηρίας, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἐκτελέ-

σω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιποθῶ, διὰ σοῦ, ἅγιε Ἄδωναϊ, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία δια-
μένει εἰς ὅλων τῶν αἰώνων τῆς αἰωνιότητος, ἀμήν”.

Περὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐνεργείας

Ἡ Σελήνη νὰ εἶναι ἐν τῇ αὐξήσει αὐτῆς καὶ ἐν τῷ πλήρει τοῦ | εἴδους, εἰ δυ- 95^v
νατόν, καὶ νὰ μὴν εἶναι πυρροειδής, ἐρυθρά. Ὁ ἐργάτης νὰ εἶναι λεῖος καὶ κα- 5
θαρὸς ἐννέα ἡμέρες πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, νὰ εἶναι ἐξομολογημένος καὶ κοι-
ωνισμένος, νὰ ἔχῃ τὸ σημειωθὲν τῆς ἡμέρας κάπνισμα, ἥτοι ἐκείνης καθ’ ἣν
ἐνεργεῖ. Νὰ ἔχῃ ἀγίασμα παρὰ τοῦ ἱερέως, ἀγγεῖον πήλινον γέμον πυρός, τὸ
ἔνδυμα καὶ ἡ πεντάλφα καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ εἶναι κατὰ τὸ πρέπον καὶ τὰς θρη-
σκευτικὰς τελετὰς ἀγιασμένα. Εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν | νὰ φέρῃ τὸ πήλινον ἀγγεῖον 96^r
πλήρες πυρός καὶ τὰ καπνίσματα. Ἄλλος νὰ φέρῃ τὸ βιβλίον, ἄλλος νὰ φέρῃ τὸ
ἱμάτιον καὶ τὴν πεντάλφαν, καὶ ὁ διδάσκαλος θέλει φέρῃ τὸ ξίφος¹³⁹, ἐπὶ τοῦ
ὁποίου νὰ διαβασθῇ μία λειτουργία τοῦ ἁγίου Πνεύματος¹⁴⁰, καὶ εἰς τὸ μέσον
αὐτοῦ νὰ εἶναι γραμμένον τὸ ὄνομα τοῦτο ἀγλὰ καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τὸ ὄνο-
μα τοῦτο **†** ον **†**, καὶ πορευόμενος πρὸς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅστις πρέπει νὰ 15
ἀγιασθῇ, νὰ λέγῃ ἀδιακόπως λιτανείας καὶ οἱ μαθηταὶ νὰ ἀνταποκρίνονται. Καὶ
| ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου θέλουν νὰ κάμουν τὸν κύκλον, νὰ χαράξῃ 96^v
τὰς γραμμὰς τοῦ κύκλου, ὡς ἀνωτέρω ἐδείξαμεν. Καὶ ἀφοῦ τὸν ἐκτελέσῃ, νὰ
τὸν ῥαντίσῃ μὲ ἀγίασμα λέγων “Ῥαντιεῖς με, Κύριε, ὑσώπῳ” κ.τ.λ.

Ὁ δὲ διδάσκαλος τῆς ἡμέρας, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, καθαριζόμενος δι’ 20
ἐγκρατείας καὶ νηστείας ἀπὸ πᾶσαν τρυφήν, ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καθ’ ἣν ἀρχί-
ζει τὸ ἔργον, ἐνδύεται ἐνδύματα καθαρὰ μὲ τὴν πεντάλφαν, μὲ τὰ καπνίσματα
καὶ μὲ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα εἰς τοιοῦτον | ἔργον. Καὶ ἐμβαίνων εἰς τὸν κύκλον, 97^r
ἐπικαλεῖται βοηθοὺς τοὺς ἀγγέλους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου, ἡγουν
ἐκείνους ὅσοι δεσπόζουν ἐπὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, 25
ἐπὶ τῶν θεωριῶν καὶ τῶν μετάλλων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θέλεις ἰδῆ εἰς τὸν
τόπον του· καὶ γονυκλιτὸς κράζει ὀνομαστὶ εἰς βοήθειάν του τοὺς ῥηθέντας
ἀγγέλους, λέγων “ἀγγελοι, οἱ προσειρημένοι, ἐστὲ πρὸς βοήθειαν τοῦ ζητήματός
μου καὶ πρὸς βοήθειάν μου εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας καὶ εἰς ὅλα τὰ ζητήματά
μου”. Μετὰ τὸ τοιοῦτον, θέλει | ἐπικαλεσθῇ εἰς βοήθειαν ἐκ τῶν τεσσάρων 97^v
μερῶν τοῦ κόσμου τοὺς ἀγγέλους, ὅσοι δεσπόζουν τὸν ἀέρα κατ’ ἐκείνην τὴν
ἡμέραν, καθ’ ἣν ἐνεργεῖ, καὶ ἀφοῦ ἐπικαλεσθῇ εἰς βοήθειαν διαφορετικὰ κατὰ
τὸ εἶδος ὅλα τὰ ὀνόματα καὶ τὰ πνεύματα, ὅσα εἶναι γραμμένα πέριξ τοῦ κύ-
κλου, νὰ εἰπῇ “ὦ ἐγώ, ὅλους σᾶς ἐξορκίζω καὶ δεσμεύω εἰς τὸν θρόνον τοῦ
Ἄδωναϊ, εἰς τό, ἅγιος ὁ Θεός, ἰσχυρός, ἀθάνατος, παράκλητος, ἄλφα καὶ ὦμέ- 35
γα, καὶ εἰς τὰ τρία ταῦτα ἀπόκρυφα ὀνόματα “ἄγλα - ὄν - τετραγραμμάτον”,
σήμερον πρέπει νὰ | πληρώσετε τὸν πόθον μου”. Ἀφοῦ ἐκτελεσθοῦν αὐτά, νὰ 98^r
διαβάσῃ τὴν ὀρκομωσίαν τῆς ἡμέρας, τὴν σημειωθεῖσαν, καθ’ ἣν κάμνει τὸ
ἔργον, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται. Ἐὰν ὅμως εἶναι ἐνάντια καὶ ἀπειθῇ καὶ ἔτομα
εἰς ἐναντίωσιν κατὰ τῆς σημειωθείσης ὀρκομωσίας τῆς ἡμέρας καὶ ἀμείλικτα 40

τῶν προλαβουσῶν ἱκεσιῶν, τότε μεταχειρισθῆτε τοὺς ἀκολούθους ἐξορκισμοὺς¹⁴¹ καὶ τὰς ἀράς.

Ἐξορκισμὸς κατὰ τῶν ἐναερίων πνευμάτων

- 98^v “Ἡμεῖς, οἱ πλασμένοι κατ’ εἰκόνα | Θεοῦ καὶ προικισμένοι μὲ τὴν θείαν
5 αὐτοῦ δύναμιν καὶ δημιουργημένοι κατὰ θέλησιν αὐτοῦ, διὰ τοῦ παντοδυνάμου
καὶ ἰσχυροῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ Ἔλ, τοῦ ἰσχυροῦ καὶ θαυμαστοῦ, σᾶς ἐξορκί-
ζομεν, (ἐδῶ θέλει ὀνομάσῃ τὰ πνεύματα, ὅσα θέλει, οἴου βαθμοῦ καὶ ἂν ᾧσι),
καὶ σᾶς προστάζομεν δι’ ἐκείνου, ὅστις εἶπε καὶ ἐγένετο καὶ διὰ ὅλων τῶν ὀνο-
μάτων τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἄδωναῖ, Ελ, Ελοχίμ - Ελοχέ - Σαβαῶθ -
99^r Ετων - Εσκερεχί γεαχ - τετραγραμμάτων - | σαδαῖ, Κυρίου, Θεοῦ, τοῦ ὑψίστου,
σᾶς ἐξορκίζομε καὶ μετὰ δυνάμεως σᾶς προστάζομεν νὰ ἐμφανισθῆτε ὅσον τά-
χος εἰς ἡμᾶς ἐδῶ πλησίον τοῦ κύκλου, ἐν σχήματι ὠραίῳ, ἤγουν ἀνθρωπίνῳ, καὶ
χωρὶς ἀσχημοσύνης ἢ μεταμόρφωσίν τινα. Ἐλθετε σεῖς ὅλοι οὕτως, ὅτι σᾶς προ-
στάζομεν διὰ τοῦ ὀνόματος V καὶ V, τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ὁ Ἄδάμ καὶ ἐλάλησεν,
15 καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἄγλά, τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ὁ Λῶτ καὶ ἐσώθη μὲ
ὄλην του τὴν οἰκογένειαν, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἰῶθ, τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ὁ
99^v Ἰακώβ | ἀπὸ τὸν ἄγγελον, ὅστις μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐσώθη ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀδελ-
φοῦ του Ἡσαῦ, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος ἀναφεξετῶν, τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ὁ Ἄαρῶν
καὶ ἐγένετο ὁμιλητικὸς καὶ φρόνιμος, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Σαβαῶθ, τὸ ὁποῖον
20 ἐκάλεσεν ὁ Μωσῆς καὶ ὅλοι οἱ ῥύακες καὶ λάκκοι ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου μετε-
βλήθησαν εἰς αἷμα, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος εκερεχίε ονιτόν, τὸ ὁποῖον ἔκραξεν ὁ
100^r Μωσῆς καὶ ὅλοι οἱ ῥύακες ἐξέρασαν βατραχοὺς καὶ ἀνέβησαν εἰς | τὰ δώματα
τῶν Αἰγυπτίων καταφθείροντες τὰ πάντα, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος ἐλιών, τὸ
ὁποῖον ἐκάλεσεν ὁ Μωσῆς καὶ ἐγένετο χάλαζα, οἷα δὲν ἐστάθη ἀπὸ καταβολῆς
25 κόσμου, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἄδωναῖ, τὸ ὁποῖον ἔκραξεν ὁ Μωσῆς καὶ ἐγένε-
το ἀκρίδες καὶ ἐφάνησαν ἐπὶ τῆς γῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ κατέφαγον τὰ ἐναπο-
λειφθέντα ἀπὸ τὴν χάλαζαν, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Σσέμις ἀμαθεία, τὸ ὁποῖον
ἔκραξεν ὁ Ἰησοῦς Ναυῆ καὶ διεύθυνεν ὁ ἥλιος τὸν δρόμον του, διὰ τοῦ ὀνόμα-
100^v τος ἄλφα καὶ | ὠμέγα, τὸ ὁποῖον ἔκραξεν ὁ Δανιήλ καὶ κατέβαλε τὸν Βάελ καὶ
30 τὸν δράκοντα ἐφόνευσεν, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἐμμανουήλ, τὸ ὁποῖον ἔψαλεν
ὁ Σιδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, οἱ τρεῖς παῖδες εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός, καὶ
ἐσώθησαν, καὶ εἰς τὸ ἅγιος, καὶ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἄδωναῖ, καὶ εἰς τὸ ὁ Θεὸς
ἰσχυρὸς, ἀθάνατος, παράκλητος, καὶ διὰ τῶν τριῶν τούτων μυστηριωδῶν ὀνο-
μάτων ἄγλα, ὄν, τετραγραμμάτων, σᾶς ἐξορκίζω καὶ διαμαρτύρομαι εἰς σᾶς καὶ
101^r ἐπάνω εἰς ὅλα ταῦτα καὶ ἄλλα ὀνόματα Κυρίου τοῦ | παντοδυνάμου καὶ ἀληθι-
νοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς σᾶς, οἵτινες διὰ τὸ ἁμάρτημά σας ἐστάθητε ἐρριμμένοι ἐξ
οὐρανῶν εἰς τὰ καταχθόνια, σᾶς ἐξορκίζομεν καὶ ἀνδρείως σᾶς προστάζομεν
δι’ ἐκείνου, ὅστις εἶπε καὶ ἐγένετο, τοῦ ὁποῖου ὑπακούωσιν ὅλα τὰ ποιήματα,
καὶ διὰ τῆς φοβεραῆς ἐκείνης τοῦ Θεοῦ κρίσεως, καὶ διὰ τῆς ὑαλίνου θαλάσσης,
40 τῆς πᾶσιν ἀγνώστου, ἣτις εὐρίσκεται ἐνώπιον τῆς θείας μεγαλειότητος πορευο-

μένη ἰσχυρά, καὶ ἐπάνω εἰς ἐκεῖνα τὰ τέσσαρα θεῖα ζῶα I τὰ προπορευόμενα
 ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τῆς θείας μεγαλειότητος¹ καὶ τὰ ὅποια ἔμπροσθεν καὶ **101^v**
 ὄπισθεν ἔχουσιν ὄμματα. Καὶ ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ, τὸ ὅποιον ἴσταται πέριξ τοῦ
 θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀγίους ἕξ οὐρανῶν ἀγγέλους T, καὶ ἐπάνω εἰς
 ἐκείνην, ἣτις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καλεῖται ἡ ἁγία, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν μεγαλωτά- **5**
 την τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ σύνεσιν. Σᾶς ἐξορκίζω ἀνδρείως νὰ ἐμφανισθῆτε
 ἡμῖν ἐδῶ, ἔμπροσθεν τοῦ κύκλου, πρὸς ἀποπλήρωσιν τοῦ θελήματος ἡμῶν ἐν
 πᾶσι κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον Βαλδαχία καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδνόματος **102^r**
 τούτου Γριμεούματον, τὸ ὅποιον ἔκραξεν ὁ Μωσῆς καὶ ἐβυθίσθησαν εἰς τὰ βά-
 θη τῆς ἀβύσσου Οδαθάν, Λοράχ καὶ Αβειρῶν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τούτου τοῦ **10**
 ὀνόματος Γριμεούματον, ἐπικαλούμενοι πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ,
 σᾶς καταρώμεθα ὑσᾶς, σᾶς ἀφαιροῦμεν πᾶν ἀξίωμα ἐκ παντός τόπου καὶ
 πᾶσαν χαρὰν σας καὶ σᾶς προσδιορίζομεν καὶ σᾶς ἀποστέλλομεν ὑσᾶς εἰς τὰ
 βάθη τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον καὶ εἰς τὸν λάκκον τὸν πύρινον καὶ
 τραφώδη ἕως τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τῆς ἰκρίσεως, ἐὰν ἴσως τώρα ἀμέσως δὲν **102^v**
 ἐμφανισθῆτε ἐδῶ ἔμπροσθεν τοῦ κύκλου, ἔμπροσθεν ἡμῶν πρὸς ἀποπλήρωσιν
 τοῦ θελήματος ἡμῶν ἐν πᾶσι. Ἔλθετε διὰ τῶν ὀνομάτων τούτων Ἄδωναί, Σα-
 βαώθ, Ἄδωναί, Αμιορέμ, ἔλθετε, προστάζει ὑσᾶς ὁ Ἄδωναί, Σαδαί, ὁ βασιλεὺς
 τῶν βασιλευόντων, ὁ παντοδύναμος καὶ φοβερός, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς δυνάμεις
 δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκφύγῃ κανὲν ποίημα, καὶ εἰς ὑσᾶς αἱ γενῆτε ποιήματα ὑπεναν- **20**
 τίῳ δὲν ὑπακούσετε καὶ δὲν ἔλθῃτε ἔμπροσθεν τούτου τοῦ κύκλου ὀμιλητικοί.
 Ἐτοιμάζεται ἰ μετὰ ταῦτα ἀμέσως μία πῶσις θλιβερά καὶ πλήρης κλαυθμῶν **103^r**
 καὶ ἐν πῦρ αἰώνιον καὶ ἄσβεστον. Ἔλθετε λοιπὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἄδωναί, Σα-
 βαώθ, Ἄδωναί, Αμισοράμ, ἔλθετε, ἔλθετε, τί ἀργῆτε; Σπεύσατε, σᾶς προστάζει ὁ
 Ἄδωναί, Σεδαί, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων. Ἐλατι, Πτεῖς - αδγία, χύν, γέν, **25**
 μινოდέλ, ἀχαδάν, Βαῦ, Βαά, εὔ -χα, ευά, εξατ, υ ἐλ, ἔλ, ἀμύ, χάου, χάου, χάου,
 Βά, Βά, Βά”¹⁴².

Προσευχὴ πρὸς τὸν Θεόν, ἣτις πρέπει νὰ λεχθῆ εἰς τέσσαρα μέρη¹ τοῦ κό- **103^v**
 σμου ἐν τῷ κύκλῳ: “αμοραλε, Γανεχά, λατισέν, Γάβούρ, Γανεχά, λατιστέν, εσχά,
 αλαδιά, ἄλφα καὶ ὠμέγα, λαῦστέ, αριστόν, Ἄδωναί, πολυέλεε, οὐράνιε πάτερ, **30**
 ἴλεως γενοῦ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, λάμπσον ἐν ἐμοὶ τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
 ἂν καὶ ἀνάξιός εἰμί, τὸν βραχίονα τῆς παντοδυναμίας σου ἐναντίον τούτων τῶν
 λῖαν ἀπειθῶν πνευμάτων, διὰ νὰ γίνω μὲ τὸ θέλημά σου αὐτόπτης τῶν θείων
 ἔργων σου, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ φωτισθῶ μὲ ὅλην τὴν σύνεσιν καὶ πάντοτε νὰ
 ὑμνῶ καὶ νὰ δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου μετ’ εὐλαβείας, ἰ σὲ ἱκετεύω καὶ σὲ ἐπικα- **104^r**
 λοῦμαι εἰς βοήθειαν ὅπως τὰ πνεύματα ταῦτα, τὰ ὅποια κράζω, εἰς τὴν κρίσιν
 σου νενικημένα καὶ δέσμια, ἐνωμένα νὰ παρρησιασθοῦν καὶ ἀληθεῖς ἀπολογίας

¹ τὸ προπορευόμενον cod.

νὰ δώσουν εἰς ὅσα τὰ ἐρωτήσω. Καὶ νὰ μᾶς δώσουν καὶ νὰ μᾶς φέρουν ἐκεῖνο,
 τὸ ὅποῖον δι' ἐμοῦ ἢ δι' ἡμῶν θέλουν προσταχθῆ χωρὶς νὰ βλάψουν κατὰ τι
 κανὲν ποίημα, χωρὶς νὰ φθείρουν, χωρὶς νὰ τρίζουν καὶ μουρμουρίζουν ἐνα-
 ντίον ἐμοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν μου, ἢ ἄλλο ὅποιονδήποτε ξένον ποίημα νὰ βλά-
 104^v ψουν καὶ κανένα¹⁴³ νὰ μὴ τρομάξουν, ἢ ἄλλ' εἰς ὅλας τὰς θελήσεις μου, ὅσας τὰ
 προστάξω, νὰ εἶναι ὑπήκοα". Τότε στεκόμενος εἰς τὴν μέσην τοῦ κύκλου, νὰ
 κρατῆ τὴν χεῖρα πλησίον τῆς πεντάλφας καὶ νὰ εἰπῆ: "Τὰ διὰ τῆς πεντάλφας
 τοῦ Σολομῶντος προσκεκλημένα νὰ μὲ δώσουν τὴν ἀληθῆ ἀπολογία". Μετὰ
 τοῦτο νὰ εἰπῆ: "μπεραλανεντζής, μπαλδαχιεντζής, παουμαχία καὶ ἀπολογία,
 10 σεδέλ, διὰ τῶν δυναστειῶν καὶ δυνάμεων τῶν μεγαλωτάτων καὶ τῶν κρατού-
 ντων τῶν ἰσχυρῶν γένιο, λιαχιδέκ, μινίστρων τοῦ θρόνου τοῦ ταρτάρου Ταντά-
 105^r νη | καὶ τῶν πρωτευόντων ἀγγέλων τοῦ θρόνου τῆς ἀπολογίας Κοχορτα νονα,
 ἐγὼ ὑσᾶς κράζω εἰς βοήθειαν, καὶ ἐπικαλούμενος εἰς βοήθειαν, σᾶς ἐξορκίζω
 καί, ἐνισχυμένος ὦν μὲ τὰς δυνάμεις τῆς πρώτης μεγαλειότητος, μετὰ δυνάμεως
 15 προστάζω δι' ἐκείνου, ὅστις εἶπε καὶ ἐγένετο καὶ τοῦ ὁποίου ὑπακούωσιν ὅλα
 τὰ ποιήματα καὶ διὰ τοῦ ἀνεκφράστου τούτου ὀνόματος τετραγραμμάτον.
 ἐτεῖς, Παχοβά, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπλάσθη ὁ ξωδ, ὅλος, τὸ ὅποῖον ἀκούομεν ἀφανί-
 ζοντα ὅλα τὰ στοιχεῖα. Διὰ τοῦτο εὐθύς καὶ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἐγκαταλιπόντα
 105^v μακρὰν κάθε περισπασμόν, νὰ | ἔλθετε ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ μὲ λό-
 20 γον δι' ὅλα ὅσα σᾶς ἐρωτήσω νὰ μὲ ἀποκριθῆτε καὶ νὰ ἐλθῆτε εἰρηνοποιὰ φαι-
 νόμενα καὶ ὁμιλητικά, τώρα, χωρὶς ἄργηταν ἐμφανιζόμενα, ὅσα ποθοῦμεν,
 ὀρκωμένοι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ αἰδίου ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ ελιορέμ καὶ
 ἐκτελοῦντες τὰς προσταγὰς ἡμῶν, στέκοντες παρὸν σεῖς, πάντοτε, μέχρι τοῦ τέ-
 λους τῆς μελέτης μου, φαινόμενοι καὶ ὁμιλητικοὶ μὲ ἡμᾶς, μὲ λόγον καταληπτὸν
 25 εἰς ἡμᾶς καὶ ἀναμφίβολον".

Αἱ ὀπτασίαι καὶ τὰ φαντάσματα

106^r Ἔπειτα, ἐκτελεσθέντων ὅλων τούτων τῶν ἀνωτέρω, ὡς εἰκός, θέλουν φανῆ
 ἀπειράριθμοι ὀπτασίαι καὶ φαντάσματα ἀλαλάζοντα ἐν ὀργάνοις καὶ ἐν παντὶ
 εἶδει μουσικῆς¹⁴⁴. Καὶ τοῦτο γίνεται διὰ νὰ ἐξυπασθοῦν οἱ ὀπαδοὶ καὶ νὰ φύ-
 30 γουν ἀπὸ τὸν κύκλον, ἐπειδὴ κατὰ τοῦ διδασκάλου τίποτε δὲν ἤμποροῦν νὰ κά-
 μουν.

Μετὰ τοῦτο θέλεις ἰδῆ ἀπείρους ἀκοντιστὰς μὲ ἀναρίθμητον πλῆθος ἀγρίων
 θηρίων τρομακτικῶν¹⁴⁵, τὰ ὅποια τόσον συμπνέουν ἐκ συμφώνου, ὡς ἐὰν νὰ
 106^v ἤθελαν νὰ καταπίωσιν τοὺς ὀπαδοὺς καὶ πάλιν παντελῶς νὰ μὴ φοβῶνται. | Τό-
 35 τε ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διδάσκαλος, βάζων τὴν χεῖραν ἐπὶ τῆς πεντάλφας, λέγει: "Νὰ
 φύγη ἐντεῦθεν ἡ ἀδικία σας διὰ τῆς δυνάμεως τῆς σημαίας τοῦ Θεοῦ". Καὶ τό-
 τε ἀναγκάζονται τὰ πνεύματα νὰ ὑπακούσουν τὸν διδάσκαλον καὶ τίποτε ἄλλο

30 ἐπειδὴ: ἐποπί cod.

δὲν βλέπουν οἱ ὄπαδοί. Μετὰ ταῦτα ὁ ἔξορκιστής, κρατῶν τὴν χεῖρα πλησίον τῆς πεντάλφας, νὰ εἰπῇ· “Ἴδου ἡ πεντάλφα τοῦ Σολομῶντος, τὴν ὁποίαν ἔφερεν παρρησία ἔμπροσθέν σας. Ἴδου τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἔξορκιστοῦ εἰς τὴν μέσην τοῦ ἔξορκισμοῦ, ὅστις καὶ λίαν καλῶς παρὰ Θεοῦ ἐνισχυμένος, | χωρὶς φόβον, 107^r
μετ’ ἐπιστασίας, ὅστις πλήρης δυνάμεως ὑσᾶς ἔξορκίζων σᾶς ἐκάλεσεν καὶ σᾶς 5
καλεῖ. Ἔλθετε λοιπὸν εὐθύς διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὀνομάτων τούτων ὑὲ σα-
ραῦε, ἄυε, σαραῦέ, ἄυε - σαραῦέ. Νὰ σπεύσητε νὰ ἐλθῆτε διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν
αἰωνίων τοῦ ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐλωῖ, ἀρχιμέ, ῥαβούρ, καὶ διὰ ταύτης
τῆς παρουσίας πεντάλφας, ἣτις ἐπάνω σας μετὰ δυνάμεως ἔξουσιάζει, καὶ διὰ
τῆς δυνάμεως τῶν οὐρανίων πνευμάτων τῶν κυρίων ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ ὑποκει- 10
μένου τοῦ ἔξορκιστοῦ ὀρκωμένοι σπεύσατε νὰ ἐλθῆτε καὶ νὰ ὑπακούσητε τὸν
διδάσκαλόν σας, | ὅστις ὀνομάζεται Ὁκτάνομος¹⁴⁶. Ταῦτα ἐκτελέσας, νὰ συρίζη 107^v
εἰς τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου καὶ θέλει ἰδῆ εὐθύς κινήματα μεγάλα, καὶ ὅταν τὰ
ἰδῆ, νὰ εἰπῇ· “Τί ἀργῆτε; Τί ἀναβάλλετε, τί κάμνετε; Ἐτοιμασθῆτε καὶ ὑπακού-
σητε τὸν διδάσκαλόν σας ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Μπαθαθ Βαχάτ, διὰ τοῦ 15
Ἄβράκ, φθάνοντες ταχὺ διὰ τὸν ἀπεόρ, διὰ τὸν ἀβειρῶν”. Τότε ἀμέσως θέλουν
ἔλθῃ μὲ τὸ καθ’ ἑαυτὸ εἶδος τους. Καὶ ὅταν τὰ ἰδῆς πλησίον τοῦ κύκλου, δεῖξον
εἰς αὐτὰ τὴν πεντάλφαν σκεπασμένην μὲ σινδόνι, τὴν ὁποίαν ἀποκαλύπτων 108^r
εἰπέ· “Ἴδου ὁ συμπερασμός σας, νὰ μὴ θελήσετε νὰ εἴσθε παρήκοοι”. Καὶ εὐθύς
θέλεις τοὺς ἰδῆ εἰς μίαν ὄψιν εἰρηνικὴν καὶ θέλουν σὲ εἰπῇ· “Ζήτησον ὅ,τι θέλεις, 20
ἐπειδὴ ἡμεῖς εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ πληρώσωμεν ὅλας τὰς προσταγὰς σου, ὅτι ὁ Κύ-
ριος εἰς τοῦτο μᾶς ἐπιζύγωσεν”. Ὅταν δὲ ἐμφανισθοῦν τὰ πνεύματα ἢ οἱ ἀρχη-
γοὶ οἱ λίαν εὐγενεῖς, νὰ εἰπῇ· “Ἐπειδὴ ὑσᾶς ἐκάλεσα δι’ ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον
κάμπει πᾶν γόνυ τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων καὶ τῶν καταχθονίων, εἰς
τοῦ ὁποίου τὴν παλάμην | κείτονται ὅλαι αἱ βασιλεῖαι τῶν βασιλέων, οὔτε εἶναι 108^v
κανεῖς, ὅστις νὰ δυνηθῇ νὰ ἐναντιωθῆ εἰς τὴν μεγαλειότητά του, διὰ τοῦτο καὶ
σᾶς δεσμεύω ὑσᾶς, ὅτι ἔμπροσθεν τοῦ κύκλου φανεροί, ὁμιλητικοί, νὰ διαμείνε-
τε καὶ σταθεροί, οὔτε νὰ ἀναχωρήσετε χωρὶς τὴν ἄδειάν μου ἕως ὅτου ἀδόλως
καὶ λέγοντες τὴν ἀλήθειαν θέλετε ἀποπληρώσῃ τὸ θέλημά μου διὰ τῆς δυνάμε-
ως τῆς ἰσχύος ἐκείνης, ἣτις τῆς θαλάσσης ἔβαλεν ὄριον, τὸ ὅποιον νὰ παρέλθῃ 30
δὲν ἠμπορεῖ, καὶ διὰ τοῦ νόμου τῆς δυνάμεως ἐκείνης δὲν παραβαίνει τὰ ὄριά |
της, ἥγουν διὰ τοῦ νόμου τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, τοῦ βασιλέως καὶ Κυρίου, ὅστις 109^r
ἔκτισε τὰ πάντα, ἀμήν”. Τότε νὰ προστάξῃς ὅ,τι θέλεις καὶ θέλει γενῆ. Μετὰ
τοῦτο ἀπόλυσον αὐτὰ οὕτω πως: **†** “Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς **†** καὶ τοῦ
Υἱοῦ **†** καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ εἰς τοὺς τόπους σας καὶ 35
εἰρήνη νὰ εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν καὶ νὰ εἴσθε ἔτοιμοι νὰ ἐλθῆτε ὅταν κρα-
χθῆτε”¹⁴⁷. Αὐτὰ εἶναι ὅσα εἶπεν ὁ Πέτρος ἡξάπανῶ περὶ τῶν μαγικῶν στοιχείων.

7 ὀνομάτων: ὀμάτων cod.

109^v Διὰ νὰ ἡμπορῆς δὲ εὐκολώτερα νὰ γνωρίσης αἰτίας τοῦ κύκλου, | θέλω σὲ δείξῃ τὴν περιφέρειαν ἐκείνην, ἥγουν ἐάν τις θελήσῃ τὸν καιρὸν τῆς ἀνοίξεως περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς ἡμέρας, τὴν Κυριακὴν, νὰ κάμῃ τὸν κύκλον, θέλει εἶναι ἐν σχήματι τῷ ἀκολουθῶ. Ἔπεται ὁ κύκλος... (σχῆμα **†**).

5

Μελετήματα ἡμέρας Κυριακῆς

Ἐὐαγγελος τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς καὶ ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης αὐτοῦ καὶ τὸ σημεῖον τοῦ πλανήτου τοῦ τρίτου οὐρανοῦ

Ἔτσι εἶναι αὐτὸ καχενί

110^r

1. Οἱ ἄγγελοι τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς: Μιχαήλ, Δαρδιήλ, Χουρατάπελ.

10

2. Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρος, ὅσοι δεσπάζουν τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς: Βαρκάν, ῥέξ (βασιλεύς). Οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ: "Τοὺς - Ἀνδὰς - Τζινάπαλ".

Ἐὐαγγελ¹⁴⁸, τοῦ ὁποίου ὑπακούουν οἱ ἐναέριοι ἄγγελοι οἱ ἀνωτέρω: Βορέας.

Οἱ ἄγγελοι τοῦ τετάρτου οὐρανοῦ, οἵτινες δεσπάζουν τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς καὶ οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ κραθοῦν ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου:

110^v

Ἀπὸ ἀνατολάς: Σαμαήλ, Μπατζαήλ, Ατίλ, Γαβριήλ, Βιονοτραπά.

Ἀπὸ ἄρκτου: Αἰήλ, Ανιήλ, Αγιουήλ, Μασγαπριήλ, Σαπιήλ.

Ἀπὸ μεσημβρίας: Χαπουδιήλ, Μακασιήλ, Καρσιήλ, Ναρομιήλ.

Τὸ κάπνισμα τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς: Σανδιαλούμ, Ρουπρούμ.

Ἐορκωμοσία τῆς Κυριακῆς τῆς ἡμέρας

20

Ἐομνύω καὶ ἐνισχύομαι ἐν ὀνόματί σας, ἄγγελοι Θεοῦ, τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἁγίου, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀδωναῖ, εἰῖά, εἰέ, εἰῦά, ὅστις εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἦν, ἐστὶ καὶ ἔσται τζιε, ασπραῖε καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Σαδαῖ, Καδδόσου, Καδδώσου, Καδόσου, ὅστις κατοικεῖ ἄνω ἐπὶ τῶν Χερουβείμ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ μεγάλῳ τοῦ ἰδίου Θεοῦ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ δυνατοῦ καὶ ὅστις εἶναι ἀνυψωμένος ὑπεράνω ὅλων

25

τῶν οὐρανῶν - εἰέ - σαραῖε, τοῦ κτίστου τῶν αἰώνων, ὅστις ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ τὴν πρώτην

111^v

ἡμέραν καὶ ἐσφράγισεν αὐτὰ μὲ τὸ ἅγιον ὄνομα | τοῦ φαά, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ἁγίων ἀγγέλων, οἵτινες δεσπάζουν εἰς τὴν τετάρτην τάξιν καὶ λειτουργοῦν.

Ἐνώπιον τοῦ παντοδυνάμου Σαλαμι, ἀγγέλου τοῦ μεγάλου καὶ ἐντίμου, καὶ διὰ

30

τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀστέρος, ὅστις εἶναι ὁ ἥλιος, καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀπεριορίστου ὀνόματος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ δι' ὅλων προρρηθέντων ὀνομάτων, σὲ ὀρκίζω, μέγα ἄγγελε Μιχαήλ¹⁴⁹, ὅστις εἶσαι ταγμένος ἀνώτερος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς. Καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἀδωναῖ τοῦ Θεοῦ

τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἔπλασε τὸν κόσμον καὶ ὅ,τι εἶναι ἐν αὐτῷ, διὰ νὰ ἐνεργήσῃς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ νὰ ἀποπληρώσῃς πᾶν ζήτημά μου κατὰ τὴν θέλησιν καὶ ἐκλογὴν μου ἐν τῷ ἔργῳ καὶ ὑποθέσει μου” (καὶ ἔδω νὰ εἰπῆς τὸ ἔργον καὶ τὴν ὑπόθεσίν σου, νὰ εἰπῆς ἐκτὸς τούτου διὰ ποῖον τέλος κάμνεις τοῦτο διὰ ὀρκομωσίας). 112^r

Τὰ ἐναέρια πνεύματα ἡμέρας τῆς Κυριακῆς ὑπόκεινται εἰς τὸν ἄνεμον Βορρέαν. Διὰ τῆς ιδιότητος αὐτῶν ἠμπορεῖς νὰ ἀπολαύσῃς χρυσίον, λίθους πολυτιμήτους, πλοῦτον, χάριν, εὐθυμίαν. Τὰς ἰδυσμενεῖας τῶν ἐχθρῶν ἠμπορεῖς νὰ διαλύσῃς, νὰ ἀπονέμῃς τιμὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ εἶναι μεταξὺ ἄλλων ἔντιμος, νὰ ἐπιφέρῃς εἰς τὸ μέσον ἀσθενείας καὶ νὰ τὰς ἐξολοθρεύσῃς¹⁵⁰. 5 112^v

Τὰ οἰκεῖα εἶδη τῶν πνευμάτων τοῦ ἡλίου τῆς Κυριακῆς εἶναι φαῖνον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ σῶμα αἱματώδης, μέγα καὶ πλήρες καὶ μὲ χρυσόμορφον ὄψιν βεβαπτισμένην ἐν αἵματι. Τὸ κίνημά τους εἶναι ἡ ἐρυθρότης τοῦ οὐρανοῦ, τὸ σημεῖον τους εἶναι νὰ κινουῖν τὸν ἰδρωτὰ εἰς ἰ τὸν προσκαλοῦντα. 10 113^r

Τὰ δὲ μερικώτερα εἶδη εἶναι: βασιλεὺς κρατῶν σκῆπτρον πορευόμενος ἔφιππος (καβαλλάρης), ἐπὶ λέοντος πετεινός, βασιλεὺς μὲ διάδημα, μὲ ἔνδυμα κρόκου ἢ χρυσοῦ, βασίλισσα μὲ σκῆπτρον, σκῆπτρον τοῦ ὀρνέου, λέων μὲ οὐράν. 15

Μελετήματα τῆς Δευτέρας

Ὁ ἄγγελος τῆς Δευτέρας, ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης αὐτοῦ, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ πλανήτου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου οὐρανοῦ. Γαβριήλ ἰ σχημ. δ Σαμαῖδ. 113^v

Γαβριήλ - Μιχαήλ - Σαμαήλ

Οἱ ἄγγελοι τῆς Δευτέρας: Γαβριήλ - Μιχαήλ - Σαμαήλ. 20

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρος τοῦ δεσπόμενου τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας: “ἄρκαν, ῥήξ (βασιλεὺς).

Λειτουργοὶ αὐτοῦ: Μπιλέτ, Μίσσαπού, Αμπουτζαχά.

Ὁ ἀήρ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται οἱ ἀνωτέρω ἐναέριοι ἄγγελοι: Ζέφυρος. Οἱ ἄγγελοι τοῦ πρώτου οὐρανοῦ οἱ δεσπόμενοι τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἰ κραχθοῦν ἐκ τῶν 4 μερῶν τοῦ κόσμου. Ἀπὸ ἀνατολῶν: Γαβριήλ, Σαβριήλ, Μαδιήλ, Δαμιήλ, Γιαναήλ. Ἀπὸ δυσμῶν: Σακχιήλ, Τζαμιήλ, Χαπαϊήλ, Μπακαναήλ, Κοραπιήλ. Ἀπὸ ἄρκτου: Τηαάλ, Οβαέλ, Βαλνούμ, Μπαχίλ, Μπαλαῖ, Χουμαστράν. Ἀπὸ μεσημβρίας: Κουρανήλ, Διαπριήλ, Διαργουιήλ, Χανούν, Αναῖλ, Βετουήλ. 25 114^r 30

Τὸ κάπνισμα τῆς Δευτέρας: ἀλόη.

Ὁρκισμὸς τῆς Δευτέρας ἰ

“Ὁμνύω καὶ ἐνισχύομαι ἐν ὀνόματί σας, ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ ἀγαθοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἄδωναῖ, Ἄδωναῖ, Ἄδωναῖ, αἰέ, εἰέ, εἰέ, Καδδόσου, Καδόσου, Καδόσου, 114^v

ακχίμ, ακχίμ, ακχίμ, ιά ιά, τοῦ ἰσχυροῦ ιά, ὅστις ἐπεφάνη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ βασιλέως Ἄδωναῖ, Σαδαῖ, Σαβαώθ, Αναταῖ, ιά, ιά, Μααπούμ, Ιεϊά, ὅστις τὴν Δευτέραν ἡμέραν ἔκαμε τὰς θαλάσσας, τοὺς λάκκους καὶ ὅλα τὰ ὕδατα, ἄλλα ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν καὶ ἄλλα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσφράγισεν εἰς τὸν
115^r βυθὸν τὴν θάλασσαν | μετὰ τὸ ὑψιστον ὄνομά του καὶ τὸ ὄριον, τὸ ὁποῖον τῆς ἔβαλε, δὲν θέλει τὸ παρελθῆ¹⁵¹. Καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀγγέλων, οἵτινες δεσπόζουσι εἰς τὴν πρώτην τάξιν, οἱ ὅποιοι ὑπουργοῦν τῷ Ορφανιήλ, ἀγγέλῳ τῷ δυνατῷ, ἀνδρείῳ καὶ ἐντίμῳ. Καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀστρου, ὅπερ ἐστὶ ἡ Σελήνη, καὶ διὰ τῶν προορηθέντων ὀνομάτων, ἐπάνω σοῦ ὀμνύω δηλαδὴ Γαβριήλ,
 10 ὅστις εἶσαι ταγμένος ἀνώτερος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς Δευτέρας, ἥτις εἶναι ἡ δεύτερος, διὰ τὴν ἐνεργήσῃς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τὴν ἀποπληρωσῆς” κ.τ.λ. ὡς προείπαμεν
115^v εἰς τὴν ὀρκομωσίαν τῆς Κυριακῆς, ἴδε ἐκεῖ.

Τὰ ἐναέρια πνεύματα τῆς Δευτέρας ὑπόκεινται εἰς τὸν Ζέφυρον, ὅστις εἶναι ὁ ἀῆρ τῆς Σελήνης.

15 Ἡ ἰδιότης αὐτῶν εἶναι τὴν ἀπολαύσῃς ἄργυρον (ἀσήμι), τὴν μεταφέρεις πράγματα ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον, ἵππους γοργοῦς (εὐκινήτους), τῶν προσώπων τὰ ἐνεστῶτα καὶ παρελθόντα μυστήρια τὴν ἀποκαλύψῃς (ξεσκεπάσῃς) κ.τ.λ. |

116^r Σχῆμα ε.

Θέλουν φανῆ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ ἓν σῶμα χονδρόν, πλατὺ, μέγα, ἀπαλὸν
 20 καὶ φλεγματικόν, μετὰ ὄψιν νέφους σκοτεινοῦ καὶ ὀμιχλώδης¹⁵², μετὰ μορφὴν φουσκωμένην, μετὰ ὄμματα ἐρυθρὰ (κόκκινα) καὶ ὕδατώδη (ὕγρὰς), μετὰ κεφαλὴν φαλακράν, μετὰ ὀδόντας ἀγριοχοίρου¹⁵³. Τὸ εἶδος τῶν εἶναι ὡς καὶ ὁ μέγας κλύδων τῆς θαλάσσης, διὰ σημεῖον τοῦ θέλει φανῆ μία ῥαγδαία βροχὴ πλησίον τοῦ κύκλου. Τὰ δὲ μερικώτερα εἶδη εἰς ταῦτα ... βασιλεὺς ἀκοντίζων | ἔφιππος ἐπὶ δορκάδος, ἔνδυμα πράσινον καὶ ἄργυροῦν, μικρὸν παιδίον, σαῖτα, γυνὴ κυνηγετικὴ
 25 μετὰ τόξον καὶ σαῖται, ἀγελάδα, ζαρκάδι, χίνα.

Μελέτημα ἡμέρα τῆς Τρίτης

Ὁ ἀγγελὸς τῆς Τρίτης, ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης του καὶ τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον δεσπόζει ἐπὶ ἐκείνου τοῦ πλανήτου, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πέμπτου οὐρανοῦ.

30 Σαμαήλ
 σχῆμα στ'

117^r Ἄγγελοι τῆς Τρίτης: Σαμαήλ, Σαταήλ, Αμαπιήλ. Ἐναέριοι ἀγγελοι οἱ δεσπόζοντες ἡμέραν τὴν Τρίτην: Σαμάξ, ῥήξ (βασιλεὺς).

Λειτουργοί: Καρμαξ, Ισμολί, Σατφράν. Ὁ ἀῆρ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται οἱ

άνωτέρω έναέριοι ἄγγελοι (Οουπσολάνους). Ἄγγελοι τοῦ πέμπτου οὐρανοῦ, οἱ δεπόζοντες τὴν Τρίτην καὶ οἵτινες πρέπει νὰ προσκληθοῦν ἀπὸ τῶν 4 μερῶν τοῦ κόσμου:

Ἄπὸ ἀνατολῶν. Φριαγουέ, Αναήλ, Δαμαήλ, Κακράς, Αρραγωί. |

Ἄπὸ δυσμῶν: Λάμα, Ασταγνά, Λοπγουῖν, Σουγκάς, Ιαξάλ, Ιζιαήλ, Ιριήλ. 117^v

Ἄπὸ ἄρκτου: Μπαχουμήλ, Χιनिήλ, Ραϊήλ, Σεραφιήλ, Ματιήλ, Φραξιήλ.

Ἄπὸ μεσημβρίας: Σακριήλ, Ιανιήλ, Γκαλεήλ, Οσαήλ, Βιανουήλ, Γαλιήλ.

Τὸ κάπνισμα τῆς Τρίτης: πίπερις¹⁵⁴.

Ὁρκομωσία τῆς Τρίτης. “Ὁμνύω καὶ ἐνισχύομαι ἐν ὀνόματί σας, ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ ἅγιοι, διὰ τοῦ ὀνόματός ιά, ιά, ιά, ἔ - ἔ - ἔ - βὰ - χί - χί - χά - χά - | χά 118^r

- βὰ - βὰ - βὰ - αι - αι - αἰῆ - αἰῆ - αἰῆ - ελ - αἰ. ελίτρα - ελωῖμ - ελωῖμ - καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἰδίας τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας, ὅστις τὸ ὕδωρ ἔκαμε νὰ φανῆ ξηρά, καὶ τὴν ὠνόμασεν γῆν καὶ ἐξ αὐτῆς προῆξε τὰς δρυς, τὰ δένδρα καὶ τὰ χόρτα, καὶ ἐσφράγισεν αὐτὴν ἄνωθεν μὲ τὸ πολύτιμον, ἔντιμον, φοβερόν καὶ ἅγιον ὄνομά του, καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀγγέλων, οἵτινες δεσπόζουν εἰς τὴν πέμπτην τά- 15

ξιν, οἱ ὅποιοι λειτουργοῦν ἀγγέλῳ Ανινωῖ, τῷ μεγάλῳ, ἰσχυρῷ, δυνατῷ | καὶ 118^v

ἐντίμῳ, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀστέρος, ὅστις εἶναι ὁ Ἑρμῆς, καὶ διὰ τῶν προορηθέντων ὀνομάτων, ὀμνύω ἐπάνω σου Σαμαέλ, μέγα ἄγγελε, ὅστις εἶσαι ταγμένος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς Τρίτης, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἀδωναῖ τοῦ ζῶντος Θεοῦ καὶ ἀληθινοῦ, διὰ νὰ ἐνεργήσῃς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἀποπληρώσῃς τὸν πόθον μου” κ.τ.λ., ὡς ἐλέχθη τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς. 20

Τὰ έναέρια πνεύματα τῆς Τρίτης ὑπόκεινται εἰς τὸν Ὁουπσολάνον. | Ἡ ἰδιό- 119^r

της αὐτῶν εἶναι ἀρκετὴ νὰ κάμῃ πολέμους, θανάτους, φόνους καὶ ὀχυρώματα.

Ἀκόμη καὶ δύο χιλιάδες στρατιωτῶν νὰ δώσῃ θάνατον, ἀσθένειαν, ἀδυναμίαν καὶ ὑγείαν νὰ χαρίσῃ. Τὰ οἰκεῖα εἶδη τῶν πνευμάτων τῆς Τρίτης εἶναι τὰ ἀκό- 25

λουθα: Εἰς διεξοδικὸν διάστημα θέλουν φανῆ μὲ μίαν ὄψιν χολερικὴν καὶ λίαν ἀσχημον, μὲ πρόσωπον ἐρυθροβαφές, μὲ κέρατα, σχεδὸν ὅλα, ἐλάφου καὶ μὲ ὄνυχας γρυπός, μυκῶνται ὡς οἱ ἄγριοι ταῦροι¹⁵⁵. Τὸ κίνημά τους εἶναι ὡς τοῦ φλέγοντος πυρός, τὸ σημεῖον τὸ ὅποῖον φέρουν πλησίον | τοῦ κύκλου εἶναι 119^v

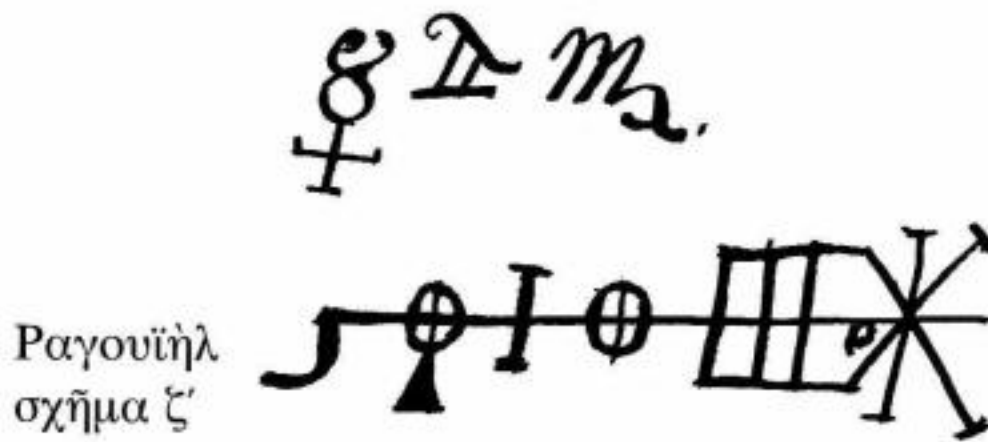
τοῦτο, ἤγουν ἀστραπαὶ καὶ βρονταί. 30

Τὰ μερικώτερα εἶδη εἶναι ταῦτα: βασιλεὺς ἔνοπλος (ἀρματωμένος), ἔφιππος ἐπὶ λύκου, ἔνδυμα κόκκινον, ἀνὴρ ἔνοπλος, ἔριον (μαλλίον), γυνὴ κρατοῦσα ἀσπίδα εἰς τὸ ὑπογάστριον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τράγος, ἵππος, ἔλαφος.

Μελέτημα ἡμέρα Τετράδης

Ὁ ἄγγελος τῆς Τετράδης, ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης του, τὸ σημεῖον τὸ 35

ὅποῖον ἐξουσιάζει ἐκεῖνον τὸν πλανήτην καὶ τὸ ὄνομα τοῦ | δευτέρου οὐρανοῦ: 120^r
Ραφαήλ.

Ἄγγελοι τῆς Τετράδης: Ραφαήλ, Μιήλ, Σεραφιήλ. Ἄγγελοι οἱ δεσπόζοντες τὸν ἀέρα τῆς Τετράδης: Μαδιάδ ἢ Μοδιάδ, Ρερέ. Λειτουργοί: Σουγουϊνάς, Σαλαλάς. Ὁ ἀήρ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται οἱ ἀνωτέρω ἐναέριοι ἄγγελοι: Ἀφρικανός. | Ἄγγελοι τοῦ δευτέρου οὐρανοῦ, οἱ δεσπόζοντες τὴν ἡμέραν τῆς Τετράδης καὶ οἵτινες πρέπει νὰ προσκληθοῦν ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου:

Ἀπὸ ἀνατολῶν: Ματλαῖ, Ταρμιήλ, Τηαραποράτ.

Ἀπὸ δυσμῶν: Ιερασκουέ, Μιτρατῶν.

Ἀπὸ ἄρκτου: Γαήλ, Ραήλ, Ιαριαχήλ, Βεναχήλ, Βελήλ, Ἀπβιῶν, Χουρνούλ.

Ἀπὸ μεσημβρίας: Μιλιήλ, Ναλάτα, Μπαπίλ, Γαλουήλ, Βήλ, Λατουήλ. |

Τὸ κάπνισμα ἡμέρας τῆς Τετράδης: μαστίχη¹⁵⁶.

Ὁρκομωσία ἡμέρα τῆς Τετράδης: “Ὁρκίζω ὑσᾶς καὶ ἐνισχύομαι ἐν ὀνόματί σας, ἄγγελοι ἰσχυροί, ἅγιοι καὶ δυνατοί, ἐν ὀνόματι τοῦ ἰσχυροῦ, φοβερωτάτου καὶ εὐλογητοῦ ἰά, Ἀδωναῖ, ἐλωῖμ, Σαδαῖ, Σαδαῖ, Σαδαῖ, εἰέ, εἰέ, εἰέ, ἀσαμιέ, ἀσσαριέ, καὶ ἐν ὀνόματι Ἀδωναῖ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ὅστις ἐδημιούργησε τοὺς μεγάλους φωστῆρας πρὸς διαστολὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν νύκτα, καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων ὄλων τῶν ἀγγέλων, οἵτινες | ὑπουργοῦν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν ἔμπροσθεν τοῦ ἀγγέλου Τέτρα, τοῦ μεγάλου, ἰσχυροῦ καὶ δυνατοῦ. Καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀστέρος, ὅστις εἶναι ὁ Ἑρμῆς, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς σφραγίδος, ἣτις σφραγίζεται μὲ τὸ παντοδύναμον καὶ πανέντιμον ὄνομα Καδί, ὄλων τῶν προρρηθέντων ὀνομάτων, ἐπάνω σου Ῥαφαήλ καὶ μέγα ἄγγελε ὀμνύω, ὅστις εἶσαι ταγμένος ἀνώτερος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς Τετάρτης, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου τῶν πνευμάτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὸ μέτωπον | τοῦ Ἀαρῶν, ἱερέως τοῦ πλάστου τοῦ ὑψίστου, καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀγγέλων, οἵτινες ἐνισχύθησαν ἐν τῇ χάριτι τοῦ Σωτῆρος. Καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ θρόνου τῶν ζώων, τῶν ἑξαπτερούγων, διὰ νὰ ἐνεργήσης ὑπὲρ ἐμοῦ” κ.τ.λ., ὡς εἴρηται τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς.

Τὰ ἐναέρια πνεύματα τῆς Τετράδης ὑπόκεινται εἰς τὸν Ἀφρικ, ἡ ιδιότης αὐτῶν εἶναι ἀρκετὴ νὰ δώσῃ ὅλα τὰ μέταλλα, ὅλα τὰ γῆινα, τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα | νὰ ξεσκεπάσῃ, τοὺς κριτὰς νὰ ἡμερώσῃ, νὰ κάμῃ νίκας εἰς πολέμους, ὅλας τὰς δοκιμασίας τῶν τεχνῶν καὶ ὅλας τὰς ἰδέας, τὰς χαλασμένας (ἐφθαρμένας), λησμονησμένας καὶ χαμένας, νὰ τὰς ἀνανεώσῃ καὶ νὰ τὰς διδάξῃ. Νὰ ἤξεύρῃ τὰ ἐκ στοιχείων σύνθετα σώματα, μὲ ὑπόθεσιν νὰ μεταβάλλῃ αὐτὰ τὸ ἐν

εἰς ἄλλο¹⁵⁷. Νὰ δώση ἀσθενείας καὶ ὑγείαν, τοὺς πτωχοὺς νὰ ἀνυψώση καὶ τοὺς ἀνυψωμένους νὰ κατεβάση. Νὰ δεσμεύση πνεῦμα ἢ πνεύματα | καὶ πάλιν νὰ τὰ λύση. Νὰ ἀνοίξη κλειδωνίας καὶ μοχλοὺς. Τὰ τοιαῦτα πνεύματα ὄχι ἐκ τῆς ἀπειρορίστου δυνάμεώς των κάμνουν καὶ ἔχουν τὰς τοιαύτας ἐνεργείας, ἀλλὰ μετὴν ἀρετὴν καὶ ἐπιστήμην τῶν ἄλλων.

Τὰ οἰκειὰ εἶδη τῶν πνευμάτων τῆς Τετράδης:

σχῆμα: η

Θέλουν φανῆ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ σῶμα μεσαιίου ἀναστήματος, ῥιγοῦν (κρυῶνον), ὑγρόν, ὠραῖον, μετὰ ὁμιλίαν καθαρὰν (διακεκομμένην) καὶ | λαλητικὴν, ἐν σχήματι ἀνθρωπίνῳ στρατιώτου, ἀρματωμένοι¹⁵⁸, μετὰ ὄψιν πολλὰ διαφανῆ (λαμπράν). Τὸ κίνημά τους εἶναι ὡς νέφος ἀργυροῦν, πρὸς σημεῖον φέρουν εἰς τὸν προσκαλοῦντα τρόμον καὶ φρίκην.

Τὰ μερικώτερα εἶδη εἶναι ταῦτα: βασιλεὺς καβαλλάρης ἐπὶ ἄρκτου, κορώνη, νέος εὐμορφος, ἔνδυμα μετὰ βαφῆς ἀραδωτῆς, γυνὴ κρατοῦσα τὸν τράχηλόν του, βέργα, σκύλος¹⁵⁹, δεκανίκι, ἀρκούδα. |

Μελετήματα ἡμέρα τῆς Πέμπτης.

Ὁ ἄγγελος τῆς ἡμέρας Πέμπτης, ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης του, τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον δεσπόζει ἐκείνου τοῦ πλανήτην καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἔκτου οὐρανοῦ.

σχῆμα θ

Σαδιήλ, Ζεπούλ.

Ἄγγελοι ἡμέρα τῆς Πέμπτης: Σαχιήλ, Καστιήλ, Ασασιήλ. Οἱ ἐναέριοι ἄγγελοι, ὅσοι δεσπόζουν τὴν ἡμέραν Πέμπτην: Σούτ, ῥήξ (βασιλεὺς). | Ὑπουργοί: Μαγούτ, Γουτρίξ. Ὁ ἀῆρ τοῦ ὁποῖου ὑπόκεινται οἱ ἐναέριοι ἀνωτέρω ἄγγελοι: Νότος, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐναέριοι ἄγγελοι δὲν ἐμφανίζονται κατωτέρω τοῦ πέμπτου οὐρανοῦ, διὰ τοῦτο τὴν ἡμέραν τῆς Πέμπτης εἶπε τὰς ἀκολούθους εὐχὰς εἰς τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου:

Πρὸς ἀνατολάς: “ὦ μεγάλε Θεὲ καὶ ὑψιστε καὶ ὑμνούμενε διὰ τῶν ἀτελειότητων αἰῶνων”.

Πρὸς δυσμάς: | “ὦ συνετὲ Θεὲ καὶ ὑπέρολαμπρε καὶ δίκαιε καὶ θεία εὐσπλαγχνία, ἐγὼ ἐσὲ ἱκετεύω περὶ τοῦ ζητήματός μου, πανσέβαστε πάτερ, ἡξεύρων ὅτι τὸ ἔργον μου καὶ τὴν προᾶξιν <ἦν> σήμερον ἐργάζομαι <ἵνα> ἀποπληρώσω καὶ ἐντελῶς νὰ ἐνώσω, σὺ ὅστις ζῆς καὶ βασιλεύεις εἰς ἀτελειότητος αἰῶνος τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πρὸς ἄρκτον: “ὦ παντοδύναμε, ἰσχυρὲ καὶ ἀναρχε Θεέ”.

Πρὸς μεσημβρίαν: “ὦ δυνατὲ καὶ εὐσπλαχνε Θεέ”. |

125^v Τὸ κάπνισμα τῆς Πέμπτης: Κρόκος¹⁶⁰.

Ἐορκομωσία ἡμέρα τῆς Πέμπτης: “Ὁρκίζω καὶ ἐνισχύομαι ἐπάνω σας, ἅγιοι ἄγγελοι, διὰ τῶν ὀνομάτων Καδόσσ, Καδόσσ, Καδόσσ, ἐσχαριέ, ἐσχαριέ, ἐσχαριέ”, ἀμέσως ὑά, τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ ὀχυρωτοῦ τῶν αἰώνων ἀδιαλείπτως ζαΐμ, Ιανιάκ, Ιανιάκ, ανιάκ, Καλπάλ, σαππάκ, μπεριφαι, αλναϊν, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἄδωναϊ¹⁶¹, ὅστις ἔπλασε τοὺς ἰχθύας (τὰ ὀψάρια) τοὺς ἐρπομένους εἰς τὰ νερὰ καὶ τὰ πτηνά, | τὰ ὀποῖα πετῶσιν ἄνωθεν ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς πρὸς τὰ οὐράνια τὴν Πέμπτην ἡμέραν. Καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἄγγέλων, οἵτινες ὑπουργοῦν εἰς τὴν ἕκτην τάξιν, ἔμπροσθεν τοῦ ποιμένος, τοῦ ἄγγέλου τοῦ μεγάλου, δυνατοῦ καὶ ἁγίου κυριάρχου, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀστέρος, ὅστις εἶναι ὁ Ζεὺς, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς σφραγίδος του, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος Ἄδωναϊ τοῦ μεγαλωτάτου Θεοῦ καὶ κτίστου τοῦ παντός. Καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων ὄλων τῶν ἀστέρων καὶ διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ δυνάμεως | αὐτῶν καὶ διὰ τῶν προρηθέντων ὀνομάτων. Ὁρκίζω σε, Σαχιήλ, μέγα ἄγγελε, ὅστις εἶσαι ταγμένος ἄνωτερος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς Πέμπτης, διὰ νὰ ἐνεργήσης ὑπὲρ ἐμοῦ”, κ.τ.λ., ὡς ἐλέχθη τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς.

Τὰ ἐναέρια πνεύματα τῆς Πέμπτης ὑπόκεινται εἰς τὸν Νότον. Ἡ ἰδιότης αὐτῶν εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἀπολαύσῃ τις τὸν ἔρωτα τῶν γυναικῶν, νὰ κάμῃ τοὺς ἀνθρώπους εὐθύμους καὶ χαροποιούς, νὰ εἰρηνεύσῃ τὰς διχονοίας, νὰ | ἡμερώσῃ τοὺς ἐχθρούς, νὰ ὑγιάνῃ τοὺς ἀρρώστους, νὰ ἀρρωστήσῃ τοὺς ὑγιεῖς, νὰ ζημιώσῃ καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ.

Τὰ οἰκεῖα εἶδη τῶν πνευμάτων τῆς Πέμπτης εἶναι ταῦτα:

σχῆμα ι

Φαίνονται μὲ σῶμα αἱματώδες καὶ χολερικόν, μὲ ἀνάστημα μεσαῖον, μὲ κίνημα φοβερόν καὶ τρομακτικόν, μὲ ὄψιν πολλὰ ἡμερον, μὲ λαλιάν εὐτακτον καὶ ἰλαράν, μὲ πρόσωπον ὡς ἡ σκουριὰ τοῦ σιδήρου. Τὸ κίνημά τους εἶναι ἡ ἐρυθρότης μετὰ βροντῆς¹⁶². | Τὰ σημεῖα τους θέλουν φανῆ ὡς ἄνθρωποι πλησίον τοῦ κύκλου, οἵτινες θέλουν καταρροφηθῆ ὑπὸ λεόντων. Τὰ μερικώτερα εἶδη ταῦτα εἶναι: Βασιλεὺς ξεσπαθωμένος πορευόμενος καβαλλάρης ἐπὶ ἐλάφου, ἄναξ μὲ μίτραν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ ἔνδυμα μακρὺ, μία νέα μὲ στέφανον δάφνης, περικεκοσμημένη μὲ ἄνθη, ξίφος, ταῦρος, ἔλαφος, ταῶς (παγώνι) ἀειθαλῆς (nugs).

Μελετήματα ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς |

128^r Ὁ ἄγγελος ἡμέρας τῆς Παρασκευῆς, ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης του, τὸ σημεῖον, τὸ ὀποῖον δεσπόζει τὸν πλανήτην ἐκεῖνον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τρίτου οὐρανοῦ: Ἄναήλ.

σχῆμα ια

Σαγνῶμ

Ἄγγελοι ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς: Ἀναήλ, Ραχιήλ, Σαχιήλ.

Οἱ ἐναέριοι ἄγγελοι τῆς Παρασκευῆς: Ζαρουποτές, ῥήξ (βασιλεύς)· ὑπουργοί: | Αμαπιήλ, Απά, Απαλιδότη, Ιλαέφ. 128^v

Ἐοὐφ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται τὰ ἀνωτέρω ἐναέρια πνεύματα, ἤγουν οἱ ἄγγελοι τοῦ τρίτου οὐρανοῦ, ὅσοι δεσπόζουν τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ κράξῃς ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου. 5

Ἀπὸ ἀνατολάς: Σετιχιέλ, Χεδουριτανιήλ, Κοράτ, Ταμαήλ, Γενασιήλ.

Ἀπὸ δυσμάς: Γουριήλ, Κονιήλ, Μπαπιήλ, Ραδιά, Μακτιήλ, Αεφαλτιήλ. |

Ἀπὸ ἄρκτον: Πενιήλ, Πεναέλ, Πενετ, Ραφαήλ, Ρανιήλ, Δοβενιήλ. 129^r

Ἀπὸ μεσημβρίαν: Σπορμά, Σαχιήλ, Χερμιήλ, Σαμιήλ, Σανδαναήλ, Φαμιήλ.

Τὸ κάπνισμα ἡμέρας Παρασκευῆς (κόστους)¹⁶³.

Ἐορκωσία ἡμέρας Παρασκευῆς:

“Ἐορκίζω σας καὶ ἐνισχύομαι ἐπάνω σας ἰσχυροί, ἅγιοι καὶ δυνατοὶ ἄγγελοι, ἐν ὀνόματι ὄν - εἰ, εἰά, ἰά, -ἔ, Αδωναῖ, Σαδαῖ καὶ ἐν ὀνόματι Σαδαῖ, ὅστις ἔκτισε 15

τὰ τετράποδα καὶ τὰ ζῶα τὰ ἔρπετα | καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἕκτην ἡμέραν καὶ ὅστις τοῦ Ἀδάμ ἔδωκεν ὑπεροχὴν ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ ζῶα, ἐξ οὗ εὐλογητὸν 129^v

πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ πλάστου εἰς τὸν τόπον του, καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀγγέλων, οἵτινες δεσπόζουν εἰς τὴν τρίτην τάξιν. Καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ

ἀστέρος, ὅστις εἶναι ἡ Ἀφροδίτη, καὶ διὰ τῆς σφραγίδος της, ἣτις ἀληθῶς εἶναι 20

ἱερά, καὶ διὰ τῶν προορηθέντων ὀνομάτων, Ἐορκίζομαι ἐπάνω σου, Ἀναήλ, ὅστις εἶσαι ταγμένος ἀνώτερος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἕκτης, διὰ | νὰ ἐνεργήσῃς” κ.τ.λ. ὡς 130^r

ἔρρηθη τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς.

Τὰ ἐναέρια πνεύματα ἡμέρας τῆς Παρασκευῆς ὑπόκεινται εἰς τὸν Ζέφυρον.

Ἡ ἰδιότης αὐτῶν εἶναι ἀρκετὴ νὰ δώσῃ ἄργυρον, νὰ ἐξασκήσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς κάμῃ εὐκαμπτοτέρους καὶ ἐξαιρέτους εἰς τὰς κλήσεις τῶν ἡδονῶν, 25

τοὺς ἀφίλους νὰ ἐνώσῃ εἰς τὸ αὐτὸ ἐν μιᾷ καρδίᾳ διὰ τῶν τρυφῶν καὶ νὰ κάμῃ συνοικέσια, ὅλους νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὸν ἔρωτα | τῶν γυναικῶν. Νὰ κάμῃ ἀσθε- 130^v

νείας, νὰ τὰς ἀφαιρέσῃ καὶ νὰ κάμῃ ὅλα ἐκεῖνα, ὅσα περιέχουν κίνησιν.

Τὰ οἰκεῖα εἶδη τῶν πνευμάτων τῆς Παρασκευῆς: 30

Σχῆμα ιβ'

Θέλουν ἐμφανισθῆ με σῶμα ὠραῖον, με ἀνάστημα μεσαῖον, ἀγαπητὰ καὶ ἀρεστὰ εἰς τὴν ὄρασιν, με πρόσωπον λευκὸν ἢ πράσινον, ἀπ' ἐπάνω χρυσομέ- 131^rνον. Τὸ κίνημά τους εἶναι ὡς ἀστὴρ λαμπρότατος. Ἀντὶ σημείων τους θέλουν φανῆ ἔξωθεν | τοῦ κύκλου νεάνιδες χορεύουσαι, αἵτινες τὸν προσκαλεστὴν διε- 131^vρεθίζουσι εἰς χορόν¹⁶⁴.

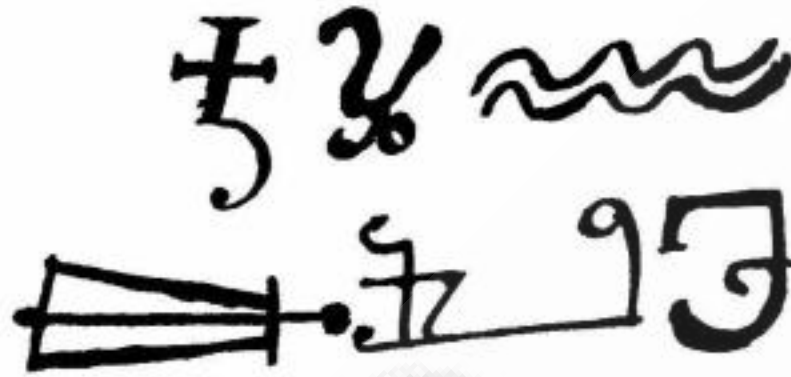
Τὰ μερικώτερα εἶναι ταῦτα:

Βασιλεύς με σκῆπτρον, καβαλλάρης ἐπὶ καμήλου, περισσότερά, νεάνις ἔνδυ-
μένη εὐσχήμως ἔνδυμα λευκόν, πράσινον, μία νέα γυμνή, ἄνθη, κατζίκι, χόρτος,
κάμηλος.

Μελετήματα ἡμέρα Σαββάτου

131^v Ὁ ἄγγελος ἡμέρας τοῦ Σαββάτου, ἡ σφραγὶς αὐτοῦ, ὁ πλανήτης του, ἢ τὸ ση-
μεῖον τὸ ὁποῖον δεσπόζει τὸν πλανήτην ἐκεῖνον.

Κασσιήλ
σχῆμα ιγ

10 Ἄγγελοι ἡμέρας τοῦ Σαββάτου: Κασσιήλ, Μαχατάν, Οὐριήλ ... Οἱ ἑναέριοι
ἄγγελοι, οἵτινες δεσπόζουν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, Μαϊμῶν, ῥήξ (βασιλεύς).
Ἐπιούριοι: Απουμαλίθ, Ασαίση, Μπαλιδέι¹⁶⁵. Ὁ ἀήρ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται
οἱ ἀνωτέρω ἑναέριοι ἄγγελοι: Ἀφρικός. ἢ

132^r Τὰ καπνίσματα ἡμέρας τοῦ Σαββάτου: σούλφουρ (θειάφι). Ἐλέχθη ἀνωτέ-
ρω εἰς τὸ μελέτημα ἡμέρας τῆς Πέμπτης ὅτι παρέκει ἀπὸ τὸν πέμπτον (5)
15 οὐρανὸν δὲν ὑπάρχουν ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι δεσπόζουν τὸν ἀέρα. Διὰ τοῦτο ἐδῶ
νὰ μεταχειρισθῆς τὰς εὐχάς, ὅσαι ἐδείχθησαν εἰς τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν ἡμέραν
τῆς Πέμπτης, πρὸς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου.

Πρὸς ἀνατολάς: “ὦ Θεέ, ὅστις εἶσαι ὑψιστος καὶ ὑμνούμενος διὰ τῶν ἀπε-
ράντων αἰώνων...” ἢ

132^v Πρὸς δυσμάς: “ὦ Θεέ συντετέ, πεφωτισμένε καὶ δίκαιε, καὶ θεία εὐσπλαγ-
χνία, ἐγὼ ἱκετεύω ἐσέ, πανσέβαστε πάτερ, ὅτι σήμερον χρήζω νὰ ἀποπληρώσω
τὸ ζήτημά μου, τὸ ἔργον μου καὶ τὸν ἰδρωῖτα μου, καὶ ἐντελῶς νὰ ἐννοήσω. Σὺ
ὅστις ζῆς καὶ βασιλεύεις εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”.

Πρὸς ἄρκτον: “ὦ ἰσχυρέ, δυνατὲ καὶ ἀναρχε Θεέ, ἐπάκουσόν μοι”.

25 Πρὸς μεσημβρίας: “ὦ δυνατὲ καὶ οἰκτίρμων Θεέ” ἢ

133^r Ὁρκομωσία ἡμέρας τοῦ Σαββάτου. “Ὁρκίζομαι καὶ ἐνισχύομαι ἐπὶ σᾶς,
Καφριήλ ἢ Κασσιήλ, καὶ Μαχατῶν καὶ Σερακιήλ, ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνατοί,
καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων Ἄδωναῖ, Ἄδωναῖ, εἶέ, εἶέ, εἶέ, ἀκίμ, ἀκίμ, Καδδός, Καδ-
δός ἰνά, ἢ σινά, γκίνα, σακλοῖ, ἰά, Ζάβ, τοῦ κυρίου, ὅστις ἐσχημάτισε τοὺς
30 αἰῶνας, ὁ ὁποῖος ἀνεπαύθη τὴν ἐβδόμη ἡμέραν. Καὶ δι’ ἐκεῖνου, ὅστις κατ’ ἀρέ-
σκείαν του τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὴν ἐχάρισε πρὸς συντήρησιν ὑπακοῆς εἰς γενεὰς

133^v διὰ ἢ νὰ φυλάττωσιν καὶ ἀγιάζωσιν αὐτὴν καὶ διὰ νὰ τὴν ἔχωσιν εἰς τὸν μέλλον-
τα αἰῶνα ὡς ἐξαγορευτήριον φιλόφρονον καὶ δοτῆραν δωρεῶν. Καὶ διὰ τῶν
ὀνομάτων τῶν ἀγγέλων, οἵτινες λειτουργοῦν εἰς τὴν ἐβδόμη τάξιν ἔμπροσθεν

τοῦ μποολὲ ἀγγέλου, τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ ἀρχιστρατήγου, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀστέρος, ὅστις εἶναι ὁ Κρόνος, καὶ διὰ τῆς ἱερᾶς σφραγίδος του καὶ διὰ τῶν προορηθέντων ὀνομάτων, ὀρκίζομαι ἐπὶ σέ, Καφριήλ, ὅστις εἶσαι ἀνώτερος | ταγμένος ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης, ἥτις εἶναι ἡμέρα τοῦ Σαββάτου¹⁶⁶, 134^r
διὰ νὰ ἐνεργήσης ὑπὲρ ἐμοῦ” κ.τ.λ., ὡς ἐλέχθη τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς. 5

Τὰ ἐναέρια πνεύματα ἡμέρας τοῦ Σαββάτου ὑπόκεινται εἰς τὸν ἄνεμον Ἀφρικον. Ἡ ἰδιότης αὐτῶν εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἐνσπείρη διχονοίας, μῖσος καὶ κακὰ μελετήματα, νὰ δώσῃ μόλυβδον¹⁶⁷ εἰς εἴτινα θέλει κατ’ ἀρέσκειαν, τουφεκισμόν ὅποιονδήποτε νὰ φονεύσῃ, μέλος νὰ κολοβώσῃ. |

Τὰ οἰκεῖα εἶδη τῶν πνευμάτων τοῦ Κρόνου. 134^v

Φαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ ἓν σῶμα μακρὸν καὶ ἐλαφρόν, μὲ ὄψιν ἐναντιωματικὴν καὶ ἐχθροπαθῆ, ἔχουσιν τέσσαρα πρόσωπα: τὸ ἓν εἰς τὴν κορυφήν, ἄλλο εἰς τὸν σβέρκον, ἀμφοτέρωθεν μὲ ῥάμφη, καὶ εἰς τὰ δύο γόνατα φαίνονται καὶ πρόσωπα καὶ μορφαί, εἶναι μαῦραι καὶ λίαν στιλπναί. Τὸ κίνημά των εἶναι ὡς ὁ τιναγμὸς τῶν ἀνέμων μὲ ἐμφάνισιν ἐνεργείας σεισμοῦ τῆς γῆς. Τὸ σημεῖον τους εἶναι ἓν χῶμα λευκόν, ἀπὸ κάθε χιόνι ἀσπρότερον. | 15

Τὰ μερικώτερα εἶδη εἶναι ταῦτα: βασιλεὺς μὲ γένειον καθήμενος ἔφιππος ἐπὶ δράκοντος, γέρον μὲ γένειον, γυνὴ γραῖα ἀκουμβισμένη εἰς ξύλον, χοῖρος, δράκων, μποῦφος, ἔνδυμα μαῦρον, δρέπανον, γιανιπέρις. 135^r

Πρώτη ὥρα τῆς ἡμέρας ὀνομάζεται ἓν παντὶ τόπῳ καὶ εἰς κάθε καιρόν, ὅταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος, ἤγουν εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν αὐτοῦ εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς ἀνατολῆς, ἡ δὲ πρώτη ὥρα τῆς νυκτὸς εἶναι ἡ δεκάτη τρίτη ὥρα, ἥτις ἀρχίζει νὰ | μετρηθῆται ἀπὸ τὴν πρώτην ὥραν τῆς ἡμέρας. 20 135^v

Ἑρμηνεία.

Περὶ τοῦ τί πρέπει νὰ ἔχη τις: ἓν μακρὸν φόρεμα ἄσπρον ἱερατικὸν ἢ ἀπὸ λινάρι παστρικόν, ἓν σπαθί, τὸ ὅποιον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος νὰ ἔχη γραμμένον **†** ἀγλά **†** καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο **†** ὄν. Ἐν πεντάγωνον καμωμένον, ὡς ἐγράφθη, ἐπὶ μεμβράνας κατσικίου¹⁶⁸, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ γίνῃ μία λει<του>ργία τὴν ἡμέραν τῆς Τετράδης καὶ νὰ ῥαντισθῇ μὲ | ἀγίασμα. Ἐν καινούργιον πήλινον ἀγγεῖον διὰ νὰ βάλλουν τὸ πῦρ. 30 136^r

Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις πρὶν ἀρχίσῃ.

Ὁ ἐνεργῶν πρέπει νὰ εἶναι ἐξωμολογημένος καὶ κοινωνισμένος, καθαρὸς καὶ ἀμίαντος ἑννέα ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου, καὶ τὰς τρεῖς τελευταίας νὰ νηστεύῃ. Ἡ προᾶξις πρέπει νὰ γίνῃ ἀξαναούσης τῆς Σελήνης καὶ εἰς μέρα ζυγῆ. Εἰς τὴν ἡμέραν καθ’ ἣν θέλεις νὰ κάμῃς τὴν προᾶξιν, | ἔχε τὸ θυμίαμα τῆς ἡμέρας ὡς ἄνωθεν, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ λέγε τὴν εὐχὴν ταύτην: 136^v

“Ο Θεός Ἀβραάμ, ὁ Θεός Ἰσαάκ, ὁ Θεός Ἰακώβ, εὐλόγησον τὰ εἶδη τῶν πλασμάτων τούτων, διὰ νὰ ἀποκτήσουν δύναμιν καὶ ἀρετήν, καὶ εὐωδία αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ ἤθελεν εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὰ οὔτε ὁ ὑπενάντιος, οὔτε κανέν εἶδος φαντάσματος, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου, ὅστις ζῆς καὶ βασιλεύεις εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”. Ἐπειτα ῥαντίζεις τὸν ἁγιασμόν | εἰς αὐτὸ ἐπάνω. Ἔχε τὴν φωτίαν¹⁶⁹ ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλεις εἰπῆ τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν εἴτε πύρινον ἐξορκισμόν.

“Ἐξορκίζω σε, πλάσμα πυρός, εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄν, τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὰ πάντα, ὅτι ἀμέσως νὰ ἀπομακρύνῃς ἀπὸ σὲ κάθε φάντασμα διὰ νὰ μὴ ἤθελε βλάβῃ κατὰ τι κανένα. Εὐλόγησον, Κύριε, τὸ πλάσμα τοῦτο τοῦ πυρός καὶ ἁγίασον αὐτὸ διὰ νὰ εἶναι εὐλογητὸν πρὸς ὕμνον τοῦ ὀνόματός σου καὶ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ βλάβην οὔτε εἰς τοὺς φέροντας αὐτὸ οὔτε εἰς τοὺς βλέποντας, | δι’ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου”.

Ὁ ἐνεργῶν, ἐνδυνόμενος τὸ πανικὸν ἄσπρον ὑποκάμισον, ἄς λέγῃ τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν:

“Ἄγκο, ἀγκόρ, ἀμακόρ, ἀμιδές, θεοδονίας, ἀνιτόρ, διὰ τῆς ἀξιότητος τῶν ἀγγέλων σου τῶν ἁγίων, Κύριε, θέλω ἐνδυθῆ τὸ ἔνδυμα τῆς σωτηρίας, ὅπως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητῶ νὰ δυνηθῶ νὰ ἐκτελέσω, διὰ τὸ ὑπεράγιον ὄνομα Ἀδωναῖ, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν”.

Πλήν, προπάντων πρέπει νὰ στερεώσωμεν εἰς ποῖον καιρὸν, | ποίαν ἡμέραν, ποίαν ὥραν, εἴτε τῆς νυκτὸς εἴτε τῆς ἡμέρας, ἔχει τις νὰ κάμῃ τὴν προᾶξιν. Κατὰ τὸ παρὸν ἄς στερεώσωμεν τὸν καιρὸν τοῦ καλοκαιρίου τὴν ἡμέραν τῆς Τετάρτης περὶ τὰς 11 τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἐνεργῶν, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν προᾶξιν, πρέπει νὰ εἶναι παστρικός καὶ ἀμίαντος διὰ ἑννέα ἡμέρας, ἐξ ὧν τὰς τελευταίας τρεῖς νὰ ἐγκρατευθῆ ἀπὸ πᾶσαν τρυφήν καὶ νὰ εἶναι ἐξωμολογημένος καὶ κοινωνισμένος. Ἡ προᾶξις πρέπει νὰ γίνῃ εἰς αὐξάνουσαν Σελήνην | καὶ ζυγὰς ἡμέρας.

Ἐρχόμενος εἰς τὸν ἀποφασισμένον τόπον εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν θέλει φέρῃ τὸ ἀγγεῖον τοῦ πυρός καὶ τὸ θυμίαμα, ἄλλος θέλει φέρῃ τὸ βιβλίον καὶ τὸν ἁγιασμόν, καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ πεντάγωνον. Ὁ ἐνεργῶν θέλει φέρῃ τὸ σπαθὶ λέγων λιτανείας καὶ οἱ μαθηταὶ νὰ ἀνταποκρίνωνται. Ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον, θέλει γίνῃ ἓνας κύκλος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον¹⁷⁰. Θέλουν γίνῃ τρεῖς κύκλοι, τὸ πλάτος | ἑννέα ποδῶν καὶ μίαν σπιθαμὴν ἀπέχοντος ὁ εἰς τοῦ ἄλλου. Εἰς τὸν κύκλον τὸν μεσαῖον θέλεις γράψῃ πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ κύκλου: α’ τὸ ὄνομα τῆς ὥρας, ἧτις οὔσα ἑνδεκάτη τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Τετράδης ἔχει ὄνομα ἀπαῖ. β’ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου, ὅστις κυριεύει εἰς τὰς ἑνδεκα ὥρας τῆς Τετράδης καὶ εἶναι Οσαχιήλ. γ’ τὴν σφραγίδα τοῦ ἀγγέλου, ὅστις κυριεύει τὴν ἡμέραν | τῆς Τετράδης καὶ εἶναι ἡ ἀκόλουθος. δ’ τὰ ὀνόματα τῶν ἀγγέλων τῆς ἡμέρας τῆς Τετράδης, οἵτινες εἶναι: Ῥαφαήλ, Μιήλ καὶ Σεραφιήλ. ε’ τὸ ὄνομα τοῦ καιροῦ τοῦ καλοκαιρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι Κασμεράν. στ’ τὰ ὀνόματα τῶν βασιλευόντων ἀγγέλων κατ’ ἐκεῖ-

νον τὸν καιρὸν τοῦ καλοκαιρίου, οἵτινες εἶναι: Γαργετέλ, Ταριέλ, Γαβιέλ. ζ' τὸ ὄνομα τοῦ σημείου τοῦ καιροῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι Τουβιέλ. ι' ἢ τὸ ὄνομα τῆς γῆς τοῦ καλοκαιρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι Τεστατίβι. θ' τὸ ὄνομα τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης αὐτοῦ τοῦ καιροῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι Ἀτεμαῖ, Ἀραματάς. 140^r

Εἰς τὸν ἄνω κύκλον πρὸς ἀνατολὰς ἀριστερόθεν γράψε τὰ ὀνόματα τῶν ἑναερίων ἀγγέλων, οἵτινες βασιλεύουν τὴν ἡμέραν τῆς Τετράδης καὶ εἶναι Μεδιάδ, Ἡμοδιάδ βασιλεύς, καὶ Σεγουῖνος, Σαλάλες, οἱ μινίστροι αὐτοῦ. 5

Εἰς τὸν κάτω κύκλον γράψε τὰ τέσσαρα θεῖα ὀνόματα **†** | Ἀδωναῖ **†** 140^v
Ἐλωῖ **†** Ἀγλά **†** τετραγραμμάτων **†**¹⁷¹.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου πρὸς ἀνατολὰς α καὶ πρὸς δυσμὰς ω. Ἐξω τοῦ κύκλου γράψε εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τὰ πεντάγωνα. 10

Περὶ ἱερουργίας καὶ εὐλογίας # τῶν κύκλων, καὶ πρῶτον: περὶ τῆς εὐλογίας τῶν κύκλων. Τοὺς ῥαντίζεις μὲ ἀγίασμα λέγων: “Ραντιεῖς με, Κύριε, ὑσσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι”. Ἐπειτα ἔμβα εἰς τὸν κύκλον καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου ἐπικαλέσθητι τοὺς | ἀγγέλους τοῦ δευτέρου οὐρανοῦ, οἵτινες βασιλεύουν τὴν ἡμέραν τῆς Τετράδης, καὶ γονυκλιτῶς θέλεις εἰπῆ: 141^r

Πρὸς ἀνατολὰς. “ὦ σεῖς, ἄγγελοι Ματλαῖ, Ταρνήλ, Μπαραποράτ, ἔστε βοηθοὶ εἰς τὰς αἰτήσεις μου καὶ βοηθοὶ εἰς ἐμέ, εἰς τὰ ἔργα μου καὶ τὰς παρακλήσεις μου”. 20

Πρὸς δυσμὰς. “ὦ σεῖς, ἄγγελοι Τερομέ, Μιρατόν” κ.τ.λ., ὡς ἄνω.

Πρὸς μεσημβρίαν. “ὦ σεῖς, ἄγγελοι Μιλιέλ, Νελαπᾶ, Μπαπέλ, Γαλουήλ καὶ Τελακουέλ”, | ὡς ἄνω τοῦ ὀπισθεν. 141^v

Πρὸς ἄρκτον: “ὦ σεῖς, ἄγγελοι Τεέλ, Ῥαέλ, Ἰαρικέλ, Βαναέλ, Βαλέλ, Απριόν, Λιτζιριουάλ”, ὡς ἄνω. 25

Θέλεις ἐπικαλεσθῆ ἐκ νέου ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου, δηλαδή πρὸς ἀνατολὰς: “ὦ σεῖς Κεδιάδ, βασιλεύς, Σακουῖνός, Σαλάπες, ἄγγελοι τοῦ ἀέρος, ὦ σεῖς Ἀπαῖ, ὄνομα τῆς ἑνδεκάτης ὥρας, Σαχιήλ, ἄγγελε τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τῆς ἡμέρας τῆς Τετράδης, ὥρας Ῥαφαήλ, | Μιήλ, Σεραφιήλ, ἄγγελοι τῆς ἡμέρας τῆς Τετράδης, ὥρας Κασμαράν, ὄνομα τοῦ καιροῦ τοῦ καλοκαιρίου, ὦ σεῖς, Ἀτεμαῖ, ὄνομα τοῦ Ἡλίου τοῦ καλοκαιρίου, ὦ σεῖς 142^r

“ἀρεμάτας”, ὄνομα τῆς Σελήνης τοῦ καλοκαιρίου, ὦ σεῖς Ἀδωναῖ, Ἐλωῖ, Ἀγλά, τετραγραμμάτων, θεῖα ὀνόματα, ὅλους ἐσᾶς ἐξορκίζω καὶ προστάζω διὰ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀδωναῖ, ἅγιος ὁ Θεός, ἰσχυρός, ἀθάνατος, παράκλητος, Α καὶ Ω. 30

Καὶ διὰ τῶν τριῶν τούτων μυστηριωδῶν ὀνομάτων, Ἀγλά, Ὀν, τετραγράμματος, ὅτι χρεωστεῖτε σήμερον νὰ ἐκτελέσετε τὸ ὅ,τι | ζητῶ”. Τὸ ἴδιον λέγεις καὶ 142^v

πρὸς δυσμὰς, ἄρκτον τε καὶ μεσημβρίαν. Μὲ τοῦτο διάβασε τὸν σημειωθέντα ἐξορκισμόν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐνεργεῖς. Ἐὰν δὲν πεισθοῦν, τότε μεταχειρίσθητε τὰς ἀκολουθούς ὀρκομωσίας καὶ τοὺς ἐξορκισμούς.

Εὐχή τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος πρὸς ἀποδίωξιν πνευμάτων¹⁷²

143^r “Κύριε, Κύριε, Κύριε, ἅγιε καὶ ἅϊε Θεὲ παντοκράτορ, οὗ τὸ ὕψος τῆς θεότη-
 τός σου οὐδεὶς δύναται κατανοεῖν, δέομαι ἐνισχυσαί με | τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δυνάμει
 τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σου, ἵνα ἀπὸ χεῖρα μου γένωσιν τὰ πνεύματα τῶν δαι-
 5 μόνων, ἀερίων, ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὡς ἔδωσες ἐξουσίαν
 τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος, υἱοῦ Δαυίδ, καὶ ὑπέταξε πάντα τὰ δαιμόνια εἰς τὴν
 ὑποταγὴν του, οὕτω δός μοι χάριν τῷ δούλῳ σου, ὅπως ὑποτάξω εἰς τοὺς πόδας
 μου πεσεῖν τὰ πνεύματα τῶν δαιμόνων, εἰς ὄνομα “ἔλ, ἐλί, ἐλωέ, Ἰδωναῖ, μεχέλ,
 143^v Σαδαῖ, Σαβαώθ, ἐλ, αἶ, λαλαζόν, λεμτὰ κιδιέβατε, τετραγραμμάτον, Α καὶ Ω, ἀρχή,
 Ἰωάσαφ, Μπασάλ | ἀσαχάς, ραύ, παλατον, ἀλελτος, αρεπα, αλωθ, δεμουθ, νισορ,
 αδαμ, σορλαῖς, μελαφλους, ανα, αβουναρουμ, πιραμ, μποχαν, ζεῖ, αλαμ, λεθετα,
 εν, εε, ταελ, ζεφι, ζεφιρες, φεριν, φακα, φανι, σε, λαεμ, καρουνε, καραμ, μπαρουχ,
 ἄττα, ἄδωνα, μελαχσατα, ιπενε, εδα, ἐλ, ἐλ, αμαγωρ, αβρισον, αθι, θοελ, αυμπεσελ,
 ἄμμων, αμωῖν, αμεθ, οὐδάδ, δαμαετ, δαλγίδαμα, πινθ, ιερα, σιμχα, αρωθ, σκαελ,
 144^r σοττον, θεῖ, ουρον, τεσου, εμου, | ζαῖρατ, δαθ, δουδιμάκ, κρεβενορα, ἰαήλ, ἰαλ, ια-
 ους, ἰασουσμαχ, μεκρούχ, Βαῖ, Τιαρχιήλ, Σαμουήλ, μαλχαήλ, αδωες, χάϊ, ἄττα,
 ἐλωῖμ, ορα, ἄμιτα, ῥάμχα, κοῖ, ἔλιον, τετραγράμματον, γράφετε ζελεον, εεδαλόν,
 Ναβάρ, μπαιρανα, ἄβουνα, ἴνον, καῖμ, λεολάμ, χαῖν, φακων, ζιβλατον, εἶα, ζαγ-
 μων, εφαμονε, ἐλωῖ, ἐλωῖ, ἐλωῖμ, Α καὶ Ω, ἀρχή καὶ τέλος.

144^v Ὁρκίζω καὶ ἐξορκίζω καὶ σφίγγω σας καὶ συναποστέλλω¹⁷³ σας | πνεύματα,
 καὶ σᾶς ἐπιτιμῶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῶν νὰ σκορπισθῆτε
 εὐθὺς τὴν ὥραν ταύτην εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ
 νὰ δεθῆτε καὶ νὰ παραδοθῆτε καὶ νὰ μὴ στραφῆτε πλέον εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
 Ὁρκίζω σας καὶ σᾶς ἐπιτιμῶ καὶ ἀναθεματῶ σας, ἀκάθαρτα πνεύματα, εἰς τὰ
 25 Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ καὶ εἰς τὰς ἐννέα τάξεις τῶν ἀγγέλων, εἰς τὸν Βαραήλ,
 Μιχαήλ, Ἰσμαήλ, Ἰασδαήλ, Οὐρουήλ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους καὶ ἀγγέλους,
 145^r ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, πολυόμματα καὶ κυριότητας, | καὶ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Ῥα-
 χιβιήλ καὶ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Ἀζακιήλ καὶ εἰς ὅλον τὸ τάγμα τῶν ἀγγέλων, εἰς
 τὸ ὅποιον εἶναι ὁ Κύριος, εἰς τὰς ἑπτὰ δίπλας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ φρικτὰ
 30 ὀνόματα ὅπου ἠκούσατε, νὰ μὴ κάμετε τίποτε κακὸν εἰς ἐμὲ οὔτε εἰς τοὺς
 ἀνθρώπους μου. Ὅλοι εὐθὺς τὴν ὥραν ταύτην νὰ σκορπισθῆτε εἰς τὴν κατοι-
 κίαν σας ὅπου σᾶς ἠτοίμασε Κύριος ὁ Θεός. Ὁρκίζω σας καὶ ἀναθεματῶ σας,
 ἀκάθαρτα καὶ μιαρὰ πνεύματα, ὑπάγετε ἄνω εἰς τοὺς διωρισμένους τόπους
 145^v σας, εἰς τὸ ἄλγα καὶ εἰς τὸν τεφράκ | καὶ εἰς γοργοδάν καὶ εἰς τὴν βασίλισσαν Σιμ-
 βύλλαν καὶ εἰς τὸν νῦν πρῶτον θρόνον τῶν δαιμόνων πάντων, ὅτι εὐθὺς τὴν
 ὥραν ταύτην νὰ χαθῆτε καὶ νὰ σκορπισθῆτε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον. Ὁρκίζω καὶ
 ἐξορκίζω καὶ σφίγγω σας καὶ βουλλώνω σας καὶ ἀναθεματῶ σας, ἀκάθαρτα καὶ
 μιαρὰ πνεύματα, καὶ ἐπιτιμῶ ἄνω εἰς τοὺς ἀρχηγούς τοὺς πυρίνους καὶ εἰς τὸν
 Ἀρχαγών καὶ εἰς τὸν Μισεγερά καὶ εἰς τὸν Ὁρταούφ καὶ εἰς τὸν παλαιότατον

27 κυριότητος cod.

ὄφιν καὶ εἰς τὸν πρῶτον θρόνον τῶν δαμόνων, ὅτι εὐθύς τὴν ὥραν ταύτην νὰ σκορπισθῆτε | ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον καὶ νὰ ὑπάγετε καλῶς εἰς τὰς ὁδοὺς σας. **146^r**

Ὁρκίζω σας καὶ ἐπιτιμῶ καὶ βουλλώνω σας, ἀκάθαρτα καὶ πονηρὰ πνεύματα, εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ δύναμιν αὐτῶν, ὅτι νὰ ὑπακούσετε καὶ νὰ φύγετε τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦτον. Μακαδριήλ, Ἐφελωήλ, Σπελωήλ, **5**

Σεπτεφοήλ, Ἀναήλ, Μιδγισιήλ, Ταξιήλ, Μελχισεήλ, Μιχαήλ, Οὐρουήλ, Βιλωήλ, Σπενδιήμ, Σπερδικούμ, Οὐρουήλ, Σαβαγιήλ, Μαντοήλ, Ἐθατικοήλ, | Ἀποδοκιήλ, **146^v**

Βαρπεβιήλ, Ῥαφαήλ - Ἀναήλ - Ἀγαθοήλ, Φυλακτωήλ, Κιρσουήλ - Κτινοήλ, Σακατιήλ - Ὁσοραήλ, Ἐφμεήλ, Σαλαήλ, Σιλισίλ, Ῥαγουήλ, Μέλχισεδέκ, Ἀγαθουήλ, Ἀμπεήλ, Νερουήλ - Κατνιήλ - Μπαδιαπέχσαβιήλ - Ῥαφαήλ - Ἀφμαήλ, καὶ Ἰσήλ **10**

... φοβηθῆτε καὶ ἐντραπῆτε τὰς ὀνομασίας ταύτας τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τὴν χάριν καὶ δύναμιν τῶν ὀνομάτων τούτων. Σᾶς ἐπιτιμῶ καὶ σᾶς ἐξορκίζω ὅτι εὐθύς τὴν ὥραν ταύτην νὰ φύγετε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον καὶ νὰ | χαθῆτε, νὰ μὴ σταθῆτε **147^r**

πλέον. Ὁρκίζω σας, ἀκάθαρτα καὶ μαρὰ στοιχεῖα καὶ πνεύματα, καὶ σᾶς ἐπιτιμῶ εἰς τὰ ὀνόματα ταῦτα: “Ἐλρασιχοῦ - Βααχανοῦ - Ἰρόχ - Ἀπαῖλ - Ῥαβες - Ἰεμέθ - **15**

Ὀλολίμ - Λαχαζίλ - Ἰσενε - Ἀδωναῖ - Λεώχ - Ῥαθεουσώ - Σικούμ - Λωῖμ - Γιαφουτζοῦ - Ἰβαχά - Μιναδάμ - Πιμάν ...” Ὁρκίζω σας καὶ ἐξορκίζω σας καὶ σφίγγω σας καὶ βουλλώνω σας καὶ ἀναθεματίζω σας¹⁷⁴, ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ σᾶς ἐπιτιμῶ εἰς τὰ ἑπτὰ πέταλα τοῦ ἁγίου Θεοῦ καὶ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Θεοῦ | τὸν **147^v**

ἀκοίμητον καὶ εἰς τὰ γράμματα τὰ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἡλίου ἵνα μὴ με παρακούσητε, ὅτι ὀρκίζω σας καὶ ἐπιτιμῶ σας εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου καὶ εἰς τὸ ἀστερικὸν τοῦ Ἡλίου, ἵνα μὴν με παρακούσητε τὰ ὅσα φέρω εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ’ εὐθύς τὴν ὥραν ταύτην σκορπισθῆτε καὶ χαθῆτε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον καὶ νὰ μὴ στραφῆτε πλέον εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀλλὰ νὰ ὑπάγετε καλῶς εἰς τὰς **20**

ὁδοὺς σας ... Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Ἀδωναῖ - | Ἐλωῖ - **148^r**

Σαβαώθ - ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, χάριτι αὐτοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀπόστρεψον καὶ διασκόρπισον τοὺς δαίμονας τοὺς ἀκαθάρτους καὶ πονηροὺς καὶ πᾶσαν μαγείαν, ἐνέδρας, τοῦ πονηροῦ μηχανάς, τοῦ σατανᾶ αὐτοῦ¹⁷⁵, νὰ σκορπισθοῦν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, διάλυσον ἐξ οὐρανοῦ πᾶσαν τὴν ἔπαρσιν με **30**

τὴν θεϊκὴν δύναμιν, κάθειλον καὶ δὸς ῥοπήν, φυγὴν, νὰ σκορπισθοῦν καὶ νὰ μείνη **148^v**

καθεὶς μας | ἀνενόχλητος ἀπὸ τὰς κακὰς παγίδας τοῦ πονηροῦ διαβόλου ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν ... ”.

Ἄλλος ἐξορκισμὸς

35

“Ὁρκίζω σας, δαίμονες, εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἵνα ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, ἀγλά, ἀρχά, ἀγλαῖ, ἀγλαώθ, γλιρί, ἀγλό, ἀγλατά, ἀγλεξετο, ἀγλαώθ, ἀγλαῖ, ἀγλετέ, ἀγλιατά, ἀγλαξώ, ὀρκίζω σας, δαίμονες, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ | Ἰαάωθ, ὀρκίζω σας, δαίμονες, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰσδραήλ. Ὁρκίζω σας, πνεύματα ἀκάθαρτα, κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ κτίσαντος ὅλον **149^r**

40

τὸν κόσμον καὶ εἰς τὸν Θεὸν τὸν φωτεινόν, ἵνα ἀναχωρήσετε ἀπὸ τὸν τόπον
 τοῦτον, πνεύματα πονηρά, πνεύματα σκοτεινά, ὀρκίζω σας εἰς τὰ ἀγιάσματα
 τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς γεγραμμένας πλάκας θείῳ δακτύλῳ, ὀρκίζω
 149^v σας, πνεύματα πονηρά, κατὰ τῶν εἰκοσιτεσσάρων τῶν λειτουργούντων τὸν
 θρόνον τοῦ ἁγίου Θεοῦ τῆς κορυφῆς ἀδιαλείπτως, ὀρκίζω | καὶ ἐξορκίζω ἐσᾶς,
 πνεύματα ἀκάθαρτα, πνεύματα, πνεῦμα πονηρόν, σκοτεινόν, πνεῦμα βίας,
 πνεῦμα ἐπιβουλῆς. Ὀρκίζω σας κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὄρατου καὶ ἀοράτου καὶ
 φοβεροῦ, ὃν τρέμει καὶ φρίκτει πᾶσα κτίσις τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ὀρκίζω
 10 σας κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, ὃν τρέμει πᾶσα ἀρχὴ καὶ ἐξουσιασται ἁγίων
 καὶ φρίκτουν τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφείμ, ὀρκίζω σας εἰς τοὺς τεσσάρους
 ἀρχαγγέλους, ὅπου ἀνακατώνουν ὅλους τοὺς ἀνέμους, νὰ σᾶς ἀνακατώσουν
 150^r καὶ ἐσᾶς, στοιχεῖα, νὰ ἐξέλθετε ἀπὸ | τὸν τόπον τοῦτον. Ὀρκίζω σας εἰς τοὺς
 ἁγίους ἀγγέλους, τοὺς προστάτας Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐρουήλ καὶ Ῥαφαήλ καὶ
 ἐπὶ τὰ θεῖα Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἀναχωρήσατε στοιχεῖα ἀπὸ τὸν τόπον
 15 τοῦτον ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ τὸν
 τόπον τοῦτον εὐθύς καὶ νὰ ὑπάγετε εἰς τόπον καλὸν καὶ εὐμορφον, ὅπου σᾶς
 ἐτοίμασε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ. Ἐβγα εὐθύς καὶ μίσεισε καὶ ἄφησε
 τὸν τόπον τοῦτον ὅπου κατοικεῖς τόσους χρόνους, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”. |

150^v

Ἐξορκισμός

“Σὲ τὸν πρῶτον ἐφευρετὴν καὶ τὸν ἀλαζονείας ἀρχηγὸν καὶ τὸν ἄρξαντα
 κακῶν τῶν ἀρχαίων, πρῶτον Ἐωσφόρον¹⁷⁶, νῦν ὅτε σκοτεινόμορφον, τὸν βου-
 λόμενον τὴν σὴν καθέδραν θεῖναι ὑπεράνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁμοι-
 ον θέλοντα εἶναι τῷ ἀναπλάσαντι τὴν ἐξουσίαν ἅπασαν ἐπιταγῆς, τὸν ὑπέρο-
 25 γκον καὶ γνώμην καὶ προαίρεσιν, μαρὸν τὴν ἀλαζονείαν πρὸς ἅπασαν τὴν κτί-
 σιν, ἣν ὁ Κύριος ἰώμενος, ὡς φύσει ἀγαθός, ἀθάνατον ἐποίησεν εἶναι, σὲ φημί,
 151^r τὸν Βεελζεβούλ¹⁷⁷, ἄρχοντα τῶν καταχθονίων, | ἐξορκίζω σε καὶ ἐπιτιμῶ σε ἐν
 ὀνόματι τοῦ ἀοράτου καὶ τῆς ἀκαταλήπτου θεότητος, τῆς ἐν τρισὶ ὑποστάσει
 διελομένης καὶ μιᾷ τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ φαινομένης, μεμνημένον σε τῆς ἐξ
 30 οὐρανοῦ κατὰ Ἄδου κολάσεώς τε καὶ καταπτώσεως ἐκ τοῦ σοῦ θρόνου τῆς
 ἀπλέου δόξης καὶ ἀπείρου λάμπσεως διὰ τὴν ἄμετρον σου ἔπαρσιν ἐν νοεροῖς
 μείνε, ὑπόδρασον μάκρος καὶ λαβεῖν ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς, σὺν πάσῃ τῇ τῶν
 151^v ἔργων σου δυνάμει ἀπόστησον τῆς αἰεὶ εἰρήνης ἐν γῆ καὶ καταχθονίοις καὶ κα-
 35 τισχύοις σκοτεινοῖς | καὶ βαράθροις κολάσεως καὶ φάραγξιν ταῖς τοῦ Ἄδου κα-
 θάπερ εἰς τάρταρον κολάσεως δεδεμένος, καὶ οὐ λύσει σε σίδηρος ἐκ τῶν
 χειρῶν τῶν ταξιαρχῶν καὶ τοῦ προστάτου καὶ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἀλλὰ βε-
 βλημένος τρισὶ βέλεσιν, ὥσπερ σίδηρος ταῖς τρισὶ ταύταις λέξεσιν, τὸ ἴπρόσκο-

μον δώης ὡς καὶ ὅτε εἰς θυμὸν ἀφίξαι, τὸν θυμὸν λέγω τοῦ Θεοῦ ἔνεκα τῆς ὑπε-
 ρηφάνου σου γνώμης καὶ δόξης, ὅτε ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ καὶ προστάτης ἰλα-
 ρότητος ἐν Ἄδου σὲ καταγαγὼν ἀνέδειξεν ἀφωρισμένον τῶν ἄνω, ἵνα ἔχωμεν **152^r**
 ἅπασαι τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοῦ Σαβαώθ, ὃν τρέμεις, πονηρὸν διάβο-
 λε, σὺν ὅλοις σου τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις. Καὶ τοῦτο σοι προστάζω, **5**
 ὅπως, ἅμα τοῦτο ἐνωπισθῆς, φεύξῃ ἀπὸ τοῦ θησαυροῦ τούτου, ὃν ὁ φύσει
 ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος Θεὸς ἐποίησε καὶ ἔσωσεν ὡς πάλαι ποτὲ τὴν ἑαυτοῦ
 οὐσίαν πλανηθεῖσαν ὑπὸ συμβουλῆς σου τοῦ κακοῦ ὄφεως, ἐλύτρωσε βασανι-
 σμένην οὕσαν τότε κακοῖς σου πάθεσιν καὶ τοῖς ἄλλοις δεσμοῖς τῆς ἁμαρτίας,
 οὗ τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον καὶ τὸν ἅγιον θάνατον καὶ τὰ πάθη προσκυνοῦμεν οἱ **10**
 πιστοί, ἵνα ἡλυτρωθῶμεν τῆς παγίδος σου, ἐχθρὸν καὶ πολεμιστὰ καὶ ἁμαρτίας **152^v**
 πρόξενε, διάβολε, σατανᾶ, ὃς ἐκατηργήθης ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ τοῦ δόντος ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατῆσαι ἐπὶ ὄφεων καὶ σκορπιῶν καὶ
 πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τοῦ σατανᾶ διαβολίαν, ἵνα ὑποτάσσω-
 νται τὰ πνεύματα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ συμμάχους ἔχωμεν τὰς ἐπουρανί- **15**
 ους δυνάμεις, νοεράς τε καὶ αὐλοῦς, ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους, στρατιάς τῶν
 νοερῶν ἀσωμάτων καὶ τὴν δέσποιναν κυρίαν Θεοτόκον Μαρίαν, μητέρα τοῦ
 γλυκυτάτου Ἰησοῦ ἡ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις μάρτυσι **153^r**
 καὶ ὁσίοις, δικαίοις, προφήταις, ἀποστόλοις καὶ πᾶσι τοῖς τάγμασι τῶν γυ-
 ναικῶν μαρτύρων, οὐδέποτε βλάβειαις, πονηρῆ, ταῖς διαβολικαῖς σου μηχαναῖς **20**
 καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενος, ὅπως συμβυθίσῃς ἐμὲ εἰς τὴν γέενναν, ἀλλ' οὐπο-
 τε ὄψει ἢ ἴφάσι τοῦτο κατοργιζόμενος τῇ ἀοράτῳ ἐνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἥτις πά-
 ντα ἐποίησε τὰ ἀδύνατα δυνατά, ἀποτελοῦσα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος αὐτὰ εἰς τὸ εἶναι
 καὶ τοὺς ἀτελεῖς τελείους ἐποίησεν καὶ τοὺς ἀγραμμάτους εὐκλεεῖς διδασκά-
 λους ἡ τῆς σοφίας αὐτοῦ πέπραχε, ἡ ἐπιτιμῶσα σε καὶ πάντα ὄντα φύσει πονηρὰ **153^v**
 πνεύματα, ἡ καταργήσους τὴν ἰσχύν σου, διάβολε, ἡ φέρουσα ἐπ' ὤμων τὸν
 θρόνον τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντες ὑποτάσσωνται τῶν ἔργων σου, ἐχθρὸν τῆς ἀλη-
 θείας, καὶ συντριβῶσιν καὶ συνθλάσωσι τὰς μηχανάς, ἃς ἔχῃς, ἵνα κατὰ πάντων
 ἡμῶν ἰσχύης καὶ ὅλως ταῖς διαβολαῖς σου συντριφθῶμεν τὴν καρδίαν, ἀλλὰ θα-
 νάτῳ καὶ λόγῳ ἦν ἐπάταξε τὸν ἄχραντον τοῦ Σωτῆρος πλευρόν, ἡξιώθην ἡ λύ- **30**
 τρωσις τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἡ κατάρας τῆς **154^r**
 ἀρχαίας, ἧς πρόξενος γέγονας καὶ τῶν, ὧν νῦν πράττομεν τοῖς πονηροῖς σου
 λόγοις πειθόμενοι καὶ τῇ πάλαι θελήσει τοῦ γνῶναι πονηρὸν καὶ ἀγαθόν, ὃ τὸν
 θάνατον ἠνεγκεν ἔστ' ἂν ἐξ ἀφθάρτου αὐθις ὁ Θεὸς βροντήσας τὴν ἀναγέννη-
 σιν τοῦ θείου βαπτίσματος¹⁷⁸ ἐχαρίσατο ἡμῖν ζωὴν τε τὴν αἰώνιον καὶ τὴν τοῦ **35**
 ἀρχαίου πάλιν κατάστασιν καὶ φρουράς καὶ φύλακας ἔθετο ἡμῖν, ἀγγέλους
 ὑπηρέτας, ἵνα σκέπωσιν καὶ περιθάλπωσιν ἡμᾶς, κατὰ φύσιν ὁ προφήτης, ὅτι
 τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
 σου, ἐπὶ χειρῶν ἡ ἀροῦσι σε μήποτε προσκύψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, ἐπὶ **154^v**
 ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα, βασι- **40**
 λίσκον καλεῖσαι πονηρῆ, σὺ ὁ βασκαίνων τὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,

τοῦτο εἰς τὸ θανατῶσαι τὴν ὄψιν, ἀλλὰ τὴν τοῦ θεοῦ σταυροῦ ἀντίληψιν¹⁷⁹, ὁ
 βασκαίνων μάτην πεπόρευται καὶ αἱ τέχναι σου καὶ πανουργίαι σου κεναὶ ἀνε-
 πεφάνθησαν, δις κελεύω τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι, ᾧ καθ' ὑδάτων ἢ γῆ ἐστε-
 ρέωται, ὑπάκουσον τοῦ ἐντάλματος, δαιμόνιον ἀναγές, ἀναιδές, ἀναίσχυντον, |
155^r ἀσελγές, δαιμόνιον σκοτεινὸν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὑπάκουσον, ὅπως ἂν
 τυγχάνης, ἢ δρακοντοειδῆς ἢ θηριοπρόσωπον ἢ νυκτίλαλον ἢ κωφὸν ἢ μωρὸν
 ἢ βδελυρὸν ἢ ἐξ ἐπιβουλής τινὸς μάγου ἐπενεύθης ἢ προσεπέλασας ἢ ἐκ λάκ-
 κου ἢ περιβολαίου ἢ ἐκ λειμῶνος ἢ ἐξ οἴκου ἢ ἐκ θαλάσσης δαιμόνιον ἢ ἐναέ-
 ριον ἢ δροσοειδές ἢ βροντοειδές ἢ ἀγριοειδές, ἀπόστησον καὶ ἀναχώρησον, σὺ
 10 καὶ πᾶσα ἡ ἐνέργειά σου. Παρῆλθε γὰρ τῆς δυνάμεώς σου ἡ διορία καὶ φεύξη
155^v ὡς κάμινος ζοφώδης | καὶ φλογίζουσα πυρὶ καὶ κεκλημένος ὑπὸ Θεοῦ εἰς τάρ-
 ταρον τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, ὅπου ὁ χῶρος τῶν ὅσοι ἐξ ἀρχῆς σοὶ δεύονται
 καὶ οὐ κατοικήσεις σὺν ἀνθρώποις. Ἡ προσευχὴ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς
 ῥάβδος σιδηρᾶ συντρίψει τὰς παγίδας καὶ τὴν ἰσχύν σου, διάβολε, ὅτι θέλημα
 15 τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει ὁ Θεός, ὃν προσκυνῶν ζητῶ κατὰ πόθου τὴν
 κατὰ σοῦ μάστιγα τῆ ἀοράτῳ δυνάμει καὶ καθελῶ σου τὰς τυραννίδας ἃς πράτ-
156^r τεις καὶ ἐπιβουλεύεις τῷ πλάσαντι, φθονεῖς | καὶ θέλεις ἅπαντας γενέσθαι σου
 ὁμοίους θελήματι, ἀλλ' ἡμεῖς μὲν γινώσκομεν ὃν ἡμᾶς ἔνωσε δώσας τὸ φύσημα
 καὶ οὐ γαυριώμεθα ὑπέρογκοι, ὡς εἰδότες ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος καὶ ἐξ αὐλοῦ ἡμᾶς
 20 εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν, πνεῦμα ζωῆς ἐμφυσήσας καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀξιώ-
 σας ἀπεθέωσεν ἡμᾶς ἕνεκεν τῆς πολλῆς καὶ ἀμέτρου ἀγάπης τῆς πρὸς ἡμᾶς, ὅτι
 πρὸ καταβολῆς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ αἰωνίως ἤνωσε, καὶ ἰδοὺ φθονερόν τὸ πλά-
156^v σμα ὁ Θεός ἐποίησε, ὁ Κύριος ἡμῶν | Ἰησοῦς Χριστός, ἵνα δείξῃ τὴν αὐτοῦ δό-
 ξαν. Ἀπόστησον καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, σὺ καὶ οἱ ἀκόλουθοί
 25 σου, καὶ βρο<το>κτόνοι μὴ γενῆτε, ἀλλὰ Χριστός ὁ βασιλεὺς δώῃ τοῖς μαροῖς
 τούτοις ἄφιξιν καὶ κάθοδον εἰσελθεῖν, ὡς ἔκπαλαι, εἰς χοίρων ἀγέλην, οὐχὶ ἐν
 ἀνθρώποις, ἀλλ' ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν σπηλαιῖσι καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς, καὶ οὐχὶ
 ἐν κόσμῳ. Καὶ γὰρ ὁ κόσμος ἔγνω ὡς ἰδίαις χερσὶν ἡμᾶς ἔπλασε καὶ δοξάζομεν
157^r τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα, ὅπως ἀοράτως ἡμᾶς ὀδηγήσῃ | εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
 30 εὐαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐκεῖνος, διατρίψῃ τὸν διάβο-
 λον, καὶ μέγαν καὶ μικρόν, τὸ πνεῦμα τῆς ῥαθυμίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀμελείας, τὸ
 πνεῦμα τῆς ὀκνηρίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀκαθαρσίας, πνεῦμα τὸ σπαρακτικὸν καὶ
 ἀφριστικόν, πνεῦμα τὸ τῆς γαστρομαργίας, τὸ πνεῦμα τῆς πονηρίας, τὸ πνεῦμα
 τῆς πορνείας, τὸ πνεῦμα ἀδιαφαγίας, τὸ πνεῦμα πολυφαγίας, ἴλυποσίας, τὸ
 35 πνεῦμα γοητείας, τὸ πνεῦμα τῆς φιλαργυρίας, τὸ πνεῦμα τῆς κακίας, τὸ πνεῦμα
157^v στρουθολομανίας, τὸ πνεῦμα τὸ ζοφερόν, τὸ | ἔχον πρόσωπον ἀνθρώπου, με-
 λανόχροον, πνεῦμα τὸ μὴ λαλοῦν, τὸ πνεῦμα τὸ ἐνεργοῦν τὸν ἄνθρωπον ἐκδυ-
 θέντα αὐτοῦ τὰ ἱμάτια γυμνὸν βαδίζειν, πνεῦμα τὸ συγχίζον τὰ μέλη τοῦ
 ἀνθρώπου, τοὺς νεφρούς, τὴν καρδίαν, τὰ ἐντός, τὰ ἔξω, τὰ ἔσω, τὰ ἄνω, τὰ κά-
 40 τω, τὰ πόρρω καὶ ἐκ γῆς, χαμαὶ τοὺς δακτύλους, τοὺς πόδας, πρὸς ἐργασίαν τῶν
 πονηρῶν, πνεῦμα δυσειδές, τὸ πνεῦμα τῆς ἀσθενείας, τὸ πνεῦμα ῥίγους καὶ φρί-

κης, ἢ λοιμικῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἀσθενείας, τὸ πνεῦμα τοῦ ἀκορέστου, τὸ πνεῦμα
 τῆς ὑπερηφανείας καὶ γαυρώσεως, | τὸ πνεῦμα κενόδοξον, τὸ πνεῦμα ἡμίονος, 158^r
 τὸ πνεῦμα δραστικόν, τὸ πνεῦμα ἐλεεινόν, τὸ πνεῦμα δράκοντος, τὸ πνεῦμα
 ὄφραως, τὸ πνεῦμα βασιλίσκου, τὸ πνεῦμα ἀσπίδος κωφῆς, ὀρκίζω σας καὶ ἐπι-
 τιμῶ σας ὅλα τὰ πνεύματα, πονηρὰ καὶ ἀκάθαρτα στοιχεῖα, κατὰ τῶν ἁγίων 5
 ἀγγέλων Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐρουήλ καὶ Ῥαφαήλ, καὶ
 κατὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων πολυομμάτων Χερουβείμ καὶ ἑξαπτερύγων Σεραφείμ,
 ἅγιος ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, Τριάς Ἁγία, δόξα σοι ...¹⁸⁰”.

Ἐτέρα εὐχὴ εἰς τοῦ † σχωσεν τὴν γῆν διὰ θησαυρόν¹⁸¹ |

“Ὁ Θεὸς τῶν κυρίων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, στήτω ἀρχὴ ὀδυνῶν, 158^v
 ἐξουσιῶν θρόνε καὶ κυριοτήτων, ὁ Σαβαώθ, οὗ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἀπάντων πλή-
 ρωμα τῆς γῆς ἐπιστήσεται καὶ τὸ ἐνάντης ἀποθήκευμα ἐν χερσίν ἄνθρωπον ἐχα-
 ρίσατο ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν γῆς καὶ ἐσύ, ὁ φωλεύων δράκων, ἄκουσον φωνῆς πα-
 τροπαραδότου καὶ κτιστικῆς ἐπαγγελίας ἐξ ἀρχῆς, ὣτινι Ἰερεμίας ὁ προφήτης
 ἐν χερσίν γῆς τὰς κλεῖς Ἱερουσαλήμ ἐναπέθηκεν ὡς ἀμανάτιον καὶ φύλακα καὶ 15
 ταῖς ἀκτίνεσιν τοῦ ἡλίου δεδώρηκε. Ὅτε γὰρ πάλιν ἐξάγειν τι ζητεῖ λέγων “ἔβγε
 τὰς κλεῖς μου, δῶσε αὐθις ὡς σὲ δέδωκα, οὕτως καὶ γὰρ νῦν καὶ σέ, δράκον, | κο- 159^r
 λάσω σε καὶ ἰκετεύω σε, δός μοι ταύτας τὰς κλεῖς τούτου τοῦ θησαυροῦ, τὰ μα-
 λάματα τούτου τοῦ κεκρυμμένου χρυσοῦ, προσάγομέν σοι †σὺ καὶ τὴν ὄπλων
 δύναμιν, ταύτας τὰς φωνὰς τὰς Χαλδαϊκὰς: φάνικούμ - κείμ - κῶν - κάν - κάλ - 20
 χήρ - σούλ - σαλήμ, μανές - οὔτεβὰ - Βανισάρ, ψαλη, σαλή, κυνούρ βαρ - μαρ,
 σαδδωή, Σαδδοκ, δουσα, οὔουη ... καὶ τὰς Συριστι φωνὰς ... ἐμά - οὔρεμ - μα-
 ψουρι - σουρι - σαλβα - οὔρεκ - Σαλβα - βανήρ - σαρ - οὔκειμ - μανέρ - σαλι -
 νταῖραμ - μπβλ - μεβλ - οὔχεμ - σαλμέ, οὔρεμπουναάς - ἄσομ - ἐρός - Σαλομ -
 ζαλ - οὔζέρ - ραβ - οὔδακ - γαρομ - ξαλι - σελ - οὔσερ - μαξιμου - | μαξιλομ - λο- 159^v
 ρέμ - ὕταλη - ἀτζουρ - σετζα - νταλ - νατακυμ - οὔρεμ - σέρομ - ἐρομ - κουμ -
 καλι - ντου - σαλη - ταρομ - ῥοεμ - μανές - κέος - Ἰερεμίας - προφήτης - ἐτέτον
 - λίθον ἐποίησας εἰδωλον αὐτοῦ καὶ ἐλύθησαν. Μὴ γινώσκητε ὅτι ὁ λίθος,
 ῥίνούτω καὶ ἄγὼ τοῖς λόγοις μου καὶ τοῖς προστάγμασί σου γῆ καὶ λαβὼν ταῦτα
 στήναι καὶ σταθῆναι ὡσάν λίθος, νὰ λάβω ταῦτα τὰ ἀργύρια τὰ ἐν τῇ σῆ καρ- 30
 δία κεκρυμμένα καὶ τὸν πλοῦτον, τοῦτον τὸν θησαυρόν, καὶ μαλάματα κρατεῖς,
 φεῦξον καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦτον τὸν τόπον καὶ ὡς λύεται ἡ ἀράχνη ἐκ τῆς
 ἀνέμου βροντῆς καὶ μὲ φουσήματος, οὕτως καὶ | ἐσύ, διάβολε καὶ αἱ τέχναι τοῦ 160^r
 ἐμφωλεύοντος εἰς ἐσὲν καὶ κρατοῦντος τὰ δεδομένα μοι ἀργύρια ἢ χρυσοῖον εἴτε
 σπάθην εἴτε μάχαιραν εἴτε ξίφος †πλακῆς πυκνοῖς σκότεσιν ἢ ἀῆρ ζοφώδης, ἵνα 35
 μὴν ἔχῃς ἐξουσίαν πλάσαι τοιοῦτα μηχανήματα, ἀλλὰ οὔτε νὰ δυνηθῆς ποτὲ διὰ
 νὰ κατασκευάσῃς αὐτὰ ὡς κάρβουνα¹⁸² ἢ ὡς ἄμμον ἢ ὡς λίθον, οὔτε εἰς ἄλλον

14 ὣτινι: ὁ τοὺς cod. 16 ἔβγε: εὐγη cod.

εἶδος τι κατασκεύασμα τούτου τοῦ θησαυροῦ, ἀλλὰ νὰ μείνη ὡς εἶναι, χρυσίον καθαρόν καὶ ἄδολον, νὰ τὸ ἀφήσης εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἀβλαβὲς κελεύει σε ὁ ἅγιος Προκόπιος¹⁸³. Ὁ γὰρ οὖν κἀκεῖνος ὁ λαβὼν, ἔλαβον παρὰ τοῦ ἁγίου Νικολάου | τοὺς νομισμένους θησαυρούς. Κελεύει σε ὁ ὅσιος Ζαχαρίας, ὅστις
 5 ἐδέησεν [πισαειν τὸν Θεὸν πλούτισέ τον, ὁ Θεὸς] εὐλογιὰν ἀντὶ πέτρα καὶ εὔρε καὶ γέγονε πλούσιος. Κελεύει σε ὁ δίκαιος Ἰώβ, ὅτι μετὰ τοῦ πανυμνήτου γέγονεν πλούσιος, ἵνα ἀφήσης λάβωμεν ταῦτα τὰ ἀργύρια καὶ εἶ τι πᾶν εἶδος ἐστίν.

Σοὶ γὰρ αὖθις λέγω σοι τοὺς ὄρκους τούτους, χαλδαϊκὰ προσάγων¹⁸⁴, ἵνα μοι
 10 δώσης ταῦτα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ ἀφήσον αὐτὰ ὡς ἡῦρες καὶ φύγε εἰς τὴν κατοικίαν σου, ἣν σᾶς ἠτοιμάσεν ὁ Κύριος, ὁ παντοκράτωρ ὁ ὑψιστος
 161^r | Σαβαώθ, λέγοντας ταῦτα τὰ ῥήματα χαλδαϊκὰ: “μενόν, μαρουτζισιμέρη, ουλ.μά.ντά. φιψ. σακιμ, κουκ. φεῦρβ, ρουμα, λαός, μαές, σαμορ, μορεμ, ντεχ, σεμαν, οὐλεμ, χαχουλεμ. βαρουσέρο, μουτεβα, σαλμαρου, μαρουσι, σελβα, οὐλαμ,
 15 οὐκικ, μπαρι, σελσα, οὐλριμι, κέρμει, μαρη, μανές, νουτ, φαρα, πουη, χαμ, μπουήτ, λαμ, οὐλμ, ἐλσαρο, σαρρα, ντες, οὐταρι, σαλιψ, σαλβιν, λεγισ, κειαβ, ψας, σαβερ, βαναδαλ, ναάρ οὐλιεμ, λέμ λεμεσα, νιο, κειος. Ὁ Μιχαήλ, ὁ ἀρχάγγελος, ἐβύθισεν τὰ ὕδατα [εν χονάς], οὕτως καὶ ἐγὼ τῶν χαλδαϊκῶν δὲ [οἴκων] ὀνομάτων,
 161^v | σχίσω[ν] τὴν γῆν ταύτην. Καὶ τὰ μὲν χρήματα χαλδαϊκῶς λαβὼν καὶ τὰς
 20 τέχνας σου, δράκον πολυμήχανε, ἀφανίσω καὶ διαλύσω, ὥσπερ ὁ Κύριος ἐν τῇ φλογὶ τῆς καμίνου εἰς δρόσον μετέβαλεν ἐπὶ τῆς βασιλείας <Να>βουχοδονόσωρ εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ ὅσον χρόνον ποιῆς αὐτὸν ἀνάλυσον, οὕτως καὶ ἐσὺ δράκον νὰ ἀφανιστῆς ἀπὸ τοῦτον τὸν τόπον ὅπου κατοικεῖς καὶ φωλεύεις. Μόνον, πρὶν ἄλλους ἐξορκισμούς, χάρισέ μοι τὰ ἀργύρια ταῦτα ἢ τὰ μαργαριτάρια
 25 ἢ χρυσίον ἢ ἀργύρια, εἴτε λίθον πολύτιμον ἢ καὶ ἄλλον, ὅ,τι εἶδος ἢ καὶ ἵνα μὲ
 162^r χρειάζεται καὶ ὄχι ἐσένα. Αὐτὰ | σὲ ζητῶ καὶ στερεώσεις τοῦτο, ναὶ δράκον¹⁸⁵, μὲ τῶν φωνῶν τούτων: “ Σεφέρ, μαθαηλ, Σαθαήλ, ἐσβορ, βαρο, ὁμούν, Σεμαφοψ, ψορακε, ναβ, Σαρομη, ντελεψ, σαμάρ, βαρι, θουηλ, σαλμο, ραμ, ουρέμ, σερο, καρη, ντουλη, σαλμο, ντελιμη, καρο, νητερ καὶ παρινα, αψομ, ψαροβη, σολβο, κορε, νταρι, σελβα, μανες, ραβη, τουές, σαρισου, λακαράμψαι, ἄκλομ, ἄλουμ, ντορές, σουρεμ, ντάς, κελμόν, μανάς, μοην, ταχέως, ταχέως, ταχέως, τεμοκ”, τῶν
 30 μεγάλων καὶ φρικτῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων ὀνομάτων ἐν Τριάδι ὑμνουμένου Θεοῦ, τοῦ Σαβαώθ¹⁸⁶, προσάγω σου, ἐνέστητε γῆ καὶ σεῖσε, εὔσπλαχνος, | κατοικῶν, πολυμήχανε δράκον, ἢ τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ
 35 πᾶσαν δύναμιν, ὅτε ὁ οὐρανός, εἴτε γῆϊνος, εἴτε καταχθόνιος, οὗ τῷ ὀνόματι ὡς καιροῖς καὶ χρόνοι Νῶε ἢ ἡ γῆς ἐκαταπόντισε τοῖς ὕδασιν καὶ αὖθις τοῦ αὐτοῦ ὀνόματι καὶ χύνονται τὰ ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς βυθίσεως, οὗ τῷ ἁγίῳ ὀνόματι ὁ μὲν κόραξ, ὁ σαρκοφάγος, ἐν λειψάνοις εὐρέθη, ἢ δὲ περιστερὰ ὡς

καθαρός ἐν δέντροις ὑψώθη καὶ φύλλον ἐλαίας ἢ κάρφος ἐν τῷ στόματι κρα-
 τοῦσα καταλλαγῆς καὶ ἀγάπης ἀνά μέσον αὐτοῦ τε καὶ Θεοῦ σημεῖον ἤχθη ἐν
 τῷ Νῶε καὶ οὐκ ἐγνωρίσας | Κύριος περιζῶντα τι πτοήθη τοῦ κατακλυσμοῦ **163^r**
 δύω καὶ ἔλεον, ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί· ἴδε, δράκον πολυμή-
 χανε, καὶ σὺ κρατουμένη γῆς ἐλαία τῆς καταλλαγῆς καὶ τόξον τῆς Σελήνης εἰμιν **5**
 μεροσιν καὶ ἄδεια χαρίζουσιν καθ' ἡμῶν [εὐδεκατῆς] [σχηνήν] καὶ μάχην καὶ
 ὀλιστὸν ἵνα φύγῃς μακρὰν καὶ αὐθις ἀπέλθῃς μακρὰν ὡς ὁ μαῦρος κόραξ ἐν κο-
 λάσεσιν, ἵνα ἐκεῖ εὐρεθῆς κακὸς καὶ οὐχὶ ἐνθάδεν καὶ ἔτσι λάβω τὰ νομίσματα
 καὶ χρήματα, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ εἴ τι ἄλλο εἶδος ἔστω. | Ἡ κιβωτὶς γὰρ ἐμῆ **163^v**
 ὡς καὶ Νῶε, ἵνα φυλάξῃ με, ἔστιν φώτισις τοῦ Θεοῦ εἰς καλόν, ἵνα βιώσω καλῶς. **10**
 Σὺ γὰρ ὡσπερ δῶρον ταύτας τὰς φωνὰς τὰς χαλδαϊκὰς, βροτοειδεῖς, καυχώμε-
 νος κατὰ σοῦ λαλῶ καὶ φθέγγομαι: “βορ, βαρούς, οὐλαμάν, μανό, σέραμ, ἔλβε,
 βουλβε, οὐσέκ, σαρι μαρι, σέλιλ, σέφερ, ῥαφάς, χουτζούρ, οὐτζεβα, βαλούς, ἀμά-
 ψου, ἀθαρσούς, ουλ, φαρο, ζουμ, αγκη, βεεζβα, σαρι, ἔλου, (Βεελζεβούλ), βουλ-
 τζεβα ζαβα τορα ζαψα, θασσα, ἔρμας, σαματ, ντουτές, σαρλή, κφλό, σαμαρ, σα- **15**
 λαθαλ, ἐλμαγόν, φισιόν, σαραν, κασσάρ, | σαλμα, μουλατ, ἄκκα, ὀκουλάς, ἦτουτ, **164^r**
 μουκ, πονιψ, σαμον, ἐλβαν, βαρους, ρουςκαψ, μανες, σελμον, μαρεψ, σαμικ, οὐί,
 λουι, σουι πουι, δοι, γουη, ξουουητ, ψοί, μοριψοσα, λεμο, Ναριμα, ναλταλμα,
 Ναρ, ραβη, Νασον σκόλατι, μεοναρι, πενέζουρ, τουνερ, ζεβολί, μουρτι σουφρά-
 τι, κονές, ζαλο, νζουνές, σερές, σορές, οὐτζου, σόρεκ, σαλμο, Ναρσέμτ, ντά, ρι- **20**
 ραψι, δονές, ίδουνεμ, κελβαβαψου, λεμαβρο, ῥοβαβνακειναρές, νζές, χούϊ,
 (βουελζεβούλ, ἐκοναρ, νταριμ, σουλ, μαξοελματ, ραβα, μαρι, ψουν, ἄρ, | σουλι- **164^v**
 νάρ, τζελ, φελμέ, φαρερ, ντοράς, τζούς, οὔσο, οὔσσό, μανροσερα, σεφετιμό”, καὶ
 ὡς βαρουχ ὑπὸ θείας δυνάμεως σκεπασθῆς μὴν ἰδῆς χαλασμόν τῆς Ἱερουσαλήμ
 καὶ τὰ σῦκα βεβαφθήκασιν, οὕτω καὶ νῦν, δράκον πολυμήχανε, κἀγὼ σκεπα- **25**
 στῶ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου καὶ Θεοῦ ὀνόματος, τοῦ “ἡλί, ἡλί, λαμά, ἐλόγι” οὐ φοβη-
 θήσομαι τὰς μηχανάς σου καὶ ἐνέδρας πράξεις κατ' ἐμοῦ, ἵνα τευλάσειμῃ τοῦ μὴ
 βαλεῖν τὰ νομίσματα καὶ θησαυρίσματα, ὡς φύσει πονηρά, καὶ μὴ θέλων τὸ
 ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐγὼ σὲ τάζω ἵνα πάντοτε καὶ σοῦ μέμνημαι, | ὡς προ- **165^r**
 σάγων σοι θυσίαν καὶ ἱβεβουλεβὰν καὶ θέλεις μόνον ν' ἀφήσω λαβεῖν καὶ οἰκίαν **30**
 πράσων ταῦτα τὰ τάλαντα, χρυσίον, ἀργύριον καὶ εἴ τι ἄλλο τιμητικὸ εἶδος
 ὑπάρχει ἐν ταύτῃ τῇ γῇ κεκρυμμένα ὑπὸ σοῦ. Οἶδα γὰρ ὅτι σὺ ὁ κυριεύων, ἐν
 σοὶ γὰρ ἔστιν στοιχειωμένα, ἐστοιχειώθησαν¹⁸⁷, ἐν πᾶσι παρεδόθησαν, ἐν σοὶ
 παρεδώκασιν, ἀλλὰ γινώσκομε πάλιν ὅτι σὺ χρημάτων οὐ φροντίζεις καὶ ὁ μέ-
 λει σε ἱάπεκος, ὃν θέλεις γὰρ σὺ προσάγειν ὡς μὴ δεσπότης, τοῦτον θυσίαν καθ' **35**
 ἐκάστην ταύτης ἐγὼ πληρώσω καθ' ἐκάστην ἡμέραν¹⁸⁸, ὅτε κἀγὼ εὐχαριστῶ
 ὑπὸ σοῦ | καὶ ὑπὸ τῆς σῆς χειρός, ναί, δράκον, εὐτυχηθῶ καὶ χαριστῶ, θέλω ἔχω **165^v**
 τὴν χάριν ὑπὸ σοῦ καὶ εἰς πάντας θελήσεως. Ὅθεν σὺ, πᾶν ἐνθυμούμενος, ταύ-

10 βιώσω καλῶς: βοῖος σε καλὸς cod.

τας τὰς ὑποσχέσεις, πλήρωσόν μου τοῦτο τὸ ζήτημα ἵνα τὸ εὐχαριστῶ, ἂν σὺ καὶ
 μὴ κεῖνο μὲ δείξης καὶ μάταιον, εὐριστικός γάρ, φθεγγόμενος καὶ ἐλπίζω ὑπὸ
 σοῦ λαβεῖν ταῦτα: “μάν, ζόροβαψ, βεραχισσα, σαλμόν, σαλμάς, μουρίν, μου-
 166^r ραψ, γκιουψ, ψουλ, ψουλι, μαβρο, ροεμάν, ῥουψισαλ, σολμα, κουκιψ, σαλο,
 ρουβουρ, βοεζ, ζαλσο, σορα, μασουρ, ροεμ, μαβρι ροεμ, | ρουσαμ, σαμορεμ, μο-
 ρας, τζορες, τζορε, τζαριμον, λαμαναμ, σουλνα, τακριμαρ, μαρσκατ, μαρκατ,
 μαρκατ, σουλαρ, ραψοβε, ντορες, οὐψ, σαλμαῶ, οὔτεβο, σούλαρι, καρουψ, μα-
 ρουψ” καὶ ὡσπερ Μωϋσῆς ἔσκισε τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ ἐφάνη ξηρὰν γῆν
 καὶ ἐπεριπάτησεν ὁ Ἰσραηλιτικός λαὸς μὲ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, οὕτω νῦν καὶ ἐσύ,
 10 γῆν, κελεύω σε καὶ ὑποτάζω σε καὶ προστάζω σε μὲ τῇ προσταγῇ πᾶσα ζωδίου
 καὶ ζωδίων πλανητῶν καὶ ἀστέρων Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ὡσπερ ῥάβδος, τὰ
 166^v αὐτὰ ὀνόματα ἐνωθῆναι καὶ σχισθῆναι, | σχίσουν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἀναφανῆ
 τὸ κεκρυμμένον χρυσίον καὶ τὰ κεκρυμμένα ἀργύρια τὰ ἐν σοὶ θησαυρισμένα ...
 ἴαμε γάρ ἡ τύχη μέλει ἴβουλε χάρισέ καὶ οὐχὶ ἕτερον καὶ μὴ μεταπλάττης ἕτερα
 15 ἔργα σκηνῆς, ἀλλὰ καθὼς ἦσαν ταῦτα ... εὐαγορ, τόκ οριο. Σὺ γάρ, δράκον, ἄνθη
 χαλδαϊκὰ ὑπὸ σοῦ φθεγγόμενος, βοῶν μεγάλως καὶ κράζω, ἀφήσετε λαβὼν
 τοῦτο τὸ χρυσίον τὸ κεκρυμμένον “Σαλβα, βαρι, σαμοναρ, ξιναμολ, μολενι,
 167^r μουλ, μολις, λανβαρ, βαρουψι, μαχορ, ξουλουρος, | ξέλο, ὄχκός, οὔσαρι, σαμψο-
 μο, κλιναρο, ῥουβοαμ, μαβρο, (βεελζεβουλ) βαροε, σουλ, σουλ, ουηλ, μανες, ντο-
 20 εμ, καρεμ, καρι, ουουλ, οὔη, μαρψα, κουης, κουτ, τανηρ, οὔλιμ, λάμ, ἔλου, κοουτ,
 σουλβα, μαριψο, σουλβάνεις (βέρσέβουλις) σουηλ, ἐκέγζ, ἀκαριμ, βαριχ, ουλμα,
 ἀμπο σουλι αμεν, ουρι, ἀμήν, ἀμήν”¹⁸⁹.

Πρῶτα λέγετε τὸν ὀρκισμόν τοῦτον: “Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
 πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημέ-
 167^v νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι | Κυρίου ... Κύριε ὁ Θεὸς Σαβαώθ, πάτερ παντο-
 κράτωρ, ὑψιστε, οὗ τὸ ὕψος τῆς θεότητός σου οὐδεὶς δύναται κατανοῆσαι, δέο-
 μαι καὶ παρακαλῶ. Τὸ σὸν γάρ ὄνομα καὶ κράτος ὡς καθὼς ἔδειξες καὶ ἔδωκας
 ἐξουσίαν τὸν σοφὸν Σολομῶντα υἱὸν Δαυίδ, οὕτως δός μοι δύναμιν καὶ σοφίαν,
 ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ δούλῳ σου (..), ἵνα δυνηθῶ μὲ τὴν χάριν σου ἐξουσιάσω τὰ
 30 πνεύματα τῶν δαιμόνων εἰς ὄνομα ἔλ ἐλι ...” ἕως τέλους τὴν εὐχὴν.

168^r Καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς εὐχῆς λέγε τὸν ὀρκισμόν, ἔτσι ὡς καθὼς | γράφομεν ἐδῶ.
 “Ὀρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τὸν Θεόν, ὃς κάθεται ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβείμ
 καὶ Σεραφείμ ἐπάνω, κόσμος ὁρατός τε καὶ ἀόρατος ὑπακούει αὐτόν. Ὀρκίζω
 ὑμᾶς, δαίμονες, ἵνα ἔλθητε ἔμπροσθέν μου τούτην τὴν ὥραν εἰς ὅποιον τόπον
 35 καὶ ἂν εἴσασθε, ἢ ἐν σπηλαίῳ ἢ ἐν ποταμῷ ἢ ἐν τινι τόπῳ, ἢ ἐν ὄρει ἢ ἐν βουνῷ ἢ
 ἐν πεδίῳ ἢ ἐν θαλάσῃ ἢ ἐν τινι τόπῳ ὅπου καὶ ἂν εἴστε κατοικημένα, νὰ ἔλθε-
 168^v τε τάχιστα ταύτην τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν | ὅπου σᾶς χρειάζομαι ἔξωθεν τοῦ
 κύκλου, ὅτι ὀρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τὸν Θεὸν τὸν λειτουργοῦντα, ἄγγελοι,

ἀρχάγγελοι, ἀρχαί, θρόνοι, κυριότητες, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ πολυόματα Σεραφείμ, ἐξουσίαι¹⁹⁰, ἅτινα οὐ παύονται αἰεὶ, διηνεκῶς ὑμνοῦν καὶ λέγουν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἵνα, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκεισθε, νὰ ἐλθῆτε τάχιστα ἀπ' ἔξω τοῦ κύκλου, νὰ ποιήσετε | τὸ θέλημά μου παραχρῆμα ἄνευ βλάβης τῆς ψυχῆς μου καὶ τοῦ σώματός μου, ἡμεροὶ καὶ πραεῖς εἰς ὄψιν ἀνθρωπίνην¹⁹¹ καὶ στολισμένοι ὡσάν γερουσίαν καὶ τάξιν βασιλικήν ... Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, δαίμονες “κόντε τζορτζή, τζανιήλ, χαλεκιήλ, ῥοπεηλ, ροπριφοῦ, λουτζιφέρ, βεελζεβούλ, ἀσμουδιά, ὀρνιαήλ, πεγαρόθ, γαρπεζάκη, ἀσταρόθ”¹⁹², εὐθέως, ὅπου βρῖσκεσθε, ἐλάτε τὴν ὥραν ταύτην πρόθυμοι καὶ ὀγλήγοροι καὶ ἄοκνοι. Ἐπιορκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, ἄνω εἰς τοὺς ἑπτὰ (7) | πλανήτας καὶ εἰς τὰ ἑπτὰ (7) μέταλλα τοῦ Θεοῦ, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκεισθε, νὰ ἔλθετε, μὴν βραδύνετε. Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τὸν μέγαν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μαρμουθουήλ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τὸν μέγαν ἀρχιστράτηγον Βαράχπέλ. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Βαραχιέλ. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τοὺς δύο ἀρχιστρατήγους καὶ ἀρχαγγέλους Γαβριήλ καὶ Οὐρουήλ καὶ εἰς τὸν ἀρχάγγελον Ῥαφαήλ ἵνα ἔλθετε τάχιστα πρόθυμοι καὶ ἄοκνοι, ὅπου | καὶ ἂν εὐρίσκεισθε ταύτην τὴν ὥραν, δίχως ἄργητας, ἔξωθεν τοῦ κύκλου, ὅτι ἔχω χρεῖαν καὶ ζήτημα νὰ σᾶς ἐρωτήσω”. Ταῦτα λέγων θεωρεῖς εἰς τὰς τέσσαρες μεργιές καὶ εἰ μὲν ἀργήσουν καὶ δὲν ἔλθουν νὰ πλησιάσουν ἔξω τοῦ κύκλου, σήκωσε τὴν δεξιάν σου χεῖραν καὶ βάλ' τὴν εἰς τὴν οὐράνιον καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν σου δεῖχνε τὸν τόπον καὶ ὅταν ἰδῆς καὶ ἔρθουν, θέλεις ἰδῆς ὡς νέφος¹⁹³, ἐσὺ δὲ κάθου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ λέγε ταῦτα τὰ ὀνόματα καὶ εὐθέως αὐτοὶ πλησιάζουν, σὺ δὲ μὴν φοβηθῆς ἀλλὰ θαρρετῶς, μετὰ γενναίου προστάγματος. Ἴδου | καὶ τὰ ὀνόματα ὅπου θὰ λέγῃς: “Παρακέλ, ἐχθριέλ, βαθικαριέλ, δαμαριέλ, πιραριέλ, Νορνεμιέλ, ἐλφιέλ, ροπιέλ, ῥεραήλ, ἀμπουνά, ῥαηνιέλ, σταβαλακείμ, αδουκιν, δονιέλ, μορκιέλ, ἔτεσσαραλήμ, δουραλεῖ, ἔλμιέλ, Ἰεθέ, δαριρῖν, ῥασσιέλ, ῥασσαήμ, ἐλλοροήμ, ἄλφε, τέη, ἀρσενεήλ, ἄμεηλ, μπίκεω, ρελίν, ἀναήλ, εἰσσεικέήλ, ῥασσιέλ, ῥασσαήμ, ἐλοροήμ, Σαδιήλ, ροδοναβήλ, περσασσαήμ, πελιροῦ, μειρακῆ, ἐνναρά, φαμμαῖλ κεραδιχη, πιραέλ, μέφιοριν, κανάν, παρανιαάλ, καρναβιέλ, | Ἰαταέλ, ἀχιέλ, ἀλλάμιέλ, καρραχιέλ, ἀφιέλ, τεχίχ, ηλαμιέλ, ἐτάη, ούχάη, ούαρασιέλ, γεσίμ, ζεαργουδιέλ, αούλε, ἐλαποέ, καρναιέλ, οὔτοδοξέλ, ἐλμεή, αούρρα, ἀταφήλ, ἄνεργελ, ῥαμιέλ, σαραήλ, ἔφιελ, ἀκούρ πανιέλ, ἀναριέλ, μοτοραῖλ οβελμελού μεήλ” ... ✠.

Ὁ βασιλεὺς τῆς ἀνατολῆς, τῶν τεσσάρων ἐξουσιαστής, ὀρκίζω ὑμᾶς πνεύματα εἰς τὰ ῥηθέντα ὀνόματα, νὰ ἔλθετε ἔμπροσθέν μου διὰ τῆς δυνάμεως τούτων τῶν ὀνομάτων: ἀσμουδιάς, ὀρκίζω σε καὶ σφίγγω σε μετὰ τὴν συντροφίαν σας καὶ συνοδείαν σας, ἐπάνω | εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Ὁρκίζω ὑμᾶς οἵτινες ἐπέσετε ἀπὸ τὸν οὐρανόν, σὺ πρῶτος ὁ λεγόμενος μεδοῖ. Ὁρκίζω σας καὶ σφίγγω

γω σας εἰς τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ φανέντος οἱ οὐρανοὶ ἴτηλθήσονται, οἱ ἀστέρες πεσοῦνται. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τὴν σάλπιγγα ἣν μέλλει σαλπίζει ὁ ἄγγελος τῆς δευτέρας παρουσίας. Ὁρκίζω σε ἄσμουδαέ¹⁹⁴, λουτζιφέρ, ἀσταρόθ, βεελζεβουήλ, νὰ πάρετε τοὺς δαίμονας ἀπὸ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου, νὰ ἔλθετε | τὴν ὥραν ταύτην καὶ τὴν στιγμὴν τούτην ἀπ' ἔξω τοῦ κύκλου, ὅτι ἔχω χρεῖαν νὰ σᾶς ἐρωτήσω. Ὁρκίζω σας εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα Σαβαώθ, τὸν παντοκράτορα τὸν ὑψιστον, καὶ εἰς τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμόν, τὸ νὰ ἔλθετε ἰλαροί, ἔμορφοι, ὡσάν ἄνθρωποι, μὲ δίχως φόβον, οὔτε φοβερισμὸν ...”.

172^r

Ταῦτα λέγων εὐθέως πλησιάζουν. Τότε ἐρώτα μετὰ τοὺς ὀρκισμοὺς καὶ παντελῶς μὴν φοβηθῆς¹⁹⁵, ὅτι δὲν ἤμποροῦν νὰ σέβουν μέσα στὸν κύκλον, ὁ κύκλος εἶναι ὀπισθεν καὶ ἔμπροσθεν γεγραμμένος...

10

Ἐτέρα τέχνη ἐκλεχτή καὶ δόκιμη κατὰ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, νὰ εἶσαι | πάντα βέβαιος εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ σὲ φοβοῦνται, καθὼς τὸν προφήτην Σολομώντα καὶ Λέων Σοφόν¹⁹⁶.

172^v

15

Καὶ εἰς θησαυρὸν στοιχειωμένον καὶ ἂν θέλῃς νὰ σὲ φέρουν θησαυρὸν, ὀρκίζέ τους οὕτως: “Ὁρκίζω σας ἐπὶ τῶν θρόνων τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου καὶ εἰς τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, τοὺς πρωτοστάτας, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐρουήλ, Ῥαφαήλ καὶ εἰς τὰ θεῖα Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, δαίμονες, εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Θεοῦ τετραγραμμάτου, ὡσπερ ἐστὶν ἀγλά, ἀγλά τά, ἀγλαῖ, ἀγλαόρ, Ἄδω-
ναῖ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, δαίμονες, καὶ ὀρίζω καὶ σφίγγω σας καὶ ἴσυμπολιῶ ὑμᾶς ὧν
20 ὑπὲρ | ἐχρίσθησαν βασιλεῖς καὶ προφηταί. Ὁρκίζω ὑμᾶς, δαίμονες, εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς ὀράσεις καὶ ἀποκαλύψεις τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ εἰς τὴν χάριν τῶν τριῶν παιδῶν, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ, καὶ εἰς τὴν προσευχὴν αὐτῶν, ἣτις ἔσβησεν τὴν κάμνον τῆς φλογός,
25 ἣτις βασιλεῖ Ναβουχοδονόσωρ. Ὁρκίζω ἐσᾶς, δαίμονες, εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ προφήτου Ἡλίου καὶ εἰς τὸν ζῆλον καὶ πόθον ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Θεόν ... οἵτι-
173^r νες εἶστε οἱ πρῶτιστοι δαίμονες τοῦ σκότους ὀνομαζόμενοι | Βεελζεβούλ, ἄσμου-
δεά, ἀσταρόθ. Ὡ ἐσεῖς οἱ μεγαλύτεροι βασιλεῖς, ὅπου ἔχετε τὴν ἐξουσίαν, ποιή-
σετε ὅ,τι θέλω καὶ ζητῶ ἀπὸ ἐσᾶς τὴν ὥραν ταύτην. Ὁρκίζω σας, ὅτι ταύτην τὴν
30 ὥραν νὰ ὑπᾶτε νὰ μὲ δείξετε θησαυρὸν, ὅπου ἐστὶν κεκρυμμένος εἰς ἀπόκρυ-
φον τόπον, ἐν ᾧ ἐστὶν χρυσίον καθαρὸν ἢ ἀργύριον ἢ λίθοι τίμοι ἢ κειμήλιον
τοῦ μαλαμάτου, νὰ εἶναι ἀληθινὸν καὶ βέβαιον· καὶ οὔτινος ἐγὼ δώσω θέλω νὰ
μὴν ἔχετε τὴν ἐξουσίαν νὰ τὸ πάρετε πλέον οὔτε ἀπὸ ἐκεῖνον, οὔτε ἀπὸ ἐμένα,
174^r εἴτε ὅπου | δώσω ἐγὼ νὰ εἶναι ἀληθινὸν καὶ στερεὸν καὶ ὄχι κατὰ φαντασίαν,
35 μόνον χρυσίον καθαρὸν, καὶ νὰ τὸ φέρετε ἐδῶ ἔξω τοῦ κύκλου νὰ τὸ πάρω καὶ
νὰ τὸ φέρῃ ὁ μεγαλύτερός σας ἀπὸ ἐσᾶς. Ὡ φίλοι καλοί, τελειώσατε, τελειώσα-
τε τὸ θέλημά μου αὐτοστιγμῆν ...

20

173^r

25

173^v

30

174^r

35

Ἐπάγετε, δαίμονες, ὀγλήγορα, ποιήσατε τὸ θέλημά μου, ὑπάγετε, ὦ δαίμο-

νες πλούσιοι καὶ ἄρχοντες¹⁹⁷, τελειώσατε τὸ προσταγμένον παρ' ἐμοῦ τούτην τὴν ὥραν καὶ στιγμὴν δίχως ἄργητα ...”.

Ἐορκισμὸς τῆς ἀνατολῆς: | “Ἔσεις, πνεύματα τῆς Ἀνατολῆς, λουτζιφέρ, 174^v
πελζαπούθ, φαταϊ, ἀγαεσίν, Σαλβό, κελσιδό, πουλάσκη, περιοράθ, ὀρέκορνέ,
ὀρνιας, ἀχβεχε, βιναιε, λαπηεῖ, θαρατόν, βορκαρπαρ, Νεσίκηλδῶ, λικατε, πληξ, 5
τεβράς, κακειστέν, κειπλανῆς, ρισδρον, ἀρχιζωγεῖς, ὀπεραλ, μιάρόρ, κηονέ, λα-
πιρέ, λαπιτε, μιγαδέλ, μεντεφρόν, πεφκειόν ... Ἐρχεσθεν, ἔρχεσθεν, ἔρχεσθεν,
ἐλάτε ἐδῶ τούτην τὴν ὥραν ἣν χρειαν ἔχω νὰ ρωτήσω σας νὰ μοῦ εἰπῆτε τὴν
ἀλήθειαν”.

...“Ἔσεις πνεύματα τοῦ Βορέως | ἀσμουδιάς, λεοτόφ, τριαβόχ, γανβαῖς, 175^r
ἀναπόχ, ουφαάς, βαγοαπ, γαλος, βιαροθ, κινοπεξ, μαχοθ, ταρταροηλ, ζαμαρ-
φας, ἀβλικον, Σαβαώθ, Ἰαγελάς, Σαρφανοήλ, ἀρτισούλ, πέσιδον, κειναχάς,
ἀκουρφίριξο, ὀδάμ, μαχοῦ, ματοῦ, δριακοντα, ἀββηζοῦ, ἀβιζούθ, μισήρ, σφε-
δοραπ, ἔρχεσθε, ἔρχεσθε, ἔρχεσθε ὅπου καὶ ἂν εἴστε τὴν ὥραν ταύτην”.

Ἐορκισμὸς τῆς Δύσεως: “Ἔσεις πνεύματα τῆς Δύσεως, ἀσταρόθ, βέλβιαλ, 15
κουταήλ, Νικοτέλ, σαφπορεν, φθοκειήλ, μιρετός, ἀρμετος, μούβλεου, πλοταχαί,
ἐλπριξ, φραγιέλ, νουοπόχ, κυπρειδούχ, βασιγόρ, ἀξινοῦς φθακιήλ, γεσρετός,
ἔρκιγη, | Ἰαπέρ, μελαδούς, βαναχός, ὀλαήλ, Ἰανβοῦ, τραξ' δατι, ὀπρινάς, βοδι- 175^v
μήλ, ἀγγόσκο, Σαββολικέρ, φησισσηκερ, βεχερού ... ἔρχεσθεν, ἔρχεσθεν, ἔρχε-
σθεν τούτην τὴν ὥραν ὀγλήγορα νὰ σᾶς ἐρωτήσω”.

Ἐορκισμὸς τοῦ Νότου: “Ἔσεις πνεύματα τοῦ Νότου, βεελζεβούλ, ἀχονιόθ, 20
ρυξθεούλ, ὑφαμιανήθ, ἐφιλτά, μικταήρ, καρετάρ, Ἰπουλπé, λιστριθό, καπιπούλ,
βοϊδόν, μελησκάρ, πελισκάρ, βελιούλ, πιλγιάπ, γαναβούλ, εἰσγινέλ, ῥεδιπόν, λα-
μαούλ, δαμασόν, ἠπερεήρ, φερμα, ούκκάς, λατζιτάν, πταπαρμέ, λαβεκάς, οὔρι
καὶ | θαψό ..., ἔρχεσθεν, ἔρχεσθεν, ἔρχεσθεν, ἐλάτε ἐδῶ, ὅπου καὶ ἂν εἴστε, εὐθύς 176^r
τὴν ὥραν ταύτην, μὴν ἀργῆτε”.

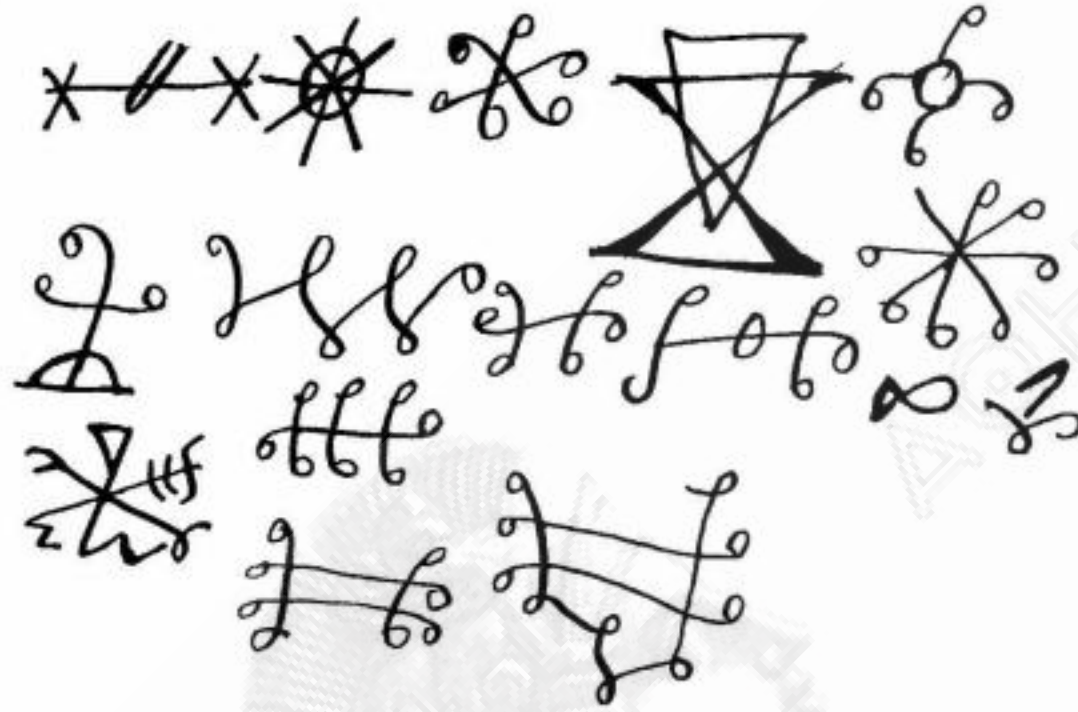
Ἐδῶ σημειώνομεν τὴν ἀστρονομικὴν τέχνην. Ἀρχαὶ τῆς ἀστρονομικῆς τέ-
χνης, περὶ πῶς νὰ ἠξεύρης, τέκνον μου Ῥοβοάμ, τὰς ἀστρονομίας τῶν πλα-
νητῶν διὰ νὰ κάμης αὐτὴν τὴν τέχνην, εἶναι μὲ τῆς σοφίας βασιλείας καμψακῆς
Λέων τοῦ Σοφοῦ διὰ νὰ ἐρωτᾶς νὰ σὲ ἀποκρίνωνται καὶ νὰ σὲ δείχνουν ὑποθέ- 30
σεις ἀληθινὰς, ἀστρονομικὰς, ὅλης τῆς | ἑβδομάδος τὶς ἕξ ἡμέρες, τοῦ πλανήτου 176^v
ἡλίου ἡμέραν Κυριακῆ, ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ, τὸ πουρνόν, ὅπου γεννηθῆ εἰς
τάξιν καθὼς ἔβγη, στάσου καθαρὸς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ἔπαρε τὰ θυμιάματά
του, ὡς καθὼς γράφει, καὶ θυμίασον σταυροειδῶς¹⁹⁸ καὶ λέγε τὴν εὐχὴν ὡς
καθὼς διαλαμβάνει, καὶ ὄντας ἔβγη ὁ ἥλιος, εἶπε τὰ ὀνόματα ταῦτα ἑβραϊκά: 35

“ἀόβ, ἐμέκ, ἀνελιδέ, ἀδομόθ, Βαέλ”¹⁹⁹, ... τότες θεωρεῖς τὸν ἥλιον καθαρὸν
καὶ ὅ,τι θέλεις νὰ ἐρωτήσης ... Λέγε πάλιν ταῦτα τὰ | ὀνόματα ἑβραϊκά: “Μαλα- 177^r
χιέλ, διαδιναέλ, ἐμοαέλ, Ἰσδραέλ”, καὶ ὡσὰν πάρης τὸ ζήτημά σου, τέλος, λέγε
τὴν εὐχὴν ταύτην τῆς ἀπολύσεως ...

“Ὁ Θεός, ὁ εἷς, Κύριος ὑψιστος, Σαβαώθ, ὃς ἐποίησες τὸν ἥλιον ὡς φω- 40
στῆρα καὶ λαμπηδόνα τῆς ἡμέρας, εὐχαριστῶ τὸ πλούσιον ἔλεός σου, ὅτι ἐπή-

177^v κουςάς μου τοῦ ταπεινοῦ δούλου σου (...) καὶ ἐπλήρωσες τὴν θείαν ὄρασίν μου ταύτην ἵνα καυχῆσωμαι λέγοντα: “ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ οἱ ἀστέρες τῶν πλανητῶν | ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν εἶναι ἀμήν ἀμήν ἀμήν”.

5 Γράψε τις χαρακτῆρες τοῦ πλανήτου Ἡλίου, διὰ νὰ μὴν πάθῃς κακόν, εἰς ἀγέννητο χαρτὶ μὲ τὸ μελάνι τοῦ Ἡλίου. Ἴδού.

178^r Τοῦ πλανήτου τῆς Σελήνης ἡμέραν Δευτέρα νὰ τὸ | κάμῃς, εἰς τὰς 15 δεκα-
πέντε τῆς Σελήνης εἰς τὰς ἕξ 6 ὥρας τῆς νυκτός, νὰ εἶναι ξαστεριά, ἤγουν κα-
θαρὸς ὁ οὐρανός, νὰ μὴν εἶναι νεφελώδης, σήκω καθαρὸς ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν
10 καὶ ἔπαρε ἓνα καθρέπτην καινούργιον, ὅπου νὰ μὴν ἔχη ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν του
ἄλλος, καὶ γράψον [καὶ γράψον] τὰ σημεῖα ταῦτα κάτωθεν τῆς γῆς. Ἐπειτα βά-
λε τὸν καθρέπτη σου κατὰ γῆς καὶ ἀλείψον τὰ ὄφρῦδιά σου καλεμίσκι. Καὶ ὅσοι
ἄνθρωποι θέλει εἶναι κοντά σου, ἄς ἀλείψουν τὰ ὄφρῦδιά τους καὶ αὐτοί. Καὶ
178^v τότες κάπνισον στύρακα καὶ χαλβάνη, διάβασον τὴν εὐχὴν | τῆς Σελήνης, κα-
15 θῶς σὲ ἐρμηνεύει ἡ τέχνη. Ἐπειτα λέγε τὰ παρόντα ὀνόματα φορὲς ἑκατὸν
ὀγδοήκοντα ἀριθμὸν 180 τὸ κάθε ἓνα. Ἴδού:

20 “Παβεντούτ - Παχινὰς - Παχοῦ - Παλάχ”. Τότες ὡσάν ἰδῆς καὶ γενῆ ἓνας
στῦλος φωτεινὸς ἀπὸ τὸ φεγγάρι ὅπου εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, βλέπεις καὶ ἔρχε-
ται ἓναν ἓναν φεγγάρι, ἕως ἑπτὰ, καὶ σὰν ἔρθουν [ἔρτουν] 7, τότες φεύγουν καὶ
φανερώνεται μιὰν βασίλισσα²⁰⁰. Ἐρώτα τὴν ὑπόθεσίν σου ἐκεῖνο ὅπου θέλεις
καὶ τότες δίνε τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἀπόλυσιν ταύτην: (εἶναι ἄντικρον). |

179^r “Εὐχαριστῶ σε, Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε Θεὲ τοῦ παντὸς κόσμου, ὁ
ποιήσας τὴν Σελήνην, εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός φωστῆραν, καὶ πληρώσας ἡμᾶς
τὴν θεία ὄρασιν ταύτην, ἵνα καυχῆσωμαι ὅτι παρὰ σοῦ ἔλαβον τὴν χάριν, Χρι-
25 στὲ ὁ Θεός μου, φώτισόν με καὶ λύτρωσόν με ἀπὸ πάσης θρησκείας τῶν ζῴδιων,
ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

5 γράφτης cod.

Ἴδου οἱ χαρακτῆρες ὅπου θὰ γράψῃς κατὰ γῆς. Νὰ βάλῃς τὸν καθρέπτην ἐπάνω, γύρισε τὸν καθρέπτην ἀνάποδα²⁰¹.

Τοῦ πλανήτου Ἄρη, ἡμέρα Τρίτη, εἰς τὰς ὕστερες τοῦ φεγγαρίου, σηκώσου καθαρὸς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ἄμε παρὰ μερὰς ἕξω τῆς χώρας, εἰς τὰς ἑπτὰ 7 ὥρας τῆς νυκτὸς καὶ στάσου κατὰ γῆς, γύρισον τὸ βλέμμα σου πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βορέως καὶ ἀρχίνα νὰ λέγῃς τὴν εὐχὴν ταύτην. Τὰ ζώδια εἶναι αὐτά: Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκορπιός, καὶ λέγεις τὴν εὐχὴν ταύτην:

“Ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, <ὁ> εἰπὼν ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ φῶς, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐν σκοτει καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διαρρηξας, | Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀλήθειαν καὶ ἡ ζωὴν καὶ τὸ φῶς, δοξάζω σὲ τὸν κτίστην καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, Θεὸν καὶ βασιλέαν, τὸν ἐλθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός σου, ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν ἑξαπτερῦγων Σεραφεὶμ καὶ πολυομμάτων Χερουβεὶμ, δοξαζόμενος ὑπὸ τῶν στοιχείων, τὴν κτίσιν συναρμόσας, τοὺς τέτρασιν καιρούς, τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ στεφανώσας, συντρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις, σὺ προετείχισας τὴν θάλασσαν, ψάμμον σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέραν ἔχεχεαὶς πεπλήρωται, | τὰ Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ κύκλω ἐστῶτα καὶ περιπτάμενα φόβου καὶ τρόμου τοῦ ἀπροσίτου δόξης ἀνακαλύπτοντα καὶ βοῶντα ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος. Σὺ εἶπας ταῦτα ὡς ἂν ποιήσετε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς δοῦλος σου (...), ἵνα μὲ τὴν δέησίν μου δείξῃς μου καὶ φανερώσῃς μου τοὺς ἀστέρας, τὸ φῶς καὶ τὴν ἐνέργειαν ...”. Καὶ τότες στοχάσου τὸ βλέμμα σου εἰς τὸν οὐρανὸν κατὰ ἀνατολὰς | καὶ λέγεις τὴν εὐχὴν ταύτην:

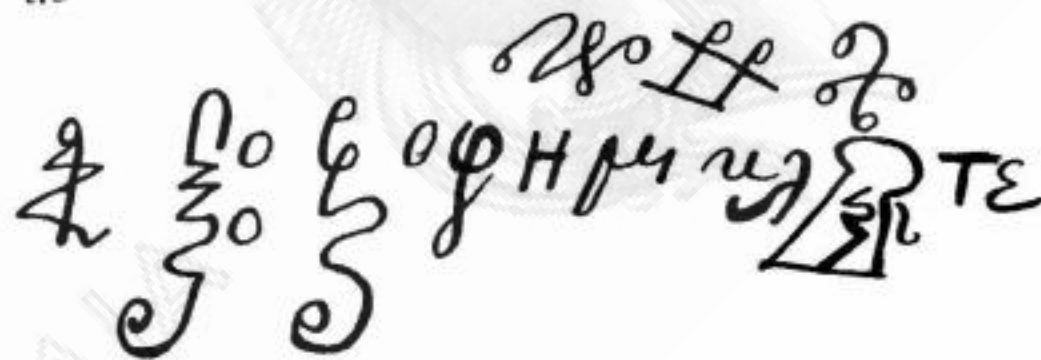
“Δόξα σοι, Κύριε, ἄφθαρτε, ἄχραντε, ἀκατασκεύαστε, ἀναλλοίωτε, ἀμέτρητε, δεδοξασμένον, Κύριε, παρακαλῶ τὸ μέγα σου ὄνομα ἵνα εἰσακούσῃς καὶ μοῦ τῆς δεήσεώς μου δεομένου σου. Δεύτερον σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἀφιερωμένος, δέσποτα, νὰ δείξῃς καὶ νὰ φανερώσῃς τὰς ἀκτῖνας τοῦ πλανήτου Ἄρην, νὰ ἐρωτήσω τὴν ἐρώτησίν μου”. Καὶ ὡσὰν τελειώσῃς τὴν εὐχὴν, θεωρεῖς τὸν οὐρανὸν σκοτεινόν, γύρισε τὸ βλέμμα

8 εἶπον cod. 9 διέρρηξας cod. 12 σου: του cod.

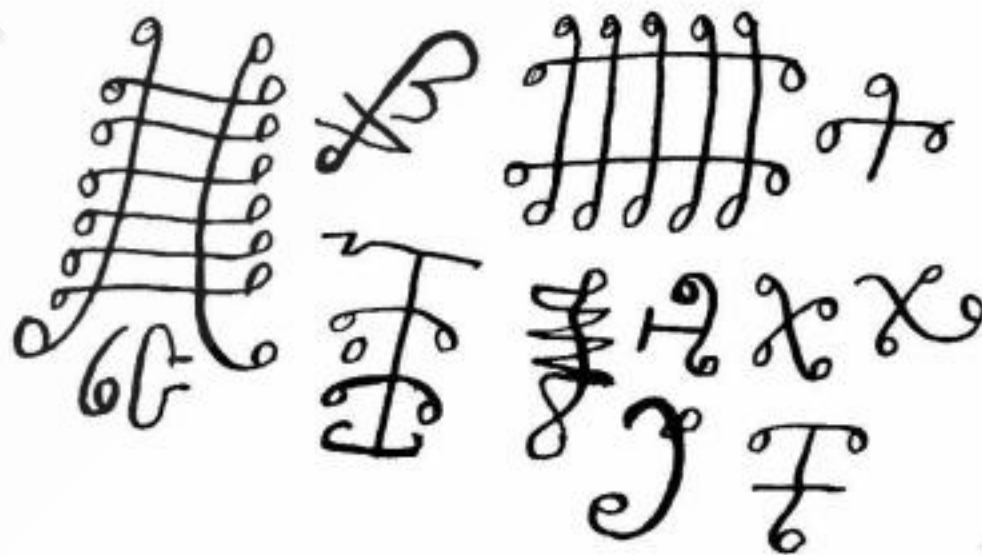
181^v σου εἰς τὸν Βορέαν καὶ θέλεις ἰδῆς τὸν | ἀστέρα μέγαν ἔνθαμπον καὶ θαυμα-
 στόν, καὶ ἂν εἶναι οἱ ἀχτῖνες του φωτεινές καὶ λαμπρές, στάσου καὶ ἐρώτησε καὶ
 θέλεις ἰδῆς νὰ ἔρχονται ζώδια ἑπτὰ 7²⁰², τὰ τρία ὀμπροστά σου, τὸ ἓνα ὡσάν
 χοῖρος, τὸ ἄλλο ὡσάν λύκος, τὸ ἄλλο ὡσάν ἄλογον, καὶ ὀπίσω σου ἄλλα δύο: τὸ
 5 ἓνα ὡς λέων καὶ τὸ ἄλλον ὡσάν δράκος, καὶ δεξιά σου ἓνα ὡσάν ἀλεποῦ καὶ
 ἀριστερά σου ὡσάν ἄνθρωπος ... Σὺ δὲ ὡσάν ποιήσης ταῦτα ... γίνωσκε ὅτι ἡ
 ἀστρονομική εἶναι μεγάλη, καὶ ὄντας ἀρχινᾶς, διάβαζον πάντα πρῶτα τὴν |
 182^r εὐχὴν τοῦ πλανήτου μὲ τοὺς μεγάλους ὀρκισμοὺς εἰς τοὺς ἀγγέλους διὰ νὰ δε-
 σμεύουν τοὺς δαμόνους καὶ νὰ τοὺς διορίζουν καθὼς διαλαμβάνει ἡ τέχνη, μὲ
 10 τὰ θυμιάματά τους²⁰³. Καὶ ὡσάν πάρη τέλος τὸ ρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυ-
 σιν ταύτην ...

“Εὐχαριστῶ σε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὅτι ἐπλήρω-
 σας ἡμᾶς τὴν θεία ὄρασιν ταύτην, ἀπόστρεψον καὶ τὰ ζώδια τὰ πέμποντα ἀπό-
 στησον ἀπ’ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἐν
 182^v σκέπη τῶν πτερυγῶν σου, σκέπασόν με καὶ | ἀνάστησόν με ἐν παντὶ καιρῷ καὶ
 τόπῳ, ἵνα αἰνέσω τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
 τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
 ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”²⁰⁴.

20 Καὶ νὰ ῥίξης ἐμπρὸς εἰς τὰ ζώδια λιβάνι, κόλιανδρόν, μαστίχι, χωρὶς κάρ-
 βουνα. Γράψε ταῦτες τὲς χαρακτῆρες εἰς ἀγέννητον χαρτὶ καὶ βάστα τες ἐπάνω
 σου νὰ μὴν πάθης κακόν. Ἴδου:

183^r

1 μέγαν ἔνθαυβον cod.

Ἡ ἀστρονομία τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ καὶ τοῦ Ζεὺς ὅπως ἔχει νὰ γενῆ. Ἴδου ἡ ἐρμηνεία περὶ τῶν δύο πλανητῶν. Πρέπει νὰ τὸ κάμῃς ἡμέραν Τετάρτην, ἤγουν Τετράδη, τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ. Ὁμοίως τοῦ Ζεῦ ἡμέρα Πέμπτην.

Σήκω καθαρὸς ἀπὸ πάσης | ἀμαρτίας καὶ ἄμε εἰς παράμερον μέρος καὶ κα- 183^v
τάλληλον ὅπου νὰ μὴν εἶναι τὸ μέρος περαστικόν, ἀλλὰ ἀπόκρυφον, διὰ νὰ μὴν 5
σὲ ἐμποδίση κανένας ἄνθρωπος, εἰς τὰς 6 ἕξ ὥρας τῆς νυκτὸς μὲ τὰ θυμιάματα
τῶν πλανητῶν, ὡς καθὼς διαλαμβάνει ἡ τέχνη. Πρῶτον διάβασον τὴν εὐχὴν
τῶν πλανητῶν²⁰⁵, ἔπειτα τὴν εὐχὴν ταύτην: “Δόξα σοι, Κύριε, ἄφθαρτε, ἀκατα-
σκεύαστε, ἀμέτρητε, δεδοξασμένε, Κύριε, εἰσάκουσον καὶ μοῦ τῆς δεήσεώς μου
καὶ τὰς παρακλήσεις μου τοῦ ταπεινοῦ | δούλου σου(..) δεομένου. Δεύτερον, σὺ 184^r
ὁ Θεὸς μου, ὁ σωτὴρ μου, εἰς σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα
ἀφιερωμένος πρὸς σέ. Παρακαλῶ σε, δέσποτα, Κύριε καὶ Θεέ, ἵνα μὲ δείξης καὶ
νὰ μὲ φανερώσης τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἑρμῆ. Καὶ εἰς σὲ ὑπέμεινα πάλιν ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύχταν. Παρακαλῶ σε, δέσποτα, ἵνα δείξης καὶ φανερώσης
πάλιν τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ ἀστέρος ἢ τοῦ Ζεῦ”. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς 15
προσευχῆς γύρισον τὸ βλέμμα σου εἰς τὸν Ἑρμῆ, εἰς τὸν ἀέραν σιρόκου. | Εἶδέ, 184^r
γύρισε τὸ βλέμμα σου πρὸς τὸν Ζεὺς καὶ ὁ Ζεὺς εἶναι εἰς τὸν ἀέραν τοῦ πονέ-
ντε ὡς καὶ τὰς ἄλλας, καὶ βλέπεις δύο ζῴδια, τὸ ἓνα προστινὸν καὶ τὸ ἄλλο ἕξ
εὐωνύμων σου. Τὸ προστινὸν ὡσάν βόδι πισινόν, ὡσάν κριός, καὶ τὸ βόδι θέλει
μουγκρίση φορὲς 2 δύο, τὸ δὲ πρόβατον φορὲς ἑπτὰ 7. Τοῦ βοδιοῦ ἔχε μαῦρα 20
κουκκιά, τοῦ δὲ κριοῦ ῥίξε ἄνιθον²⁰⁶ καὶ τότες ἐρωτᾷς διὰ τὴν ὑπόθεσίν σου καὶ
εὐθὺς δίδεις τὴν ἀπόλυσιν ταύτην:

“Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε Θεέ, ὅτι | ἐπήκουσάς μου 185^r
καὶ ἐκπλήρωσάς μου τὴν θεία ταύτην ὄρασιν, ἵνα καυχῶμαι, ὅτι παρὰ σοῦ ἔλα-
βον τὴν χάριν σου ταύτην. Φώτισόν με καὶ λύτρωσέ με, Χριστέ μου καὶ Θεέ μου, 25
ὁ βασιλεὺς πάντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν, Θεὸς καὶ Κύριος, λύτρωσέ με ἀπὸ τὴν
θρησκείαν ταύτην τῶν ζῴδιων τούτων”.

Σὺ δέ, ἄνθρωπε, ὅταν ποιῆς ταῦτα, προσκύνησον τὸν θεὸν τὸν ζῶντα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅτι αὐτῷ πρέπει τιμὴ, δόξα καὶ προσκύνησιν πάντο-
τε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Γράψον εἰς ἀγέννητον | 185^v
χαρτὶ τις κάτωθεν χαραχτῆρες²⁰⁷ καὶ βάστα τις ἐπάνω σου διὰ νὰ μὴν φοβᾶσαι
νὰ σὲ βλάψουν. Ἴδου:

18-19 ἕξ εὐωνύμων: ἕξαβονισμὸν cod.

Ἐὰν ἰδῆς φόβον καὶ φοβηθῆς, διαβάσεις τὴν εὐχὴν ταύτην: “Ὁ ἄναρχος Θε-
 186^r ός, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος, ἀπερίγραπτος, ἀνεξιχνίαστος, ἄφραστος, ἀένα-
 ός, ἀναλλοίωτος, ἀσύντυχος, ἀναρίθμητος, ὁ ἅγιος Ἐμμανουήλ, ἄκακος, | ἀλη-
 5 θινός, ἀλάνθαστος, αὐτεξούσιος, ἀοίδιμος, ἀναμάρτητος, ἀνερμήνευτος, βασι-
 λεὺς δημιουργός, δεσπότης δίκαιος, ἐλεήμων, εὐσπλαγχνος, ζωοδότης, Θεός
 ἰσχυρός, Ἰησοῦς καρδιογνώστης, λυτρωτής, μακρόθυμος, μαργαρίτης, Τριάς
 ὁμοούσιος, ἀνίκητος, παντάναξ, παντοκράτωρ, παντεπίσκοπος, νικητής, πολυέ-
 10 λεος, πληρέστατος, σωτὴρ ὁ σοφός, φοβερός κριτὴς, καρδιογνώστης, ταπεινός,
 τροπαιοῦχος, ὑπερούσιος, Χριστός, Χριστοῦ πατὴρ, ἄρχων, Κύριος, Σαβαώθ, ὁ
 186^v κτίστης, εὐεργέτης, ἄμωμος, εὐλογητός, ὁ Λόγος μονογενῆς καὶ κυβερνήτης εἰς
 τὰ πάντα, | τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅτι εἶπας ἐν τῷ σταυρῷ: “Κύριε, ἄφες τὴν
 ἁμαρτίαν ταύτην, ὅτι οὐκ οἶδασιν τί ποιοῦσιν”. Καὶ τοῦ ληστοῦ εἶπας: “Σήμερον
 σὺ μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἐλογί, ἡλί, ἡλί, ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί”, τουτέστι:
 15 Θεέ μου, Θεέ μου, εἰς χεῖρας σου παρατίθημι τὸ πνεῦμα μου²⁰⁸, καὶ λὲς ὅλο τὸ
 Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τελειώνει ἡ εὐχὴ καὶ περνᾷ ὁ φόβος, ὅπου θέλεις ἰδῆς.

✠ Ἔτερον ρώτημα τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης, ἡμέρα Παρασκευὴ, τὴν
 187^r ὑστερινὴν τῆς σελήνης, ἤγουν τοῦ φεγγαρίου²⁰⁹, Παρασκευὴ εἰς τὰς ἕξ | (6)
 ὥρας τῆς νυκτός, ἡμέρας Παρασκευὴ, σήκω καθαρὸς ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν καὶ
 20 διάβασον πρῶτα τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου Ἀφροδίτης μὲ τὰ θυμιάματα, ὡς
 καθὼς διαλαμβάνει ἡ τέχνη. Ἐβγα ἔξω εἰς μέρος ἀπόκρυφον, παράμερον, κοί-
 ταξε κατὰ τὸν Λεβάντε ἢ κατὰ τὸ νησι τῆς Κύπρου καὶ ἀρχίνα καὶ λέγε τὴν
 εὐχὴν ταύτην:

“Δόξα σοι, Κύριε, ἀφθαρτε, ἄχραντε, ἀμίαντε, ἀκατάληπτε, ἀνυπέρβλητε,
 187^v δεδοξασμένε, Κύριε, παρακαλῶ τὸ μεγάλο σου ὄνομα καὶ ἔλεος, εἰσάκουσόν
 μου εἰς ταύτην μου | τὴν δέησιν καὶ τῆς δεήσεώς μου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτω-
 λοῦ δούλου σου (...) δεομένου σου ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, ἀφιε-
 ρωμένος καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὴν χάριν σου, ἵνα μὲ δείξης καὶ νὰ φανερώσης εἰς
 ἐμὲ τὰς ἀκτῖνας τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης, ὡς χρεῖαν ἔχω νὰ ἐρωτήσω ...”.

Καὶ θέλεις ἰδῆς τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον²¹⁰ καὶ τὸν ἀστέραν ἐνθαμπὸν καὶ
 30 λαμπρὸν καὶ οἱ ἀκτῖνες του νὰ φλογίζουσιν τὸν οὐρανόν. Καὶ ἂν εἶναι μαῦρος,

φύγε ὀγλήγορα, ὅτι ἔχεις νὰ λάβῃς κακόν, εἰδὲ καὶ ἰεῖναι φωτερόν, στάσου, στά- 188^r
σου καὶ ρώτα, καὶ θέλουν ἔλθουν ζώδια 3 τρία, τὸ ἓνα ἔμπροστά, τὸ ἄλλο δεξιά
σου καὶ τὸ ἄλλο ἀριστερά σου, καὶ σὲ ἀποκρίνονται, καὶ μὴν φοβηθῆς. Καὶ σὰν
πάρῃς τὴν ἀπόκρισιν, δῶσε ἀπόλυσιν οὕτως:

“Εὐχαριστῶ σε, Κύριε, καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ 5
ὀνόματός σου, λύτρωσέ με ἐκ τούτων τῶν ζωδίων, ἵνα αἰνέσω τὸ μεγάλο ὄνομά
σου πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”. Λιβάνι²¹¹ ῥίξε
εἰκοσιπέντε δράμια ἔμπρὸς τῶν ζωδίων καὶ ῥίξε μαῦρο ἰ λιβάνι ἔμπροσθεν στοῦ 188^v
ζώδιον ἀριστερά καὶ ῥίξε καὶ μαστίχι εἰς τὸ ζερβόν, καὶ χάνονται τῆς ὥρας ἐκεί-
νης ἀπὸ ἔμπροσθέν σου. 10

Τὰς χαρακτῆρας γράψον εἰς ἀγέννητον χαρτὶ καὶ δὲν φοβᾶσαι. Ἴδου:

Τοῦ πλανήτου Κρόνου h

Τοῦ πλανήτου Κρόνου ἡ ἀστρονομικὴ εἶναι τοιουτοτρόπως: Ἡμέρα Σάββα- 189^r
τον, εἰς τὰς ὕστερες τῆς ἰ Σελήνης, σηκώσου καθαρὸς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ 15
ἄμε παράμερα εἰς ἀπόκρυφον μέρος καὶ τόπον ἀδιάβατον καὶ διάβασεν τὴν
εὐχὴν τοῦ πλανήτου, καθὼς σᾶς ἐρμηνεύει ἡ τέχνη. Ἐπειτα γύρισον τὸ βλέμμα
σου κατὰ τὴν Δύσιν²¹² καὶ ἀρχίνα, λέγε τὴν εὐχὴν ταύτην.

“Δόξα σοι, Κύριε, ἄφθαρτε, ἄχραντε, ἀκατασκευάστε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέ- 189^v
τρητε, ἀνεξιχνίαστε, δεδοξασμένε, Κύριε, παρακαλῶ τὸ μέγα σου ὄνομα, εἰσά-
κουσον κάμου τῆς δεήσεώς μου καὶ τῆς παρακλήσεώς μου δεομένου ἰ σου. <Σὺ>
εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκταν ἀφιερω-
μένος. Παρακαλῶ σε, δέσποτα, ἵνα δείξης καὶ νὰ φανερώσης τοῦ μεγάλου σου
ἀστέρος, τοῦ Κρόνου, εἰς ἐμὲ ὧν χρεῖαν ἔχω ἐρωτήσω αὐτόν”.

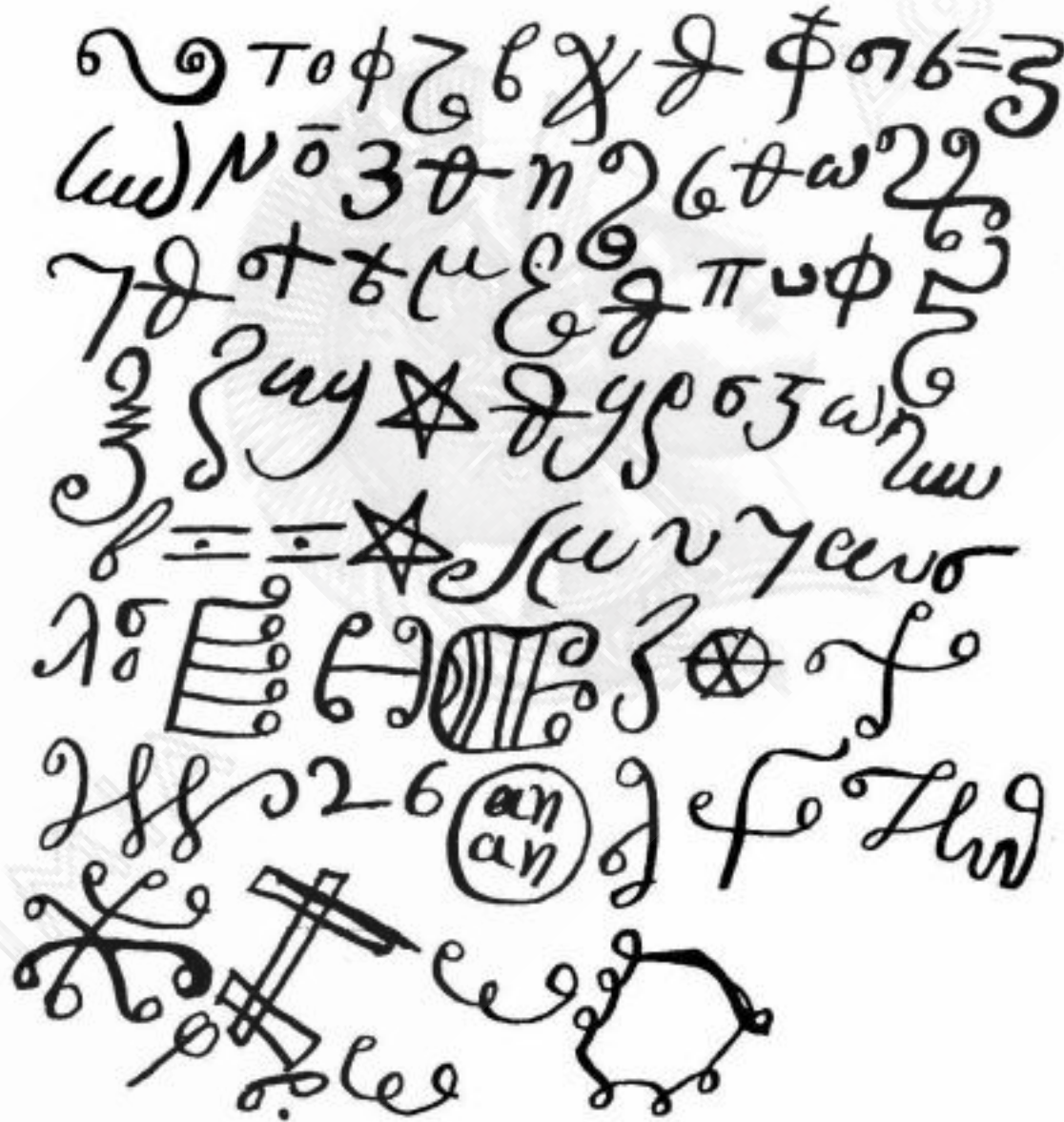
Καὶ τότε κοιτάξεις κατὰ τὸ μέρος τῆς Δύσεως, ὅπου δένει ὁ ἥλιος καὶ θεω- 25
ρεῖς τὸν ἀστέρα μαῦρον καὶ φοβερόν, καὶ οἱ ἀκτῖνες του νὰ φλογίζουν ὅλον
τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκ τοῦ ἀστέρος πέφτει ὡσὰν ἀστραπὴν ἔμπροσθέν σου καὶ
ἀνοίγειν ἡ γῆς με ἐκείνην τὴν ἰ ἀστραπὴν²¹³ καὶ ἐβγαίνουν τὰ ζώδια, δύο, καὶ 190^r
ἐρωτᾶς εἴτι θέλεις, καὶ αὐτὰ σὲ ἀποκρίνονται. Καὶ ἐσὺ ὡσὰν ἰδῆς τέτοιον
πρᾶγμα, μὴν φοβηθῆς, ὅτι αὐτὲς εἶναι οἱ ἀστρονομικὲς οἱ μεγάλες, καὶ χρειάζε-
ται ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν φοβᾶται τίποτες, εἰ δὲ καὶ φοβᾶται, δὲν δύναται νὰ κα- 30

5 φησὲ cod. 23 ὦν: ὄν cod.

τορθώση τίποτας. Καὶ ὡσάν τελειώση καὶ πάρη τέλος εἰς ὃ,τι θέλεις, δὸς δόξαν τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, τὸ ζητεῖ καὶ λέγε ἐτούτην τὴν εὐχὴν:

190^v “Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, μακρόθυμε, πολυέλεε, πολυεύσπλαγχνε Θεέ, ὅτι
5 ἐπλήρωσάς μοι ἡμᾶς τοῦ | δούλου σου (...) τὴν θεία ὄρασιν ταύτην, ἵνα καυχῆ-
σωμαι ὅτι παρὰ σοῦ ἔλαβον τὴν χάριν, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, λύτρωσόν με ἐκ
τῶν ζῴδιων τούτων, καὶ ἀνάστησόν με ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπον, φύλαξόν με,
Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν σκέπη τῶν πτερῶν σου”.

Καὶ εὐθὺς χάνονται τὰ ζῴδια. Μόνον ῥίξε εἰς τὰ ζῴδια λιβάνι καὶ στύρακα
καὶ οὕτως τελειώνει ἡ ἀστρονομική, τέλεια καὶ σωστοτάτη. Αὐτὲς οἱ ἀστρονο-
191^r μίες εἶναι τῆς καμπακίδος τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος βασιλέως | καὶ Λέοντος
σοφοῦ. Καὶ γράψον τις κάτωθεν χαραχτῆρες εἰς ἀγέννητον χαρτὴν καὶ βάστα τις
ἐπάνω σου νὰ μὴν πάθης κακόν. Ἴδου:

Τέλος τῆς ἀστρονομικῆς ἐπιστήμης. |

191^v Ἐπειδὴ καὶ ἐγνώρισες ὅλα, τὰ πάντα, τῆς ἀστρονομικῆς, γίνωσκε καλὰ τὰ
15 καλέσματα τῶν πλανητῶν²¹⁴, διὰ νὰ φέρνης ἀποτέλεσμα εἰς τὰς ἐργασίας σου,
πρῶτα ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Ἴδου, ἡ ἀρχὴ τοῦ καλέσματος τοῦ
Ἡλίου εἶναι αὐτό:

Εὗρον παιδίον παστρικόν, γαλανομμάτικον²¹⁵, σαρίτικον, ἦγουν ξανθόν,
192^r ποίησον τὸν κύκλον εἰς τὴν γῆν μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης, φόρεσον τοῦ παιδίου
στεφάνι μετὰ χρυσοῦ ἀπὸ βαράκιν εἰς τὴν κεφαλὴν του, βάλον | νερὸν ἀπὸ φρέ-

ατος εἰς τάσιν κίτρινον²¹⁶, βάλλον καινούργιον πανί, σκέπασον τὸ παιδί με μαν-
 τήλι κίτρινον²¹⁷ καὶ βάλλον τὰ καπνίσματα, ἤγουν τὰ θυμιάματα, τοῦ πλανήτου
 Ἑλίου. Γράψον τὰς χαρακτῆρας ὀπισθεν ἀπὸ τὸ τάσι, δῶσε τοῦ παιδίου νὰ βα-
 στᾶ τὴν πλάκα τοῦ Ἑλίου, ἤγουν τὸν ἔσμαν τοῦ βευκίου, ὅπου εἶναι ὀπισθεν,
 καὶ ἐσὺ ἀρχίνα καὶ λέγε πρῶτα τὴν εὐχὴν τοῦ Ἑλίου, ἔπειτα λέγε τὰ ὀνόματα 5
 ταῦτα φορὲς ἑξήντα δύο, ἀριθμὸς 62, καὶ τὸ παιδί ἄς βλέπη μέσα²¹⁸, καὶ ὡσὰν
 ἰδῆ καὶ ἀρχινοῦν καὶ ἔρχονται οἱ τσαουσάδες, νὰ εἰπῆ εἰς αὐτοὺς | νὰ κάμουν 192^v
 τόπον διὰ τὸν βασιλέα τους, ὁ ὁποῖος θέλει εἶναι ὀλόχρυσος, ὅλα μαλαματένια,
 ὅλος μάλαμα. Ὅμοίως καὶ οἱ ὑπηρέτες του, ὀλόχρυσά ἐνδυμένοι, καὶ ὁ βασιλεὺς
 τους φορεῖ κορῶνα καὶ εἰς τὴν κορῶνα ἐπάνω εἶναι ὁ ἥλιος γεγραμμένος καὶ ἔχει 10
 γράμμα καὶ λέγουν: “Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων
 καὶ ἄρχοντας πάσης τῆς κτίσεως”. Καὶ ρῶτα κατὰ τὴν τέχνην με τοὺς ὀρκισμοὺς
 τοῦ πρώτου καλέσματος καὶ διάβασον τὴν εὐχὴν ταύτην ὅπου γράφει: |

“μπεθελῆ, ἰσοῦς, παρμούς, πᾶνπηριούς, παρμόν, μπεμαόν, πεπηριοόχαι, ρο- 193^r
 ἄμ, Γιαλάχ, Γιαζῆς, γιακατούς γιακατούς, γιάκερίμ, ...”. 15

Ἄκόμα ἡ ἀριθμητικὴ τοῦ Ἑλίου εἶναι τριάντα ἕξ καὶ εἶναι ὅλη ἡ σούμα 666,
 ἑξακόσια ἑξήντα ἕξ. Ὅτι ἡ πλάκα αὐτὴ εἶναι τὸ μέγα βουλλωτήριον, ὅπου εἶχε
 ὁ σοφὸς Σολομῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις του²¹⁹, ὅπου εἶναι εἰς τὴν ἑξουσίαν τοῦ
 πλανήτου Ἑλίου καὶ μετ’ αὐτὸ ἐσφράγιζε τὰς ὑποθέσεις του καὶ ἀποφάσιζε καὶ
 ἐσφράγιζε τὰ πάντα ... καὶ ὄρα καλῶς νὰ μάθῃς τὰ μέτρα | τῆς τέχνης. Νὰ γνω- 193^v
 ρίζῃς ὅτι ἔχει μέτρος ἡ πλάκα αὐτὴ τῆς Κυριακῆς.

1	μ	με	μ	μ0	9
μ	λ	μλ	μλ	11	ν
μ	2ε	10	19	1μ	μμ
1ε	18	μ1	μμ	1x	1ε
1	με	1μ	ε	ε2	20
μ	ε	μ3	μμ	0	μ9

Τέλος.

Κάλεσμα τοῦ πλανήτου τῆς Σελήνης, τῆς Δευτέρας ε

Τὸ λοιπὸν εὔρον παιδίον κορίτσι, ἀλαφρόστοιχον, ξανθό, γαλανομάτικον,
 | χρόνων 10 δέκα, ἐτῶν δηλαδή, παρθένον²²⁰. Κάμε στεφάνι ἀπὸ κλῆμα²²¹, δέσε 194^r

6 ἑξατάδυο cod.

τὸ στεφάνι μὲ χαρτὶ ἄσπρον, ἤγουν τύλιξε τὸ στεφάνι μὲ βαράκι ἄσπρον, τύλιξε
 τὸ στεφάνι, βάλτο εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κοριτοῦ, διάβασον τὴν εὐχὴν τῆς Σε-
 λήνης, καθὼς διαλαμβάνει ἡ τέχνη, ἔπαρον τὸ τάσι, νὰ εἶναι ἀσημένιον· ἐὰν δὲν
 εἶναι τάσι, ἄς εἶναι τσανάκι ἄσπρον ἀφόριον, βάλε νερὸν καθαρὸν, τρεχάμενον
 5 ἀπὸ βρύση δυσική, ἀμίλητο, γράψον τὰς χαρακτῆρας τῆς Σελήνης καὶ δῶσε το
 194^v νὰ τὸ βαστάῃ | τὸ κορίτσι, καὶ ἀρχινᾶς νὰ διαβάζῃς τὰ ὀνόματα τοῦτα φορὲς
 ὄγδοῦντα μία, ἀριθμὸς 81, καὶ τὸ κορίτσι νὰ κοιτάζῃ μέσα εἰς τὸ νερὸν, ἀλλὰ νὰ
 ἔχῃς τὸ κορίτσι σκεπασμένον μὲ ἓνα μαντήλι ἄσπρον²²², καινούργιον, καθαρὸν,
 ὁμοίως καὶ τὸ τσανάκι, ἢ κιασές, ἢ πιάτο καινούργιον, καθαρὸν. Καὶ ὡσὰν ἰδῇ
 10 τὸ κορίτσι καὶ ἔρχονται οἱ κορασίδες μὲ ἄσπρα φορέματα, ἤγουν λευκά, καὶ
 χρυσᾶ ἐνδυμένες, ἄς τοὺς εἰπῇ τὸ κορίτσι ὅπου νὰ ἐτοιμάσουν θρονὶ χρυσὸν διὰ
 195^r τὴν βασίλισσαν καὶ ἄς καθῆσῃ | κάθε μίαν μὲ τὴν τάξιν τῆς. Καὶ ὡσὰν καθῆ-
 σουν, νὰ τοὺς εἰπῇ τὸ κορίτσι καλῶς ὠρίσατε καὶ καλῶς ἦλθετε, ἐσύ, Κερά τῶν
 Ὁρέων²²³. Τότες βλέπεις τὴν βασίλισσαν καὶ λέγει τοῦ κοριτοῦ, “εἰπὲς τοῦ δι-
 15 δασκάλου σου τί μᾶς θέλει”. Καὶ σὰν σὲ εἰπῇ τὸ κορίτσι, ὀρκίζεις ἐσὺ κατὰ τοὺς
 ὀρκισμοὺς καὶ τὰς ὑποθέσεις, ὅπου ἐγράφθησαν εἰς τὸ πρῶτον κάλεσμα. Ἡ δὲ
 βασίλισσα θέλει ἔχῃ κορώννα εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κορώννα ἔχει
 φεγγάρι λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ γράμματα νὰ γράφουν: “Βασίλισσα, κυρία
 195^v καὶ δέσποινα, | πορφύρα τῶν Ὁρέων”. Καὶ σὰν ἐρωτήσης καὶ πάρῃ τέλος τὸ
 20 ρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν· κατὰ τοῦ πρώτου καλέσματος εἶναι αὐτὴ ἢ
 ἀπόλυσις ἢ ἰδία. Ἴδου καὶ ὁ βεῦκος, ὅτι ἡ πλάκα τῆς Σελήνης, ἤγουν τὸ βουλ-
 λωτήριον τῆς Σελήνης, ὅπου τὸ εἶχε ὁ προφήτης Σολομῶν καὶ μετ’ αὐτὸ ἐβούλ-
 λωνε τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Σελήνης ὅπου γράφομεν. Καὶ κάμε νὰ
 25 τὶς μάθῃς ὀλίγον, νὰ μάθῃς τὸ μέτρον τῆς νὰ τὸ μετρᾶς, ὅτι ἀρχινάει ἀπὸ ἓνα καὶ
 196^r καὶ | βλέπεις. Οὕτως ἔχει 3276 ὁ λογαριασμός. Ἴδου καὶ ἡ πλάκα. Αὐτὰ εἶναι τὰ
 λόγια ὅπου θὰ λές:

“Πάκερίμ, Γιακατήρ, Παρατζίκ”, στὰ 73 βάνεις τὸ παραπάνω καὶ τὰ λές ...

μν	νλ	27	ν0	21	42	1ε	0ε	0
γ	μ	να	μ	ν1	22	4μ	1ε	ε7
εν	ν	μ2	λ	μμ	μμ	μμ	9ε	10
1μ	ελ	λ	ε	μ	εμ	ν [†] μ	20	09
3ν	1ν	22	ε1	12	μμ	νε	2	20
2μ	0ν	ν1	0	1	εμ	1μ	μ	44
4ν	2ν	02	ν	01	2	εμ	ν0	μ5
μ4	4ε	12	4	11	02	μ	εε	ν4
νν	2λ	42	2	41	1μ	μ	ε	ε0

Τέλος. |

“Ετερον κάλεσμα του πλανήτου Άρη *ρθ*

196^v

Τὸ λοιπὸν εἰς αὐτὸ τὸ κάλεσμα τοῦ πλανήτου Άρη εὔρον παιδίον ἀρσενικόν, ξανθόν, γαλανομαμάτικον, εὐμορφον, καθαρὸν, νὰ μὴν εἶναι σακάτικον, κάμε στεφάνι ἀπὸ δάφνη²²⁴ καὶ τύλιξον αὐτὸ <εἰς> χαρτὶ καθαρὸν, βάλε σαματατέλι καὶ φόρεσον αὐτὸ τοῦ παιδίου στὸ κεφάλι καὶ διάβασον τὴν εὐχὴν τοῦ Άρη, ὡς καθὼς διαλαμβάνει ἡ τέχνη. Ἐπαρον νερὸν ἀσύντυχον, ἀπὸ βρούσιν ἀνατολικήν, βάλε σιδερένιον τάσι, γράψον τὰς χαρακτῆρας | τοῦ Άρη ὀπισθεν ἀπὸ τὸ τάσι, σκέπασον τὸ παιδί με ἕναν μαντήλι, σιντζαπιγ νὰ εἶναι τὸ σκέπασμα, νὰ κοιτάζη μέσα, γράψον καὶ τὸ βεύκι τοῦ πλανήτου καὶ δῶσε τὴν πλάκα τοῦ παιδίου νὰ τὴν βαστάη καὶ κάπνισον τὰ θυμιάματα τοῦ Άρη τοῦ πλανήτου. Πρῶτα εἶπε τοῦ παιδίου τοῦτα τὰ ὀνόματα φορὲς ἑπτὰ 7.

5

197^r

10

“Εσγμῶ ταογεμῆ, πασυχη Ἴλίμ, ἀογεμῆ, Βουλκᾶ, Βουτά, σόχεο, Ναβουτά. Ὁρκίζω σας ὅτι νὰ καθαρίσετε τοῦ παιδίου τὰ ὀμμάτια νὰ ἰδῆ τὰ πνεύματα εἰς τὸ νερὸν μέσα”. Πάλιν διάβασε | τὰ ὀνόματα αὐτὰ φορὲς 25, εἰκοσιπέντε. Ρώτησον τότε τὸ παιδίον καὶ θέλει ἰδῆ νὰ ἔλθουν τσαουσάδες, ξεγυμνωμένα τὰ σπαθιά, με φοβέρες μεγάλες²²⁵. Καὶ ἄς τοὺς εἰπῆ τὸ παιδί: “βάλτε σκαμνίον σιδερένιον, καθαρὸν, νὰ καθήσῃ ὁ βασιλέας”. Καὶ ὡσὰν ἔλθῃ νὰ καθήσῃ ὁ βασιλεύς, ἄς εἰπῆ τὸ παιδί “καλῶς ὠρίσατε”. Καὶ ὡσὰν τοῦ ποῦν τοῦ παιδίου “καλῶς σᾶς ηὔραμε”, τότες τὸ παιδί ἄς κοιτάξῃ ἂν ὁ βασιλέας φορῆ κορώννα εἰς τὸν θρόνον ἐπάνω καὶ εἶναι ὡς χάρος²²⁶ καὶ ὡς θάνατος καὶ γοᾶ 32: οὔτος ὁ θά-

197^v

20

21 alt. ὡς: ὁ cod.

198^r νατος | και ὁ χάρος, κανέναν δὲν φοβοῦμαι. Θανατώνω, σκοτώνω, ὅλους τοὺς
 ἀνθρώπους τρώγω. Καὶ ἐσὺ τότες ρώτησε τὸ ρώτημά σου κατὰ τὴν τέχνην τοῦ
 πρώτου καλέσματος μὲ τοὺς ὀρκισμούς. Καὶ ὡσὰν πάρη τέλος τὸ ρώτημά σου,
 θέλεις δώση τὴν ἀπόλυσιν καὶ γράψον τὸν βεῦκον. Ἴδου καὶ ὁ βεῦκος μὲ τὰ ὀνό-
 5 ματα ὅπου θὰ διαβάσης φορές 25:

“Ὀρκίζω σας -Καουνόφ, μεγάζ, μενου, Σαλικ, τζουκκανά, ραφιγιά, γλωσ-
 σαέ, ριππηδόν, ὀριστερον, μαλαβλιμον, λιπειποτε, θαρκοη, ἄργινας, σαοκη, για-
 198^v βλιδηδον, μόνζετην, | μαλασικόν, ἀβλατερά, κατελια:

Νά φέρετε τὰ γράμματά σας, ὅπου καὶ ἂν εἴστε, ὅπου ἔχω χρεῖαν νὰ σᾶς
 10 ἐρωτήσω”. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πλα(νήτου) Ἄρη εἶναι 25, ἀλλὰ ὡσὰν πλησιαστοῦν
 ὅλοι, γίνονται 325. Αὐτὴν τὴν πλάκα τὴν εἶχεν ὁ σοφὸς Σολομῶν καὶ μετ’ αὐτὴν
 ἔκαμε ὅλα του τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ προστάγματα του. Λοιπὸν ἐσὺ δέ<ς> καλὰ
 νὰ τῆς μάθης ὅ,τι εἶναι χρειαζόμενη εἰς κάθε ἐναντιότητα τοῦ Ἄρη.

Ἡ σκάρρα εἶναι ἀντικρυν γεγραμμένη. |

199^r

14	10	1	22	18
20	11	7	3	24
21	17	13	9	5
2	23	19	15	6
8	4	25	16	12

25

15 “Ὅταν θέλῃ δια νὰ τρελαθῇ ὁ ἄνθρωπος, προστάζει καί !!!

Ἔτερον κάλεσμα τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ

Ϻ

Εὔρον παιδίον γαλανομαμάτικον, γραμματισμένον, ξανθόν, εὐμορφον, κάμε
 στεφάνι ἀπὸ ἐλαίαν²²⁷, τύλιξον <εἰς> χαρτί, βάλον τέλι χαλκωματένιον καὶ φό-
 ρεσε τοῦ παιδίου εἰς τὸ κεφάλι. Ἐπαρον λεγένι χαλκωματένιον²²⁸, καινούργιον,
 199^v | κόκκινον, ὅπου νὰ μὴν ἐδουλεύθην, καινούργιον, ἄλλο τίποτις μέσα νὰ μὴν
 ἔβαλεν, γράψον τὰς χαρακτῆρας τοῦ Ἑρμοῦ ἐπάνωθεν εἰς τὴν λεγένην· διάβα-
 σον τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου, βάλον τὰ θυμάματα τοῦ Ἑρμῆ νὰ καπνίζουν,
 σκέπασον τὸ παιδί μὲ ἓνα σκέπασμα, καφολήν, γράψον τὰς κάτωθεν χαρα-
 κτῆρας εἰς χαρτί καὶ βάλον μέσα στὴν λεγένην· καὶ ἀρχίνα, διάβασον τὰ ὀνό-
 25 ματα αὐτὰ φορές ἑξήντα τέσσαρας, ἀριθμὸς 64, καὶ τὸ παιδί ἄς κοιτάζῃ μέσα·

καὶ ὡσὰν ἰδῆ καὶ ἔλθουν δεσποτάδες καὶ τσαουσάδες, νὰ τοὺς εἰπῆ τὸ παιδί νὰ βάλουν ἰ θρονὶ χαλκωματένιον νὰ καθήσῃ ὁ βασιλέας σας· καὶ ὡσὰν ἔλθῃ ὁ βασιλέας με τ' ἀσκέρι του, ἄς τοὺς εἰπῆ τὸ παιδί: “ καλῶς ὠρίσατε, σοφώτατοι ἄρχοντες”. Καὶ αὐτοὶ θέλουν τοῦ εἰποῦν τοῦ παιδίου: “καλῶς σᾶς ἠύραμε”. Τότες ἄς κοιτάζῃ τὸ παιδί ἐὰν φορῆ κορώννα ὁ βασιλέας καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κορώννα του ἔχει βιβλίον ἀνεωγμένον καὶ ἓνα πουλὶ κουκουβάγια γραμμένη δεξιὰ καὶ λέγει σοφίαν οἰκονόμησεν οἰκῶν καὶ ἐπηρέτησεν στύλους 7, ἑπτὰ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τῆς σοφίας ὁ δοτὴρ πάντων, καὶ ὅ,τι θέλεις νὰ ἐρωτήσῃς, τότε ρώτα κατὰ τοὺς ἰ ὀρκισμοὺς τοῦ πρώτου καλέσματος. Καὶ σὰν πάρῃ τέλος ἡ ἐρώτησίς σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν κατὰ πῶς σὲ ἐρμηνεύει τὸ πρῶτον κάλεσμα τῆς τέχνης. Γράψον τὸν βεῦκον με τὶς χαρακτῆρες καὶ τὸν βεῦχον δῶσε τοῦ παιδίου νὰ τὸν βαστάῃ. Τὰ ὀνόματα εἶναι αὐτὰ ὅπου θὰ διαβάσῃς φορὲς 64. Ἴδου: “Πιούς, λάν, λιανέ, ἐσιγεου, γαμπη, σαφφεσα, Σεφρουφερ, εἰσμαγιατιμ, Σουλμαῖσον, λούχιμα, ἀσπεισιγαμα, ...”. Ἴδου καὶ οἱ χαρακτῆρες ὅπου θὰ γράψῃς ἄνωθεν· ἰ θὰ γένη ἔτσι:

Εἶναι ὠφέλιμος καὶ διὰ τὸν σεληνιασμένον²²⁹ μεγάλη θεραπεία. Καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ εἶναι: 18. 346 καὶ ἐνωμένοι ὅλοι ἡ σούμα κάνουν χιλιάδες ὀκτώ (8.000). Αὐτὴ ἡ πλάκα ἰ τὴν εἶχεν ὁ σοφὸς Σολομῶν καὶ ἐσφράγιζε ὅλες τὲς ἀποφάσεις του τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ με ταύτην· καὶ κάμε νὰ τὴν ἠξεύρῃς τὸ μέτρος της, νὰ τὴν γνωρίζῃς, σοῦ εἶναι χρειαζόμενη εἰς κάθε σου ἐργασίαν· καὶ ἀκόμη, ἂν εἶναι κανένας σεληνιασμένος καὶ ἀφρίζῃ τὸ στόμα του, διάβασον τούτους τοὺς λόγους φορὲς ἑπτὰ (7) εἰς τὸ ἄφτί του καὶ εὐθέως τὸν ἀφήνει. Καὶ πότισον αὐτὸν καὶ νερὸν τοῦ καλεσμάτου καὶ εὐθέως ὑγιαίνει. Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια ὅπου θὰ λέγῃς:

“ἀσφαριπυρῦ, ἄσμαπηρί, ἰ γιαλαμπυρή, γετεπηρί, ἀρτάπηρι, ἐοσταπυρί, ζάν-

πυρί, φατιπηρύ, ἀρμένπυρι, ἐτμεπυρι, ἀνάσπυρι, τολαμπηρι, γιατμαπηρύ, Σούρεκπυρι, ουτρικτοπηρί, ἀναρπηρι, γιαδαρπηρι, ... ”.

Πότισέ τον και νερόν ὡς καθὼς σᾶς εἶπα ἀπὸ τὸ κάλεσμα και, πρῶτα ἢ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ὑγιαίνει.

- 5 (ἢ πλάκα εἶναι εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος, διότι δὲν τὴν ἔπαιρνεν ἐδῶ και γράφε αὐτὴν καλά, χωρὶς λάθη). |

202^v

Λ	∨	02	9	31	9μ	2	1
Ε2	10	04	17	0μ	01	1	19
Ε2	Ε2	22	21	2	12	Ε∨	Ε∨
μ2	μΕ	μ0	22	2Λ	μΛ	μ2	20
Ε	29	2∨	μ∨	μ3	μ	μ1	μμ
1Λ	1Λ	Ε9	Ε0	ΕΕ	Εμ	2μ	2Ε
2	00	1Ε	0μ	1μ	11	0	091
9Ε	9μ	μ	Ε	0	9	0Λ	0Λ

Τέλος τοῦ Ἑρμοῦ τῆς σκάρας, τῆς ὄπισθεν ...

Ἔτερον κάλεσμα τοῦ πλανήτου Ζεὺς Ζ

- 203^r Λοιπόν, εὗρον παιδίον ἀρσενικόν, καθαρόν, γαλανομάτικον, χρονῶν 12. Κάμε στεφάνι ἀπὸ καρυδιᾶς κλώνους, | δίπλωσον χαρτί λεπτινόν, ἵπου τὸ καλαγένιον, τύλιξόν το στεφάνι και φόρεσον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδίου. Ἐπαρον στάγκινον τάσι, ἤγουν ἀπὸ στάϊ, ἀφόριον, ὅπου νὰ μὴν ἔχη βάλει μέσα τίποτα. Γράψον τὰς χαρακτῆρας τοῦ Ζεὺς ὀπίσω τοῦ τασίου, κάπνισον τὰ θυμιάματα τοῦ πλανήτου Ζεῦ· διάβασον τὴν εὐχὴν του, βάλε νερόν ἀπὸ βρύσιν ὅπου νὰ κοιτάζη τὴν τραμουντάνα, ἀμίλητον. Σκέπασον τὸ παιδί μὲ μαντήλι τρεμουντάνικον, ἤγουν γερασιῶν χρῶμα· διάβασον τὰ ὀνόματα ταῦτα φορὲς (16) δέκα ἕξ, γράψον τὸν βεῦχον τοῦ πλανήτου εἰς τὴν πλάκα και δὸς τοῦ παιδίου νὰ βαστᾶ και νὰ κοιτάζη· και ἄς εἰπῆ ὡσάν | ἔλθουν νὰ δώσουν τοῦ βασιλέως τὸ σκαμνί²³⁰ και ὡσάν καθήση, στέκονται και οἱ ἄλλοι εἰς τὴν τάξιν τους ὁ καθένας.
- 15 203^v Τότες ἄς εἰπῆ τὸ παιδί “καλῶς ὠρίσετε”, και θὰ τοῦ εἰποῦν “καλῶς σᾶς ἡῦραμε”. Πρῶτα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πρώτου καλέσματος τοὺς ὀρκισμοὺς κατὰ τὸ πρῶτον και, ὅταν τελειώσης τὸ κάλεσμα, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν καθὼς γράφει ἢ τέχνη. Γράφε και τὸν βεῦχον. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πλανήτου Ζεῦ εἶναι 16 και ἔνωμένα

ὅλα πολλαπλασιάζονται, ὅλη ἡ σούμα 96, ἐνενηντα ἕξ, τὴν ὁποῖαν πλάκα τὴν εἶχε ὁ σοφὸς Σολομῶν καὶ μετ' αὐτὴν ἔκαμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πλανήτου, τὴν ὁποῖαν κάμε | νὰ τὴν ἠξεύρης. Ἴδου καὶ τὰ ὀνόματα ὅπου θέλεις νὰ εἰπῆς φορές 16, καὶ ἀκόμα μέσ' στὸ τάσι νὰ βάλῃς ἓνα ἄσπρον, ὅταν διαβάζῃς²³¹. Ἴδου: ἀγιαζάμ, τοῦμάλεκ, γεμαλαμ τζινη, ἀλιτζι, οὐσβαβεσι, ἀλιθέν, Σαλιθέν, εὐτουνουμ πεκχακ, μανμόχοιχα, χιζζουτζαχ, καλουγίς, ... Καὶ ὁ βασιλεὺς δέντρον ἔχει εἰς τὰ χέρια καὶ εἰς τὸ κεφάλι κορώννα. Νὰ γράφῃ ἡ κορώννα ἀπάνω “βασιλεὺς”, ῥωμέικα, τούρκικα. 204^r 5

8	11	14	1	Λ	11	1ε	1
13	2	7	12	14	2	ν	12
3	16	9	6	μ	19	9	9
10	5	4	15	10	0	ε	10

Τέλος αὐτῆς. |

Ἔτερον κάλεσμα τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης 204^r

Εὖρον κορίτσι καθαρὸν, εὖμορφον, γαλανομάτικον, ξανθόν· κάμε στεφάνι ἀπὸ βασιλικόν²³², ὅλα μυριστικά· τύλιξον χαρτὶ ἄσπρον, εἰς τὸ χαρτὶ τύλιξον βαράκι καὶ φόρεσον τοῦ κοριτσιῶν εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐπαρον τσανάκι πράσινον, νὰ εἶναι ἀφόριον, βάλε μέσα ἀγιασμόν τῶν Θεοφανείων²³³, σκέπασον τὸ κορίτσι μὲ ἓνα σκέπασμα ἄσπρον, βάλε τὰ θυμιάματα τοῦ πλανήτου νὰ καπνίζουν, διάβασον τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου φορές (3) τρεῖς, γράψον τὰς χαρακτῆρας τοῦ πλανήτου πίσω ἀπὸ τὸ τσανάκι, γράψε καὶ τὴν | πλάκα τῆς Ἀφροδίτης καὶ δῶσε νὰ τὴν βαστάγῃ τὸ κορίτσι. Διάβασον τὰ ὀνόματα ταῦτα φορές (49), τεσσαράκοντα ἑννέα. Ἄς κοιτάζῃ τὸ κορίτσι μέσα καὶ ὡσὰν ἔλθουν περιστέρια²³⁴, ἄς τοὺς εἰπῇ νὰ ἐτοιμάσουν τὸν θρόνον νὰ καθήσῃ ἡ βασίλισσα. Καὶ ὡσὰν ἔλθῃ ἡ βασίλισσα, θέλει βαστάγῃ εἰς τὸ χέρι τῆς ἓνα μῆλον καὶ εἰς τὴν ἀγκάλῃ τῆς τὴν ἀριστερὰν παιδίον θέλει λέγῃ: “ἐγὼ εἶμαι ὁ ἔρωτας καὶ ἡ ἀγάπη. Σαῖτεύω, τοξεύω ὅλες τὲς καρδιές, τὸν νοῦν καίγω”. Εἶδὲ καὶ εἰς τὴν κορώννα τῆς βασίλισσας θέλει εἶναι γραμμένα ταῦτα: “Βασίλισσα τῆς | ἐμορφίας καὶ τῆς ἀγάπης”. Τότες ἐσὺ ἐρώτα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πρώτου καλέσματος μὲ τοὺς ὀρκισμούς. Καὶ ὡσὰν ἐρωτήσῃς, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν καὶ διάβασε τὰ ὀνόματα ταῦτα φορές 49: “ἄγγελος, πιαγαγῶ, ἄγγελος, σ’αντοτοηλ, ἱπερλιτα, Βέργονι, τιδαταδα, ὀεόπελαβοστρα, νέπένδικτοι, ὀκινβολάς”. Οἱ ἀριθμοὶ τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης εἶναι 49 καὶ ἐνωμένοι γίνονται ὅλη ἡ σούμα 1225, τοὺς ὁποίους ἀριθμοὺς εἶχε ὁ σοφὸς Σολομῶν βούλλα καὶ ἐσφράγιζε ὅλες τὶς ὑποθέσεις τῆς Ἀφροδίτης. Τὸ λοιπόν, νὰ τὶς ἠξεύρης καὶ εἶναι | χρειαζόμενες πάντοτες. Ἴδου ἡ πλάκα: 205^r 15 20 25 30 206^r

(Ἐπειδὴς ἡ πλάκα ἔλειπεν, δὲν ἐγράφη. Ἐχω δὲ κενὸν τὸ μέρος· ἂν ἤθελα

τὴν εὖρω εἰς ἄλλο βιβλίον νὰ τὴν ἐγράψω)²³⁵. |

206^v

Ἔτερον κάλεσμα τοῦ Κρόνου

5

Τὸ λοιπόν, εὖρον παιδίον ἀρσενικόν, ἔμορφον, καθαρόν, γαλανομμάτικον καὶ κάμε στεφάνι ἀπὸ κλῆμα²³⁶. Βάλον χαρτί μαῦρον, τύλιξον μὲ τὸ χαρτί, φό-

207^r

10

ρεσον τοῦ παιδίου, σκέπασον αὐτὸ μὲ μανδήλιν μαῦρον, καινούργιον, γέμωσον ἓνα τσανάκι ἀπὸ μολύβι, βάλον μέσα μελάνι ἢ καφέ καὶ ἐσὺ διάβασε τὰ παρόντα ὀνόματα φορὲς 15. Ξύσον τὰ ὀνύχια τοῦ παιδίου, γράψον αὐτὰ ταῦτα σὲ κάθε νύχι, γράψον τὲς χαρακτῆρες τὲς κάτωθεν, τὴν ἄνωθεν ἀντικρινὴν βάλε εἰς | τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου, διάβασον τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου μὲ τοὺς ἀγγέλους καὶ δαίμονας, κάπνισον τὰ θυμιάματα τοῦ πλανήτου, γράψον τὰς χαρακτῆρας ὀπισθεν τοῦ τασίου καὶ ἄς κοιτάζη τὸ παιδί εἰς τὰ εἶδη μέσα καὶ ὅταν ἰδῆ καὶ ἔρχονται οἱ τσαουσάδες, ἄς εἰπῆ τὸ παιδί νὰ βάλουν σκαμνὶ μολυβένιον νὰ καθήσῃ ὁ βασιλέας καὶ τὸ ἀσκέρι του εἰς τὴν τάξιν τους· καὶ ὁ βασιλέας ἔχει κορώνα καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κορώνα εἶναι γραμμένος ὁ Ἄδης καὶ ὁ τάφος καὶ ἡ κόλασις τοῦ θανάτου. Καὶ ἐσὺ ρώτα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πρώτου καλέσματος καὶ μὲ τοὺς | πρώτους ὀρκισμούς. Καὶ ὡσὰν πάρῃ τέλος τὸ ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν. Γράφε αὐτὰς τὰς χαρακτῆρας εἰς τὰ ὀνύχια τοῦ παιδίου²³⁷. Ἴδου:

15

207^v

20

208^r

Ἴδου καὶ τὰ ὀνόματα ὅπου θὰ διαβάσῃς: “Βαστοῦν, γιγαμη, διηγμα, βεζάμ, ἀῦξο, ἀνιείσριτον παρμητον, αχροσσας, σαδωάν αζαχ, παζατ, ἐνεῖς, ...” φορὲς 15. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι ἐννέα (9) καὶ ὄρα καλῶς νὰ μάθῃς ὅτι ὁ σοφὸς Σολομῶν | ἦταν μετ’ αὐτοὺς τοὺς ἀριθμούς, ἐσφράγιζε τὰς ἀποφάσεις τοῦ πλανήτου Κρόνου. Ἴδου ἡ πλάκα του.

Σ	Ϛ	Ρ
Ϟ	Ο	Ν
Λ	Ρ	Υ

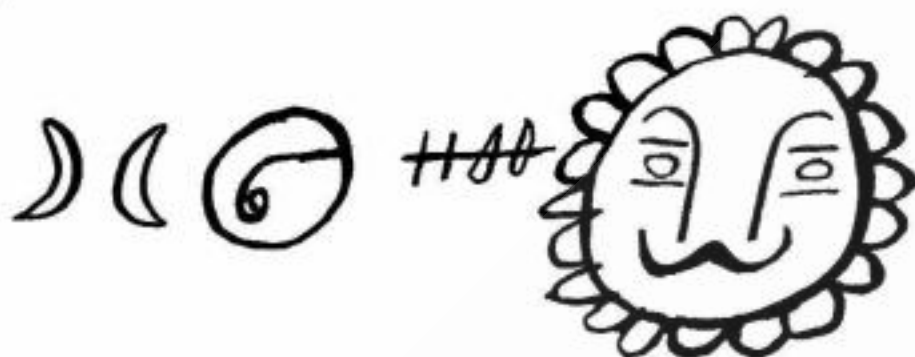
Τέλος τῶν καλεσμάτων τῆς ἀστρονομικῆς ταύτης. Ἐδῶ γράφονται τὰ θυμιάματα τῶν καλεσμάτων τοῦ κάθε πλανήτου χῶρια²³⁸.

25

Ἴδου, τὰ θυμιάματα τοῦ Ἡλίου εἶναι αὐτά: κάσσια, φίστουλα καὶ ἄνθη τριαντάφυλλου, τὰ κουκκιά, τούρικα ἢ στύρακα. Τὰ δὲ σημεῖα εἶναι αὐτά:

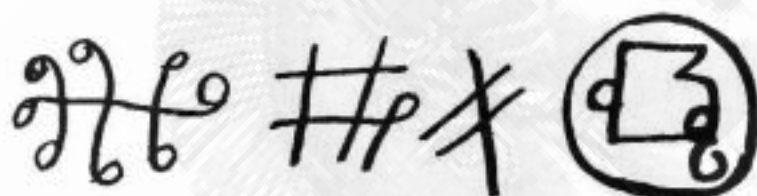

Τῆς Σελήνης τὰ θυμιάματα εἶναι αὐτά: ἄσπρον κερὶ τῆς μέλισσας, δάφνης φύλλα, τοῦ λιναρίου ἢ κορυφή, τοῦ βάτου ῥίζα καὶ στύρακα καὶ χαλβάνη, τὰ δὲ σημεῖα εἶναι αὐτά: 208^ν

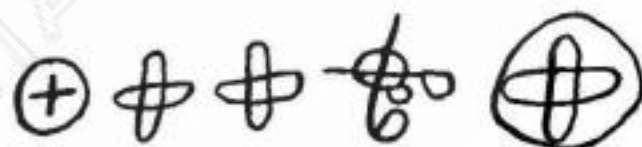
Αὐτὸ εἶναι τὸ βουλλωτήριο. Οἱ κόγχες εἶναι 20.

Τοῦ Ἄρη τὰ θυμιάματα εἶναι αὐτά: αἷμα ἀνθρώπου καὶ αἷμα μαύρης γάτας, μυαλὸν τοῦ κοράκου, τὰ δὲ σημεῖα νὰ γράφῃς εἶναι αὐτά: 5

Τὸ βουλλωτήριο εἶναι ἐτοῦτο ἐδῶ. |

Τοῦ Ἑρμοῦ τὰ θυμιάματα εἶναι αὐτά: λάδανον, καλαμηθρός, στύρακας, τὴν ῥίζα τῆς καλαμητᾶς, φτερά, τὰ δὲ σημεῖα ταῦτα. 209^ν

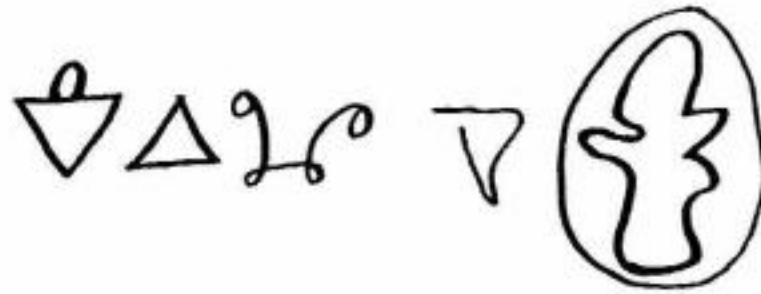

Τὸ βουλλωτήριο εἶναι αὐτό. 10

Τοῦ Ζεὺς τὰ θυμιάματα εἶναι αὐτά: λάδανον, καλαμητός, ἀσιλπέντι, σάνταλον, κανέλλα, ἀφιόνι, κάμφορα, τὰ κουκκιά τῆς περιστεριώνης, τοῦ χορταριοῦ τῆς τὸν σπόρον ... Τὰ δὲ σημεῖα εἶναι αὐτά:

Τῆς Ἀφροδίτης τὰ θυμιάματα εἶναι ταῦτα: μόσχον, ξυλαλόη, ἥγουν ἀσιλπέντι, ἀμπάρι ἢ ἀμπέρι, τὰ δὲ σημεῖα εἶναι ταῦτα: 209^ν
15

Τὸ βουλλωτήριον εἶναι αὐτὸ ἐδῶ.

Τοῦ Κρόνου τὰ θυμιάματα εἶναι αὐτά: ὄνυχια μαύρου γαιδάρου, πιπέρι, ἀλόη, κεφαλὴ φιδιοῦ καὶ μέλι, τὰ δὲ σημεῖα εἶναι αὐτά:

Τὸ βουλλωτήριον εἶναι αὐτό.

5 Ἴδου καὶ οἱ χαρακτῆρες ὅπου σοῦ χρειάζονται εἰς κάθε σου ὑπόθεσιν.

210^α Τὲς χαρακτῆρες τοῦ πλανήτου Ἡλίου γράψον αὐτὲς μετὰ χρυσίου, μετὰ ἀρσενικοῦ καὶ με ὕδατος εἰς χαρτὴν καὶ κυττάριον γυναικός, καὶ κάπνισσον μοσχοκάρυδον καὶ ἔχεις τιμὴν μεγάλην καὶ διάφορον, νὰ τὸ βαστᾶ ὅσο ζῆ ὁ ἄνθρωπος.

10 Αὐτὲς εἶναι οἱ χαρακτῆρες:

210^β Τὰς χαρακτῆρας τῆς Σελήνης γράψον με κρόκον ἀβγοῦ, με μόσχον, ῥοδόσταμον, με τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου εἰς χαρτὴν λαγοῦ ἡμερου, ἤγουν κουνέλι, καὶ κάπνισέ το αὐτὸ στύρακα καὶ χαλβάνη καὶ βάστα το ἄπάνω σου καὶ ἔχεις τιμὴν καὶ διάφορον πολὺ ἢ εἰς ταξίδι καὶ εἰς ἐμπόριον καὶ εἰς κάθε καζάντησιν. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Ἄρη γράψον μὲ κόκκινη κινναβάρεος, καθαρὰς, καὶ μὲ ῥοδόσταμον εἰς πετοὶ φώκιας, κάπνισον αὐτὰς μὲ αἷμα ἀνθρώπου φονεμένου²³⁹ καὶ βάστα τὰς ἐπάνω σου καὶ δὲν σὲ πιάνει τουφέκι, οὔτε σπαθί. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες: |

211^r

(διὰ νὰ εἶναι εἰς τὴν σειρὰν ἔγιναν ἐδῶ)

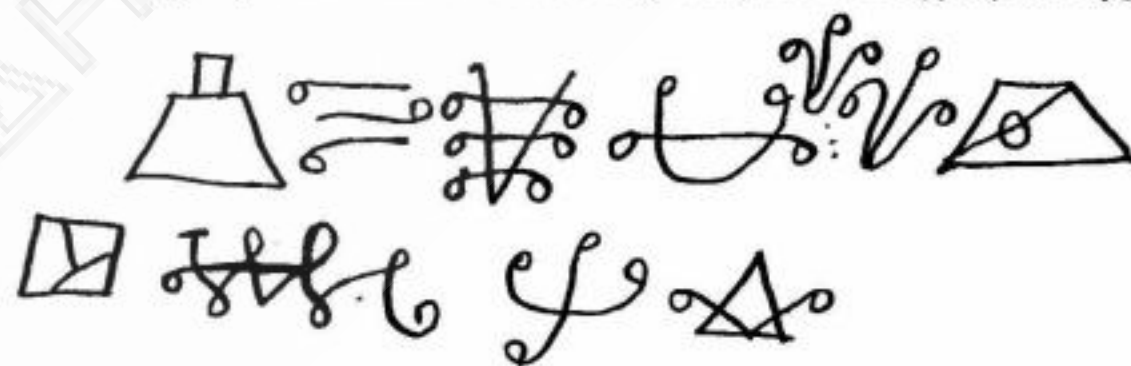
5

Ἴδου οἱ χαρακτῆρες τοῦ Ἑρμοῦ: Γράψον μὲ τὸ αἷμα τοῦ βοδιοῦ ἢ προβάτου, μετὰ διάργυρον καὶ μὲ ὕδατος, εἰς χαρτὶ παρθένον καὶ κάπνισον αὐτό <μὲ> λαγοῦ ἄλειμμα καὶ λιβάνι καὶ βάστα ἐπάνω σου, καὶ εἰς ὅποιον ὁμιλήσης, περνάει ὁ λόγος σου καὶ φαίνεσαι γνωστικός. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

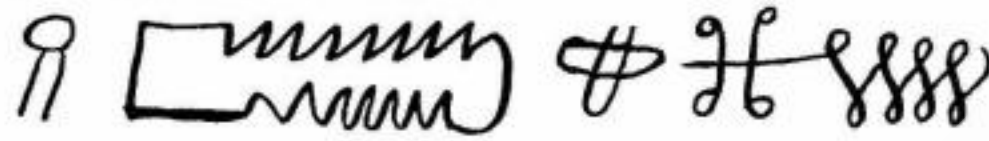
Οἱ χαρακτῆρες τοῦ Ζεὺς γράφονται μετὰ σκουριὰν καὶ ῥοδόσταμον εἰς χαρτὶν βοῶς ἀγεννήτου καὶ κάπνισον αὐτό, καὶ ὄντας τὸ βαστᾶς ἐπάνω σου, ἔχεις καλὸν κατευόδιον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς ταξίδιν. Οἱ χαρακτῆρες ἰδού:

211^v

Οἱ χαρακτῆρες τῆς Ἀφροδίτης: Γράψον μὲ τὸ αἷμα τῆς νυκτερίδας ἢ μετὰ λαζουρίου εἰς χαρτὶ παρθένον ἐλαφίου ἀγεννήτου καὶ κάπνισέ το μὲ μαστίχη

212^r και λάδανον και βαστᾶς | ἐπάνω σου και εἶσαι ἀπὸ ὅλους ἠγαπημένος. Ἴδου οἱ
 χαρακτῆρες:

Οἱ χαρακτῆρες τοῦ Κρόνου: Γράψον μὲ σκουριὰν τοῦ μολυβίου και μετὰ
 ὄξος εἰς χαρτὶ τράγινον, κάπνισον τειάφιν και ὅταν τὸ βαστᾶς ἐπάνω σου, ὅποι-
 5 ος βουληθῆ νὰ σοῦ κάμη κακόν, δὲν ἠμποροῦν, μήτε μὲ τουφέκι δὲν σὲ πιάνει
 και πάντα τοὺς ἐχθροὺς σου νικᾶς. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

Τέλος τῶν χαρακτῆρων. |

212^v Τὰ μελάνια τῶν πλανητῶν²⁴⁰ τῶν ἑπτὰ, ἀριθμὸς 7, ὅπου θέλομεν γράψῃ. Ἡ
 ἀρχὴ τοῦ Ἡλίου: Τὸ μελάνι του κατασκευάζεται οὕτως: ἔπαρον μάλαμα ἄδολον
 10 και διάργυρον τρίψας ἐπιμελῶς και βάλον εἰς τὸ πῦρ και ἔνωσον τοῦ ἠλιοσκό-
 που -δύσκολον αὐτό-, ἔπαρον βαράκι ἀληθινὸν μὲ τοῦ ἠλιοσκόπου τὸ ζουμί,
 τριῖπον και γράφε ὅ,τι θέλεις.

Τῆς Σελήνης: αἷμα ἀνθρώπου και κιννάβαριν, και βερτζίν κόκκινον, κομμί-
 213^r διν ἐλαίας, ὅλα τριῖπον καλῶς, ἔνωσον αὐτὰ, κάμε μελάνι και γράφε | εἰς τὴν
 15 ὥρα ὅπου κυριεύει ἡ Σελήνη μὲ τὸ κονδύλι της και γίνεται ἡ δουλειά σου ἀλη-
 θεστάτη.

Τοῦ Ἑρμοῦ κατασκευάζεται οὕτως: κερὶν καθαρὸν, σουλμὰν και αἷμα ἀλέ-
 κτορος και ζουμί τῆς πιγωνίας και τοῦ πεντοδακτύλου, τριῖψε και γίνεται μελά-
 νι και γράφεις εἰς τὴν ὥραν τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ.

20 Τοῦ πλανήτου Ζεῦ κατασκευάζεται οὕτως: λαζούριον, χολὴν τοῦ ἰχθύος
 ψαρίου και ζωμόν, ἀριστολόγι, ὀνομάζεται χόρτον ὅπου πλέκεται εἰς τὰς τρώ-
 213^v γλας και εἰς δένδρη, και τοῦ χρυσαγκάθου | και κομμίδι δαμασκηνιας, τριῖπον
 καλῶς και γίνεται τὸ μελάνι και γράφε εἰς τὴν ὥραν ὅπου κυριεύει, και τελειώ-
 νει ἡ δουλειά σου.

25 Τῆς Ἀφροδίτης τὸ μελάνι κατασκευάζεται οὕτως: αἷμα περιστερᾶς και κρό-

21 στρόγλας cod. 22 τρίψας.

κον και ροδόσταμον και μόσχον και ὀλίγον βοτανόζουμον τῆς μανδραγούρας και τοῦ σαντουρίου, και γίνεται μελάνι, και γράφε ὅ,τι σὲ χρειάζεται με τὸ κονδύλι της.

Τοῦ Κρόνου τὸ μελάνι κατασκευάζεται οὕτως: κειδά, δειάφιν, σκονδροχι και σκυλίτζιν και κομμίδι ἀμυγδαλιάς | τριῖπον και γίνεται τὸ μελάνι τοῦ Κρόνου και γράφε εἰς τὴν ὥραν του ὅπου κυριεύει με τὸ κονδύλι του. 214^r

Τὸ μελάνι τοῦ Ἄρη κατασκευάζεται οὕτως: αἷμα ἀνθρώπου, κιννάβαριν, βερτζίν κόκκινον, κομμίδι ἐλαίας, τριῖπον και γίνεται και γράφεις εἰς τὴν ὥραν του.

Τέλος τῶν πλανητῶν.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ, Κρόνος $\mathcal{H}$. Ὁ Κρόνος εἶναι κύριος τῶν ὅλων χρονῶν, πλανητῶν και ἡ χάρις του εἶναι ἕως τὸν βαθμὸν τοῦ Ἡλίου, βάνοντας τὸν πλανήτην ὀπρὸς και ἔτσι ἀνατέλλει τὸ φῶς του. Και ἔχε αὐτόν, ἐὰν θέλῃς νὰ | εὔρησ τὴν ἡμέραν τὴν Δευτέραν. Και ἔχει στιγμὰς 11 και εἶναι πυρρός. Και θέλεις νὰ εὔρησ τὴν τρίτην ὥραν τῆς Δευτέρας. Γράψε με τὸ κονδύλι τὸ ἐδικόν του και με τὸ μελάνι του και με τὸ σημάδι του $\mathcal{H}$, ὅπου βλέπεις εἰς τρία (3) χαρτιά ἀγέννητα και βάλε τα εἰς τὸν ἥλιον²⁴¹ με ἕνα τάσι νερόν ἀμίλητον και τότε βλέπεις τὴν χάριν του. 10 214^v 15

Τὸ μελάνι του κάμε το ὅταν βασιλεύῃ ὁ ἥλιος τὴν Δευτέραν, και γίνεται οὕτως: βάλε ὄξος παστρικόν και βάλε λουλάκι και σύγαβο και μόσχον και κάμε τὴν μελάνην και τὸ κονδύλι, κάμε το <με> πτερόν τοῦ ἀετοῦ ἡμέραν Δευτέραν, ὥραν τρίτην, βάλε και | τὴν νούλα ἐπάνω, και τότες γράψε εἴτι θέλεις. Εἶναι ἀρμόδιον εἰς κάθε ἐπιστήμην. 20 215^r

Τέλος τοῦ πλανήτου Κρόνου $\mathcal{H}$.

Ἄς ἀναφέρωμεν τὸ δίστομον τοῦ πλανήτου Ζεῦ και ἄς ἐρευνήσωμεν τὰς θαυμαστάς χάριτας. Αὐτὸς βαστάει τρία (3) ζητήματα ἐπάνω του, ὅπου εἶναι τὸ χάρισμά του, τὴν ἡμέραν τὴν λοχευτὴν τοῦ βαθμοῦ και ἕνα κράτημον τῆς ἡμέρας, και αὐτὸ ἐὰν τὸ πετύχῃς εἶναι τρόπος ἄξιος. Ἐρεύνησον τοὺς ἕξ (6) μεγάλους στοιχείους τοῦ οὐρανοῦ και κάλεσε τὴν πρώτην ὥραν τῆς Τρίτης τὴν ἡμέραν. Και θέλεις νηστεύσης ἡμέρας πολλὰς ὅπου | νὰ εἶναι ὁ νοῦς σου προσηλωμένος εἰς τὸ μέρος τῆς φρικτῆς φλειᾶς και τότες ἔπαρον τὸ ξυλογίδιον και κάμε τὸ κοντύλι και βάλε και τὴν βούλλα ἐπάνω. Ἐπαρε και τσουκνὶ ἀπὸ σκύλο μαῦρο, κάψε το και βάλε και γαῖδα και κάμε τα μελάνη. Και τότες ὡσὰν εὔρησ 25 215^v 30

5 τρίψας cod.

τὴν ὥραν σωστήν, γράψε σὲ τσουκάλι ἀφόριον, πύλινον, μέσα τὰς χαρακτῆρας, ὅπου ἔχει ἡ εὐχή του. Βάλε καὶ αἷμα ἀχελώνας καὶ οἶνον, ξύδι δριμύν. Λάβε καὶ στύψην καθαρὴν καὶ βράσε το καὶ τότες θέλεις θαυμάσης. Νὰ εἶναι ὅλον καθαρόν καὶ βάλε το εἰς τὸ ἀγιάζιν τὴν νύκτα εἰς τὰ ἄστρα²⁴², ἡμέρας τρεῖς (3), |
216^r καὶ τότες γίνεται παστρικὸν μάλαμα καὶ γράφε μὲ αὐτὸ τὰ θελήματά σου καὶ τὸ βρίσκεις ἀληθινόν.

Ἀρχὴ τοῦ Ἄρη .

Αὐτὸς ὁ Ἄρης ὀνομάζεται σάτυρος, ἤγουν στῦλος τοῦ ἡλίου, καὶ ἀκολουθεῖ τῆς ἡλίας, ἤγουν καλλώπισμα τῆς ἡμέρας καὶ γλυκὺς, διατὶ ἔχει ἓνα ἵππον καὶ
 10 κατεβαίνει ἀνατολῶν ὡσπερ τὸν ἥλιον. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ ἰδῆς τὴν χάριν του πρὶν νὰ ἔβγῃ ὁ ἥλιος, ἀνέβα εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ βάλε ἓναν τέντζερη, νὰ εἶναι γανω-
 μένον, καὶ νερόν ἀμίλητον, καὶ γράψε εἰς τὸν τέντζερη τὰ τρία (3) σημάδια ὅπου
216^v | ἔχει ἡ εὐχή του καὶ τότες θεωρεῖς τὸν ἥλιον καὶ ἐβγαίνει. Ὑστερον δι' αὐτὸν φαίνεσαι εἰς τὸν τέντζερὲ μέσα²⁴³ καὶ νὰ σαστίση ὁ νοῦς σου. Ἐπαρον τὸ
 15 πτερὸν τοῦ κοράκου, κάμε το κονδύλι, βάλε καὶ τὴν βούλλαν του μέσα καὶ ἔπαρον τὴν τρίτην ὥραν (3) τῆς ἡμερὸς του, ἤγουν τὴν Τετράδην, βάλε κιννάβαριν καὶ σμύρναν καὶ ξύδι, βράσε το καὶ γίνεται μελάνι²⁴⁴ παστρικὸν καὶ γράφε τὰ καλέσματα τὰ θεωριστικὰ τῶν συντύχων καὶ δαιμόνων, διότι δὲν ὠφελεῖ σε [τὸ] οὐδὲν τῶν συντύχων ὀνομάτων. Ἐν πρώτοις ἔπαρον ξύλον τοῦ σκοίνου, ἡμέρα
217^r Παρασκευή, ὥρα τρίτη (3) τῆς αὐτῆς | ἡμέρας καὶ ξύσας τὸ κονδύλι καὶ ἔπαρε μόσχον καθαρὸν καὶ λεμονιάς φύλλα, κάψε τα, κάμε τα στάχτην, βάλε καὶ καραμπογιὰ καὶ ξύδι, βράσε τα καλὰ καὶ γίνεται μελάνη παστρική. Καὶ τότες γράψε τα τὰ καλέσματα τὰ μεγάλα. Τέλος τοῦ Ἄρη .

Ἀρχὴ τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ .

Ὁ Ἑρμῆς ἐστὶν μέθοδος διὰ μέγαλον βαθμὸν καὶ ἀφανισμόν. Θεωρεῖς εἴτι θέλεις νὰ γράφῃς μὲ τὸ μελάνι τοῦ Ἑρμῆ. Τοῦτο τὸ μελάνι του βάστα το ἐξωτερικόν, ἤγουν σκοτεινόν. Καὶ θέλει πάντα νύκτα νὰ τὸ κάμῃς, διότι ἔχει ἐνεργεί-
 25 **217^v** ας | πολλάς. Διὰ τὸ κοντύλι του θέλεις νὰ πάρῃς μαύρου πετεινοῦ²⁴⁵ πτερὸ ἢ τοῦ ποδαριοῦ τὸ κόκκαλο καὶ νὰ τὸ κόψῃς μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης, τὸ καλό, τὰ με-
 30 σάνυκτα καὶ νὰ βάλῃς καὶ τὴν βούλλαν του καὶ νὰ τὸ βάλῃς εἰς τὸν δρόμον του ὅσον νὰ ξημερώσῃ. Καὶ τότες ἔπαρέ το, ἔπαρε καὶ πίσσα μαύρη καὶ ξύδι μαῦρον, βάλε καὶ ὀλίγον κάρβουνον τριμμένον, βάλε καὶ μελάνη τῆς σουπιᾶς καὶ βράσε τα καλὰ, καὶ γίνεται μελάνη καὶ γράφε τὰ νυκτικὰ καλέσματα καὶ τῆς ἀφανότητος ... Τέλος τοῦ Ἑρμοῦ .

20 ξύσας: στήσας cod.

Ἀρχὴ τῆς Σελήνης

Νὰ δικαιώσης τὰ πάντα, τὰς διαλύσεις τῶν ἀβάθμων, ἤγουν καὶ αὐτὸν τὸν **218^r**
 Ἑρμῆν καὶ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος καὶ φέρε το τὸ πουρνόν, τὴν Κυριακὴν, πρὶν
 νὰ ἔβγη ὁ ἥλιος, βάλε τὸ μαντήλι σου εἰς τὸ ἀγιάζι, ὅταν εἶναι τὸ ἴσον τῆς Σελή-
 νης ὅλον. Καὶ τὸ πρωῖ ὅπου εἶναι ἀκόμα σώτηρον, ἤγουν βασίλευμα, καὶ κρα-
 τεῖς τὸ μαντήλι σου πρὸς αὐτοῦ καὶ βλέπεις τὴν Σελήνην ξεσχισμένην ὅλην, **5**
 διό-
 τι εἶναι ἀριθμὸς ἐνάντιος, καὶ αὐτὸ θέλει τὴν ἡμέραν της. Καὶ αὐτὸ ἔχει ἔννοιαν
 καὶ διάλυσιν καὶ εὐρης τὸ κονδύλι της <νὰ> εἶναι ὀρθόν, ἄγλυκυν, καθάρισέ το
 τὸ κόκκαλον τῆς μαύρης ὄρνιθας, τὸ δεξιὸν ποδάρι νὰ τὸ φτειάσης | κοντύλι καὶ
 νὰ βάλῃς καὶ τὴν βούλλαν της εἰς τὴν μέσην, τὴν Κυριακὴν, εἰς τὴν τρίτην **218^v**
 (3) **10**
 ὥραν τῆς ἡμέρας μὲ τὸ μελάνι του· νὰ εἶναι ἀπὸ ζαφορὰ καὶ ῥοδόσταμον καὶ
 κιννάβαριν καὶ γράφε τὰ χρειαζόμενα. Τῆς οὐρανίας τέλος τῆς Σελήνης.

Εὐχὴ τῶν ἀγίων ἀγγέλων

Ἐὸ Θεὸς ὁ οὐράνιος ὃν οὐκ ἰδεῖν οὐδεὶς δύναται, ὁ τὴν πυρίμορφον στρατιὰν
 τῶν ἀγγέλων καὶ σωτὴρ ἡμῶν, δὸς ἡμῖν χάριν, ὑπόταξε τὸν Ἥλιον. Ὁρκίζω σε,
 πλανῆτα Ἥλιε, εἰς τὴν λάμπιν σου καὶ εἰς τὸ στέμμα, ὅπερ ἐφόρεσέ σου ὁ Θεὸς **15**
 τοῦ διαλάμπειν | πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ἐπικρα- **219^r**
 τοῦντάς σε Καταήλ, Μαδαήλ καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἀγγέλους Μιχαήλ, Γαβριήλ,
 καὶ εἰς ὅλην τὴν πυρίμορφον στρατιὰν τῶν ἀγγέλων.

Ἀμήν, ἀμήν

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν. Τὸ σὸν γὰρ ὄνομα ὑπακούουν ὅλα τὰ κτίσματα. Ἰκετεύω σε, Θεέ **20**
 μου, ἵνα μοῦ δώσης χάριν καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ὅ, τι ποιήσω!!! νὰ εἶναι εἰς
 ἄκραν εὐόδωσιν, ὅπως δοξάσω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ἰκετεύοντας καὶ λέγο-
 ντας, ἅγιος, | ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δό- **219^v**
 ξης σου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τῶν ἀγγέλων τῆς ὥρας, ἔπειτα τοῦ πλανήτου τὴν εὐχὴν. **25**

Ὁρκισμὸς τῶν ἀγγέλων τῶν 7 ἑπτὰ πλανητῶν.

“Ὁρκίζω σας, ἅγιοι ἄγγελοι (ο) καὶ (ο), ὅπου εἶστε συνεργοί μου καὶ ὁμό-
 γνωμοὶ μὲ τὸν παρόντα πλανήτην, ὅπου εἶστε βαλμένοι πρὸς ἐπίγνωσιν καὶ ἐπί-
 βλεψιν καὶ ὑπουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, οἱ πάντοτε πρόθυμοι, δυνατοί,
 ὀξεῖς καὶ ἀνδρειωμένοι. Ὁρκίζω σας εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, τὸν | διορίσαντά **220^r**
 σας συνεργοὺς πλανήτας, νὰ εἶστε συνεργοί μου εἰς τὴν παρόντα μου προᾶξιν.

2 διαλύσας cod.

13 ἰδεῖν: ἴδεν cod.

13 et 18 περίμορφον cod.

16 ἐπικρατοῦσι cod.

Νὰ ὑποτάξετε τοὺς ὑποτακτικούς σας δαίμονας (ο)²⁴⁶ εἰς τὴν ἐμὴν δούλευσιν, νὰ ποιήσω καλῶς, δόκιμον καὶ ἀληθινόν. Ἄμην”.

Ἡ μεγάλη τοῦ 71 Σαβαώθ:

5 “Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά του εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμην”. Τὸ λέγεις αὐτὸ τρεῖς φορές.

220^v “Καὶ γὰρ τὸ σὸν ὄνομά σου ὅπου φρίττει ἢ περινηστεία τόσων ἁγίων ἀγγέλων καὶ δι’ αὐτοῦ ἢ θάλασσα εἶδε καὶ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω²⁴⁷ | καὶ ὁ κόσμος ἐλόγησε καὶ πᾶσαν κτίσιν ἡμῶν σὲ δοξάζειν καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλος σου (δεῖνα), ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου ἐν ἑνὶ πενταφῆ καὶ σκώληξ, εἰσικετεύω, Θεέ μου. Παρακαλῶ
10 καὶ κράζω τὸ ὑπεραρχαῖον ὄνομά σου, δὸς ἡμῖν, τοῦ δούλου σου (δεῖνα), χάριν καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν νὰ τελειώσω τὴν παροῦσαν μου ὑπόθεσιν. Ὡ, τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, τὸ τρισάγιον. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀγγέλων Ἄθοήλ, |
221^r Ἡαδιήλ, ζιάλ, Παδέλ, Ἄγγελιοι, Ζιαθιήλ, Μανιάν καὶ ἄζιάν, βριστούρ, Ἐτερλάν,
15 χαάτ, μοῦμ, βεριάχ, χεινάρ, μηζιάρ, μαχτάν, κατήλ, Μακατήλ, Μαφαήλ, Ἀσιάζ, Ἄναχ, Μάλαχ, Ἄρχασοῦ, Ἄδωναήλ, Ἄναζούμ, Ἄζεήλ, Ἄσαββαῖ, Νοαρταδέλ, Σενφιλή, Μαζιᾶ, φοκκᾶ, τοῦ Ἄμεριχούμ, Σουδωάμ, Ἄλιέγ, χρειάν, Ἄχιάν, Ἄκλουῖδ, Πακόλ, Βασιδεδῆ, οὐναζήμ, τελοῦ, θεύχηκομάν, χεικολῆ, Ἄδους, Ἰαήλ, ζέκσαάτ, θωδοῦ, ἄζιναδέν, Ηύλτδεάν, Ἄχαντί, Ἄσσάμ, φαμμλής, τελοῦ”.

20

Τέλος. |

221^v Ἴδου εὐρίσκεις ἀρχὴ ἀστρονομίας τοῦ προφήτου Κυπριανοῦ²⁴⁸. Πρῶτον διαβάξεις τὸ ἀπόδειπνόν σου, δεύτερον διαβάξεις τὸν ψαλμόν, ἀριθμὸς 118 “Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ”. Διαβάξεις αὐτὸν φορές ἑπτὰ, ἀριθμὸς 7, νύκτα τὸν διαβάξεις καὶ ἔπειτα κάμνεις μετάνοιες 40²⁴⁹. Ὑστερον πάλιν διαβάξεις τὰ
25 κάτωθεν ὀνόματα φορές ἑπτὰ (7): “Βουταλέ, βουταλέ, βουταλά, βουταλέ, βουταλά, Ἰζραήλ, Ἰζδραήλ, Ἰσδραήλ, ἄμπαρά, ἄμπαρά, θερμαήλ, θερμαήλ, λουφαρά, λαφαρά, λουφαρά, | λαφάρες, λουφάρες, λουφάρες. Ὁρκίζω σας εἰς τὴν
222^r ἁγίαν παρθένον παναγίαν Δέσποινα Θεοτόκον, Ἄδωναήλ, ἀσπουχούττεμ κατὰγωνά, ἵνα μοῦ φανερωθῆτε καὶ νὰ μοῦ εἰπῆτε ἀκολούθως τὸ ζήτημά μου
30 ταύτην τὴν ἐσπέραν. Ὁρκίζω σε καὶ ἐσένα, Μαμωνᾶ, εἰς τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἵνα μοῦ δείξετε καὶ νὰ μοῦ φανερωθῆτε καὶ νὰ μοῦ εἰπῆτε τὸ ζήτημά μου ταύτην τὴν ἐσπέραν, νὰ εἶναι βέβαιον καὶ ἀληθινόν”.

222^v Ἴδου ὁ προφήτης Δαυὶδ εἰς τὴν | ἀστρονομικὴν διατάζει, ὅταν θέλῃς νὰ
35 εὔρης κλέπτην, νὰ διαβάξης τὸν ψαλμόν, κεφάλαιον 49: “Θεός, Θεῶν Κύριος, ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ὅλην”, καὶ νὰ ἔχῃς τρία (3) ψαλτήρια. Τὰ δύο θὰ δέσης μαζὶ καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν θὰ βάλῃς εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἐν κλειδίον

21 ἀστρονομίας cod.

35 ὅλον cod.

ψαλτήρια cod.

ἀρσενικὸν νὰ εἶναι δεμένον ἀνάμεσον εἰς τὰ δύο καὶ μὲ τὸ ἄλλο θὰ διαβάξης τὸν ψαλμὸν καὶ νὰ μελετᾷς τὰ ὀνόματα ὅπου ἀφορᾷ σε καὶ ὅποιος εἶναι ὁ κλέπτης γυρίζει καὶ πέφτει²⁵⁰. Θὰ τὸ | βαστοῦν δύο ἄνθρωποι μὲ τὸ μεσαῖον τους δάκτυλον, καὶ εἰς ὅποιον πέση, ἐκεῖνος εἶναι ὁ κλέπτης. 223^ε

Ἴδου ὁ τρόπος.

5

Στὸ μέσον τὸ κλειδί ἴσια.

Ἴδου μία μεγάλη θεραπεία. Ἐὰν θέλῃς νὰ τὸ κάμῃς: πυρὰ ταμπήρ, ἀτιμτάν, σόβουσοῦν, τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες, γιὰ ζασίν. Θέλεις πρῶτον νὰ ἐξορκίξης τὸν ἄγγελον Ἐκτενοσήλ, φορὲς (3) τρεῖς. Ἐὰν πάλιν ὑπάρχουν ἀπὸ αὐτὰς τὰς μαγείας, θέλεις νὰ τὸ κάμῃς τὶς ἴδιες | χαρακτῆρες, πρῶτα ὁ Θεός, χαλοῦνται. 223^ε

Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

Η Μ Μ 2 8 $\frac{\theta|\theta}{\theta|\theta}$
 ε ~ 3 Μ ~ ~ ~
 μ Ν Μ Ϛ Ι 7 Μ
 Μ Ε Ν Ϛ + 3 Ι Μ
 Α Χ Ϛ η ω Ϛ λ
 Μ Ι Λ Ι ≡ Ι Ϛ Ϛ
 Ϛ 4 Ϛ ≡ Ϛ

Τέλος καλόν. |

Περὶ ἀρμάτων πονηρῶν, νὰ μὴν σὲ πιάνουν. Γράψον μὲ κιννάβαριν, ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ Ἄρεως τρίτην ἢ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Ἡλίου, γράψον καὶ τὸν ψαλμὸν 26 “Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτῆρ μου” καὶ τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες καὶ 224^ε

54	68	34	46	57	83	19	8	01
34	57	65	65	3	8	45	57	07
07	9	21	69	4	3	8	8	49
01	37	3	7	8	8	9	7	4
5	3	4	5	8	01			
61	07	38	53	10				
76	4	81	7	39				

Τέλος. I

228^r Περί τῶν μελανίων τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν, ὅπου θὰ γράφῃς τὰ σημεῖα αὐτὰ τῶν μελανίων:

5 Τοῦ μελάνι τοῦ Κρόνου ♄ : ἔπαρε κηκίδι, καλαγκάθι καὶ ὀλίγον σκυλίτζι καὶ κομμίδι καὶ τρῖψε τα εἰς τὴν πρώτην ὥραν τοῦ Κρόνου καὶ γράφε ὅ,τι βούλεσαι.

Τοῦ Ζεῦ ♂ : λαζούριον καὶ ὀλίγην ἀριστολόχην καὶ χολὴν ἰχθύου. Ταῦτα πάντ<α> ἔνωσε καὶ τρῖψον ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Ζεῦ καὶ ὀλίγον κομμίδι, καὶ γράφε.

Τοῦ Ἄρη ♂ : στὴν ὥρα ποὺ κυριεύει τρῖψε κιννάβαριν καὶ βερζι καὶ κοκκινόβλητα καὶ κομμίδι ἐλαίας.

10 Τοῦ Ἡλίου ☉ : ἔπαρε βαράκι καὶ ὀλίγον ὑδράργυρον καὶ τρῖψε ἐπιμελῶς ἕως νὰ φύγῃ ὁ ὑδράργυρος, ἐν <σ>πυρὶ καὶ ζωμί ἡλιοσκοπίου καὶ ὀλίγον κομ-

228^v μίδι καὶ γράφε εἰς τὴν I ὥραν του.

Τῆς Ἀφροδίτης ♀ : λάβε αἷμα περιστερᾶς, ζαφοράν, ῥοδόσταμον, ὀλίγην μανδραγόρα καὶ μόσχον ἄκρατον, σμεῖξον αὐ<τὰ> τῇ ὥρᾳ της καὶ γράφε.

15 Τοῦ Ἑρμῆ ☿ : Λάβε κηρίον καθαρὸν καὶ ἄξιφον καὶ πωνίαν ὀλίγην καὶ αἷμα ἀλέκτορος· ταῦτα ὅλα ἔνωσε στὴν ὥραν του καὶ γράφε.

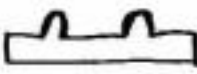

20 Τῆς Σελήνης ☾ : κατασκευάζεται εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν της. Τοῦ σελίνου τὴν ῥίζαν καὶ τὰ κλωνάρια στούμπισε, βγάλε τὸν ζωμόν καὶ ὀλίγον ῥεοπάραρον καὶ κάμφορα καὶ αἷμα λαγοῦ, τρῖψε τα καὶ κάμε μελάνι καὶ γράφε ἐν τῇ ὥρᾳ αὐτῆς.

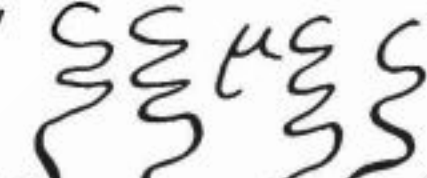
Περὶ τῶν θυμιαμάτων τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν, ὅπου θὰ θυμιάσης εἰς τὴν ὥραν αὐτῶν καὶ τὰ βουλλωτήρια.

229^r

Τοῦ Κρόνου : πάρε θυμίαμα, ὄνυχια μαύρου ὄνου, κεφαλὴν ὄφεως, πιπέρι καὶ ἀλόη, σμείξον αὐτὰ ὅλα καὶ θυμιάζε στὴν ὥραν του καὶ ἔπειτα κάμε ὅ,τι βούλεσαι. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

5

Ἴδου βουλλωτήριο .

τοῦ Ζεῦ: πάρε ξυλοβάλαμον, κανέλλα, σελιν ἰα τῆς πε-
ριστεριώνας καὶ θυμιάζε. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

Τὸ βουλλωτήριο

Τοῦ Ἄρη: πάρε αἷμα γάτας μαύρης, ὀμυαλὸν γούψου, αἷμα φλεβοτομίας, μυαλὸν κοράκου, ἔνωσε καὶ θυμιάζε. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

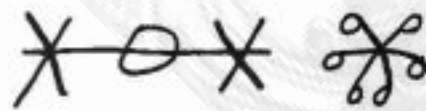
10

Βουλλωτήριο |

Τοῦ Ἡλίου: σπαρκασία, φίστουλα, ἄνθη τριανταφύλλων καὶ κουκκία τοῦ
στύρακα σμείξον καὶ θυμιάζε στὴν ὥραν του. Τὰ σημεῖα του εἰσὶν ταῦτα:

229^v

Βουλλωτήριο

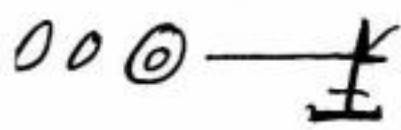

15

Τῆς Ἀφροδίτης: μόσχον, ξυλαλόη, κυλερμενέ, ῥοδόσταμον, ἔνωσον ἅπαντα καὶ θυμιάζε. Νὰ εἶσαι ὁμῶς πλυμένος καὶ παστρικός. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

 . Τὸ βουλλωτήριο .

Τῆς Σελήνης: κηρὶ τῆς μέλισσας, κρόκον καὶ δάφνης ῥίζα, τῆς λυγ<αρ>ιάς ἡ κορυφή καὶ τοῦ βάτου ἡ ῥίζα. Θυμιάζε στὴν ὥραν της. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

20

 . Βουλλωτήριο ἰδού: .

54	68	34	46	57	83	19	8	01
34	57	65	65	3	8	45	57	07
07	9	01	69	4	3	8	8	49
01	37	3	7	8	8	9	7	4
5	3	5	3	7	2			
7	7	4		5		8		01
61	07		38		53			10
76		4		81		7		39

Τέλος. I

228^r Περί τῶν μελανίων τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν, ὅπου θὰ γράφῃς τὰ σημεῖα αὐτὰ τῶν μελανίων:

5 Τὸ μελάνι τοῦ Κρόνου ☿ : ἔπαρε κηκίδι, καλαγκάθι καὶ ὀλίγον σκυλίτζι καὶ κομμίδι καὶ τρῖψε τα εἰς τὴν πρώτην ὥραν τοῦ Κρόνου καὶ γράφε ὅ,τι βούλεσαι.

Τοῦ Ζεῦ ♂ : λαζούριον καὶ ὀλίγην ἀριστολόχην καὶ χολὴν ἰχθύου. Ταῦτα πάντ<α> ἔνωσε καὶ τρῖψον ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Ζεῦ καὶ ὀλίγον κομμίδι, καὶ γράφε.

Τοῦ Ἄρη ♂ : στὴν ὥρα πού κυριεύει τρῖψε κιννάβαριν καὶ βερζι καὶ κοκκινόβλητα καὶ κομμίδι ἐλαίας.

10 Τοῦ Ἡλίου ☉ : ἔπαρε βαράκι καὶ ὀλίγον ὑδράργυρον καὶ τρῖψε ἐπιμελῶς ἕως νὰ φύγῃ ὁ ὑδράργυρος, ἐν <σ>πυρὶ καὶ ζωμὶ ἠλιοσκοπίου καὶ ὀλίγον κομ-

228^v μίδι καὶ γράφε εἰς τὴν I ὥραν του.

Τῆς Ἀφροδίτης ♀ : λάβε αἷμα περιστερᾶς, ζαφοράν, ῥοδόσταμον, ὀλίγην μανδραγόρα καὶ μόσχον ἄκρατον, σμείξον αὐ<τά> τῇ ὥρᾳ της καὶ γράφε.

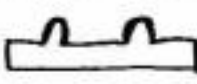

15 Τοῦ Ἑρμῆ ☿ : Λάβε κηρίον καθαρὸν καὶ ἄξιφον καὶ πιωνίαν ὀλίγην καὶ αἷμα ἀλέκτορος· ταῦτα ὅλα ἔνωσε στὴν ὥραν του καὶ γράφε.

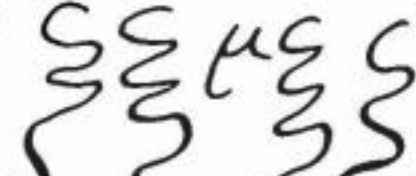
20 Τῆς Σελήνης ☾ : κατασκευάζεται εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν της. Τοῦ σελίνου τὴν ῥίζαν καὶ τὰ κλωνάρια στούμπισε, βγάλε τὸν ζωμόν καὶ ὀλίγον ῥεοπάραρον καὶ κάμφορα καὶ αἷμα λαγοῦ, τρῖψε τα καὶ κάμε μελάνι καὶ γράφε ἐν τῇ ὥρᾳ αὐτῆς.

Περὶ τῶν θυμιαμάτων τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν, ὅπου θὰ θυμιάσης εἰς τὴν ὥραν αὐτῶν καὶ ἰ τὰ βουλλωτήρια. 229^r

Τοῦ Κρόνου : πάρε θυμίαμα, ὄνυχια μαύρου ὄνου, κεφαλὴν ὄφεως, πιπέρι καὶ ἀλόη, σμείξον αὐτὰ ὅλα καὶ θυμιάζε στὴν ὥραν του καὶ ἔπειτα κάμε ὅ,τι βούλεσαι. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα: 5

Ἴδου βουλλωτήριο .

τοῦ Ζεῦ: πάρε ξυλοβάλσαμον, κανέλλα, σελιν ἰα τῆς πε-
ριστεριώνας καὶ θυμιάζε. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

Τὸ βουλλωτήριο

Τοῦ Ἄρη: πάρε αἷμα γάτας μαύρης, ὀμυαλὸν γούψου, αἷμα φλεβοτομίας, μυαλὸν κοράκου, ἔνωσε καὶ θυμιάζε. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα: 10

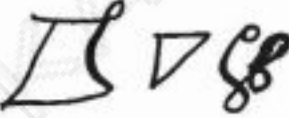
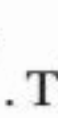
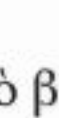

Βουλλωτήριο

Τοῦ Ἡλίου: σπαρκασία, φίστουλα, ἄνθη τριανταφύλλων καὶ κουκκία τοῦ 229^v
στύρακα σμείξον καὶ θυμιάζε στὴν ὥραν του. Τὰ σημεῖα του εἰσὶν ταῦτα:

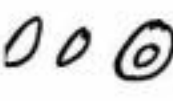

Βουλλωτήριο

Τῆς Ἀφροδίτης: μόσχον, ξυλαλόη, κυλερμενέ, ῥοδόσταμον, ἔνωσον ἅπαντα καὶ θυμιάζε. Νὰ εἶσαι ὁμως πλυμένος καὶ παστρικός. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα: 15

   . Τὸ βουλλωτήριο

Τῆς Σελήνης: κηρὶ τῆς μέλισσας, κρόκον καὶ δάφνης ῥίζα, τῆς λυγ<αρ>ιάς ἡ 20
κορυφή καὶ τοῦ βάτου ἡ ῥίζα. Θυμιάζε στὴν ὥραν της. Τὰ σημεῖα εἶναι ταῦτα:

  . Βουλλωτήριο ἰδού:

230^r Τοῦ Ἑρμῆ: ἔλατος καθαρὸς, κηρὶ σφήγγας, λάδανο ῥίζας καλαμίου. Τὰ ση-

μεῖα εἰσὶ ταῦτα: Βουλωτήριον .

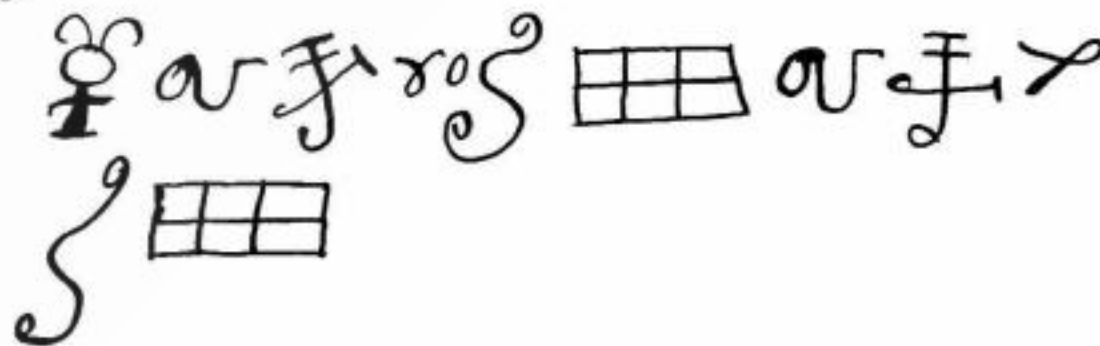
Τέλος.

<Πῶς> νὰ κάμῃς μελάνι τῆς τέχνης²⁵⁴.

5 Πάρε μουτζούρα δαδιοῦ, δράμια 5, μελοσταφίδα 50 δρ(άμια), ζαφοράν
δρ(άμια) 2, ῥοδόσταμον 20, καὶ ἐνὸς ταζέτικου ἀβγοῦ κρόκον καὶ ἐν τζιρέκι μό-
σχον καὶ ἀνακάτωσέ τα ὅλα μαζί. Ἐπειτα πάρε ἐν τσουκάλι ἀφόριον, βάλτα μέ-
σα, ἔπαρε καὶ τρεῖς δαυλοῦς (3), ἓνα κένδρινο, ἓνα κυπαρίσσι καὶ ἓναν πεῦκον,
10 καὶ εἰς τὰς τρεῖς (3) ὥρα τῆς νυκτὸς ἀναψε φωτιὰν καὶ βάλε τὸ τσουκάλι ἐπά-
νω καὶ διάβαζε τὴν προσευχὴν ἐπάνω στὸ τσουκάλι φορὲς 3 τρεῖς: “εὐλογητὸς
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ περιύμνητος”. Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν
230^v παιδῶν. Καὶ ἄς ψηθοῦν καλὰ | καὶ γίνεται μελάνι, καὶ ὅταν τὸ ψήνης θὰ γένη
σεισμὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ μὴν φοβηθῆς, μόνον διάβαζε τὸν ψαλμὸν 6
15 ὅλον καὶ γράφε μὲ αὐτὸ ὅ,τι θέλεις τὸ μελάνι.

Περὶ τοῦ κονδυλίου τῆς τέχνης²⁵⁵.

Πάρε μίαν χήνα, πιάσε τὴν δεξιὰν τῆς φτερούγα καὶ βγάλε μίαν πέννα.
Ἐπειτα διάβασε ἐπάνω αὐτῆς τὸν ψαλμὸν 132 φορὲς τρεῖς (3) καὶ κόψε τὴν μὲ
τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης. Καὶ ὅταν τὴν φθειάσῃς, διάβασε ταῦτα τὰ ἅγια ὀνόματα
20 Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐρουήλ καὶ Ραφαήλ, καὶ πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις,
θρόνοι, κυριότητες, δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβείμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα
231^r Σεραφείμ, περικαλῶ τὴν χάριν σας νὰ εἶναι σύνεργη εἰς τὴν παροῦσαν | πέννα,
πάντοτε νὰ εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ ἀληθινὴ εἰς ὅ,τι μέλλω γράψω μετ’ αὐτὴν,
ἀμήν. Καὶ σὰν τὴν τελειώσῃς, ἔπαρε ἁγιασμὸν τῶν Φωτῶν καὶ βάπτισέ τὴν καὶ
25 γράφε εἴτι χρειαίαν ἔχεις ταύτης καὶ τὰς χαρακτῆρας ταύτας μὲ αἷμα προβάτου
καὶ βοδιοῦ εἰς ἀγέννητον χαρτὶ καὶ τυλίγεις τὴν πέννα μέσα καὶ πρόσεχε νὰ μὴν
ἐγγίξῃ χάμου, δηλαδὴ χάμου στὴν γῆν ἢ σὲ πάτωμα, διατὶ δὲν ἐνεργεῖ²⁵⁶. Ἴδου
οἱ χαρακτῆρες:

1 ἔλατος cod.

12 περιύμνητος cod.

21 κυριότητος cod.

Περὶ τοῦ μαχαιρίου τῆς τέχνης²⁵⁷

Χωρὶς αὐτὸ δὲν κατορθώνεις τίποτε. Εὔρε μαχαίρι ἢ σπαθὶ ὅπου νὰ ἔκαμε
 φόνον, κλέψον αὐτό, δῶσε το τοῦ μαχαιροῦ νὰ τὸ | κάμη ἡμέρα Τρίτη, ὥρα πρώ- 231^v
 τη, καὶ μανίκωσον αὐτὸ μὲ τραγοκέρατον μελανὸν εἰς τὰς ὥρας ὀκτῶ (8) τῆς
 αὐτῆς ἡμέρας. Καὶ μετὰ ταῦτα νὰ γράψῃς ταῦτα τὰ γράμματα: “ῥαχῶρ, ῥαδια- 5
 μινά, ἄρονί, κεονφινέ” καὶ φύλαξέ τον ἐπιμελῶς, καὶ ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς τὸ
 κονδύλι τῆς τέχνης, πάρε τὸ μαχαίρι καὶ σῦρε εἰς καλαμιῶνα ἄνυδρον καὶ λέγε:
 “ᾠ ἄγγελε τῆς ὥρας (ὀδεῖνα) ὁ πλανήτης, Σαβαώθ, Ἄδωναῖ, ἐλωῖ τετρα-
 γραμμάτον, νὰ εἶσαι εἰς τὴν βοήθειάν μου”. Καὶ κόψε μὲ μίαν μαχαιριὰ μόνον
 ἑπτὰ (7) κόμπους, ἧγουν κονδύλια κάθε πλανήτη, καὶ τὸ κονδύλι του, καὶ γρά- 10
 φε ὅ,τι θέλεις.

Πῶς νὰ κάμῃς χαρτὶ ἀγέννητον²⁵⁸

Ὅταν εἶναι ζῶον ἐγγαστρομένον καὶ τὸ σφάξουν, λάβε τὸ ἀγέννητον ζῶον
 ἀπὸ τὴν | κοιλίαν τῆς μάννας του καὶ πρόσεχε νὰ μὴν πέσῃ κάτω, καὶ τὸν καιρὸν 232^r
 ὅπου τὸ γδέρνεις, λέγε τὰ ἑξῆς ὀνόματα: “Συνηχέν, ἐλί, ἀολσέ, ρός, αἴσωθεν, 15
 Ἐμμανουήλ” καὶ ἀφοῦ τὸ γδάρῃς, ὑπαγε εἰς νερὸν τρεχάμενον καὶ πλυνόξυσσον
 καλὰ καὶ λέγε ταῦτα: “ῥογιενήλ, ῥαφαήλ, μορώθ, ἄγιοι ἄγγελοι, καθαρίσατε τὸ
 παρὸν ἀγέννητον δέρμα τοῦ εἶναι ἔτοιμον καὶ καθαρὸν εἰς ὅ,τι μέλλω γράφῃ ἐν
 αὐτῷ νὰ εἶναι εὐτυχον καὶ ἀληθινόν”.

Ἐπειτα βάλε το ἐτζίριλο καὶ ἀσβέστην καθαρὸν καὶ λέγε οὕτως: “ἐρλοαχοῦ, 20
 βορχανοῦ, ἐλί, ἐλί, ἐλωῖῶν, τὸ ἀτίμητον καὶ μέγα ὄνόματα τοῦ μεγάλου βασιλέ-
 ως, ἄγον τὸ παρὸν ἀγέννητον δέρμα νὰ εἶναι ἔτοιμον εἰς πᾶν πρᾶγμα, ὃ μέλλω
 γράφῃ εἰς αὐτό, καὶ ἀφοῦ στεγνώξῃ, γράψε ἀπάνω τὰς χαρακτῆρας ταύτας τὰς
 ὀπισθεν γεγραμμένας: |

232^v

Ἑρμηνεῖα περὶ τοῦ καθαροῦ χάρτου ..... παρθένου

25

Τὸ ζῶον ὅπου θὰ σφάξῃς πρέπει νὰ εἶναι ἀρσενικὸν ἢ ἀρνίον ἢ ἐρίφιον
 ὅπου νὰ βυζάνῃ καὶ σφάξῃς το μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης καὶ λέγε τὰ ἑξῆς ὀνόμα-
 τα: “Ἄλαῖ, ἀλβαῖ, ἀνερνετόν, Ἰωτζαθεῖ, σεμποριφᾶ, Ἰαοῦ, Ἰαναροῦ, Ἰά, Ἰά, τε-
 τραγραμμάτον καὶ σοφᾶς, ἄγιον ὄνόματα καὶ δυνατὸν καὶ φοβερόν. Καθάρισον
 αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ καθάρισον αὐτὸ ἀπὸ ἀκαθαρσίας τοῦ ζῴου 30
 τούτου τὸ δέρμα, νὰ εἶναι ἀληθὲς καὶ καλόν· εἴτι καὶ ἂν γράψω εἰς αὐτόν, νὰ
 εἶναι στρεκτόν καὶ στερεόν καὶ καλόν, ἀμήν”. |

233^r Καὶ σὰν τὸ γδάρησ, πάστρεψέ το καὶ πλῦνε το ἑπτὰ 7 νερά, λέγε καὶ τὰ ἄνωθεν ὀνόματα: ἄλαϊ, κεβαϊ, κεταχεπά.

Ἑρμηνεία

5 Ὅταν θέλῃς νὰ γράψῃς τίποτα εἰς αὐτὸ μὲ αἷμα βόου ἢ προβάτου ἢ πετεινοῦ καὶ κάθε ἄλλου, πάρε τὸ μαχαίρι κατὰ τοῦ ζώου ὅπου θὰ σφάξῃς καὶ λέγε τὰ ἑξῆς ὀνόματα: “ἔλκατέλ, λαμέτ, σανταϊ, θεόφιλος, ἀλφάσαλβαϊ, παντοκράτωρ, τῆς μεγάλης βουλήσ ἄγγελε, ἵνα εἴστε βοήθειά μου καὶ εἰς τὴν βοήθειάν μου καὶ νὰ καταουδώσῃς ὅ,τι μέλλω νὰ γράψω μὲ τὸ αἷμα τοῦ ζώου τούτου, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν²⁵⁹.

10 Ἑτέρα ἑρμηνεία τῆς τέχνης τοῦ δακτυλιδίου²⁶⁰

233^v Δὲν ἠμπορεῖς νὰ κάμῃς τίποτας ἄνευ αὐτοῦ. Ὅταν ἔλθοῦν οἱ 1 δέκα ἡμέρας τῆς Σελήνης, νὰ εἶσαι νήστης πρὸ τρεῖς ἡμέρας πρὶν καὶ παστρικός ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ νὰ εἶναι ἡμέρα Τετράδη ἢ Πέμπτην, χύσε ἕνα δακτυλίδιον μὲ ἀσήμι καθαρὸν ἢ μὲ μάλαμα καὶ σκάλισε τὰ παρόντα γράμματα μέσα. Ἐπειτα, ἐνῶ
15 τελειώσῃ, ἔπαρε θυμιάματα ἀπὸ αὐτά: ὄν ταγατζῆ, ἀπερκαμποῦ, λατέν, βεμύσκει, καὶ παίρνεις καὶ τρεῖς βέργες ἀπὸ ῥοδιά καὶ εἰς τὴν μέσην κρέμασε τὸ δακτυλίδι καὶ βάνε τὰ θυμιάματα νὰ καπνίζεται μίαν νύκταν ὀλόκληρην. Ὑστερα τὸ παίρνεις καὶ τὸ τυλίγεις εἰς ἕνα πανὶ κίτρινον, καινούργιον, παστρικόν, καὶ ὅταν θὰ διαβάξῃς τίποτας, τὸ βάζεις εἰς τὸ δάκτυλόν σου καὶ τελειώνει ἡ δου-
234^r λειά | σου καλά. Ἴδου:

	e	ζ μ	ΔΙ
	< μ ο<	ο ν	θ κ
θόμισα<	μ	ε μ ε	9 γ.
	μθ	ε	< μ κ

πάπ

ἠγκιλιάπ, Ἴτζοῦν, μέσσελά τζάρσαπά Βὲ πέρσεμπέ, βετζουμά, κιὸν λεριντέν, σαήμ, ὄλουπ περχήζ, ὄλασίν, τζουμά ἔρτεσισέμ, ὄλουπ σαφὶ σιαχουζουμ, γιεσὴν, γιαχοῦ, ἠτζήρ γει. Χαγβάν, γμῆε πῆρ τερχαγερέ, ὄτουρά, χάλ βέτ, ὄλα-
25 βεπήρ, ταγὰς βεπήρ, ποστανά, οὔζερινὲ ἀτάμ κέλμεγέ, ἔμα μουκατέμ, ἠλκιοῦν 29. σαχτιάν κίρμηζὶς ἀλτήν, πογιουνά, πίρτανετὰ ἀλ τήν, κογιούπ ὄτους ὄλοοῦν. Σὲ μίαν κόκκινην²⁶¹ σακκούλα μεταξωτή, νὰ εἶναι ἀτλάζι, τὰ βάζεις τὰ τριάντα
234^v καὶ τὰ δένεις. βε πῆρ τα τλί, ἠνάρ, τζίπουνά, | τῆς γλυκειᾶς ῥοδιάσ βέργα. Κεσίπ, γερὲ τικὲ βετεπεσινέ, κεσεῖ, ἀσαρσίν, βεατληνά, ὄταατζ τουτζοῦ βερίρσιν σαπ-
30 γλα, τζιπουοῦ τίκερσιν βεκεσιή, ἀζαρσίν βετουζήτζου, βερίρσιν βέ πασλαρσίν ὄκουμαγιά. Σάββατον κιουνοῦ, σαπάχ, ὄγλὲν ἠκηνητίαζάμ: γατζήν: γιατζήν βακτιντά, ὄκουτουνά, ἀτζαρσίν: κέσσεῖ τζουμλεσί ὄκοτουοῦν ἀτλήν παλλέ που-

λούρσουν ήκοϊ, ἀλαμέτ ήτζαπ έτέρ, έβελκύ, ἀλαμέτ, χούρμα, ἀγατζή: σανιγέν
 σιοπηρύ, κεχήρ, σελάμβερίρ, ἀλεκύμ, σελάμ έλ κιρουετέ, γιαβάς, γιαβάς, πήρ
 ήσαρέτ, έτερσίν, ήλκιππήρ περμελέ όκουρσοϋν σονά ήστεμάς, βέ βάρλαάμ.. 235^r
 πής λιτέπ, σατίλην, λιτέπ, σατίλην, | κελγιούσιν, κελγιούσιν, σελκούσιν, ήνζιλ 5
 γιαχαρής ἀλλά σάν άτι: χαζέλ άτεμη σιοραπή, τζεπραήλ, βεμηκειάήλ, βεησθρα-
 φήλ, βεασραήλ, βεμουσσαβεησσά, βεμουχαμέτ, σαλαβατουλλαχή, ἀλειχίμ, βέ-
 σελαμουχοϋ, γιάκμούσην, καρτούσιν, πετλήν γιάτερσίν: τέργιούσιν, σιλμέκεχήν,
 κεντουσίν τουλή, μεντοϋσιν ήπνίλαχμέρι, βειπνή, μεγίμουν, ύπνήλ, έπιγιάτ, βει-
 πνή, ζουπηά σαχιπήρ, όρουουγσήλ, έρσεάτι άτζίλου, βέεσρεοϋ, πιτεπτιλή, λίχαζι-
 χήλ, άπτεμετι ήλά ζεχαιπήλ, ήχλάς βεπετίλου χουμμήν γαϊρη ήλέτι, βελερτίγετή 10
 μέσκουοκή πιχάτι, έμρίνα έτζίπου, γιά μασιρέλ, έρβαχει, χαζηχήλ, έσμάη έλβα-
 χάν, έλβαχάν, έλβαχάν, έλατζηλοϋ, έλατζηλοϋ, έλατζιλοϋ, έσσαάτου | εσαάτου 235^v
 έσσαάτου. Θα διαβάζης άπό μίαν φοράν (1) και φυσᾶς τήν σακκούλα χωρίς νά
 τήν άνοιξης.

دُرُودٌ
 بِحُرُورٍ دُرُودٌ
 لِي

Μόνον τὸ Σάββατον θέλεις σφαιλιστῆς, χωρίς νά μιλήσης ἀνθρώπου²⁶². Τήν 15
 Τετράδην, τήν Πέμπτην, τήν Παρασκευήν θά νηστεύης· όμοίως και τὸ Σάββατον.

Τήν Τετράδην τὰ κόφτεις και τὰ βάζεις εἰς τήν σακκούλα. Ἀπό κάθε φορὰ
 ἀπό μία (1) θά διαβάζης <και> θά λέγης και ἀπό έναν πεσμελέ.

Τρίτη: τζαρσαμπά, περπεσέ, τζουμά^{17*}, 3 ήμέρας νηστεία.

Τήν Παρασκευή τὸ πρωῖ, πρωτον διαβάζεις έννέα χανέ ένα βεύκι και εἰς τήν 20
 μέσην τὸ γεμώζεις τὸν λογαριασμόν τοϋ ήχλας | σεριφιοϋ εἰς τὸν κουτουπ χα- 236^r
 ναῖ^{18*}, βάζεις μόνον μαγιταταροϋν και στὸν γϋρον του γράφεις τὸ ήχλασσε-
 ριφή χουρουφή, μουκατά ... Τὸ κάνεις τὸ βεύκι όλίγον μεγάλο και κόβεις 8 χαρ-
 τιά ώσαν τήν μονέδα όπου θέλεις και τὰ τυλίγεις μέσα εἰς τὸ βεύκι. Βάζεις και

τὸ φλουρι μέσα ό,τι εἶναι και έπειτα διαβάζεις ἀπό έπτά (7) φορές τήν πρώτην 25
 ήμέραν βάζοντα μέσα, τὸ τυλίγεις και τὸ διαβάζεις φορές έπτά, τές άλλες ήμέ-
 ρες ἀπό τρεῖς (3) φορές τήν ήμέραν. Στές άλλες 4 ήμέρας, όπου θά τελειώσης, τὸ
 διαβάζεις έκατὸν δέκα τέσσαρες φορές και τελειώνεις τὸ βεύκι | με πιζεητήλ, 236^v
 άχμέρ. Εἶναι πάλσαμος και τὰ όαντίζεις έπειτα.

άζέματου ἀλεικηοϋμ, γιασαβάπην γιαάρπαπην, γιάτζεράπην, ἀλεήκε πι- 30
 τέφη, βελκαπτά, πιχάκη, τζερτζαπήν σαραπήν σαπήν, τζερτζαρην κυσπετούλ
 άρραπήν, ήτζμέα βέ άχρίζνα, γιά τζέρτζερα, πιχάκη, μκειαήλ, βεαζραήλ, βεκέ-
 ρεμγιαήλ, βελμελαήκετι κηραμ ήφάλου, ματουμεροϋν, χουζουχοϋ, γιάμεγίτατα-
 ροϋν, πυχάκη, μήν έμριχη, ήζαεραται σεγιέν, ένγεκούλε, λεχούκιοϋν, φεγεκιοϋν.

Τέλος. |

35

237^r

Προσευχὴ τῆς Κυριακῆς, ἥτοι τοῦ Ἡλίου

Διὰ βοτανικὴν κάμνεις σύναξιν τῶν πνευμάτων, διὰ τὴν λαμπηδόνα τὸ ὅμοιον, ὅταν θέλῃς τὸ νὰ ἐβγάλῃς αὐτὴν ἀπὸ τὴν γῆν τὴν Κυριακὴν, πρώτην ὥρα 1, 5, 8 καὶ 15, εἰς τὰς τρεῖς 3 τῆς νυκτός:

5

“Ὁ φοβερός καὶ ἔνδοξος θεὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων οὗ διὰ σὲ ἢ διὰ τὸ ἀπερίγραπτον καὶ ἀναλλοίωτον κατὰ τοῦ ἐλέους σου, τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, ᾧ προσπίπτω καὶ ἱκετεύω, ὁ δοῦλος σου (..), ὁ τῶν ἀστέρων ἀρχῆς καὶ φωστῆρα, τὸν μέγαν ἥλιον ὁ ποιήσας, αὐτοῦ δέομαι καὶ παρακαλῶ νὰ τὸν |

237^v

ὑποκλίνῃς εἰς τὴν ἐμῇ ἐνέργειαν καὶ εἰς τὴν βοτανικὴν, ἁγίαν λαμπηδόνα, νὰ εἶναι ἐνεργητικὴ.

10

Ὁρκίζω σε, Ἡλιε, εἰς τὸν ὑψιστον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, νὰ μὲ ὑπακούσης. Ὁρκίζω σε, Ἡλιε, εἰς τὴν λάμπιν σου ὃ φορεῖς ἐν τῇ καρδίαν σου, ἵνα μοῦ ὑποκλίνῃς τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν βοτανικὴν, τὴν ἁγίαν λαμπηδόνα. Ὁρκίζω σε, Ἡλιε, ἡμερόδρομε, ἀλλοτρό-

15

πιε παμφ<α>έστατε, ὁ φωσφόρος φαῖνφηθὶ ὁ φῶς τὸ φῶς ἔξω δριμύ, ὁ ἀνμίλιε, μεθρέβολες, κατόνεται. Ὁρκίζω σε, Ἡλιε, εἰς τὴν λάμπιν σου ὃν ἔχεις εἰς τοὺς

238^r

ἀπεράντους | καὶ ἀδιαφάτους δρόμους ἐν ᾧ περιοδεύεις. Ὁρκίζω σας, ἅγιοι ἄγγελοι, νὰ εἴσαστε ἡμεροὶ ἐν ἡ ὥρα, Μιχαήλ, Ἀριήλ, φιλοήλ, Σαβριήλ, Ἀδωναήλ, καὶ συνεργοί μου εἰς τὴν βοτανικὴν, ἐν <ἡ> μέλλω νὰ ἐβγάλω τὸν λαμπηδόνον.

20

Ὁρκίζω σας, δαίμονες χλοήλ, ὄρουήλ, σπιθοήλ, νὰ δώσετε τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν βοτανικὴν, τὴν λαμπηδόνα. Ὁρκίζω σε, Ἡλιε, ἵνα μοῦ ὑποκλίνῃς καὶ νὰ εἶσαι συ-

238^v

νεργός μου, μετὰ τῇ δύναμή σου εἰς αὐτὴν μου τὴν προᾶξιν, ἐν ᾧ ἐπιχειρίζομαι εἰς τὴν βοτανικὴν, ὅπου πηγάζω, νὰ γένη ἐνεργητικὴ, ἀμήν²⁶⁴”. | Τὴν Δευτέραν κυ-

25

ριεύει ἡ Σελήνη, ὥρα πρώτη 1, 8, 15. Πρῶτον νὰ διαβάσῃς τὴν εὐχὴν τὴν ὀπισθεν τοῦ 71, Σαβαώθ, ἔπειτα τῆς Σελήνης, ὡς καθὼς σὲ διατάττει ἡ ἐπιστήμη.

Περὶ βοτανικῆς

Ἡ βοτανικὴ τῆς Σελήνης ὀνομάζεται Λοναρία²⁶⁵. Ἐβγαλον αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Σελήνης Δευτέρα μετὰ προσευχῆς καὶ μὲ τὸν ἄγγελον ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τῆς ἀκρωρείας. Ἐχει τὰ φύλλα αὐτῆς πρὸς αὔξησιν τῆς Σελήνης, καθ’ ἡμέραν

30

ἐν φύλλον τὸ βγάζεις καὶ αὐτὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ τοῦ ἱκῆρθεις

239^r

εἰς δέρμα σκύλου νὰ τεθῇ | εἰς ἐν ἐργαστήριον. Παύουν πλέον οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ ζητοῦν τὰ δέοντα τοῦ μαγαζίου διὰ ἀγοράν, ἱσειάνηρος εἰς ὥραν τῆς Σελήνης· ἐὰν λειώσης τρία φύλλα, δῶσε εἰς τὸν σεληνιασμένον νὰ φάῃ ἡμέρας δέκα πέντε (15). Ὅταν αὐξάνῃ ἡ Σελήνη, ὁ ἀσθενὴς νὰ τρώγῃ τὰ φύλλα αὐτῆς, θε-

35

ραπεύεται “ε. π. ζ. καὶ πθ. χειλόν. παα. ερ. βγ. ἔξ. ειγο. κει. λυεπ. ζλεξω. λύπ. Ἐυλύ. ἔχοθη ζαξε. καὶ θόλναξ φυΓΓ ἐν λεχῶ κλπ. Ἡ Σελήνη, ζεγλετέρο. λυ. πλαναι.

239^v

π γ β , ὦ καὶ λψαν. βυπεζ, εὐεω. ἔψεν. λλειυσι λυψ πθα θσε | υψενε. νε χολζ. υζε νογ. λθυχιχ εἰς υλειαπ, αθχξθω ψλν.

40

Ἡ ῥίζα αὐτοῦ ἀπομένει ἡμέρας τρεῖς (3). Οἶνον λευκὸν εἶτα νὰ πίνῃ ὁ σεληνιασμένος, θεραπεύεται.

Προσευχή τῆς Δευτέρας

Ἡ Σελήνη κυριεύει πρώτην ὥραν (1) καὶ 8 καὶ 15 καὶ 22.

“Πολυέλεε καὶ πολυεύσπλαγχνε Θεέ, Κύριε μακρόθυμε, ἀνεξίκακε, Θεέ παντοκράτωρ, πολλές σου ἡμέρας, ἡμέρας φιλανθρωπίας, εἰς τὸν κόσμον, πάντων διὰ σοῦ καὶ συντήρει τὴν παντοδύναμον πρόνοιαν. Σὺ γάρ, Κύριε, ὑπάρχεις ἡ ζωὴ ἢ ἡμᾶς καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σύμπαντα εἰδὼς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν καὶ τὸν παναφόρητον φωστῆρα τῆς νυκτός, τὴν Σελήνην, ἵνα ὑποτάξης εἰς πᾶν ἔργον καλὸν ἢ κακὸν τῶν θελημάτων μου. 5 240^r

ἽΟρκίζω σε, Σελήνη, εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Θεοῦ τὸν ἀκοίμητον, εἰς τὰ γράμματα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἡλίου, ἵνα μὴ μὲ παρακούσης. ἽΟρκίζω σε, Σελήνη, εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ἽΟρκίζω σας, ἅγιοι ἄγγελοι, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, Γαβριήλ, Σαριήλ, Χαζιέλ, ἔμφολοήλ, σπιληδέμ, νὰ εἴστε συνεργάται μου εἰς τὴν προᾶξιν ὅπου θὰ κάμω. 10

ἽΟρκίζω σε, ἢ Σελήνη, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα ὅπερ, δημεδιάς, ριγγκᾶ, κέ-ηλί, ὀτελές, πῶς ἔσταρτη, ὀρκίζω σε, ὀρκίζω σε εἰς τὴν κοινήν Ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου, ἵνα μὲ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου μὲ τὸν ἐπακόλουθον τρόπον εἰς τὴν αὐτὴν μου τὴν προᾶξιν, ἵνα ποιήσας νὰ πληρώσης τὴν δύναμίν σου. Ἀμήν, ἀμήν”. 240^v 15

Τρίτη

Τὴν Τρίτην ἡμέραν κυριεύει ὁ Ἄρης²⁶⁶, πρώτη 1 ὥρα, 8 καὶ 15. Ἔχει τὴν Βοτανικὴν λεγομένην ἀκίνητον, ἡγουν πλατομαντίλα, ἢ ἡ πεντάπτες. Ταύτην τὴν βοτανικὴν βγαίνει εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρεως, ἡμέραν Τρίτην, μὲ τὴν προσευχὴν τους καὶ μὲ τὸν ἄγγελον ὃν κυριεύουν αὐτὴν τὴν βοτανικὴν. Ὀλόκληρη βασταζομένην ἀπὸ ἀλεποῦς δέρμα, εὐρισκομένη εἰς καιρὸν πολέμου, κερδαίνει τοὺς πάντας. Νὰ βάλῃς ἓνα κουκκὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ βοτάνι 3, 9 καὶ 5, βάλε στὸ ξίφος καὶ παγίδα ἢ εἰς τὸ κοντάρι ἓνα σημάδι τοῦ Ζεῦ, ὡς ἀνωφελῆς κρίσις, καὶ αὐτὴν τὴν βοτανικὴν τύλιξέ την εἰς δέρμα λέοντος ἢ εἰς λύκου καὶ βάσταζον αὐτὴν. Βαστάζουν αὐτὴν καὶ βασιλεῖς, ἀρχηγοὶ καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ εἰς καιρὸν ἢ πολέμου. Ἔβγαλον τὸν ζουμὸν αὐτῆς τῆς βοτάνης, ἔνωσον μὲ ζουμὸν ῥόδου, ἐλαίου, ῥοδοελαίου καὶ γράψον εἰς χαρτί, εἰς χάριν καὶ τιμῆς ἀγάπην ἔχουν τὰ φύλλα αὐτῆς. 20 241^r 25 241^v 30

Προσευχή τῆς Τρίτης

ἽΟ κυριεύων Ἄρης διὰ βοτανικὴν πλατομαντίλα, ὅπως βούλεσαι νὰ τὴν ἐβγάλῃς εἰς τὴν ὥραν πρώτη, 1, 8 καὶ 15. ἽΟς Ἄρης.

4 πολὺς cod. 5 διὰ σοῦ: δεησοῦ cod. 6 σοὶ: εἰς cod. 7 φωστῆρ cod. 17 πληρόσε cod. 21 Ταύτην: αὐτῆ cod. 23 ὀλόκληρα cod. 25 κοκὺ cod. 26 κρίσιν cod. 27 Βαστάζουν: βαστάζων cod.

“Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φοβερός καὶ ἔνδοξος καὶ ἀνεκδιήγητος, ὃν οὐκ εἶδεν
 ἄνθρωπος οὐδὲ ἰδῆ δύναται, ἐν ᾧ ἡ ἄβυσσος εἶδεν καὶ ἐτρόμαξεν καὶ οἱ ζῶντες
 242^r ἀπενεκρώθησαν | καὶ προσκνησάτωσαν πάντες. Ἡ τῶν ἀγγέλων χορεία, χαρί-
 τωσέ μου τὴν δεῖνα, ἵνα δυνηθῶ ὑποτάξῃ τὸν Ἄρη, τὸν πλανήτην, ἦτοι, κα-
 5 θορῶντες εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, πᾶσαν προᾶξιν ἐπιχειρίζωμαι. Ὁρκίζω σε,
 Ἄρη πολεμικέ, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λέοντος τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀνδρειωμένου καὶ
 εἰς τὴν καῦσιν τοῦ πυρός τὴν κατακαιομένην, ἵνα μὲ ὑπακούσης. Ὁρκίζω σε,
 Ἄρη αἱματώδη καὶ ἀπότολμε εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν, ἵνα μὴ με παρα-
 κούσης. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ὁ χειμερινὸς ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ
 242^v τοῦ εὐτεχνῆος λυπούμενος. | Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ὃν τρέμει πᾶσαν ιδέαν καὶ φύσιν
 τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πλανητῶν. Ὁρκίζω σε εἰς τὸν ἀγγελὸν σου οὐρουήλ,
 Σαββάν, Χιήλ²⁶⁷. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, βιτζρουήλ. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, εἰς ταῦτα
 σου τὰ ὀνόματα: “ῥανό, ματάτω, πάριν, ἀγλαοποιόν, πικρηνώθ, ἀλεβαναήλ,
 εἰδορμήσου ἀλίφ, καλονή, ἀχμαάτ, οὐτάπ, χουετζιά, νιήτ, τενί, ἀκειδῶν, χιλή, ἄμ
 15 πραναά σιάτ, διάήτ”, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα σὲ ὀρκίζω ἵνα μὲ ὑπακούσης,
 ἵνα μὲ δώσης τὴν χάριν σου καὶ ὅλην τὴν ἐνέργειάν σου εἰς αὐτὴν μου τὴν
 προᾶξιν καὶ ἐργασίαν μου. Ἀμήν”.

Τέλος. |

243^r

Τὴν Τετάρτην

20 Κυριεύει ὁ Ἑρμῆς, ὥρα πρώτη 1 καὶ 8 καὶ 15 καὶ 22.

Περὶ Βοτανικῆς

Ἡ βοτανικὴ δὲ ταύτη ὀνομάζεται Δάκτυλο ἢ ὑπεραγίς²⁶⁸. Τὸ ἐβγάζει τις ἐν
 τῇ ὥρᾳ Ἑρμῆ καὶ Διδύμου. Ὁ δὲ βαστάζων αὐτὴν τὴν ῥίζα πρέπει νὰ εἶναι παρ-
 θένος, νὰ τὴν ἔχη τυλιγμένην μὲ τὸ ἱμέγυλον ἀνδρῶν καὶ βαστάζων ἔχει γενικῶς
 25 χαρίσματα καὶ ἐνέργειαν παρ’ αὐτοῦ λαμβάνει καὶ οὐ μόνον ἀπὸ μεγάλους ἀν,
 ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀγ καὶ ἀπὸ κατωτέραν τάξιν. Τὰ ἄνθη αὐτὰ ἀλειφόμενος εἰς τὸ |
 243^v πρόσωπον, ὅ,τι δουλειὰν ἐπιχειριστῆ καταυοδοῦται. Τὸν σπόρον αὐτῆς βάλον
 30 κόκκους νὰ μοσκέψουν ἡμέρας δώδεκα, ὑποληψίαν καὶ μαγείαν χαλᾶς.
 Λαβὼν τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἔνωσον μὲ κρασί καὶ πίνε. Πλῦνε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς
 30 σου, τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν ὀξύνει. Ἐὰν λάβῃ τις αὐτῆς τὴν ῥίζαν δράμια 19,
 σεληνόσπορον δράμια 36, γλυκάνισον δράμια 85, φύλλον... δράμια 79 καὶ κάμε
 τα καλὰ σκόνην, πρόσθεσον μέλι ξαφρισμένον ὅσον ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ματζούνη,
 244^r δῶσον εἰς τὸν σεληνιασμένον νὰ τρώγῃ ἡμέρας | 40 σαράντα καὶ θεραπεύεται.
 Βάλον τὸν σπόρον εἰς λινὸν πανὶ καὶ βάστα ἐπάνω σου εἴτε εἰς τὸ χέρι σου,
 35 νικᾶς εἰς κάθε παιγνίδιον. Ἄν ὁ καρπὸς αὐτῆς δεθῇ εἰς δέρμα λύκου, ἂν ὑπάγῃς
 εἰς δικαστήριον, δυναστεύει. Πρὸ πάντων νὰ δεθῇ εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα, νικᾶ
 καὶ εἰς πόλεμον ἀπὸ ξίφος δὲν φοβᾶσαι. Νὰ τὴν ἐβγάνης εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ

καὶ νὰ τὴν τυλίξης εἰς μαύρου γάτου δέρμα καὶ πιπέρι, εἰς 857 κουκκία, καὶ βάστα τὴν εἰς τὸν βραχίονά σου. Ἐὰν σὲ βλέπουν οἱ γείτονες ἢ ἂν κατατρέχουσαι ἀπὸ μεγάλους ἀνθρώπους, ἀθωώνουσαι. Ὅταν πολεμᾷς, δὲν φοβᾷσαι. | Πανταχοῦ ἔχει ἄλαχά ἢ χάρις τοῦ καὶ ἐρμηνεῖα αὐτοῦ, ἢ βοτανική. 244^v

Ἡ προσευχὴ τῆς Τετάρτης τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ 5

Διὰ βοτανική, ἢ πεντοδάκτυλα καὶ τῆς ὑπεραγίας τὸ χέρι ὀνομάζεται. Τὴν Τετάρτην πρωῖ, ὥρα πρώτη 1, 8 καὶ 15, τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ ἢ βοτάνη.

“Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὰ Χερουβείμ καὶ ἑξαπτέρυγα Σεραφεῖμ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἑμπειμάτων ἀνθρώπων, ἐν τῇ Ἑδὲμ κατὰ ἀνατολάς, σὲ φρίττει πᾶν κτίσις, σὲ τρέμουσιν οἱ ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, | τὰ Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ καὶ πᾶσαν τῶν ἐν οὐρανῶν δύναμις, τὸν σὸν ἑαυτηρὸν καὶ κτισθὸν ὀνομάτων νῦν ἐπικαλοῦμαι νὰ ὑποτάξης εἰς ἐνέργειάν μου τὸν πλανήτην Ἑρμῆν καὶ τὴν βοτανικήν του, ἢ διὰ πνευμάτων τὴν ὑπὸ τὴν γῆν τὰ πέντε (5) δάκτυλα, νὰ εἶναι ἐνεργητικὴ εἰς ὅ,τι καὶ ἂν κάμω. 245^r

Ἐορκίζω σε, Ἑρμῆ, εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, τὸν πάντα νοῦν ὑπερέχουσα. 15
Ἐορκίζω σε, Ἑρμῆ, εἰς τὸν ἄγγελον μαντουήλ, σπιτηκοήλ, ἀπόδοκιοήλ. Ἐορκίζω σὲ καὶ ἐσᾶς, δαίμονες, χαλιόν, ἠλικηήλ. Ἐορκίζω σε, Ἑρμῆ, εἰς τὰ ὀνόματα αὐτά: ἐξερμό, χρισσαρράπιέ, καλινιά, ἀρχήφ, ῥαωτόν, σοκαββά, πολεῦ, | ἐμπολή, εἰέν, πολύν, ἄναυ ῥιοτό. 245^v

Ἐορκίζω σε, Ἑρμῆ, νὰ εἶσαι συνεργός μου μὲ ὅλην σου τὴν προθυμίαν καὶ μὲ τῶν συνεπακόλουθῶν σου πνευμάτων ἀγαθῶν ἅμα τε πάσης τῆς σοφίας σου, εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ὅπου μεταχειρίζομαι, ἀμήν, ἀμήν²⁶⁹ 20

Τὴν Πέμπτην κυριεύει ὁ Ζεὺ

Ἡ βοτανική του ὀνομάζεται χρυσάκανθός²⁷⁰. Ἐβγαίνει καὶ αὐτὸς τὴν Πέμπτην πρωῖ ὥρα πρώτη 1, 8 καὶ 15. Εἶτα διάβασον τὴν προσευχὴν τῆς μετὰ τὸν ἄγγελον εἰς τὴν ὥραν αὐτή. | 25

Εἶτα λάβε τὴν ῥίζαν αὐτῆς, τύλιξον εἰς δέρμα λύκου καὶ ταύρου μετὰ τῆς πιγώνας καὶ δέσε τὴν εἰς τὸν δεξιόν σου βραχίονα. Ἐὰν τὴν αὐτὴν ῥίζαν βάλῃς εἰς πλοῖον μέσα, παρευθὺς στέκει, ὡς νὰ τὸ καρφώσης. Ἐὰν ὅμως τὴν βγάλῃς, εὐθὺς ἀρμενίζει. Λάβε πάλιν τὰ ἄνθη του καὶ τύλιξον εἰς δέρμα ἀετοῦ καὶ δέσον εἰς τὸ κατάρτι καὶ φεύγει παρευθὺς. 246^r

Λάβε τὰ ἄνθη τῆς βοτάνης ἢ κάλλιον τὴν ῥίζαν καὶ τὰς κορυφάς, τύλιξον εἰς δέρμα αἰγοκέρου, δέσε το εἰς τὸ δεξιόν σου μέρος καὶ ὅ,τι μεταχειρίζουσαι ἢ μεταχειριστῆς, κατευοδώνουσαι ὀγλήγορα. Ἐπαρον | τὴν ῥίζαν καὶ σμείξον μετὰ τὴν χαλδώνην καὶ τριψον μετὰ ἀβγὸν καί, ἂν ἀπαντήσης τυφλὸν ἀπὸ ἀερικό, τότε ἄλειψον τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ θεραπεύεται. Ἐὰν λάβῃς φύλλα αὐτῆς, ξήρανον <αὐτά 246^v 35

10 φρίττει: φριτέ cod. 21 ἅμα τε: αμματὰ cod.

καί> εἶναι βοηθητικὸν εἰς πολλὰ μέσα, δηλ. πόνον κοιλίας νὰ πῆ με ἄσπρον κρασί, ὁ σπόρος εἶναι ὠφέλιμος εἰς νεῦρα καὶ σπέρμα, ἂν ἔχη ἀντεροξύσματα καὶ ἀνεμοκοιλίασμα, ποτιζόμενος μετὰ οὐριῶν καὶ ἀριστολογίας, θεραπεύεται. Λάβε πάλιν τὴν ῥάβδο αὐτῆς καὶ δέσε εἰς τὸν πόδα σου καὶ δὲν κουράζεσαι ποτέ. |

5247^r Προσευχὴ τῆς Πέμπτης τοῦ πλανήτου Ζεῦ, ἤγουν Διός. Κυριεύει τὴν Πέμπτην πρωτὴ ὥρα 1, 5, 15. Ἐτότε βγάζεις αὐτὸ τὸ βοτάνι, τὴν χρυσάκανθον. “Δικαιοσύνην, ἦλιε πάντων, τὴν ἐνέργειάν σου, παντοδύναμε καὶ παντοκράτωρ, ὁ τὴν ἅπασαν κτίσιν ἀναρχεύοντα, ὑπερούσιε Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν Πνεύματος ἁγίου νὰ με ὑποτάξης τὸν πλανήτην τὸν Ζεῦ, τὸν παρόντα πλανήτην, εἰς τὸ ἐμὸν θέλημα, τὸν Ζεῦ. Ὁρκίζω σε εἰς τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν καὶ ἐκ τρίτον εἰς τὰς χάριτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἵνα με ὑπακούσης | καλῶς. Ὁρκίζω σε, Ζεῦ, ὀρκίζω σας, ἄγγελοι ἅγιοι, περπέφεήλ καὶ ραφαήλ, ὀρκίζω σας, δαίμονες ποντικολάτωρ καὶ ὀρνήλ, ὀρκίζω σε, Ζεῦ, εἰς αὐτὰ τὰ ὀνόματα: περιεκτίσεων, τὸν ἐνετεράδον ὅτερ πιμηνορά, στερωῶ, πιγερά, τῆς στρατηῆδος, ἐστέρκε, ὀτιραν-
10 στή, ἀφεδί, ἔφερι τραοφιλί, ἦλιε, χονί ⚔ α, ἔγι, χιωβεγίη, βερδό, λανκτιριῶ, ὀκα-
247^v λιέ, κυριήν, ἐμενοδρά ἀλαφιέ, ἀλιθεριέ, μεμῶ, κτιογῶ, γγελαντέ, ἐνισύσοι, κομη-
15 σιέ, ἐρκιέ, ὀτισέηνέ κνεφαλέ, γελετῶ γικτιριέ, ἐνναμιέ, ἐλικειντέ, | ὀριο ἀντές,
248^r πελιέ ἐνιευσοῦ. Ὁρκίζω σε, Ζεῦ, διὰ χάριτος αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἐξουσίαν σου, νὰ με ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν βοτανικὴν ὅπου
20 βγάζω νὰ γένη ἐνεργητικὴν εἰς πᾶσαν μου προᾶξιν καὶ ἐνέργειαν, ἀμήν, ἀμήν²⁷¹”.

Τέλος.

⚔ Παρασκευή

Ἡ βοτανικὴ τῆς Παρασκευῆς ὀνομάζεται πενταύριον ἢ ἀγοροβότανον²⁷² καὶ νικοβότανον καὶ μαντραγόρα²⁷³. Ὁ κυριεύων αὐτὴν εἶναι ἡ Ἀφροδίτη, πρωτὴ ὥρα 1, 8 καὶ 15 μετὰ τὸν ἄγγελόν της ὑπηρετῶν καὶ μετὰ τὴν προσευχὴν της. Αὕτη
25 εἶναι | δύο εἰδῶν, μία χλωρὴ καὶ μίαν ξηρὴ. Καὶ τὴν μὲν χλωρὴ ἐβγάζεις εἰς τὴν
248^v ὥραν τῆς Ἀφροδίτης, ὅταν ὁ ἥλιος κτε ὥρας καὶ ἡ Σελήνη, ⚔ ἄγον πῖ ὑπερβολὴν, ποιήσον εἰς ἀντρόγυνον καὶ πότισον αὐτούς. Τὴν ξηρὰν ῥίζαν ὁμως ὀνομάζεται ὅταν ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδιον ὅπου κυριεύουσι καὶ εἰς τὴν ὥραν τῆς
30 Ἀφροδίτης πότισον αὐτούς μυστικῶ τῷ τρόπῳ.

Σπόρον	δράμια	12
μαδίϛ	σπόρον	8
τὴν ⚔ ἐξειάν του		4

249^r Στούπισον καὶ ποιήσον σκόνην λεπτὴν καὶ τριῖπον καὶ ἄλειψον εἰς τὰ | μεργιὰ
35 τῆς γυναικός. Ἄν εἶναι στεῖρα, παρευθὺς νὰ ἐγγαστρωθῆ. Ἐὰν βγάλῃς τὴν μανδραγόρα μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Ἀφροδίτης καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἔχει ἐνέργειας ὅλως διόλου εἰς ἔρωτα, εἰς εὐτυχίαν. Ὅταν θὰ τὴν ἐβγάλῃς, ὁ τρόπος εἶναι αὐτός²⁷⁴. Ἄν εἰς ἀγάπην, νὰ εἶναι πανσέληνος. Εἰ δὲ καὶ θέλῃς νὰ μεταχειριστῆς ὡς ἰατρικόν, νὰ εἶναι χάση τῆς Σελήνης. Ὅταν δὲ θὰ τὴν ἐβγάλῃς εἰς κάθε σου

23 ἀγοροβέτανον cod.

ἔργον καλοῦ ἢ κακοῦ, εὐρισκόμενος εἰς τὴν τραμουντάνα καὶ νὰ γυρίζῃς τὴν δεξιάν σου πλάτην κατὰ τὸν ἀστέραν καὶ νὰ κλίνῃς ὀλίγον κατὰ αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Ἀφροδίτης, | δεόμενος τοῦ παναγάθου Θεοῦ, λαμβάνεις τὴν χάριν. Βαστᾶς εἰς τὴν χειραν σου ἄρτον καὶ κρασί, σιτάρι καὶ κριθάρι, μέλι καὶ ζάχαριν, τρῶγε ἐνστόμιον ψωμί καὶ ἄλλη μίαν τριψον ἐπάνω της καὶ πές: “ἔφαγα ἐγὼ μίαν, φάγε καὶ σὺ ἔλεοῦσα ἄλλη μίαν καὶ λάβε τὴν χάριν ἀπὸ τὸν θεόν, τὸν πατέρα σου, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν, τὴν μητέρα σου, καὶ ἔλα μαζί μου καὶ θέλω σὲ στείλῃ εἰς τὸν Παράδεισον νὰ συνάξῃς νὰ μοῦ φέρῃς ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου”. Ἐπειτα πῖε μίαν κούπαν κρασί καὶ ῥῖψε καὶ ἄλλη μίαν ἀπάνω της | καὶ πές ἔπειτα: “ ἦπια ἐγὼ μίαν κούπα κρασί καὶ πῖε καὶ σὺ ἄλλη μίαν καὶ λάβε τὴν χάριν ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν πατέρα σου, καὶ ἔλα μαζί μου καὶ θέλω σὲ στείλῃ εἰς τὸν Παράδεισον καὶ νὰ συνάξῃς νὰ μοῦ φέρῃς ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου”. Ὁμοίως ῥίχτης ἐπάνω τὸ σιτάρι καὶ κριθάρι, μέλι καὶ ζάχαρι καὶ λέγεις: “ἡ χάρις τοῦ παναγίου Θεοῦ, ἡ εὐχή, ἡ εὐλογία νὰ εἶναι μετὰ τὴν ἁγίαν βοτάνην ἐτούτην ὅλη ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἁ. Χ. καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος”. Σηκῶνεις τὰ δύο χέρια καὶ εὐλογᾷς ἅπαντά τε τὴν γῆν καὶ | λέγεις: “τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδων, βοῶντας καὶ κράζοντας καὶ λέγοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος, Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, ὁ ἐκ μὴ ὄντων πάντα παραγαγὼν καὶ ὅτι σοῦ ἐστὶν τῆς τελειότητος τὸ πνεῦμα, παντοκράτωρ, Κύριε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν μοι νὰ ἐβγάλω τὴν ἁγίαν βοτάνην ταύτην ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, | νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν”.

Ἐπειτα γυρίζεις εἰς τὴν βοτάνην καὶ κοιτάξέ την, καὶ ὅταν τὴν κοιτάξῃς, τὴν φυσᾷς καὶ λέγεις: “λάβε παρὰ πατρὸς καὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου, κράτητε καὶ κράτιστε ἐν ὀνόματι τοῦ πολυποθήτου μου Θεοῦ, ἀμήν, ἀμήν”.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Ἡ προσευχὴ τῆς Παρασκευῆς, τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης

Ἡ βοτάνη αὐτῆς εἶναι σερνικοβότανο, μανδραγόρα. Κυριεύει πρωῖ - πρωῖ, ὥρα πρώτη 1, 8, 15. ✠ | Ἀφροδίτη.

“Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων καὶ παντὸς κτίσεως δημιουργέ, ὁ τῶν οὐρανῶν [...] καὶ ὑπερτεχνίτης της ὁ μακάριος, καὶ ἃς εἶναι ἡ δύναμις ἐν εὐλογίᾳ τῆς ὑπεραλείρου καὶ φιλανθρώπου [καὶ] βασιλείας σου. Σὺ γὰρ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, σὲ ἱκετεύω, σὲ ἐπάνω, ἵνα πασῶν, ἐκ πασῶν τοῦ δυναμένου ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων καὶ ὑπουργὸς πάσης κτίσεως, περὶ κτίσεως, δώσης ἡμῶν χάριν καὶ

21 ὅτι σοῦ ἐστὶν: ἰοπισεον cod. 33 εὐλογον cod. 34 τῆς ὑπεράπειρον καὶ φιλάνθρωπον καὶ βασιλέα σου cod.

- 252^r ὑποκλίνης τὸν πλανήτην, τὴν Ἀφροδίτην, | ἐμοὶ, εἰς τὴν ἐμὴν προᾶξιν, νὰ μὲ ἐπα-
 κολουθήσῃ ἐμοὶ εἰς τὴν βοτάνην ὅπου ἐβγάζω, τὸ σαντόριον, ἢ τὴν ἐλεοῦσαν,
 ὅπως τὰ του φείρεξεως με ἀνθημάχ, ἀναφανῶσιν ἐν τῷ παρόντι. Ὁρκίζω σε,
 Ἀφροδίτη ἔκλαμπρη καὶ ὠραιοτάτη, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὁρκίζω σας, ἅγι-
 5 οὶ ἄγγελοι ἀνοήλ, ἀγαθοήλ, πελακτοήλ. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, βαββέ, βακτάρ,
 προτέ, ἔξικατώρ. Ὁρκίζω σε, Ἀφροδίτη ἔκλαμπρη καὶ ὠραιοτάτη φέκλοσιὰ εἰς
 αὐτά σου τὰ ὀνόματα καὶ πρὸς ἐμέ, σιμεναδά, καλασὰ ἀφροδισιόν, ἡμελιόν,
 252^v ἡμελήφ χεμετοπή, εἶ ἐλεσιώ, | μηχλουσιόν ἐνκα ὠραβόδοθη, λιμόμετρόφ, πο-
 γοστωσιόβι σαρέ δω κατοριῶ. Ὁρκίζω σε, Ἀφροδίτη φτί μάτει τῆς δυνάμεώς
 10 σου, νὰ συνεργήσῃς εἰς τὴν βοτάνην εἰς ὅ,τι θελήσω ταύτην ἐβγάζω, νὰ εἶναι
 ἐνεργητικὴ εἰς πᾶσαν μου προᾶξιν, ἀμήν²⁷⁵”.

Σάββατον

- Τῷ Σαββάτῳ κυριεύει ὁ Κρόνος. Ἡ βοτανικὴ τοῦ Κρόνου ὀνομάζεται πιω-
 νία²⁷⁶. Τὴν ἐβγάζεις μὲ τὴν προσευχὴ τῆς καὶ μὲ τὸν ἄγγελον ἐν τῇ ἰδίᾳ ὥρᾳ τοῦ
 253^r Κρόνου, πρώτη ὥρα 1, 8, 15. Τὸν Μάϊον μῆνα ἔπαρον ἀπὸ αὐτὸ | τὸ βοτάνι ἕνα
 βλαστάρι καὶ κράτησον εἰς τὴν δεξιάν σου χεῖρα καὶ δὲν φοβεῖσαι ἀπὸ ἡγεμό-
 νας, οὔτε ἀπὸ βασιλεῖς, οὔτε κλέπτας δὲν φοβεῖσαι. Ἐπαρον ἕναν κόκκον, δέ-
 σον εἰς μεταξωτὸ πανὶ ἄσπρον καὶ μέτρα (α') ἢ πιωνία εἶναι φόρτόγλον (γφρ)
 20 συχνὰ καὶ κρέμασον εἰς τὸν λαμόν τοῦ ἀλέκτορος λευκοῦ, νὰ μὴν ἔχη μελανά-
 दा ποσῶς, καὶ πηγαινε ἐκεῖ ὅπου νομίζεις ὅτι ἔχει θησαυρὸν καὶ ἀπόλυσέ τον,
 καὶ αὐτὸς πηγαίνει, πηγαινε καὶ ἐσὺ ὀπισθέν του. Καὶ ὅταν ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον
 ὅπου ἔχει καὶ σταθῇ καὶ λαλήσῃ καὶ σκαλίζει μὲ τὰ ὀνύχιά του καὶ τινάζεται, |
 253^v ἐκεῖ δεικνύει ὅτι ἔχει θησαυρὸν.

- Εἰς τὸν σεληνιασμένον. Ἐπαρε ἑπτὰ (7) κόκκους σπόρον καὶ ἕνα (1) κόκ-
 25 κον μόσχον, τριῦπον καλῶς καὶ δῶσε εἰς τὸν σεληνιασμένον. Αὐτὸ νὰ τὸ κάμῃς
 ἑπτὰ (7) φορές, καὶ ὅστις τὸν πονεῖ τὸ κεφάλι του, στούπισον τὰ φύλλα μὲ ῥοδό-
 σταμον καὶ θέσον εἰς τὸν πόνον καὶ εὐθὺς παύει ὁ πόνος αὐτοῦ²⁷⁷.

- Εἰς δυσεντερίαν. Ἐπαρε τρεῖς (3) κόκκους σπόρον αὐτῆς, ἔνωσον μὲ μέρ-
 τζάνι, δός του νὰ τρώγῃ καὶ παρευθὺς θεραπεύεται. Ὅστις ἔχει δαιμόνιον φυ-
 254^r σικόν, πότισον τὸν σπόρον | μὲ κρασί δεκατρεῖς φορές (13) καὶ νὰ βαστάῃ ἐπά-
 νω του τετυλιγμένη εἰς ὄνου δέρμα καὶ νὰ τὴν κρεμάσῃ εἰς τὸν λαμόν του καὶ
 θεραπεύεται. Ἐχει καὶ ἄλλας πολλὰς ἐνεργείας.

- Προσευχὴ τοῦ Σαββάτου τοῦ πλανήτου Κρόνου διὰ τὴν 6.2, ἁγίαν πιγωνία
 τῆς ἰδίας ὥρας, πρωτὴ ὥρα 1, 8, 15. “Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριε τῶν
 35 κυριευόντων, ἅγιε καὶ ὑπεράγαθε δέσποτα, ὁ ποιήσας τὸ στερέωμα τοῦ οὐρα-
 νοῦ κατὰ τάξιν τῶν ἀγγέλων καὶ περὶ τῆ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὥρᾳ ἢ τάξις σου καὶ μὲ τὸν
 254^v Κρόνον, στήσας | ἐν ὑψηλότητι, κινητὴ καὶ περιβατέ, εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν προ-

1 ἐμοὶ εἰς τὴν ἐμὴν: ἐν τὴν ἐμοῦ τὴν cod. 6 ἔκλαμπι cod. 32 ἔχων cod. 34 τοῦ βασιλεύοντος cod.

σεύχομαι καὶ ἱκετεύω νὰ μὲ δώσης χάριν νὰ ὑποκλίνης τὸν παρόντα πλανήτην Κρόνον ♄ εἰς τὸ ἐμοὶ θέλημα.

Ἐορκίζω σε, Κρόνε, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, τοῦ στήσαντός σε ἐπὶ τὴν παροῦσαν ὥραν, νὰ εἶσαι συνεργός μου εἰς τὴν προᾶξιν ταύτην τῆς βοτανικῆς (καὶ εἰς 170 ἴδιον) τῆ πιγωνία, νὰ εἶναι ὑγιεινὴ καὶ ἐνεργητικὴ εἰς 5
 πᾶσαν μου προᾶξιν, εἰς ὅ,τι νὰ ἰατρέψω. Ἐορκίζω σε, Κρόνε, βαβεμὸν κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας σε ἀγγέλους Βακκατιήλ, ἀκτινοήλ, νὰ εἶσατε | ἡμεροὶ εἰς τὴν 255^γ
 ὥραν ταύτην καὶ συνεργοὶ μου εἰς τὴν βοτανικὴν, ἣν μέλλω νὰ ἐβγάλω, τὴν πιγωνίαν ταύτην τὴν ὥραν. Ἐορκίζω σας, δαίμονας ἀλίδατωρ καὶ ἀλιδατόρ. Ἐορκίζω σε, Κρόνε, διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα, νὰ εἶσαι συνεργός μου φιφήν, ἐκβαλόν, 10
 διὰ φιγόν, δελφῖνε, κορνέ, ὄμελει ὄνου μισῆς, ποθητέ, καταβολεῖ, κερουκλοῖ, οἰκιδές, κελίνιά. Ἐορκίζω σε, Κρόνε, Κρόνε μετὰ τῶν ἐπακόλουθων χαρακτηρισμάτων, ὅπου γένουν οἱ συνεργοὶ μου ἴτικοσμά εἰς τὴν διάθεσιν, αὐτὸς βούλομαι ἀπηγονιτέ παπὴν μὴν μὲ παρακούσης διαθέμενοι εἰς τὸν φόβον | τὸν τάζοντά 255^γ
 σε καὶ στήσαντά σε ἐν στερεώματι Κρόνου, ἀμήν, ἀμήν²⁷⁸. 15

Τέλος αὐτό.

Ἑρμηνεία Σολομῶντος

Εἶπεν πρὸς τὸν υἱὸν του, τὸν Ροβοάμ: υἱέ μου Ροβοάμ, ὅ,τι εἰς τὴν κάτωθεν γεγραμμένην τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν, εἰ μὲν σὲ ἀγάπην ἢ κακόν, εἴτε εἰς καλὸν ποίησον καὶ τούτους τοὺς χαρακτῆρας: εἰς καλὸν $\text{αχ} \text{♄} \text{♁}$ εἰς κακόν $\text{Θ} \text{♄}$ 20
 πάσης κακότητος δύο, ♄ : ♁ Κρόνος, ὁ Ἄρης, ἦτοι κανδῆς, δὲν λέγονται μὲ τὰ ὀνόματά τους μετὰ τὸ | ἀγαθόν, ὅταν πάγῃς εἰς κακόν, εὐρίσκεις τοὺς δώδεκα 256^γ
 κα μῆνας μὲ τὰ ζώδιά τους.

Ἀστρονομία μετὰ τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν καὶ τῶν δώδεκα (12) ζώδιων παρὰ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος καὶ παρὰ ἄλλων σοφῶν. 25

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁμοίωμα ζώνης, δηλ. σφαιράς δέκα 10, καὶ ἀπέχουν μίαν ἀπὸ τὴν ἄλλην στάδια τέσσαρα (4). Εἰς τὴν πρώτην σφαιραν εἶναι οἱ Ἄγγελοι, εἰς τὴν ἀνωτέραν σφαιραν εἶναι τὰ δώδεκα (12) ζώδια μεμορφωμένα διὰ | ἀστέρων 256^γ
 ὅτελέγον Μίκες, ἰδὲ τὴν σφαιραν χωρὶς πλῆθος ἄστρον παρὰ μόνον ἐν εἰς τὰς 8, εἰς τὰ 38 ἄστρα τῶν πλανητῶν. Εἰς τὰς ἑπτὰ (7) εἶναι ὁ Κρόνος ♄ καὶ 30
 γυρίζει τὴν σφαιραν εἰς 30 χρόνους καὶ τότε γίνεται νέος. Εἰς τὰς 6 εἶναι ὁ Ζεῦ, ὁ ἄρχων τῶν ἀστέρων, καὶ περιέρχεται εἰς χρόνους δώδεκα 12 καὶ γίνεται νέος. Εἰς τὴν πέμπτην σφαιραν εἶναι ὁ Ἥλιος ♁ . Περιέρχεται καὶ αὐτὸς εἰς ἡμέρας 365, τριακόσιες ἐξήντα πέντε. Εἰς τὰς τρεῖς σφαιράς (3) εἶναι ἡ Ἀφροδίτη ♀

8 ὦν μέλλω cod.

- 257^r και εἰς σχίσμα ἴτερον 8, ὀκτώ. Γυρίζει τὸ στάδιόν της εἰς μῆνας ὀκτώ (8). Εἰς δὲ τὴν δευτέραν σφαιραν οὐρανῶν εἶναι ὁ πλανήτης Ἑρμῆς ♄, 2 χίμος ♁. Περιέρχεται καὶ αὐτὸς τὴν σφαιραν εἰς ἕξ μῆνας εἰς τὴν 1 β 2 ☾ τρὸ περιέρχεται εἰς ἡμέρας 29, εἰκοσιεννέα καὶ τότε γίνεται νέα Σελήνη. Ὁ δὲ Κρόνος γυρίζει τὸ ἡμερονύκτιον.

Ὄνόματα τῶν Πλανητῶν.

Ζωλάχ *h*. Μουστερι ἀρ ♈ Ἀραβικά
 αχμαρεχ ρεχ *o3* σεμ Θ 2 οχρε ♁ ουτάρ
 ♁ γαμέρ ☾ . |

- 257^v Περί τῶν δώδεκα ζῳδίων εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν²⁷⁹
 Πρῶτον (1)
 Μάρτιος. Κριός: εἶναι ὠφέλιμος τὸ νὰ γράψης τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ὠφελῆσαι ἂν ὑπάγης εἰς τὴν θάλασσαν ὠφελῆσαι.
- 15 Δεύτερον (2)
 Ἀπρίλιος. Ταῦρος: εἶναι ὠφέλιμος νὰ γράψης γράμματα δηλ. ἐπιστολὰς ἂν ἔχης καμίαν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὥραν τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἂν θέλῃς νὰ ἀνταμώσῃς τὸν φίλον σου εἰς τὴν ὥραν τῆς Σελήνης ἢ τοῦ Ἄρεως.
- 258^r Τρίτον (3) |
 20 Μάϊος. Δίδυμος: ὠφέλιμος εἰς παιδίον διὰ νὰ μάθῃ γράμματα καὶ διὰ προξενιάς διὰ ὑπανδρίας εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρεως καὶ τοῦ Ἑρμῆ.
- (4)
 25 Ἰούνιος. Καρκίνος: εἶναι ὠφέλιμος διὰ νὰ κάμῃς φυλακτήριον εἰς δαμονισμένον εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ, ἂν θέλῃς νὰ ἀφανίσῃς μαγείαν εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ζεῦ καὶ διὰ κρίσιν.
- (5)
 Ἰούλιος. Λέων: εἶναι ὠφέλιμος ἂν θέλῃς νὰ μπαρκάρῃς τοὺς ἐχθρούς σου. Γράψον καὶ βάστα εἰς τὸν λαιμόν σου, πηγαίνει εὐθύς ...
- (6) |
 258^v 30 Αὐγουστος. Παρθένος: εἶναι ὠφέλιμος νὰ ἐρωτήσῃς πνεύματα εἰς τὸ πιάτον κοιτάζοντας παιδίον διὰ θησαυρόν καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ Κρόνου καὶ κάμεις νὰ ὀμιλήσουν τὰ πνεύματα μὲ αὐτὸ καὶ ἄλλα ὅμοια.
- (7)
 35 Σεπτέμβριος. Ζυγός: εἶναι ὠφέλιμος εἰς φοβερισμόν. Κάμεις εἰς τὴν ὥραν τοῦ Λέοντος, ἂν θέλῃς νὰ εἰρηνεύσῃς ἀνδρόγυνα, ἂν εἶναι μαλωμένοι, εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ.
- (8)
 259^r Ὀκτώμβριος. Σκορπιός: εἶναι ὠφέλιμος νὰ ἐκδικηθῆς τὸν ἐχθρόν σου | εἰς

πραγματείας και να λύσης ἀνδρόγυνον. Να γράψης και να τὸ κρεμάσης. Δὲν φοβᾶσαι τὸν ἐχθρόν σου.

(9)

Νοέμβριος. Τοξότης: εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὸ νὰ σπείρης, και ἂν πάρης φλορὶ εἰς τὸ χέρι σου, θέλει αὐξήση ...

5

(10)

Δεκέμβριος. Αἰγόκερως: εἶναι ὠφέλιμος νὰ ἐξολοθρεύσης ἐχθρόν σου εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρεως. Ἄν θέλῃς νὰ κάμῃς γάμον μυστικόν, κάμε εἰς τὴν ὥραν τοῦ Κρόνου.

(11)

10

Ἰανουάριος. Ὑδροχόος: εἶναι ὠφέλιμος. Ἰ Γράψον εἰς τὴν ὥραν τοῦ νὰ μὴν φοβῆσαι θάλασσαν. Και ἂν θέλῃς νὰ δέσης δέμα διὰ ἀγάπην, γίνεται δυνατόν.

259^v

(12)

Φεβρουάριος. Ἰχθύς: εἶναι ὠφέλιμος. Να γράψης και νὰ τὸ βαστᾶς. Κερδαίνεις εἰς κάθε πράγμα και στοίχημα.

15

Τέλος.

Γίνωσκε, ἀναγνώστα, μὲ ἀκρίβειαν ἐτοῦτον τὸν ὄρκον: ἂν θέλῃς νὰ κάμῃς καλόν, ὀρκίζεις πρῶτα τὸν ἄγγελον, εἰ δὲ κακόν, ὀρκίζε πρῶτα τὸν δαίμονα και ἔπειτα τὸν ἄγγελον. Πρόσεχε δὲ διὰ τὴν ψυχὴν σου. Ἰ

Ἡ μελάνη ἐκάστου πλανήτου, δηλαδὴ τῶν 7 και 71²⁸⁰

260^v

Μελάνη τοῦ Κρόνου

Κηκίδια, ἄκανθα και ὀλίγην ἀτσάλην, ἄγρια κρομμύδια, γόμα ἀραβικὴν, καστόρι, και τριῖπον αὐτὰ εἰς τὴν ὥραν τοῦ πλανήτου και κάνε ὅ,τι θέλεις.

Μελάνη τοῦ Ζεῦ 2

Μελατούριον και ἀριστολόχιον και ὀψαρίου χολήν. Πρόσθεσον και κομμίδι ἀραβικόν και γράψον ὅ,τι θέλεις εἰς τὴν ὥραν τοῦ πλανήτου.

25

Ἡ μελάνη τοῦ Ἄρεως 3

Κιννάβαρι, βαρτζίκο, ἴκύνον. Τριῖπον καλῶς και ἔνωσον κατὰ τὴν τέχνην Ἰ και γράψον ὅ,τι θέλεις εἰς τὴν ὥραν του.

260^v

Ἡ μελάνη τοῦ Ἡλίου 4

30

Βοράκιον, ὑδράργυρος. Τριῖπον καλῶς, βάλον εἶτα εἰς τὸ πῦρ ἕως νὰ φύγη ὁ ὑδράργυρος, εἶτα ῥιῖπον ὀλίγον βάμμα ἀπὸ ἀλόη και κομμίδι, ποιήσον μελάνη και γράψε ὅ,τι θέλεις εἰς τὴν ὥραν του.

Ἡ μελάνη τῆς Ἀφροδίτης 5

Αἷμα περιστερῶν, κρόκον, μαντραγόρα και μόσκον καθαρὸν καλὸν και ῥοδόσταμον, ὅσον φθάνει διὰ νὰ γίνῃ ἡ μελάνη, και γράψον ὅ,τι θέλεις εἰς τὴν ὥραν του.

35

Ἡ μελάνη τοῦ Ἑρμῆ 6 Ἰ

Κηρίον καθαρὸν, ἰουπλημάτο, πιγωνία, ἀλεκτορίδος αἷμα και δάφνης κομ-

261^v

μίδι. Ποίησον μελάνη εἰς τὴν ὥραν τοῦ πλανήτου καὶ γράψον εἰς τὴν ὥραν του ὅ,τι θέλεις.

Ἡ μελάνη τῆς Σελήνης 7

5 Σελίνου σπόρον ἢ ρίζαν ῥαβέντι. Ἐβγαλον τὸ ζουμί του, εἶτα πρόσθεσον κάμφορα καὶ κομμίδι ἀραβικόν καὶ κάμε μελάνην κατὰ τὴν τέχνην καὶ γράψον εἰς τὴν ὥραν του ὅ,τι θέλεις.

Γίνωσκε δέ, ὦ ἀναγνώστα καὶ διδάσκαλε τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς, ὅτι ὅλα τὰ μελάνια κατασκευάζονται εἰς τοῦ κάθε πλανήτου τὴν ὥραν ὅπου κυριεύει αὐτός, ὄχι εἰς ἄλλον. |

261^v Θυμιάματα τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν καὶ ἡ σφραγὶς αὐτῶν²⁸¹

Ἐάν τις θὰ ἀρχίσῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν, πρέπει νὰ θυμιάζῃ ἐκάστου πλανήτου μὲ τὰ θυμιάματά του.

1. Θυμίαμα τοῦ Κρόνου πρῶτον

15 Ὄνουχας μαύρου ὄνου, κεφαλὴν ὄφεως, πιπέρι καὶ ἀλόην. Τριῖπον αὐτὰ ὅλα καὶ ἔνωσον καὶ θυμιάζε εἰς τὴν ὥραν τοῦ Κρόνου. Κάμε καὶ αὐτὰς τὰς χαρακτῆρας:

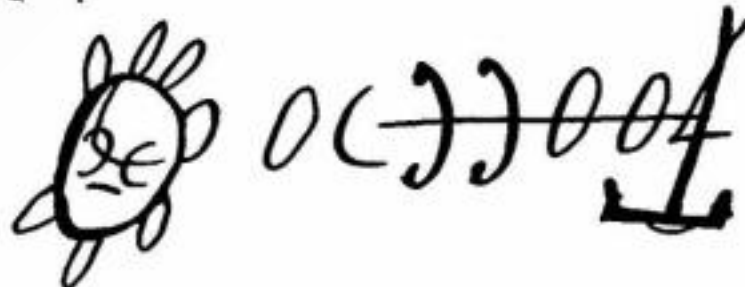
2. Θυμίαμα τοῦ Ἑρμῆ

262^r Λάβε ἀλάδανον καὶ τρίψας καλάμιον | ἔνωσον καλῶς καὶ θυμιάζε εἰς τὴν ὥραν του. Ποίησον καὶ αὐτοὺς τοὺς χαρακτῆρας:

20 3. Θυμιάματα τῆς Σελήνης

Λάβε κερὶ καθαρὸν, ζαφορά, ρίζα δάφνης, βάτου κορυφῆς γειγίας, ἔνωσον καὶ τὰς χαρακτῆρας γράψον

4. Θυμιάματα τοῦ Ζεῦ

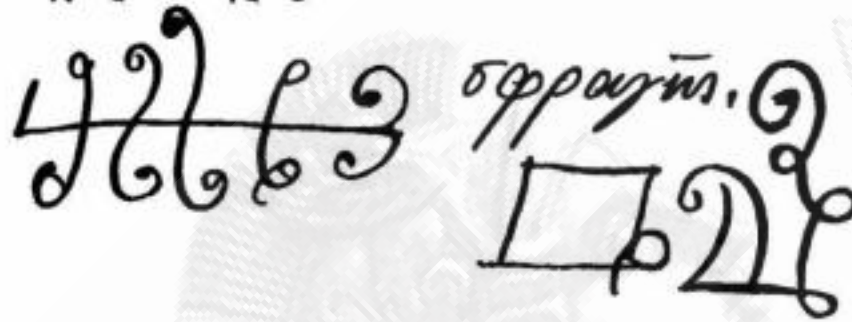
Λάβε ξυλοβάλσαμον, κανέλλα, σεληνόσπορον, κάμφορα, φλοιὸν καστάνου, τῆς περιστερᾶς τὰ ὀνύχια, ἔνωσον | καλῶς καὶ θυμιάζε εἰς τὴν ὥραν του. Κάμε 262^v καὶ αὐτοὺς τοὺς χαρακτῆρας:

5. Θυμίαμα τοῦ Ἄρεως

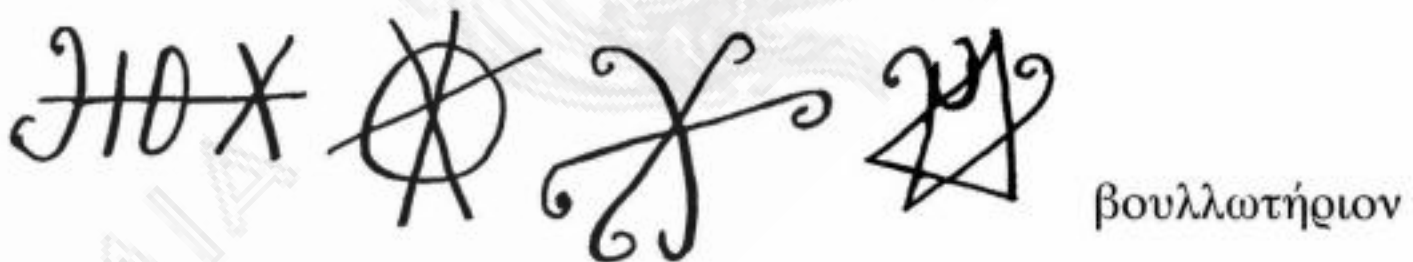
5

Λάβε τὸ αἷμα τῆς μαύρης κόττας ἢ γάτου μὲ μυαλὸν κοράκου καὶ θυμιάζε στὴν ὥραν αὐτοῦ. Οἱ χαρακτῆρες:

6. Θυμίαμα τοῦ Ἡλίου

Λάβε κρασί καὶ καρυόφυλλα καὶ τοῦ ἀστακοῦ τὴν φλούδα. Ἐνωσον κατὰ | τὴν τέχνην καὶ θυμιάζε εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἡλίου. Καὶ τὰς χαρακτῆρας: 263^r

7. Θυμίαμα τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης

Λάβε κελέρμενι καὶ ῥόδα καὶ θυμιάζε εἰς τὴν ὥραν της. Καὶ οἱ χαρακτῆρες:

Τέλος.

Εὐχή τοῦ 71 Σαβαώθ

“Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων | ἀμήν”. Τὸ λέγεις αὐτὸ φορὲς τρεῖς (3). “Καὶ γὰρ τὸ σὸν ὄνομά σου ὅπου 15 263^v φρίπτει ἢ περινηστεία τῶν σῶν ἀγίων ἀγγέλων καὶ διὰ αὐτοῦ ἡ θάλασσα εἶδε

καὶ ἀποστράφη καὶ ὁ κόσμος ἐλύγισε καὶ πᾶσαν κτίσιν ἡμῶν σὲ δοξάζει σε καὶ ἐγὼ ὁ δούλος σου (..) ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου ἐν ἑνὶ ὑπενταφῆ καὶ σκώληξ εἰσικε-
 τεύω, Θεέ μου, παρακαλῶ καὶ κράζω τὸ ὑπεραρχαῖον ὄνομά σου, δὸς ἡμῖν, τοῦ
 264^r δούλου σου (..) χάριν καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν νὰ τελειώσω τὴν παροῦσαν μου
 ὑπόθεσιν. | Ὡ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, τὸ τρισάγιον. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος,
 Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
 ἀγγέλων ... Ἄθοήλ, ἡαδιήλ, ζιάλ, Παδέλ, ἀγγελοι Ζιαθιήλ, Μανιάν καὶ ἄζιάν, Βρι-
 στούρ, ἔτερλάν, χαάτ, μούμ, βεριάχ, χινάρ, μειζιάρ, μαχτάν. Κατήλ, Μακατήλ, Μα-
 φαήλ, Ἀσιάζ, Ἄναχ. Μάχαλ, Ἀρχασοῦ, Ἀδωναήλ, Ἀναζούμ, Ἀζεήλ, Ἀσσαβέ,
 10 Νοαρταδέλ, Σενφιλή, Μαζιά, Φοκκά, τοῦ Ἀμεριχούμ, σουδωάμ, Ἀλιέγ, χρειάν,
 Ἄχιάν, ἀκλουήδ, Πακὸλ Βασιδεδή, οὐναζήμ, τελοῦ, θευχηκομάν, χεικολή, Ἄδους,
 264^v Ἡαήλ, | Ζεκσαάτ, θοδοῦ, ἄζιναδέν, Ἡίλτδεάν, Ἀχαντί, Ἀσάμ, Φαμλῆς τελοῦ²⁸²”.

Ἔτερον ἀσθενειῶν

Εἰς σεληνιασμένον. Γράψε ἑπτὰ βεύκια νὰ πίνῃ κάθε ἡμέραν ἀπὸ ἓνα (1) καὶ
 15 αὐτὲς τὲς ἡμέρας νὰ κάμῃ νηστεία καὶ ἀφοῦ τελειώσῃ τὰ βεύκια νὰ λουστῆ μὲ
 τὸ ἄλλον τὸ βεύκι, νὰ βρέξῃ τὸ σῶμα του ὅλον ὅπου νὰ μὴν μείνῃ ἄβροχον που-
 θενὰ κανένα μέρος, οὔτε ὦτα, οὔτε μάτια, οὔτε στόμα, οὔτε ἀμασχάλας, οὔτε
 265^r κρυπτὰ τοῦ σώματος, οὔτε κεφαλῆς μαλλιά πουθενά. Νὰ λουστῆ εἰσὲ | μία γω-
 νία τῆς οἰκίας καὶ νὰ βάλῃ μιὰ πέτρα νὰ πατῆ ἐπάνω²⁸³, νὰ μὴν πατῆ χάμω, οὔτε
 20 σὲ σανίδια, οὔτε σὲ ξύλον, καὶ νὰ ἔχῃ ῥοῦχα καθαρὰ, καὶ ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ
 εἶναι καινούργια, ἄφορα. Νὰ βάλῃ εἰς ἓνα καζάνι νερὸν νὰ ζεσταθῆ καὶ νὰ ξε-
 πλύνῃ τὸ βεύκι μέσα νὰ λειώσουν τὰ γράμματα καλῶς καὶ νὰ τοῦ χύνῃ ἄλλος τὸ
 νερὸ νὰ λούζεται, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ εἶναι καθαρὸς ἀπὸ παντὸς μολυ-
 σμοῦ, καὶ ἂν εἶναι θῆλυ νὰ εἶναι παρθένος, ὁ ὁποῖος θὰ γέρνῃ τὸ νερόν. Καὶ
 265^v ἀφοῦ λουστῆ, νὰ βάλῃ τὸ φέσι του, ἢ ἂν εἶναι γυναίκα τὸ τζεμπέρι της. | Νὰ εἶναι
 τὸ φυλακτάριον ῥαμμένο μέσ’ στὸ φέσι, ἢ ἂν εἶναι μικρὸν παιδί, νὰ τοῦ τὸ κρε-
 μάσης εἰς τὸν τράχηλον. Καὶ ἓνα χρόνον νὰ φυλαχθῆ ἀπὸ ἀπεθαμένον καὶ ἀπὸ
 λεχῶνα²⁸⁴ καὶ ἀπὸ βιολιά καὶ γάμους καὶ ἀπὸ κρέας γίδινον, λαγόν, γουρούνι,
 χέλι, ἓναν χρόνον νὰ μὴν φάγῃ. Ἐτοῦτο θὰ γράψῃ νὰ βαστάῃ ἢ εἰς τὸ φέσι του
 30 ἢ ἐπάνω του στὸν τράχηλόν του²⁸⁵. Καὶ θὰ τὸ τυλίξῃ εἰς ἑπτὰ κάτια μουσαμά,
 καὶ πλέον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ δὲν ἔχει φόβον. Κοίταξε ὀπισθεν τοῦ βιβλί-
 266^r ου τούτου καὶ θέλεις ἰδῆς | καὶ ἄλλας σφραγίδας τοῦ σοφοῦ Σολομῶν καὶ Λέων
 Σοφοῦ καὶ γράφεις μέσα εἰς τὸ φυλακτάριον. Πρῶτα ὁ Θεός, γίνεται καλὰ ὁ
 ἀσθενῆς καὶ τοῦ διαβάζει ὁ παπὰς τρεῖς λειτουργίαι καὶ τρία διαβάσματα τοῦ
 35 μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου²⁸⁶. Ἴδου τὸ
 φυλακτάρι: “μπισμήλαχη, ἐραχμάν ἐραχήμ, ηνε ῥάππενα κουμούλα οὔλεξη, χα-
 λεκασσεμαβάτι, βελέρτ’ ταφισίτετι ἐγάμην σουμμέστ, στήβα ἀλέλ ἄρσι βελέκλη
 ἡξὰ γαγσαβενε χάρι ἡζα τετζέλλα βελεκλή, γιααλά, γιααλά γιααλά, βεσεμάη, |

1 ἐλόγησε cod.   2 ὑπεν ταφῆ cod.

βεττάρικκη, γιααλά γιααλά, γιαττά ημου γιακάημου γιαππάκη γιαχάγιου για- 266^ν
καγιούμου, βελησέν λαάβελε βελακούβετε ήλλα πηλαχήλ άληγιούρ άζήμ”.

Έτοῦτα εἶναι τὰ 12 ὀνόματα τῶν μεγάλων ἰτζινλήδων εἰς ἕναν ὅπου τὸν πιά- 5
νει σάρα ἢ ἄλλον κακόν, ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι· τὰ γράφεις κάτω ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ τὰ
βαστᾶ ἐπάνω του: “χουτπανοὺς ἀνοὺς ἐμροὺς μίρασσουποὺς σοὺς οὐροὺς 267^ν
οὐρουνοὺς σελακοὺς, πιτουλοὺς φαρισοὺς μελουμαγιοὺς πίσμηλαχη Φεήν τι-
βελέβ φεινὲ μαχοῦμ | φισυκάκην φισεγιέκη φικεχουμούλα χουβεχουβές σε-
μοῦλ ἄλήμ”.

“Ετερον

“Ο,τι μιλέτι νὰ τὸν πειράζη, τὸν ἀφήνει. Τὸ βαστάει εἰς τὸ κεφάλι του σὲ ἑπτὰ 10
(7) κάτια μουσαμά: “μψησμίλαχη ἐλ ῥαχμὰν ἐλ ῥαχήμ, Κουλεούζου πηραππήλ
φελέκη μὴν περμεχάλεκα βεμην σέρην γασικὴν ἠζάβεμην σέρην νεφασάτι φη-
λουκάτι βεμηνσέρι χάσιτην ἠζαχασέτ ✨ ✨ ✨ : πησημήλλαχη ἐλ ραχμὰν ἐλ
ραχήμ κουλεούζου πηραππηνάσι μεληκηνάσι, ἠλλαχηνάσι, μηνουέριλ βεσβάσι,
ἐλιοχηνάσι, ἐλέζη, γιουβέσφισου ττουρινάσι | μὴν ἐλτζηνετι βενάσι. 267^ν

Handwritten text and diagrams:

Top text: *νεσθιννηχλινεσοιράι γαί* (written above the top row of grids)

Left vertical text: *μαυβασαπαιλι νηκαυαπαιλι νηκαυαπαιλι*

Right vertical text: *γξβνε αναελε αχνηχικερανηρηβλα*

Four 3x3 grids containing numbers and symbols:

9	1	2
>	6	2
;	8	>

>	6	;
2	6	>
2	1	9

>	2	2
-	6	9
9	>	;

;	>	9
9	6	1
>	2	2

Bottom text: *μητὸ ληκαζεβζθπικηζενο πει*

Bottom-most text: *εδελτοχλζηικαδνε ποηκαδνε ηκαδνηε*

Bottom image: Six five-pointed stars with a dot in the center, arranged horizontally.

Εἰς τὸ ἀπέναντι φύλλον εἶναι ἐκεῖνα ποῦ θὰ καπνιστῆ καὶ θὰ λουστῆ καὶ θὰ πίνῃ ἡμέρας ἑπτὰ. |

268^r Ἴδου τὸ βεύκι ὅπου θὰ λουστῆ. Ἐκεῖνα ποῦ θὰ καπνιστῆ κερίμ: ἀλίμ: ιαζίμ: χαλίμ.

كزير	عج	عظ	حج	يا علي و افلوب يا خفاد الالوب يا شاد بل فيوب يا كاشف الامر
حليج	عظ	عج	كزير	
عج	كزير	حليج	عظ	
عظ	حليج	كزير	عج	

	ح	ي	ي	ح	حليج حليج حليج حليج
	ي	ح	ي	ح	
	ح	ي	ح	ي	
	ي	ح	ي	ح	

حليج
 حليج
 حليج
 حليج

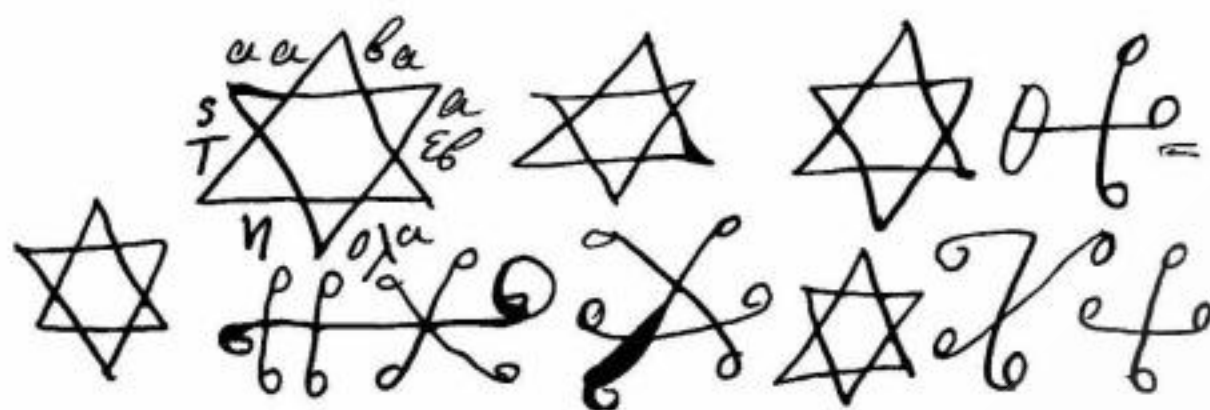
5   Νὰ πίνῃ κάθε μέρα ἀπὸ ἓνα ἕως ἡμέρας 7.

268^v   Ἔτερον περὶ σεληνιασμένου

Τοῦ κλεις τὸ ζερβὶ μάτι καὶ τοῦ διαβάξεις τρεῖς (3) φορές καὶ φυσᾶς τὸν κουλαοῦζον: "Πιραπενάσιν, Μελικεινάσιν, Ἑλλαχηνάση, Μῖν σερορήλ, Βέτ, βασούλ". Ἄν κατὰ δυστυχίαν πάλιν τὸν πειράξῃ, διαβάξεις τὰ ἴδια ὀνόματα καὶ αὐτὰ μαζί: "χαννάς, ἡλλέζη, Γιουβαῖς, Βησοῦ". Ἄλλον ὅμοιον νὰ τὸ βαστᾶ ἐπάνω του. Ὡρα Ἡλίου γράφεται

10

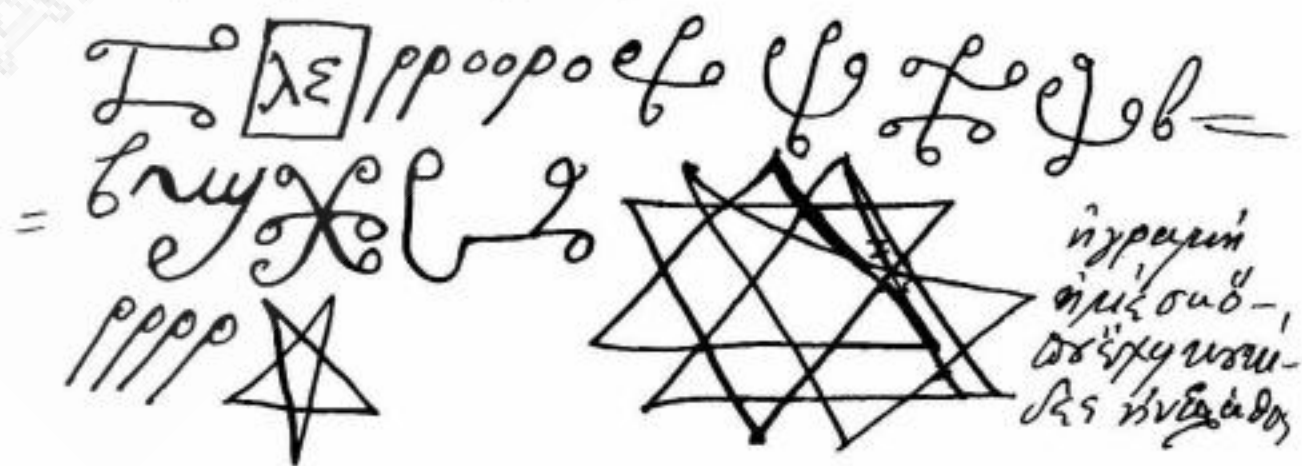

ε ἀβραὴν,
ἐλ. ἐοῦ,
Σαββαῖθ, *

Τέλος.

Ἄπο ὥρα δαιμονισμένων νὰ βαστᾶ αὐτό.

ἡ γραμμή
ἀμὲν σουδ-
ἀσὲν γουσαι-
δὲς ἡντινὰ δὲ

Ἄτερα νὰ καπνισθῆ. Ἴδού:

Δετηγονππτηεε,ςρρρςςς =
 Π ςςςςςς ςηον Ε

Αὐτὰ νὰ πίνῃ μὲ νερόν²⁸⁷.

* * * * *
 ω ω ω ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

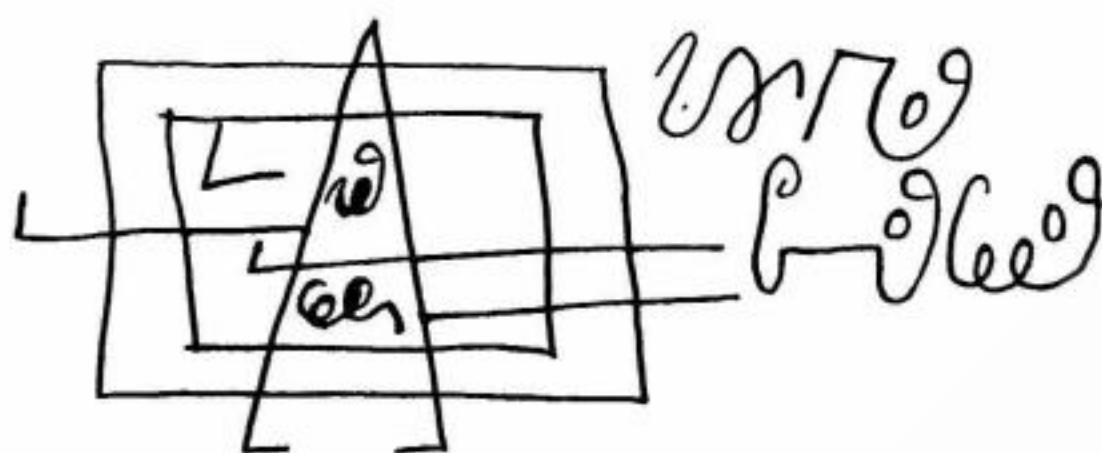
Τέλος.

Ἔτερον διὰ τὸν σεληνιασμένον

270^r Ὄταν πέφτῃ ὁ ἄνθρωπος κάτω, πὲς του εἰς τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν 3 φορές: |
 5 “Μελχεών, Βαντασάφ, Γασπαρήν”, καὶ μπήγεις ἓνα μαχαίρι στὸ δεξιὸν μέρος
 τοῦ ἀσθενῆ καὶ παύει. Ἄν δὲν ἔχῃς μαχαίρι, βάλε ἓνα καρφί²⁸⁸ καὶ ἔπειτα τοῦ
 λέγεις εἰς τὸ δεξιὸν ὠτίον: “Δαφνάν, μεγατὰ Παλιπούλ”. Πρῶτον νὰ τὸ γράψῃς
 εἰς τὴν γῆν²⁸⁹ καὶ ἔπειτα τοῦ τὸ λέγεις. Αὐτὰ τὰ κάτωθεν τὰ γράφεις καὶ τὰ βα-
 στᾶ ὥρα τοῦ Ἡλίου:

Σαπέρο, ςακασσί, ςακασσί, χαικεής, δύσχεκεής, παμλαχής, παμλαχής χελε-
 κάς, χελεκάς, παχά, παχά, Σουπέρο.

10 “Σαπέρο, ςακασσί, ςακασσί, χαικεής, δύσχεκεής, παμλαχής, παμλαχής χελε-
 κάς, χελεκάς, παχά, παχά, Σουπέρο”.

Καὶ αὐτὰ φορὲς ἑπτὰ (7) καὶ εἰς κάθε φορὰν νὰ τὸν φυσᾶς. “Ἀβριάνθου, Βριανή, Ἐβριάνσου, μιά, Σαβαώθ, ἄσσαν μειθάν μιαθάν”, πρῶτα ὁ Θεός, ὑγι- 270^ν
αίνει.

Τέλος.

Ἔτερον

5

Τὸ ἴδιον τοῦ κλεῖς τὸ ξερβὶ μάτι καὶ τοῦ διαβάσεις τρεῖς (3) φορὲς καὶ φυσᾶς τὸν κουλαούζην 1 φορά: “Πιραπινάσι, μελακεινάσι, Ἡλλαχηνάσι, μῖν Σεροίλ: Βισβασσούλ”, καὶ ἐὰν ἐξακολουθήσῃ, πάλιν λέγεις ταῦτα: “Κουλιούζον, πιρα- 271^ν
μπινάσι, Μελλικεινάσι, ἠλλαχηνάσι | μῖν, Σεροήλ, βέσβασσούλ, χαιννάς, ἠλεζή, Γι-
ουβαῖς, Βυσσόν”.

10

Τέλος.

Ἐνα ξύλον ὑπάρχει εἰς τὰ βουνά, εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται μελκάνη καὶ τὸ φοβοῦνται τὰ δαιμόνια καὶ πιάνονται εἰς αὐτὸ κατὰ πολλὰ ὅταν κακόν... Ἐχει μεγάλας θεραπείας αὐτὸ εἰς ὅποιον γνωρίζει αὐτό.

Ἐδῶ γράφονται τὰ ἑννέα ὀνόματα τῶν μεγάλων Ἀρχαγγέλων, ὅπου τοὺς 15
ἔχει ὁ Θεός νὰ εἶναι στῦλοι τοῦ κόσμου καὶ εἶναι ὅλα τὰ | ἀγγελικὰ τάγματα καὶ 271^ν
πλανῆται καὶ ζῴδια ὑποκάτωθεν αὐτῶν, καὶ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμη κά-
θε πράγμα, καλὸν καὶ κακόν, καὶ εἶναι τὸ μέγαλον κρυπτόν τοῦ κόσμου καὶ τῶν
φιλοσόφων. Τὰ ὀνόματα εἰσὶν αὐτά:

“Λελτετιελ - Θ - Μεχλετιελ καὶ ἔχτιπελ - Θ - φεχτιτιελ Νεχεχ ὀπετιελ - Θ - 20
καὶ ἔξαχεχ - τετιελ - Θ - χεχτζεχτετιέλ - Θ - λαμηφenaζέλ - Θ - μυκσιμιέλ κα-
ραῖ” - Θ -. Ἡ ἄνωθεν ἀντικρινὴ βούλλα εἶναι τοῦ Σολομῶντος, φυλακτήριον
ἀξιότατον καὶ ὠφέλιμον εἰς πᾶσαν κακὴν | ἀσθένειαν. Νὰ γράφεται μὲ κιννά- 272^ν
βαριν, μόσχον καθαρὸν καὶ ῥοδόσταμον καὶ κρόκον καθαρὸν κάθε Κυριακὴν
πρῶτη ὥρα καὶ ὥρα τοῦ Ἡλίου, 8 καὶ 15. Ἴδού, κάτωθεν. 25

ς, αμ..σα βᾱ. ω̄θ.
 ς̄. ᾱγ̄ῑ ᾱω̄ ᾱ ᾱ δ̄ ω̄ν
 ς̄. θ̄ ᾱ ω̄ ε̄ τ̄ ε̄ ᾱ
 ω̄ ω̄ ᾱ ω̄ ᾱ ω̄ ᾱ ς̄ ς̄ ς̄
 ᾱρ̄ ς̄ ᾱρ̄ ᾱῑ Γ̄ Η̄ ε̄ σ̄ ς̄ ω̄
 π̄οῡ δ̄ ω̄ ς̄ Η̄ λ̄ ᾱ ρ̄ Η̄ ν̄ δ̄ ῑ ᾱ ς̄
 Τ̄ ε̄ ᾱ ς̄ ς̄ ᾱ λ̄ ᾱ θ̄ ω̄ν
 ς̄. θ̄ ε̄ ε̄ ῡ ς̄ ᾱῑ ω̄ν̄ σ̄ῑ ς̄ ω̄ν̄ ω̄
 ρ̄ῑ ω̄ν̄ ς̄ ς̄ ω̄ ρ̄ῑ ᾱ δ̄ ε̄
 ω̄ῑ Τ̄ ε̄ μ̄ ε̄ λ̄ ω̄ ε̄ ς̄ ς̄ ς̄ ᾱ ε̄
 ε̄ ῡ μ̄ π̄ ε̄ ς̄ ς̄

272^v Ἔτσι θὰ γράφεται. Ἡμέραν Κυριακὴν εἰς τὴν πρώτην (1) ὥραν πρὶν ἔβγη ὁ ἥλιος, ἀρχινᾷς καὶ γράφεις τὴν ὀπισθεν σφραγίδα μὲ τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἐννέα καὶ τὸν ψαλμὸν δέκατον ἕνατον (19): “ἐπακουσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως” καὶ βάστα τον ἐπάνω σου καὶ δὲν φοβᾷσαι δαμόνια, οὔτε κριτήρια ἀδिका, οὔτε μαγείας, οὔτε ἄλλον κακόν, πρῶτα ἢ δύναμις τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ὀπισθεν σφραγίδα.

Τέλος καλόν.

273^r Τὸ ἄνωθεν εἶναι τὸ δακτυλίδιον τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος²⁹⁰. Γίνεται οὕτως: Ἡμέραν Κυριακὴν εἰς τὴν πρώτην (1) ὥραν πρὶν ἔβγη ὁ ἥλιος, ἀρχινᾷς καὶ γράφεις τὴν ὀπισθεν σφραγίδα μὲ τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἐννέα καὶ τὸν ψαλμὸν δέκατον ἕνατον (19): “ἐπακουσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως” καὶ βάστα τον ἐπάνω σου καὶ δὲν φοβᾷσαι δαμόνια, οὔτε κριτήρια ἀδिका, οὔτε μαγείας, οὔτε ἄλλον κακόν, πρῶτα ἢ δύναμις τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ὀπισθεν σφραγίδα.

τὸ δακτυλίδι, καὶ τότες ἐνεργάει· καὶ ἐὰν γράψῃς εἰς κακόν, νὰ κάθῃσαι ἀνάπο-
 दा, ἢ πλάτη σου νὰ εἶναι κατὰ τὸν ἥλιον καὶ τὸ φάρδος του νὰ εἶναι τόσον ὅσον
 εἶναι ἐδῶ γεγραμμένον, 4 πόντους παρὰ ἓνα χιλιοστὸν καὶ ἴσια μὲ αὐτὸ ὅπου |
 βλέπεις καὶ τὰ γράμματά του ὅμοια νὰ εἶναι, ὄχι μεγαλύτερα οὔτε μικρότερα, 273^v
 ἀλλὰ ὁμοίως ἢ πέτρα, διότι τόσον ἦτον καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομῶν, ὅπου ἐσφράγι- 5
 ζε τὰς ὑποθέσεις του.

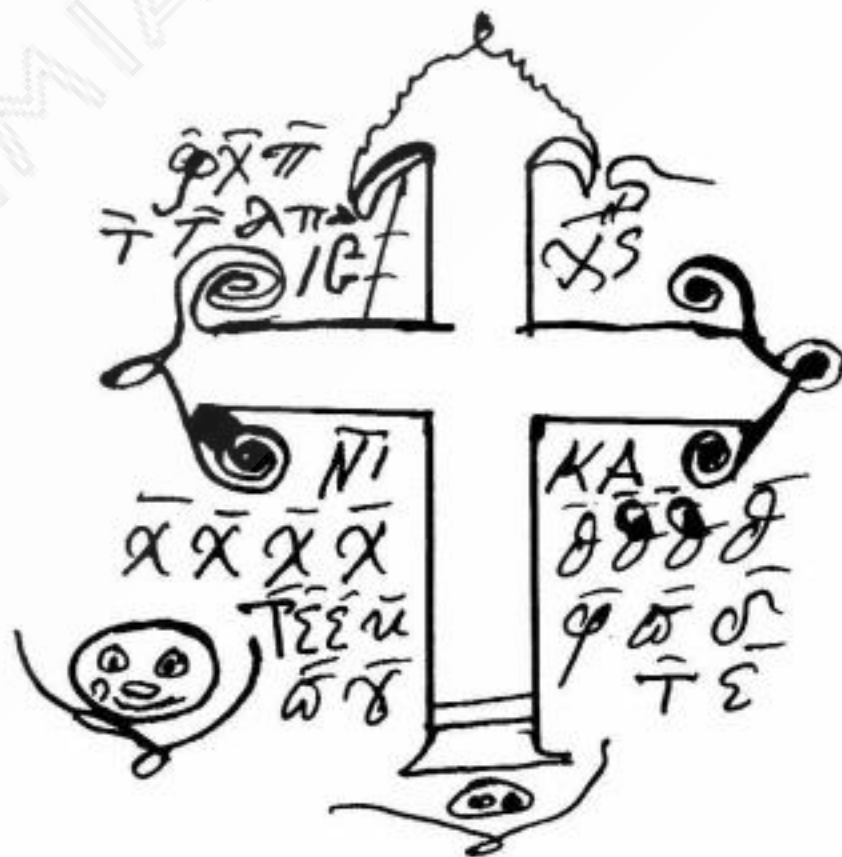
Ἱατρεία μεγάλη

Ἐπαρε ἀπὸ ἓνα κορίτσι ἀνήλικον, ὅπου νὰ μὴν ἔχῃ ἰδῆ ἀκόμη τὴν τάξιν
 του²⁹¹, ἔπαρε τὰ ὀνύχιά της ποδῶν καὶ χειρῶν τῶν εἴκοσι 20 καὶ κάμε τα σκόνην
 ψιλὴν ὡς ἄχνην. Ἐπαρε καὶ ἀπὸ ἓναν ἀγόρι, παιδί ἐλεύθερον, ἓνα ἄσπρον, νὰ 10
 βάνῃς τὴν σκόνην μέσα ἐκεῖ ὅπου χρειάζεται στ̄ μ̄ τ̄ μ̄ σ̄ καὶ θεραπεύεται. |

Ἐτέρα ἐρμηνεία περὶ σεληνιασμένους

274^r

Ποίησον οὕτως: καλάμι τῆς ἐλιάς τοῦ πάσχοντος καὶ κάψε το μονόφλογα,
 καὶ ἀβγὸ μαύρης ὄρνιθας καὶ χῶσε τὸ ἀβγὸ καὶ τὸ καλάμι εἰς τόπον ὅπου τὸν
 ἐπρωτοῦρε ἢ ἀσθένεια: “πύρομαι, σκούζω, ἀαντόμ, ἐνέγκατζέ, καὶ ἀπὸ σό- 15
 γκυ, μολτεφεταί, μουροῦν. Φεῦγε τὸ κρανίον τὸ ἱμήκραν ἡμισυ τοῦ κρανίου ἀπὸ
 τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (δεῖνα). Ἐπαρε ἓνα μαῦρον πετεινόν, σφάξε τον καὶ ἔπα-
 ρον τὴν καρδίαν του, καὶ ἀπὸ ἓνα τυφλοποντικὸν ὁμοίως | τὴν καρδίαν του, 274^r
 ἀφοῦ πρῶτον τὸν σφάξῃς, καὶ νὰ ἔχῃς ἐλαφίου δέρμα²⁹² νὰ τυλίξῃς τὶς δυὸ
 καρδιὰς μέσα, τοῦ κοκόρου καὶ τυφλοποντικοῦ. Νὰ τὸ κάμῃς χαμαῖλι καὶ νὰ τὸ 20
 φορῇ εἰς τὴν κεφαλὴν του πάντοτες ἕως ὅπου νὰ ζῇ, ποτὲ νὰ μὴν τὸ ἐβγάξῃ, στ̄
 μ̄ κ̄ λ̄ στ̄ μ̄ μ̄ τ̄ φ̄ β̄ θ̄ τοῦ, ἀμήν. Ὁ σταυρὸς ἐτοῦτος θὰ ἐμβαίῃ μέσα στὸ φυλα-
 κτάρι.

- 275^r Ἔτερον διὰ σεληνιασμένον ὄ(που) πέφτει εἰς τοὺς δρόμους
 Ἐὰν σὲ λάχη κανένας, εὐθύς σκάψε εἰς τὸ κεφάλι του ὑποκάτω ἕως μίαν πι-
 θαμὴν καὶ θέλεις εὐρης τρία 3 κάρβουνα καὶ πάρε τα ἔπειτα μὲ τὸ μαυρομάνι-
 κον μαχαίρι, βγάλε του ὀλίγον αἷμα ἀπὸ τὸ ὄνυχι καὶ κοπάνισε τὰ κάρβουνα καὶ
 5 χώνευσέ τα εἰς ἓνα φλυτζάνι μαζί μὲ τὸ αἷμα καὶ εὐθύς δῶσε τοῦ το νὰ τὸ πιῇ
 καὶ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἰᾶται.

Ἔτερον

- Καὶ ἂν λάχης εἰς δρόμον, εἰς σοκάκι ἢ τσαρσι λεγόμενον, εἴτε ἀλλόφυλος
 275^v εἶναι, ἔπαρε μίαν βέργαν | ἕως τρεῖς (3) πιθαμὰς τὸ μᾶκρος, ὄχι μεγαλύτερη, καὶ
 10 κτυπᾶς τον εἰς τὰ ποδάρια φορὲς τρεῖς 3 καὶ νὰ τὸν φουσᾶς καλῶς²⁹³, τρεῖς, εἰς
 κάθε βεργιὰ καὶ μία φυσηματιὰ, καὶ ξεζαλίζεται ἀμέσως.

- Διὰ νὰ γνωρίσης τὸν δαμονισμένον, ἰᾶται ἢ ὄχι, ἔπαρε τὸν τρελὸν καὶ πῆ-
 γαινέ τον εἰς τὴν πηγὴν καὶ χύσε του δέκα 10 ποτήρια νερὸν ἐπάνω εἰς τὴν κε-
 φαλήν του καὶ δῶσ' του μίαν κλειδαριά, νὰ εἶναι κλειδωμένη, καὶ ἂν τὴν ἀνοίξη
 276^r μὲ τὸ κλειδί της, ἤξευρε ὅτι θὰ ἰατρευθῇ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. | Ὅμως γνώ-
 ριζε καὶ αὐτό, ὅτι ὁ τρελὸς εἶναι χῶρια, ἤγουν ἄλλος εἶν' ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος ἔχει
 ἄλλην τρέλαν. Ὅλες οἱ τρέλες δὲν εἶναι ὅμοιες, ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην ἔχει ἄλλην
 ὀνομασίαν. Ὁ δαμονισμένος εἶν' χῶρια καὶ ὁ παρμένος χῶρια, διότι αὐτὰ τὰ πά-
 θη εἶναι τριῶν εἰδῶν. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ καταλάβῃς, πρέπει νὰ κάμῃς ἓνα καλὸν
 20 κάλεσμα, ὅπου ἔχουν τὴν ἐνέργειαν περὶ ἀσθενῶν, καὶ ἐτότες παίρνεις ἀπόκρι-
 σιν βεβαιωτάτην, διότι χωρὶς αὐτὸ δὲν ἤμπορεῖς ἐσὺ νὰ τὸ γνωρίσης, διότι οὐδεὶς
 καρδιογνώστης, εἰ μὴ μόνον ὁ Θεός, καὶ τότε βλέπεις ἂν θεραπεύεται ἢ ὄχι.

Τέλος. |

- 276^v Αἱ οὐράνιαι σφραγίδαι: Κάδδως, Κάδδως, Κάδδως, ἐλεώμ Σαβαώθ, ἰά, ὠά,
 25 ἐλισούν, μενιοῦν, Βιουῶν, Ἰῶν, Γαμιών, Ω ἀγιῶ Πωεῖ, ἀλαέν, σεχών, κάδδως,
 κάδδως, κάδδως, Ἰαῶν, Σαβαώθ, Βια Βήμ, Σουγεάθ, Ἀγιώθ, Ἀρφαγές, ἀφενι-
 μόν, κριβός, φιεφερό, τῶ ἀγιάθ, αα ὠά, ἰά. Κάδδως, κάδδως, κάδδως, ἐλέωμ,
 ἀββαβιάν, γιωνῶν, οὐοῦγιῶν, Οὐ οὐ κρῶν, Νιμῶν, θελαβῶν, κεχαρίν, θενιῶν,
 ὄνωϊ, Βιανώθ, ἀμήν.

4/113 βαχορ3ηπνεε=
 νεμ3ρω3ηδεωρ=
 χχχ 22 ς+7ηαρι
 πω ροοτηα $\frac{12}{\sqrt{1}} \frac{\bar{x}}{\bar{u}a}$ ςζ.
 Δ^οστ:δδ οο οο οο
 ςζζζ οο οο μαρρ
 ...

ρρπρρρεαυρρ=
 ωωααββοοδδ:-∇:-

279r

Τέλος.

“Ετερον περι μίσος ἀνδρογύνου

Γράψε εις χαρτιν καινούργιον τις κάτωθεν χαρακτηῆρας και βάλε τις εις την φωτιάν και κάψε τις και λέγε οὔτως: ὡς καιεται ἐτοῦτο τὸ χαρτι με τὰς σφραγίδας, ἔτσι νὰ καιεται και ἡ καρδιά της ὀδεῖνα ἢ τοῦ ὀδεῖνα (ὁποιος ἀπὸ τοὺς δύο ἔχει την γρίνιαν)²⁹⁵, και καθὼς ἀγαπάει ὁ Χριστὸς την ἐκκλησίαν, ἔτσι νὰ ἀγαπάη και ἡ ὀδεῖνα τὸν ὀδεῖνα και ἡ ὀδεῖνα τὸν ὀδεῖνα τὸν ἀνδρα της και αὐτὸς | την γυναίκα του την ὀδεῖνα, και την στάχτην τοῦ χαρτίου νὰ την ποτίσης ἢ νὰ τὸν ποτίσης, και νὰ θαυμάσης.

5

279v

Τέλος.

Διὰ νὰ μὴν κάμνη ἡ γυναίκα παιδί, γράψον στοιχεῖα καὶ ἄς τὰ βαστάη ἐπάνω της ἡ γυναίκα χωρὶς νὰ τὸ ἤξεύρη ὁ ἄνδρας της²⁹⁶ καὶ ἂν θέλῃς δοκίμασέ το εἰς εὐκαρπον δένδρον καὶ νὰ θαυμάσῃς. Ἴδου: δ. φ. γ. ρ. σχη.

5

Τέλος. |

280^r Διὰ γυναίκα ὅπου δὲν κάμνει παιδί, γράψε τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες καὶ νὰ τὶς βαστάη ἐπάνω της χωρὶς νὰ τὸ ἤξεύρη κανεὶς, καὶ ἂν θέλῃς, δοκίμασέ το εἰς δένδρον ἄκαρπον, καὶ νὰ θαυμάσῃς. Ἴδου.

Τέλος.

10 Ἔτερον διὰ νὰ κάμῃ ἡ ἄτεκνη παιδί. Εἰς τοῦ ἑλαφίου τὴν καρδίαν εὐρίσκειται ἓν κόκκαλον. Ἐπαρε αὐτὸ καὶ ξῦσε το εἰς ἓνα ποτήρι κρασί μαῦρον, γλυκόν,
280^v καὶ ἄς τὸ πιῇ ὁ ἄνδρας | καὶ ἡ γυναίκα, ὅταν καθαρῶς ἀπὸ τὰ ἔμμηνά της, εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς Σελήνης, ὅταν θὰ συνευρεθοῦν. Ἐτότες νὰ τὸ πίουσιν καὶ οἱ δύο καὶ νὰ συνευρεθοῦν, καὶ μένει ἔγκυος παρευθὺς, πρῶτα ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ.

15

Τέλος.

Διὰ νὰ ἐγνωρίσῃς τὴν γυναίκα τὴν ἐγγαστρομένην τί παιδί βαστάει, ἄρσεν ἢ θῆλυ, εἶναι ἡ μέθοδος ἡ τελικὴ. Γράψον τὰ ὀνόματα τοῦ πατέρα της καὶ τῆς μητρὸς της καὶ τὸν μῆνα ὅπου ἔμεινε ἔγκυος ὀρθογραφικῶς, λογάριασε τὸν ἀριθμὸν
281^r καί, ὅσος γίνῃ, μοίρασέ τον μὲ τὰ ἑννέα (9) καὶ ἐκεῖνα ὅπου | θὰ μείνουν βγάζοντας ὅλα τὰ ἑννέα, καὶ ἐὰν μείνουν μονά, εἶναι ἄρσεν, ἐὰν δὲ ζυγά, εἶναι θῆλυ²⁹⁷.

Τέλος.

“Ετερον

Βάλε ὀλίγον ἄλας στῆς γυναικὸς τῆς ἐγγαστρομένης εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε μυστικὰ τρεῖς (3) φορές: ἂν εἶναι ἀγόρι, νὰ πιάσῃ τὴν μύτη της, εἰ δὲ κορίτσι, νὰ ξύσῃ τὸ ἀφτί της, χωρὶς νὰ σὲ καταλάβῃ ἢ ἔγκυος²⁹⁸.

Τέλος.

5

“Ετερον

Ἐὰν θέλῃς ὅποιαν γυναῖκα περνάει ἀπὸ τὸν δρόμον νὰ βλέπῃ μέσα εἰς τὸ μαγαζί σου, ἔπαρε ἓνα κεφάλι σκύλου καὶ παράχωσέ το εἰς τὴν πόρτα τοῦ μαγαζίου σου καὶ τὰ μάτια του νὰ βλέπουν μέσα.

Τέλος. |

10

“Ετερον διὰ ἀγάπην γυναικῶν

281^v

Ἐπαρε ἓναν καθρέπτην ἄπιαστον καὶ μύρνισε μίαν σκύλαν ὅταν εἶναι κολλημένη μετὰ τὸν σκύλον, ἔὰν εἶναι διὰ γυναῖκας τὴν σκύλα, εἰ δὲ εἶναι διὰ ἄνδρα τὸν σκύλον μύρνευσε, ὄχι καὶ τοὺς δύο ἀλλὰ τὸν ἓναν, καὶ νὰ θαυμάσῃς καὶ νὰ ἰδῆς.

15

Τέλος.

“Ετερον περὶ ἀγάπης

Βάλε τα καὶ αὐτὰ τὰ κάτωθεν, νὰ τὰ διασκελίσῃ²⁹⁹, καὶ νὰ θαυμάσῃς. Ἴδου:

282^r

Τέλος

“Ετερον διὰ ἀγάπην

20

Γράψε μετὰ τὸ αἷμα σου εἰς τὴν δεξιάν σου παλάμην εἰς ἐκεῖνον ὅπου θέλεις καὶ ἀκούμπισέ το ἐπάνω του καὶ νὰ θαυμάσῃς.

Δοξαστασεν
 = Α Ε Λ Η Ξ Νευροφ =
 = (ΞΣ)

Τέλος.

“Ετερον περι ἀγάπην γυναικῶν

282^v Γράψε εἰς ἓνα φύλλον δάφνης ταῦτες τῖς | χαρακτῆρες καὶ κάψε τες καὶ τὴν στάχτην νὰ τὴν ποτίσης ὥραν πρώτην τῆς Ἀφροδίτης, Παρασκευή.

υ π ω λ η γ
 = Α Ε Λ Η Ξ Νευροφ =

Τέλος.

5

“Ετερον διὰ ἀγάπην

Γράψε τὸ ὄνομά της καὶ τῆς μητρός της καὶ τὸ ἐδικόν σου καὶ τῆς μητρός σου καὶ τὰς κάτωθεν χαρακτῆρας καὶ τὸν ἄγγελον τῆς ὥρας, καὶ βάλε τα νὰ τὰ διασκελίση, καὶ νὰ θαυμάσης. Ἴδού.

283^r

Αφροδιθιβησιμομομα =
 = Α Ε Λ Η Ξ Νευροφ =
 = κηβωνηηλ(ως)φο^{ζυθος}ονων =
 Ξμαλαφοδοβηθσονρον =
 = Δηλοηδερηναγωη:

Τέλος.

10

Περί πῶς νὰ κάμῃς τὴν γυναῖκα νὰ σηκώσῃ τὰ ῥοῦχα της καὶ νὰ σὲ δείξῃ ὅλα τὰ κρυφὰ της μέλη. Γράψε τὶς κάτωθεν εἰς πετοῖ τοῦ σκύλου ἀγέννητον καὶ βάλτα νὰ τὰ διασκελίσῃ, καὶ νὰ θαυμάσῃς.

A line of magical script consisting of several stylized, interconnected characters. The characters are drawn with thick black lines and include loops and sharp angles. The script is written in a cursive, flowing style.

Τέλος. |

Ἔτερον διὰ ἀγάπην γυναικῶν

283^v

Γράψε τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες εἰς παστορικὸν πανὶ ἡμέραν Κυριακὴν εἰς τὴν πρώτην ὥραν, καὶ κάμε το στάχτην καὶ πότισον αὐτήν. Ἴδού.

A line of magical script with various characters, including a six-pointed star symbol on the right. The script is written in a cursive, flowing style with some characters having loops and sharp angles.

Τέλος.

Ἔτερον περὶ γυναικῶν

Γράψον τὶς κάτωθεν χαρακτῆρας μὲ αἷμα τῆς περιστερᾶς εἰς τὴν ἀπαλάμην σου καὶ ἄγγιξέ το καὶ νὰ θαυμάσῃς.

10

A line of magical script with various characters, including a six-pointed star symbol on the right. The script is written in a cursive, flowing style with some characters having loops and sharp angles.

Τέλος. |

Ἔτερον περὶ ἀγάπην γυναικῶν

284^r

Ἐπαρε νυκτερίδα³⁰⁰ καὶ σφάξε τὴν μὲ καλάμι καὶ μὲ τὸ αἷμα της γράψε ταῦτα τὰ σημεῖα καὶ τὸ ὄνομά της καὶ τῆς μητρὸς της καὶ βάλε τα νὰ τὰ δια-
σκελίσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃς.

15

Τέλος.

Διὰ ἀγάπην γυναικός

Γράψε μὲ τὸ αἷμα σου τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες εἰς τὴν δεξιάν σου παλάμην καὶ ἀκούμπισέ το ἐπάνω της, καὶ νὰ θαυμάσης.

Τέλος. |

5

284^v

Ἰδιαίτερον κάλεσμα περὶ ἀγάπην γυναικῶν

Διάβαζε τὰ κάτωθεν ὀνόματα ἑπτὰ χίλιες ἑπτακόσιες ἑβδομήντα ἑπτὰ (7777) φορές τὸ ἡμερονύκτιον καὶ νὰ καπνίζης θυμίαμα ἄσπρο καὶ κασνὶ καὶ καράγκιουλούκ. Ἰδού: Πασερουσχὴν, φιλλάν, μπηχάκ, οὐζέχ, Ἴλλα ἔσμα, ἦχουζου, κάλπη βεκηφελάν.

10

Τέλος.

Διὰ τὴν πανούκλαν

Γράψε αὐτὲς τὶς ἐξάλφες εἰς ἀγέννητον χαρτὶ καὶ βάστα τὶς ἐπάνω σου εἰς καιρὸν ὅπου ἀκούεται καὶ ἴλατὴν μαζί ἄνωθεν εἶναι γεγραμμένες³⁰¹. |

285^r

Τέλος

Αὐτὸ εἶναι βέβαιον νὰ τὸ κάμης εἰς τὰς 29 τῆς Σελήνης, τὴν Δευτέραν, πρώτη ὥρα, σὲ ἀγέννητον χαρτὶ μὲ αἷμα ἀνθρώπου καὶ εὐρὲ τῶν μερμήγγων τὰ

ἀβγά³⁰² νὰ τὰ πάρης, νὰ τὰ βάλῃς μαζί μὲ τὴν σφραγίδα, νὰ τὰ κουκλώσῃς εἰς τὴν μέσην τοῦ μαγαζίου σου καὶ νὰ κάνῃς ἐμπόριον πολὺ καὶ καλόν. Ὅπισθεν εἶναι ἡ σφραγίς. |

285^v

Τέλος

Ὡς καθὼς τὸ ἄνωθεν εἶναι καὶ αὐτό: νὰ τὸ βάνῃς εἰς τὸ μαγαζὶ σου καὶ κάμνεις πολὺ ἐμπόριον καί, ἂν εἶσαι ψαρᾶς, τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες γράψῃς μετὰ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης εἰς τοῦ δικτύου σου τὰ | μολύβια ἢ καθητῆς τὸ βολίμι νὰ τὸ κάμῃς ὡς βεύκι καὶ πιάνεις πολλὰ ὀψάρια. Ἴδου.

5

286^r

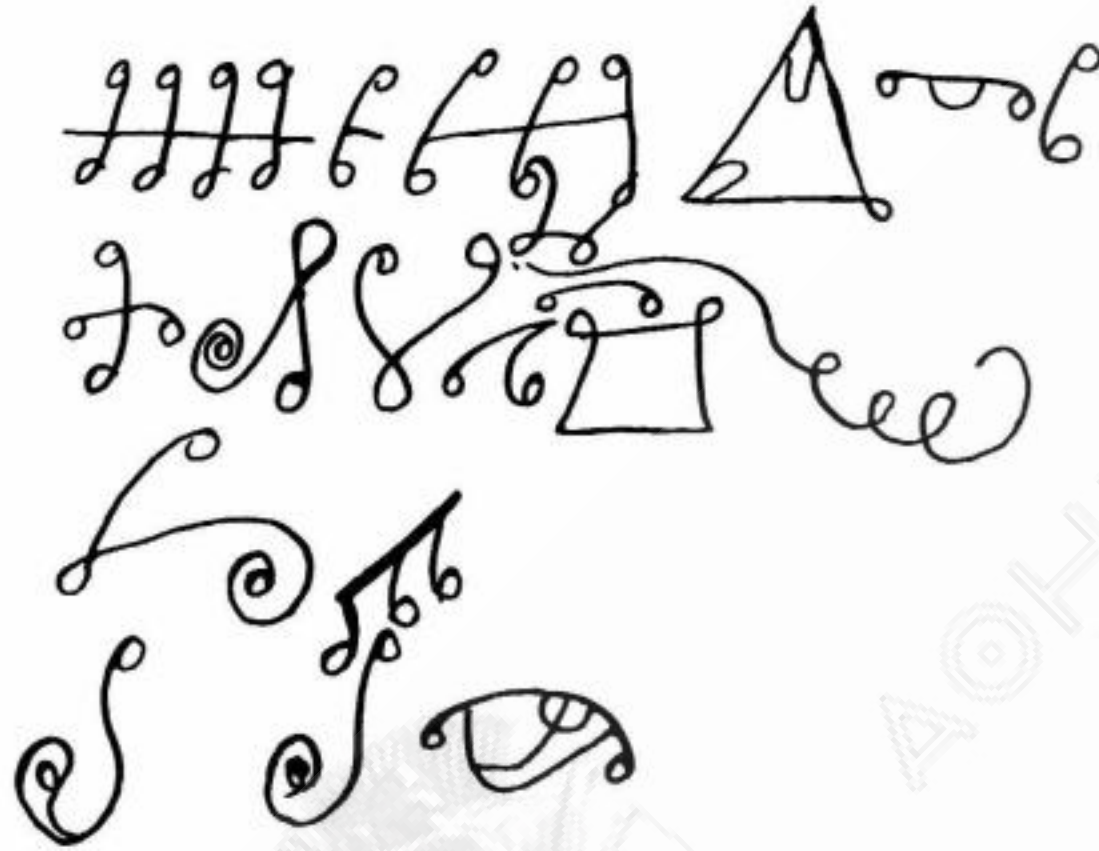
Τέλος.

Φυλακτῆριον νὰ μὴν φοβᾶσαι, πρῶτα ἢ δύναμις τοῦ Θεοῦ, οὔτε σπαθίν, οὔτε κοντάρι, οὔτε σαῖταν, οὔτε νὰ σὲ περνᾷ μολύβιν. Γράψον τὰ ὀνόματα ταῦτα γεγραμμένα μετὰ τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες | μαζί, φόρειέ τις καὶ νὰ τὰ γράψῃς

10

286^v

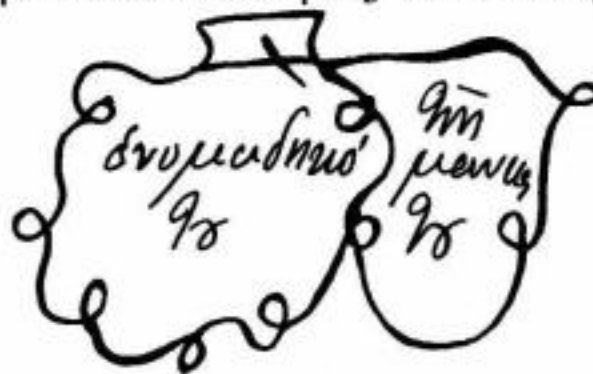
Κυριακήν, ὥρα Ἡλίου μετὰ τὰ ὀπισθεν μελάνια. Ἴδου: Ἄτροέλ, Γαδιέλ, Σεαβέλ, Κιγανριέλ, Σαδριέλ, Κισεβρεέλ.

Τέλος.

Ἑρμηνεία καὶ ἰατρεία τῶν χελωνίων³⁰³ θαυμάσιος

- 287^r Εἰς τὰς 15 τῆς Σελήνης | νὰ εἶσαι πρῶτον καθαρὸς εἰς τὰ πάντα καὶ νησι-
 κός. Νὰ γράψῃς τὸ ὄνομα τοῦ πάσχοντος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ κάμε τὸ δέ-
 σιμον ὡς καθὼς εἶναι γεγραμμένον κάτωθεν καὶ εἰπέ της 3: δένω τοῦ δεῖνα τὰ
 χελώνια τῆς ὀδεῖνα τοῦ υἱοῦ καὶ ἂν ἰδῶ ἐγὼ τὸ δέσιμον αὐτό, νὰ ἴδῃ καὶ αὐτὸς
 τὰ χελώνια, καὶ καθὼς χάνεται τὸ φεγγάρι, ἔτσι νὰ χαθοῦν καὶ τοῦ δεῖνα τῆς
 10 ὀδεῖνα τοῦ υἱοῦ τὰ χελώνια καὶ χωρίζεις τὰ ἰατρικά του κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ
 φυλάγεις ἕως τοῦ ἄλλονοῦ φεγγαρίου τις (15) δέκα πέντε καὶ μετὰ τις δώδεκα
 287^v τὸ βράδυ νὰ ἔβγῃ ὁ πάσχων εἰς ἀνοικτὸν μέρος, νὰ | μὴν εἶναι ἀπὸ πάνω σκε-
 πασμένον, καὶ νὰ φάγῃ τὴν μίαν δόσιν εἰς ραχὰτ λουκούμια μέσα καὶ τὴν δευ-
 τέραν δόσιν εἰς τὰς 29, εἴκοσι ἑννέα, τῆς Σελήνης. Τὴν δὲ τρίτην δόσιν εἰς τοῦ
 15 ἄλλονοῦ φεγγαρίου τὰς 15. Ἐὰν εἶναι παιδί μικρὸν καὶ δὲν ἰατρευθῇ ὀλωσδιό-
 λου, εἴτε ἂν τοῦ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω αὐτὸ τὸ πάθος, δῶσε του ἀκόμα ἓνα καθὼς
 καὶ τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὰς 29 τῆς Σελήνης δῶσε του ὀλίγον νὰ τὸ κρατῇ ἐπάνω
 του φυλακτόν. Γίνωσκε ὅτι πλέον δὲν δύναται νὰ ἐβγάλῃ, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸ φυ-
 288^r λακτὸ | ἄφηνέ το ὀπίσω διὰ κάθε ἐνδεχόμενον. Τὸ δέσιμον εἶναι αὐτό, ἀφοῦ τὸ
 20 γράψῃς νὰ τὸ ῥίξῃς εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὸν ποταμόν.

Τέλος.

Περὶ ἀσθενοῦς ὅπου δὲν κοιμᾶται τὴν νύκταν καὶ διὰ νὰ κοιμηθῆ γράψον τὰ κάτωθεν εἰς ἀγέννητον χαρτὶ (καὶ εἰς μικρὰ παιδιά ὅπου δὲν κοιμοῦνται), βάλε το ὑποκάτω στὸ μαξελάρι του καὶ ἰ θέλει κοιμηθῆ. Ἴδου:

288^v

Τέλος.

Περὶ τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως τί ἐνέργειαν ἔχει

5

Ἴδου: Τὸν Μάρτιον μῆνα εὔρε τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως³⁰⁴, πλὴν βλέπε ὅταν εἶναι ἡ Σελήνη 2, ἢ 5, ἢ 7, ἢ 9, ἢ 11, ἢ 15, ὅτι αὐταὶ εἶναι ἐνάντιες καὶ βλέπε καλῶς νὰ μὴν κάμῃς εἰς αὐτὲς τίποτα. Ἐπαρε ἐν ἀγγεῖον ἀφόριον, τὸ ὁποῖον βάνε εἰς τὴν φωτίαν νὰ πυρώσῃ, εἶτα βάλε αὐτὸ τὸ φιδόδεσμα μέσα, ἰ ἄφῃς το νὰ καῖ ἕως νὰ γένῃ κάρβουνο καὶ τότες φύλαξον αὐτό, διότι ἔχει εἰς κάθε βλάβην εὐδιαν. Αὐτὴ ἢ σκόνῃ εἰς τρεῖς (3) ἢ εἰς τέσσαρας (4) ἡμέρας ὑγιαίνει. Εἶτε ἂν φάγῃ πρᾶγμα πικρὸν, βάλε εἰς τὸ στόμα σου ἀπὸ αὐτὴν τὴν σκόνῃν καὶ γίνεται γλυκύ. Βάλε εἰς νερὸν γλυκὸν ὀλίγον καὶ ἀνακάτωσέ την καὶ νίψε τὸ πρόσωπόν σου καὶ μὴν σκουπίζεσαι καὶ μὴν νίβγεσαι πλέον, καὶ ὅσοι σὲ ἰδοῦν, σὲ ἀγαποῦν. Εἰ δὲ πηγαίνεις εἰς κρίσιν, βάστα ἔξ αὐτῆς καὶ ἔχεις μεγάλην νίκη, εἰ δὲ καὶ κρατεῖς εἰς τὸ στόμα σου, ὅταν ὀμιλῆς, σὲ ἀκούουν καὶ εἶσαι ἡγαπημένος. Εἰ δὲ καὶ θέλεις νὰ μάθῃς ἰ κρυπτὸν ἐκ τῆς γυναικός σου ἢ ἄλλης βάνε εἰς τὰ μαλλιά της καὶ σὲ λέγει τὰ μυστικά της, εἶτε ἔκ τινος ἀνδρός, ὅταν κοιμᾶται, βάλε ἔξ αὐτῆς ὀλίγον εἰς τὸ στήθος του καὶ τὸν ἐρωτᾷς καὶ σοῦ λέγει ὅ,τι ἔχει εἰς τὴν καρδίαν του. Εἰς αὐτὸ τυλίγεις τὴν σκόνῃν.

289^r

10

15

289^v

20

2	4	6	ἡμῶν νηοσίτου βίου
9	5	1	
4	3	8	

Τέλος.

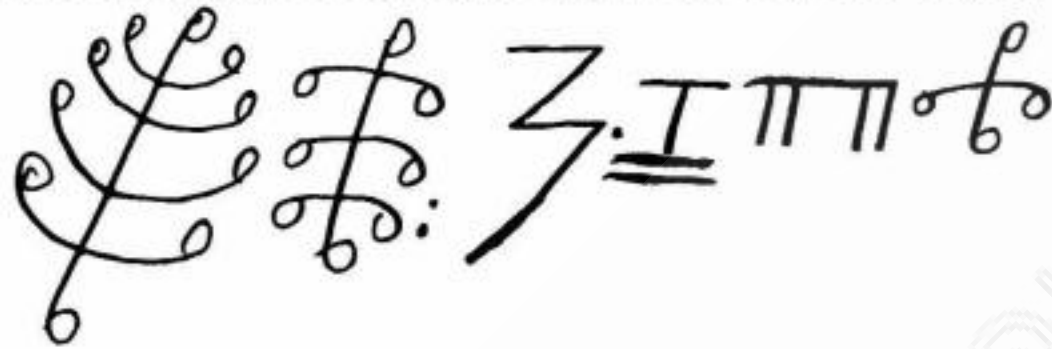
5 τί ἐνέργειαν: τὴν ἐνέργειαν cod.

Ἐάν θέλῃς μὲ τὸν ἐχθρόν σου νὰ ἀγαπήσῃς, γράψε εἰς ἓνα κάρβουνον τὸ ὄνομά του καὶ ὅ,τι ἐπιθυμεῖς καὶ τὸ καίεις καὶ τὴν στάχτην τὴν ἐγγίζεις ἐπάνω του καὶ ἀγαπίζεις³⁰⁵. Τέλος.

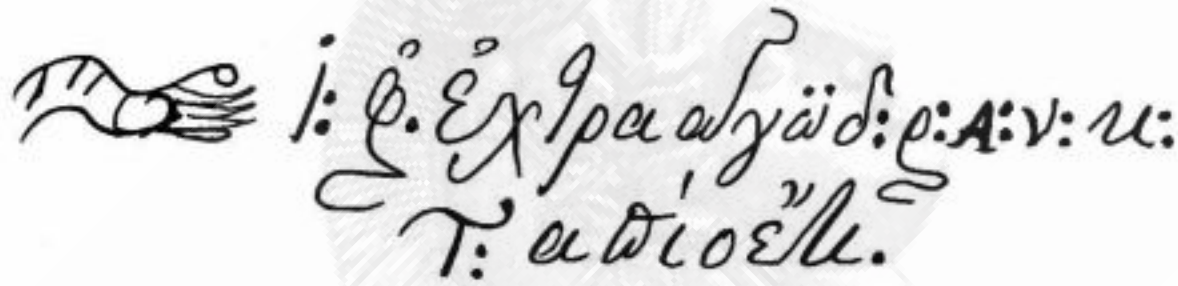
Ἔτερον

Ἄσταν θέλῃς νὰ εἰρηνεύσῃς μὲ τὸν ἐχθρόν σου, γράψε τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες, καὶ ἰ ὅταν θὰ ὀμιλήσετε μὲ αὐτόν, βάστα τες στὸ δεξιόν σου χέρι. Ἴδού: 5 291'

Τέλος.

Ἔτερον διὰ νὰ βαστᾶς ἐπάνω σου

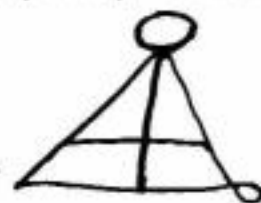
Γράψον τὰ ἄνωθεν εἰς καθαρὸν χαρτὶ καὶ κόβε τα καὶ κάμε τα σκόνη καὶ αὐτὴν τὴν σκόνην νὰ τοῦ τὴν δώσης εἰς ἄσπρον κρασί ἢ εἰς ἄσπρον τριάρι, νὰ τὴν φάγῃ καὶ εἰς ἄλλο εἶδος, καὶ τὸν κάνετε καὶ σᾶς ἀγαπᾶ. Μασίζοντας ἰ τὴν ἄνωθεν σκόνην νὰ λέγῃς οὕτως: “ἔξ ἀστραπῆς τοῦ οὐρανοῦ ὁ στοχασμός σου τρέχει εἰς τὸ νὰ μὲ κατατρέξῃς καὶ τοῦ ζημιώσῃς. Ἔτσι καὶ ἐσύ, νὰ μὴν ἔχῃς ἡσυχίαν νύκταν καὶ ἡμέραν ἕως νὰ ἔλθῃς εἰς ὅλα τὰ θελήματά μου”, καὶ μὲ αὐτὸ θέλεις τὸν φέρῃς βέβαια εἰς τὰ θελήματά σου. 10 291' 15

Τέλος.

Περὶ κρίσεως καὶ αὐθεντάδων νὰ νικᾷς

Διάβαζε πρῶτον τὴν προσευχὴν σου εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὕστερα διάβαζε τὸν ψαλμὸν ἑβδομηντα τέσσαρα 74, φορὲς ἑπτὰ (7) ἰ καὶ γράψε τον καὶ βάστα τον ἐπάνω σου καὶ τὰ κάτωθεν μαζί. Μὲ τὸ αἷμα τῆς νυκτερίδος γράψε τα ἡμέραν Πέμπτην, ὥρα ὀγδόη (8), καὶ βάστα τα εἰς τὴν κεφαλὴν σου. Ἴδού: 20 292'

ἄουλά, δηνμενκαῖρ· δωτωλοάχ. ἀπερπιρου ου
Πελιόθ. ἠδανήλ. σπορ τανταλη. Ἄγλά, δωτολοάχ.

ουουλασατον στ.

Τέλος.

Παυσά: ροχλι'σιςζαθ-ιΔ-εΔ =
Δ-φ2)I,

292^v Ἐπαρον εἰς τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ Κρόνου Ϟ ἓνα φλυτζάνι καὶ βάλε μέσα ὑδράργυρον³⁰⁶, ὅμως χωρὶς νὰ ὀμιλήσης κανενὸς ἀνθρώπου καὶ ἰ κάθησον μόνος σου καὶ διάβασον $\Lambda-S\text{L}\rho::\varphi\nu\cdot\lambda::\tau::\Delta::\tau-\text{L}\text{L}\Delta::\square/\eta\text{I}\text{I}$ ἐπάνω εἰς τὸν διάργυρον καὶ τὴν κάθε φορὰν ἀνακάτευον τὸν ὑδράργυρον μὲ 5 τὸ ἀριστερόν σου δάκτυλον.

∴Δ.□-τIζ:∴Δ ἰ∴Δ∴□μIτI ρχλθρIσιςIσι,

Ἐπειτα χωρὶς νὰ σὲ ἰδῆ κανεῖς, χωρὶς νὰ ὀμιλήσης τινός, χύσε το ἐκεῖ στὴν $\text{πI}\Delta-\rho\epsilon\theta\text{I}\text{I}\text{S}\rho\text{L}\rho\text{S}\rho\text{I}\rho\theta\chi\text{L}\rho\text{I}\text{I}\Delta\eta\text{I}\text{C}\rho$ καὶ βλέπεις ἐντὸς ὀλίγου

$\text{I}\rho\text{L}\rho\text{I}\rho$ Ἐὰν ἐξακολουθῆς τὸν ψαλμὸν καὶ τὸν διάργυρον, νὰ εἶναι ἀζύ- 10 γιαστος.

Τέλος.

ρIσΔ:ρoχλι'σιςζαθ-ιΔ-εΔ =

293^r Ἐὰν θέλῃς, τὴν αὐτὴν προᾶξιν ἰ τὴν μεταχειρίζεσαι καὶ διὰ συμφωνίαν: Ἐπα- ρον 41 κουκκία μαῦρα³⁰⁷ ρεβύθια καὶ κάθησον Ϟ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ

Ἄρεως Ϡ ἢ τοῦ Κρόνου καὶ κάθησον εἰς τὸ μέρος σου κρατῶν εἰς τοὺς ἀρι- 15 στερούς σου δύο δάκτυλους δείκτας ἀπὸ ἓν ρεβύθι καὶ λέγεις ἀπὸ 41 φορές: Για- μουτζήπ, Πάγαρήπ, καὶ τελειώνοντας ἔπαρε ἓναν ἀγγεῖον πήλινον ἀφόριον καὶ βάλε τα μέσα τὰ ρεβύθια καὶ βάλον αὐτὸ εἰς τὴν χόβολην.

πI-□∴Δ∴ἰρIσΔ:ρoχλι'σ-τIἰI□* Καὶ διάβασον

Δ∴τ IμI□∴Δ ἰLϞ-ἰ∴ =

Ϟτ∴(φ∴ρLσ) ∴Δ∴□μIτIζ∴ΔτIσ IπIἰφ∴ρ ζ

ρLσ ζI,

καὶ μετὰ ταῦτα θάψον

τὸ | ἀγγεῖον εἰς ἓν σκοτεινὸν μέρος. Ἐὰν θέλῃς **Ι752βσοηΔ**, μὴν τὰ καίγῃς **293^v**
πολὺ καὶ καθὼς φουσκώνουν ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν

Ιηλ: 27252βσο 5:7υη 221272

Τέλος.

ηη5Δ: ροηλ75152β71: 9ηΔ-2Δ5-□52~

Τὰ κάτωθεν ὀνόματα διάβασε φορές τριακόσιες τριάντα τρεῖς 333, ὅμως νὰ εἶναι μεσάνυκτα, καὶ λέγε οὕτως: “φου, καλεχην, Γιουλεχην, μελχιουχην, ταλχιουχην, χεμεραχεν τζενουχὴν, χελχὴν”, διαβάζοντας κάθε ἑκατὸν φορές (100) νὰ λέγῃς τὸ ἔδικόν μου σουρέτι νὰ φαίνεται εἰς τὸν ὄδεινα ἓνας | μεγαλώτατος **294^r**
ὄφις³⁰⁸, ὡς νὰ μὴν τὸν ἀφήνῃ νὰ κοιμηθῇ, οὔτε νὰ ἔχῃ ποτέ του ἀνάπαυσιν, οὔτε ἡσυχίαν, ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ προσκυνήσῃ ἑμένα τὸν δεῖνα.

Τέλος.

Διὰ νὰ ἀρρωστήσῃς τὸν ἐχθρόν σου, διάβασε τὸν κάτωθεν ἑσμὰν φορές 1141 καὶ κάπνιζε καράνγκιουλούκ καὶ λέγε οὕτως: “γιακαχάρ, γιατζεπάρ”, καὶ ὅταν θέλῃς νὰ τὸν ἰατρέψῃς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀρρωστίαν, λέγε οὕτως: “χελὰς γιά, ἀλάχ”, φορές 2.430.

Τέλος.

Δ75Δ: ροηλ751□ηλ-Δ52120Δηλ~

Δηχ-0α

Ἐπαρε καλάμωφύλλα καὶ γράψε | αὐτὲς τὲς χαρακτῆρες καὶ τὸ ὄνομά του **294^v**
καὶ χῶσε το σὲ μνήμα ὅπου δὲν ξεύρεις τίνος εἶναι, ὡς ἐκλείπει καπνός.

	ω	ο	2	ὄσα ἔχῃ τῆς υπαιδεις
	ο	θ	5	
αὐτὴ ἡ κείω	ε	6	φ	ἡνεσιέλι

εφφειμκ

Τέλος.

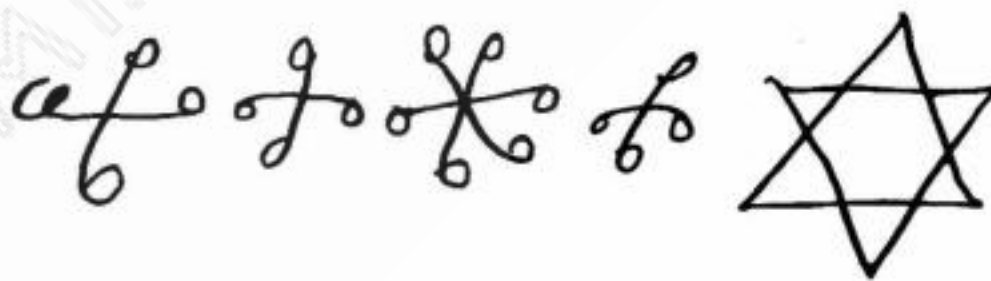
Διὰ νὰ κάμης ἐχθρὸν νὰ φύγη ὅπου θέλεις

- 295^r Γράψον τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες εἰς παλαιὸν κεραμίδιν καὶ βάλ' το εἰς τὴν
5 φωτιὰν καὶ λέγε οὕτως: “ὡς καίγεται τοῦτο τὸ κεραμίδι, ἔτσι νὰ καίγεται τοῦ
δεῖνα ἢ καρδία ἢ τῆς ὀδεῖνα ἢ καρδίτσα, νὰ μὴν ἡμπορῇ | νὰ σταθῇ ἐδῶ στὴν
χώραν ἢ εἰς τὸ χωρίον, οὔτε νὰ φάγη, οὔτε νὰ πιῇ, μόνον νὰ εἶναι ὁ νοῦς του καὶ
ὁ λογισμὸς του ἐκεῖ στὸν τόπον τὸν ὀδεῖνα, ὅπου ἐκεῖ θέλεις, ἐκεῖ νὰ φύγη χωρὶς
ὑπομονήν”. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

Τέλος.

Διὰ νὰ γλυτώσης ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν φυλακὴν

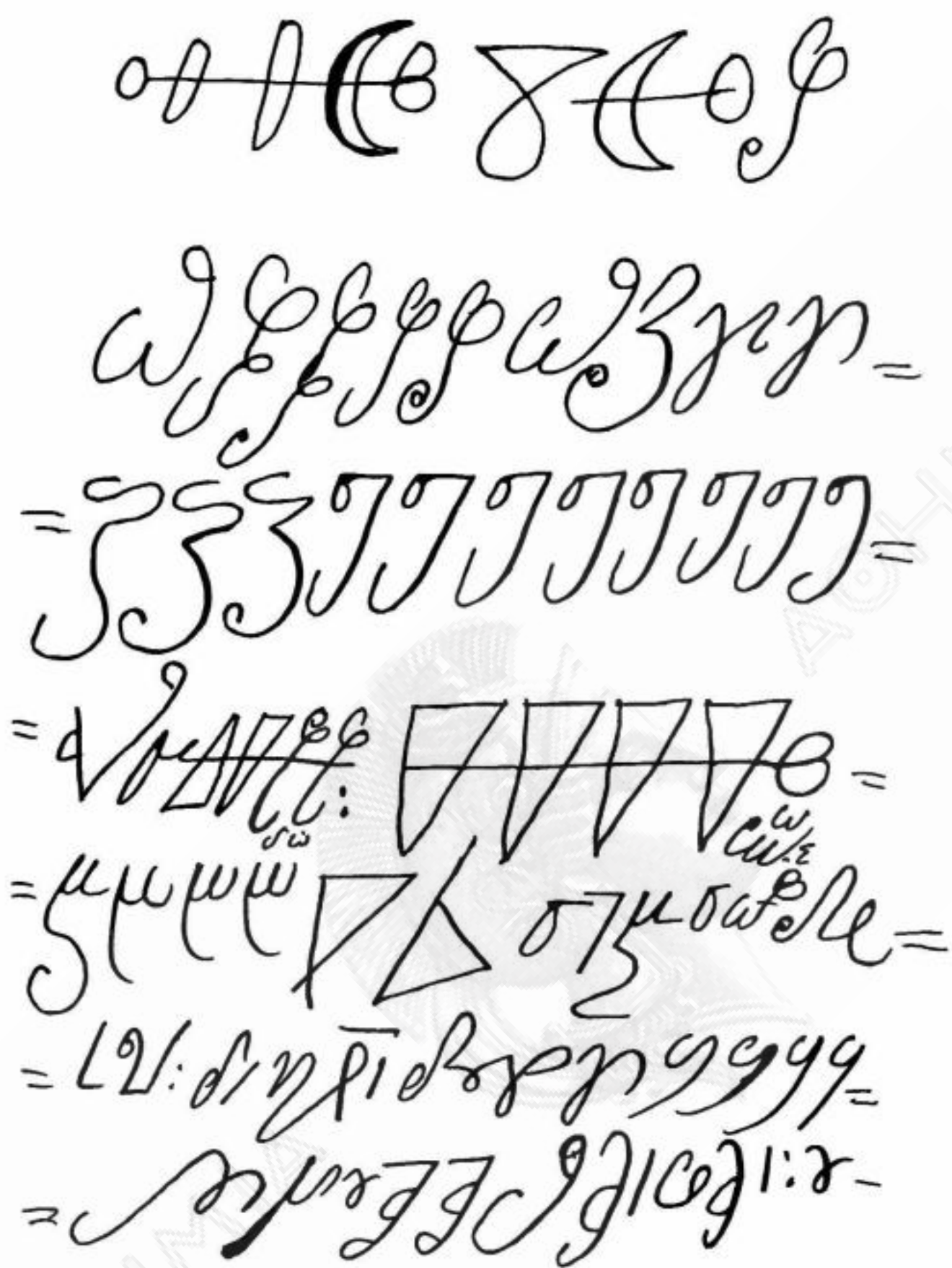
- 295^v Γράψον τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες | καὶ δός του νὰ τὶς βαστάῃ ἐπάνω του.

Τέλος.

Ἔτερον

- 15 Διὰ νὰ στείλῃς τοῦ μεῖμοῦν τὸ ἄσκέρι νὰ πετροβολήσουν τοῦ ἐχθροῦ σου τὸ
ὄσπίτιον ὅσον καιρὸν θέλεις, ποιήσον οὕτως: Γράψε τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες εἰς
πετσὶ λεονταρίου ἢ ζαρκαδίου εἰς τὴν ὥραν τοῦ Κρόνου καὶ βάλα εἰς τὸν
τοιχὸν εἴτε εἰς τὰ κεραμίδια τῆς οἰκίας του καὶ νὰ θαυμάσῃς³⁰⁹.

The image displays six lines of handwritten magical script. The first line consists of several decorative flourishes and loops. The second line features a series of interconnected loops and curves. The third line shows a more regular, repeating pattern of stylized 'S' or 'C' shapes. The fourth line includes a horizontal line with several vertical strokes intersecting it, resembling a ladder or a fence. The fifth line contains a series of loops and curves, similar to the second line but with different internal structures. The sixth line is a final, somewhat chaotic flourish.

296^r

Τέλος.

Ἡ ὄπισθεν βούλλα εἶναι τοῦ Σατώρ γινομένη εἰς πλάκα ἀσήμι. Εἶναι | φοβερωτάτη κατὰ τῶν δαιμόνων. Ἐπειδὴς καὶ περιέχει τὰ ὄνόματα τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, πρέπει νὰ γραφθῇ εἰς τὴν ὥραν τῆς Σελήνης, εἴτε δὲ καὶ μὲ βούλλα μπρούτζινη ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρα καὶ ὥρᾳ τοῦ Ἄρεως ἢ τοῦ Κρόνου μὲ τὴν ὁποίαν νὰ βουλώνης χαρτὶ λεπτόν. Εἰς καιρὸν τοῦ πολέμου νὰ τὴν κουβανῆς μαζί σου καὶ κάθε πρωῖ πρὶν ἔβγη ὁ ἥλιος νὰ καταπίνης ἀπὸ μίαν, νήστης, πρὶν ἔβγη ὁ ἥλιος, βόλι δὲν σὲ πιάνει μήτε ἄλλον ὄπλον, οὔτε σπαθὶν, οὔτε μάχαιραν ὥρες 24, οὔτε παιδευτήρια δὲν ἀκούεις. |

5

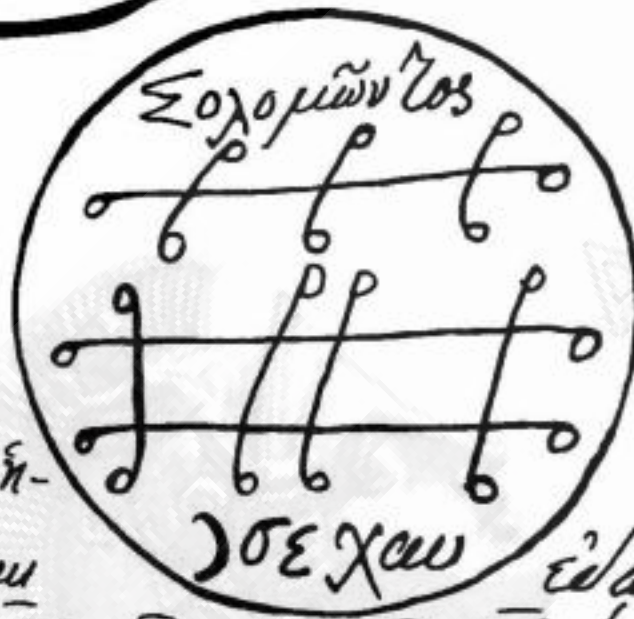
- 297^r Γράψε αὐτήν, ὡς καθὼς εἶναι γεγραμμένη, νὰ μὴν ἐξέχουν οἱ χαρακτῆρες ἀπὸ τὴν πλάκα ὑποκάτω, ἀλλὰ ἴσια νὰ εἶναι. Ἴδου:

Σ	Α	Τ	Ω	Ρ
Α	Ρ	Ε	Π	Ω
Τ	Ε	Ν	Ε	Τ
Ω	Π	Ε	Ρ	Α
Ρ	Ω	Τ	Α	Σ

βραχίονας σου, ἀπολιθωθήτωσαν οἱ ἐξουσίες, διὰ νὰ εἶσαι ἠγαπημένος μὲ ὅλον τὸν κόσμον. Ἄσμον, ἐγάρ, σαλτασάρ, μπάρ και Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ σώσας τοὺς ἁγίους ἑπτὰ παῖδας και τοὺς τρεῖς παῖδας ἐν τῇ φλόγα τοῦ πυρός, ὁ ἀναγαγὼν τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, αὐτὸς Κύριε διαφύλαξον και λύτρωσον τὸν δοῦλον σου (δεῖνα) ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ και ἀπὸ παντὸς πονηροῦ και κακῶν ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε και γυναικῶν, και ἀπὸ παντὸς κρισίματος και ἀπὸ ἰ καταλαλίαν και πλακώματος διαφύλαξον και ἐλευθέρωσον τὸν δοῦλον σου (δεῖνα), ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν στ μ κλ στ μμ τ φ β Θεοῦ ἀμήν”.

Τέλος.

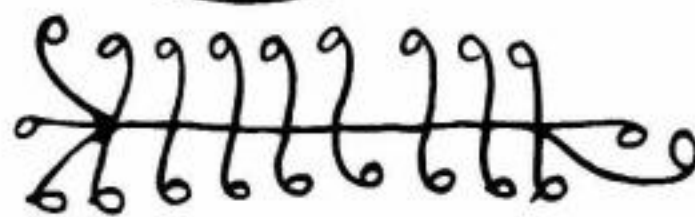
- 297^v Φυλακτήριον διὰ ἐχθρούς³¹⁰ νὰ πέση ἰ ἐπάνω τους φόβος και τρόμος.
5 “Μεγεθυ<νθήτω ὁ> βραχίονάς σου, ἀπολιθωθήτωσαν οἱ ἐξουσίες, διὰ νὰ εἶσαι ἠγαπημένος μὲ ὅλον τὸν κόσμον. Ἄσμον, ἐγάρ, σαλτασάρ, μπάρ και Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ σώσας τοὺς ἁγίους ἑπτὰ παῖδας και τοὺς τρεῖς παῖδας ἐν τῇ φλόγα τοῦ πυρός, ὁ ἀναγαγὼν τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, αὐτὸς Κύριε διαφύλαξον και λύτρωσον τὸν δοῦλον σου (δεῖνα) ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ και ἀπὸ παντὸς πονηροῦ και κακῶν ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε και γυναικῶν, και ἀπὸ παντὸς κρισίματος και ἀπὸ ἰ καταλαλίαν και πλακώματος διαφύλαξον και ἐλευθέρωσον τὸν δοῦλον σου (δεῖνα), ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν στ μ κλ στ μμ τ φ β Θεοῦ ἀμήν”.

ἡμέριστῶν
 λουίῃ ἡρώδη
 ὄσσοθεν ἄνευ
 - μ ῆ ῥ ᾶ ῦ ῗ Ῐ

μ	α	ρ	π	ο	ε	π
α	β	π	ο	α	ι	ε
τ	κ	ν	τ	χ	λ	σ
ο	β	ν	ε	χ	β	ε
ρ	ο	τ	α	ον	α	ς
α	τ	σ	α	θ	σ	η

298^v

Τέλος. |

299 ^r	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
5	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
299 ^v	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
10	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
15	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ
	Ⲙ	Ⲡ	Ⲫ

“Όταν πηγαίνης νὰ ἐβγάλης θησαυρόν, γράψον τὶς αὐτὲς χαρακτῆρας εἰς τέσσαρα χαρτιά καὶ ῥίξε τα εἰς τέσσαρες μεριῆς ὅταν θὰ σκάπτῃς καὶ δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τὰ δαιμόνια νὰ σὲ πειράξουν, καὶ νὰ τὰ γράψῃς μὲ μόσχον, κρόκον ἢ καὶ αἷμα, καὶ αὐτὰ μαζί: “λαζεκέλ, λεχλέχ, γεαλέλα, χελουῖ χὴν χελῶ Βαλχεληλέλ Ταχηλαχέλ | αχηρά, νυταχελιά, χιλαχέχουλ, σχασλαούχμλη, οὔτουάχη, ἄλχησκα λουχασάλ, χαλχαλή τὰς οθῶ ἔθλωτέρ, χούρ, ῥουχιράχ, ἦαρεθλές, χαλσοναχά, ἦπουαγιχοῦ, χανταέλ, ῥουμμαέλμα... Ὁρκίζω σας ἐπάνω εἰς τὸ εἶδωλον ἐτοῦτο τζίνειον ἰσκιασμένον, φεύγετε ἀπὸ τούτην τὴν θέσιν καὶ θησαυρόν, σὺν τοῦτο τὸ ὀρκίζοντας μηδὲν σὺ σιγήσας τῶν δυνατῶν, τὸ δυνατὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἀμήν³¹¹” . |

300^r

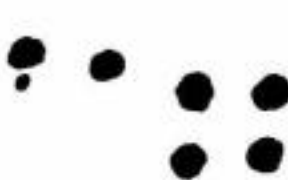
Ἔτερον κάλεσμα

Κάλεσμα διὰ νὰ διώξης ἐχθρούς, νὰ διώξης στοιχεῖα ἀπὸ οἶκον. “Όταν θελήσης, ποιήσον οὕτως: τὸ βράδυ εἰς τὸ πρῶτον ἄστρον ἢ εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς Κυριακῆς, εἴτε εἰς τὴν ὀγδόην 8 τῆς νυκτός, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶναι ἐξαστεριά, ἤγουν χωρὶς νέφαλα, ἀστροφεγγιὰ ὅπου λέγουν, καὶ θέλεις θεωρῆς τὸν οὐρανὸν καὶ θέλεις ἰδῆς τὰ ἑπτὰ (7) ἄστρα τῶν ἑπτὰ (7) πλανητῶν ἐν τῷ παρόντι σχήματι

τὰ ὅποια κάμνουν τὴν κίνησιν τους ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς

τὴν τραμουντάνα

καὶ θεωρῶντας αὐτὰ τὰ ἄστρα ἀρχινᾷς

τὴν δουλειάν σου εἰς τοῦτον τὸν τρόπον. Ὁρκίζεις πρῶτον ὅλα τὰ ἐναντία.

300^v

Ἐπειτα | βάνεις τὰ θυμιάματα νὰ καίουν μὲ τὸν ὀρκισμόν τους³¹² καὶ εὐθύς

ἀμέσως λέγεις τοῦ πλανήτου τῆς ἡμέρας τὴν εὐχὴν φορὲς τρεῖς (3) μὲ τοὺς ὀρκισμοὺς τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀρχίζει ἔνταῦθα τὸν ἔσμά: “Ἀζέμπτου, ἀλεκιούμ, γιασεῖτ ἐμεήλταταρούμ, Βεαμελέ, γγελ μουσχιέπ”, ... καὶ λέγεις τὸ ὄνομά του φορὲς 100 καὶ ἀφοῦ τραβήξης τὰς 100 φορὰς, ἀνεβαίνει καὶ μελετᾷ τὴν δουλειάν σου καὶ ἔπειτα λέγεις: “Ἀζεμτοῦ, ἀλεκιούμ, βεαμελέ, γκὲλ ἀμουρὶν, ὅπου εἶναι τῆς φωτιᾶς ὁ ἀμουρὴν νὰ γένη ἐπιστάτης ἐπάνω εἰς τὸν μουσχιέπ, νὰ πηγαίνετε νὰ τελειώσετε τὴν δουλειάν”, καὶ πάλιν ἀρχινᾷς τὸν | μουσχιέπ πάλιν φορὲς 100 καὶ πάλιν ὁμοίως τὸν ἀμουρὴν διὰ ἐπιστάτην καὶ οὕτως ἀκολουθᾷς νὰ τὸ κάμης 10 φορὲς ἀπὸ ἓκ 100 γίνονται 1000 φορὲς. 5

Καὶ πάλιν ἀρχινᾷς τὴν ἄλλην βραδιάν ὁμοίως βάνοντας τὸ ὄνομα τοῦ χουνταμίου τῆς ἡμέρας χωρὶς νὰ λείπη ὁ ἀμουρὴν, ἡμέρας ἑπτὰ (7) τελειοῦται. Καὶ εἰ μὲν θέλεις νὰ τὸ κάμης πλέον σφοδρὸν αὐτῆς, νὰ τραβᾷς τὸν ἔσμάν διὰ ἕναν χουντάμην τὴν βραδιάν, τραβᾷς καὶ τοὺς ἑπτὰ (7) εἰς τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Κάθε βράδυ καὶ κατόπιν τὸν ἀμουρὴν 7 βραδιᾶς ἀπὸ χίλιες γίνονται 7.000 χιλιάδες καὶ τελειώνει κάθε ὑπόθεσιν ἀναμφιβόλως. Ὅμως θέλεις νηστείαν καὶ προσευχὴν καὶ καθαριότητα³¹³. | Ἦμπορεῖς νὰ τρώγῃς καθαρὸν ψωμί, παξιμάδια, σῦκα, σταφίδες, χουρμάδες καὶ νερὸν μὲ τὰ παξιμάδια. Ἄν κατὰ τύχην καὶ δὲν εὐρίσκης τὰ ἄστρα, πιάσον τὸ πρῶτον ἄστρον ὅπου ἰδῆς καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ κάμε τὴν ἐργασίαν σου. Γίνωσκε δὲ εἰς κάθε δουλειάν καλὴν ὅπου θὰ κάμνης, βάλε τὸν ἀσμουδιά ἐπιστάτην καὶ ἄλλα μειώδε βάναι διὰ νὰ ζήρην τῶν ἐμὲ ταῖ μεταροῦν. Ἴδου τὰ ὀνόματα τῶν ἑπτὰ (7) χουνταμήδων ὅλης τῆς ἑβδομάδος: Μουσχέπ, ἐμπιάζ, ἄχμαρ, περικάν, συμχορούς, ζουμπιά, γιάμεκμοῦν, 77 φορὲς ὁ ἔσμάς | ὁ μέγας τῶν 7 χουντάμηδων, διάβασον. Ἴδου: Ἀζέμπτου, ἀλεκιούμ, γιασεήτ, μπεϊταταρούμ, Βεαμελεκέλ, μουσχέπ, βεαμελεκέλ, ἐμπιάζ, Βεαμελεκέλ, ἄχμαρ, βεαμελεκέλ, περκάν, βεαμελεκέλ, συμχορούς, Βεαμελεκέλ, ζουμπιά, Βεαμελεκέλ, γιάμεημοῦν, Βεαμελεκέλ, γιάμουρὴν, πὸν καβεταῖ, κελέσινές, ἐλατζέλ, 3, ἐλσαατήλ 3, ἐλβαχᾶν 3, ἐλγιασέχ, μεήταταρούμ 4.720 φορὲς. Ἴδὲ παρ 29, εἰκοσιεννέα ἄγραφον. 10

Τέλος.

Αὐτοὺς τοὺς ἔσμάδες ὅταν τοὺς τραβοῦν οἱ Τοῦρκοι ἢ Ἄραβες³¹⁴ μετρῶντας τὰ ὀνόματα τοῦ Θεοῦ πόσον ψῆφον, | ἤγουν ἀριθμὸν, ἔχει τοῦ ἀγγέλου καὶ τοῦ γράμματος, ἐτόσες φορὲς τραβοῦν τὸν ἔσμάν καίγοντας θυμιάματα καλά, τὰ ὅποια κάμνουν οἱ δαίμονες χάζι, ἤγουν γοῦστον, μὲ αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ὅπου ἐνεργοῦν εἶναι αὐτοὶ οἱ δαίμονές τους ... τῆς φωτιᾶς χαράκ 1001 φορὲς θὰ τὸν τραβήξης ὁμοίως καὶ τοῦ Ἄρεως, ἔμλεε 1001 φορὲς καὶ αὐτὸν ὅλα τὰ τέσσαρα ὁμοίως τραβῶνται τοῦ Νεροῦ, ζωρὴν, 1001 φορὲς τῆς γῆς, ἦτφεν 1001 φορὲς. 30

Τέλος.

Κάλεσμα τῆς Παρασκευῆς: Διάβασε πρῶτον τὸ ἀγέτ τοῦλ κιορσοῦν φορὲς 302^ν

35

303^r 3, Ἀζέμτοῦ ἀλεκιούμ, γιάζουμπιά, πεηγάκζεεσίν, τασίν, | ταχμουσίν, ἀτταρήν, ἀττουτήν, Σερουσήν, ἐτζήπ, ιαζουμπιά, πεαζλή, ἀμήρ, χαζέλ, μεκιανή, φιλάν, 350. Ἀζέμπτου, ἀλεκιούμ, Ἰασεήτ, ἀμεήλ, ταταρούμ, βεαμελεκελ γιά μεημοῦν, γιά ἀμουρήν.

5

Τέλος.

Ἔτερον κάλεσμα τῶν χιντλήδων

Εἰς αὐτὸ τὸ κάλεσμα εἶναι μαῦροι χήνσου, χαππέρ, ζατεή, σετζέλ, παησέχ, ἰνέτ φουνή, Σουλεημάν πεγαμπερήν, τεβλερί, Σαλέτιχοῦ τεννεύμη, βελία, γιά χατζά, ἐλλατζελέ, 3, ἐλσαχάτ, 3, ἐλβαχάν 3. Ἐννάρ. 100 φορές θέλει διάβασμα, τὸ κάπνισμα μαύρη μυρωδιά, σουσάμι μαῦρο.

10

Τέλος. |

303^v

Ἔτερον νταβέτιν μανταλήν

Σ' αὐτὸ ἔρχονταν καὶ ὁ παπὰ Πέτρος³¹⁵: “Μπισμήλαχ, ῥαχμάν ἤραχίμ, Πααλάχ, γιά ραχμάν, γιά ραχίμ, για βετούτ, γιά ἀλημ για αζής γιά σαμσερ, για σαχζωρ σαλμαν ὀγλοῦ μωραπ”.

15

Τέλος.

Ἔτερον κάλεσμα

Πρῶτον διαβάσεις τὸ ἀγέλκιουρσοῦ: “Τατουμήν, τατουμῖν, κελουμήν κελουμῖν, ἀχουμίν, ἀχουμίν, γαμοῦν, γαμοῦν, καῖμοῦν καῖμοῦν καλεησινοῦν, καλεησινοῦν, εζιπ σιρε πουμπαρέκ ἐλάχφικούμ”. Τὸ κάπνισμά του εἶναι θυμίαμα. 20 | Αὐτὸς εἶναι καὶ ὀρκισμὸς τους. Διάβασέ τον καὶ μετὰ τὸ κάλεσμα διὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ φύσα καὶ τριγύρω σου: “Μπισμήλαχ, ῥαχμάν ἤραχίμ. Κουλούχειε, Ἡλέγιε ἐννέχους, τεμάα, Νεφεροῦν, μηνέλ τζήννη φεκαλιού, ἴνα σεμήνα, κουράνην, ἀτζεπε γέγτι, ἠλέρ ῥουστη, φεάμενα, πιχειβελέν, νούσρικε, πύρ ἄπινα, 25 ἐχατέν βέ ενεχοῦν τα ἄλια, τζέτου, ῥαπινα μετέχαζε, σαχείπετέν βελλιά, βελέτεν, βέ ἔνεχου κοίανε, γεκούλου, σεφήχειου νά, ἀλ ἀλαχί, σάτατα, βεεννεά, ζανεννεά ἐνλεντεκούλελ, ἴνσου, βελτζήννου, ἀλάληχί, κεζηπέν, βεέννεχοῦ, κειάνε 304^v ῥιτζάλιουν, μινέλ, | Ἴνσι, ἴγιαουζούνέ, πιριτζάλουν, μηνέλ, τζίννη, φεζάτουχοῦ, ρεχάκαν, Βέ εννεχοῦμ, Ζάννουου κασμὰ ζανάντουμ ἐνλεν γέπ ἄσε ἀλαχοῦ ἔλατέν βέεννεα λεμέσ ναῖς σεμάε φαῖ, βέτζε τιαχὰ μουλιέτ, χαρισέν σιετήτεν, βε- 30 σιοῦχοῦπεν βέ ἔννεα κιοῦν νεα νεκουτιοῦ, μῖν χαμε καῖτε λισέμ ἠφεμεν γέμισι ἴλαννε γετζήτ λεχοῦ σιχάπεν ράσσατα”.

Τέλος.

Κάλεσμα ἀραβικόν

Θὰ διαβάσης πρῶτον τὸ ἀγέτι τουλκιουρσοῦν, φορές τρεῖς, ἀριθμὸς 3: “Μῆς 35 σμίλαχ, ῥαχμάν ἤραχίμ, ἀλάχοῦλε ἠλλια χουβέ ἔλχαῖου | ἐλκάγιουμ, λιατέ χούζουχοῦ, σίννετοῦν, βελιά νευμιοῦν, λεχοῦ μάφη, Σέμμαβάτην βέ μάφηλ ἔρτι μεν- 305^r

ζέλλεζῆ, γεσφήεου, ἦν τεχοῦ ἠλλιά πηζνηχῆ, γιά ἀλεμοῦ, μὰ πέηνε ἐῆτ τυχήμ, βεμάχαλ βεχοῦν, βελιά γιου χεηττοῦνε πίσην μῖν Ἑλμιχῆ, ἠλλιά, μπίμασιάε, βεσιάελ, κοιουρσί, γιχοῦς, σεμμαβάτην, βελέρτι, γιάουτ ουχοῦ χίφζη χουμά, βέχιουβέλ ἀλιγιούλ ἀζίμ”.

Τέλος.

5

Κάλεσμα εὐκολώτατον, ὅταν δὲν ἠξεύρης νὰ κάμης μέγαλον κάλεσμα. Ἴδου ὁ τρόπος: Αὐτὸ τὸ κάλεσμα εἶναι ἕνας καὶ ἕνας ὁ τσαούσης τῶν τελωνίων καὶ αὐτὸς ἰ δὲν πειράζει, καὶ μανθάνεις ἀπὸ αὐτὸν πολλὰ πράγματα, ὅταν θέλῃς νὰ τὸ φέρῃς, κάθησε μόνος σου μίαν βραδιάν ἀπὸ τὴν μίαν ὥραν ἕως τὶς ὀκτώ (8), τραβᾶς τὸ ὄνομά του μὲ χιλιάρικον κομπολόγι³¹⁶. Οὗτος εἶναι σουμπεκὲ τὸ κάπνισμά του, κόλιανδρος, καὶ καθὼς ἔλθη, νὰ μὴν φοβηθῆς καθόλου, καὶ ἂν σὲ καβαλλικεύσῃ, πλάγιασε δεξιὰ καὶ σὲ ἐρμηνεύει ὅ,τι θέλεις.

305^v

10

Τέλος.

Κάλεσμα ὅπου ἔρχονται κατσιβέλες³¹⁷, εἶναι πολλὰ κοργιόζικον. Νὰ διαβάσης αὐτὰ τὰ λόγια γασῆς γαμουσσα, γαλλαχὰ λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια καὶ τραβῶντας ἰ κομβολόγια ὥρες ὀκτώ (8).

15

306^r

Τέλος.

Ἔτι κατὰ τὴν ὥραν νὰ κάμης μουραφέτι τῆς τέχνης: Ἐπαρε μίαν γάταν μαύρη καὶ δέσε τὴν μὲ τὸ σιντζίμι ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ πῆγαινε εἰς τὰ μνήματα (ὅ,τι εἶδος τύχη) τὴν νύκταν, μόνος σου νὰ εἶσαι, καὶ ἔπαρε τρεῖς βέργες κυδωνιάς ἀπὸ τρεῖς πιθαμές τὸ μάκρος καὶ τράβα ἕναν κύκλον τῆς τέχνης, πάρε τὴν γάταν μέσα καὶ κάρφωσε ἕνα παλούκι μέσ’ στὴν μέσην τοῦ κύκλου, ἀπὸ κυδωνιά νὰ εἶναι καὶ ὁ μπάλος αὐτός, καὶ δέσε τὴν γάτα ἐκεῖ³¹⁸ καὶ ἔπαρε τὴν μίαν βέργαν καὶ κτύπα τὴν γάτα, ἕως νὰ φωνάζῃ, καὶ θὰ ἔλθουν ἀτλίδες μουσδρακλῆδες ἰ καὶ θὰ σὲ εἰποῦν ‘διατί τὴν δέρνεις τὴν γάταν’, μὴν τύχη καὶ μιλῆσης ἕως τρεῖς φορές. Ἐπειτα ἀποκρίσου. Ὅ,τι ζητήσεις σὲ τὸ κάμνουν, ὅ,τι λογιῆς τὸ θέλεις.

20

306^r

25

Τέλος.

Περὶ χουττάμ ἐὰν θέλῃς νὰ κάμης κοπέλλαν ζάπτι, ἰδου ὁ τρόπος: Ἐπαρε κριθάριν, ἄλεσέ το χωρὶς νὰ τὸ κοσκινίσῃς, κάμε το παξιμάδια ἑπτὰ, δίχως ἄλας³¹⁹ νὰ τὸ ζυμώσῃς, καὶ ἔπειτα ἔπαρε μέλι καινούργιον καὶ γάλα ἀγελαδινόν, ὅπου νὰ εἶναι πρωτόγενη, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸ πρόβατον, καὶ ἀνακάτωσέ τα καλὰ ὅλα εἰς ἕνα πράσινον πινάκι καὶ ἔπειτα νὰ πηγαίνῃς εἰς τόπον ἔρημον ἢ σὲ σπίτι ἔρημον ἀκατοίκητον ἰ καὶ νὰ καθῆσῃς χωρὶς νὰ σὲ ἠξεύρῃ κανένας καὶ κάθησον μέσα καὶ κάμε τὸν κύκλον καλὰ καὶ ἔμβα μέσα καὶ ἔχε μαζί σου λαμπάδες τρεῖς (3) καὶ κόρρωσε τὴν μίαν καὶ κάρφωσέ τὴν στὴν γῆν καί, ὄντας διαβάζῃς, νὰ κοιτάζῃς στῆς λαμπάδας τὸν ἴσκιον³²⁰ καὶ νὰ διαβάζῃς αὐτὸ τὸ μάθημα: «Τί τὴν κάνετε τὴν μοῖρα μου μὲ φλουρί, μὲ φλουρί καὶ μὲ ἀσήμι, χωρί-

30

307^r

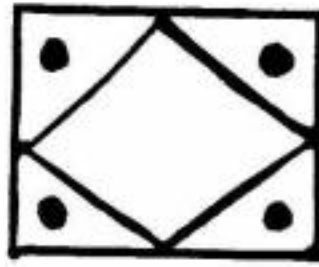
35

σατε καὶ φέρετε καὶ μένα». Καὶ καθὰ τὸ διαβάσης ἡμέρας ἑπτὰ (7), καὶ θὰ
 307^v τρώγῃς τὴν ἡμέραν τὸ μεσημέριν ἀπὸ ἓνα παξιμάδι καὶ θὰ πίνῃς ἓνα φλυτζάνι
 νερόν τὴν ἡμέραν. Πρὶν νὰ κάνῃς τὸν κύκλον, θὰ ἴ ἀνακατώσης τὸ γάλα ὅπου
 5 ἔχεις στὸ πινάκι, νὰ βάνῃς τὸ χέρι σου καὶ ἀπὸ τρεῖς φορές στὴν κάθε κόγχην νὰ
 κτυπήσῃς τὸ χέρι σου, βουτῶντας στὸ γάλα μέσα καὶ νὰ λέγῃς: “Σὲ μυρώνω, ἂν
 ἔβγῃς γέροντας, εἶσαι πατέρας μου, καὶ ἂν ἔβγῃς γερόντισσα, εἶσαι μητέρα μου,
 καὶ ἂν ἔβγῃς παιδί, εἶσαι ἀδελφός μου, καὶ ἂν ἔβγῃς κορίτσι, εἶσαι ἀδελφή
 μου”³²¹. Λέγεις αὐτὰ ἀπὸ τρεῖς (3) φορές στὴν κάθε κόγχην καὶ ὕστερα κάνεις
 τὸν κύκλον σου μὲ τὸ μαυρομάνικον μαχαίρι, καὶ ἡ πόρτα νὰ κοιτάζῃ κατὰ τὸν
 308^r ἥλιον, ἤγουν τοῦ κύκλου, καὶ τότες ἐμβαίνει μέσα. Νὰ ἔχῃς καὶ μίαν βέργαν ἀπὸ
 κυδωνιάς μαζί σου ἢ καὶ ἀρχινᾶς καὶ διαβάσεις, καὶ ὅταν ἔλθουν νὰ σὲ δώσουν
 τὸ δακτυλίδι, θὰ σὲ εἰποῦν: “Ἀπλώσε τὸ χέρι σου νὰ πάρῃς τὸ δακτυλίδιον”, ἐσὺ
 ὅμως πρόσεξε νὰ μὴν τὸ ἀπλώσῃς τὸ χέρι σου ἔξω τοῦ κύκλου, διότι σοῦ τὸ κό-
 βουν. Μόνον νὰ ἀπλώσῃς τὴν βέργα ἀπὸ πάνω τοῦ μαχαιρίου εἰς τὸ μέσον τῶν
 μανικίων τῆς κόγχης τῶν κοκκάλων καὶ ἔτσι νὰ τὸ πάρῃς καὶ νὰ τὸ χαιρετήσῃς
 τρεῖς φορές (3) καὶ ἔπειτα βάλτο εἰς τὸν κόρπον σου καί, ἂν δὲν τελειώσουν οἱ
 308^v ἑπτὰ (7) ἡμέρες, νὰ μὴν τύχῃ καὶ ἔβγῃς ἀπὸ τὸν κύκλον, δηλαδή ἀπὸ τὸν τόπον
 ἐκεῖνον ἔξω. Καὶ σὰν τελειώσουν, τότες ἔβγα καὶ πάγαινε εἰς τὸν τόπον ἢ σου καὶ
 ἔρχεται καὶ ἐκεῖνος μαζί σου, ὅπου καὶ ἂν πᾶς καὶ ὅ,τι θέλεις νὰ ἐρωτήσῃς, παίρ-
 νεις ἀπόκρισιν καλήν, ἐπειδὴς τὰ ξεύρει. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ σὲ φέρῃ καὶ θησαυρόν,
 σὲ φέρνει ὅσον θέλεις. Ὅμως θὰ τὴν ἔχῃς ὡσὰν γυναίκα σου, κοντά σου πάντο-
 20 τες θὰ εἶναι, καὶ ἂν δὲν ῥίξῃς τὸ δακτυλίδιον, δὲν σὲ ἀφήνει νὰ πανδρευθῇς³²².

Τέλος.

Κάλεσμα εὐκολώτατον ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς, χτύπησε τὸ μεσαῖον σου δά-
 χτυλον εἰς τὴν γῆν φορές τρεῖς (3) καὶ λέγεις αὐτοὺς τοὺς λόγους. Ἴδου: “Ἐλσα-
 309^r χάτ, ἔλσαχάτ, ἔλσαχάτ, ἢ Μουχκταρί, Μουχκταρί, Μουχκταρί”, καὶ τραβᾶς τὸ
 κάθε ὄνομα ἀπὸ πεντακόσιες (500) φορές καὶ γίνονται χίλια, καὶ ἂν δὲν τελειώ-
 25 σουν τὰ χίλια, νὰ μὴν δώσῃς ἀπόκρισιν. Καὶ τελειώνοντας τοὺς λέγεις: “Καλῶς
 ὠρίσατε, Ἐλσαχάτ, Μουχκταρί, κοπιάσατε, καθήσετε”, καὶ προστάζεις καὶ τοὺς
 κάμουν τζιριμόνια, τσιμπούκι, καφὲ καὶ σερμπέτι καὶ ὅταν ... βάλῃς ἓνα παιδί νὰ
 βλέπῃ, ὅμως μέτρα ἀπὸ λόγου σου τρεῖς (3) πιθαμὲς μακρὰν ἀπὸ λόγου σου νὰ
 καθῆσῃ τὸ παιδί. Βάλῃς καὶ σκαμνὶ καὶ ἓνα φλυτζάνι μὲ νερόν, καὶ ἂς ἐρωτήσῃ
 309^v τὸ παιδί. Ὅ,τι θέλεις ἢ νὰ κάμῃς, ἔχε τὸ παιδί δραγομάνον³²³. Λέγεις: “Σηκώσε-
 τε καὶ τὸν μπερτέ ἀπὸ τὰ μάτια μου νὰ σᾶς βλέπω, ἀνοίξατε καὶ τὰ ἀφτία μου
 νὰ σᾶς ἀκούω, ἢ ἐδική σας φωνὴ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα καὶ ἢ ἐδική μου νὰ ἔλθῃ εἰς
 ἐσᾶς”. Καὶ ρώτησε τότες ὅ,τι θέλεις, μάθε καὶ τὸ βοτάνι λαβένι, χῶριζε ἀπὸ ὀλί-
 γον καὶ βάνε στὴν φωτιὰν νὰ καπνίζῃ, ἐπειδὴ μὲ αὐτὸ τοὺς κάνεις ζάπτιν. Ὅταν
 35 ἀργοῦσιν νὰ ἔλθωσιν, γράψε αὐτὸ τὸ σημεῖον καὶ κάψε το, καὶ εὐθὺς ἔρχονται
 χωρὶς νὰ ἀργοπορήσουν.

Τέλος.

Διὰ τὴν γκιουλοῦ^{19*} νὰ ἔλθῃ, αὐτὸ κάμε τῆς διὰ νὰ φέρῃς γυναίκα ὅπου καὶ 310^ρ
 ἂν εἶσαι: Ἐπαρε ἀγιοκέρι παστρικὸν τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωῖ, ὅταν ἐβγαίῃ ὁ
 ἥλιος, νὰ τὸ πλάσῃς ὡσάν τῆς γυναικὸς τὸ σχῆμα ἴδιον εἰδωλον καὶ νὰ γράψῃς
 τὸ ὄνομά τῆς εἰς τὰ ἀστήθη τῆς³²⁴ καὶ νὰ καθήσῃς τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ καὶ
 παίρνεις ἓνα τοῦβλο καινούργιο καὶ γράφεις τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες ἐπάνω 5
 καὶ τὸ ὄνομά τῆς μαζί, καὶ νὰ ἔχῃς ἀναμμένην φωτιάν καὶ νὰ καθήσῃς ἕως ὥρας
 ἑπτὰ (7) καὶ νὰ βάνῃς τὸ τοῦβλο στὴν φωτιάν καὶ νὰ λέγῃς: “ὡς καίγεται ἐτού-
 τη ἡ κεραμίδα, ἔτσι νὰ καίγεται καὶ τῆς | ὀδεῖνα ἡ καρδιά διὰ ἐμένα τὸν ὀδεῖνα, 310^ρ
 οὔτε νὰ φάγῃ, οὔτε νὰ πιῇ, οὔτε νὰ κοιμηθῇ, ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν νὰ μὴν ἔχῃ,
 ἕως νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ἀνταμώσῃ, ὁ νοῦς τῆς καὶ ὁ λογισμὸς τῆς νὰ εἶναι εἰς ἐμένα 10
 καὶ νὰ σηκωθῇ νὰ ἔλθῃ”. Αὐτὰ θὰ λέγῃς ἑπτὰ (7) ὥρες, ὅταν θὰ βάνῃς τὴν κε-
 ραμίδα εἰς τὴν φωτιάν. Ρίχνεις καὶ ὀλίγον μαστίχι καὶ ἀπὸ ὀλίγον νὰ πυρώνῃς
 καὶ τὴν εἰκόναν ὅπου θὰ κάμῃς ἀπὸ τὸ κερί καὶ πυρώνοντας λέγε οὕτως: “ὡς
 πυρώνεται τούτη ἡ κεραμίδα, ἔτσι νὰ πυρώνῃ καὶ τῆς ὀδεῖνας ἡ καρδιά διὰ ἐμέ-
 να τὸν ὀδεῖνα”. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες ἄνωθεν εἶναι: | 15

4 7 7 7 7 7 7 7
 6 8 9 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 = 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 1 2 3 4 5
 = 3 4 5 6 7 8 9 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Τέλος.

*Ορκισμὸς διὰ νὰ σὲ φέρουν ἄνθρωπον ἀπὸ μακρινὸν τόπον³²⁵

“Ορκίζε οὕτως: “Ορκίζω σας δαίμονες ὅπου εἰσθε τέλειοι, ἰσχυροὶ καὶ δυ-
 νατοὶ καὶ ὀγλήγοροι, καὶ γυρίζετε τὰ πρόσωπά σας ὡς θέλετε καὶ εἴσασθε βαλ-
 μένοι | εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ἔρωτος καὶ <τῆς> πορνείας. Ὁρκίζω σας κατὰ τῆς 311^ρ

δυνάμεως τοῦ παντοκράτορος Κυρίου, Σαβαώθ, Ἄδωναϊ, ὅς ἐστιν Θεὸς τοῦ Ἄβραάμ, Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, ὅστις ἐξελέξατο παρὰ πάσας τὰς γενεὰς καὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ Ἰσραήλ, ὃς παρέδωκεν οὕτω λαλεῖν τῷ Μωϋσῆ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ παραδόντας τὰ θεῖα καὶ ἅγια μυστήρια. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζωντανὸν οὕτως: “Βάθος τῆς σοφίας ἄμετρον καὶ ἡ λαμπρότης αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστος, τὸν μαστιγώσαντα ταῖς δέκα πληγαῖς εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ διαγαγόντα τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ θαλάσσης. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῆς | δυνάμεως τοῦ Θεοῦ τῆς φοβεραῆς, ἣν ἐλυτρώσατο Κύριος τῶν λαῶν αὐτοῦ ἐν χειρὶ κραταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ αὐτοῦ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις μετὰ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς γεγραμμένας πλάκας Θεοῦ δακτύλῳ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, δαίμονες, εἰς τὴν τράπεζαν, τὸν ἄρτον τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου καὶ εἰς τὴν στάμνα τὴν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ Θεοῦ. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τὴν πίστιν ἣν κέκτητο πατριάρχης Ἄβραάμ καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ καὶ εἰς τὴν τάξιν τοῦ Ἁαρὼν, ὑμεῖς δαίμονες, οἱ κρούοντες τὴν πορνείαν καὶ διανοούμενοι | τὴν ἀγάπην καὶ φίλτρον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. Ὁρκίζω σας καὶ σφίγγω σας καὶ ἀποσφραγίζω σας κατὰ τὸν ῥηθέντα ὀρκισμόν τοῦ μὴ βραδύνετε, ἀλλὰ ταχέως πορευθῆτε εἰς ἐκείνην ὅπου θέλω καὶ ἀγαπῶ, τὴν ὁδεῖνα τῆς ὁδεῖνα κόρη, νὰ ὑπᾶτε νὰ μοῦ τὴν φέρετε ἐδῶ τούτην τὴν ὥραν, ὡς καθὼς εἶναι καὶ εὐρίσκεται, δίχως ἄργητος καὶ ὑπομονῆς, καὶ νὰ μὴν τὴν ἐνοχλήσετε καθόλου, ἀλλ’ οὔτε νὰ τὴν ἐνοχλήσετε, οὔτε νὰ τὴν φοβήσετε, μόνον ὡς μίαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ νὰ μὲ τὴν φέρετε ὅπου νὰ μὴν τὸ ἐννοήση, οὔτε νὰ τὸ ἐγνοιασθῆ, ἢ ὁποῖα νὰ εἶναι | μὲ ὅλην τῆς τὴν στάσιν, | δίχως καμίαν φαντασίαν ἐδικὴν σας, μόνον νὰ εἶναι ἡ ἰδία ἡ κόρη τῆς ὁδεῖνα (ἢ ὁ υἱὸς τῆς ὁδεῖνα) τούτην τὴν ὥραν, τούτην τὴν στιγμήν, ὑπάγετε, ὦ φίλοι καλοὶ, ὀγλήγορις, ὦ δαίμονες ἐρωτικοὶ τῆς ἀγάπης, ὑπάγετε, φέρετέ τὴν ἐτούτην τὴν ὥραν καὶ στιγμήν, ἀμήν”.

Τέλος.

Ἑρμηνεία τῆς τέχνης τοῦ δακτυλιδίου

Πῶς παίρνεται ἀπὸ τὰ τρία κορίτσια ἄδεσμα, τὸ ὁποῖον [εἶναι] γίνεται τοιουτοτρόπως [οὕτως]: ξηρὴ ἡμέρα³²⁶ πηγαινέ καὶ στάσου εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ νὰ προσεύχουσαι³²⁷ νηστικὸς ἀπὸ τὸ πρωῖ ἕως τὸ βράδυ, καὶ τὸ βράδυ | νὰ ἐτοιμάσης μίαν κάμεραν εὐμορφην, παστρικήν, στρωμένην καλῶς, καὶ μίαν τράπεζαν εἰς τὴν μέσην μὲ τρία θρόνια καὶ ὁ ταβλὰς νὰ εἶναι μὲ ἄσπρον σκέπασμα καινούργιον, παστρικόν, καὶ νὰ βάνης ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν μαχαίρια τρία (3) ἄσπρομάνικα καὶ τρία ποτήρια καινούργια καὶ τρεῖς (3) γαστέρες καὶ ἀσημόσκατα καὶ ψωμιὰ κρίθινα, ὅμως νὰ εἶναι ἄσπρα, καὶ μίαν πέτρα ἀπὸ τζεβαῖρι, ἃς εἶναι περουζές, καὶ εὐμορφα γλυκά³²⁸. Γέμισε καὶ ἀπὸ κάτω εἰς

3 ὁς: ὦν cod.

τὴν τράπεζαν θυμιάματα νὰ καπνίζουν, ἀσιλπέντι καὶ ὄνταγατζή καὶ ἀμπέρι. Καὶ ἐσὺ στρῶσε κρεββάτι εὐμορφον | καὶ νὰ εἶσαι ἀλειμμένος μὲ μόσχον μυρω- 314^ϛ
 διές. Πρῶτα νὰ εἶσαι ὅλος λουσιμένος εἰς τὸ λουτρὸν εἴτε εἰς τὸ σπίτι σου³²⁹,
 ἔπειτα πέσε νὰ κοιμηθῆς, ὅμως νὰ καίωνται τρεῖς λαμπάδες, καὶ ἄρχισε νὰ δια- 5
 βάξης τὸν ἐσμὰν αὐτὸν κάμποσες φορὲς ὅσον ποὺ νὰ ἔλθουν: “Ἡ χάρις τοῦ ἀγί-
 ου Πνεύματος νὰ εἶναι μετ’ ἐμᾶς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἢ παρθένος τῶν παρθένων
 ἦταν ἐγγαστρομένη καὶ μετὰ ἀγίων ἀγγέλων χαιρετισμένη, καὶ ὁ λόγος σὰρξ
 ἐγένετο”. Τότε εἶπες τὸν ψαλμὸν 69 ἐξήντα ἐννέα: «Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου
 πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι | μοι σπεῦσον ...” καὶ “τοῦ Κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ 314^ϛ
 πλήρωμα αὐτῆς”, ἀριθμὸς 23, εἴκοσι τρία ... Μετὰ τὸ “Δόξα πατρί”. Ἐπειτα 10
 ποίησον σταυρὸν εἰς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπες: “Φύγετε πάντα τὰ μερτικά, τὰ
 δεινὰ καὶ ἐνάντια. Ὁρκίζω σε ὁ λέων ἐκ τῆς γενναίας τοῦ Ἰούδα τῆς ῥίζης τοῦ
 Δαυὶδ, ἀλληλούϊα” καὶ λέγε τὴν εὐχὴν ταύτην:

“Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, παρακαλῶ τὴν χά-
 ριν σου νὰ μοῦ ἀνοίξης τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὴν ἐλεημοσύνην σου εἰς ἐμένα 15
 τὸν δοῦλον (δεῖνα), ὅτι ἐλεήμων, καὶ ἡ ἐλεημοσύνη | σου νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμᾶς. Ἐσέ- 315^ϛ
 να παρακαλῶ, τὴν χάριν σου, ἐσένα κράζω εἰς τὴν παράκλησίν μου, εἰσάκουσόν
 μου, Κύριε, καθὼς ἠξιώθη ὁ Μωϋσῆς τοῦ ἀγίου χαρίσματός σου, οὕτως ἀξιω-
 σόν με καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον καὶ ἁμαρτωλόν, τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ
 τὸ τέλος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος νῦν 20
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Ἐρετὸν ἢ τε ἡρετόν, ἢ τε ἡρετόν,
 Ἐλεοῦς, ἢ τε ἦλος, ἠλιβώρ, ψάλατε, τὸ ψήφισμα τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος νὰ
 μεταστρέψετε. Μουσεάτ, ἠταλμούς, ταρμουκρόν, | ντεμέτ, λουπφειτέ λουῖβε ρή- 315^ϛ
 μιτός, κτεηματώρ, ἠτελετώρ, καντοράν, ἦτεν παρετέ, τζοβέτ, ἠσεούκ, ὄν παργι-
 τὰς, γόκτης, κατὰ τοῦτον μήμυσθόν, ἀδναητω τριτζηπούσης ὄπουτοόρ, ὄρέμ, 25
 καμητώλ, ἠντενιτόμ, σασοῦν, τζουριά ζωσά. Οὐρουήλ, ἦτε οὐρός, νὰ ἔλθετε εἰς
 τοῦτο τὸ κράξιμον, ἀμήν”. Τότε θέλεις ἰδῆς νὰ ἔλθουν τρεῖς εὐμορφες κορασί-
 δες μὲ ἀγγελικὴν ὄψιν τριγύρου τῆς τραπέζης νὰ καθήσουν νὰ φάγουν ἀναμε-
 ταξύ τους καὶ θεὸς νὰ κάμουν ὁμιλίαν νὰ εἰποῦν: “Τί χάριν νὰ ἔχη τοῦτος ὁποῦ
 μᾶς ἔκαμεν τὸ | κάλεσμα αὐτό;” Λέγουν: “Ἐλᾶτε νὰ ῥίξωμεν τὸν λαχνόν” καὶ 316^ϛ
 ῥίχνουν λαχνόν καὶ πέφτει ὁ λαχνὸς εἰς τὴν μεγαλυτέραν καὶ τὴν πλέον ὠραιο-
 τέραν, καὶ σηκώνεται καὶ ἔρχεται καὶ πέφτει εἰς τὸ κρεββάτι σου καὶ κοιμᾶται
 σαρκικά³³⁰, καὶ ὡσὰν σηκωθῆ σὲ ἀφήνει τὸ δακτυλίδι της, καὶ ἔχε το κρυμμένο
 εἰς μοσχομυρισμένο κουτάκι. Καὶ πάντοτες ἀπάνω σου νὰ τὸ βαστᾶς, καὶ ὅταν
 τὴν χρειασθῆς, κάμε τὰ πρῶτα τὰ διαβάσματα καὶ τάβλα καὶ θυμιάματα, καὶ 35
 διαβάζοντας ἔρχεται καὶ σοῦ λέγει ὅ,τι καὶ ἂν τὴν ἐρωτήσης, τὰ ἠξεύρει. Καὶ ἔχε
 το κρυφὸ καὶ νὰ μὴν τὸ εἰπῆς εἰς κανέναν, οὔτε εἰς τὸν πνευματικόν σου, | διό-
 τι δὲν ἔρχεται πλέον καὶ χάνεις τὸ πᾶν. 316^ϛ

Τέλος.

Ἐτέρα ἐρμηνεία τῆς ἀφανότητος ἄλλονοῦ τεχνίτου διὰ νὰ μὴν φαίνεσαι. 40

Ἐπαρε μίαν μαύρην γάταν καὶ σφάξε την τὸ Σάββατον τὸ βράδυ καὶ τὴν Δευ-
 τέραν πηγαίνεις εἰς ἓνα ἔρημον βουνόν, ὅπου ἔχουν τὰ μυρμήγκια φωλεὰν καὶ
 παίρνεις κουκκιά τρία (3). Τὰ δύο τὰ βάνεις εἰς τῆς γάτας τὴν μύτην καὶ τὸ ἄλλο
 νὰ τὸ βάνης εἰς τὸ στόμα της, στήν γλῶσσαν της κοντὰ καὶ τὴν παραχώνεις εἰς
 5 τὴν μυρμηγκοφωλιὰν μέσα· καὶ ὕστερον παίρνεις αἷμα ἀπὸ τὸν μπαρμπέρη |
 317^ρ ἀνθρώπινον καὶ τὸ γεμίζεις εἰς ἓνα τσουκάλι καινούργιον καὶ πηγαίνεις ἡμέρας
 σαράντα (40) κάθε πουρνόν, ἤγουν πρωῖ, καὶ τὴν ποτίζεις³³¹ καὶ τὴν θυμιάζεις.
 Καὶ ὅταν τελειώσουν οἱ σαράντα (40) ἡμέρες, τραβᾷς τὰ κουκκία καὶ τὰ βγά-
 ζεις. Ἐπειτα παίρνεις ἓναν καθρέπτην καινούργιον καὶ καθερνᾷς τὰ κουκκία
 10 καὶ βάνεις τὸ ἓνα κουκκί εἰς τὸ στόμα σου καὶ βλέπεις μέσα στὸν καθρέπτην.
 Ἄν ἴσως καὶ φανῆ τὸ πρόσωπόν σου, ῥίξε το ἐκεῖνο καὶ βάλε τὸ ἄλλο ὥστε νὰ
 εὔρης τὸ ποθούμενον. Ὁ καθρέπτης νὰ εἶναι ἄπιαστος, νὰ μὴν ἔχη ἰδῆ ἄλλος
 ἄνθρωπος³³², καὶ ὅταν φεύγης δὲν φαίνεσαι.

Τέλος. |

317^ρ Τέχνη νὰ μὴν φαίνεσαι ὅσον καιρὸν θέλεις νὰ τὸ ἔχης ἐπάνω σου, νὰ τὸ βα-
 στᾷς, εἶσαι ἄφαντος. Ποίησον οὕτως: Εἰς τὶς εἴκοσι ἑννέα τῆς Σελήνης ἀριθμ. 29,
 εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ, ἔπαρε μίαν κεφαλὴν πεθαμένου ἀνθρώπου ἢ μαύρης
 γάτας, νὰ μὴν ἔχη ἄσπρην τρίχα καθόλου, ἔπειτα ἔπαρε ρεβύθια μαῦρα ἑπτὰ (7)
 καὶ βάλε στὸ στόμα της ἓνα καὶ εἰς τὰ ἄφτιά της ἀπὸ ἓνα εἰς κάθε ἄφτί, εἰς τὴν
 20 μύτη της δύο, εἰς κάθε ῥουθούνι ἀπὸ ἓνα καὶ εἰς τὰ μάτια της δύο, καὶ ὅταν τὰ
 318^ρ βάνης λέγε οὕτως: “ὦ ἐσύ, Ἑρμῆ, πανιερώτατε τεχνίτα | τῆς ἀφανότητος. ὦ
 ἐσύ, Ἑρμῆ Μερκούριε, Ναγοδιώμηδα θεόφιλον περσόν, δωνά, Νεομητὰ καὶ
 προκόρσου, ... Ὁρκίζω σας εἰς τὸν Θεόν, ὅπου σᾶς ἐποίησε ἵνα ποιήσετε ταύ-
 την τὴν ἀφανότητα, ὅταν τὴν βαστῶ ἐπάνω μου νὰ εἶμαι ἄφαντος, νὰ μὴν μὲ
 25 βλέπη κανένας ἄνθρωπος”. Τότες βάλε εἰς μίαν γλάστραν καὶ πρωτοπότιστον
 φλεβοτομίας αἷμα³³³ ἀνθρώπου καὶ πρόσεχε καλὰ ἕως νὰ φέρουν καρπὸν, καὶ
 ὡσὰν ξεραθοῦν, βλέπε νὰ μὴν χάσης κανένα ἀπὸ αὐτά. Πάρε καθρέπτην ἀπία-
 στον καὶ δοκίμασον βάζων εἰς τὸ στόμα σου ἀπὸ ἓνα, βλέπε εἰς τὸν καθρέπτην,
 318^ρ καὶ ἅμα ὅπου δὲν φανῆς | εἰς τὸν καθρέπτην ἐκεῖνο, κράτει καὶ μεταχειρίζου εἰς
 30 καιρὸν ἀνάγκης, ὅπου σὲ χρειασθῆ νὰ μὴν φαίνεσαι προπάντων.

∴ / 7 ∴ 6 7 ∴ 7 - C ∴ 6 7 5 - 7 5 4 7 ∴ 7 - Δ
 3 - Δ 5 7 7 .

Τέλος.

Ἑρμηνεία τῆς κάρας διὰ νὰ βάλῃς πνεῦμα νὰ σὲ λέγῃ ὅ,τι τὸ ἐρωτᾷς αὐτό.
 Τέχνη νεκρομαντείας³³⁴ τοῦ τεχνίτου Κυνώψη³³⁵, τοῦ μάγου, δοκιμασμένον καὶ
 ἀληθινόν. Ποίησον οὕτως: Ἐπαρον ἓνα κεφάλι ἀπεθαμένου ἀνθρώπου, ἀβά-
 319^ρ πιστου, χριστιανικὸν δὲν γίνεται, καὶ βάλε το εἰς νερὸν γλυκὸν νὰ κάμη | ἡμέ-

ρας τρεῖς (3). Τότες τύλιξέ το εἰς ἕναν πανὶ καθαρὸν καὶ πρόσεχε νὰ μὴν σὲ ἰδῆ κανεῖς. Ἐπαρέ το καὶ πήγαινε εἰς τριστρατον³³⁶ καὶ γράψε εἰς τὴν κάραν, ἐπάνω εἰς τὸ κούτελον, εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ αὐτὸ τὸ σημεῖον:

μαλοτζεη. Ἐπειτα λέγε τὰ ὀνόματα ταῦτα: ρεήρ, φερμά, ἀκανάο, Βλάκαν. Βάλετε ἕνα πνεῦμα μέσα εἰς τὸ κρανίον, νὰ ἔχη σοφίαν θησαυροῦ”. Ἐπειτα χῶσον ἐκεῖ ἕως πιθαμὲς τρεῖς καὶ πήγαινε εἰς τὴν δουλειάν σου, καὶ ὡσὰν περάσουν τεσσαράκοντα ἡμέρας (40), πήγαινε καὶ λέγε τὰ ὀνόματα ταῦτα. Καὶ ὡσὰν τὸ ἄνοιξης, θέλεις εὐρης ἕναν ὄφιν³³⁷ νὰ τὴν ἔχη περικυκλωμένην. Καὶ ἐσὺ μὴν φοβηθῆς, ἀλλὰ χαιρέτησον καὶ θυμιάσον αὐτὸν καὶ εἶπές: «καλῶς <ὠρισε>, ποιὸς εἶσαι;» καὶ εὐθὺς ἀναχωρεῖ καὶ φεύγει. Τότες ἔπαρον τὴν κάραν χωρὶς νὰ τὸ ἤξεύρη κανεῖς καὶ ἔχε τὴν εἰς τόπον καθαρὸν καὶ κρυφόν. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ ἐρωτήσης ὅ,τιδήποτε, διάβασον τὸν ἐσμὰν μὲ τοῦ Ἑρμῆ τὸν ὀρκισμὸν φορὲς 77, ἑβδομήντα ἑπτὰ, καὶ ἀρωτᾶς τὴν κάραν καὶ σὲ λέγει εἰς τὸν ὕπνον σου. Ὅμως ἔχε τὴν εἰς τὸ προσκέφαλόν σου.

Τέλος. |

Μέθοδος καὶ ἐρμηνεία διὰ τὸ μαῦρον ἄλογον, ἂν θέλῃς νὰ πηγαίνῃς μακράν. Ἐὰν ἀποφασίζῃς τὴν ζωὴν σου καὶ θέλεις νὰ καβαλλικεύῃς τὸ μαῦρον ἄλογον καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς μακρινὸν καὶ ἀλάργον κόσμον ἢ τόπον στερεᾶς καὶ θαλάσσης, ποιήσον οὕτως: νὰ ἔχῃς αἷμα ἀνθρώπινον ἀπὸ ἑπτὰ (7) ἀποκεφαλισμένους ἀνθρώπους, νὰ ξηρανθῆ καὶ τρίψον καὶ κάμε μελάνι μὲ κομμίδι ἀμυγδαλιᾶς. Τότες κάμε κονδύλι τοῦ Ἄρη θ , τοῦ πλανήτου. Πήγαινε εἰς ἔρημον τόπον καὶ γράψε τὰ ὀνόματα ταῦτα εἰς δένδρον ἢ εἰς πέτραν, ἀλλὰ νὰ εἶσαι ἢ ὅμως γυμνός. Τὰ ὀνόματα εἰσὶν ταῦτα ὅπου θὰ γράψῃς: “ἠπαγῶ, ἀγωγᾶ, νάμου καὶ ἠ αφεές, εὐκιάρ, ὄμοσα, παρδοπαά ...”. Τότες γύρισον καὶ πήγαινε τὰ ὀπισθεν σαράντα δρασκελιές, ἀριθμὸς 40, καὶ πάλιν γύρισον ἐκεῖ ὅπου ἔγραψες τὰ ὀνόματα καὶ εὐρίσκεις ἕνα ἄλογον μαῦρον, σελωμένο. Καβαλλίκευσέ το αὐτὸ καὶ εἶπές του: “Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν δεῖνα τόπον νὰ εὐρεθῶ ἐκεῖ”, καὶ εὐθὺς σηκώνεται τὸ ἄλογον στὸν ἀέραν, καὶ βάστα καλά, μὴν φοβηθῆς, διότι σὲ πηγαίνει στὸν ἴδιον τόπον, ὅπου ἐσὺ θέλεις, εἰς μίαν ἢ στιγμὴν³³⁸. Μόνον πρόσεχε νὰ μὴν ἐπικελεύῃς τοῦ Θεοῦ τὸ ὄνομα, ἤγουν νὰ μὴν ἐπικαλέσῃς οὔτε Θεοῦ οὔτε ὑπεραγίας Θεοτόκου οὔτε Τιμίου Σταυροῦ, οὔτε ἁγίου, οὔτε ἀγγέλου <ὄνομα>, διότι εὐθὺς σὲ ἀφήνει εἰς ὅ,τι τόπον εὐρίσκεσθε, τὴν αὐτὴν ὥραν, εἴτε εἰς θάλασσαν, εἴτε εἰς βουνά, εἴτε εἰς λίμνας καὶ βράχους, καὶ χάνεσαι ἢ σκοτώνεσαι ἢ πνίγεσαι εἰς τὴν θάλασσαν. Αὐτὴ εἶναι ἡ τέχνη τοῦ Ἡλιοδώρου, τοῦ μάγου τοῦ περιφήμου³³⁹, καὶ εἶναι πολλὰ κορυόζικον.

Τέλος.

321^v Ὁρκισμὸς ὅπου θέλεις νὰ λέγῃς, ὅταν θὰ μεταχειρίζεσαι ὅ,τιδήποτε δου-
 λειάν, ἤγουν ἐργασίαν. | “Ὁρκίζω σας, πνεύματα καὶ βασιλεῖς ἀνατολῆς, δύ-
 σεως, ἄρκτου καὶ μεσημβρίας, εἰς τὴν θεῖαν καὶ ἀνεξάντλητον μεγαλειότητα
 5 τοῦ μεγάλου Θεοῦ, Κυρίου, Ἰεχωβᾶ, Σαβαὼθ καὶ εἰς τὰς ἀμετρήτους καὶ παν-
 σόφους αὐτοῦ δημιουργίας καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
 τος, νὰ συναχθῆτε ἐδῶ χωρὶς τινὸς ἄργητος καὶ βραδύτητος, νὰ ποιήσετε τὸ
 βούλομαι καὶ θέλω ταύτην τὴν ὥραν ... Λέων, λεών, χαβεών, λέων, χαβεών,
 ρέξ, ρέξ, ρέξ³⁴⁰, ἀλπαρω, γασπαρώ, Βελζεβουήλ, δάκνον, δάκνον, δὲ δάκνον,
 322^r τορνοχευς, Νόμφον, φόβυος, ἀλπιόν, κακέεφ, | ολεές, περιόν, βεδιγόρ, ἀρο-
 10 φώφ, τριρέφ, σεπετιόν, γοργόρ, ἀσταρώθ. Ὡ ἐσεῖς βασιλεῖς, ὅπου εἴσθε πάντα
 δυνατοὶ καὶ ὀγλήγοροι. Ὁρκίζω σας ὅτι νὰ ἔλθετε τὸ ὀγληγορώτερον ἐδῶ”.
 Καὶ ὡσὰν ἔλθουν, τότε πρόσταξον ὅ,τι θέλεις καὶ ἀγαπᾶς, καὶ αὐτοὶ σοῦ τὸ
 κάμνουν. Καὶ ὡσὰν τελειώσῃ τὸ ζήτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν καθὼς εἰς τὸ
 πρῶτον κάλεσμα.

15 Ἐτερον κάλεσμα ὁμοιον τοῦ μεῖταταρουμ, ὡσὰν τὸ ἔμπροσθεν. Εἶναι καλὸν
 καὶ ἄλλουνοῦ διδασκάλου ποίημα: Τὸ Σάββατον τὸ βράδυ μετὰ τὸ γιατζὶ καὶ
 ὕστερα νὰ γράψῃς μέσα εἰς τὴν ἀπαλάμην σου ταῦτα τὰ ὀνόματα τὰ ὀπισθεν
 322^v γεγραμμένα. | Ἰδού: μπίμπεχσετήν, κουτουσιν, σάχσετην, λεγουσιν, σεχημιν,
 ασβεισιν, ἐτζηπ, βετεβεκελ, για, ταίφην, βεεντε, γιαμουρταν, βεεντε γιάτι, κλε-
 20 γιαχὴν, βεαντε, γιαχερ, λιεχην (βεάντε) μπιατζαπ (ἢ ὀδεῖνα τῆς ὀδεῖνας) βέ
 ἦνσαρεφοῦ, κουλεβαχιτεν, μινκουμ, φισεκλη, βεχιετί, πεντιβεησιμῆ, Βεσουφεντί,
 βεεγκέχου, φιτοῦμ, πιραχὴ, βεφαρτζιχη, ἀλαχοῦ, ἠλλασαπαχ, ἐλβαχαν, ἐρβα-
 χαν, ἐλβαχαν, ἐλσαατέ, ἐλσαατέ, ἐλσαατέ, ἐλναρέ, ἐλναρέ, ἐλναρέ, μικαλούπ,
 323^r γιασαλτούλ, χοῦ, κηφαλοῦ, ἔματουμέρου, ἦμιν κάπλουν, ἔγγιου, | σαλιτὴν ἄνε-
 25 ση, ἐλιαχού, χαλτζούν, μελαϊκετοῦν, σίττατουήρ, ἰλαζουνσιτέ, λιασουνη, ἀλα-
 χούμα, ἐμμερεχοῦν, βεγιες, βαδουνέ (βε εἰς βαλουνέ), ματαμαροῦν, ἐσίτετήν,
 ζελκούβετην, ... Κάπνιζε μαῦρο θυμίαμα, ἤγουν μπουχούρι μὲ τὸ λάδι του νὰ τὸ
 διαβάζῃς, $\text{A-S7:Δ} \neq \text{7us777252Δ3ππ}$, ὡς καὶ τὸ δεύτερον νὰ τὸ

διαβάζῃς 21 φορὰν.

30

Τέλος.

323^v Ἐτερον κάλεσμα ὠραιότερον, συριανικόν³⁴¹, βαλμένον εἰς τὴν τάξιν τοῦ με-
 ἠνταταρούμ. Πλὴν αὐτὸ εἶναι πολὺ κοργιόζικον, ὅτι ἔχει τοὺς τέσσαρους βασι-
 35 λεῖς τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου: | τὸν πρῶτον ὡσὰν δράκοντα καὶ ὀνο-
 μάζεται μπιλαμόρ, ... ὁ δεῦτερος ὡσὰν λέοντα ὀνομάζεται μπιλασεφάρ, ὁ τρί-
 τος ὡσὰν τίγρις ὀνομάζεται μπιλακήλ, ὁ τέταρτος ὡσὰν ἡ ἄρκτος³⁴² ὀνομάζεται
 μπιλαζεράκη, καὶ αὐτοὶ ἔρχονται μὲ πλῆθος ἀναρίθμητον, ἔχουν καὶ τὸν τσα-

ούσην τους και τὸ σημεῖον αὐτό, , ὅπου δουλεύει οὖν τὴν κάθε ἡμέραν.

Βάλε τὰ θυμιάματα ταῦτα: κολιάνδρον καὶ λίβανον. Ἐάν θέλῃς, βάλε ἐκλεκτὰ θυμιάματα εἰς τέσσαρα θυμιατά, μπροστὰ στὸν καθέναν χώρια. Δύνανται νὰ κάμουν μεγάλην ὑπόθεσιν, ὡσὰν ἡξεύρης τὸν ἔσμάν τους. Ἐκεῖθες καὶ ἔχεις καὶ θυμιάματα | καλὰ, ἔρχονται εἰς καφέ, νὰ εἶναι βαλμένος εἰς φαρφουρήν κιασὲ ἢ καὶ εἰς καθρέπτην παστρικόν, ὅπου νὰ μὴν ἔχη γυναικὸς πρόσωπον κοιταγμένον ἢ καὶ εἰς νερὸν βαλμένον εἰς τσανάκιν ἄπιαστον, καινούργιον, πηγαδίσιον, ἀμίλητον. Σκέπασον τὸ παιδίον μὲ σκέπασμα μεταξωτόν, πράσινον, νὰ εἶναι τὸ παιδίον παρθένον, παστρικόν, χρόνων δέκα (10). Γράψε τὸ σημεῖον ὅπου εἶναι ὀπισθεν τοῦ κόσμου τῶν τεσσάρων μερῶν, ἡγουν ὁ κόσμος ἑλληνικὰ λέγεται ὠραιὸς κόπος καὶ εἶναι μεγαλώτατον σημεῖον ὅπου τὸ ἡξεύρεις. Ὁ ἔσμάς εἶναι αὐτὸς ὀπισθεν καὶ θέλει νὰ τὸν | διαβάξῃς ἑβδομηντα ἑπτὰ φορές, ἀριθμὸς 77: Μπιλαμόρ, μπιλασεφάρ μπιλακήλ, μπιλαζεράκη, μελτατούς, πεκχτατούς καίτους μάρματους, γιενούς, σερκαρούς, καντερούς, φιαηνέ, ἡμπνη, ἡναλέφ, ρέτζην, γόηπεννήνε, ρεφαρέτζε, τζατζαχῶ, τζατζαχῶ πιήμ, κιναληνά, ἀντεχοῦ, μασσιαλάχ ... Νὰ στείλῃς τὸν τσαούση τους νὰ φέρῃ καὶ τοὺς βασιλεῖς, καὶ ὡσὰν ἔλθουν, τίμησον αὐτούς, καθὼς ἐρμηνεύθη εἰς τὰ ἄλλα καλέσματα. Βάλ' τους νὰ φάγουν κατὰ τὴν τάξιν καὶ μετὰ τὸν καφέ ρώτησε ὅ,τι θέλεις, πλὴν μίαν φορὰν μόνον, μίαν δουλειὰν καὶ | ὄχι περισσότερον, διότι δὲν σὲ κάνουν τίποτε, καὶ ὡσὰν πάρῃ τέλος, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν καὶ οὕτως τελειοῦται τῶν τεσσάρων βασιλέων τὸ νταβέτι καὶ εἶναι εἰσὲ πολλούς, ὅμως δὲν ἡξεύρουν τὴν ἐνέργειάν του, τὸ ἔχουν ὡς παιγνίδι, καὶ αὐτὸ εἶναι πολὺ καλόν.

Τέλος.

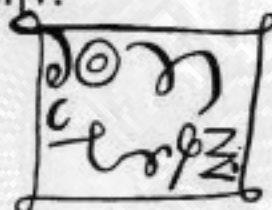
Ἐτερον κάλεσμα τοῦ μεηταταροῦμ³⁴³ τῶν ἑπτὰ (7) χουνταμήδων, ὠραιότατον, ἐκλεκτόν. Ἐπαρον ἓνα παιδίον παρθένον καὶ βάλε εἰς ἓνα τάσι ἢ καὶ εἰς φαρφουρήν κιασὲ καφέ ψημένον καὶ ἄς κρυώση. Τότες κάπνισον ὄνταγατζή, ἀσιλπέντι, ἀμπέρι, καὶ διάβασον τὸ ἀγετουλκιουρσοῦ τρεῖς (3) | φορές ἐπάνω στὸ παιδί καὶ μὲ σκέπασμα κόκκινον σκεπασμένον, καὶ κάθισέ το κοντὰ σου καὶ διάβασον αὐτὸν τὸν ἔσμάν ἑβδομηντα ἑπτὰ (77) φορές. Ἴδου: “ἀζέμτού, βέαζεμτού, ἐλεκιούμ, γιασεήτ, μεηταταροῦμ, βέαμελέ, κελμουσχέτ, βέαμελέ, κέλ ἐμπιάζ, βέαμελέ, κέλ λεεχμιάρ, βέ ἀμελεκέλ, πουρκάν, βέαμελεκέλ, σεμχορούς, βέ ἀμελεκέλ, ζουμπιά, βέαμελεκέλ, μεημοῦν, βέαμελεκέλ, γιά ἀμουρίν, πουίουρούν, πουταβετέ, κελήν, ἐλατζέλ, ἐλατζέλ, ἐλατζέλ, ἐλβαχάν, ἐλβαχάν, ἐλβαχάν, ἐλσαάτ, ἐλσαάτ, ἐλσαάτ, ἐζήπ μουμπαρέκ, γιάσεήτ, | μεηταταροῦμ, ἀλλαχφικούμ” ... Καὶ ἔρχονται ὡσὰν δερβισάδες μὲ μακριὰ κιουλάφχια καὶ λεκανίκια εἰς τὰς χεῖρας τους³⁴⁴ καὶ ὅ,τι τοὺς ἐρωτήσεις, ὅλα τὰ ἡξεύρουν καὶ σὲ δίδουν τὴν ἀποκρισιν, καὶ ὅταν θέλῃς νὰ φέρῃς ἓναν, τραβᾶς ἓναν. Ἴδου: Φορὲς 23: “Ὀμουσχετούλ, σὲ λέγην, περὶ βασιλέων καὶ θησαυρῶν φορὲς 23: ὀεμπιάζ, σελέγι διὰ ταξί-

326^v δια καὶ μακρυνοὺς τόπους, φορὲς 21. Ὁ ἀχμουρὶν εἶναι διὰ πόλεμον καὶ ἀντρα-
 γαθίας. Ὁ περκὰν διὰ σοφίαι, τῆς κειμῆς καὶ ἄλλες ὑποθέσεις ... Ὁ σεμιχοροὺς
 5 διὰ ἰατρεῖαι καὶ περὶ ἰ βότανα ἐρωτικά. Ὁ ζουμπιάς διὰ γυναίκας καὶ ἀγάπης
 καμώματα. Ὁ μεημὸν διὰ νὰ στείλῃς νὰ πειράξῃς κανέναν στὸν ὕπνον του καὶ
 νὰ ἀρρωστήσῃ. Ὁ μουρίς διὰ ὅλα τὰ πράγματα, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ χουσιμεκιάρης
 καὶ ἐπιστάτης τους, ἤγουν ἢ φωτιά τους, καὶ ἔτσι δουλεύουν ὅλοι οἱ ἐσμᾶδες. Καὶ
 ἅμα ἔλθουν, τίμησον ὡσὰν τοὺς ἄλλους καὶ ἐρώτησον ὅ,τι θέλεις καὶ σὲ λέγουν
 τὴν ἀλήθειαν. Καὶ σὰν πάρῃ τέλος τὸ ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν, καὶ
 οὕτως γίνεται τὸ κάλεσμα τῶν ἑπτὰ (7) χουνταμήδων, ἤγουν τὸ νταβέτιν ὅπου
 327^r ἐξουσιάζει τὰς ἑπτὰ (7) ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ εἶναι πλέον εὐγενικόν.
 Τέλος.

Ἐτερον κάλεσμα, β', τοῦ μεηταταρούμ. Γίνεται οὕτως: “Ἐπαρον ἓνα παιδί
 παρθένον, γέμισε ἓνα τάσιν νερὸν καθαρὸν καὶ σκέπασον τὸ παιδί μὲ ἓν λεπτὸν
 σκέπασμα νὰ κοιτάζῃ μέσα³⁴⁵. Βάλε τὰ θυμιάματα νὰ καπνίζουν ἀσιλπέντι,
 15 μαῦρο θυμίαμα καὶ λάδι τοῦ μαύρου θυμιάματος, λάδι λιβάνου, τριῖψε τα καὶ
 ἀνακάτωσέ τα. Κάμε τα χάπια, βάλε τὸ σημεῖον εἰς τοῦ παιδίου τὸ κεφάλι.
 Ἐπειτα διάβασον τὸ ἀγερτουλ κιορσοῦ, ὡσὰν τὸ πρῶτον κάλεσμα, τρεῖς
 327^r φορὲς (3), ἔπειτα τὸν ἐσμᾶν τὸν ὀπισθεν φορὲς 21 εἴκοσι μίαν. ἰ “Μῆσιμίλαχη,
 20 ραχμάν, ραχήμ, τεβακιλούμ, γιάσητ, ἐλαζήμ, μεηταταρούμ, τεπήζ, γιάχουτάμ,
 χαζεχλήλ, ἐσμαῖσερήφ, ἐλατζελέ, ἐλατζελέ, ἐλατζελέ, ἐλσαχάτ, ἐλσαχάτ, ἐλσαχάτ,
 ἐλσαχώτ, ἐλαχοῦ, φαηχετάρ, σουλεημαν, ἤμπνι, νταούτ, ἀλεησελάμ, βὲ μπηχα-
 κή, πιντζήλ, βεμπιχακή, τεβράτ, βεμπιχακή, κουράν, βεμπιχακή, ζεπούρ, ἤλια-
 ζήμ, βεμπιχακή, Ἰσμαήλ, χῶσνιάμ, ἀκιανέτ, ἠλίασάχ, τίμεβεχή, χιτέντε, φέζουάμ,
 τζέμγεουμ, λετενινά, γιάσέχγιά, μεῖταταρούμ ...”. Τότε ἔρχονται ὡσὰν ντερβι-
 328^r σάδες ἰ καὶ ἔχουν χοτζακή. Ἐσεῖς λέτε τὸ “καλῶς ὠρίσετε” καὶ ὡσὰν τοὺς φι-
 λέψῃς, τότε ἐρωτᾷς τὸ ζήτημά σου. Πρῶτον ὀρκίζε οὕτως: “Ὀρκίζω σας εἰς τὸ
 ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν
 αὐτοῖς”. Καὶ σὰν πάρῃ τέλος, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν.
 Τέλος.

30 Κάλεσμα πρῶτον, α', τεχνικόν, τοῦ μεῖταταρούμ, ἐκλεκτὸν καὶ δόκιμον διὰ
 ἀπόκρισιν βέβαιην καὶ ἀληθινήν. Αὐτὴν τὴν τέχνην τὴν μεταχειρίζονται οἱ μαγ-
 328^v γριμπλήδες, ὅμως τοῦ λόγου σου κοίταξε ὅποια σοῦ εἶναι σύμφωνη, ἐκείνη με-
 ταχειρίζου, ὅτι εἰς ἐκείνην ἰ εἶναι τὸ ἀστρικόν σου καὶ ὁ πλανήτης σου συγκοι-
 35 νωνεῖ σου καὶ ὥρα καλή ... Ἐπαρον ἓνα παιδί ἀρσενικόν εἴτε θηλυκόν, ὅ,τι
 τύχη. Ὅμως νὰ εἶναι παρθένον καὶ τὸ εἶδος του δὲν πειράζει, ἢ ὀβριάκι, ἢ τουρ-
 κάκι, ἢ ἀρμενάκι ἢ χριστιανάκι³⁴⁶. Γράψε εἰς χαρτὶ τὰς χαρακτῆρας, βάλε το εἰς
 τὸ κούτελον τοῦ παιδίου, ἔπειτα διάβασον αὐτὸν τὸν ντουβάν ἐπάνω εἰς τὸ παι-
 δίον φορὲς τρεῖς (3)· “μῖς σμίλαχῆ, ραχμάν, ἠραχήμ” ἔπειτα τὸ ἀγερτουλ κιορσοῦ

σοῦ, εἶναι ὁ ντουβάς ὅπου λέγει. Ἐπειτα διαβάσεις τὸν ἔσμαν αὐτὸν φορὲς ἰ
 ἐβδομηντα ἑπτὰ (77). Ἴδου, ταῦτα τὰ ὀνόματα θέλεις εἰπῆς: “Τατουμήν, τατου- 329^ρ
 μήν, κελουμήν, κελουμήν, χαῖμοῦν, χαῖμοῦν, χαῖμοῦν, χαῖμοῦν, καλγεσουνήν,
 καλγεσουνήν, ἐζίπ, γιά μεῖταταρούμ, Βεσιάχπουμήν, μπιζίκηρ, τεταμαή, ἔλκου-
 λόπ, γιάσεήτ, μανταταρούμ, ἐζίπ, ἔλατζέλ, ἔλατζέλ, ἐζίπ σιριά, μουμπαρέκ, 5
 ἔλαχφικούμ ...”. Καὶ ὡσὰν τοὺς ἰδῆ τὸ παιδί, νὰ τοὺς εἰπῆ: “χῶς^{20*} κελτινής,
 σεφὰς κελτινής, ἄνε πατυσάχεινής”. Καὶ ὡσὰν σὲ τὸν δείξουν τὸν πρῶτον τους,
 πὲς τοῦ “σεφάκελτινης, νάγεμὴν βέριριμ τακριοήν, ἰσμινὲ ἰ κημπανά, γιαλάν, 329^ρ
 σοηλέμεσίν”. Τότες πὲς τοῦ παιδίου νὰ εἰπῆ τὸν τσαούση, νὰ βάλῃ ἓνα τσαντίρι
 πράσινον καὶ τὸν θρόνον νὰ καθήσῃ ὁ βασιλέας καὶ πρόσταξον τὸ παιδί ἀπὸ τὰ 10
 πλέον ἐκλεκτά, διαλεκτὰ φαγητὰ (τὸν Βασιλέα) τοῦ χιντίου, νὰ φέρουν ὅλα τὰ
 χρειώδη καὶ νὰ κάμουν τράπεζαν, καὶ ὡσὰν γευθοῦν, τότες ἄς πίουν καὶ τὸν κα-
 φέ τους καὶ μετὰ τὸν καφέ ἄς κάμουν ντιβάνι καὶ ρώτησε ὅ,τι θέλεις καὶ σοῦ τὸ
 λέγουν. Πλὴν ὅταν θὰ ἐρωτήσης, πρῶτον λέγεις “εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου
 ἱδιοῦ δυνατοῦ θεοῦ, σὰς ὀρκίζω νὰ μοῦ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν”. ἰ Τότες δῶσε τὴν 330^ρ
 ἀπόλυσιν καθὼς σὲ ἐρμηνεύει ὁ συγγραφεύς. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες ὅπου θὰ
 βάλῃς εἰς τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν.

Τέλος.

Κάλεσμα μέγα καὶ φοβερόν καὶ ὀρκισμὸς διὰ νὰ σὲ φέρουν καὶ θησαυρόν,
 ὅσον καὶ ἂν θέλῃς, ἀλλὰ πρόσεχε καλῶς διὰ νὰ μὴν χαθῆς ὀλόκληρος, ὁμοῦ μὲ 20
 ὄλην σου τὴν οἰκογένειαν, διότι εἶναι πολὺ αὐστηροί³⁴⁷, ἢ καὶ νὰ σὲ δείξουν θη-
 σαυρόν ὅπου νὰ εἶναι κεκρυμμένος... Ὁρκίζε οὕτως: “Ὁρκίζω σας, ἰ πνεύματα 330^ρ
 καὶ βασιλεῖς, ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀοράτου καὶ φοβεροῦ, καὶ εἰς τοὺς
 ἁγίους ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους, εἰς τοὺς πρωτοστάτορας Μιχαήλ, Γαβριήλ,
 Οὐρουήλ καὶ Ραφαήλ, καὶ εἰς τὰ θεῖα Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ. Ὁρκίζω ὑμᾶς, 25
 πνεύματα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τετραγραμμάτον, ὅπερ ἐστίν ... οὕτως ...
 Ἄγλά, Ἄγλαόντα, ἀγλαῖ, ἀγλαόρ, Ἄδωναῖ. Ὁρκίζω σας, πνεύματα, καὶ κατορ-
 κίζω σας καὶ σφίγγω σας εἰς τὴν χρῆσιν πάντων τῶν βασιλέων καὶ εἰς τὸ χρῆμα
 τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅπου ἐχρίσθησαν οἱ προφῆται καὶ οἱ πατριάρχαι. Ὁρκί-
 ζω ὑμᾶς, πνεύματα, ἰ εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς 331^ρ
 ὀράσεις καὶ ἀποκαλύψεις τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ εἰς τὴν χάριν αὐτῶν τῶν
 ἁγίων παιδων Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν προσευχὴν αὐτῶν,
 ἣτις ἔσβησεν τὴν φλόγαν τῆς καμίνου καὶ εἰς δρόσον μετέβαλεν ἐπὶ τῆς βασι-
 λείας τοῦ Ναβουχοδονόσωρ. Ὁρκίζω καὶ κατορκίζω σας, δαίμονες, εἰς τὴν προ-
 σευχὴν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ καὶ εἰς τὸν ζῆλον καὶ πόθον ὃν εἶχεν εἰς τὸν Θεόν, 35
 ὅτι ὑμεῖς εἴσθε πρῶτοι δαίμονες τοῦ σκότους εἰς τὴν στρατείαν σας ὀνομαζόμε-

- 331^v νοι διδάσκαλοι [ὄμον], Βεελζεβούλ, Ἰ Ασμοδαϊ, Ἀσταρώθ, Λουτζιφέρ, εὐθύς τὴν ὥραν ταύτην νὰ ὑπάγετε νὰ μὲ φέρετε θησαυρόν, ὅπου εἶναι κρυμμένος εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ παλαιὸν καιρὸν χωσμένος, ἔνθα ἐστὶν χρυσίον καθαρὸν καὶ ἄγνόν, λίθοι πολύτιμοι καὶ κημιὰ τοῦ μαλάματος, καθαρὸν καὶ ἄδολον, νὰ τὸ φέρετε ἐδῶ
5 εἰς ἐμένα τὸν διδάσκαλον, τούτην τὴν ὥραν, χωρὶς ἀναξασμόν, καὶ ἐσεῖς, ὧ τουταμὴν, μὴ ποιήσετε τίποτε γέλωσ εἴτε φαντασίεσ, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἄγνόν καὶ καθαρὸν καὶ ἀμόλυντο, ἄνευ φαντασίας καὶ νὰ τὸ βαστάη καὶ νὰ τὸ φέρη ὁ
332^r πρῶτος σας καὶ ὁ μεγαλύτερός σας ἢ νὰ τὸν βάλῃ ἔξω τοῦ κύκλου ...”. Καὶ ὡσὰν τὸν βάλουν ἔξω τοῦ κύκλου, τότεσ ἐσὺ μὲ τὸ μαχαίρι τῆσ τέχνησ ἔπαρέ τον μέσα
10 εἰς τὸν κύκλον, καὶ ὡσὰν δώσησ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοὺσ στείλησ, τότεσ μετὰ χαίρετήσ τον μὲν πρῶτον, ἱκατάρισον ... καὶ ὕστερον κατούρισον³⁴⁸ ἢ καὶ βρέξε τον μὲ μεγάλον ἁγιασμόν. Ἰδοὺ ὁ ὀρκισμὸσ τουσ: Ὀρκισμὸσ διὰ ἀσθενῆν, γίνεται καλὰ ἢ ὄχι, λέγε οὕτωσ: “Ὀρκίζω σας ἀπὸ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ σαρτέφου, ἐμβέλ, ῥαατιέλ καὶ τὸ ἡρσαπήλ νὰ μοῦ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸν ὀδεῖνα
332^v ἀσθενῆ, σηκώνεται ἢ πεθαίνει; τὸ βέβαιον ἢ καὶ ἀληθινὸν νὰ μοῦ εἰπῆτε χωρὶς φαντασίαν”.

Ὀρκισμὸσ καὶ ἐρώτησισ διὰ κλέπτην, νὰ σὲ τὸν δείξουν. “Ὀρκίζω σας ἀπὸ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ ὀρτὰ οὐφ γιηγλά, πολήμ, ἐλοχὰσ καὶ ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων Κανδιέν, Ἀβιέλ, Κισουδιέλ, νὰ μοῦ φέρετε τὸν κλέπτην ἐδῶ,
20 ὅπου ἔκλεψε τὸ δεῖνα πρῶγμα. Νὰ τὸν ἰδῆ ὁ μαθητῆσ μου, νὰ τὸν ἐγνωρίση εἰς ὅποιον τόπον καὶ ἂν εὐρίσκεται τούτην τὴν στιγμὴν, νὰ τὸν φέρετε ἐδῶ ταχέωσ καὶ ὀγλήγορισ”.

- 333^r Ὀρκισμὸσ διὰ μυστικὸν εἰς ὅ,τι καὶ ἂν βούλεσαι. “Ὀρκίζω σας ἢ ἀπὸ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ ζωτιέλ, ἀβέσαβιέλ, ἀγραχιήλ καὶ μεκείσαμιέλ, νὰ μοῦ εἰπῆτε τί
25 ἔχει κατὰ νοῦν νὰ μὲ κάμη ὁ δεινάσ ἄνθρωποσ, καλὸν ἢ κακόν ...”.

Ὀρκισμὸσ νὰ ἐρωτήσησ περὶ θησαυρόν, ἂν ἔχη εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἢ ὄχι, ὅπου ἀφορᾷ σε: “Ὀρκίζω σας ἀπὸ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ Κυρίου Μιρά, ἀλφιτὸν καὶ ἀπὸ τὰ ὀνόματα ταῦτα: Γεγεριόν, Γεγόν, καὶ ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων Μελαξωήλ, βερηκοήλ, πελατοήλ, Σακιβοήλ, νὰ μοῦ εἰπῆτε
30 ἐὰν ἔχη θησαυρόν εἰς τὸν ὀδεῖνα τόπον καὶ τί εἶδοσ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὀποῖον ἔχει,
333^v τὴν ἀλήθειαν, ἢ καὶ πόσοσ εἶναι καὶ τί στοιχεῖον ἔχει βέβαιον καὶ ἀληθινὸν ταύτην τὴν στιγμὴν”.

Ὀρκισμὸσ διὰ κακιωμένον ἄνθρωπον ἢ ξενιτεμένον, ὅπου βρίσκεται στὴν ξενιτειάν, πότε ἔρχεται ἢ ὄχι ... : “Ὀρκίζω σας ἀπὸ τοῦ ὀνόματοσ Μανιχαήλ, φαρνιμπαήλ, Σαμιωρτι καὶ εἰς τὸν ἄμνιον, ἵνα μοῦ εἰπῆτε διὰ τὸν δεῖνα ἄνθρωπον ποῦ εἶναι στὴν ξενιτειάν, ζῆ ἢ ἀπέθανε καὶ τί κατάστασιν ἔχει καὶ πότε ἔρχεται, νὰ μοῦ φανερώσετε ταύτην τὴν στιγμὴν”.

Τέλοσ αὐτοῦ.

- 334^r Κάλεσμα καὶ ὀρκισμὸσ διὰ κατάστασιν βασιλέωσ, πόσον θέλει ἢ σταθῆ εἰς
40 τὸν θρόνον του: “Ὀρκίζω σας ἀπὸ τοῦ ὀνόματοσ τοῦ κυρίου Σαμιλατόν, ὅ,τι

κάμετε, σηκωθήτε ἀπὸ ἐδῶ νὰ σᾶς ἐρωτήσω νὰ μοῦ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν καὶ φέρετε τὸ βιβλίον τῆς Διαθήκης νὰ ὁμώσετε ἐπάνω εἰς αὐτό, ὅτι νὰ μὴν μὲ γελάσετε. Ὁρκίζω σας ἐπάνω εἰς τὰ ὀνόματά τους βλατασάρ, παλτασάρ, Βεελζεβούλ”. Σὺ δὲ θεωρῶν μὴν δειλιάσης, ἀλλὰ ὀρκισον οὕτως: “Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, εἰς τοὺς ὀρκισμοὺς ὅπου σᾶς ὤρκισα καὶ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἵνα ἔλθετε 5
ἐμπροσθέν μου ὀγλήγορα χωρὶς φοβερισμοὺς, ἀλλὰ ἡμεροὶ καὶ πραεῖς νὰ ποιήσετε τὸ θέλημά μου παραχρῆμα | καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου³⁴⁹”. Καὶ ἐὰν ἀργήσουν νὰ ἔλθουν, βάλε τὸ χέρι σου τὸ δεξιὸν ἐπάνω 334^v
εἰς τὴν οὐράνιον ἄνωθεν καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν σου δεῖχνε τὸν τόπον, καὶ ἂν ἀκούσης ταραχὴν τῶν πνευμάτων, λέγε τὰ ὀνόματα ταῦτα: 10

“Μπιαρακιούλ, Δαμαριέλ, περιφιέλ, Βεδαριέλ, ῥεραφιμιήλ, ἀμπουναέλ, ῥαανιέλ, σταφφαλαήν, ἀδουκὴν, δουηνιέλ, μεγελήν, πτασαραλήμ, δοραλεή, ἔλμεήλ, ἠεά, δαριρὴν, ῥασσαήλ, ῥασσαήμ, μηεβληλέμ, ἔλεροάμ, ἀλφαήλ, Ταρινοήλ, ἔμαήλ, μπίκτο ραῖλὴν, ἀναήλ, ἠσκαήλ, | ῥασιέλ, σαλδιέλ, ῥαθανά, βλή, 335^r
μπηρασάν, ἔλμαρακήμ, διὰ τὸν μπινιέλ, κηραμπιέλ, ἀλαβλιέλ, περσιέλ, ἀλλανιέλ, 15
ἀμηνιέλ, μπηθεικήμ, μπιληνορά, μερακειά, ἀνεφραφαήλ, ῥαμαμαήλ, κираδαχή, μπιέλ, μεφιορὴν, ἀμιέλ, καναήλ, κυρναβιέλ, ἰεταήλ, κειραχιήλ, ἀχιάλ, ἀφιέλ, ταχήλ, κελιέλ, ματαή, οὐχειαή, ἀναρέναρέ, ζήσιμέ, ζεαγουρδιέλ, ἀουλέ, ἀλεμπιάς, κορανιέλ, οὐέλ, δοτιέλ, ἔλμαηέλ, ἀουραήλ, ατταήλ, ἠαφίλ, ἀναραήλ, ῥαμαήλ, 20
σταραήλ, ἀσφαήλ, σέλ, κύρμπαναλήν, μοταρεήλ, ὀβέλ, μουρμεήλ³⁵⁰, βασιλέας τῆς Ἀνατολῆς, τῶν τεσσάρων βασιλέων ὁ πρῶτος ἐξουσιαστής. Ὁρκίζω ὑμᾶς, πνεύματα, | εἰς τὰ ῥηθέντα ὀνόματα, νὰ ἔλθετε τάχιστα ἐμπροσθέν μου διὰ τῆς 335^v
δυνάμεως τῶν ὀνομάτων ὅπου ἠκούσατε, σὺ ὁ πρῶτος, Βεελζεβούλ, μὲ τὴν συντροφίαν σου καὶ συνοδείαν σου. Ὁρκίζω σε ἐπάνω εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ, ὀρκίζω ὑμᾶς οἵτινες ἐπέσετε ἀπὸ τὸν οὐρανόν, σὺ πρῶτος, ὁ λεγόμενος 25
Βεελζεβούλ, μεδοήλ. Ὁρκίζω σας καὶ σφίγγω σας εἰς τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ φανέντος οἱ οὐρανοὶ θέλουν τυλιχθοῦν ὡς χαρτὶ καὶ οἱ ἀστέρες θέλουν πέση. Ὁρκίζω ὑμᾶς εἰς τὴν σάλπιγγα ἣν μέλλει σαλπίσση ὁ ἄγγελος τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ὁρκίζω σας, Βεελζεβουήλ, | Ἀσμόδαή, Λουτζιφέρ, Ἀσταρώθ³⁵¹, ἔσεῖς οἱ τέσσαρες οἱ πρῶτιστοι βασιλεῖς ὄλων τῶν πνευμάτων τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκεσθε, νὰ ἔλθετε 336^r
ἐμπροσθέν μου μετὰ πάσης ἰλαρότητος, χωρὶς φόβου καὶ δειλιασμοῦ καὶ χωρὶς βλάβης τῆς ψυχῆς μου καὶ τοῦ σώματός μου, ἐνανθρώπινον μορφήν, ἵνα ποιήσετε τὸ θέλημά μου πρόθυμοι καὶ ἄοκνοι, ἐκεῖνο ὅπου θέλω, ὅτι διὰ ταῦτα 30
ἦλθα ἐδῶ εἰς τὸν κύκλον τοῦτον ...” Καὶ ὅταν εἰπῆς ταῦτα, βλέπεις ἐρχομένους, ὡσπερ εἰσὲ τάγμα εἰσίν, στρατεύματα μαζωμένοι. Ἐσὺ δὲ τότες κάθησον εἰς τὸν κύκλον σου καὶ αὐτοὶ εὐθέως ἔρχονται | κοντά, ἀλλὰ δὲν δύνονται νὰ εἰσέλθουν 336^v
μέσα, ἐσὺ δὲ κάθου θαρραλέως μετὰ γενναίου παραστήματος. Ὁρκίζον καὶ ἐρώτα μὲ τοὺς ὀρκισμοὺς τοῦ καθενός...: “Ὁρκίζω σας, Μούχισυνέ, μπιχά, ἠχαζούμ, ἠζελεμ ...”. Τότες ὡσάν ἔλθουν, μπῆξε τὸ μαχαίρι στὰ δεξιὰ τοῦ παιδίου καὶ ὀρκισον καὶ ρώτα μὲ τὸν ὀρκισμὸν τοῦ πρώτου καλέσματος ὅ,τι θέλεις 40

νά ἐρωτήσης. Καὶ ὡσάν πάρη τέλος τὸ ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν κατὰ τοῦ πρώτου καλέσματος καὶ οὕτως τελειοῦται τοῦ Κρόνου τὸ κάλεσμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀραβικὸν στὰ ὀνόματα. Καὶ νὰ ἤξεύρης, ὅταν τοὺς καλῆς καὶ
 337^τ ἔλθουν, τὸν ὄρκισμὸν | μὴν τὸν σώσης, μόνον λέγε τὸν ὄρκισμὸν καὶ ἐρώτα ὅ,τι
 5 θέλεις, ὅμως μὲ τὸν ὄρκισμὸν, ὅτι δὲν σὲ λέγουν τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ μὲ τοὺς ὄρκισμοὺς νὰ σὲ φοβοῦνται καὶ ὀγλήγορα καὶ διὰ μίαν ὑπόθεσιν μόνον νὰ ἐρωτᾷς, ὄχι διὰ δύο, διὰ νὰ μὴν ἀργῆς καὶ βαρεθοῦν καὶ σὲ χαλνοῦν καὶ χάνεις καὶ τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν σου.

Τέλος.

10 Κάλεσμα σφοδρότατον καὶ πρόσεχε καλῶς νὰ μὴν κάμης λάθος, διὰ νὰ μὴν πάθης. Ὁρκίζε οὕτως: “Ὁρκίζω σας, πνεύματα, νὰ ἔλθετε ταύτην τὴν ὥραν νὰ σωματοθῆτε, νὰ πάρετε πρόσοψιν ἀνθρωπίνην³⁵² καὶ νὰ ἔλθετε ἔμπροσθέν |
 337^ν μου, νὰ κάμετε τὸ θέλημά μου παραχρῆμα καὶ ἀνέβλαπτα τῆς ψυχῆς μου καὶ τοῦ σώματός μου.” Ἐπι ὀρκίζω καὶ σφίγγω καὶ ἀναθέτω σας ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ τὸ ἔντιμον καὶ φοβερόν Ῥατιναῆμ καὶ ἀπὸ τὰς μεγάλας ὀνομασίας Κυρίου ταύτας: Κασσιά, ἐβωνιά, Βεανιά, γαλγαλιά, ῥανουϊά, δηδεριά, ἀμμωνιά, ῥατιναγιά, πελαμιά, ἠγαννιά, Ἰχαριά, ῥωαθιά, θελαμιά, ἀδηριόν, κειναριόν, ὦ ἐσεῖς, ὦ ἐσεῖς δαίμονες, φανῆτε ἔμπροσθέν μου καὶ μηδὲν παρακούσητε διὰ τὰ ὀνόματα ταῦτα: “Ἀγλά, ἀγλαῖ, Σεβόν, ἐλός, λαμέχ, τετραγραμμάτων, ἠσακάς,
 338^τ βαλδίμαλά, σηλαῖ, ἄνες, ἠλαβολαῖμ, λαδαλές, ἀλακὴν, | ζεζιέ, ἄρον, Ἀδωναῖ, ἄπτά, ἀρναετά, πατάλ, σιαμούλ, μέλ, κατζάχ, οὔσιμά, μαθεά, ῥαχέν, ἐμουνός, Ἐμμανουήλ, Α καὶ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, σφίγγω σας καὶ βιάζω σας καὶ δένω σας εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐρουρουήλ καὶ Ραφαήλ, πεσεφουήλ, γαμιέλ, λαδαδωήλ”. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν ὄρκισμὸν
 25 θέλεις ἰδῆ νὰ ἔρχωνται ὅλοι μαζωμένοι, ὡσάν φουσσᾶτα, ἀπέξω τοῦ κύκλου. Τότε ἐρώτησον ποῖος εἶναι ὁ μεγαλύτερός τους, ὡσάν στὰ πρῶτα καλέσματα ἴδια, καὶ σὰν σὲ κάμουν τὸ θέλημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν, ὡς καθὼς εἶναι γε-
 338^ν γραμμένη. | Πλὴν οὕτως θέλεις νὰ ἐρωτᾷς: Πρῶτον ὀρκισον τὸν ὄρκισμὸν τοῦ ἐρωτήματος, ἔπειτα ρώτα τους, κατὰ τρίτον καὶ ὅποιον εἶναι εἰς τὴν ὑποταγὴν
 30 σου, ἐκεῖνο κάμνε, ὅτι τὰ ἄλλα εἶναι ἄλλωνῶν διδασκάλων τὸ πρῶτον καὶ ἄλλο-
 νοῦ τὸ δεύτερον καὶ ἄλλο-νοῦ τὸ τρίτον.

Τέλος.

Ἴδου ὁ ὄρκισμὸς τῆς ἀπολύσεως τῶν πνευμάτων. Μετὰ τοῦ καλέσματος λέγε αὐτό: “Ὁρκίζω σας, πνεύματα, εἰς τὸν Θεόν, ὅπου ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ
 35 τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Σαβαώθ, ὅτι νὰ εἰσθε φί-
 339^τ λοι μου καὶ | ἠγαπημένοι μου, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν. Σᾶς ἐρώτησα ὅ,τι ἤθελα καὶ εὐχαριστῶ σας. Τώρα θέλω νὰ σᾶς δώσω τὴν ἄδειαν νὰ ὑπᾶτε εἰς τὰς ὑμέτερας ὁδοὺς σας καὶ νὰ μὴν ποιήσετε κακόν, οὔτε νὰ πειράξετε κανέν ἄνθρωπον εἰς τὸν δρόμον ὅπου πηγαίνετε, οὔτε ἐμένα, οὔτε τὸν μαθητὴν μου, οὔτε

κτῆμα, οὔτε ζῶον, ἀλλὰ νὰ ὑπάγετε ἤσυχα καὶ ἀτάραχτα εἰς τὰς ὁδοὺς σας καὶ εἰς τὴν κατοικίαν σας, ἐκεῖ ὅπου εἶστε προσταγμένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ νὰ μὴν φανῆτε ἔμπροσθέν μου, οὔτε τοῦ μαθητοῦ μου, ἐὰν δὲν σᾶς καλέσω, οὔτε εἰς τὸν ὕπνον μου, οὔτε ἐξύπνουν μου. Ὁρκίζω σας, | εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν 339^v
καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀρχιστρατήγων καὶ πρωτοστατόρων Μιχαήλ, Γαβριήλ, 5
Οὐρρουήλ, Ῥαφαήλ, Πολδιήλ, Ἐνφενουήλ καὶ Μιδήβασιήλ, Ἐνφανουήλ³⁵³ καὶ
εἰς πᾶσαν τὴν οὐράνιον στρατιάν καὶ τοῦ ἄρματος τοῦ πυρίνου καὶ ὑψηλοῦ
θρόνου, τοῦ φοβεροῦ καὶ φρικωδεστάτου, τῆς ἀ<πα>στράπτου θεότητος τὸ
ἀπαύγασμα. Ὑπάγετε, ὦ φίλοι, καλῶς εἰς τὰς ὁδοὺς σας, ὑπάγετε, ὦ φίλοι,
καλῶς, χωρὶς νὰ πειράξετε κανέναν”, καὶ οὕτως δίδεις τὴν ἄδειαν τῶν πνευμά- 10
των ἀσφαλῶς.

Τέλος.

Ἔτερον κάλεσμα τῶν πνευμάτων, | δεύτερον τοῦ ποιῆσαι. Ἐπαρε τὰ ἔργα- 340^r
λεῖα σου ὅλα τῆς τέχνης καὶ πήγαινε εἰς [τὸν] τόπον ἀπόκρυφον³⁵⁴ καὶ καθαρὸν, 15
φροκάλισον τὴν γῆν ἐκεῖ καὶ χάραξον τὸν κύκλον μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης τοῦ
πρώτου καλέσματος, νὰ μὴν λείψῃ τίποτες, καθὼς σὲ ἐρμηνεύει ὁ ποιητής, καὶ
τότες πάρε τὸν μαθητὴν σου καὶ δὸς δόξαν εἰς τὸν Θεόν. Διάβασον τὸν ὀρκι-
σμὸν τοῦ πλανήτου τῆς ἡμέρας, βάλε τὰ θυμιάματα νὰ καπνίζουν, ὡς καθὼς
διαλαμβάνει τὸ πρῶτον κάλεσμα. Ἐπειτα διάβασον τὰ ὀνόματα | ταῦτα τοῦ κα- 340^v
θενὸς τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου βαστάζοντας καὶ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης. 20
Καὶ [εἰς τὸ] νὰ εἶναι ἡ σελήνη εἰς καλὸν ζῶδιον καὶ εἰς τὰς 15 τῆς Σελήνης καὶ
νὰ εἶναι ξεστεργιὰ καὶ νὰ μὴν σὲ ἤξεύρη κανεὶς ἐξὸν ἀπὸ τὸν μαθητὴν σου καὶ
σὲ ἐμποδίση, διότι αὐτὸ εἶναι ἀλλοноῦ διδασκάλου, ἤγουν ἀστρονόμου, ποίημα.
Ὁρκισμὸς τῶν πνευμάτων τῆς Ἀνατολῆς: “ὦ ἐσεῖς, βασιλεῖς καὶ πνεύματα τῆς
Ἀνατολῆς, Λουτζιφέρ, Πέλτζαπώθ, Φατταῖ, γιασσοῦ, σαβῶλ, κηλσίδ, Σολα- 25
σκήν, περιωράθ, ὄρε, κορνιέ, τῆς Ἀνατολῆς τὸν βασιλέαν”.

Τέλος. |

Τρίτον ἔπαρε ἓνα τσανάκιον χωματένιον, <καὶ> κατὰ τὴν τάξιν ποιήσον 341^r
οὕτως: Ἐπαρον τὰ ἔργαλεῖα σου τῆς τέχνης σου, ὡς καθὼς καὶ τὸ πρῶτον καὶ 30
τὸ δεύτερον, τοιούτης λογῆς καὶ εἰς τὸ τρίτον, μὲ ὅλην τὴν τάξιν, ὡς καθὼς δια-
λαμβάνει ἡ τέχνη. Ποίησον τὸν κύκλον μὲ τὴν μάχαιραν τῆς τέχνης, καθὼς τὸν
θεωρεῖς ἔμπροσθεν. Ἐπειτα σέβα μέσα μετὰ τοῦ μαθητοῦ σου καὶ λάβε τὴν μά-
χαιραν εἰς τὴν χεῖραν σου τὴν ἀριστεράν καὶ μὲ τὴν δεξιάν σου δεῖχνε τὸν τό-
πον βαστάζοντα τὴν οὐράνιον, ὁμοίως καὶ τὰ μάτια, ἴφονέοντα τὰ θυμιάματα νὰ
καπνίζουν <καὶ> τὸ κουδούνι ὁ μαθητὴς νὰ κρούῃ. Πρόσεχε, νὰ μὴν πατήσης 35
τὰ γράμματα τοῦ κύκλου, ὅταν ἐμβαίνης καὶ ἐβγαίνης, ὄρα τὴν ἴτένιον σινζάπι.
Γράψε τὰς χαρακτῆρας τοῦ πλανήτου ὀπισθεν εἰς τὸ τσανάκιον, νὰ εἶναι | και- 341^v
νούργιον, χωματένιον κατὰ τὴν τάξιν. Γράφεις τὶς χαρακτῆρες καὶ τὰ σημεῖα καὶ
τὸ βουλλωτήριο, γράψε στὸ χαρτὶ καὶ βάλτο στὸ κεφάλι τοῦ παιδίου διὰ φυ-

λακτόν. Τότες βάλε τὰ θυμιάματα τοῦ ἰδίου πλανήτου νὰ καπνίζουν φλούδα καὶ τὸ παιδίον σκέπασον μὲ ἓνα κόκκινον. Ἐπειτα βάλε νερὸν ἀσύντυχον εἰς τὸ τσανάκιον καὶ ἡ βρύση νὰ κοιτάζη εἰς τὴν τραμουντάνα. Ἐπειτα ὄρκισον τὸν ὄρκισμὸν τοῦ ἀγγέλου καὶ τοῦ πλανήτου. Ἐπειτα διάβασον τὸν ἔσμάν αὐτὸν

5 Οὗ φορὲς καὶ φόρεσον τοῦ παιδίου εἰς τὸ κεφάλι ἓνα στέφανον ἀπὸ δάφνην³⁵⁵, καὶ νὰ εἶναι χρόνων ἕνδεκα (11), ἀρσενικὸν καὶ κιτρινότριχον καὶ καθαρὸν.

342^r Διαβάζοντας ἰ τὸν ἔσμάν νὰ ἔχῃς τὸ χέρι σου τὸ ζερβὶ ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι τοῦ παιδίου καὶ τὸ μαχαίρι στὸ δεξιὸν σου. Καὶ καθὼς ἔρθουν, ποιήσε τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης ἐκ δεξιῶν τοῦ παιδίου. Ὁ ἔσμάς εἶναι αὐτός: “Κανὼ, ῥιπεδόν, κανὼφ, Γεώζ, Μάσνού, σαλήν, ἡζοκανά, ῥαφιγιά, γιρσαά, ρηνιπεδόν, ἀριστεφόν, Μεβαλημών, Λαπίποτε, παρακῆ, ἀγγός, Σαριγιά, βληδιδών, μαζετί, μηνασινών, Ναβατερὰ καταλκά, ...”. Ταῦτα λέγοντες θεωρεῖ τὸ παιδί φουσσᾶτα μέσα εἰς τὸ τσανάκι καὶ νὰ ἔχουν καὶ βασιλέα καὶ ἐσὺ λέγε: “Ὁρκίζω σας εἰς τὸν θρόνον

342^v τοῦ φοβεροῦ Θεοῦ Σαβαώθ, ἰ Ἀδωναῖ, ἐλὶ Σαβαώθ, ὅτι νὰ μὲ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν”. Καὶ ρώτα τους μὲ τοὺς ὄρκισμοὺς τοῦ πρώτου καλέσματος: “Ἔσσεῖς, πνεύματα, πλέον δυνατοὶ ἢ πλέον ὀγλήγοροι, ὑπάγετε, ποιήσατε τὴν δεῖνα ὑπόθεσιν, τελειώσατε τὸ ζήτημά μου ὀγλήγορις, ἄνευ δισταγμοῦ καὶ προφάσεως”. Καὶ ὡσὰν πάρῃ τέλος τὸ ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν ὅπου εἶναι εἰς τοὺς ὄρκισμοὺς τῶν ἐρωτήσεων, [ὄρα εἰς τὰς (00 κεφάλαιον) λάθος ἔγινε] τοῦ πρώτου καλέσματος καὶ οὕτως τελειώνει τοῦ Ἄρη τὸ κάλεσμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀτζέμικον κάλεσμα, φοβερὸν καὶ δόκιμον.

Τέλος.

343^r Ἐτερον, τὸ ἕκτον κάλεσμα, τῆς ἰ Ἀφροδίτης , τοῦ πλανήτου: Ἐπαρον πινάκι πράσινον, καινούργιον, καὶ βάλε ἁγιασμὸν μεγάλον τῶν ἁγίων Θεοφανείων, καὶ κάθησον. Τὸ παιδίον νὰ εἶναι κορίτσι παρθένον, καθαρὸν, χρόνων 10. Ἐπειτα γράψον τὲς χαρακτῆρες τῆς Ἀφροδίτης ὀπίσω εἰς τὸ πινάκι καὶ τὰ σημεῖα, καὶ τὸ βουλλωτήριον βάλτο στοῦ κοριτσίου τὸ κεφάλι καὶ σκέπασμα πράσινον, ἔπειτα βάλε τὰ θυμιάματα νὰ καπνίζουν. Τότε διάβασον τὸν ὄρκισμὸν τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ πλανήτου, εἶτα τὸν ἔσμάν αὐτὸν νὰ τὸν εἰπῆς φορὲς ( )

30 καὶ ἔρχονται κορίτσια πολλὰ μὲ μίαν βασίλισσα³⁵⁶. Βάλε στοῦ κοριτσίου τὸ κεφάλι ἓναν στέφανον ἀπὸ τριαντάφυλλα. Ἰδού: “Ἄγγελος μιανγώ, ἄγγελος σανταήλ, ἰ Βεριγονή τιδάς, ὄπελατα, τάπτιοε, οπρελαβάστρα, βεργονίτηδα, ἀνγεβολά, Νεμπιέδικτω, νταδαλκόζα, ...”. Ταῦτα λέγοντες ἔρχεται φουσσᾶτο, ὅλο κορίτσια, καὶ τότε ἐρωτᾷς μὲ τοὺς ὄρκισμοὺς τοῦ πρώτου καλέσματος. Καὶ σὰν πάρῃ τέλος τὸ ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν κατὰ τοῦ πρώτου καλέσματος καὶ οὕτως τελειώνει τῆς Ἀφροδίτης τὸ κάλεσμα, τὸ ὁποῖον εἶναι λατινικόν, τοῦ Φράγκου, τοῦ Πιέρρου τοῦ Μπάνου ἐφεύρεμα. Λέγει αὐτὸς ὁ συγγραφεύς, γίνεται καὶ περὶ ἀγάπης καὶ ὅτι τὸ ἔκαμε πολλὰς φορὲς καὶ γίνεται βέβαιον καὶ ἀληθινόν.

Ἔτερον κάλεσμα τοῦ πλανήτου Κρόνου ἡμέρα Σάββατον

344^r

Εὔρε ἓνα παιδίον παρθένον, μαυρομάτινον, χρόνων ἑννέα (9) ἢ (10). Ἐπαρε κιασὲ μαῦρο, βάλε μέσα μελάνι καὶ βάλε καὶ λάδι ἕως νὰ σκεπάσης τὸ μελάνι. Γράψε στὸ τσανάκιον ἀπὸ πίσω τὰ σημεῖα καὶ τὸ βουλλωτήριο δῶς το εἰς τὸ παιδί νὰ τὸ βαστάῃ. Εἰς τὸ κεφάλι τοῦ παιδίου βάλε ἓνα στεφάνι ἀπὸ κλωνάρια κυπαρισσίου καμωμένο³⁵⁷ εἰς τὸ κεφάλι τοῦ παιδίου. Ἐπειτα κάθισον τὸ παιδί κοντὰ εἰς τὸ τσανάκι, σκέπασέ το μὲ σκέπασμα ψιλό, μαῦρο, νὰ κοιτάζῃ μέσα. Ἐπειτα βάλε τὰ θυμιάματα τοῦ πλανήτου κοντὰ τοῦ παιδίου νὰ καπνίζου καὶ ὀρκισον τὸν ἄγγελον τῆς ὥρας νὰ προστάξῃ τὸν ὑποταχτικόν του δαίμονα νὰ | εἶναι ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐργασίαν μου ταύτην. Διάβασον τὸν ἔσμαν αὐτὸν φορὲς 101: “Λαχωμάς, πεσμέχ, γιά πεσμέχ, ντοῦ νάζάρου, κλονπός, Νατικαμῆς”. Διάβασον πρῶτον τοῦ πλανήτου τὸν ὀρκισμὸν τῆς ἡμέρας, ὁμοίως καὶ τὸν ὀρκισμὸν τοῦ ἀγγέλου μὲ τοὺς ψαλμούς. Τότε κάπνισον μέσα, γύρισον τὸ πρόσωπόν σου σὲ ἐκεῖνο τὸ πινάκι, διάβασε καὶ ὀρκισε τὸν ὀρκισμὸν τοῦ ὀνόματος.

5

344^v

15

Ὀρκισμὸς τοῦ Νότου τῶν πνευμάτων: “Ἔσεῖς, βασιλεῖς καὶ πνεύματα τῆς Νοτιᾶς, Ἀσμοδιά, πευγενειτάν, ἀνδροφαήλ, | Σεμισοήλ, Γετζαραήλ, Κυριακιός, Νεβίηρον, Νοημικαήλ, καησουπέ, θήδεουκοφ, συσμιχέρ, γνόμος, ἡσιγέλ, Λεγιέππη³⁵⁸, ὀρκίζω σας καὶ ἐξορκίζω σας ἄνω εἰς τοὺς ἀρχηγούς τοὺς πυρίνους καὶ εἰς τὸν Ἀρχεγὸν καὶ εἰς τὸν μυσίγεράν καὶ εἰς τὸν Ὀρταούφ καὶ εἰς τὸν παλαιότατον θρόνον πάντων τῶν δαιμόνων, ὅτι ἐσεῖς εὐθύς μετὰ πάσης προθυμίας, πραότητος καὶ ἡμερότητος καὶ ἡμεροσύνης νὰ πάρετε σχῆμα ἀνθρώπινον, νὰ ἔλθετε ἔμπροσθέν μου ταύτην τὴν στιγμήν, ὅτι σᾶς χρειάζομαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω ...”. Καὶ νὰ ἐρωτᾶς διὰ μίαν ὑπόθεσιν μόνον πάντοτες, ὄχι διὰ δύο, καὶ πρόσεχε καλῶς νὰ | μὴν ὑποφέρῃς κίνδυνον καὶ χάσης τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν σου ζημιώσης.

345^r

20

345^v

Τέλος.

Ἔτερον κάλεσμα τοῦ πλανήτου Ἡλίου καὶ ὀρκισμὸς τῆς Δύσεως τῶν πνευμάτων, μέγα ἦν: “Ἔσεῖς, βασιλεῖς τῆς Δύσεως τῶν πνευμάτων ... Ἀσταρώθ, κονκουγόρ, Σεργικῶν, πελοήλ, ταμμαήλ, κυρτικᾶς, προκτί, ἀρεκχάρ, Λεστεκήλ, ταλποτέ, τουτιμάς, Μαραθῶθ, Μαγολέρ, τολτεπόγ, καῖρ, μαρμάτι, ὀρκίζω σας καὶ ἐξορκίζω σας ἄνω εἰς τοὺς διωρισμένους τόπους ὑμῶν καὶ ἄνω τῶν ἀλγίαγὰ καὶ σταφὲκ καὶ εἰς τὸν γοργονδὲ καὶ | εἰς τὴν βασιλίссαν Συμβύλλα³⁵⁹ καὶ εἰς τὸν νῦν πρῶτον θρόνον πάντων τῶν δαιμόνων, ὅτι εὐθύς μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ προθυμίας, πραότητος καὶ ἡμεροσύνης νὰ πάρετε σχῆμα ἀνθρώπινον, νὰ ἔλθετε ἔμπροσθέν μου ταύτην τὴν στιγμήν, ὅτι ἔχω χρεῖαν νὰ σᾶς ἐρωτήσω ...”.

30

346^r

35

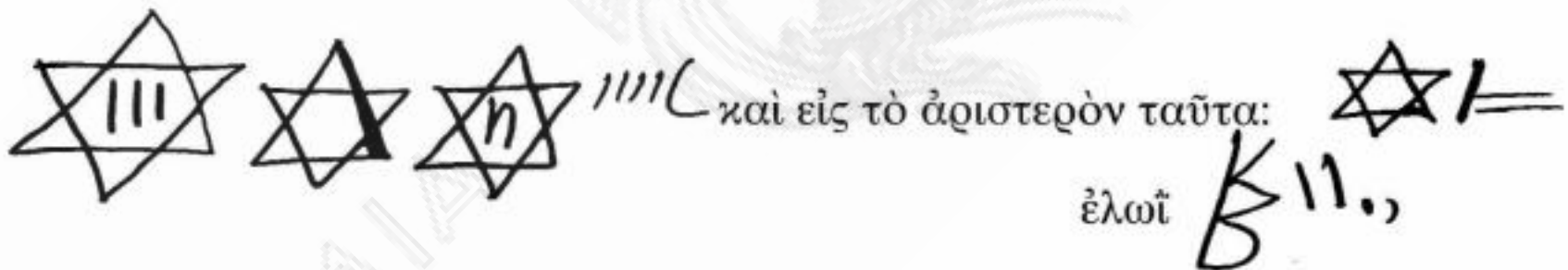
Ὀρκισμὸς τοῦ Βορέως τῶν πνευμάτων: “Ὀρκίζω σε, Βεέλζεβούλ³⁶⁰, ὄσρούκ, τάπισμαχῶν, σκολιήλ, πλησοέλ, ἵνα ἔλθετε ταχέως καὶ ὀγλήγορις”. Καὶ ἂν

346^v σοῦ εἶπῃ ὄχι, διάβασον καὶ ὄρκισον ὡς ἄνωθεν. Καὶ τότε θέλει ἔλθουν φου-
σατο περισσόν, νὰ ἔχουν καὶ βασιλέα μὲ τὴν ὀλότην | του καὶ εἰς τὸ κεφάλι κο-
ρώννα.

5 Καὶ μετὰ τοὺς ὀρκισμοὺς ἐρώτα τοὺς ὅ,τι θέλεις, καὶ ὡσὰν πάρη τέλος τὸ
ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν καθὼς ἐρμηνεύθης εἰς τὸ μεγάλο κάλεσμα.
Αὐτὸ γίνεται τὴν Κυριακὴν, διότι εἶναι τῆς Κυριακῆς τὸ κάλεσμα τοῦ πλανήτου
Ἑλίου .

Τέλος.

10 Ἔτερον κάλεσμα τοῦ πλανήτου τῆς Σελήνης , τῆς Δευτέρας
Γίνεται μὲ κορίτσιον παρθένον, μικρόν, ἕως ἑννέα (9) ἢ 10 ἐτῶν, παιδί κα-
θαρόν. Γίνεται εἰς καθρέπτην ἢ εἰς ἄσπρον πιάτο φαρφουρένιον μὲ νερὸν πη-
347^r γαδίσον³⁶¹, | ὅπου νὰ μὴν τὸ βλέπη ὁ ἥλιος. Ἄν εἶναι εἰς καθρέπτην, δὲν χρειά-
ζεται νερὸν τὰ θυμιάματα τῆς Σελήνης καὶ ὀρκιζέ τοὺς τοὺς ὀρκισμοὺς. Σκέ-
πασον τὸ παιδί μὲ σκέπασμα ἄσπρον, γράψε τὶς χαρακτῆρες τῆς Σελήνης ἐπά-
15 νω εἰς τὸν καθρέπτην, εἴτε εἰς τὸν κιασέ, ἂν εἶναι. Καὶ τὰ σημεῖα καὶ τὸ βουλ-
λωτήριον γράψε εἰς χαρτὶ καὶ βάλε το εἰς τοῦ παιδίου τὸ κεφάλι διὰ φυλακτό.
Βάλε τὸ χέρι σου τὸ ἀριστερόν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ παιδίου καὶ φύσησον τὸ παι-
347^r δίου εἰς τὸ πρόσωπον φορὲς τρεῖς (3). Ἐπειτα διάβασον τὸν ἔσμαν αὐτὸν
φορὲς εἴκοσι ἑννέα (29). | Πρῶτον γράψε εἰς τὰ ὀνύχια τοῦ παιδίου στὸ δεξιὸν
20 του αὐτά,

καὶ εἰς τὸ κεφάλι του ἀντάμα μὲ αὐτὴν τὴν χαρακτῆραν,

25 Εἶτα λέγε: Γιγαμή, διηγιά, μιτάλ, Βεμεγαρουτηώτι, ταὰρ καὶ παιδί τάδιε αὐτάρ.
— Οὐζαάρ, αὐτὸ ἦκλη, Βεζάμ, αὐξῶ. Ἐπειτα ρώτησον τὸ παιδίον τρεῖς φορὲς
(3): ῥιτόν, παρμητόν, ἐχροχάς, Σάδδοάν, ἄξαχ, πάξαχ. Ἐὰν ἰδῆς καὶ ἔλθη
φουσσατον ὡς βασιλέας, ὀρκισον οὕτως:

348^r “Ὀρκίζω σας εἰς τὸ ὄνομα | Κυρίου, τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ βασιλέως
ἐπουρανίου, καὶ ὄνομα ἄκρυπτον καὶ ὄνομα ἄχθιον καὶ ὄνομα ἀστράζαμον καὶ
30 ὄνομα Ἄβραμ καὶ ὄνομα τζαμίγ, εὐζιγαέλ, ἵνα μοῦ εἰπῆτε τὴν ἀλήθειαν”. Ἐτό-

τες ἐρώτησε μὲ τοὺς ὀρκισμοὺς ὅ,τι δουλειάν ἔχῃς θέλεις κατὰ τὸ πρῶτον κάλε-
 σμα. Καὶ ὡσάν πάρῃ τέλος τὸ ἐρώτημά σου, δῶσε τὴν ἀπόλυσιν κατὰ τὴν συ-
 νήθειαν τῶν καλεσμάτων. Αὐτὸ εἶναι τῆς Σελήνης τὸ κάλεσμα, εἶναι ἑβραϊκόν”.
 Τέλος.

Ὁ κύκλος αὐτῶν εἶναι ὀπισθεν γεγραμμένος, ὅπου θὰ κάμνης νὰ καθίζῃς 5
 μέσα μὲ τὸν Ι μαθητὴν σου. Πρόσεχε καλῶς νὰ μὴν λάβῃς κακὸν θάνατον καὶ τὸ 348^v
 αἰώνιον πῦρ τῆς κολάσεως, νὰ μὴν κάνῃς κακουργήματα καὶ χαθῇς³⁶².

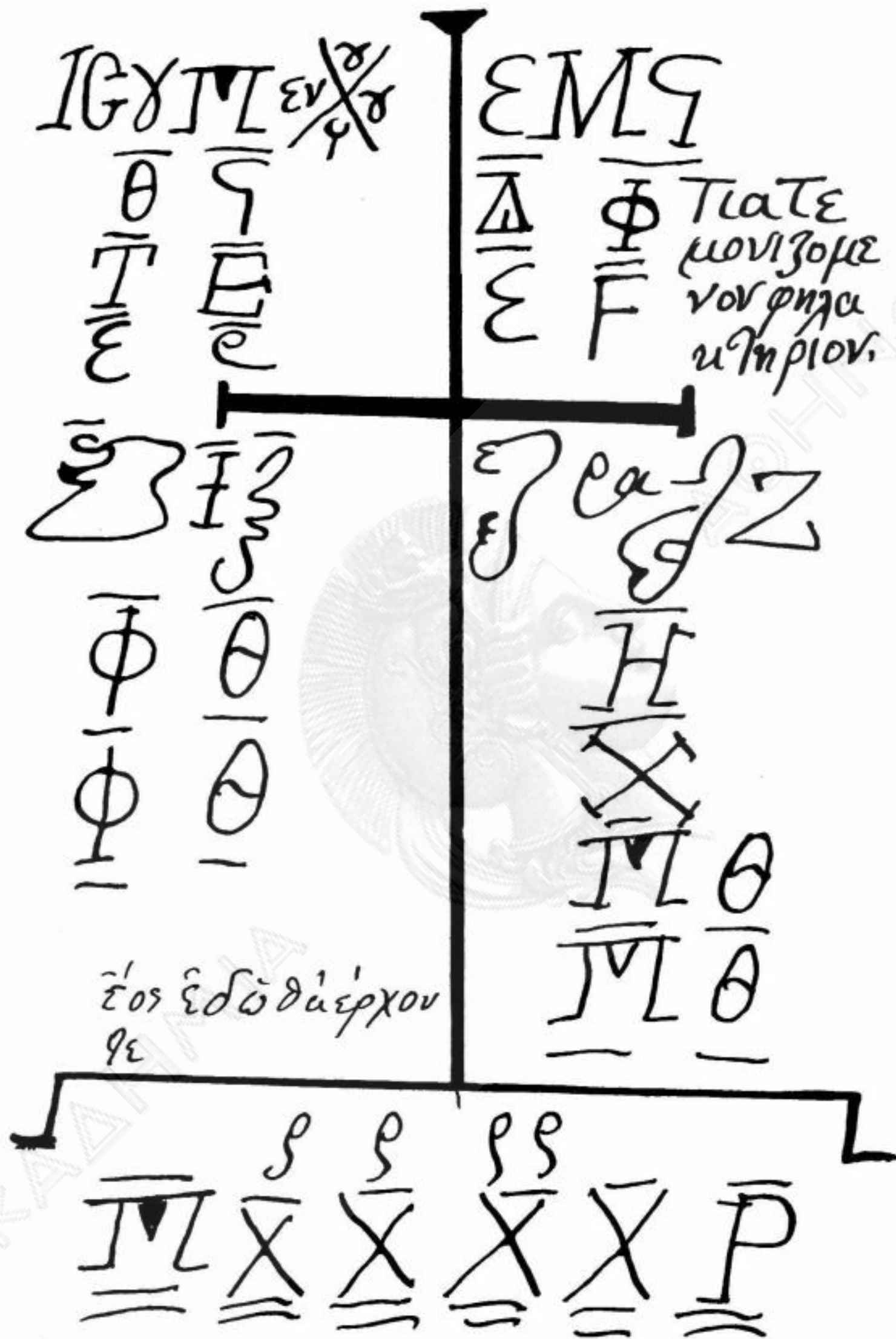
Εὐχὴ ἐπὶ οἰκίας περιεργαζομένης ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων: “... Τοῦ Κυ- 349^r
 ρίου δεηθῶμεν ... Κύριε, ὁ Θεὸς [ἡμῶν] τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ
 ζῶντος, ὁ τοῖς Χερουβείμ ἐποχούμενος, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας 10
 καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, σὺ εἶ μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ ποιῶντας τοὺς περὶ
 κύκλο σου. Σὺ εἶ ὁ στήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἄστρον ὡσεὶ καμάραν. Σὺ εἶ ὁ ποι-
 ήσας τὴν γῆν ἐν τῇ Ι ἰσχύϊ σου καὶ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου, 349^v
 ὁ σείων τὴν ὑπ’ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς ἀσάλευτοι, ὁ λέγων τῷ
 ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἀστέρων κατασφραγίζει, ἀπειλῶν τῇ θαλάσσῃ 15

15 ἀπελῶν cod.

καὶ ξηραίνων αὐτήν, οὗ ὁ θυμὸς τήκει ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας καὶ πέτραι διετρίβησαν ἀπὸ σοῦ, ὁ<ς> πύλας χαλκᾶς συνέτριψας καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, τὸν ἰσχυρὸν ἔδησας καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διέδωκας, τὸν τύραννον τοῦ σταυροῦ σου κατέβαλες καὶ τὸν | δράκοντα³⁶³ τοῖς ἀγκίστροις τῆς ἀνθρωπίσεώς σου
 5 εἴλκυσας καὶ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφῳ ταρταρώσας συνέδησας. Αὐτὸς οὖν, Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σέ τὴν ἐλπίδα τεθειμένων, τὸ ὄχυρὸν τεῖχος τῶν ἐπὶ σέ ἐλπίζόντων, ἀπόστησον, φυγάδευσον καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν καὶ πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβουλήν ἐναντίας καὶ ἀντικειμένης δυνάμεως ἀπὸ τῆς στέγης ταύτης καὶ ἀπὸ τῶν περιεχομένων ὑπ' αὐτήν τῶν τὴν
 350^γ σημείωσιν τοῦ φοβεροῦ κατὰ δαιμόνων τροπαίου σταυροῦ | σου φορούντων καὶ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγαθόν. Ναὶ Κύριε, ὁ τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας καὶ τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι καὶ ἀκαθάρτῳ πνεύματι τὴν τοῦ κεκρατημένου ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἔξοδον ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας, ὁ πᾶσαν φάλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι σε φήσας: “ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ
 15 σκορπιῶν³⁶⁴ καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν | τοῦ ἐχθροῦ, αὐτός, δέσποτα, πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἀνωτέρας πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφύλαξον, ῥυόμενος αὐτοὺς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ³⁶⁵, ἵνα εἰσὶν δοῦλοι καὶ ἔσαιε δουλίδες καὶ τὰ νήπια ἀποβαλόντες βοηθείας, καὶ ἀγγελικῷ στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἰς ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ πίστεως, ψάλλω σοι: Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς | καὶ οὐ φοβηθήσομαι. Τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; Καὶ πάλιν οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καὶ ἡ βασιλεία σου βασιλεία εἰς αἰῶνας αἰώνων, καὶ σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”.

Τέλος. |

3 τῶν σταυρῶν cod. 4 τῶν ἀγκίστρων cod.

356^v

† ρ ρ τ ς β α δ ε β ω η ε
 η ω η ρ ρ ρ γ β β ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 η β ρ α β η λ ο ν α ε χ η τ ο ν ρ ρ π ρ ω
 ρ ρ γ ν α ς ρ ρ ρ ρ φ α δ η β ρ
 υ ε ρ ρ δ α β α β λ ο ν π ι ζ ο ν β ρ
 λ α γ ο ν ρ ρ ρ ρ π α β β ο ν π ρ ρ
 ρ ρ β β α ν ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ α ν η α ν ρ ρ π ρ ω τ η ν ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ τ ρ ω ρ λ ρ τ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ α τ ο ν ρ ρ ρ ρ τ ρ β ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

357^r

π α ρ α δ ε β ρ ρ φ ο ν ρ ρ ρ
 τ ρ β ρ γ υ ρ ο ν η η ω α θ ε τ ρ ω
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

Α Ψ Ω Ϟ ϑ β ρ ε τ ρ ε
 ρ ρ τ ρ α γ η η ρ ε ϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ω κ ρ γ σ ρ ρ ρ ρ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ρ α ρ σ α ρ ρ ρ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, ἀμήν. ἡ Θάως ονκρη-
 νου ονρρα ονφηκοδου | σιμρρος, φηζαηλ γιενηθη Το Τοδος μηχαηλ ον κησον φ ν **357^r**
 υ δ α α π ο κ λ η σ ο ν

Φ λ τ σ ρ ι ρ ρ ρ ρ ρ
 ω ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου Θεοῦ, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Τὸ ἄνωθεν φυλακτήριον εἶναι διὰ δαιμονιζομένους³⁶⁶ καὶ διὰ σεληνιασμέ- **5**
 νους. Νὰ τὸ βαστάη ἐπάνω του μὲ καθαριότη μεγάλην, νὰ πηγαίνει εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν νὰ λειτουργῆται ὁ πάσχοντας | καὶ νὰ κάμνη νηστείαν καὶ προσευχήν **358^r**
 ἕνα ἔτος καὶ χάριν τοῦ Θεοῦ ἰᾶται. Γράφεται μὲ μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόστα-
 μον, καὶ ἐκεῖνος ὁ διδάσκαλος ὅπου θὰ τὸ γράφη νὰ νηστεύη καὶ αὐτὸς καὶ νὰ
 εἶναι καθαρὸς. Τρεῖς ἡμέρας πρὶν τὸ ἀρχίσῃ, οὔτε λάδι δὲν πρέπει νὰ τρώγῃ καὶ **10**
 νὰ κοιτάζῃ νὰ τὸ γράφη εἰς τὰς ὥρας ὅπου χρειάζεται καὶ ὄχι ὅπως θέλει αὐτός,
 ἀλλὰ ὡς διατάττουν οἱ ὥρες τῶν πλανητῶν.

Τέλος.

Ἡ ὀπισθεν πλάκα τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος³⁶⁷ ἐνέχει 11 ἐνέργειες μεγάλες, | οἱ **358^v**
 ὁποῖες γράφονται ἔμπροσθεν τῆς πλακός. Ἔχει μεγάλες χάρες. Ἴδού: **15**

20	4	26	16	32	14	33	4	44	10	41	
16	47	2	8	46	27	2	33	8	34	21	29
11	17	88	25	5	24	86	28	3	34	9	
16	46	12	36	18	49	84	43	24	7	31	
31	43	25	7	33	24	6	30	9	7		
 Επαναβαβασμεζεναβα Ζαοσαρ, προτεσηνατορ, κηλοραη) τα ονόματα εδωλ											
78	84	78	38	84	2	78	36	01	98	87	
12	15	18	3	66	36	49	76	46	4	3	10
48	10	73	01	30	5	5	83	83	85	10	
αγι	α	ηλ	εως εδω θελιονοι.								

Ἐδῶ θέλομεν φανερώσωμεν τὰ θαύματα τῆς ἄνωθεν πλακὸς καὶ συμβου-
λευθῶμεν. |

359^r Μέταλλον τῆς Ἀφροδίτης περὶ θαυμάτων καὶ ἐνεργείας τῆς ἀγάπης της:
5 Ποίησον μέταλλον χρυσοῦν ἢ ἀργυρὸν, γράψον τὶς ὀπισθεν βουλλες, ἤγουν πλά-
κα μὲ μόσχον, μὲ ἀμπέρι, μὲ ὄνταγατζή, γράψον καὶ βάστα ἐπάνω σου νὰ εἶσαι
ἠγαπημένος μὲ τὸν κόσμον.

Τῆς λογικῆς μέταλλον τῆς Ἀφροδίτης: θέλεις νὰ γράφης, νὰ εἶναι ἡμέρα Πα-
ρασκευή, ὑπερθαύμαστον εἰς τὴν ἀγάπην, ποίησον μέταλλον χρυσοῦν ἢ ἀργυ-
ροῦν, ὥρα Διδύμου.

10 Ἴδου ἕτερον θέλεις νὰ μεταχειρισθῆς τι ἄλλον: γράφεις τὴν πλάκα μὲ μό-
σχον, κρόκον, ῥοδόσταμον, κιννάβαριν, εἰς τὴν πρώτη ὥρα τῆς Ἀφροδίτης, Πα-
ρασκευή, θαυμαστὸν ἐστίν.

Ἴδου ἕτερον: ἔχει ἄλλην ἐνέργειαν. Ἐνας ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοι-
μηθῆ, γράφεις αὐτὴν νὰ τὴν βαστάγῃ ἐπάνω του, κάπνισεν αὐτὴν μὲ μόσχον καὶ
359^v μὲ ἀμπεριγὲν εἶτε μὲ | ἀπερκαμπουγὸν ὄνταγατζή, μὲ τοῦτα καπνίζεις, γράφεις
μὲ μόσχον καὶ τὴν ἐβαστᾶ ἐπάνω του καὶ κοιμᾶται.

Ἴδου ἄλλη ἐνέργεια: εἴαν τις εἶναι μαγευμένος καὶ κιντυνεύει, γράφεις αὐτὴν μὲ
μόσχον, ὡς τὰ ἄλλα, καὶ κάμνει ἕναν ἁγιασμόν ἢ τρεῖς εἰς τὴν κεφαλὴν του ἐπάνω
μὲ ἱερέα εὐλαβῆν καὶ νὰ τὴν ἐβαστάγῃ ἐπάνω του καί, πρῶτα ὁ Θεός, γίνεται καλά.

Ἴδου καὶ ἑτέρα ἐνέργεια: ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος πτωχὸς θέλει νὰ βαστάῃ ταύτην τὴν τάβλα ἐπάνω του, εἶναι εἰς εὐτυχίαν του, ἀλλὰ νὰ κάμῃ τρεῖς ἁγιασμοὺς (3) εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἴδου μᾶς κάνει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν διὰ τὸ κάθε ἀνδρόγυνον: Νὰ πάρῃς ὀλίγον ἄσπρον, καθαρὸν πανί, καινούργιον, νὰ τὴν ἰ γράψῃς ἐπάνω, νὰ τὴν βαστάγῃ ὁ ἄνδρας ἢ <ή> γυνὴ καὶ εἶναι ἠγαπημένος. 360^r

Ἴδου ἔχει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν: ἐὰν ἔχῃς ἰδέαν ὅτι ὑπάρχει εἰς ἔ<v> μέρος θησαυρὸς κεκρυμμένος, γράφεις μίαν μὲ μόσχον, ῥοδόσταμον καὶ κρόκον, νὰ τὴν χώσῃς ἐκεῖ ὅπου ἔχεις ἰδέαν, καὶ ἀμέσως σοῦ φανερώνεται.

Ἴδου ἔχει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν: νὰ τὴν ἐβαστάγῃ ἐπάνω του, νὰ κάμῃ ἓνα παρακλήσι, ἠγουν νὰ λειτουργήσῃ μίαν ἐξοχικὴν ἐκκλησίαν³⁶⁸, καὶ νὰ τὴν ἔχῃ ἐπάνω του, ὅπου θέλει νὰ ὑπάγῃ· ἔχει κέρδος. 10

Ἴδου ἔχει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν: νὰ τὴν γράψῃς εἰς ἓνα πιάτο, καινούργιον, καθαρὸν, μέσα νὰ τοῦ βάλῃς νερὸν καθαρὸν, ὅποιον πουλὶ νὰ ἔρθῃ νὰ πιῇ, δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ φύγῃ εἰς τὴν κατοικίαν του. Ἢ ὅταν θέλῃς νὰ τὴν μεταχειρισθῇς, ἐὰν δὲν εἶναι πρώτη ὥρα τῆς Παρασκευῆς ἢ διωρισμένη ὥρα, νὰ μὴν τὴν μεταχειρίζεσαι ἄλλην ἡμέραν εἰ <μὴ> μόνον Παρασκευῆ, ὅπου πάντοτε ἐπιτυγχάνει αὐτὴν τὴν ἡμέραν. 360^v

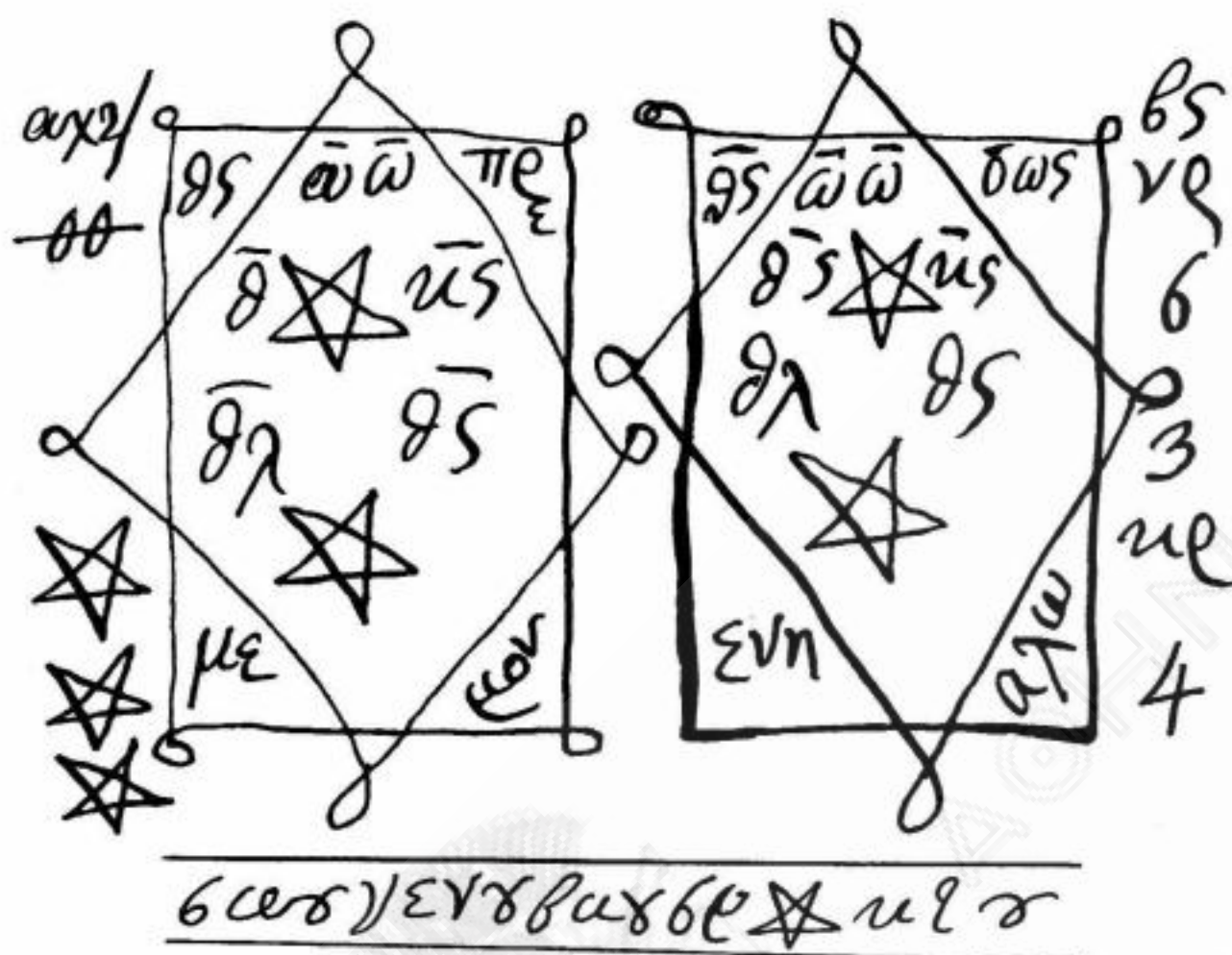
Τέλος τῆς ὀπισθεν πλάκας.

Ἔτερη πλάκα ὅπου γράφεται ἔμπροσθεν ἔχει τὰς ἐξῆς χάρες καὶ ἐρμηνεῖες. 20
Κοίταζε καὶ γράφε καλῶς νὰ μὴν κάνῃς λάθος. <Τὴν ὥραν> ὅπου θὰ γράψῃς τὴν αὐτὴν πλάκα, εἴτε διὰ βίος εἴτε διὰ ἄλλον τρόπον, πρέπει νὰ διαβάξῃς τὰ κάτωθεν ὀνόματα. Ἴδου: “γιαέτ, γιαέτ, γιάφεράτ, γιασίμάτ, γιακαγκατί, ἐλλάζελέ, ἐλλάζελέ, γιαβετούτ, γιαβετούτ, ἐλραχμάν, γιαχαφίζ, γιαραχμάν, ἠραχήμ, γιαζελήλ, γιάτεγιάν, γιαφουζάν, γιαράπετούν, ἐλάτζελέ, ἰ ἐλάτζελέ, ἐλάτζελέ, 361^r
ἐλάτζελέ, ἐλαβαχού, ἐλαβαχή, ἐλαβαχή”. Ἐὰν διὰ ἀγάπην, νὰ τὰ διαβάξῃς τὴν ὥραν τῆς Ἀφροδίτης. Πήγαινε καὶ μόνος σου καὶ μὴν φοβᾶσαι, ἀλλὰ χωρὶς τάβλα νὰ μὴν ἐπιχειρίζεσαι τίποτας, διότι θὰ πάθῃς.

Ἐὰν θέλῃς νὰ μεταχειρισθῇς διὰ βίος, πρέπει νὰ διαβάξῃς τὰ κάτωθεν γεγραμμένα ὀνόματα καὶ ἔτσι νὰ μεταχειρίζεσαι διὰ βίος καὶ τὴν βούλλαν νὰ χώσῃς καὶ τὰ ὀνόματα νὰ διαβάξῃς. Ἴδου: “πουλί, ἀβιτού, μορφού, πάππαζαρίνα, Σολομῶν, καλῆς τὸ κλῆς, χοληδούκ, ἀσιλειδὴ εὐπᾶς ὀρνιάς, σαμητέλ”. Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα. 30

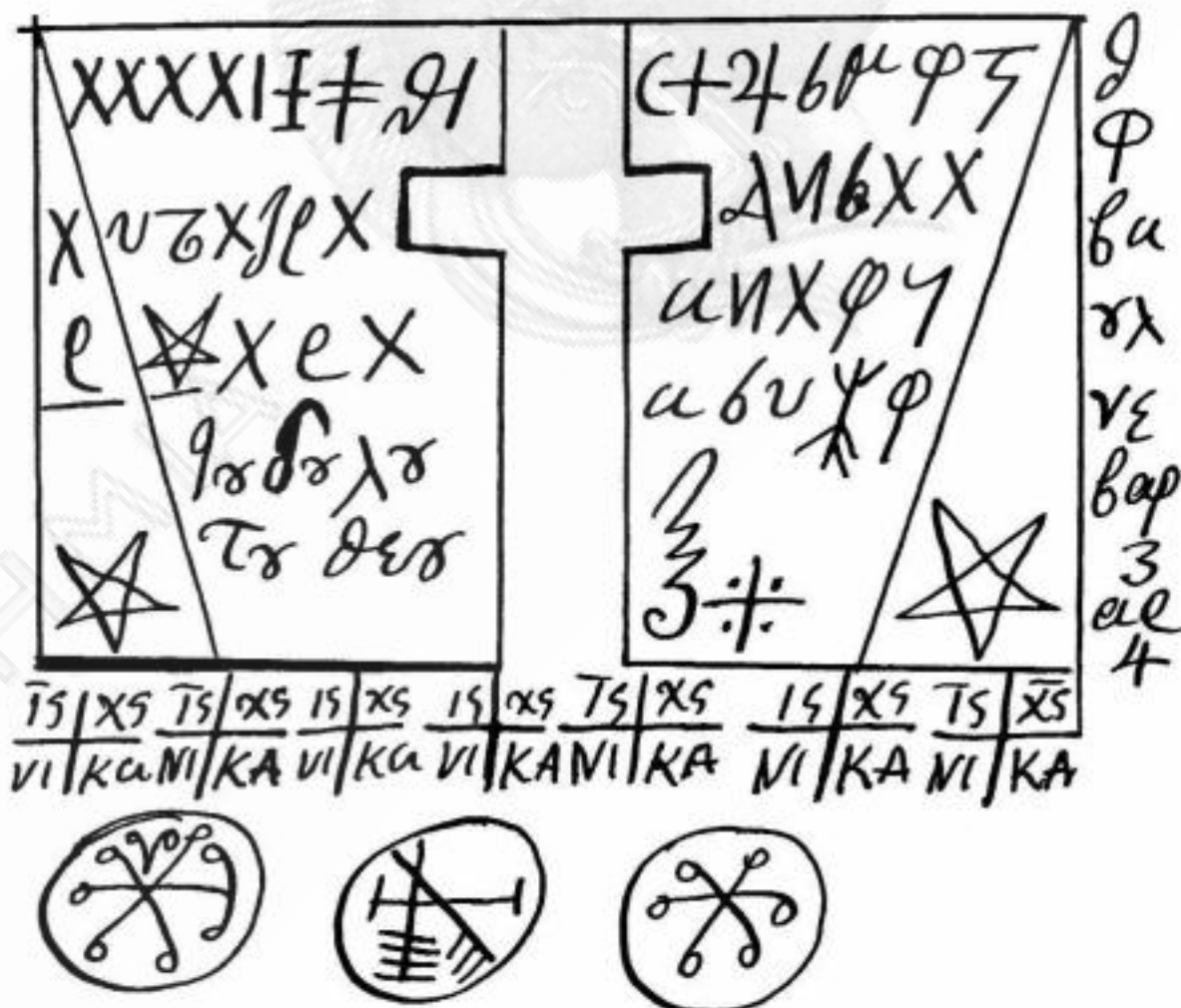
Δεύτερον, θέλεις νὰ ἐξορκίσῃς διὰ ὅ,τι θέλεις ἢ διὰ αὐτὰ ἢ διὰ ἄλλα, νὰ ἐξορκίσῃς μὲ αὐτοὺς τοὺς ἐξορκισμοὺς ὀπισθεν: Ἢ “Βοανή, μὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, μὰ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης³⁶⁹, μὰ τοὺς ἀκοιμήτους ὀφθαλμοὺς, μὰ τὸν ἅγιον Παραχριστόν, κρίσιν, ὅπου εἶναι τὰ ὀνόματα αὐτὰ νὰ μὴν ἔχῃς ἐξουσίαν εἰς τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (δεῖνα), ἀμήν”. 361^v

Ἴδου καὶ οἱ πλάκες:

(οἱ ἀντικρυνές γίνονται ἐδῶ μαζί, ἢ θέσις τους εἶναι ἐδῶ συγχρόνως). |

362^r

Αὐτὴ ἡ πλάκα γίνεται καὶ εἰς δαιμονιζομένους φυλακτήριον. Μὲ νηστείαν καὶ προσευχὴν καὶ διαβάσματα, πρῶτα ὁ Θεός, γίνεται καλά. Τέλος καὶ αὐτῆς.

362^v Ἴδου καὶ τρίτη πλάκα. Εἶναι πολὺ ὠφέλιμη. [Εἰς] Ποίησον μέταλλον, | Τρίτη,

ώρα πρώτη, γράψον εἰς πανὶ καθαρὸν, ὥρα Ἑρμῆ, γράφεις τὴν κάτωθεν βούλλα Σολομῶντος, εἶναι μεγάλη ὠφέλεια.

Ἴδου ἕτερον ἢ ἔμπροσθεν τάβλα. Ἴδου ἡ μελάνη του: μὲ μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον, κιννάβαριν καὶ βάστα τὴν ἐπάνω σου, εἶσαι καλορρίζικος καὶ εὐτυχισμένος καὶ παντοῦ εἶσαι ἠγαπημένος καὶ μὲ μεγάλους καὶ μὲ μικροὺς καὶ μὲ βασιλεῖς νὰ εἶσαι ἠγαπημένος. Τὴν ἡμέραν ὅπου θὰ τὰ γράφης πρέπει νὰ εἶσαι τρεῖς (3) ἡμέρας πρὶν καθαρὸς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ. Νὰ κάμης τὴν προσευχὴν σου εἰς τὸν Θεὸν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ ἔπειτα νὰ τὴν μεταχειρισθῆς. Διότι ἐὰν δὲν εἶσαι καθαρὸς | ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, νὰ μὴν τὴν μεταχειρισθῆς, διότι δὲν κάνεις τίποτα καὶ νὰ σκεφθῆς καλῶς. Ἴδου γράφεις ἐτούτην τὴν σφραγίδα, ἡγουν τὴν πλάκα, ἐπάνω εἰς βαμβακερὸν πανί³⁷⁰, καινούργιον, ἄβρεχον καὶ ἀπίαστον, ἀπὸ τὸν ἔμπορα νὰ εἶναι κομμένο. Νὰ τὴν ἐγράψης ἐπάνω καὶ νὰ τὴν ἐβάλῃς εἰς τοῦ αὐθεντὸς τὸ σκαμνί, ποτὲ δὲν θέλει πέση ἀπὸ τὴν δόξαν του.

Ἴδου καὶ ἄλλη ἐνέργεια μεγάλη εἰς δαμονισμένον: Πρῶτα ὁ Θεός, γίνεται καλὰ. Ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸν καθρέπτην νὰ τὴν ἐβάλῃς, νὰ μὴν τὸ ἤξεύρη καὶ νὰ κοιτάζῃ τὸν καθρέπτην· ὁ ἀσθενὴς γίνεται καλὰ.

Ἴδου ἕτερα ἐνέργεια: εἰς δέρμα λύκου νὰ τὴν γράψης καὶ λέγεις: “Θεέ μου, Θεέ μου, Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, παντοδύναμε τοῦ | οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ διὰ τὴν χάριν καὶ δύναμιν τῆς πλάκας ἐνέργησον, νὰ κοιτάζω εἰς τὸν ὕπνον μου τὸ ἔργον τοῦ (δεῖνα) ὅ,τι πράττει καὶ ὅ,τι [αἱ] ἔργα κάνει.

Ἴδου καὶ ἄλλη ἐνέργεια τῆς αὐτῆς πλάκας. Ἐὰν κανένας, πονῆ ἢ κεφαλὴ του, εἴτε ποδάρι, ἢ χέρι ἢ τὸ κορμί του, νὰ πάρῃς ἓνα καινούργιον πιάτο ἀπίαστον. Γράψε τὴν πλάκα μέσα καὶ βάλε ἁγιασμόν εἰς τὸ πιάτο, νὰ λειώσουν τὰ γράμματα καὶ νὰ τὸ λουστῆ ὅπου πονεῖ καὶ γίνεται καλὰ, πρῶτα ὁ Θεός.

Ἴδου ἔχει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν: ἐὰν κεράσης κανέν φίλον σου, ποτὲ δὲν δύναται νὰ σὲ ἀποχωρίσῃ³⁷¹. Εἰδὲ ἐὰν ἔχη βίος πουθενά, νὰ τὴν κάψῃς ἐπάνω, φανερώνεται ἀμέσως, ὅπου καὶ ἂν εἶναι.

Ἴδου ἔχει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν πάλιν. | Ἐὰν ἔχῃς αὐτὴν ἐπάνω σου, εἰς τὸν δρόμον ὅσοι ληστὰι καὶ ἂν εἶναι, δὲν σὲ βλέπουν, ὅταν εἶσαι καθαρὸς· εἶναι ὠφέλιμος. Γράφει ὁ σοφὸς Σολομῶν ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτῆς πλάκας.

Ἴδου ἔχει καὶ ἄλλην ἐνέργειαν. Θέλεις νὰ διαβάζῃς παρακάτω τὰ ὀνόματα τὰ αὐτὰ γεγραμμένα. Ἴδου: “Πιαλλάχ, γιακαχήρ, γιαμεφλούκω, γιαμμεούτ, γιαλαχή,γιαβετούτ, ρωχανή, γιαφετάχη, γιααλαχήμ”.

Ἴδου εἰς τὴν πλάκα τί μέλλει νὰ γράφῃς: “ἐλραχού. βαχάνου, ἐρήχ, ἀσσαήν, ῥαβῆς, ἐεμθή, ἀλλαχήμ, γιαφουζού, ἡβάχ, ἀγιεβά, ἀγιανού σαμηνάταμ, μισανατήμ”.

Ἴδου, ἡ πλάκα εἶναι ὀπισθεν γεγραμμένη καὶ ἀκολούθως θέλεις νὰ τὴν μεταχειρισθῆς ὅπως εἶναι γεγραμμένη, τὸ ἴδιον ὅπως εἶναι νὰ τὴν μεταχειρισθῆς ἀκολούθως. | Ἴδου ἡ πλάκα ἀκολούθως: “Ραφαήλ, μαντουήλ, πεντικοήλ, ἀπο-

τοκιέλ, Μηχαήλ, Γαβριήλ, Ούραήλ, σακιέλ”.

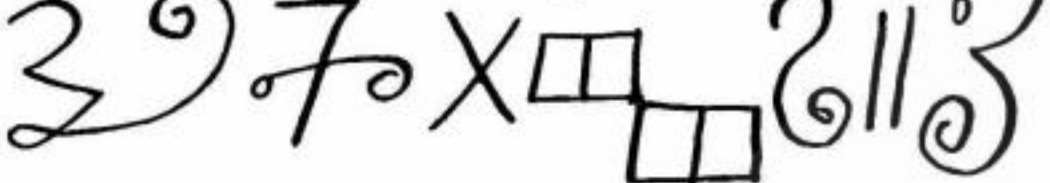
να μὴν γινῶνται οὐδὲ συνάμα αὐτὰ φοβερὰ ἰσά ἴσα

01/44/84/87/81/89/76/	μυχνη/	πενδμοη
μαντοη/	τατα/ηρα/μα/	84/74/74/74/46
	λη/	88/
83/39/44/74/60/61/24/31/34/31		
01/48/84/88/64/44/14/44/13/61/51/01/16/87		
41/88/77/44/74/48/42/2/5/16/41/49		
7/84/37/68/38/40/13/4/26/27/37		
37/36/30/31/33/74/84/88/77/99/88		
48/41/32/34/33/20/68/38/44/24/41		
44/64/87/87/74/87/84/77/18/46/42		
44/43/72/24/68/18/46/84/46/78/34/11/9/16		
23/31/28/86/76/64/68/31/49/6/41/67		

(Πρόσεχε νὰ γίνωνται κανονικά, νὰ γεμώνη ἴσια).
Τέλος. |

365^r Ἴδου περὶ θησαυρὸν θέλεις μεταχειρισθῆς: διὰ νὰ ἐβγάλης θησαυρὸν στοι-
 5 χειωμένον³⁷², θέλεις νὰ κάνης εἰς χαρτὶ τις κάτωθεν χαρακτῆρες φυλακτήριον
 διὰ νὰ μὴν φοβᾶσαι ἀπὸ δαίμονες ἢ στοιχεῖα. Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

† α γ λ α ρ ρ η η ζ γ ρ ε ψ η
 Δ ρ ψ ρ ρ Δ † Μ Α
 Ζ Ε Ρ Η Ε Τ Ο α β
 Η Ε Ε Ο Ε Ο ρ Ν Ο
 Ρ Ε □ Ω ς ρ ρ Χ Ε

ΔΙΥΔΖΕΜΙΣ

365^v

ΠΑΗΤΖΟΝΤΩ

ΕΕΩΣΤΕΟΣ

ΝΣΤΩΧΥ

ΖΖΖΖΖΖΖ

Βοηθήσατε τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (δεῖνα), ἀμήν. |

Ἴδου ἡ βούλλα τοῦ Σολομῶντος, πρώτη βούλλα, ἡ ὅποια κόπτει τὴν δύναμιν τῶν δαιμόνων. Ὅταν τινὰς τὴν δείχνη εἰς αὐτούς, δὲν δύνονται νὰ τὸν πλησιάσουν, ἀλλὰ φεύγουν μακρὰν.

366^r

366^v Ἴδου ἡ σφραγίδα Σολομῶντος: Νὰ γράψης ἡμέρα Σάββατον ἢ Τρίτη ἢ Κυριακή, ὥρα πρώτη, διὰ ὠφέλειάν του εἰς δικαστήριον. (τὰ μέσα γράμματα νὰ προσέχετε νὰ γίνονται σύμμετρα, διότι ἐγὼ ἐβιαζόμουν καὶ δὲν τὰ ἔκανα κανονικά)³⁷³.

Ἡ ἀντικρινὴ σφραγίδα νὰ τὴν γράφῃς ἡμέρα Τρίτη, ὥρα πρώτη, μὲ κιννάβαριν, νὰ τὴν ἐβαστᾷς ἐπάνω σου διὰ ὠφέλειάν σου. Ἴδου ἄνωθεν εἶναι ἀντικρου: |

367^τ

Τέλος.

Διὰ νὰ μὴν φοβᾶσαι ποτὲ κακόν, βάσταζε ἐπάνω σου αὐτὴν τὴν βούλλα καὶ δὲν φοβᾶσαι ποτὲ τὴν ἐνέργειαν τῶν δαιμόνων. Νὰ τὴν βαστᾷς ἐπάνω σου, νὰ εἶσαι καθαρὸς καὶ νὰ τὴν γράφῃς πάλιν καθαρὸς. Ἴδου ἡ βούλλα.

5

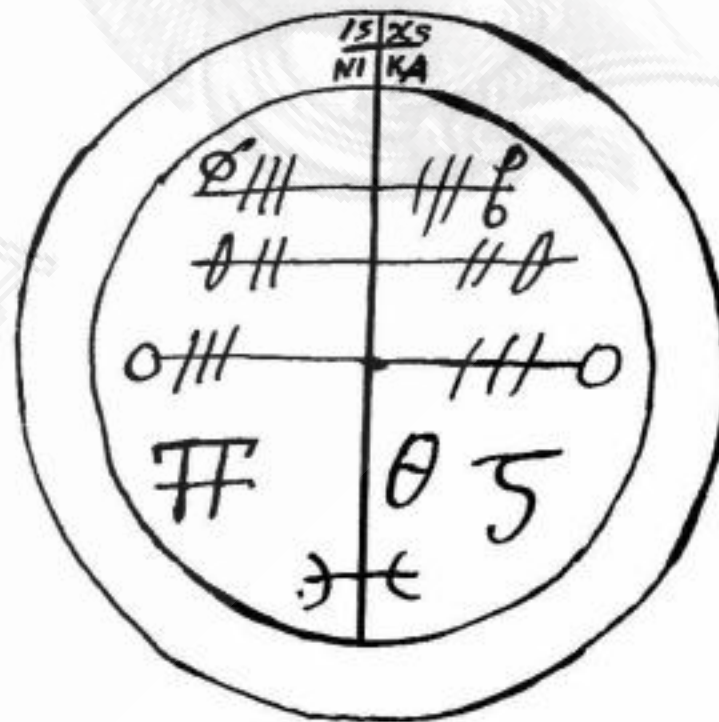
Τέλος. |

Ἴδου οἱ βούλλες Σολομῶντος. Αὐτὲς οἱ σφραγίδες ἔχουν τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν. 367^ν

Νὰ τις γράψης ἡμέραν Σάββατον μεσημβρίας, μὲ κρόκον, ῥοδόσταμον καὶ μὲ μόσχον, ἐπάνω εἰσὲ μολύβι, καὶ νὰ γράψης τὸν ψαλμὸν τοῦ Δαυὶδ ἀριθμ. 60: “Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου”, νὰ εἶσαι ἠγαπημένος μὲ ὅλον τὸν κόσμον³⁷⁴.

368^r

5

Τέλος τῶν δύο σφραγίδων.

Αὐτὴ ἡ βούλλα εἶναι τοῦ ἀρχαγγέλου Σακιήλ. Ἐὰν γυναῖκα δὲν ἡμπορῇ νὰ γεννήσῃ, γράψῃ την, δὸς αὐτῆς νὰ τὴν βαστάῃ, καὶ γεννᾶ παρευθύς, πρῶτα ὁ Θεός.

369r

Μη γριλσδ'σεν μημηνσ-
 θ̄λ̄ν̄ε̄ τ̄ο̄δ̄ τ̄ρ̄ γ̄ῡπ̄ο
 τ̄ζ̄τ̄ζ̄ρ̄σ̄σ̄ε̄ λ̄σ̄ε̄ε̄ζ̄⁷Ⓣ
 ορσσεωγεε ρρ λρΔζη
 νπνηε

ī	ṡ
ṡ	ī

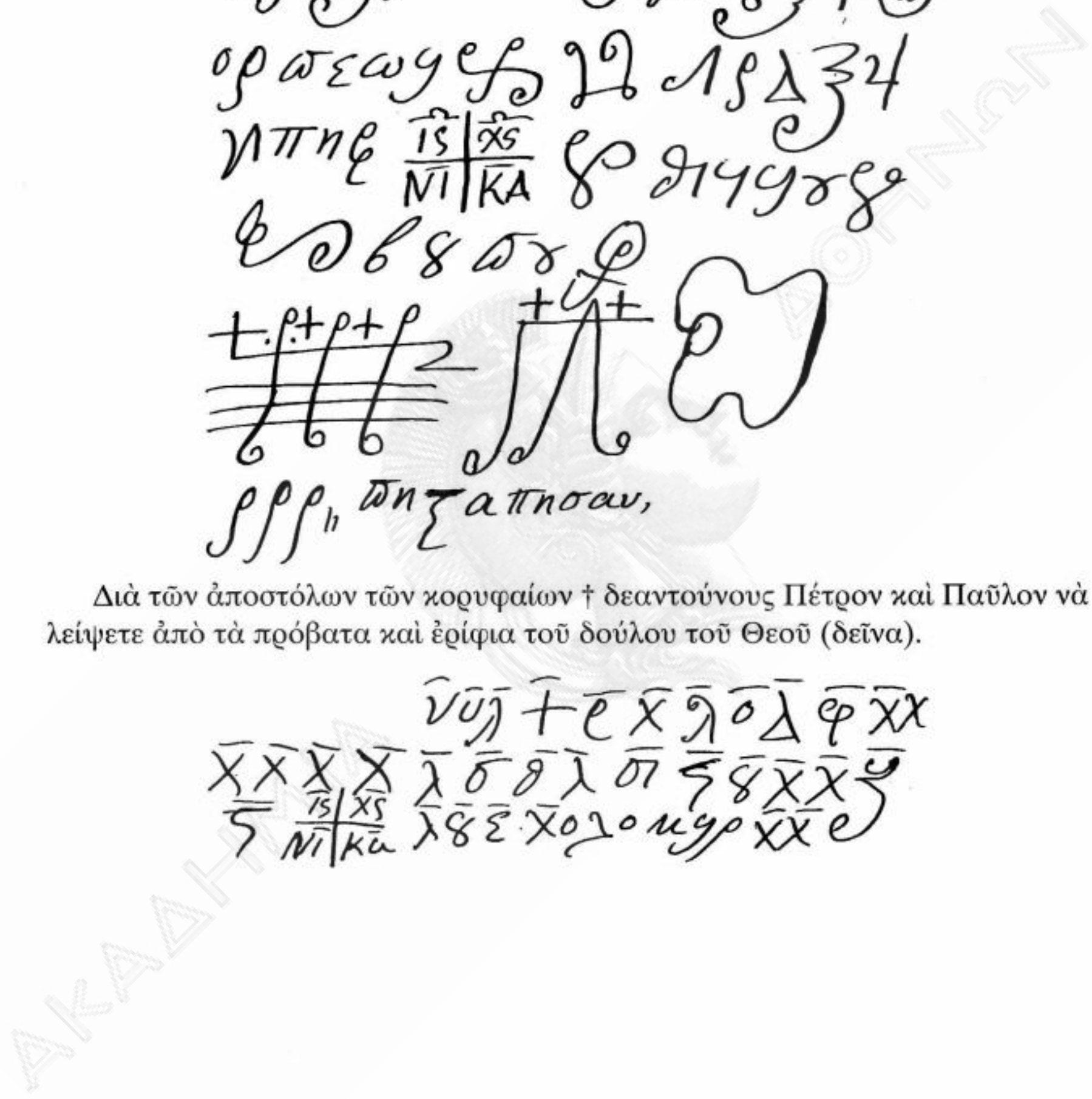
 εθ διγγσσε
 εθβσσσⓉ
 τ.ρ.τ.ρ.τ.ρ. ρρ ρρ ρρ
 ρρρ, ωηζαπησαν,

Διά τῶν ἀποστόλων τῶν κορυφαίων † δεαντούνους Πέτρον καὶ Παῦλον νὰ λείψετε ἀπὸ τὰ πρόβατα καὶ ἐρίφια τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεΐνα).

ν̄ῡη̄ † ε̄ χ̄λ̄ο̄λ̄ φ̄χ̄
 χ̄χ̄χ̄χ̄ λ̄σ̄θ̄λ̄ σ̄ῑ ρ̄ε̄χ̄χ̄
 ρ̄

ī	ṡ
ṡ	ī

 λ̄ε̄ε̄ χ̄ο̄λ̄ο̄μ̄γ̄ρ̄χ̄ε̄

αδοχιγ σβλετλζωδ
εΙΞ5ογαγορι

369v

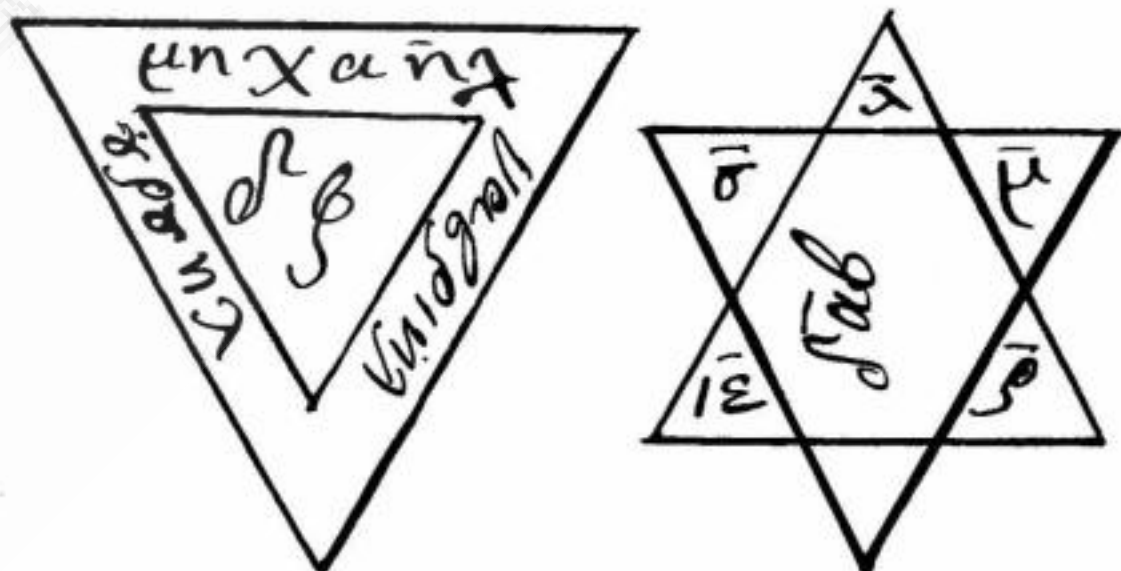

Περί του βουλωτηριου του Σολομωντος, δια να κρατης αυτο επανω σου δια φυλακτηριον. Ειναι καλον δια τους αντιδικους σου, ορατους και αορατους, και δια να μην σε πιανουν μαγια, ουτε κακος οφθαλμος, ουτε κακον συναπαντημα.

370r

Φυλακτηριον του Σολομωντος.

5

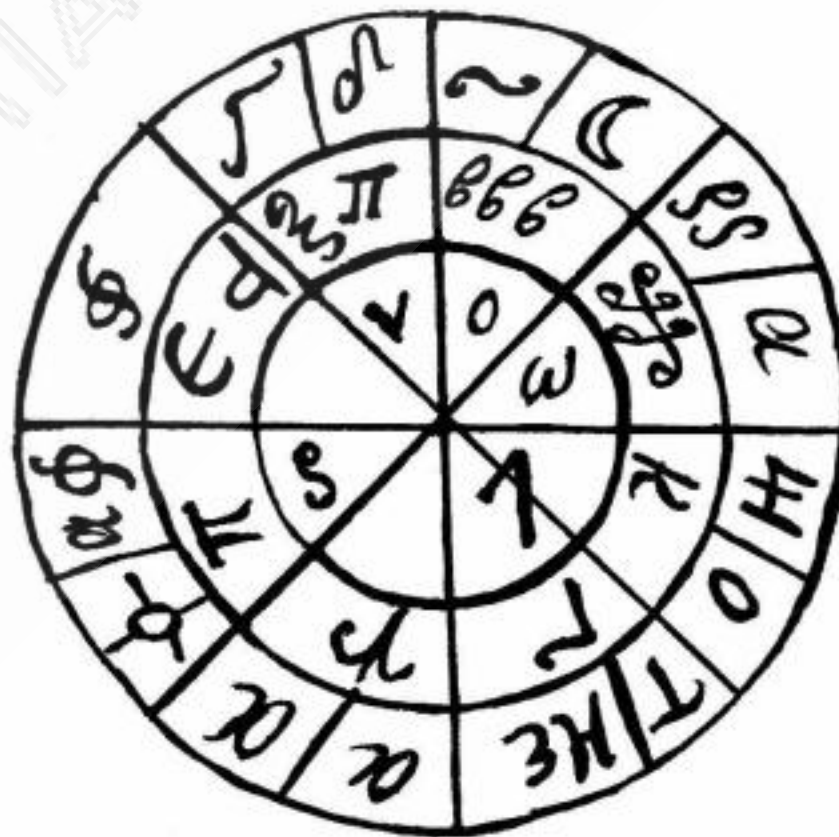

Ϝ ϝ Ϟ ϟ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϫ ϫ Ϭ ϭ Ϯ ϯ ϰ ϱ ϲ ϳ ϴ ϵ ϶ Ϸ ϸ Ϲ Ϻ ϻ ϼ Ͻ Ͼ Ͽ Ͽ
 μ ϡ ϣ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϫ ϫ Ϭ ϭ Ϯ ϯ ϰ ϱ ϲ ϳ ϴ ϵ ϶ Ϸ ϸ Ϲ Ϻ ϻ ϼ Ͻ Ͼ Ͽ Ͽ
 = χ ϣ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϫ ϫ Ϭ ϭ Ϯ ϯ ϰ ϱ ϲ ϳ ϴ ϵ ϶ Ϸ ϸ Ϲ Ϻ ϻ ϼ Ͻ Ͼ Ͽ Ͽ
 = ϡ ϣ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ Ϫ ϫ Ϭ ϭ Ϯ ϯ ϰ ϱ ϲ ϳ ϴ ϵ ϶ Ϸ ϸ Ϲ Ϻ ϻ ϼ Ͻ Ͼ Ͽ Ͽ

370^v

Τὸ βουλλωτήριον τοῦ Σολομῶν

εεε	φφφ	χχχ
ςςς	εεε	ρρρ
λλλ	ζζζ	υυυ
δδδ	κκκ	ρρρ

Αὐτὸ εἶναι εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐπὶ δαιμόνων μὲ τὰς ὀπισθεν μαζί.
Τέλος. |

Περὶ κέρδος καὶ διὰ τὸ ζάρι γράφε αὐτὰ τὰ κάτωθεν καὶ βάστα τα ἐπάνω σου εἰς τὴν γέμωσιν τῆς Σελήνης, ἡμέρα Κυριακή, πρώτη ὥρα πρὶν νὰ γεννηθῇ ὁ ἥλιος. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁδεῖνα. 371^ρ

Τέλος. |

5

Ἔτερη παραγγελία. Νὰ κόψης μιὰν βέργαν καὶ ὅποιον ἐγγίξης νὰ ἔχη ἀγάπην³⁷⁶: Πήγαινε νὰ κόψης μιὰν βέργαν μὲ φλουρὶ ἢ μὲ ἀσήμι καὶ λέγε ὅταν τὴν κόπτης: “Καθὼς ἔχει τὸ # τιμὴν καὶ τῆς Βενετίας τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἀσήμι εἰς τὴν Τουρκίαν, ἔτσι νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ τιμὴν εἰς κάθε ἄνθρωπον ὅπου νὰ τὸν ἐγγίξω μὲ αὐτὴν τὴν βέργαν”. Καὶ ὅταν τὴν κόπτης, κόψε τὴν μισὴ μὲ τὸ φλουρὶ καὶ τὴν μισὴν μὲ τὸ ἀσήμι. Καὶ ἂν λάξη ἡ βέργα εἰς τὸ νερόν, λέγε: “Καθὼς τρέμει ἡ βέργα εἰς τὸ νερόν, ἔτσι νὰ μὲ τιμοῦν καὶ νὰ μὲ ἀγαποῦν οἱ ἄνθρωποι, καθὼς ἀγαποῦν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, ἀστανία καὶ σιβίλιο, ἀμὴν, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, ἀμὴν”. | 371^ρ
10
15

Περὶ τοῦ πῶς νὰ κάμης τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης.

372^ρ

Ὅταν μέλλης νὰ κάμης τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης³⁷⁷, εὔρε μαχαίρι ἢ σπαθὶ ὅπου νὰ ἔκαμεν φόνον, κλέψον αὐτὸ καὶ δῶσε το τοῦ μαστόρου νὰ σοῦ κάμη μαχαίρι, ἡμέρα Τρίτην, ὥρα τοῦ Ἄρεως πρώτη, καὶ μανίκωσον αὐτὸ ἀπὸ τράγου βαρβάτου κέρατον, μελανόν, καὶ ὅταν θὰ νὰ τὸ μανικώσης, ἄς εἶναι εἰς τὴν ὥραν 20

τοῦ Ἄρη. Καὶ ὅταν θὰ νὰ γράψῃς τὰ κάτωθεν γράμματα ἐπάνω εἰς τὸ μαχαίρι, ἃς εἶναι πάλιν εἰς τὴν πρώτην ὥραν τοῦ Ἄρεως. Γράψον αὐτὰ τὰ ὀνόματα: “ῥαχώρ, ῥαδιά, μοηνά, ἄρονη, ἄφανης”. Αὐτὸ τὸ μαχαίρι φύλαξέ το νὰ μὴν
 372^v κόψῃς ἄλλο τίποτε, μόνον κονδύλια τῆς τέχνης καὶ ἄλλα ἢ παρόμοια τῆς τέχνης.

5 Περὶ κονδυλίων τῆς τέχνης.

Ἐπαρον τὸ ὀπισθεν μαχαίρι τῆς τέχνης καὶ ὑπαγε εἰς καλαμιώνα ἄνυδρον καὶ λέγε: “ὦ ἄγγελε Σαβαώθ, Ἄδωναί, ἐλόή, τετραγραμμάτων, νὰ εἶσαι ἔσω εἰς τὴν βοήθειάν μου”, καὶ κόψον μὲ μίαν μαχαιριὰν ἑπτὰ κονδύλια, κάθε πλανήτου καὶ τὸ κονδύλι του, καὶ κόπτε κάθε ὥρα, εἰς τὴν ὥραν τοῦ κάθε πλανήτου.
 10 Νὰ γράψῃς εἴτι χρειάζεσαι εἰς τὸν κάθε πλανήτην.

Τέλος.

Περὶ τοῦ πῶς κάμνουν τὸ φλουρί τῆς ἀχελώνας, τὸ ταχὺ νὰ τὸ ἐξοδιάσῃς καὶ τὸ ἐσπέρας νὰ ἐπιστρέφῃ. Εὗρον μίαν ἀχελώναν³⁷⁸ ἄνυδρον τοῦ κάμπου, καὶ
 373^r πιάνοντάς την λέγε τὸ ἢ “Πάτερ ἡμῶν” (νὰ εἶναι νεροῦ ἀχελώνα), καὶ ὅταν θὰ
 15 διαβάσῃς τὸ “Πάτερ ἡμῶν”, νὰ εἶναι εἰς τὴν πρώτην ὥραν τοῦ Ἡλίου, ἡμέρα Κυριακή, καὶ βάλῃς εἰς τὸ στόμα τῆς ἑνα φλουρί, καὶ τότε ἔχε μίαν βελόναν καινούργιαν ἐπάνω καὶ ῥάψῃς τὸ στόμα τῆς καὶ τὰ μάτια τῆς μὲ μετάξι μαῦρον, κίτρινον καὶ γαλάζιον. Τότε ἔπαρέ την καὶ χῶσε την εἰς τριστρατον ὁδὸν νὰ εἶναι, ὅπου διαβαίνουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ διάβασον τὴν εὐχὴν τοῦ Ἡλίου ἐπάνω τῆς
 20 καὶ χῶσε την καὶ λέγε, ὅταν τὴν χώνῃς, τὸν ψαλμὸν “τοῦ Κυρίου ἡ γῆ” καὶ λέγε καὶ τὸ “Κύριος ποιμαίνει με”. Κάθε ψαλμὸν διάβασέ τον ἑπτὰ (7) φορές καὶ συγχρόνως τοῖς ἄνωθεν κάπνιζε καὶ μὲ τὸ κάπνισμα τοῦ Ἡλίου³⁷⁹ καὶ χώνοντάς
 373^v την εἰς τὴν γῆν ἄφες τὴν ἡμέρας τεσσαράκοντα (40). Ἐπειτα ἢ ξέχωσέ την καὶ λέγε πάλιν τοὺς ἄνωθεν ψαλμοὺς καὶ ἔπαρον τὸ φλουρί ὅπου θέλεις εὐρεῖν
 25 ἀλλέως καὶ πάρε το καὶ ἔχε το εἰς τόπον ἀκριβὸν καὶ θυμίασέ το ξυλαλόην καὶ ἄμπερι (πρῶτα πλῦνε τὸ φλουρί καὶ ὕστερα θυμίασέ το καὶ βάλῃς εἰς ἕνα πουργι ἀπὸ κατιφέν καὶ ξόδιασέ το, καὶ αὐτὸ πάλιν τὸ εὐρίσκεις καὶ ποτὲ δὲν ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ χέρι σου. Ἐπαρον τὰ κόκκαλά τῆς καὶ βάλῃς τα εἰς ἕνα πινάκι μὲ ῥοδόσταμον καὶ νερὸν παστρικόν. Καὶ ὅσα πλέουσιν ἀπὸ πάνω, ἔπαρέ τα καὶ
 30 τὰ ἐπίλοιπα ῥίξε τα. Καὶ ἔγγιξε ἐκείνην ὅπου θέλεις διὰ νὰ τὴν ἔχῃς εἰς τὸ θέλημα σου. Καὶ ὅποιαν κλειδαριὰν θέλεις νὰ ἀνοίξῃς, μὲ τοῦτο ἀνοίγεις. Καθὼς τὸ ἐγγίξῃς ἐπάνω εἰς τὴν κλειδαριὰν, ἀνοίγει.

Τέλος. ἢ

374^r Ἐὰν θέλῃς νὰ κάμῃς τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι εὐρεθοῦν εἰς ἕνα τραπέζι, ὅλοι νὰ κοιμηθοῦν, γράψῃς τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες εἰς ἀγέννητον χαρτὶ καὶ ἐκεῖ ὅπου τρώγουν ψωμὶ βάλῃς το ἀπὸ κάτω εἰς τὸ πανὶ καὶ θεωρεῖς καὶ ἀρχινοῦν καὶ ἀποκοιμοῦνται.
 35

Τέλος.

“Ετερον

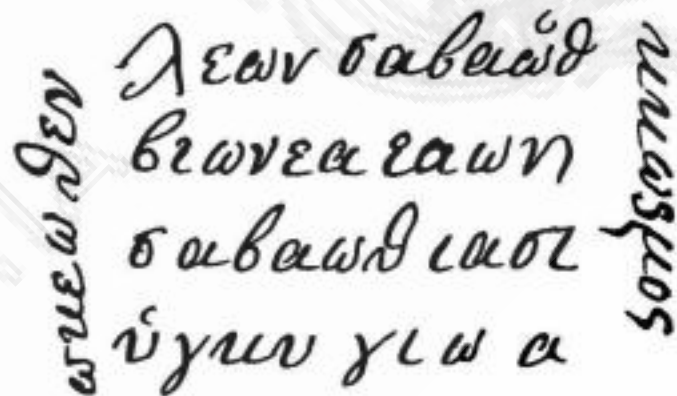
“Επαρον τὰ φύλλα τῆς καναγοῦργες³⁸⁰ καὶ βράσε τα μὲ τὸ μέλι καὶ βάλε τα εἰς ἓνα πινάκι νὰ σταθοῦν ἡμέρας δέκα καὶ πότισον ἐκεῖνον ὅπου θέλεις. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ τὸν ἐξυπνήσης, βρέξε | τὸ κεφάλι του μὲ νερὸν κρύον, ἐπειδὴ 374^v
 ἀλλέως δὲν ἐξυπνᾷ.

Τέλος.

Εἰς πόνον ἀλόγου ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικήσῃ. Γράψον εἰς τὰ τέσσαρά του ὄνυχια ταῦτα: “γεῶν, φισῶν, Τίγρις καὶ Εὐφράτης” καὶ κατοικεῖ καὶ τοῦ 10
 περνᾷ καὶ ὁ πόνος.

Κάμε ἓνα δακτυλίδιον χρυσοῦν καὶ νὰ γράψῃς ἐπάνω εἰς τὸ βουλωτήριον τὰ κάτωθεν γράμματα, καὶ ἄς τὰ φορῇ καὶ δὲν φοβᾶται ποτὲ κακὸν εἰς τὸν κόσμον, οὔτε ἀπὸ αὐθεντίαν οὔτε ἀπὸ μικρὸν οὔτε ἀπὸ μέγαλον, οὔτε ἀπὸ δαιμόνια. (ἄνωθεν ἄντικρυ εἶναι γεγραμμένα). |

375^r

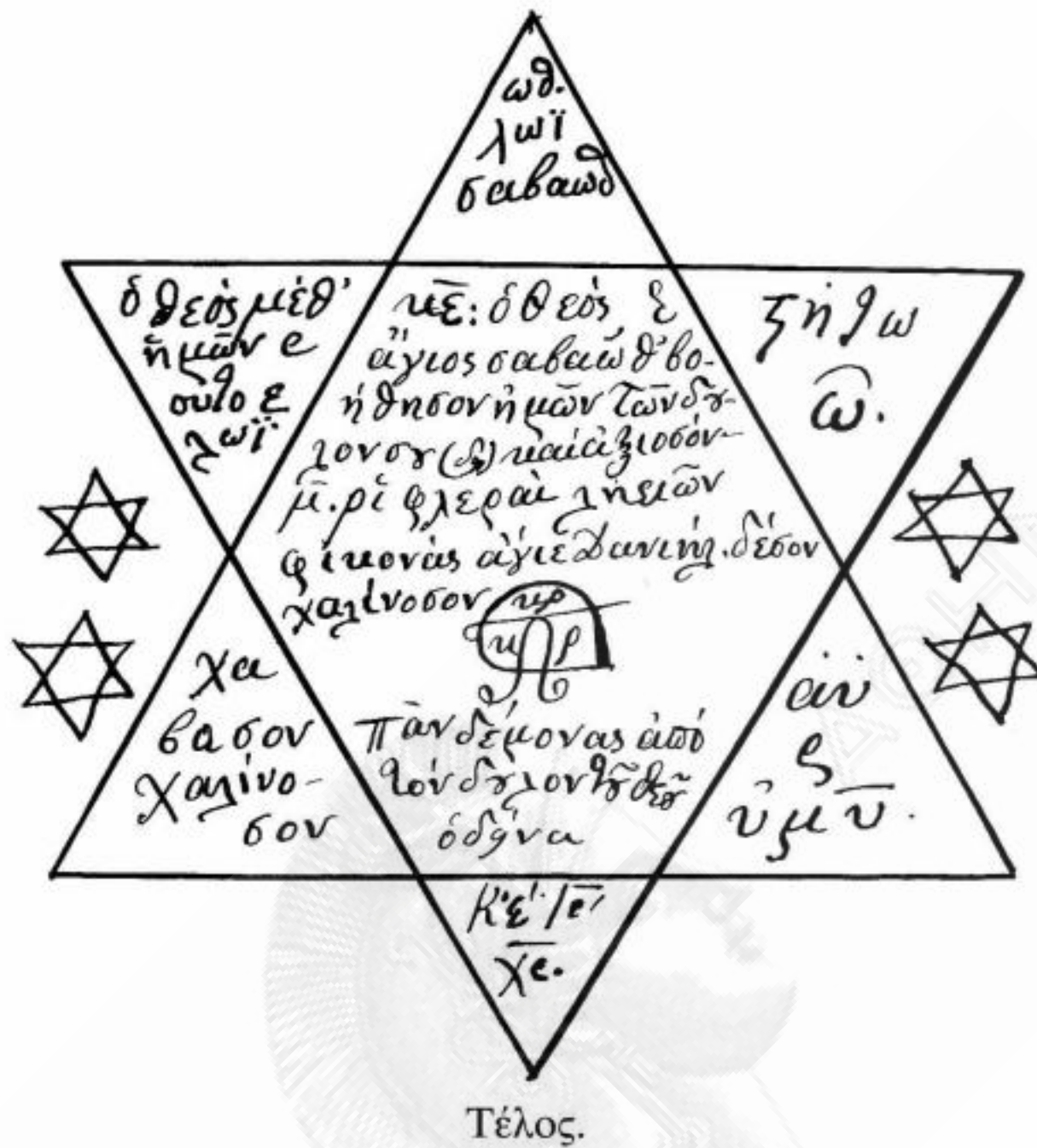

15

Εἰς φυλακτήριον γράψε τὶς κάτωθεν σφραγίδες: “Ἄγιε προφήτα Δανιήλ, δέσον καὶ χαλίνωσον³⁸¹ τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀντιδίκους μου, τὰς γλώσσας καὶ τὰ στόματα, ὡς ἔδεσας καὶ ἐχαλίνωσας τὰ στόματα τῶν λεόντων ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ δὲν ἐβλάβη. Αἶμονάς δέσον καὶ χαλίνωσον τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀντιδίκους μου καὶ τοὺς καταλαλοῦντας με ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ ἐνθυμήσεως 20
 πονηρᾶς ἀπὸ ἐμένα τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (δεῖνα).

καὶ ὀπισθεν |

Ἔτερον φυλακτήριον ἀξιώτατον.

376^r Γράψον τὴν αὐτὴν μὲ κιννάβαριν καὶ γράψον καὶ τὸν ψαλμὸν “ἐπακούσει σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως” καὶ βάστα το ἐπάνω σου καὶ δὲν φοβᾶσαι κρι- τήριον οὔτε δαιμόνιον, καὶ ἡ τὸ μελάνι νὰ εἶναι μὲ κιννάβαριν, μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον. Γράψε τὴν ἡμέραν Κυριακή, ὥρα πρώτη τοῦ Ἡλίου.

ἴ. εὐ. δα. βα. ωθ.
 ἰ α γ ι. α. ω. ω. α α δων.
 ἰθ. α. ω α ε τε. . . α.
 ω ω α ω α ω α ζ ζ ζ.
 α ρ φ α ε ρ α ι ἱ ε σ ι ω.
 μου δ ω. θ ἡ λ α ρ η ν. δ ι α Η.
 τε. α γ. ρ η. λ α ρ. θ ω ν.
 ἰθ ε ε υ. φ α, ω ν σ ι τ ω ν ω.
 Ν ι ω ν θ ι ω. Ν ι. α. δ ε.
 ω ι: τ ε. μ ε λ ω. ε ν ζ ρ α ε
 ρ μ μ π ε ρ ρ

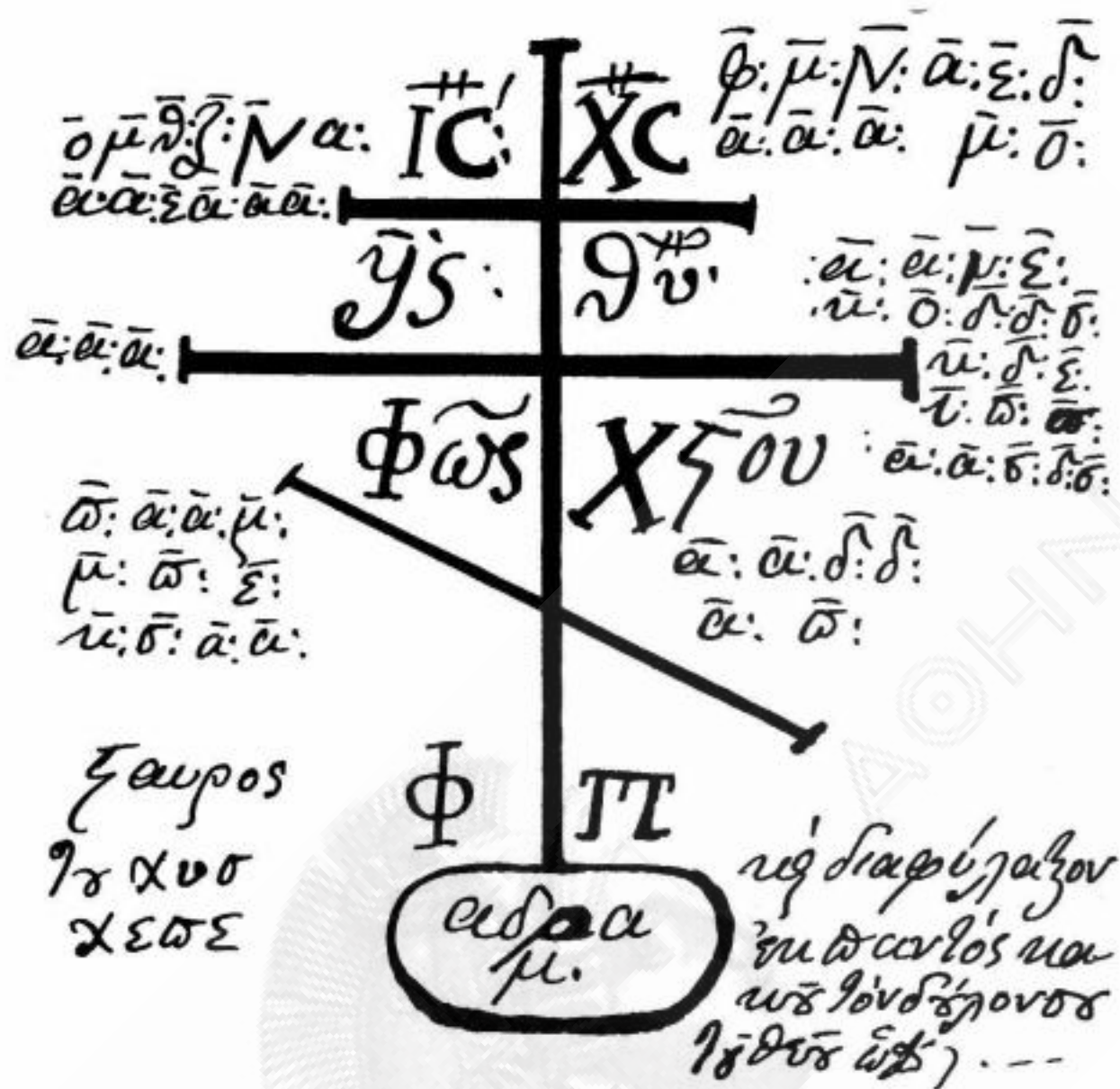
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἄνωθεν βούλλα τοῦ Σολομῶντος καὶ ὠφελεῖ εἰς πᾶσαν καλὸν ὅποιος τὴν ἐβαστᾶ ἐπάνω του. |

Ἔτερον.

Εἰς ἐχθροὺς καὶ γλώσσες κακὰς καὶ διὰ φθόνον καὶ διὰ ζηλείαν, οὔτε κακὸν ἄνθρωπον, οὔτε πνεῦμα πονηρὸν, οὔτε μαχαίρι, οὔτε εἰς τὸν πόλεμον δὲν φοβᾶσαι, οὔτε αἰφνίδιον θάνατον, οὔτε παραλάλημα³⁸² δὲν φοβᾶσαι. Γράψον κατὰ τὴν πρώτην ὥραν τῆς Κυριακῆς:

376'

5

377^r Ἐδῶ σημειώνονται τὰ θυμιάματα τῶν πλανητῶν³⁸³ καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν.

Ἀρχὴ τοῦ πλανήτου Κρόνου

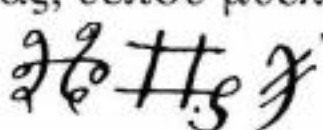
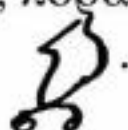
Τὸ θυμίαμα ᾧ μέλλει θυμιάσαι εἰς τὴν ὥραν αὐτοῦ, ὅταν κάμνη χρείαν Κρό-
 νος. Εὖρον θυμίαμα (ολεβάκ) καὶ ὄνυχια μαύρου ὄνου καὶ κεφαλὴν ὄφως καὶ
 5 πιπέρι καὶ ἀλοή (αλαος) καὶ θυμίασε εἰς τὴν ὥραν καὶ ἐξουσίαν αὐτοῦ καὶ ὁ θέ-
 λεις παρέχει σοι ὁ Θεός. Τὰ σημεῖα εἰσὶ 22 *υγε*. Τὸ δὲ βουλλωτήριον ἐστὶ
 τοῦτο:

Τοῦ Διὸς τὸ θυμιάμα ἐστὶ τοῦτο

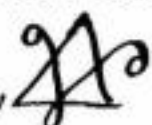
Λάβε ξυλαλόην (Τιγαίφuoes), ἥγουν ξυλοβάλασαμον (Babo: de meia), ruldetolu
 10 pel repacu, κιννάμωμον (linumu), ὄπιον, κάμφοραν καὶ τὰ κουκκία τῆς περιστε-
 ριώνας. Τὰ σημεῖα εἰσὶ ταῦτα: *ανξ υγε - ξγ*.

Τὸ βουλλωτήριον τοῦτο . |

377^v Τοῦ Ἄρεως τὸ κάπνισμα τῆς Τρίτης
 <Λάβε> αἷμα γάτας, ὑέπου μυελός, φλεβοτομίας αἷμα, κοράκου μυελός. Τὰ
 15 δὲ σημεῖα εἰσὶ ταῦτα Τὸ δὲ βουλλωτήριον .

Τοῦ Ἡλίου τὸ θυμίαμα

Λάβε τὸ μοσχοκάρυδον, καπίαν, φίστουλαν καὶ τὰ ἄνθη τῶν τριανταφύλων καὶ κουκκία τοῦ στύρακος. Τὰ σημεῖα εἰσὶ ταῦτα:

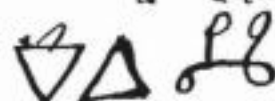
 Τὸ βουλλωτήριον

Τὸ θυμίαμα τῆς Ἀφροδίτης

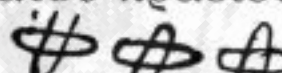

5

Λάβε μόσχον, ξυλαλόην, βῶλον ἄρμενικόν, ἀρωμαϊκὸν ἐν τῇ ὥρᾳ αὐτῆς μόνον. Νὰ εἶσαι καθαρὸς, παρθένος. Τὰ σημεῖα εἰσὶ ταῦτα:

Τὸ βουλλωτήριον

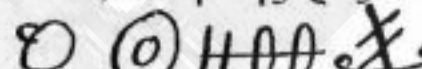
 Τὸ βουλλωτήριον

Τὰ θυμιάματα τοῦ Ἑρμῆ

Λάβε ὕλαν τοῦ καθαροῦ μοσχάτου κρασίου, κερὶν σαρίγκος, λάδανον καὶ τοῦ καλάμου ἢ ῥίζα. Τὰ σημεῖα 0 Τὸ βουλλωτήριον

10
378^r

Τὰ θυμιάματα τῆς Σελήνης

Λάβε ἄσπρον κερὶ τῆς μέλισσας, κρόκον, δάφνης ῥίζαν καὶ τῆς λουναρίας κορυφὴν ἢ βάτου ῥίζαν. Τὰ σημεῖα 0 Τὸ βουλλωτήριον

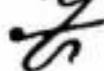
Τέλος τῶν θυμιαμάτων τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ ἀρχὴ τῶν μελανίων καὶ τῶν χαρακτήρων τῶν ἑπτὰ πλανητῶν³⁸⁴.

15

Τὸ μελάνι τοῦ Κρόνου

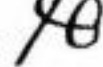
Τὸ μελάνι τοῦ Κρόνου κατασκευάζεται μὲ κηκίδια καὶ σαντρούχι καὶ θείου ἀπύρου καὶ ὀλίγον χολίτζι καὶ κομμίδι οὐ πάνυ τριμμένον τῆς ἰδίας ὥρας τοῦ Κρόνου ἐν ἣ κυριεύει καὶ γράφε εἴ τι βούλεσαι.

20

Τὸ μελάνι τοῦ Διὸς

Τὸ μελάνι τοῦ Διὸς κατασκευάζεται μετὰ λαζουρίου καὶ μικροῦ ἐκ τῆς ἀριστολοχίας ἢ καὶ χολὴν ἰχθύου. Ταῦτα πάντα τριῖπον ἐν τῇ ἰδίᾳ ὥρᾳ τοῦ Διὸς καὶ κομμίδι δαμασκηneas καὶ γράφε ὅ,τι θέλεις.

378^v

Τὸ μελάνι τοῦ Ἄρεως

25

Ἐν τῇ ἰδίᾳ ὥρᾳ <ὅπου> κυριεύει ὁ Ἄρης, τριῖπον κιννάβαριν καὶ κοκκινόγλωσσον καὶ κομμίδι ἐλαίας, καὶ ἔνωσον καὶ γράφε ὅ,τι θέλεις ἐν ὥρᾳ ὅπου κυριεύει ὁ Ἄρης.

Τὸ μελάνι τοῦ Ἡλίου

Ἐν τῇ ἰδίᾳ ὥρᾳ ὅπου κυριεύει ὁ Ἥλιος διὰ χρυσογραμμίας λαβὼν τὸ χρυσὸν ἄκραν μετὰ ἡλίου διαργυροῦ φυγὴν καὶ σμεῖξον καὶ τρίψας ἐπομένως
 5 τιθεὶς ἐν πυρὶ, ἕως οὗ ὁ διάργυρος φύγη καὶ σμεῖξον καὶ τὸ ζουμί τοῦ ἡλιοβο-
 τάνου καὶ γράφε ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Ἡλίου, τὴν πρώτην ὥραν τῆς Κυριακῆς.

Τὸ μελάνι τῆς Ἀφροδίτης

379^r <Λάβε> αἷμα περιστερᾶς | καὶ κρόκον καὶ ῥοδόσταμον καὶ ὀλίγον βότανον
 μανδραγόρας καὶ μόσχον ἄκρατον, σμεῖξον ἐν τῇ ἰδίᾳ ὥρᾳ ὅπου κυριεύει ἡ
 Ἀφροδίτη καὶ γράφε εἴτι βούλεσαι.

10 Τὸ μελάνι τοῦ Ἑρμοῦ

Κερί καθαρὸν καὶ ἄρκετὸν σουλουμά καὶ ὀλίγην παιωνίαν καὶ αἷμα ἀλέκτο-
 ρος, ταῦτα πάντα ἐνώσας εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ καὶ γράφε εἴτι βούλεσαι.

Τὸ μελάνι τῆς Σελήνης

15 Ἐπαρον τῆς σεληναίας τὸ ζουμί καὶ ρεβέντι καὶ κάμφοραν, τρίψας καὶ ἐνώ-
 σας ποίησον μελάνιον καὶ γράφε τὴν ὥραν, ὅταν κυριεύῃ ἡ Σελήνη, πρώτη ὥρα
 τῆς Δευτέρας.

Τέλος καὶ αὐτῶν.

Ἄτερα μελάνια καὶ χαρακτῆρες τῶν ἑπτὰ πλανητῶν

379^v Γίνωσκε καὶ τοῦτο: ὅταν κάμνης τὰ μελάνια, ὄρκιζε πρῶτον τὸν ἄγγελον | καὶ
 20 τὸν δαίμονα καὶ διάβαζε καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου κατὰ τὴν ἡμέραν ὅπου
 ἐργάζεσαι. Καὶ πάλιν ὅταν γράφης τὰς χαρακτῆρας, ὄρκιζε τὸν ἄγγελον καὶ τὸν
 δαίμονα καὶ ποίησον τοὺς κάτωθεν χαρακτῆρες τῶν πλανητῶν μετὰ τοῦ μελανί-
 ου καὶ καπνισμάτων αὐτῶν, τοῦ καθενὸς χωριστά, καὶ ὁ ἔχων ἐξουσίαν δώσει.

 Τοῦ Κρόνου

25 Τοὺς χαρακτῆρας τοῦ Κρόνου ποίησον μετὰ τῆς σκουρέας τοῦ μολυβίου καὶ
 μετὰ ὄξου καὶ κάπνισον αὐτὰ δάφνην καὶ γράψον εἰς χαρτὶ τράγου ταῦτα:

 Τοῦ Διός

380^r Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Διός ποίησον μετὰ | ἀργυρίου σκουργιάν καὶ μετὰ
 ῥοδοστάματος, καὶ κάπνισον σμύρναν καὶ γράψον εἰς χαρτὶ βοδινὸν ἀγέννητον.

☿ Τοῦ Ἄρη

Τοὺς χαρακτῆρας τοῦ πλανήτου Ἄρη γράψον μετὰ κινναβάρεως καθαρᾶς καὶ ῥοδόσταμον καὶ κάπνισον αὐτὰ αἷμα ἀνθρώπου ἀδικοφονευμένου ξηρόν³⁸⁵, γράψον δὲ εἰς φωκέας δέρμα ἢ ἵππου.

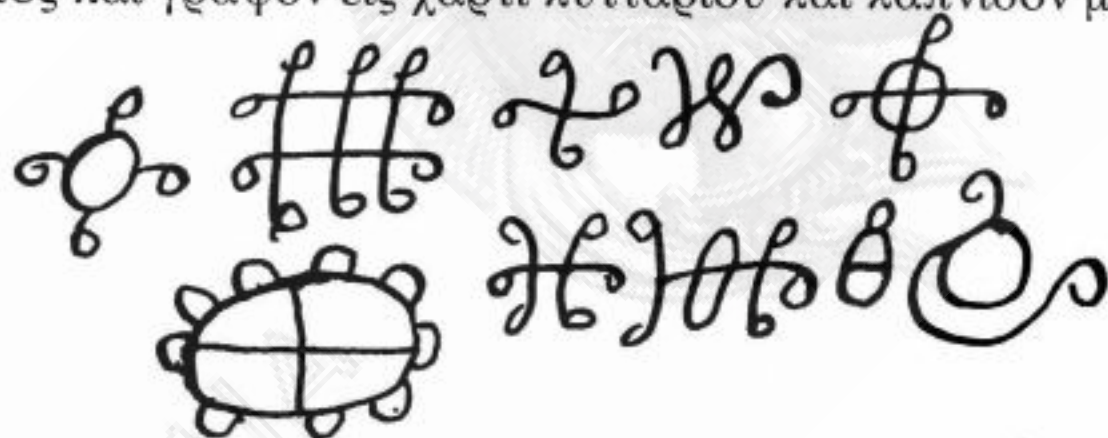

☼ Τοῦ Ἡλίου

380^v

Τὰς χαρακτῆρας τοῦ Ἡλίου γράψον μετὰ χρυσοῦ καὶ μετὰ ἀρσενικοῦ, φιστόν καὶ ὕδατος καὶ γράψον εἰς χαρτὶ κυτταρίου καὶ κάπνισον μοσχοκάρυδον.

♀ Τῆς Ἀφροδίτης

Γράψον μετὰ αἵματος νυκτερίδος καὶ μετὰ λαζουρίου ἄδολον καὶ ῥοδοστάματος εἰς δέρμα κυνὸς ἢ ἐλαφίου ἀγεννήτου καὶ κάπνισον μαστίχη καὶ λάδανον.

10

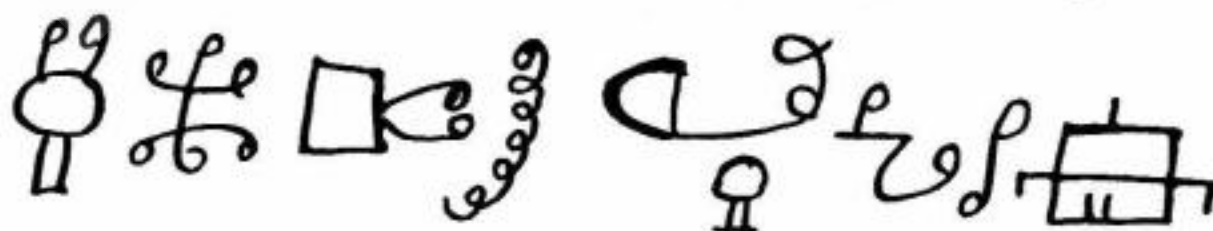

♁ Τοῦ Ἑρμῆ

Γράψον μετὰ βοῦς αἵματος ἢ ὄνου ἢ αἷμα προβάτου ἢ μετὰ οὖρεος καὶ ὕδατος εἰς χαρτὶ παρθένον καὶ κάπνισον λαγοῦ δέρμα καὶ λίβανον.

381^r

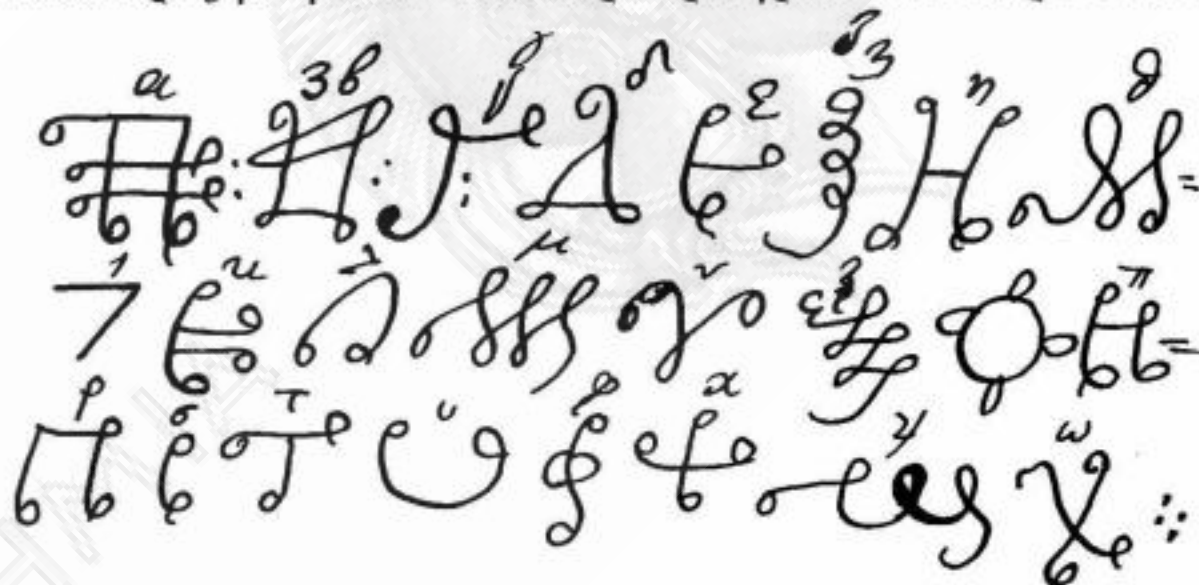
Τῆς Σελήνης

Τὰς χαρακτῆρας τῆς Σελήνης γράψον
μετὰ κρόκου καὶ μόσχου καὶ ῥοδοστάματος καὶ μετὰ αἵματος ἀνθρώπου εἰς πε-
τσιῖ κουνελίου ἢ βαμβακίου καὶ κάπνισον ῥακὶν καὶ λίβανον.

5 Τέλος τῶν χαρακτῆρων καὶ ἀρχὴ τῆς ἀλφαβήτου τῶν ἑπτὰ πλανητῶν.

381^v Ἐν πρώτοις | ἐστὶν τῆς τυραννίδος τοῦ ἀγγέλου Μιχαὴλ καὶ τοῦ πλανήτου
Ἡλίου³⁸⁶ πρὸς πάντα τὰ βοηθήματα. Πρῶτον δὲ ἰδέτε τοὺς χαρακτῆρας, τί στοι-
χειὸν ἐστίν. Αὐτὴ γὰρ ἡ ἀλφάβητος, σημαίνει γὰρ βοήθειαν. Μετὰ γὰρ ταύτης
τῆς ἀλφαβήτου χρὴ γράφειν πάντα τὰ βοηθήματα. Ἐὰν θέλῃς συνδρομὴν καὶ
10 βοήθειαν, γράφε τὸ ὄνομα τοῦ πράγματος μετὰ τῆς ἀλφαβήτου ταύτης καὶ
εὐθὺς γενήσεται πρὸς βοήθειαν εἴτε περὶ κριτηρίου εἴτε περὶ δανείων κ.τ.λ.

Τέλος. |

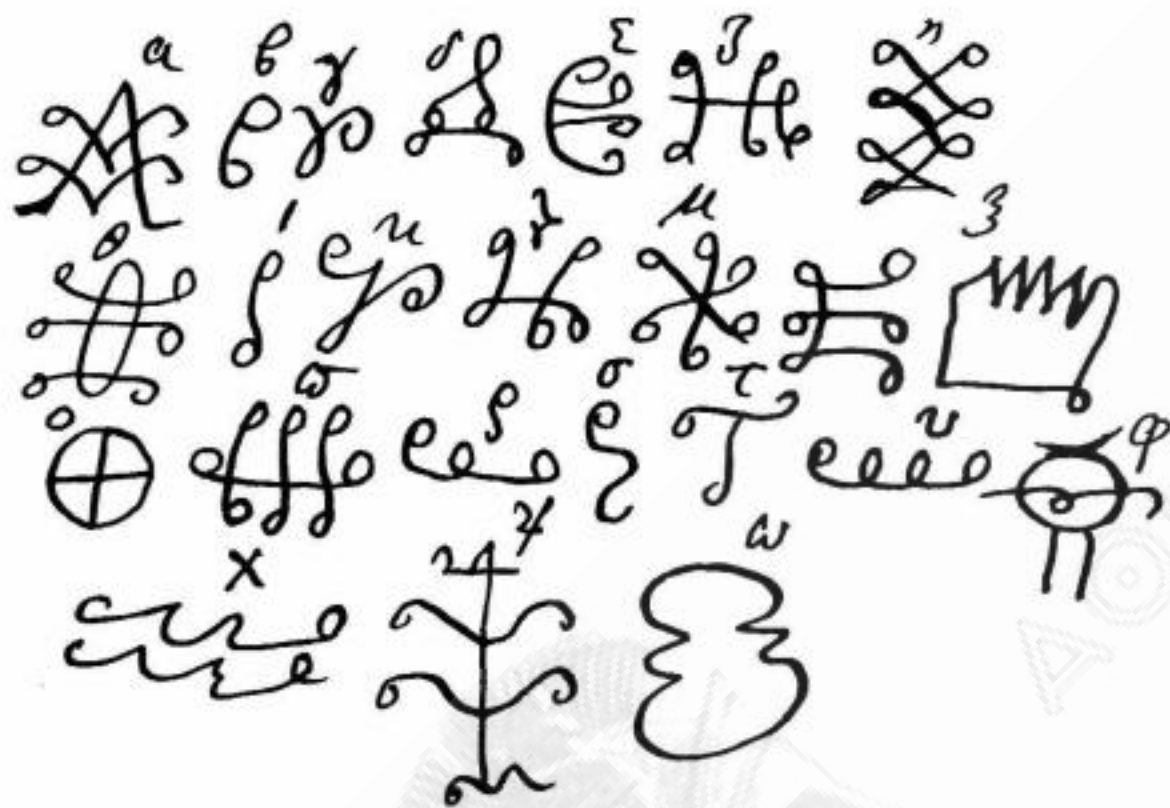
382^r Ἡ ἀλφάβητος τοῦ Ἑρμῆ καὶ τῆς τυραννίδος τοῦ ἀγγέλου Μαντουήλ, διότι
ὅμοιοι τυγχάνουσι τῇ θέσει καὶ τῷ τρόπῳ. Ὁ Ἡλῖος καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐπικοινωνοῦν εἰσὶν
15 οὐ φύσει οὐδὲ φύσει καλοί, ἀλλὰ ἐπικοινωνοῦν εἰσὶν.

Ἡ ἀλφάβητος τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς τυραννίδος τοῦ ἀγγέλου Οὐρρουήλ ζητεῖ
τῆς τοῦ Κρόνου, διότι ὅμοιοι τυγχάνουσιν ὁ Ἄρης καὶ ὁ Κρόνος, κακοποιοὶ
ἀμφότεροι.

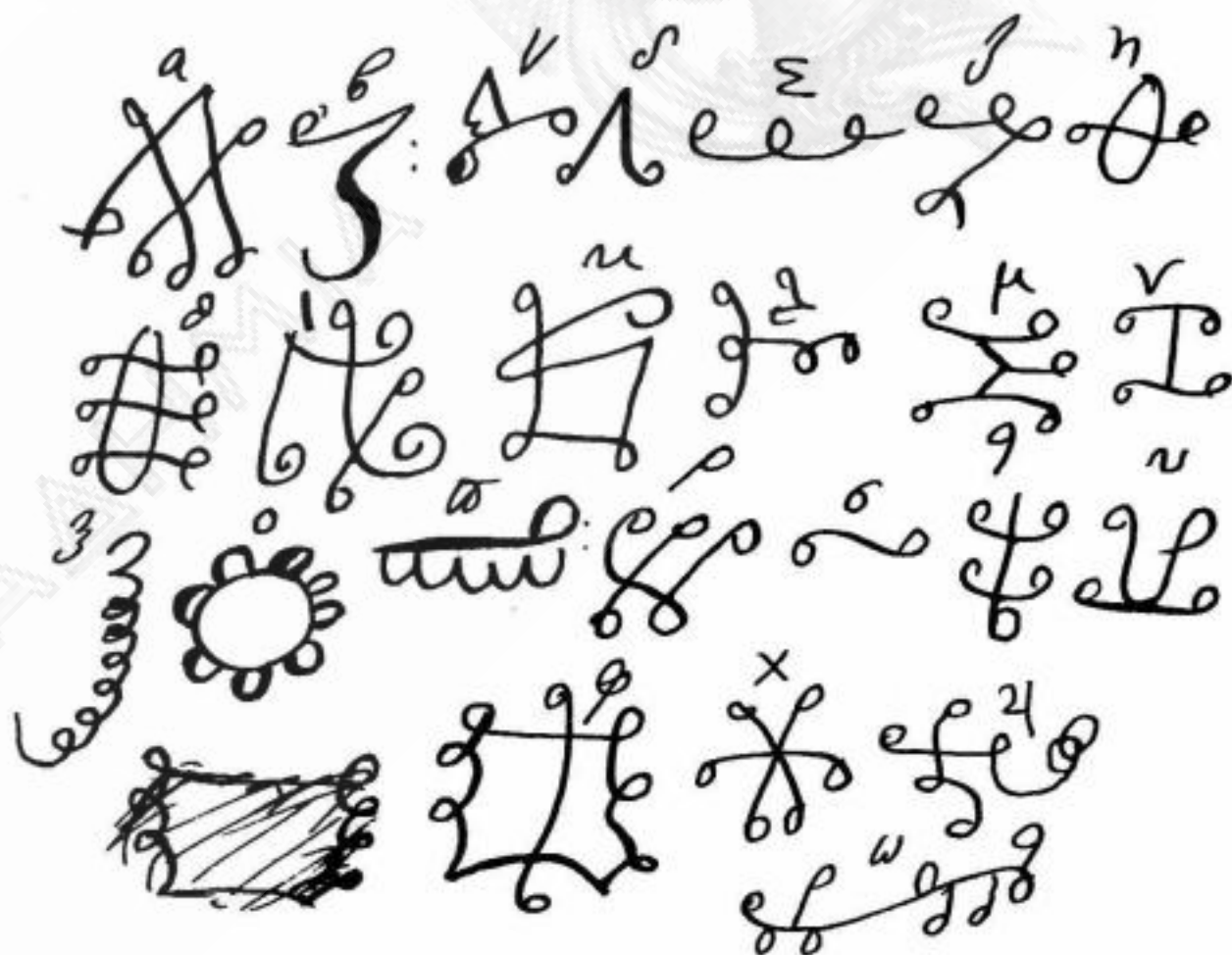
20 Ἡ ἀλφάβητος τῆς Σελήνης ζητεῖ καὶ γράφε ἐν τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτι αὐτὴ ἡ Σε-
λήνη ὅμοια τυγχάνει τῆς Ἀφροδίτης. Ἐνεκεν τούτου γράφομεν αὐτὰς ὁμοίως
ἀγαθοδεύειν ἀμφότεροι. Ἡ τυραννὶς εἰς τὴν Σελήνην ἐστὶ τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ.

Ἡ ἀλφάβητος τῆς τυραννίδος τοῦ ἀγγέλου Ῥαφαήλ καὶ τοῦ πλανήτου Διός,

Ἡ πέμπτη ἐστὶ ἀλφάβητος καὶ εἶναι ὠφέλιμος πρὸς πᾶσαν ἀσθένειαν, πυρετούς, 382^ν
 πόνους καὶ ἕτερα. Γράψον τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦς μετὰ πάσης τιμῆς τῆς ἀλφα-
 βήτου καὶ χάριτι Θεοῦ ἰαθήσεται.

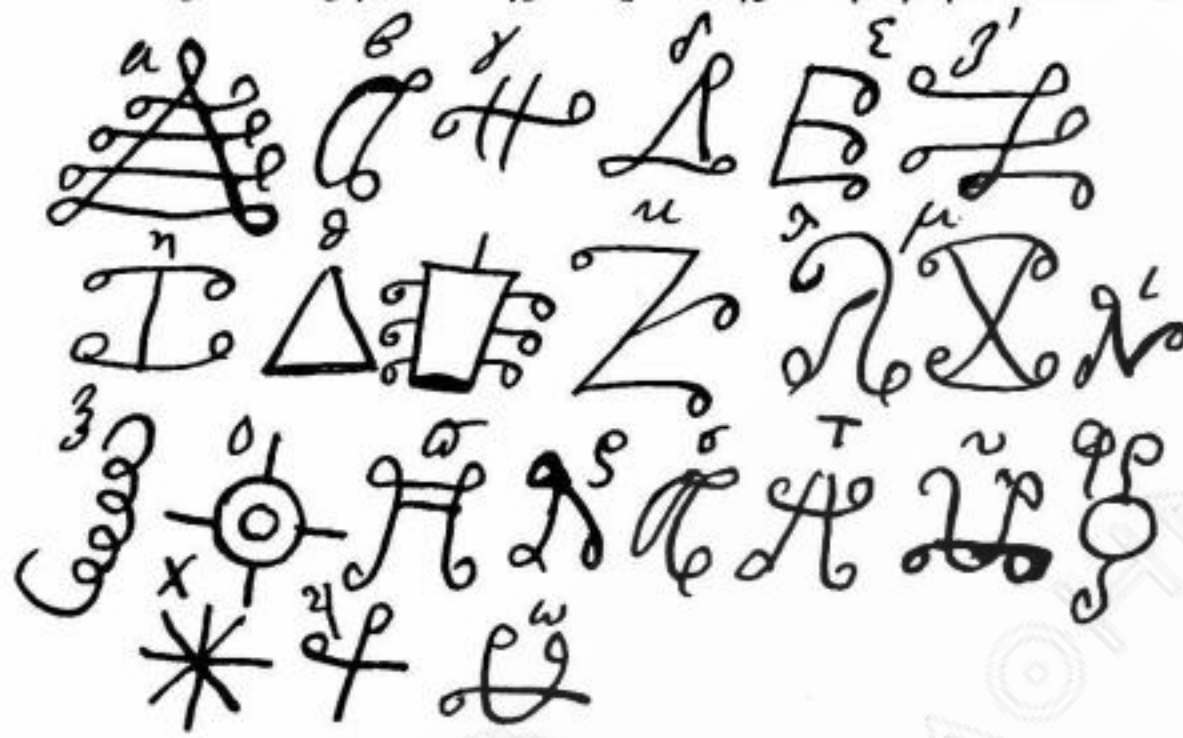

Αὕτη ἡ ἀλφάβητος ἐστὶ τοῦ ἀγγέλου Ἀγαθοῦ καὶ τῆς τυραννίδος μετὰ τῆς
 Ἀφροδίτης, ἐστὶ δὲ ὠφέλιμος εἰς ὅσα πρὸς χαρὰν καὶ ἀγάπην καὶ σοφίαν πρὸς 5
 ἐνότητα. Ἰ Δεῖ δὲ γράφειν ὄνομα οἴουδήποτε τινὸς πράγματος μετὰ τῆς ἀλφα- 383^ν
 βήτου ταύτης. Ἐστὶν δὲ λίαν ὠφέλιμον <εἰς> πᾶσαν πράξιν.

Ἐβδομος ἀλφάβητος τῆς τυραννίδος τοῦ ἀγγέλου Κτηνοῦ καὶ τοῦ πλανή-
 του Κρόνου. Ἐστὶν ὠφέλιμος πρὸς πᾶσαν βλάβην, εἰς τὸ βλάψαι τοὺς ὑπεναν-

383^v τίους καὶ ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ τὰς βουλὰς αὐτῶν διασκεδάσαι. Γράψον τὸ ὄνομα εἵτινος θέλεις μετὰ τῆς παρούσης ἀλφαβήτου καὶ νὰ θαυμάσης.

Τέλος ἐτούτου τοῦ σοφοῦ καὶ ἀστρονόμου Πυθαγόρου³⁸⁷.

384^r Ἐρχόμεθα εἰς ἄλλον σοφὸν καὶ σοφοῦ Σολομῶντος, τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ τῆς ἑβδομάδος τοῦ ἀραβικοῦ βιβλίου. Ἰδοὺ τὰ ἀλφάβητα τοῦ Ἡλίου καὶ Μιχαὴλ βοήθεια, ὅλα τὸ πᾶν.

Ἰδοὺ τὸ ἀλφάβητον τοῦ ἀρχαγγέλου Ἐκτενοήλ. Ἐὰν θέλῃς νὰ βλάψῃς ἄνθρωπον, γράφεις μὲ τοῦτον τὸ ἀλφάβητον:

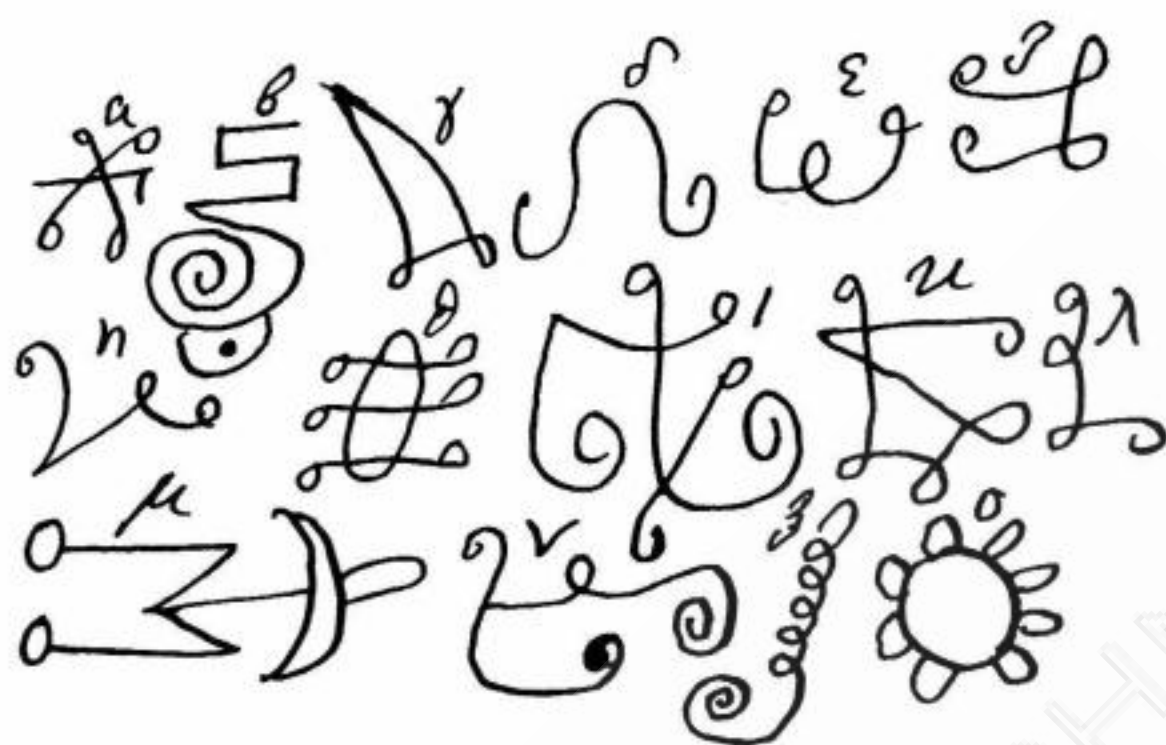
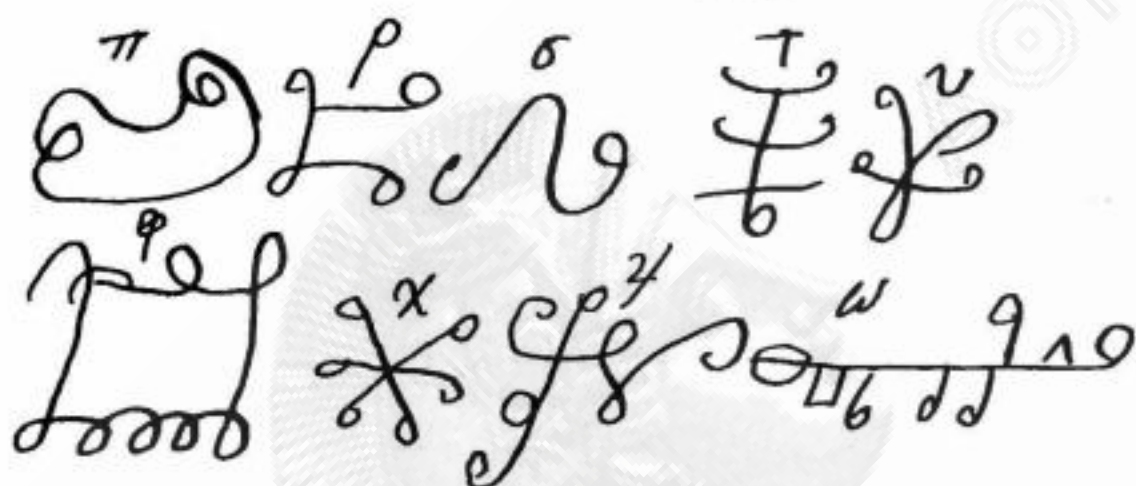

384^v

Ἴδου ἀλφάβητον τῆς τυραννίδος τοῦ ἀγγέλου Ἀγαθοῦλ μετὰ τῆς Ἀφροδίτης αὐτοῦ. Ὅτι πρὸς χαρὰν σύμφωνοι αὐτοὶ οἱ δύο πλανῆτες, τὰ ὀνόματα μαζὶ γραφήσονται.

2 Ὅτι: τῆ cod.   3 γραφήσετο cod.

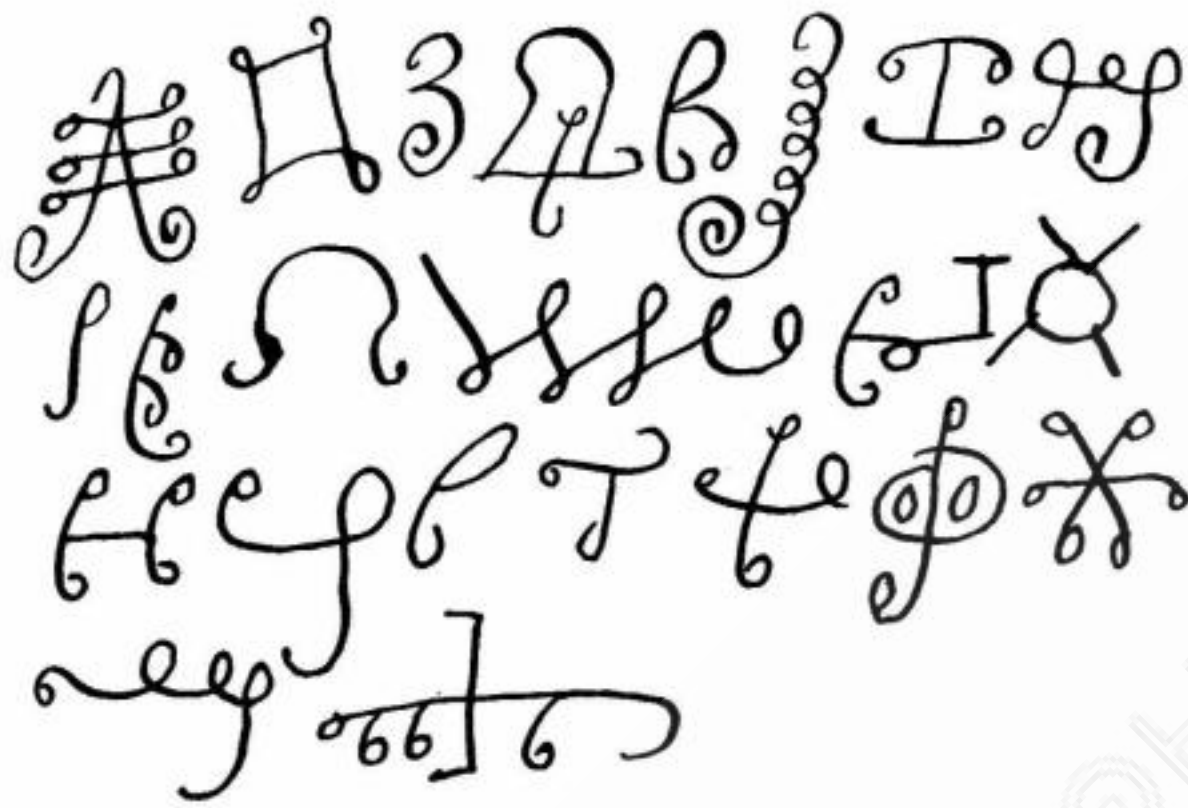
385^r

Ἴδου ἀλφάβητον τῆς τυραννίδος ἀρχαγγέλου Ῥαφαήλ, τοῦ πλανήτου Διδύμου. Ὁφελεῖ εἰς τοὺς ἀρρώστους. Γράφον τὴν πρώτην ὥραν:

385^v

Ἴδου τὸ ἀλφάβητον τῆς τυραννίδος τοῦ ἀρχαγγέλου | Μαντουήλ καὶ πλανήτου Ἑρμῆ. Ἐὰν θέλῃς νὰ ἐκδικηθῆς κανέναν ἐχθρόν, ἰδοὺ ἀλφάβητον νὰ γράφῃς:

5

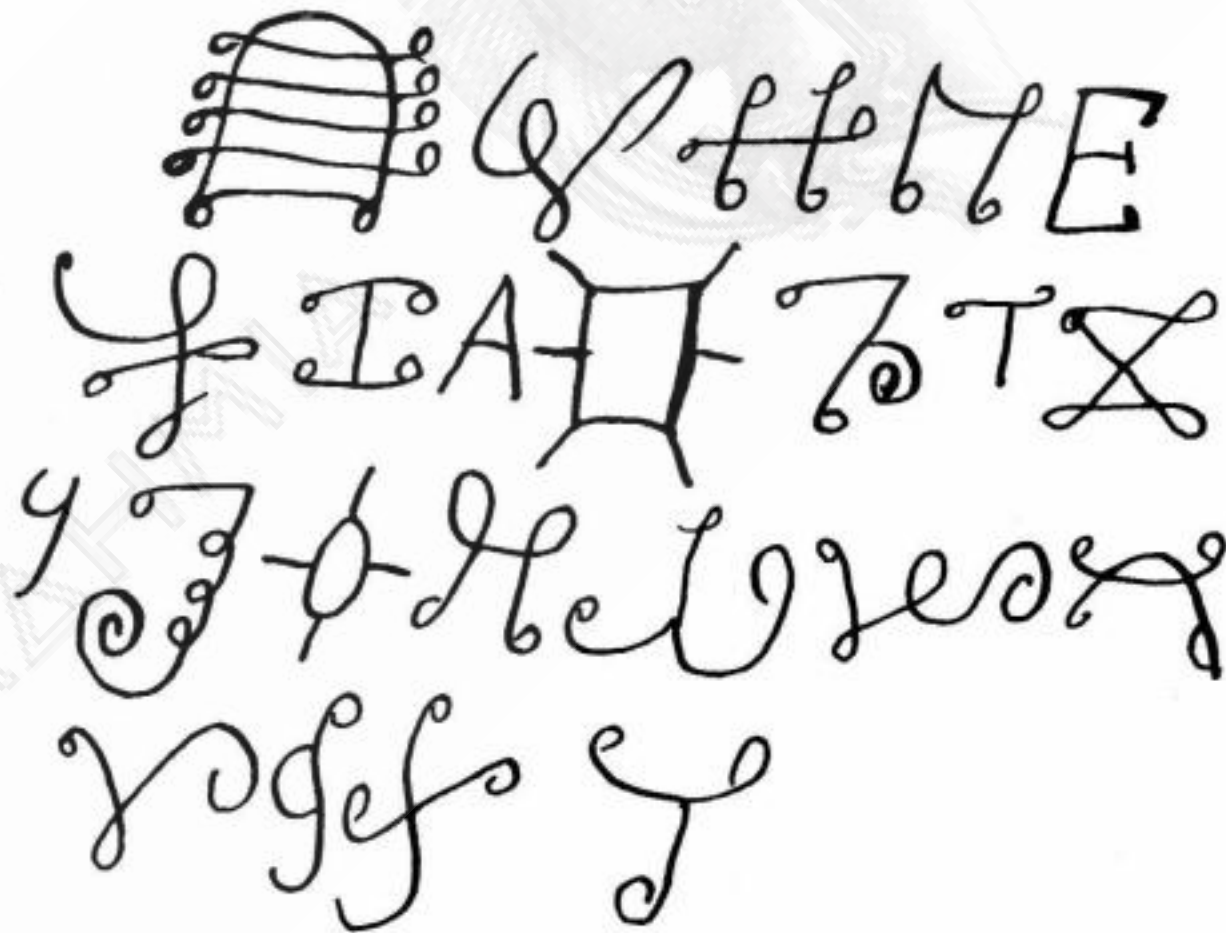

Ἴδού, αὐτὰ τὰ ἀλφάβητα μεταχειρίζονται καὶ μὲ ἄλλον τρόπον.

Ἴδου ἀλφάβητον τοῦ πλανήτου Ἄρη, τῆς τυραννίδος τοῦ ἀρχαγγέλου Οὐρουήλ.

Ζητεῖ Κρόνου ὥρα. Ὅ,τιδῆποτε θέλεις μεταχειρισθῆς γίνεται. Ἄνωθεν ἄντικρον | εἶναι. Ἴδού.

386^r

Αὐτὸ θὰ μεταχειρίζεσαι εἰς ἀσθενεῖς καὶ ὄχι ἄλλο τίποτας. Εἶναι ἀλφάβητον τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, πλανήτου πρόρφυλας. Εἶναι ὠφέλιμος εἰς ταξίδια καὶ εἰς σεληνιασμένους, εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν Ἀφροδίτην.

Α 3 8 6 6 6 6
 6 6 6 6 6 6

386^v

Α α ω γ γ ι ρ ρ
 γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

Ἴδου σὲ συμβουλεύει ὅ,τι θέλεις μεταχειρίζεσαι καλῶς.

Ἄτερον ἀλφάβητον τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος, ὅπου προστάζει ὅ,τιδὴποτε θέλει νὰ κάμη, χωρὶς τέχνη ἐνεργεῖ, χωρὶς ἄλλο προστάζει ὁ σοφὸς Σολομῶν μετὰ δύναμιν Θεοῦ.

Α 3 8 6 6 6 6
 6 6 6 6 6 6
 6 6 6 6 6 6
 6 6 6 6 6 6

5

Τέλος αὐτῶν. |

387^r Περὶ μαγνητισμοῦ, ἐὰν θέλῃς νὰ μαγνητίξῃς τὸν ἀσθενοῦντα. Ἴδου ὁ μαγνητισμὸς του:

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω
 α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

Τέλος.

α	ε	γ	γ	γ	ν	ν	ν	να'έρχου γα'ηστιάηρ
γ	γ	γ	γ	ε	ε	ε		γα'ηστιάηρ
λ	λ	λ	ο	ο	ο			
υ	υ	υ	γ	γ	γ			
ο	ο	ο	γ	γ	γ			
	ν	ν	ν					

Αυτό τὸ ἄνωθεν εἶναι διὰ σεληνιασμένον ἄνθρωπον, πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς οὕτω πως τὶς ἄνωθεν χαρακτῆρας: Ἰθέλεις νὰ πάρης ἓνα κατάμαυρον πετεινὸν ἢ ὄρνιθα κατάμαυρη, νὰ τὴν σφάξῃς, νὰ πάρης τὸ αἷμα τῆς, νὰ γράψῃς τὲς ὀπισθεν χαρακτῆρες εἰς χαρτὶ καθαρὸν μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα, νὰ τὸ βάλῃς εἰς ἓν μέρος μὲ νερὸν καὶ νὰ λουστῇ ὁ πάσχων καὶ νὰ ῥίξῃς ὅσο αἷμα σοῦ μείνει μέσα εἰς τὸ νερὸν ὅπου θὰ λουστῇ³⁸⁸.

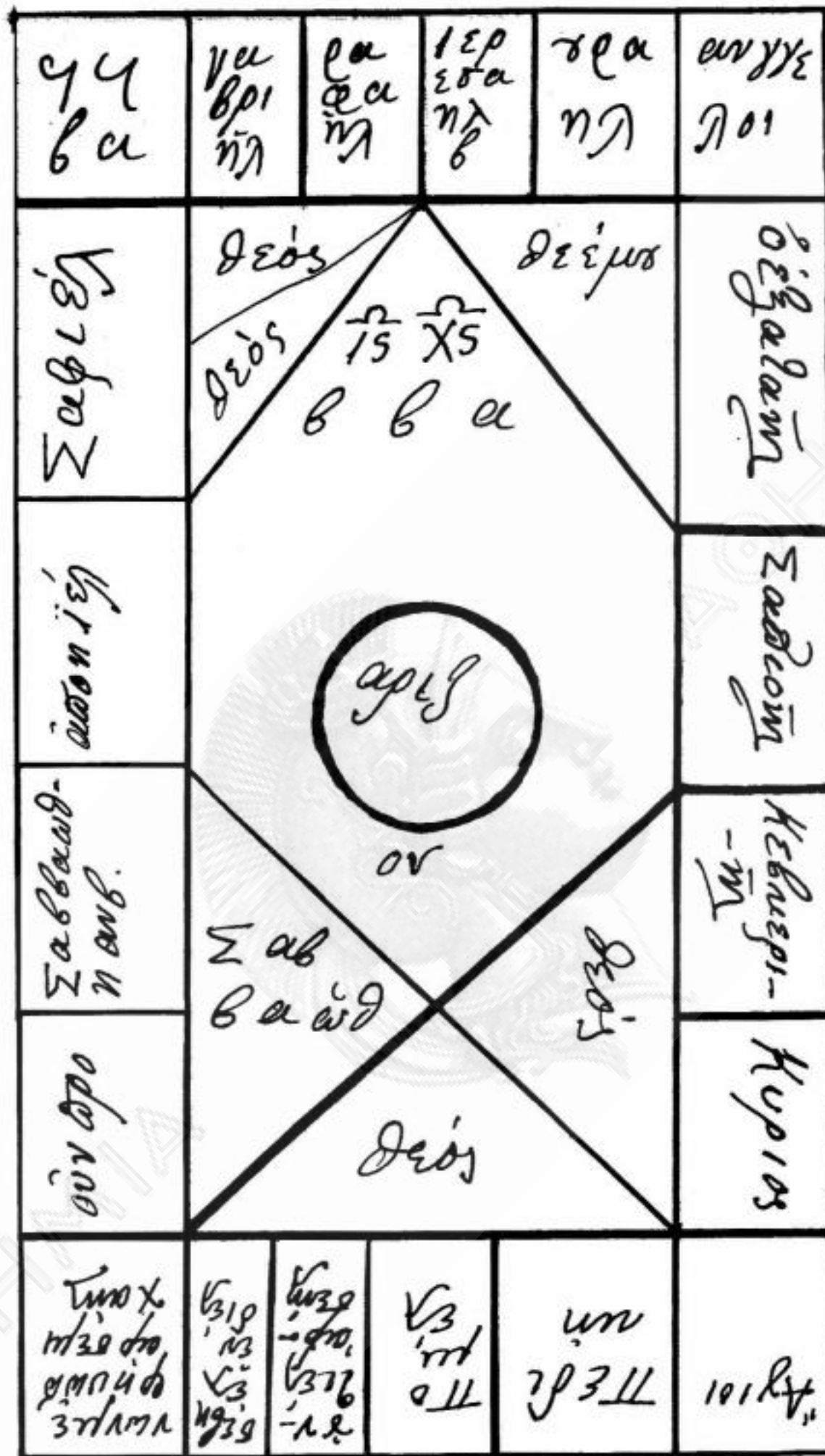
387^v

5

Ἴδου ἡ ἀντικρινή, μεγάλη σφραγίδα. Μεγάλον καλὸν νὰ τὴν ἐβαστάῃ ὁ ἄνθρωπος ἐπάνω του. Νὰ ἀρχίσῃ Κυριακὴ τὸ βράδυ, ἕως τὴν Τρίτην τὸ βράδυ τελειώνει. Εἴτε τὴν Πέμπτην τὸ βράδυ, ἕως τὸ Σάββατον τὸ βράδυ πάλι τελειώνει. Κάθε τρεῖς βραδιᾶς τελειώνει. Ἄντικρου εἶναι γεγραμμένη. Οἱ ἄλλες ἐρμηνεῖες εἶναι ἐμπρὸς γεγραμμένες. Ἰ

10

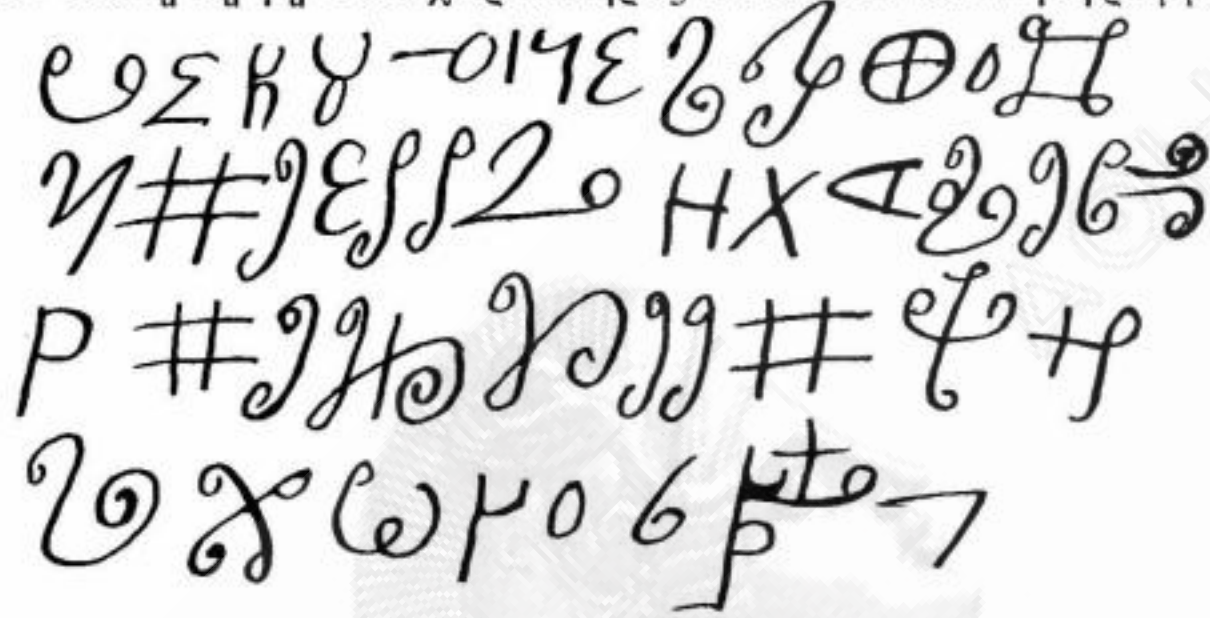
388

389^r Ἴδου ἡ ὀπισθεν τάβλα, ἤγουν σφραγίδα, μετὰ τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ Θεοῦ
 καὶ ὅπου θέλεις κρέμασέ τα. Μετὰ ψυχὴν νὰ τὰ γράψης καὶ καθαριότην μεγάλην
 καὶ μετὰ νηστείαν καὶ γνῶσιν. Τριγύρου ἔχει 4 ὀνόματα τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀγγέλων,
 ὅπου ὀρκίζουσι ὅλον τὸν κόσμον. Ἐὰν θέλῃς νὰ κάμῃς πρᾶγμα, <ἐὰν> θέλῃς νὰ
 5 ἰδῆς, σήκωσέ τὴν αὐτὴν τὴν τάβλα, δείξε τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν γονατιστός, πα-
 ρακάλεσε τὸν Θεὸν καὶ θυμίασε μέρη καὶ ζήτησε ὅ,τι θέλεις ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ
 λέγε τὰ ὀνόματα ἐν τῇ καρδίᾳ σου κατὰ ἀνατολὰς γονατιστός, ἔπειτα πρὸς με-

σημβρίαν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ βορρᾶν καὶ εὐθὺς βάλε τὴν τάβλα εἰς τὸ μαξιλάρι σου καὶ κάμε τὴν προσευχὴν σου. | Πέσε ὅσα νὰ κοιμηθῆς καὶ θέλεις νὰ ἰδῆς εἰς τὸν ὕπνον σου ἐκεῖνον ὅπου θέλεις ἐξύπνου³⁸⁹, βέβαιον αὐτό. 389^v

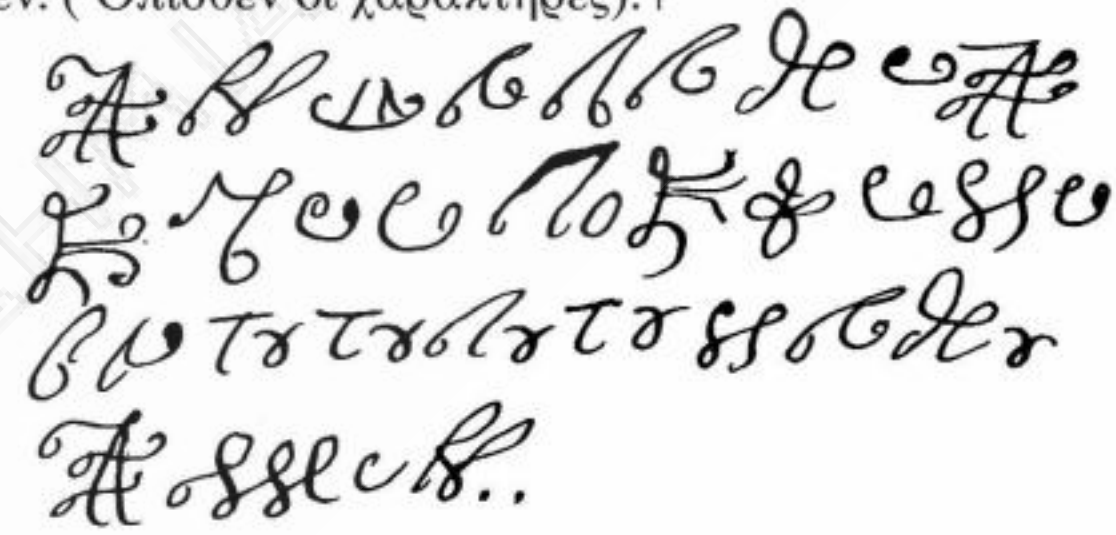
Ἴδου ψαλμός, εἶναι ὠφέλιμος διὰ νὰ γράφης, χάριν νὰ εἶσαι καθαρὸς καὶ παστρικός ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, νὰ ἔχης εὐκολίαν νὰ τὸν διαβάζης νηστικά-
τα πρῶτῃ τρεῖς φορές τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὴν Κυριακὴ ἕως τὸ Σάββατον. Νὰ τὸν γράφης Κυριακὴ πρώτη ὥρα μαζί μὲ τοὺς χαρακτῆρες. Ἴδου καὶ οἱ χαρακτῆρες καὶ ὁ ψαλμός εἶναι ἀριθμ. 8, (ὀκτώ): “Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ”. Οἱ χαρακτῆρες εἶναι ἀπέναντι γεγραμμένες. | 5

390^r

Νὰ τὰ γράφης καθαρὸς, νὰ τὰ βαστᾷς ἐπάνω σου. 10

Ἴδου ἕτερος μαγνητισμὸς διὰ ἀσθενοῦντας: Νὰ κάμης τρία (3) χαρτιά μικρά τὰς κάτωθεν χαρακτῆρας ὅπως εἶναι γεγραμμένοι, νὰ καπνίζετε τρία (3) τὴν ἡμέραν. Πρῶτα νὰ βάνης ὀλίγον λιβάνι νὰ θυμιάζης τὰς εἰκόνας καὶ πάλιν ὀλίγον λιβάνι μαζί μὲ τὸ χαρτίον, νὰ θυμιάζης τὸν ἀσθενῆ τρεῖς τὴν ἡμέραν³⁹⁰, ὡς γράφω ἄνωθεν. (Ὅπισθεν οἱ χαρακτῆρες). | 15

390^v

Τέλος τοῦ ὀπισθενο

Ἴδου ἕτερος μαγνητισμὸς διὰ τοὺς πάσχοντας ἀσθενεῖς: Γράφεις τρία χαρτιά μικρά, νὰ τοῦ καπνίζης τὴν ἡμέραν τρία, πρῶτῃ, μεσημέρι, βράδυ, μὲ ὀλίγον λιβάνι, ὡς καθὼς τὰ ἄλλα.

1 βόριον cod.

ΑΒΒΩ ΒΒΒ ΑΑΑ
 Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ
 ττ ττ ττ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ

Τέλος αὐτοῦ.

391^r Ἄτερος μαγνητισμὸς διὰ τὸν ἀσθενῆν. | Θέλεις γράψον τοὺς κάτωθεν χαρακτῆρας, ὅπως εἶναι οἱ χαρακτῆρες, νὰ μὴν κάνης λάθος. Γράφε τρία μικρὰ χαρτία καὶ κάπνιζε τὸν ἀσθενῆν τρία τὴν ἡμέραν, μὲ ὀλίγον λιβάνι.

5 Πρῶτον.

ΑΒΒΩ ΒΒΒ Ϝ Ϝ Ϝ
 Ϝ ΑΒΒ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ
 Ϝ Ϝ ΒΒ ττ ττ ΒΒ ττ
 Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ
 Α Ϝ Ϝ Ϝ Ϝ

Δεύτερον. Διὰ μαγνητισμὸν θὰ μεταχειρισθῆς τοιοῦτοτρόπως: Θὰ γράψης τρία (3) μικρὰ χαρτία. Νὰ καπνίζης τὸν πάσχοντα πρωτῆ, μεσημέρι, βράδυ ἀπὸ ἓνα χαρτὶ μὲ ὀλίγον | λιβάνι καί, πρῶτα ὁ Θεός, γίνεται καλά.

391^v

Α β γ δ ε ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 τ υ φ χ ψ ω τ υ φ χ ψ ω
 τ υ φ χ ψ ω τ υ φ χ ψ ω

Ἴδου τρίτον μαγνητισμόν

Θέλεις μεταχειρίζεσαι οὕτως: εἰς τὸν πάσχοντα, ὅταν εἶναι καλύτερα, γράφεις δύο χαρτία τὴν ἡμέραν ἀπὸ αὐτά. Νὰ τὸν καπνίζης πρωῖ καὶ βράδυ ἀπὸ ἓνα μὲ ὀλίγον λιβάνι.

Α β γ δ ε ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 τ υ φ χ ψ ω τ υ φ χ ψ ω
 τ υ φ χ ψ ω τ υ φ χ ψ ω
 Η ς Α β γ δ ε ς

392r

Ἴδου καὶ τέταρτος μαγνητισμός

Διὰ μαγνητισμοῦ πῶς πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς τὸν πάσχοντα.

Νὰ τὸν μεταχειρίζεσαι μὲ εὐμορφον τρόπον. Γράφεις τρία χαρτία τὴν ἡμέραν, ἓνα πρωῖ, μεσημέρι καὶ βράδυ. Μὲ ὀλίγον λιβάνι νὰ τὸν θυμιάζης. Ἴδου:

5

Αββ εε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
 εε Αε Ζφ εε εε
 εε ρε τσ τσ εε εε
 τσ εε ρε Α εε εε εε εε

Ἴδου πέμπτος μαγνητισμός

392^ν Πέμπτον κεφάλαιον τοῦ μαγνητισμοῦ. Θέλεις νὰ μεταχειρισθῆς τὸν πάσχοντα ἢ οὕτως: Νὰ κάμῃς τρία μικρὰ χαρτῖα, νὰ καπνίζῃς τὸν πάσχοντα πρωί, μεσημέρι καὶ βράδυ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Αββ εε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
 εε εε τσ εε εε εε εε εε
 Ζφ εε εε εε εε εε
 τσ τσ εε εε τσ εε εε εε

5

Κεφάλαιον ἕκτον τοῦ μαγνητισμοῦ

Θέλεις νὰ μεταχειρίζεσαι οὕτοτρόπως: νὰ κάμῃς τρία (3) μικρὰ χαρτῖα, νὰ δώσῃς εἰς τὸν πάσχοντα νὰ καπνίζεται πρωί, μεσημέρι, βράδυ. Ἴδου:

Α β γ δ ε ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 Α Β Γ Δ Ε ΣΤ Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω
 Κ ς ε ς ζ ε β ς κ τ α
 Τ ς β ς τ ς ς ς β ς θ ς α

393^r

Κεφάλαιον ἕβδομον τοῦ μαγνητισμοῦ

Μεταχειρίσου οὕτω πως: Γράψον τρία (3) χαρτία μικρὰ τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες, νὰ καπνίζετε τρία, πρωῖ, μεσημέρι, βράδυ ἀπὸ ἓνα.

Α β γ δ ε ς ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 Α Β Γ Δ Ε ΣΤ Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω
 Κ ς ε ς ζ ε β ς κ τ α
 Τ ς β ς τ ς ς ς β ς θ ς α
 Α ς ς ε ς β ς

Ἴδου κεφάλαιον ὄγδοον τοῦ μαγνητισμοῦ

Πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς οὕτοτρόπως | τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες. Νὰ κάμῃς τρία χαρτάκια μικρὰ νὰ καπνίζῃς τὸν πάσχοντα τρεῖς τὴν ἡμέραν, πρωῖ, μεσημέρι καὶ βράδυ. 393^v

ΑΒ ρα ρα ρα ρα
 Κ Α Α ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

Ἴδου κεφάλαιον ἕνατον μαγνητισμοῦ

Πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς τοιοῦτοτρόπως: Νὰ γράφης τὶς κάτωθεν χαρακτῆρας εἰς τρία (3) χαρτιά, νὰ τὸν καπνίζης ἕνα πρωὶ καὶ μεσημέρι καὶ βράδυ τὸν ἀσθενῆ μὲ λιβάνι. Ἡ σφραγὶς εἶναι ἄντικρυ:

ΑΒ ρα ρα ρα ρα
 Κ Α Α ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

5

Ἴδου κεφάλαιον δέκατον τοῦ μαγνητισμοῦ

Γράψε τρία (3) χαρτία μικρὰ νὰ καπνίζης τὸν πάσχοντα: ἕνα τὸ πρωὶ, μεσημέρι καὶ βράδυ ἀπὸ ἕνα μὲ λιβάνι. Ἴδου:

ΑΒ ρα ρα ρα ρα
 Κ Α Α ρ ρ ρ ρ

καὶ ὀπισθεν

Kφeσσeβe
 Tα Tαβe Tασσeθε

394^v

Ἴδου κεφάλαιον ἑνδέκατον

Ἐὰν θέλῃς νὰ μεταχειρισθῆς εἰς ἄνθρωπον, νὰ γράψῃς τρία (3) χαρτιά μι-
κρά, νὰ τὸν καπνίζῃς ἓνα τὸ πρωῖ, ἓνα τὸ μεσημέρι καὶ ἓνα τὸ βράδυ μὲ λιβάνι:

Kφeσσeβe θε
 e Kφ Me eβe
 Kφeσσeβe
 Tα Tαβe Tασσeθε

Ἴδου κεφάλαιον δωδέκατον (12) μαγνητισμοῦ εἰς ἄνθρωπον

Πῶς πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς τὸν πάσχοντα οὕτως: | Πρέπει νὰ κάμῃς τρία (3) χαρτιά τῆς κάτωθεν χαρακτῆρας, ὡς καθὼς καὶ εἰς τὰ ὀπισθεν, νὰ τοῦ κα-
πνίζῃς ἓνα τὸ πρωῖ καὶ ἓνα τὸ μεσημέρι καὶ ἓνα τὸ βράδυ:

395^r

Kφeσσeβe θε
 θε Kφ Me eβe
 eβe Kφe
 Kφe Tα Tαβe Tασσe
 θε θε.

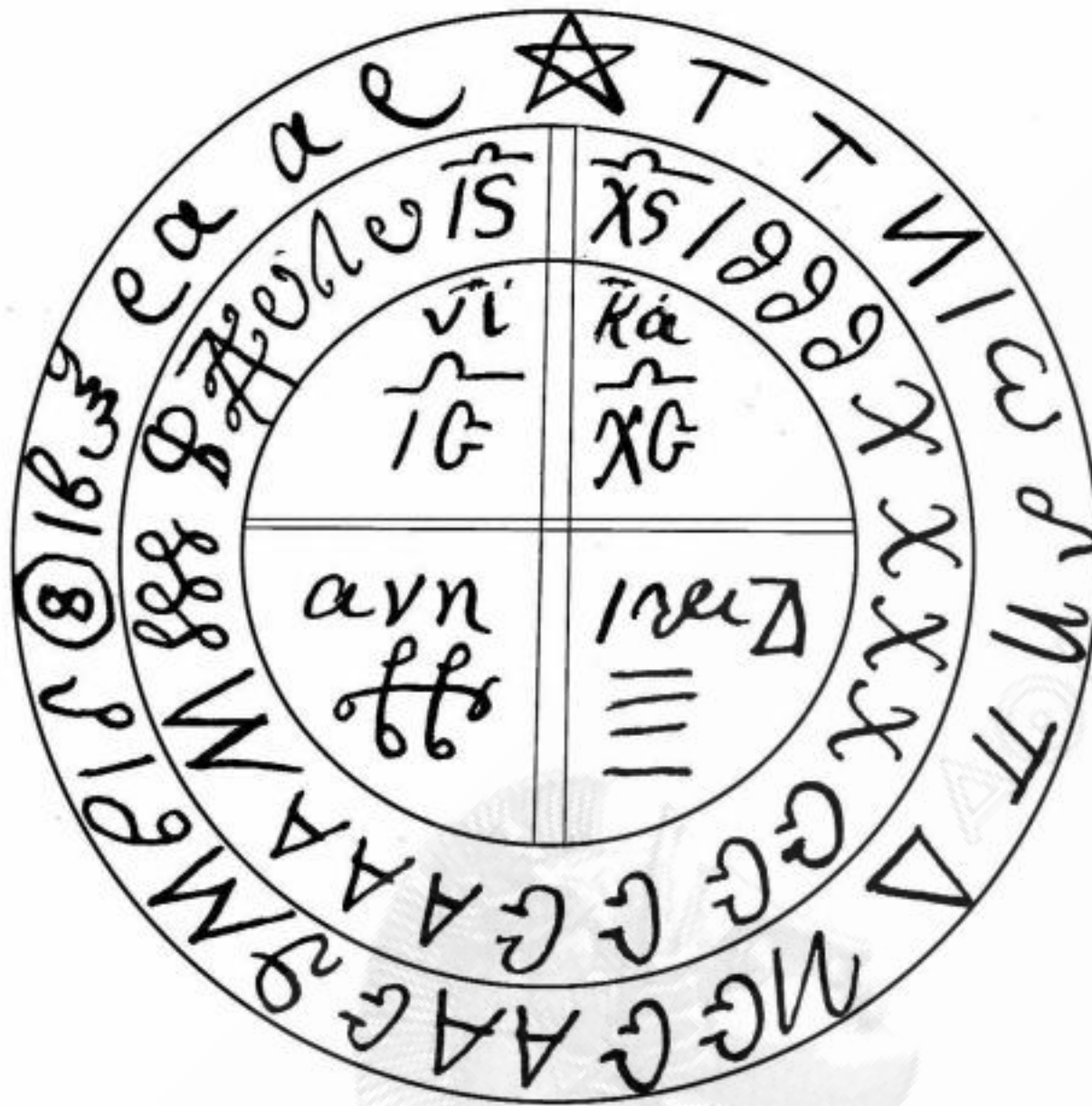
Τώρα πρέπει νὰ ἰδῆς καὶ ὅλην τὴν οὐσίαν περὶ τοῦ μαγνητισμοῦ. Πρέπει νὰ μάθῃς πῶς θέλεις νὰ μεταχειρίζεσαι. Διάβαζέ το καλὰ διὰ νὰ καταλάβῃς τὴν οὐσίαν του. Πρέπει νὰ κοιτάζῃς ἕναν ἀσθενῆν | καὶ τότες γράφεις τὰ χαρτία³⁹¹. Πρώτη ἡμέραν νὰ γράψῃς ἕνα (1), τὴν δεύτερη ἡμέραν 2, μόνον νὰ τοῦ κα-
 5 πνίσης, τὴν τρίτην ἡμέραν γράφεις τρία (3) τὴν ἡμέραν πρωῖ, μεσημέρι καὶ βρά-
 δυ πάλιν βλέποντας τὸν πάσχοντα καὶ ἐννοεῖς πῶς πρέπει νὰ τὸν μεταχειρι-
 σθῆς. Μὴν ἐπιθυμῆς νὰ μαγνητίζῃς νὰ ἀποκοιμηθῆ. Τοιοῦτοτρόπως κάνε μὲ τὰ
 χαρτία σὲ ὅ,τιδήποτε βλέπεις πῶς εὐρίσκεται ὁ πάσχων. Ἄν βλέπῃς καὶ εἶναι
 βαρεῖα βαρεῖα, χρειάζονται τρία (3) τὴν ἡμέραν, εἴτε δύο (2), εἴτε ἕνα (1). Μό-
 10 νος σου νὰ σκεπθῆς, χρειάζεται μεγάλην ὑπομονήν. Κοίταζε τὸ βιβλίον καλῶς
 νὰ μὴν κάνῃς λάθη, διότι εἶναι πολὺ σπουδαῖον αὐτὸ καί, χάριν Θεοῦ, ἰᾶται ὁ
 ἀσθενής.

Τέλος αὐτό. |

Ἐδῶ γράφομεν ἕτερον περὶ σεληνιασμοῦ. Τὰ κάτωθεν διάβαζε καλῶς, πῶς
 15 πρέπει νὰ μεταχειρισθῆς. Ἐρώτα πρῶτον μὲ ποῖον μέρος ἔπεσεν ὁ ἀσθενής,
 ὅταν πρώτη φορὰν τοῦ ἦλθεν ἡ ἀσθένεια αὐτή, νὰ μάθῃς καλῶς. Ὑστερον
 ἐρωτᾷς εἰς ποῖον μέρος ἦτον ἡ κεφαλὴ του, ἂν ἐνθυμοῦνται καὶ ἐὰν ἦν τὸ μέρος
 κοντά. Καὶ ὅταν μάθῃς, θέλεις νὰ τοὺς εἰπῆς νὰ τοῦ βαστοῦν καθαριότητα μεγά-
 20 λην. Ὑστερον τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ τὰ μανίκια νὰ κόψῃς, ὅσα ῥοῦχα φορεῖ ὅλα τὰ
 μανίκια τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ νὰ τὰ γείμῃς τζεχοῖ κεχοῖ, ὡς τὸ ἤξεύρετε. Ὑστερον
 νὰ ἔχῃς τρία καρφία (3) εἰς τὸν γύπτον καμωμένα ἔτοιμα καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς
 αὐτὸ τὸ μέρος ὅπου τοῦ ἦλθεν πρώτην φορὰν ἡ αὐτὴ ἀσθένεια. Νὰ κάμῃς ἕνα |
 396^v λάκκον, ὅσον εἶναι ὁ ἄνθρωπος μάκρος, φάρδος καὶ βάθος δυτικά, νὰ θάψῃς τὸ
 μανίκι αὐτό. Εἰς τὸ μέρος τοῦ νόμου τῆς κεφαλῆς θὰ καρφώσῃς τὸ ἕνα καρφί,
 25 εἰς δὲ τὴν μέσην ὀμφαλοῦ τὸ δεύτερον καρφί, τὸ τρίτον εἰς τοὺς πόδας, ἦγουν
 στὴν ἄλλην ἄκρην. Ἐνθυμοῦ καλῶς, πρῶτον στὴν κεφαλὴν, δεύτερον στὴν μέ-
 σην, τρίτον κατὰ τοὺς πόδας, καὶ νὰ τὸ θάψῃς καλὰ, ὥστε νὰ μὴν ἡμπορῆ εὐκο-
 λα νὰ εὐρεθῆ³⁹². Ὑστερον νὰ πάρῃς τὸν ἱερέα νὰ τοῦ διαβάσῃ τοὺς ἔξορκι-
 30 σμούς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἁγίων Ἀναργύ-
 ρων καὶ τρεῖς λειτουργίες τοῦ ἁγίου Σπυριδώνου, καὶ κάθε ἡμέραν ὅπου θὰ λει-
 τουργᾷ νὰ ἔχῃ ἐκεῖ τὸν ἀσθενῆ καὶ νὰ τοῦ διαβάσῃ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὰς τὰς
 397^r τρεῖς ἡμέρας | χωριστὰ εἰς αὐτὰς τὰς τρεῖς λειτουργίας καὶ ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ
 νηστεύῃ, πρῶτα ὁ Θεός, γίνεται καλὰ ὁ ἀσθενής.

Τέλος αὐτό.

7 οὗτος ὁ τρόπος cod.

Ἡ ἄνωθεν σφραγίδα εἶναι τοῦ σοφοῦ | Σολομῶντος διὰ μαγνητισμούς, ὅτι- 397^v
 δήποτε μεταχειρισθῆς εἰς κρίσιν ἢ κλέπτην, [δι' οὕτως] τὴν βαστάζει ἐπάνω του
 δὲν ἐμποδίζεσαι, μαγνητίζεται ὅπωςδήποτε. Περί κλεπτῶν³⁹³ μαγνητισμοῦ.
 Ἴδου ὁ τρόπος ὅπου θὰ μεταχειρίζεται ὁ ἴδιος ἢ ἓνας ἄνθρωπος, ἢ ὅσοι βρί-
 σκονται ἐκείνην τὴν ὥραν ὑποπτοι. Πάρε τὰ ὀνόματά τους, γράψε καὶ τὲς χα- 5
 ρακτῆρες αὐτές, πότισον ὅλους, καὶ ἀμέσως μαρτυροῦν, ὅποιος ἔκλεψεν. Ἴδου
 οἱ χαρακτῆρες, καὶ ἡ σφραγίς εἶναι ὀπισθεν.

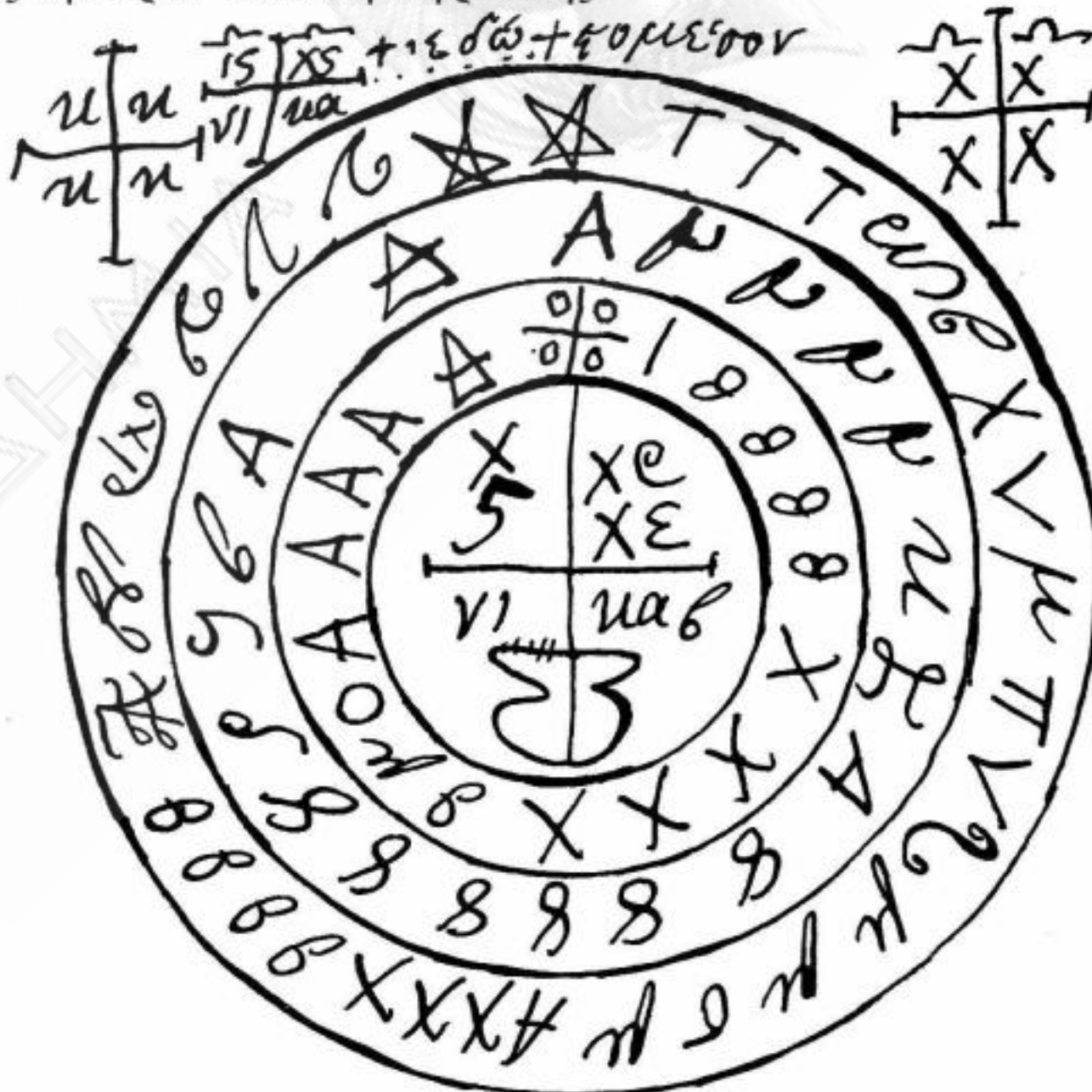
ρ λ ν ρ δ ζ ζ μ α ν μ

Ἡ ἄνωθεν ἀντικρινὴ βούλλα, ὅποιος τὴν ἐβαστάει καθαρὸς ἀπὸ παντὸς μο- 398^r
 λυσμοῦ, νὰ εἶναι γεγραμμένη | μὲ κιννάβαριν, μύσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον,
 εἰς τὰς 26 τῆς Σελήνης, δὲν φοβᾶται κανένα κακόν. Ἴδου ἡ σφραγίς: 10

Τέλος.

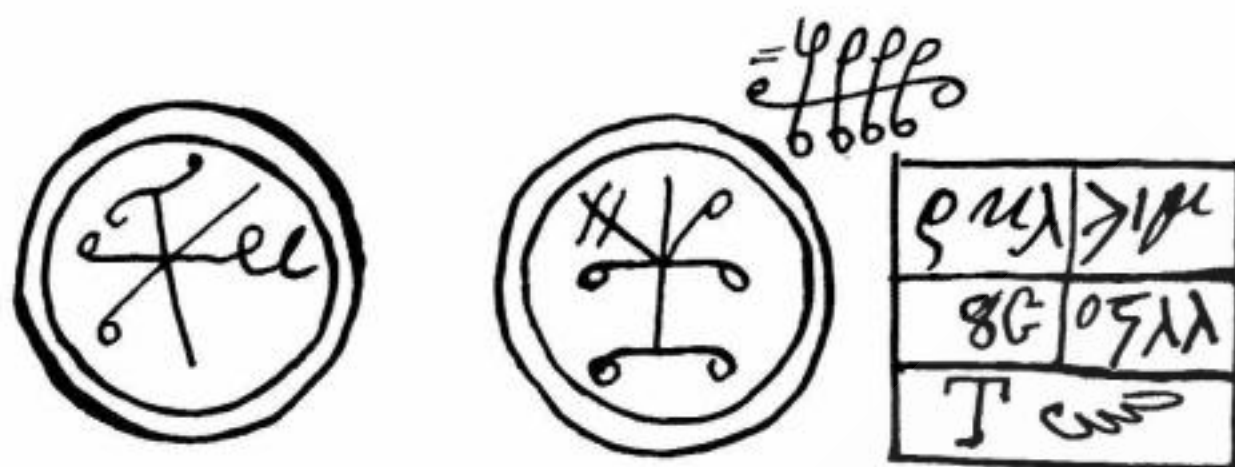
398^v Ἡ ὀπισθεν σφραγίδα τοῦ Σολομῶντος εἶναι χρήσιμη εἰς πολλάς περιστάσεις καὶ εἰς δικαστήριον καὶ εἰς μαγνητισμὸν καὶ διὰ ἀγάπην ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, εἰς πᾶσαν βοήθειαν εἶναι. Νὰ γράφεται μὲ κιννάβαριν, μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον εἰς τὴν ὥραν Ἡλίου ἢ Ἀφροδίτης.

Τέλος.

Ἐάν δέν ἤμπορῆ, ὅ,τι ζῶον εἶναι, γράψον εἰς τοὺς ὄνυχάς του αὐτὰ καὶ εὐθὺς κατουρεῖ.

Ἴδου οἱ ἄνωθεν τρεῖς σφραγίδες, ἀρχὴ Σολομῶν, μὲ τὸ κονδύλιν πρὸ τοῦ
 400^r ἔξορκισμοῦ. Ἐξορκίζει τοὺς δαίμονας καὶ ἔξορκισμοὺς τῶν ἀγγέλων καὶ χα-
 ρακτῆρας καὶ βάστα ἐπάνω σου. Δέν ἀγγίζει ἐπάνω σου καὶ δέν ἀγγίζει τίποτες,
 μαγνητίζεται.

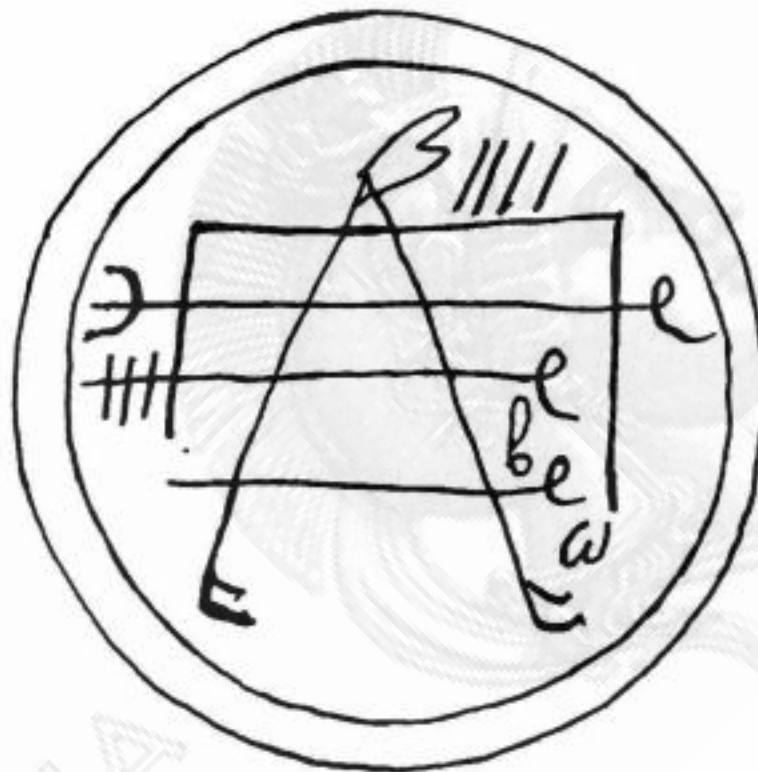
Ἴδου σφραγίς ἐάν θέλῃς νὰ ἀνοίξης πόρτα φυλακωμένων. Γράψε μὲ κρόκον,
 ῥοδόσταμον, κιννάβαριν, ὥρα Σελήνης εἴκοσι μία (21), ὥρα καιρός.

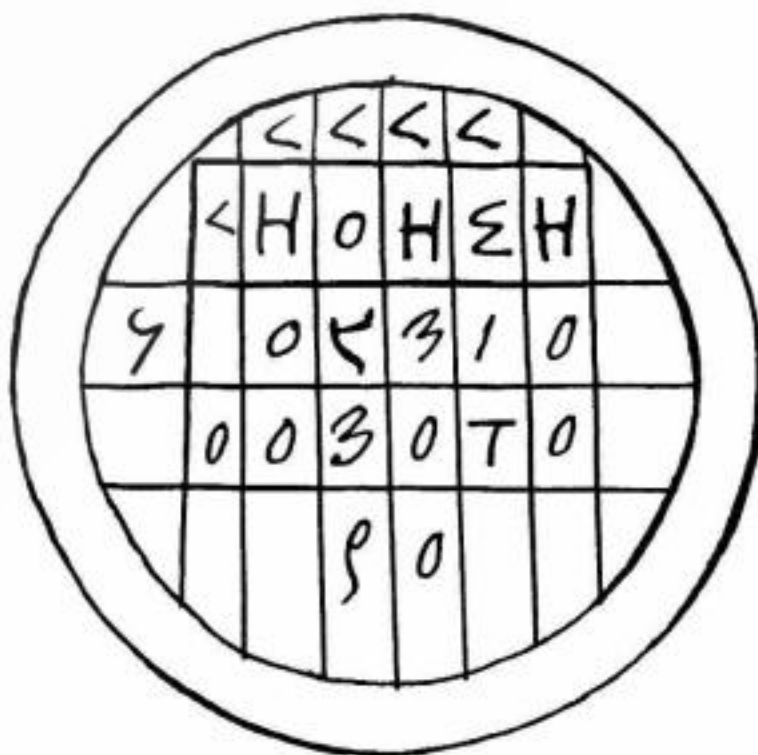
Ἴδου, ἐτούτη εἶναι ὠφέλιμη, δέν φοβᾶσαι θάνατον ξαφνικόν, οὔτε κακὸν
 ἄνθρωπον. Μὲ κιννάβαριν, ὥρα τοῦ Ἄρεως, ἡμέρα Τρίτη, ὥρας δύο (2).

Ἴδου ἡ βούλλα τῆς Ἀφροδίτης. Μεταχειρίζεται εἰρήνη. Γράψον αὐτὴν μετὰ κρόκον, μόσχον καὶ ῥοδόσταμον. Νὰ γράψῃς εἰς τὰς 27 τῆς Σελήνης. 400'

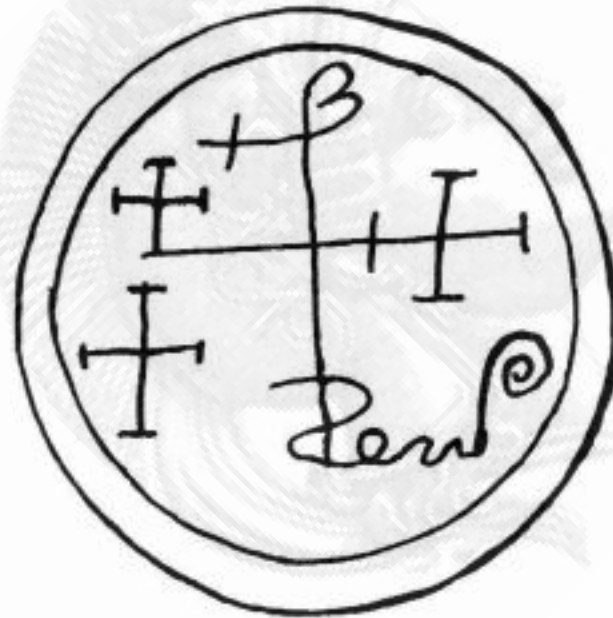
Ἴδου <ή> βούλλα τοῦ Σολομῶντος: ὅποιος τὴν ἐβαστάζει ἐπάνω του δὲν φοβᾶται πολέμους. Γράψον αὐτὴν μετὰ κιννάβαριν, μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον.

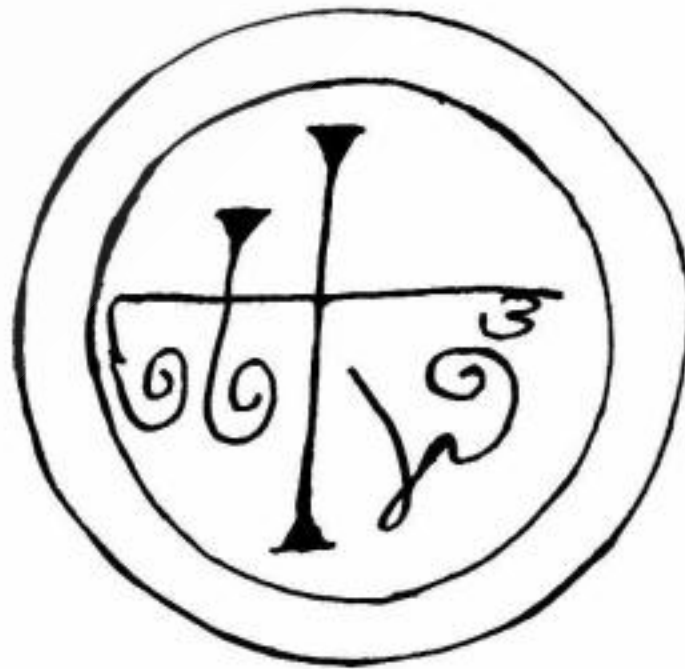
Γράψον αὐτὴν ὥρα Κρόνου, ἡμέραν Σάββατον, ὥρα πρώτην στὴν 21 τῆς Σε-
 401^ρ λήνης | μετὴν τὴν εὐχὴν τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ἴδου ἡ εὐχή:

Αβ ει ο ρ ρ ο σ δ δ ε ο β α
 ο ρ ο α β ει ο ρ ρ ο β α α
 α β δ δ ε ο ζ φ ο γ ο ρ ο τ ο
 τ ο τ ο ρ ο τ ο δ ε ο δ ε ο.
 (ὁ δ θ ν α)

Ἴδου ἡ βούλλα εἰς δρόμον καὶ πραγματείαν: Βάλε στὴν μελάνην κρόκον,
 5 ἡμέραν Πέμπτην, ὥρα Σελήνης, ὥρα τοῦ Διδύμου, Μάγιον μῆνα, ὥρα πρώτη νὰ
 μεταχειρίζεσαι.

401^ρ Αὐτὴ ἡ βούλλα εἶναι εἰς ἀφεντάδες· ὅπου καὶ ἂν πᾶς, εἶσαι ἠγαπημένος³⁹⁴.
 Τὴν αὐτὴν γράφεις μετὴν κιννάβαριν, ἡμέρα Σάββατον, ὥρα πρώτη τοῦ Κρόνου,
 ὥρας δύο (2).

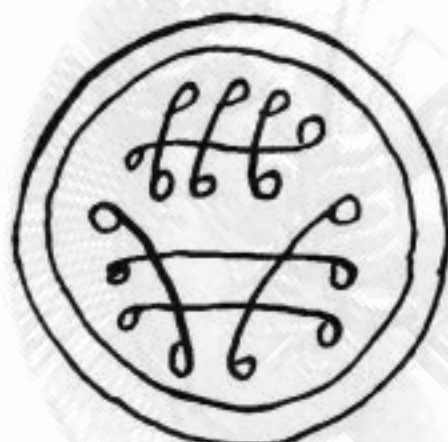

Ἴδου ἡ βούλλα τοῦ Σολομῶντος. Γράψον αὐτὴν εἰς τὰς εἴκοσι ἑννέα (29) τῆς
 10 Σελήνης. Ἐπαρον τὴν καρδίαν τῆς ἀλεπούς καὶ τὸν ἔμυαλὸν τοῦ κοράκου καὶ

βάστα τα ἑπάνω σου ὁμοῦ μὲ τὰς χαρακτῆρας καὶ τινὰς δὲν σὲ βλέπει ποτές. Θέλεις νὰ ἴ τὴν ἐγράφησ με τὰ γράμματα, νὰ εἶναι κιννάβαριν, ῥοδόσταμον, κρόκον καὶ μόσχον. Τὰ ἀπέξω νὰ εἶναι μαῦρα, ὁ κύκλος <ἄσπρος>. 402^γ

Τὸ χαρτὶ νὰ εἶναι ἀγέννητον. Ποίημα τοῦ Σολομῶντος, ὁ,τιδήποτε θέλεις ἐνεργεῖ. Γράφον καλῶς. 5

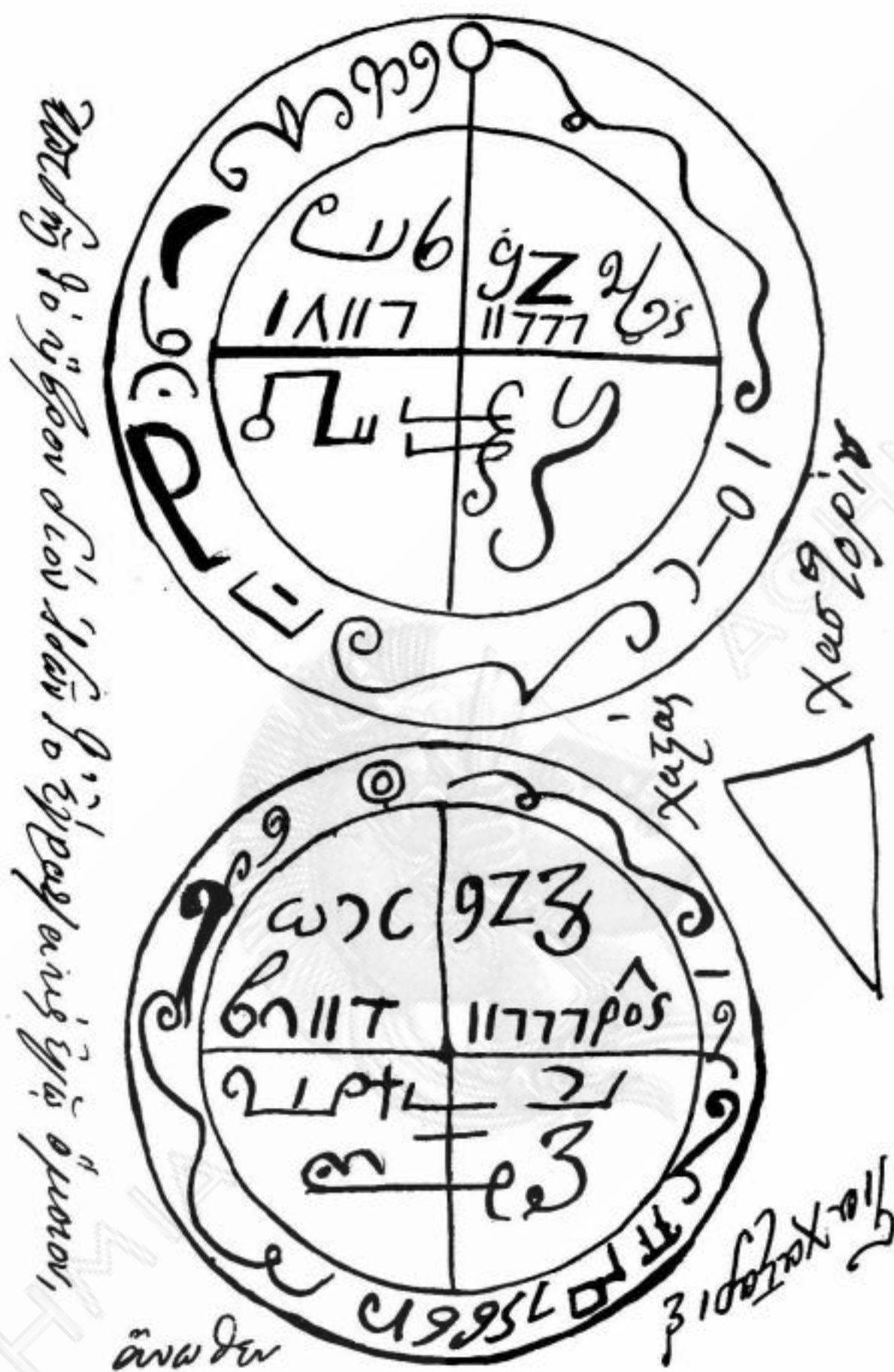
Τέλος αὐτῶν. ἰ

Περὶ εὐρέσεως θησαυρῶν

402^γ

Ἐὰν ἤξεύρης καὶ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἔχει θησαυρὸν τὸ μέρος ἐκεῖνον, νὰ εἶσαι ὅμως ἀσφαλισμένος. Ἴδου κάτωθεν σφραγὶς δύο. Τὰς καπνίζεις μοσκολίβανον, κιαφιρὶ καὶ καπνιὰ ἀπὸ दादी. Καὶ βάνεις πρῶτον εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς τὴν μίαν, καὶ τὴν ἄλλην τὴν φυλάττεις διὰ λόγου σου. Εἶτα ὑπάγεις εἰς τὴν κάμεράν σου μοναχός σου καὶ βάνεις ἓνα σενδόνη καθαρὸν καὶ βαστάεις καὶ τὴν σφραγίδα εἰς τὰ χέρια σου καὶ θυμιάζεις μοσκολίβανον, κιαφιρὶ καὶ दादी. Εἶτα διαβάζεις αὐτὰ τὰ ὀνόματα 1001 φορὰν, δηλαδή: “Βοτακάκοι, χαρτιτζάνη, Ὀρτιτζάνη”. 10

Οἱ σφραγίδες ἄνωθεν κάτωθεν.

403^r

403^v Διά να ανοίξης πόρτα στοιχειωμένη³⁹⁵, διάβασον τὰ κάτωθεν ὀνόματα ἑννεακόσιες ἑνενήκοντα ἑννέα (ἀριθμ. 999) φορές καὶ ἔρχονται ἑπτὰ (ἀριθμ. 7) πνεύματα καὶ τὴν ἀνοίγουν. Πρόσεξε ὅμως νὰ μὴν μιλήσης τελείως, διότι ἐχάθης, συγχρόνως δὲ νὰ θυμιάζης μὲ τοῦ θησαυροῦ τὸ θυμίαμα.

5 Τὰ ὀνόματα εἰσὶ αὐτά: “ἦχιν, ἦχιν, σικοτίρ, γιαλὴν, πεκουτίρ, γιαλὴν, τέρ-γιαλὴν, τζέλ, τζελμιχην, τζέλ τζελμιχίν, ἐτάτμιχιν, ἐτάτμιχίν, Βεχμί, Βεχμί, ζε-

404^r κατωρ, ζεκατωρ, χεά Αμιχίν, θακί, ταγιαλίν, ἐλετζελοῦς, ἐλσαχοι | τζηλοῦ, ἐλβαχάνου, γιασειήτ μεταταροῦμ”.

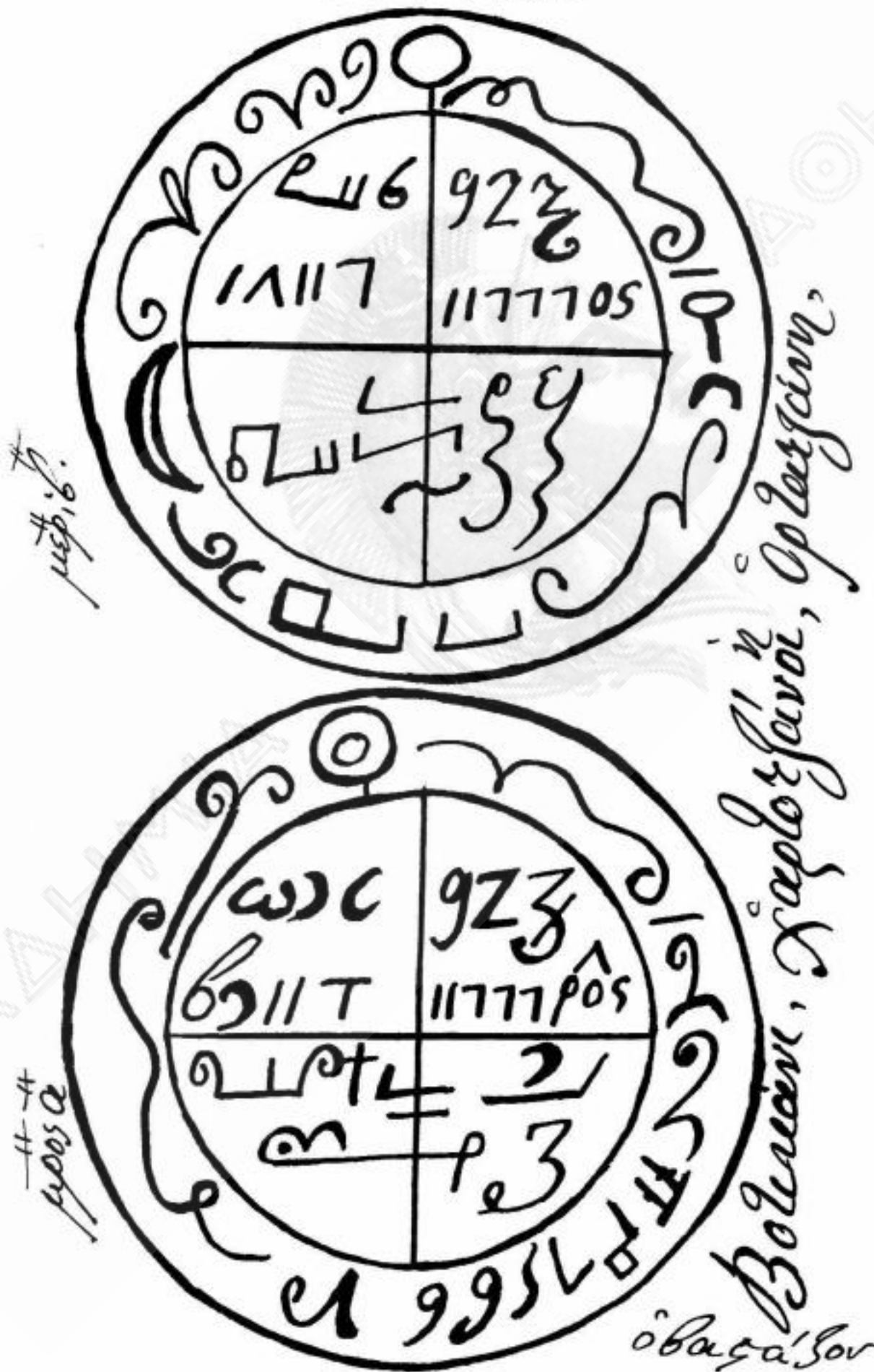
10 Γράψον καὶ τὸν παρόντα βεῦκον εἰς μολυβδένιον δακτυλίδιον νὰ τὸ φορῆς διὰ νὰ μὴν πάθης κακόν. Χαλάει καὶ στοιχεῖον. τζιάν κορί.

72	Σ	α	2
	Ξ	ο	ν
	Λ	ι	ε

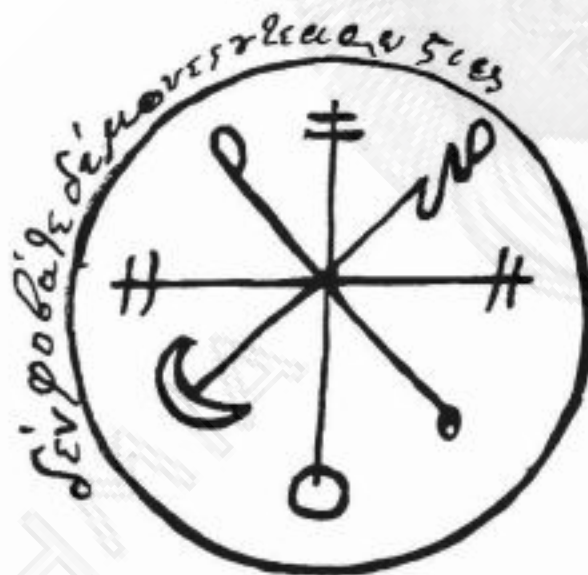
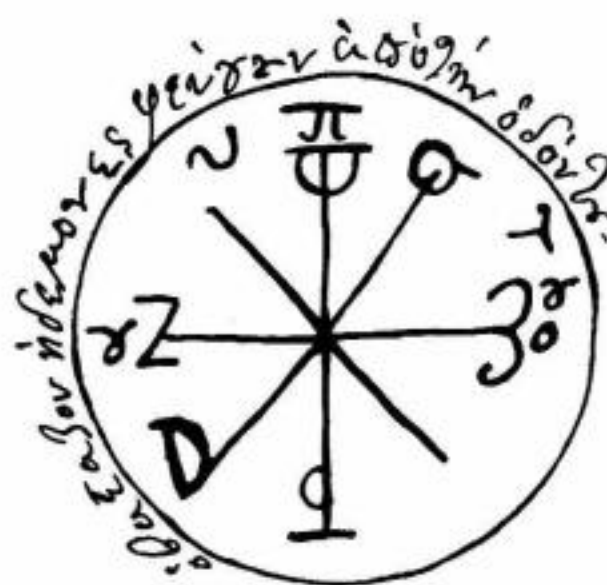
Διὰ νὰ χαλάσης στοιχεῖον, καθὼς λέγεις, διάβασον τὰ παρόντα ὀνόματα 1001 καὶ τὰ παρόντα 72 “τεβορτιά, μαποριά, σάλ σα πιά” τὸν 7 ΤΙ λα Ζαχορ, Τιαχορ, ἠνά, Ὅρονια, ῥαδιάμο, ἀφικῆς, ἀφυνές.

Ὅπισθεν εἶναι καὶ οἱ δύο σφαιραὶ, πρὸς χρῆσιν.

404^v

405r

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

405^v

αυτῶν ἐξίν η
βήξια τσο-
λομῶν τος μα
τὰ δρόμων.
δαμαξή μείδ' ἰς
ἀν' ἔμπρω χαρὰ αὐτῶν

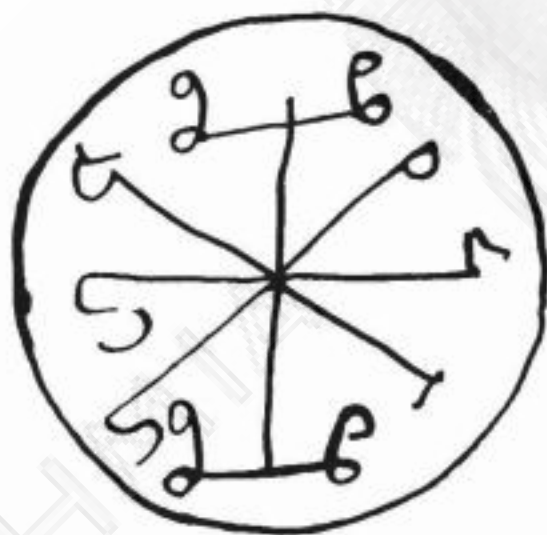
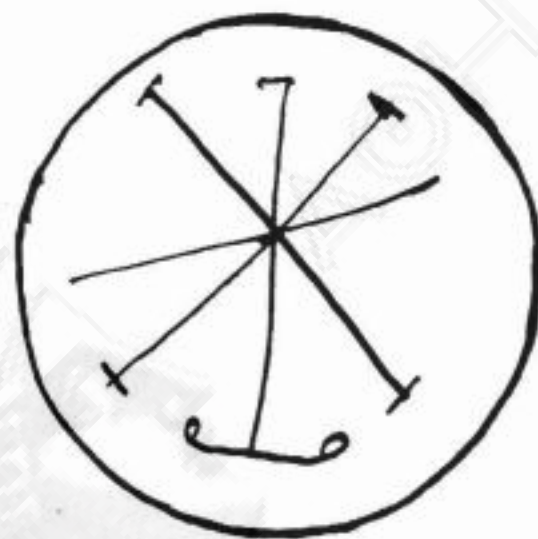
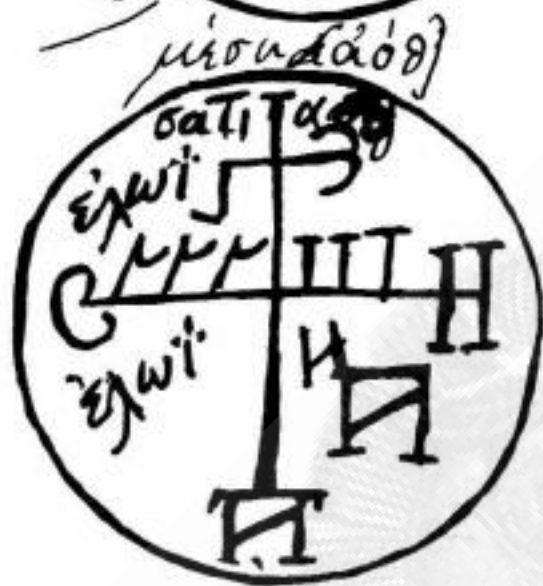
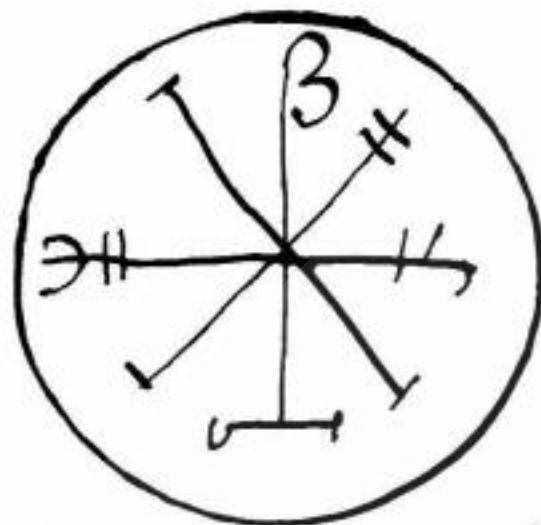
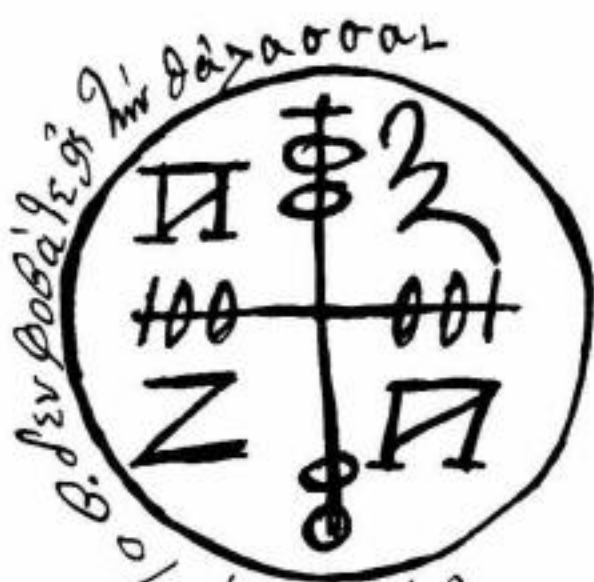
ρως.

Σ	Α	Τ	Ο	Ε	) μέδ' ὠ κῶ- μῆς νὰ ἦναι πῶν ὁ θες ἴσθη γῆδες,
Α	Ρ	Ε	Π	Ο	
Τ	Ε	Ν	Ε	Τ	
Ο	Δ	Ε	Σ	Α	
Σ	Ο	Τ	Α	Σ	

Ⓢ Ⓡ Ⓣ Ⓡ Ⓢ

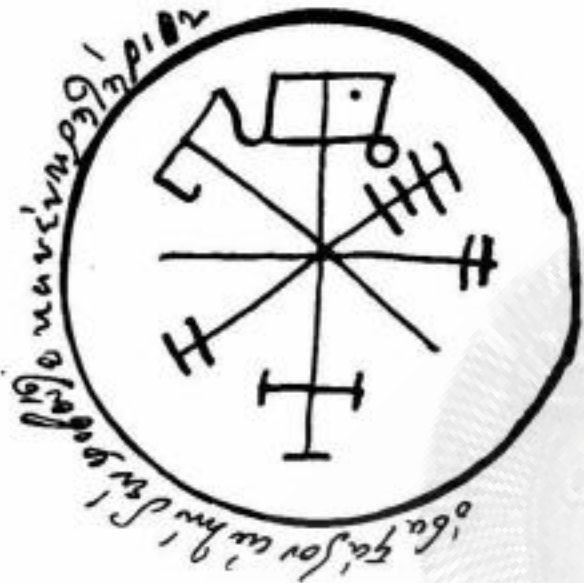
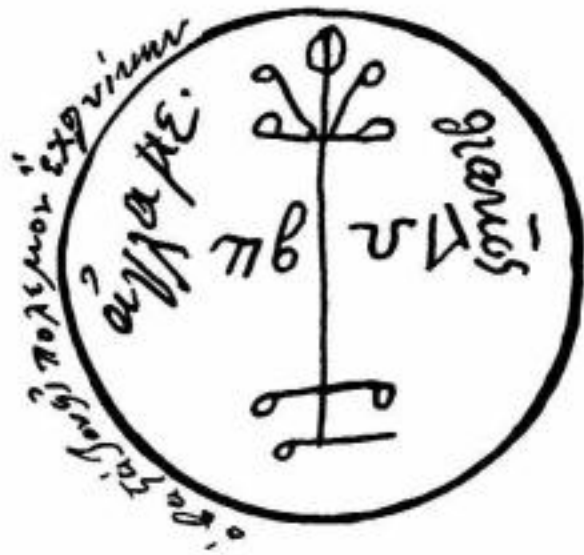
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

406^r

μνημονη 3022

406^γ

407^τ

Τέλος τῶν μεγάλων σφραγίδων τοῦ σοφωτάτου Σολομῶν, ὅπου ἐκ Θεοῦ ἔλαβε τὴν σοφίαν καὶ τὰ ἔγραψε πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὡς καθὼς καὶ τοῦ Λέων σοφοῦ καὶ προφήτου Ἰσδρά καὶ σοφοῦ Μέγα Πυθαγόρου. Οἱ κύκλοι τῶν ἄνωθεν σφραγίδων νὰ εἶναι πάντοτε μετὰ δύο κύκλους³⁹⁶. Οἱ κύκλοι μαῦροι, οἱ δὲ μέσα μετὰ μόσχον, κρόκον, ῥοδόσταμον καὶ μόσχον καθαρὸν νὰ γράφονται πάντοτε καὶ μετὰ καθαριότητα μεγάλην καὶ μετὰ νηστείαν, διὰ νὰ σᾶς βοηθεῖ. Ἡ ἄνωθεν χάρις τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ | δοθήσεται τοῖς σοφοῖς καὶ προφήταις, πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστοῦ. Ἀλλὰ πρὸ Χριστοῦ ἔγιναν αἱ μεγάλαι ἀστρονομίαι καὶ προφητεῖαι καὶ ὄχι μετὰ Χριστοῦ. Ἡ βίβλος ταύτη περιέχει μέσα μεγάλας ἀστρονομικὰς καὶ σοφικὰς ἐρμηνείας καὶ προφητικὰς, ἐρμηνείας δὲ πολλὰς καὶ ὠφελιμώτατες εἰς ἀσθενεῖς καὶ εἰς θησαυροὺς καὶ ἀστρονομικὰς ἐρμηνείας. |

408^r Διὰ νὰ σὲ ἔλθουν τρία εὐμορφα κοράσια, ἡγουν κορίτσια, τὸ μεσονύκτιον κατὰ φαντασίαν³⁹⁷: Ἐὰν θέλῃς νὰ πάρῃς δακτυλίδι διὰ νὰ κάμῃς ὅ,τι θέλεις καὶ 15 νὰ εἶσαι ἀφανής, πήγαινε ἡμέραν Πέμπτην τὸ πουργνὸ εἰς μίαν ἐκκλησίαν καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν στάσου νηστικὸς καὶ παστρικὸς ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν καί, ἀφοῦ νυκτώσῃ, πήγαινε εἰς τὸ σπίτιόν σου καὶ ἔχε καινούργιον παστρικὸν κρεββάτι καὶ βάλε καὶ τράπεζαν ἔμπροσθεν εἰς τὸ κρεββάτι σου μετὰ ἄσπρον καινούργιον 20 μανδήλι. Βάλε καὶ τρία ποτήρια ἐπάνω καὶ τρεῖς γαράφες γεμᾶτες κρασί καὶ 408^v πνισε μετὰ εὐμορφα θυμιάματα ὑποκάτω τῆς τάβλας. Ἐπειτα σῦρε εἰς τὸ | κρεββάτι νὰ κοιμηθῇς. Πρὶν ὅμως ὑπάγῃς, εἶπε τοῦτο: “Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι μετὰ ἡμᾶς, τοῦ ὁποίου ἡ παρθένος τῶν παρθένων ἦτον ἐγγαστρομένη καὶ μετὰ τοῦ ἁγίου ἀγγέλου χαιρετημένη καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο”. Ἐπειτα 25 εἶπε τὸν ψαλμὸν “ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου, πρόσχες” καὶ εἶπε καὶ “τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, τὸ δόξα Πατρὶ”. Ἐπειτα κάμε τὸν σταυρόν σου εἰς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπε “φύγετε ὅλαι αἱ ἐναντίαι μερίδες καὶ πονηρὰ κόμματα, ὀρκίζω σας, ὁ λέων ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἰούδα, τῆς ῥίζης τοῦ Δαυὶδ, ἀλληλουΐα”. Ἐπειτα λέγε ταύτην τὴν εὐχὴν “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ τοῦ ζῶντος υἱὲ καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ, 409^r παρακαλῶ τὴν χάριν σου νὰ με ἀνοίξῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὰ | ἐλέη σου εἰς ἐμέ. Ἐσὲ παρακαλῶ, ἐσὲ κράζω μετὰ τὰς ἰκεσίας μου. Εἰσάκουσόν με, Κύριε, καθὼς ἠξιώθη ὁ Μωϋσῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτως ἀξιώσόν με οὐρανοῦ, ἅγιε ἁγίων, ἵνα μένης μετὰ ἡμᾶς, τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς 35 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”. Καὶ τότε ἄρχιζε νὰ κοιμηθῇς γυρίζοντας ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ κρεββατίου σου ερετου εἴτε κρεῖτον κτα κρεῖτον εχοντους ἴτε ἰθες λιβορ ψάλατε τὸ φούμισμα τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος νὰ μετατρέψῃ τιν μοσεα τιν 409^v ταλμονος ταρμουκρον ἴπεν μουρε ἰτακριτιν ελόγους ἴτε ἰλιος λιβορ, ψάλατε τὸ 40 φούμισμα τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος νὰ μετατρέψετε | μοσεα τιν ταλμους ταρμουκρον ἴτε μρελουτρεῖτε λουβαρι μιτος ἴτε ἰμαρτορ ἴτε λαντορ, κακτορκου ἴτε ἰπαριτιτζο βετσειουνι σαρκιτας ἴσκει τοῦτο τὸ φουμιστὸν ἀδονα κιτου τριτζμπουσις

ὅπου τὸ οριορικα, καμτολ ιντε μπρισαουν τζουρια ζωσα ουρουήλ ιτεουρια..., νὰ ἔλθητε εἰς τοῦτο τὸ κράξιμόν μου, ἀμήν. Καὶ τότε θέλεις ἰδῆ νὰ ἔλθουν τρεῖς εὐμορφες κορασίδες μὲ ἀγγελικὴν ὄψιν γύρω τῆς τραπέζης νὰ φάγουν καὶ νὰ πίνουν. Ἐπειτα νὰ λέγουν ἀνάμεσόν τους, τί χάριν νὰ ἔχη ἐκεῖνος, ὅπου μᾶς ἔκαμε τοῦτο τὸ καλόν. Τότε παίζουν τὸ ζάρι εἰς τὴν μέσην τους καὶ ὅποιαν πέση τὸ | ζάρι, ἐκείνην σὲ δίδουν αἱ ἄλλαι δύο. Καὶ ἔτσι, ἀφοῦ παίζουν τὸ ζάρι, ἔρχεται εἰς τὴν μικρότερην τὸ ζάρι καὶ σοῦ τὴν δίδουν καὶ θέλεις τὴν ἔχη ἕως τὸ μεσονύκτιον νὰ κοιμηθῆ μαζί σου καὶ θέλει σὲ δώση ἓνα δακτυλίδι ἀκριβὸ νὰ τὸ φορῆς καὶ νὰ μὴν φαίνεσαι καὶ φύλαξέ το πολλὰ ἀκριβὰ, καὶ ὅταν θέλῃς, βάλε το καὶ σῦρε εἰς τὸ κρεββάτι σου μὲ τὴν κανδήλαν σου ἀναμμένην καὶ μὲ τὴν λαμπάδα τῶν Φωτῶν καὶ ἀναψον αὐτὰ ἐκεῖ εἰς τὸ κρεββάτι σου καὶ πάντοτε ἔρχεται ἡ κόρη.

Παραγγελία γενική.

ἽΟταν θέλῃς ὡς μαῖιστωρ νὰ κάμῃς τί πρέπει, νὰ εἶσαι καθαρὸς, νὰ πλυθῆς μὲ γλυκὸν νερὸν καὶ ἐνῶ πλύνεσαι νὰ λέγῃς: “Ἐπὶ πλεῖον | πλῦνον με, Κύριε, ἀπὸ τὲς ἀνομίες μου καὶ ἀπὸ τὲς ἁμαρτίες μου καθάρισόν με...”. Νὰ ἐνδυθῆς ἱμάτια λευκὰ ἀπὸ λινόν, νὰ ἐγκρατευθῆς ἀπὸ πᾶσαν τρυφήν πρωτύτερα, τόσες ἡμέρες, ὅσες ἀπαιτεῖ ἡ προᾶξις σου³⁹⁸. Ἐνῶ ἐνδύνεσαι τὸ ἱμάτιον, νὰ εἰπῆς τὴν ἀκόλουθον εὐχήν: “ἄγκο, ἀγκόρ! ἀμακόρ, ἀμιδές, θεοδονίας! ἀνιτόρ. Διὰ τῆς ἀξιότητος τῶν ἀγγέλων σου τῶν ἁγίων θέλω ἐνδυθῆ, Κύριε, τῆς σωτηρίας τὸ ἔνδυμα, ὅπως, ὅπερ ζητῶ, δυνηθῶ ἐκτελέσαι διὰ τὸ ὑπεράγιον ὄνομα τοῦ Ἄδωναῖ, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν”.

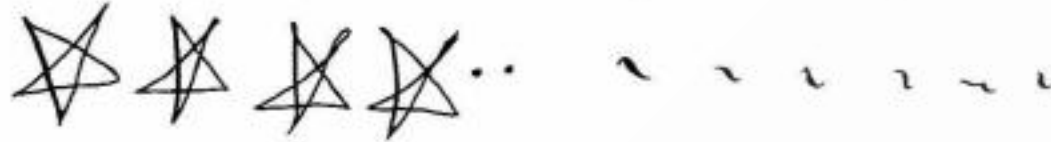
ἽΑφοῦ πλυθῆς καὶ ἐνδυθῆς, ἔχε ἀφόριον πήλινον ἀγγεῖον, διὰ νὰ βάλῃς τὸ κάπνισμα τοῦ κάθε πλανήτου καὶ νὰ | διαβάξῃς τὴν γενικὴν ταύτην εὐχήν τοῦ καπνίσματος: “Ὁ Θεὸς Ἄβραάμ, ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, εὐλόγησον τὰ εἶδη τῶν πλασμάτων τούτων, διὰ νὰ ἀποκτήσουν δύναμιν καὶ ἀρετὴν αἱ εὐωδαὶ αὐτῶν. Νὰ μὴ εἰσχωρέση ἢθελεν εἰς αὐτὰ οὔτε ὁ ὑπεναντίος, οὔτε κανέν εἶδος φαντάσματος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ σου, ὅστις ζῆς καὶ βασιλεύεις εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν”.

ἽΕτερον εἰς κεφαλόπονον

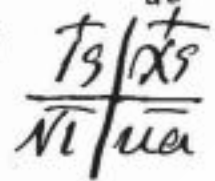
Εἰς κεφαλόπονον γράψε εἰς χαρτὶ καὶ βάστα τες εἰς τὸ κεφάλι σου. “Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. |

The image shows a handwritten magical formula. It consists of five stylized, vertical, wavy symbols on the left. To the right of these symbols are two rows of text. The first row contains five '#' symbols, each followed by the Greek letters 'σα' (sa), and then an equals sign. The second row contains four '#' symbols, each followed by the Greek letters 'σα' (sa), and then an equals sign.

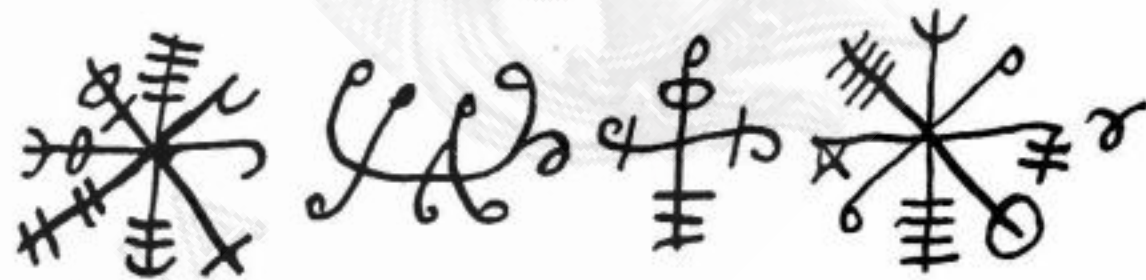
Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ πάναγνος αὐτοῦ μήτηρ,
 σα σα σα κεφαλὴ αὐτοῦ οὐκ ἐπόνεσεν οὐδὲ κατεβασία εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν
 ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν σ τ μ κ λ ο σ τ μ ν μ τ φ β θεοῦ ἀμήν. Ἐξαιρέ-
 5 τως τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
 τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας” καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἢ γυναικός”³⁹⁹.

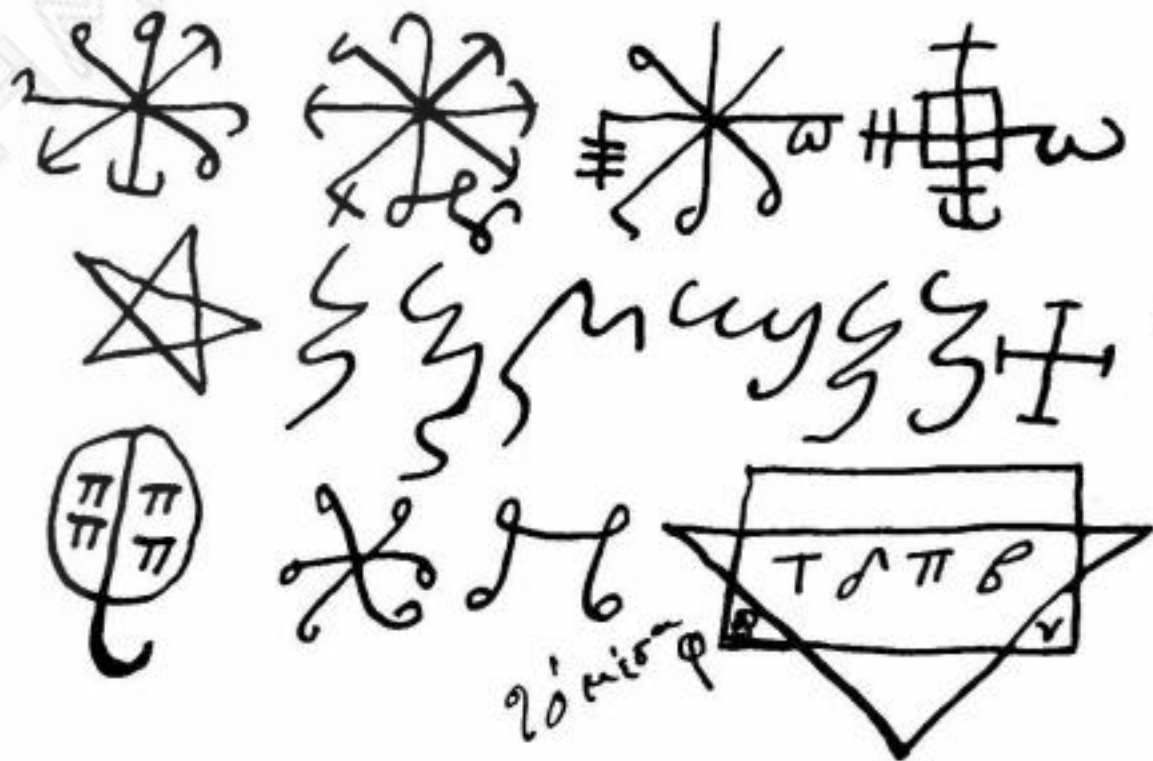
412^r Διὰ σεληνιασμένον καὶ πνευμάτων ἰ πονηρῶν φυλακτήριον καὶ τοῦ πολέμου.
 Γράψον τὴν σφραγίδα τοῦ Σολομῶντος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους⁴⁰⁰ καὶ τὰς χαρα-
 κτῆρας εἰς ἀγέννητον χαρτὶ καὶ βάστα ἐπάνω σου καὶ δὲν φοβᾶσαι νὰ πάθης κα-
 10 κόν. Γράψε ταῦτα μὲ κιννάβαριν, ζαφοράν, μόσχον καὶ ῥοδόσταμον

$\frac{13}{36}$ ὁ Χριστὸς μεθ’ ἡμῶν ἐστὶν σ τ μ ν κ λ σ τ μ ν μ τ φ β θ θεοῦ μεθ’ ἡμῶν ὁ
 Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός. Κύριε, υἱὲ Ἰησοῦ
 Χριστέ, βοήθησον τὸν δοῦλον σου (δεῖνα). Ἄγιοι ἄγγελοι
 15 βοηθήσατέ τον τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (δεῖνα) ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ
 ἀπὸ πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ πνευμάτων πονηρῶν.

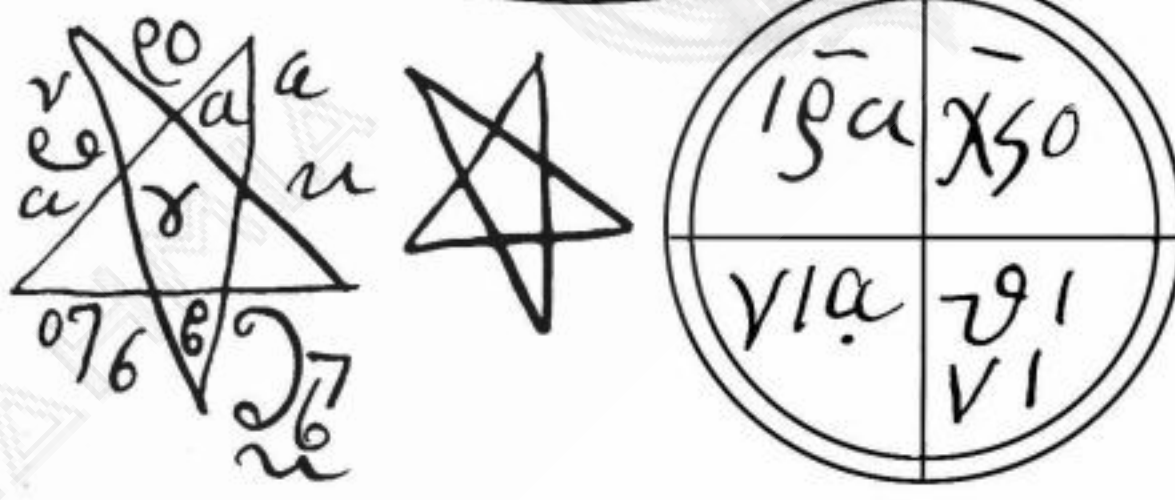
412^v

1 μήτε cod. 2 εἰσῆλθεν: ὡς ἦλθεν cod.

Νὰ κάμνης χαρτί ἴκυόνος καθὼς στὸ ἀριστερόν σου ποδάρι καὶ βάστα το καὶ πᾶσα χρονιά τῶν Φωτῶν ἡμέρα νὰ λέγης: “βαπτίζω σοι· πλάσμα καὶ κτῆμα τοῦ κύονος τοῦ ἀγεννήτου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν...”. |

413^r

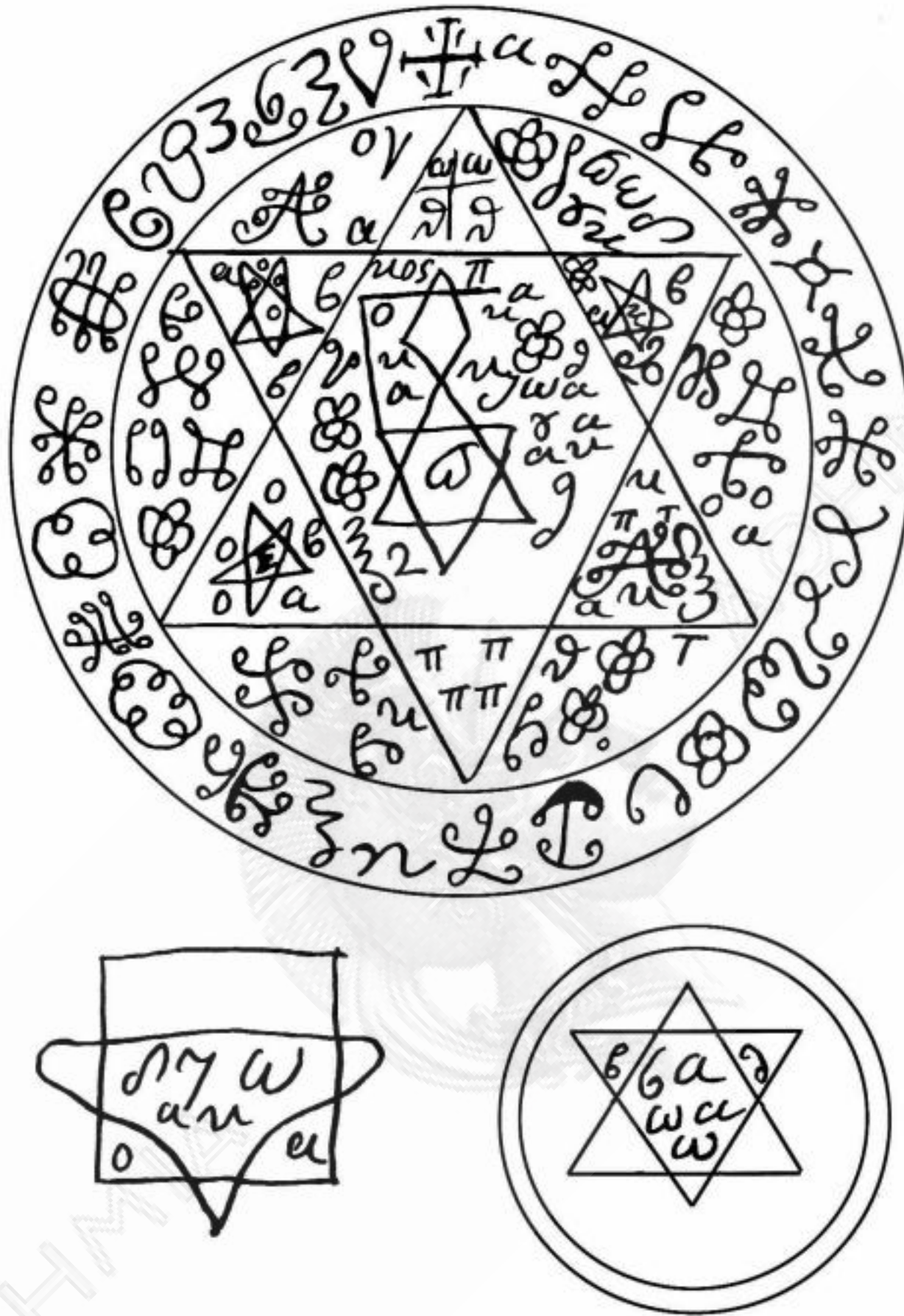

Ἐτούτην τὴ βούλλα νὰ τὴν βάλης εἰς τὴν μέσην τοῦ ἰ θησαυροῦ νὰ μείνη μιὰ βραδινιά. Ὑστερον νὰ στοχασθῆς καλά νὰ μὴν τὴν ἐβγάλης ἀπ' ἐκεῖ ἕως νὰ βρεθῆ ὁ θησαυρὸς καὶ νὰ τὲς γράφης μὲ ζαφορὰ καὶ μελάνη καὶ μόσχον καὶ μὲ ῥοδόσταμον καὶ νὰ προσέχης νὰ τὲς γράφης καθαρά, καλύτερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι ὄπισθεν ἐννοῶ. Εἰς θάνατον, φορὲς 1000 Κελεοῦμ μεάζ, ἀἶ, ἀλήλ, καἶ καρί, ἀππέν, βεφίλ κιάμετη σεφιάν, παράχ, ἐντικὰ Γαερχαμεράχ, ἐμην, ἐζήρνα μηνέ-ναφ.

413^v

10

Τέλος.

414^r

414^v Αὐτή εἶναι ἡ βούλλα τῆς εὐχῆς ὅπου εἶναι ὀπισθεν, ὅπου θὰ τὴν ἐβάξης | τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ εἰς τὴν μέσην τοῦ θησαυροῦ.

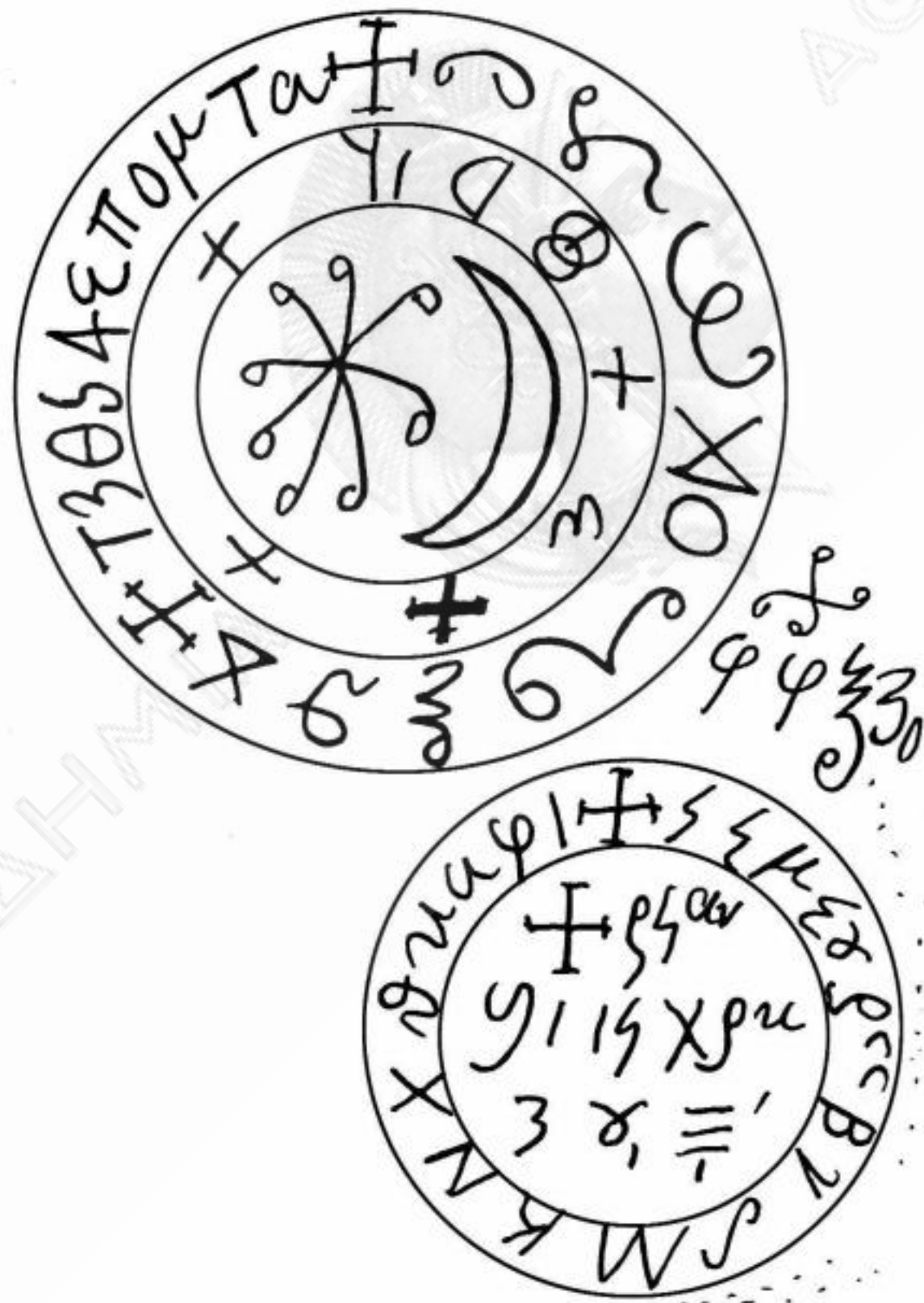
Ἴδου ἡ εὐχὴ τῆς Ἀφροδίτης

5 “Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ τῶν οὐρανῶν
καὶ ἐπουρανίων τεχνίτης, ὁ μακάριος καὶ ὁ διαμένων, ἐν ᾧ εὐλογῶ, προσκυνῶ
τὴν ὑπεράγαθον βασιλείαν σου. Εἰς γὰρ ὑπάρχων ὑγιαρχῶν καὶ τὸ τέλος καὶ σὲ
ὑπακούγει πᾶν κτίσμα ὄρατὸν καὶ ἀόρατον καὶ ἰδίως ἡ βασιλεία σου. Δὸς ἡμῖν
χάριν καὶ ὑπόκλινε τὸν ἅγιον πλανήτην, τὴν Ἀφροδίτην, ἐν ταύτῃ μου τῇ γραφῇ
καὶ σοὶ ἐπακολουθήσει, ἥμιμος στὰ τῶν ὀρέξεών μου ἐνθυμήματα ἀναφάνισον
10 ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι. Ὁρκίζω σε, Ἀφροδίτη, εἰς τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμὸν καὶ εἰς

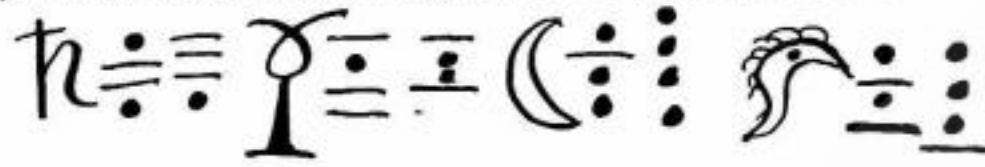
τὴν αὐτοῦ σοφίαν, τὴν αἰδίων μένουσαν, τοῦ παντουργοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὀρκίζω σέ, Ἄφροδίτη, ἔκλαμπρη καὶ ὠραιότατη, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα: Ἰκολασία, κναριοί, μούναδά, σοβαδα, μαλασὴ, ἀφροδισόν, ἡμελιῶ, λιματοπη, ἐθελας τιῶ, μαχλό, σανολασκά, προβατόθ, λιμαμέτριῶ, πογόστολε, βασσαραδω κηταριῶ. Ὀρκίζω σέ, Ἄφροδίτη, μετὰ τῆς δυνάμεώς σου, ἵνα ἐνεργήσης τὴν δουλείαν ταύτην, ἐν ᾧ ἐπιχειριζόμεθα εἰς εὐτυχίαν, ἀμήν, ἀμήν”⁴⁰¹. Πρῶτα νὰ διαβάσης τὴν εὐχὴν, ὕστερον νὰ βάλῃς τὴν βούλλαν εἰς τὴν μέσην τοῦ θησαυροῦ, δεμένη με κόκκινο μετάξι εἰς ἓν καλάμι⁴⁰². Καὶ νὰ τὴν θέσης μὴ Παρασκευὴ βράδυ, νὰ τὴν γράψῃς με κόκκινην μπογιά, ἤγουν με κιννάβαριν, ὡς καθὼς ἐρμηνεύει εἰς ὅλα ἡ τέχνη. Τέλος.

Γράψον αὐτὰ τὰ γράμματα ἐπάνω εἰς τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης⁴⁰³, τρίτη ὥρα τοῦ Ἄρη: ζεβουήλ, λαβερέφ, σαρποήλ, μερέ, ἔβεν. |

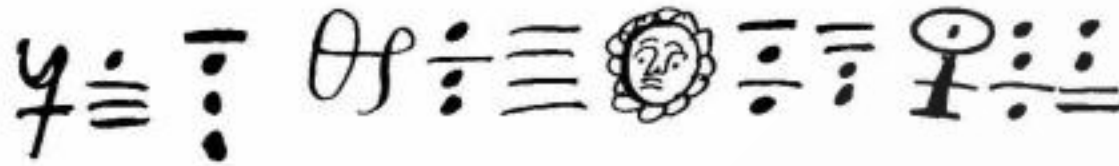

415v

Αὐτὰς τὰς δύο βούλλας νὰ τὰς γράψῃς εἰς τὲς πρώτες τῆς Σελήνης καὶ ὅ,τι θέλεις ἐνεργοῦν καὶ διὰ ὄφελος καὶ διὰ θάλασσα. Νὰ τὶς γράψῃς Πέμπτην ἡμέραν μὲ κιννάβαριν καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἐδῶ καὶ ἄνωθεν:

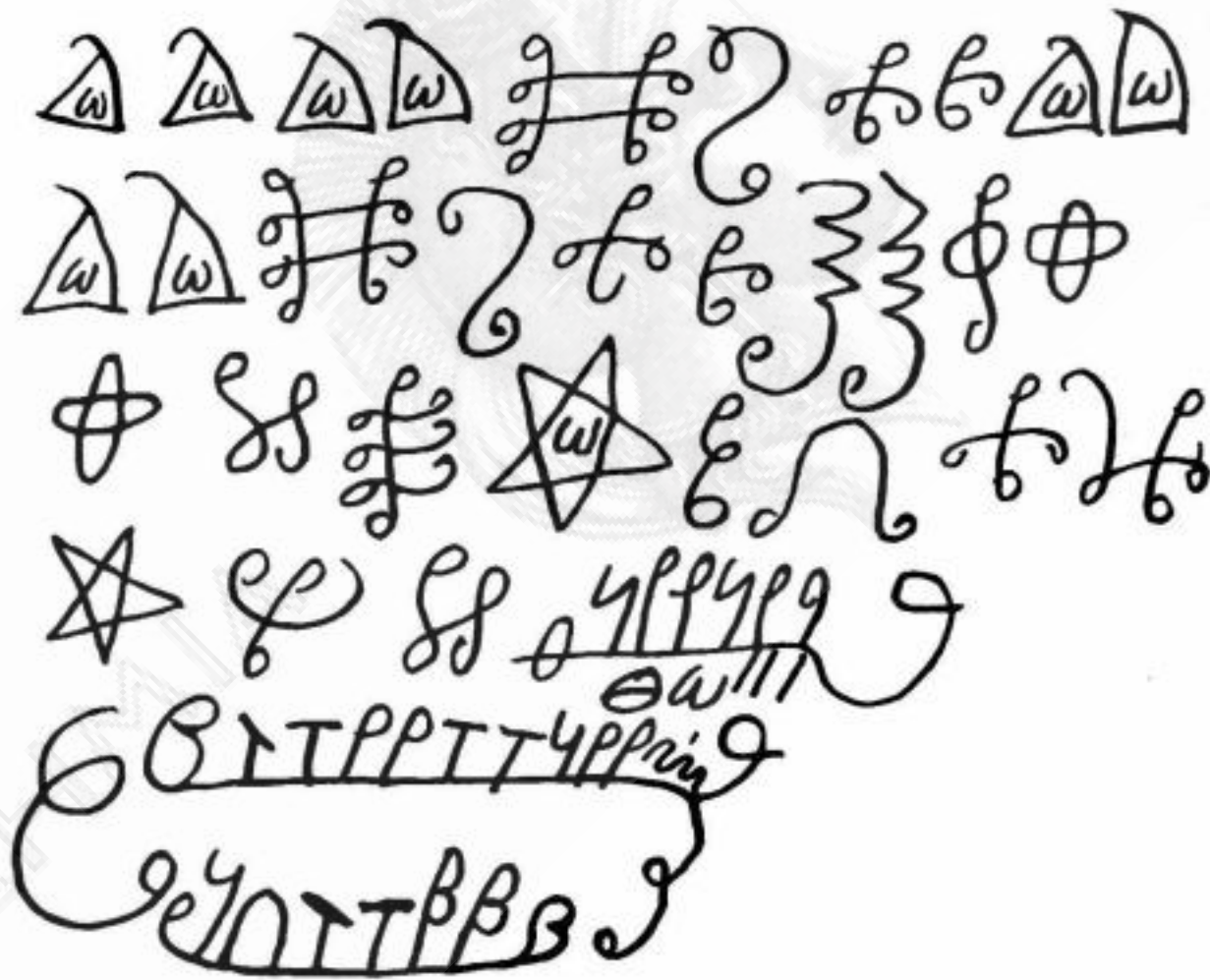

416^r

Τέλος.

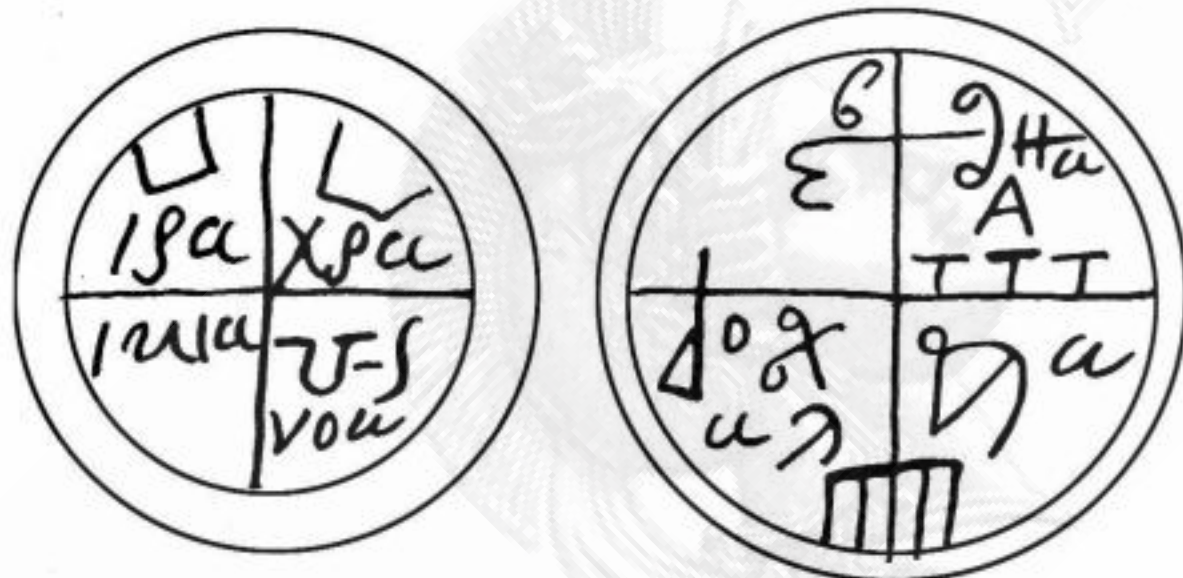
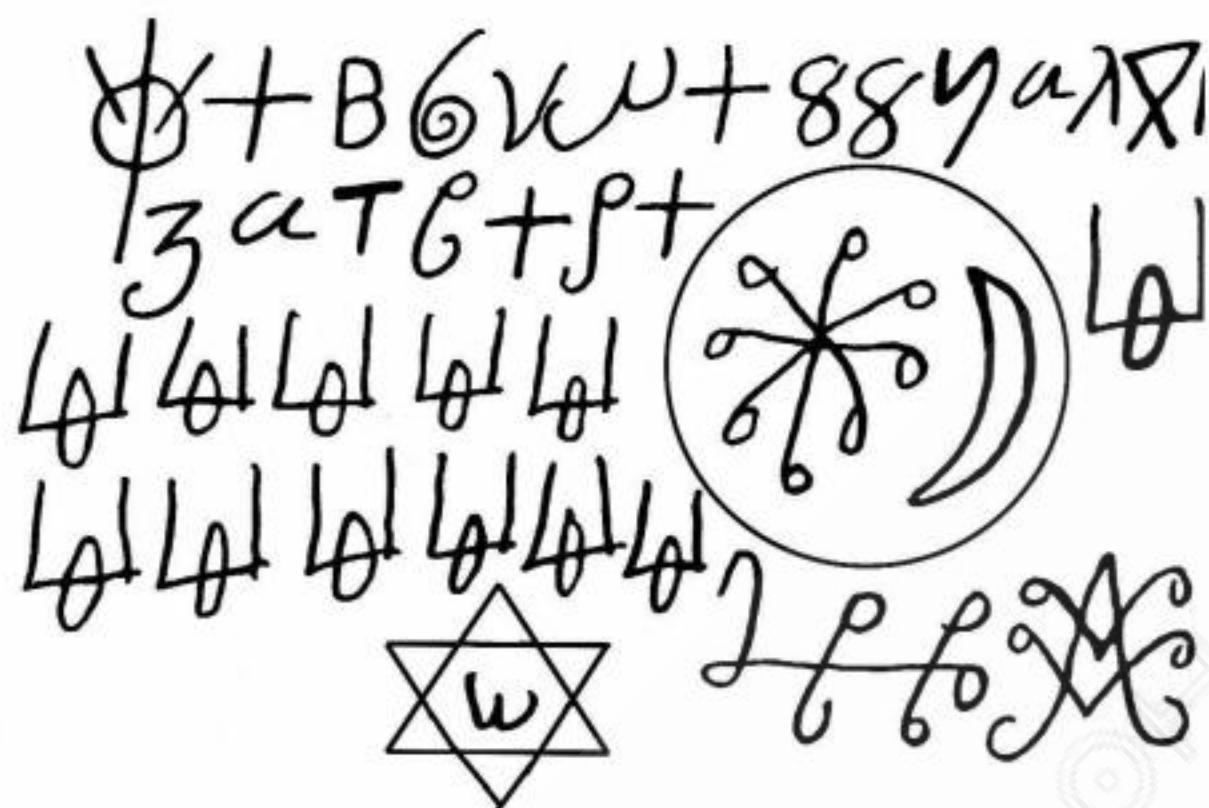
5 Αὐτὰ εἶναι διὰ ἐχθρούς, διὰ μάτια κακὰ καὶ διὰ νὰ δέσῃς γλῶσσαις τῶν κακῶν ἀνθρώπων. Νὰ τὸ βάλῃς εἰς τόπους ὅπου εἶναι οἱ ἐχθροί σου. Ἐάν ἴσως καὶ ἔχῃς καὶ κανέναν ἐχθρόν, νὰ τὸ βάλῃς εἰς τὴν πόρτα του. Ἴδου:

(γράφε τὲς δύο σφραγὶς μαζί μὲ τὰ σημεῖα).

Τέλος.

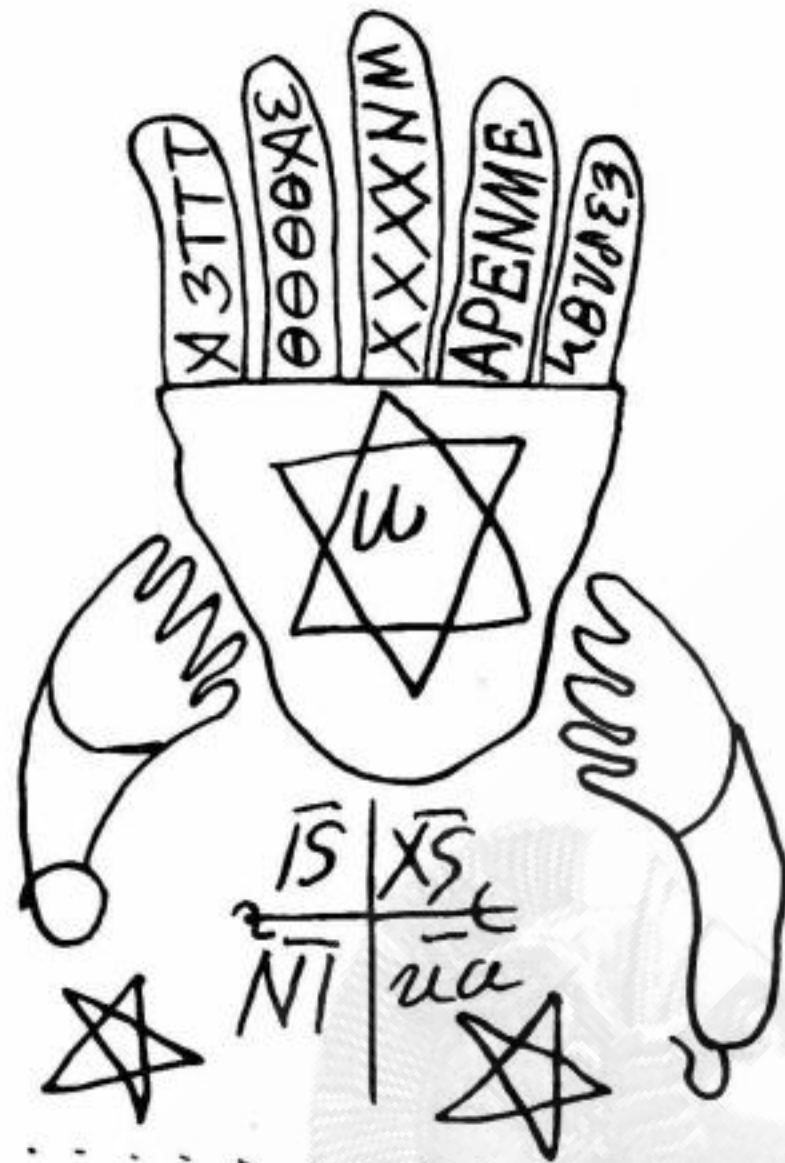
416^v 10 Ἐτοῦτα τὰ γράμματα διὰ ἐμπόριον καὶ ταξίδια καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐδικόν σου καὶ τῆς μητρὸς σου εἰς τὰς δέκα τρεῖς τῆς Σελήνης ἀκριβῶς.

Τέλος.

Εἰς σεληνιασμένον δίνεις τὸ ἄνωθεν καὶ ἰ τὸ βαστάζει εἰς τὸν τράχηλόν του καί, πρῶτα ὁ Θεός, ἰᾶται. Γράψον αὐτὸ μὲ κιννάβαριν, μόσχον, κρόκον καὶ ῥοδόσταμον, καὶ εἰς ἀνδρόγυνον ὅπου εἶναι δεμένον καὶ λύεται⁴⁰⁴. Γράφε καλῶς.

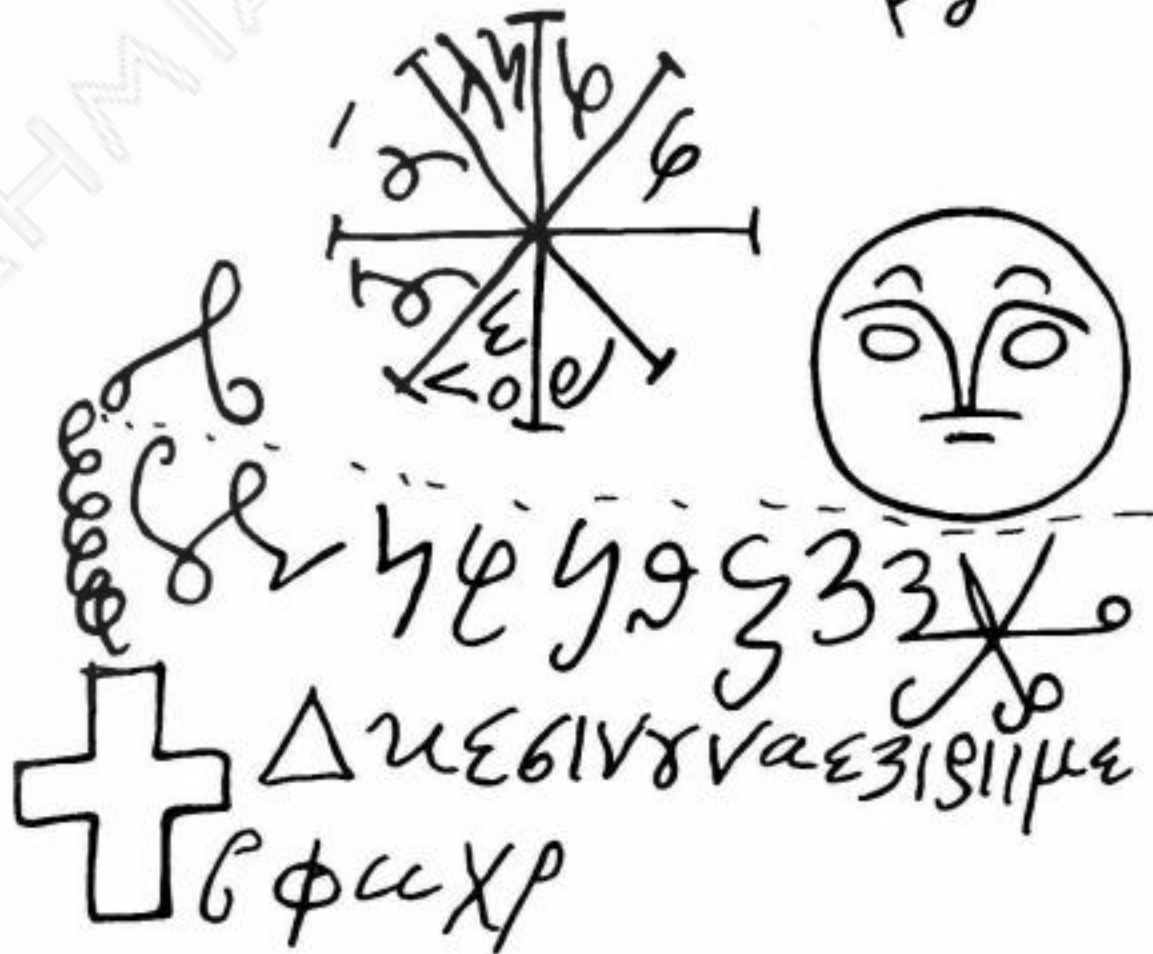
417^r

γωνραανθνακαθεχερ =
 = αωσμαδλζμητφθταμανχ =

ζμηθμνρτ ε ρ ι ρ

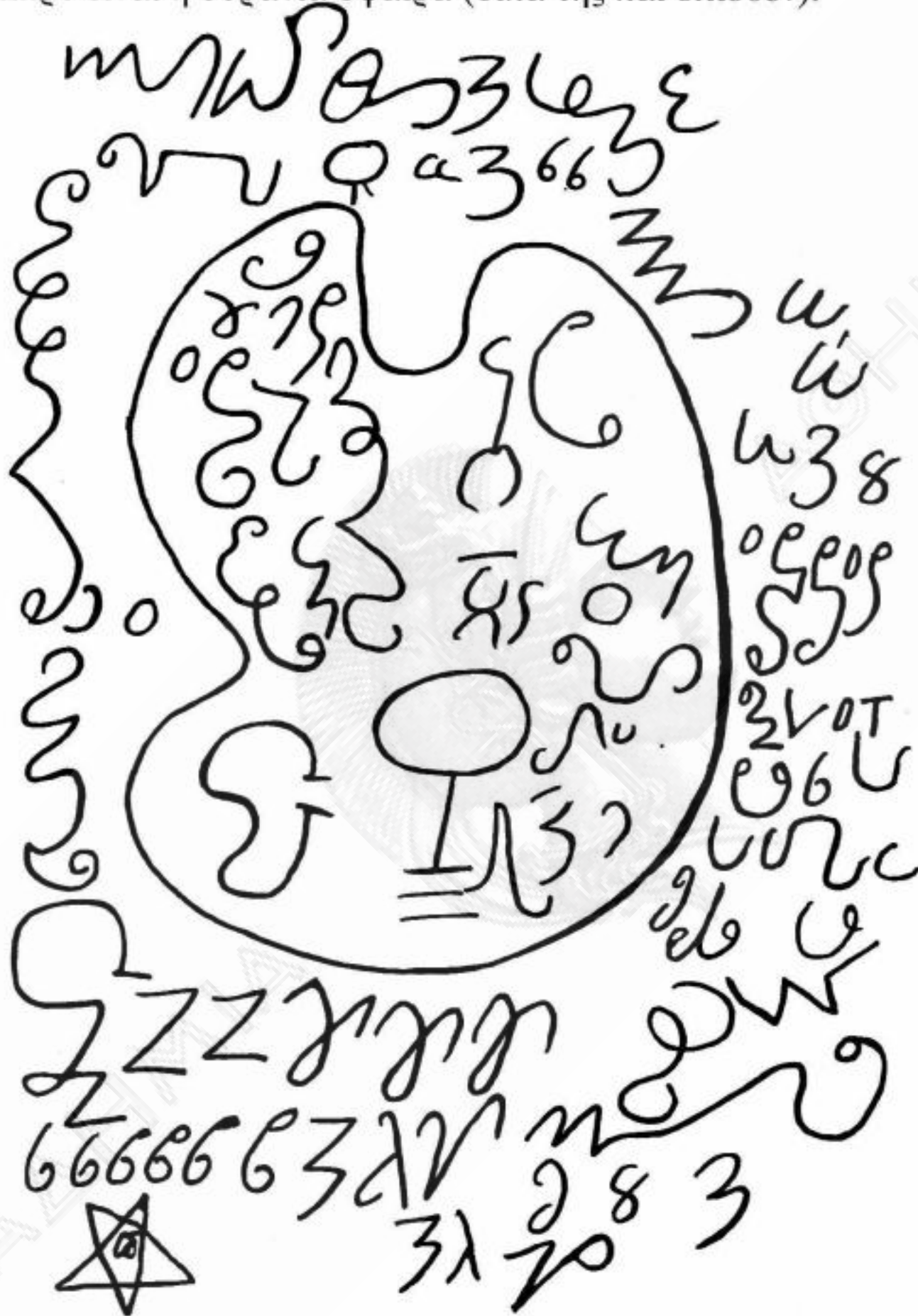
417

Γράφεις τρία (3) χαρτιά: τὸ ἓνα στὸ προσκέφαλον, τὸ ἄλλο στὴ μέση, τὸ ἄλλο ὑποκάτω μὲ κόκκινον μελάνι, κιννάβαριν καὶ ζαφορὰ καὶ μόσχον <καὶ> ῥοδόσταμον.

Ἡ ἀντικρυ εἶναι ἡ οὐράνια σφαῖρα (δικά της καὶ ὄπισθεν).

418^r

Αὐτὴν τὴν οὐράνιον σφαῖρα τοῦ Σολομῶντος. Νὰ εἰπῆς τὸ “μακάριος ἀνὴρ” ὅλον τρεῖς (3) φορές καὶ νὰ τὴν βάλῃς ὅπου θέλεις, καὶ ἂν εἶναι καὶ πόρτα, κά- με τρεῖς βουῖλλες καὶ βάλτες εἰς τὴν πόρτα καὶ ἀνοίγει. Γράφε καλῶς. 418^v

Κρόνος Π $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 γερφενη $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 όγαριυη $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 οεννηγη $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 Ιενιφω $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 Ψοζιξενι $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 Ξενλιω $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$
 οφωι $\frac{\cdot}{\cdot} \frac{\cdot}{\cdot}$

(μέ τὰ γράμματα ὀπισθεν εἶναι ἡ βούλλα γεγραμμένη)

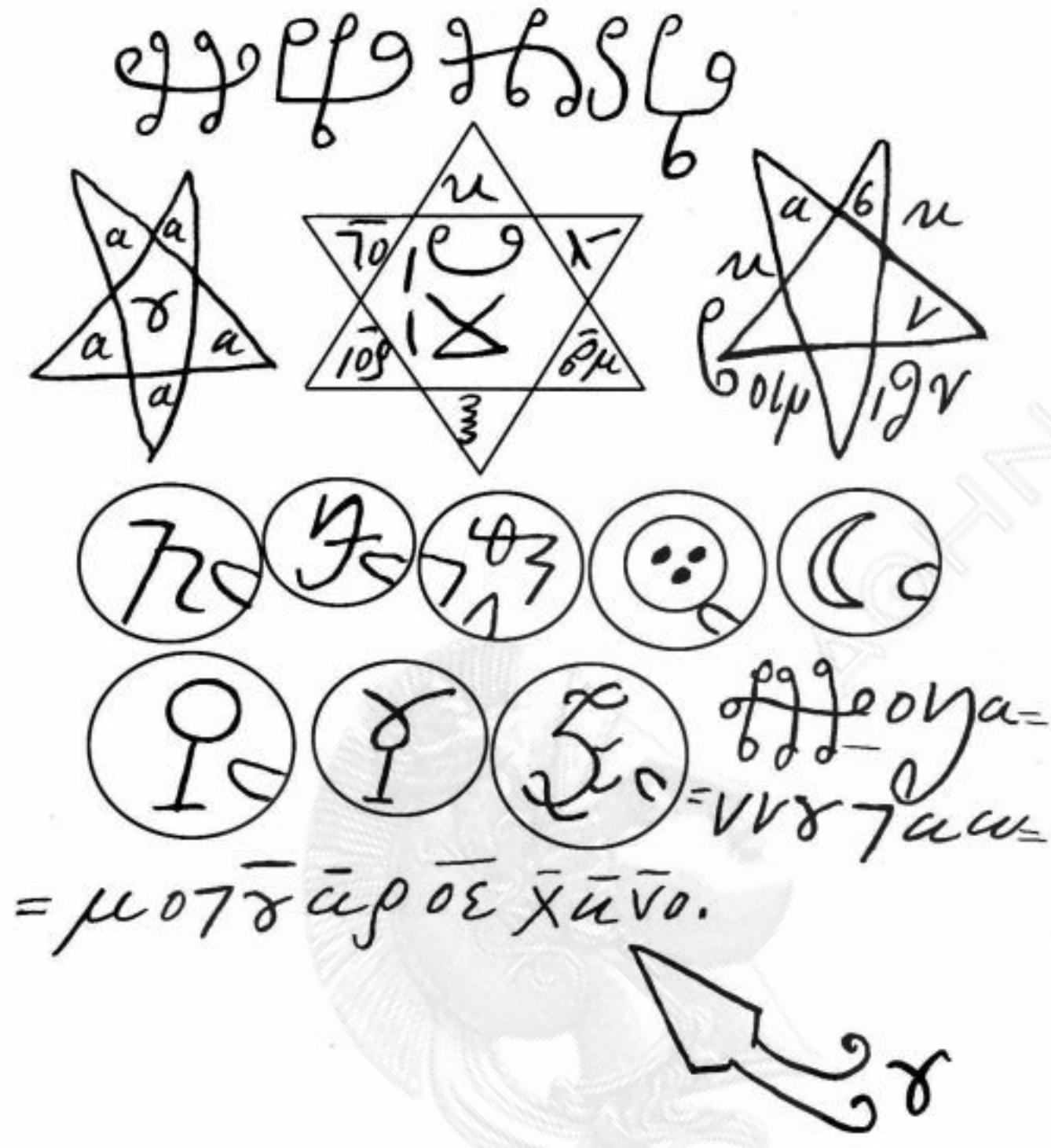
419^r Αὐτή ἡ ἄντικρυ βούλλα εἶναι τοῦ Σολομῶντος καὶ ἔχει ἑπτὰ (7) ἐνέργειες
 5 μεγάλες, καὶ ὅπου ἰ θέλεις ἐνεργᾶ καὶ νὰ τὴν βαστᾶς καθαρὸς ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρ-
 τίαν καὶ μὲ καθαριότητα ἀπάνω σου. Ἐνεργεῖ καὶ εἰς ποταμούς, ἂν βρεθῆς, καὶ
 νερόν, γράψε τὴν καὶ βούτησέ τὴν μέσα καὶ χάνεται τὸ νερόν καὶ περνᾶς⁴⁰⁵.

Τέλος τῆς ἄνωθεν σφαίρας.

Αὐτὲς τὲς χαρακτῆρες τὶς γράφεις καὶ τὶς βάζεις εἰς τὸ μαξιλάρι σου ὑποκάτω καὶ βλέπεις εἰς τὸν ὕπνον σου ὅ,τι θέλεις. Νὰ εἶσαι καθαρός. 419^ν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

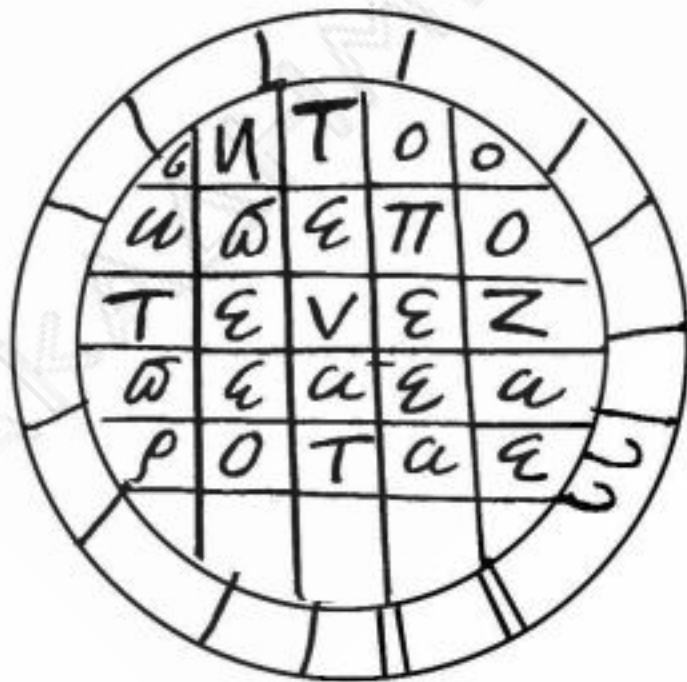

Ἐάν θε νά πᾶς εἰς κρίσιν, νά τις ἐπαίρωνης ἐπάνω σου.
Τέλος. |

420^r

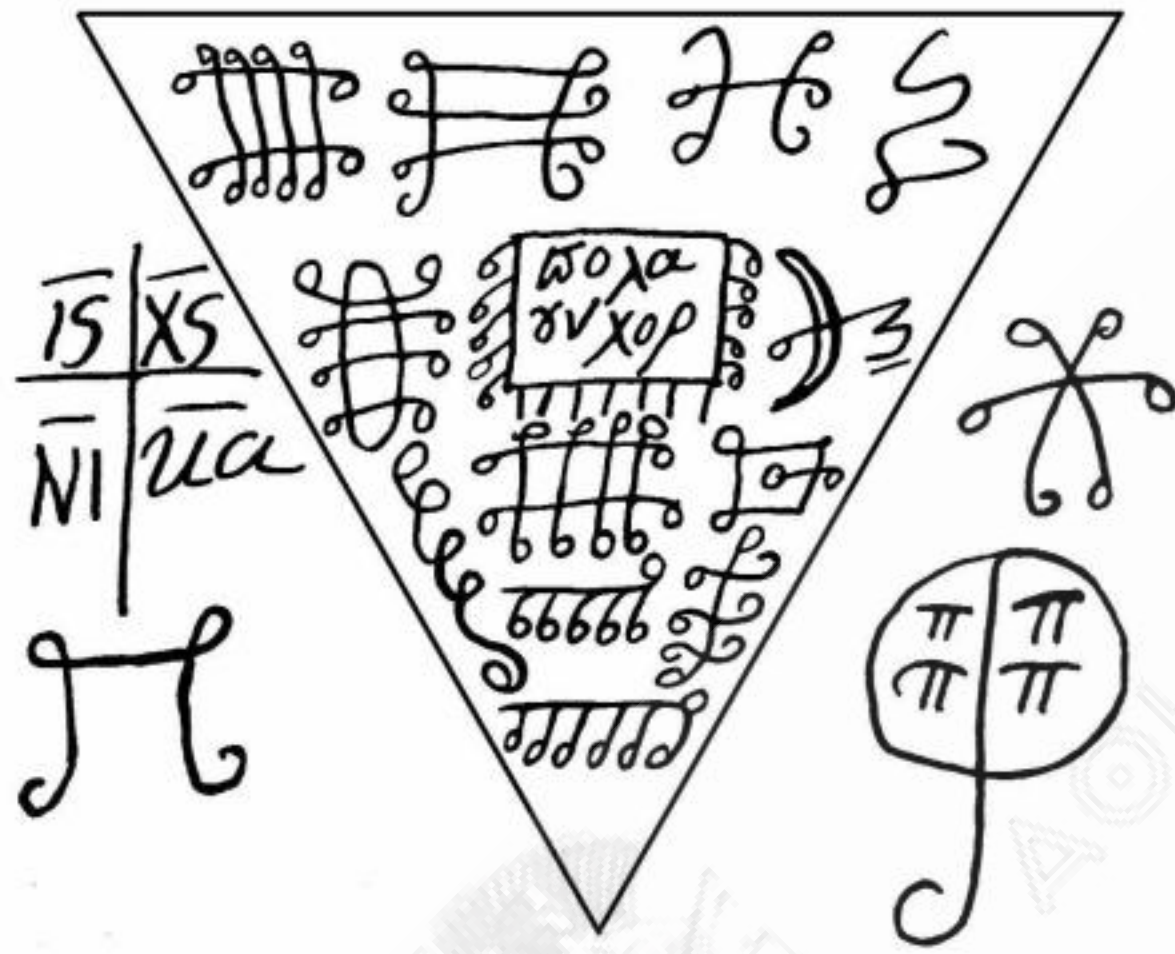
5

10

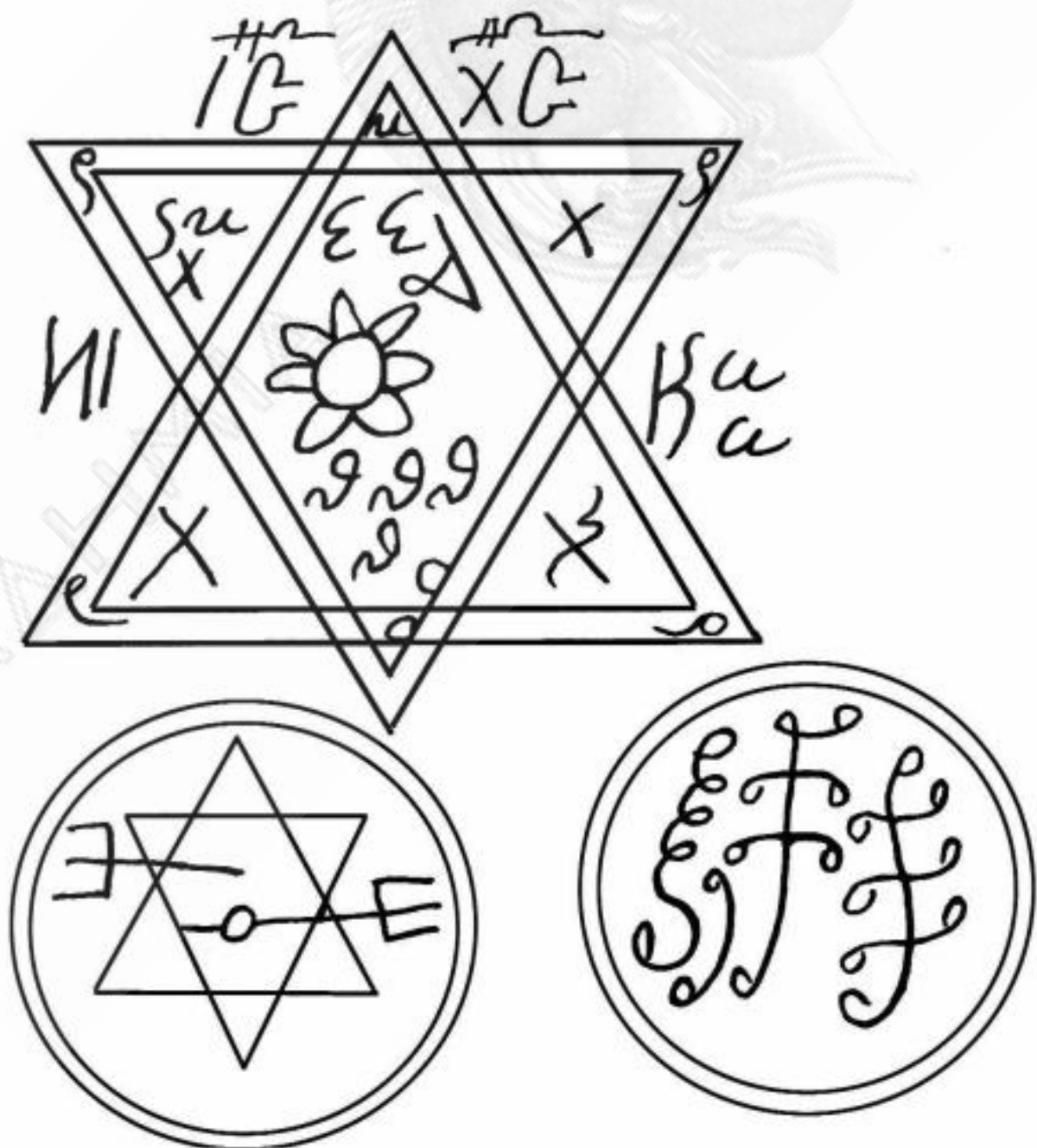

Αὐτὸ εἶναι <τὸ> φυλακτήριον τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος. Νά τὸ γράψης εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρη καί, ἂν ἔχη τὸ χαρτὶ μέσα εὐχὴ τοῦ Ἄρη, νά τὴν διαβάσης ἀπάνω εἰς τὸ φυλακτήριον, καὶ νά γραφτῆ εἰς ἀγέννητο χαρτὶ μὲ τὴν ὄπισθεν βούλλα. Γράφε καλῶς μὲ μόσχον, κιννάβαριν, ῥοδόσταμον.

420^v

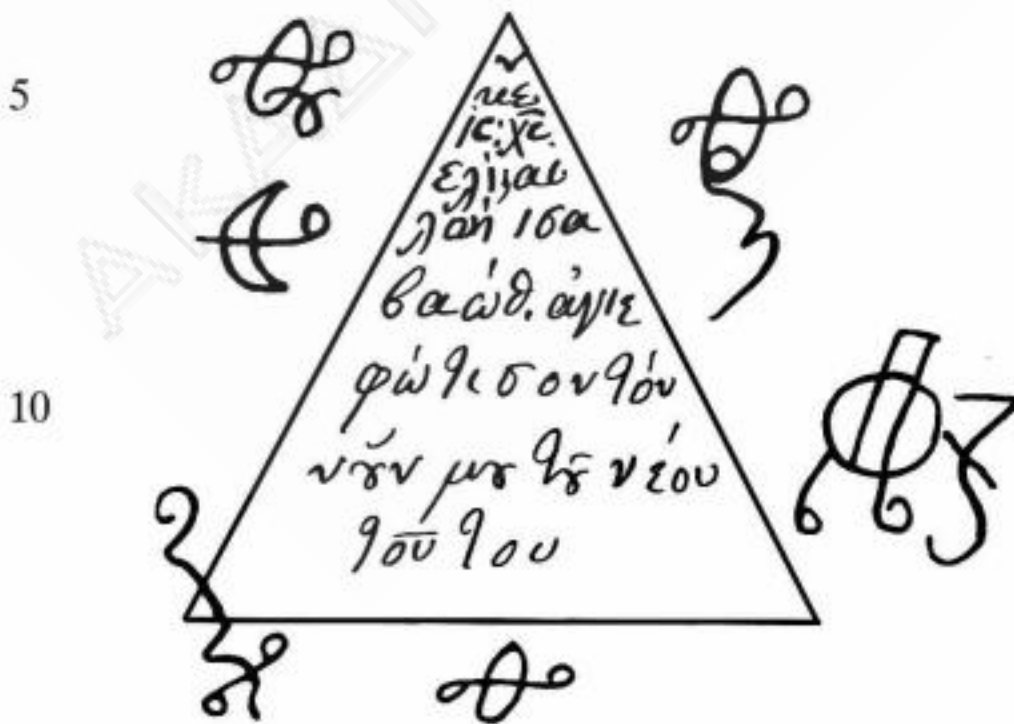
μβαννινονωδωδρρζζ7μκζε
 βωηλααχο κογζοθηθζανθς
 γνωτδωθςοζανθςνω 707
 τωχωρτβνακνωδουωζ
 ρναζαβνωκνυυν,

Τέλος. |

421^r Διά άνθρωπον να μην τον πιάνη τὸ μάτι⁴⁰⁶, γράψον αὐτὰ καὶ τὸ ὄνομά του καὶ τῆς μητρός του.

$\frac{\#}{15}$	$\frac{\#}{\chi 5}$	$\frac{\tau}{\sigma}$	$\frac{\tau}{\pi}$	$\frac{\sigma}{\sigma}$	$\frac{\sigma}{\sigma}$	$\frac{\theta}{\theta}$	$\frac{\chi}{\chi}$
$\frac{\bar{\nu} \bar{\iota}}{\bar{\nu} \bar{\iota}}$	$\frac{\bar{\kappa} \bar{\alpha}}{\bar{\kappa} \bar{\alpha}}$	$\frac{\sigma}{\sigma}$	$\frac{\pi}{\pi}$	$\frac{\sigma}{\sigma}$	$\frac{\sigma}{\sigma}$	$\frac{\theta}{\theta}$	$\frac{\chi}{\chi}$
$\frac{\tau}{\tau}$	$\frac{\rho}{\rho}$	$\frac{\pi}{\pi}$	$\frac{\alpha}{\alpha}$	$\frac{\mu}{\mu}$			
$\frac{\tau}{\tau}$	$\frac{\rho}{\rho}$	$\frac{\pi}{\pi}$	$\frac{\alpha}{\alpha}$	$\frac{\mu}{\mu}$			
	$\frac{\phi}{\phi}$	$\frac{\bar{\iota} \bar{\sigma}}{\bar{\iota} \bar{\sigma}}$	$\frac{\bar{\chi} \bar{\rho}}{\bar{\chi} \bar{\rho}}$				
	$\frac{\phi}{\phi}$	$\frac{\bar{\nu} \bar{\iota}}{\bar{\nu} \bar{\iota}}$	$\frac{\bar{\nu} \bar{\alpha}}{\bar{\nu} \bar{\alpha}}$				

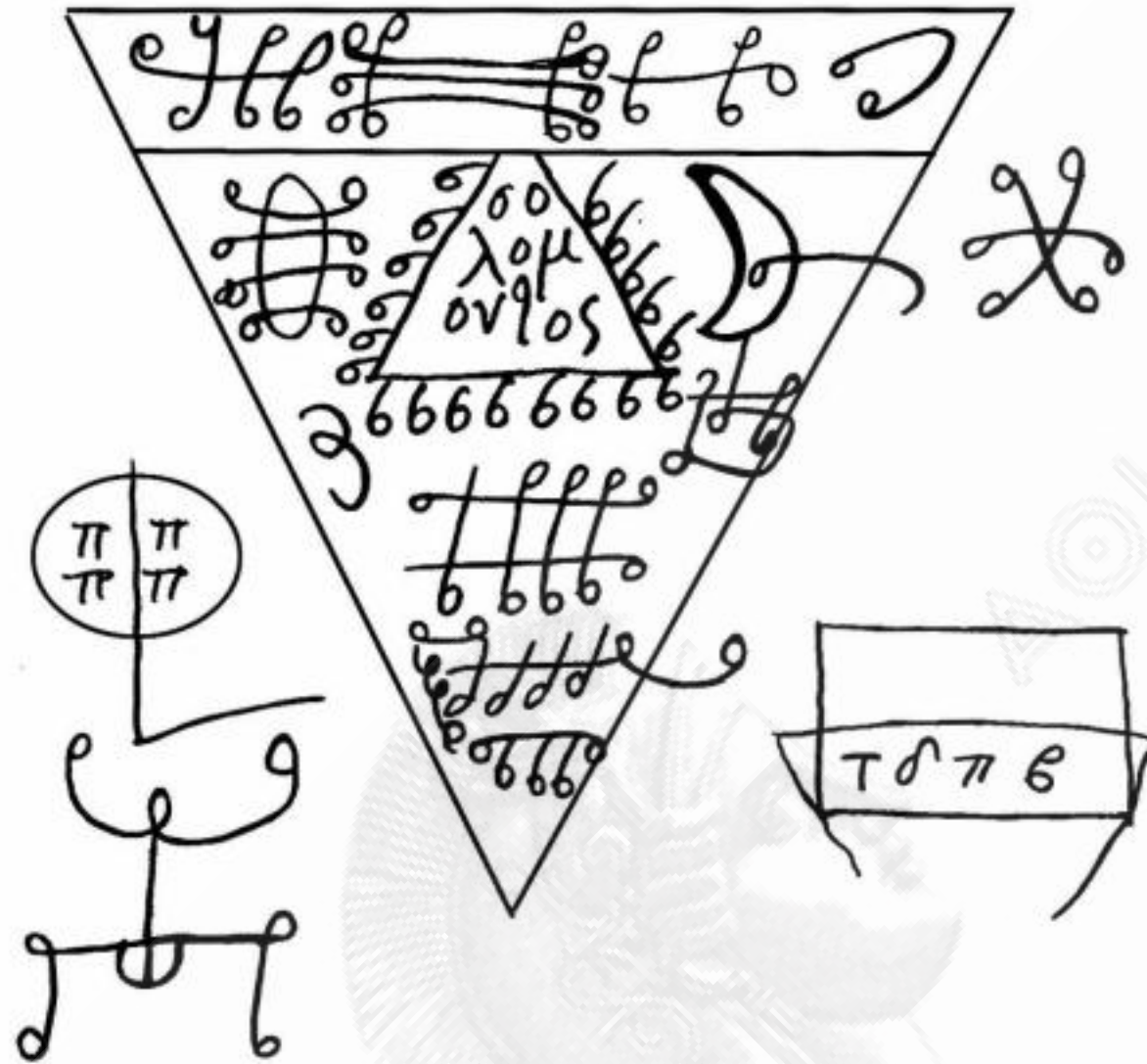
Τέλος αὐτοῦ.

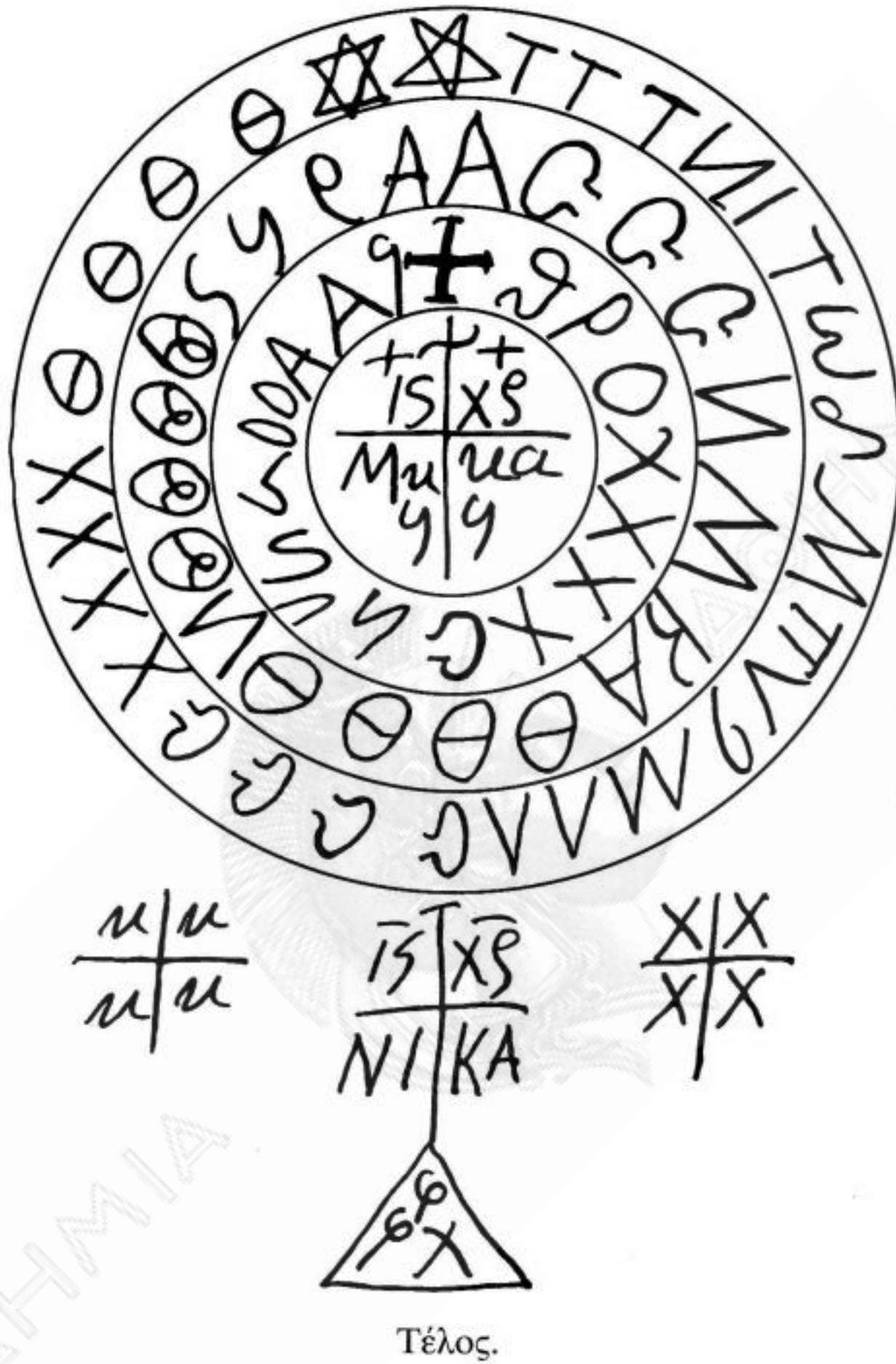
Περὶ ἀνοίξεως τοῦ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου: Γράψον τὰ ἔμπροσθεν ἡμέρα Κυριακὴ μετὰ κινναβάρεως, νὰ μὴν σὲ ἰδῆ τινάς, κρυφίως, καὶ καῦσον καὶ πότισον μετὰ οἴνου καθαροῦ καὶ θέλεις ἰδῆ τί γνωστικὸν θέλει νὰ γενῆ.

Τέλος. |

Ἔστιν διὰ παντὸς κακοῦ συναντήματος καὶ διὰ αὐθεντάδων καὶ διὰ ἐχθρῶν 421^ν
καὶ γράψον αὐτὴν μετὰ κινναβάρεως καὶ ἔσται πολλὰ ὠφέλιμος εἰς πᾶν ἔργον,
βαστῶντας τὴν ἐπάνω σου.

Τέλος.

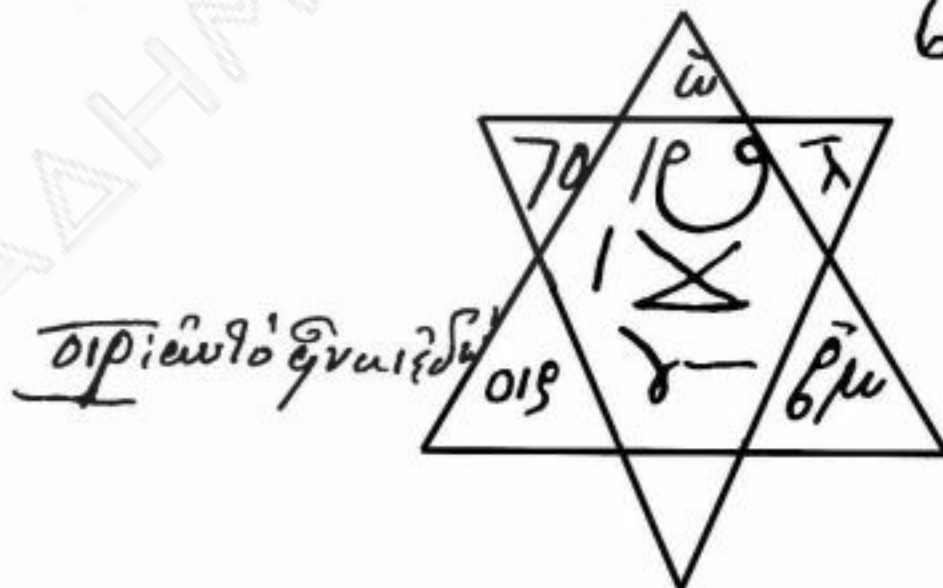
- 422^v Ἡ ἀντικρινὴ σφραγὶς ἢ ἄνωθεν: Ἀπὸ αὐτῆς τὲς σφραγίδες, ἤγουν βοῦλλες, νὰ γράψῃς τέσσαρας. Νὰ τὶς βάλῃς εἰς τέσσαρες μεριῆς καὶ σὰν ἀγᾶς τὴν βαστᾶς ἐπάνω σου καὶ δὲν φοβᾶσαι καὶ ἐνεργᾶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ νὰ τὴν γράψῃς εἰς πᾶσαν Τρίτη καὶ νὰ τὴν βάλῃς νὰ τὴν διασκελοῦν⁴⁰⁷ καὶ σὲ ἀγαποῦν. Τέλος.

Αὐτὰ τὰ γράμματα εἶναι διὰ πανούκλα, διὰ λοιμικὴ καὶ διὰ κάθενη ἀρρωστίαν καὶ ἀκόμῃς ἐνεργοῦν καὶ διὰ θερμασίαν. Νὰ τὰ γράψῃς, νὰ τὰ βαστᾶς ἐπάνω σου καὶ δὲν φοβᾶσαι διὰ τίποτες. Ἴδου.

303021:1234567
 μφρνα:89011121314
 ρα10τ:1516171819022224
 φχαρ:242627282931

ἸΣ|ΧϞ 7πυδμυθΑΠ
 ΝΙ|ΚΑΘΘΘΘΓΓΓΓΧΧΧΧ
 ΤΤΤΤΙΤΣΣΠΜΙΚ
 ϕ5ΤΤΤΡΡΡΙΒμυΑΔ
 κδφχφπθΓιβγγγ
 δδδγγαδμυυτΗΓ
 Ϟ
 ϑϑ Ϟ ϑ ϑ Ϟ

423r

Τέλος και αυτά.

423^v Ἡ ὄπισθεν βούλλα ἐνεργᾶ καὶ νὰ γράψης δύο βουῖλλες μὲ κιννάβαρι, ζαφο-
 ρά, ῥοδόσταμο, ἰ μόσχον. Νὰ κάνης τὴν μελάνην, νὰ πάρης λιβάνι καὶ μπουχού-
 ρι, νὰ τὲς καπνίσῃς καὶ ἔτσι ἐνεργοῦν. Καὶ νὰ διαβάσῃς τὸν ψαλμὸν “δίκασον,
 Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντας με” λδ.

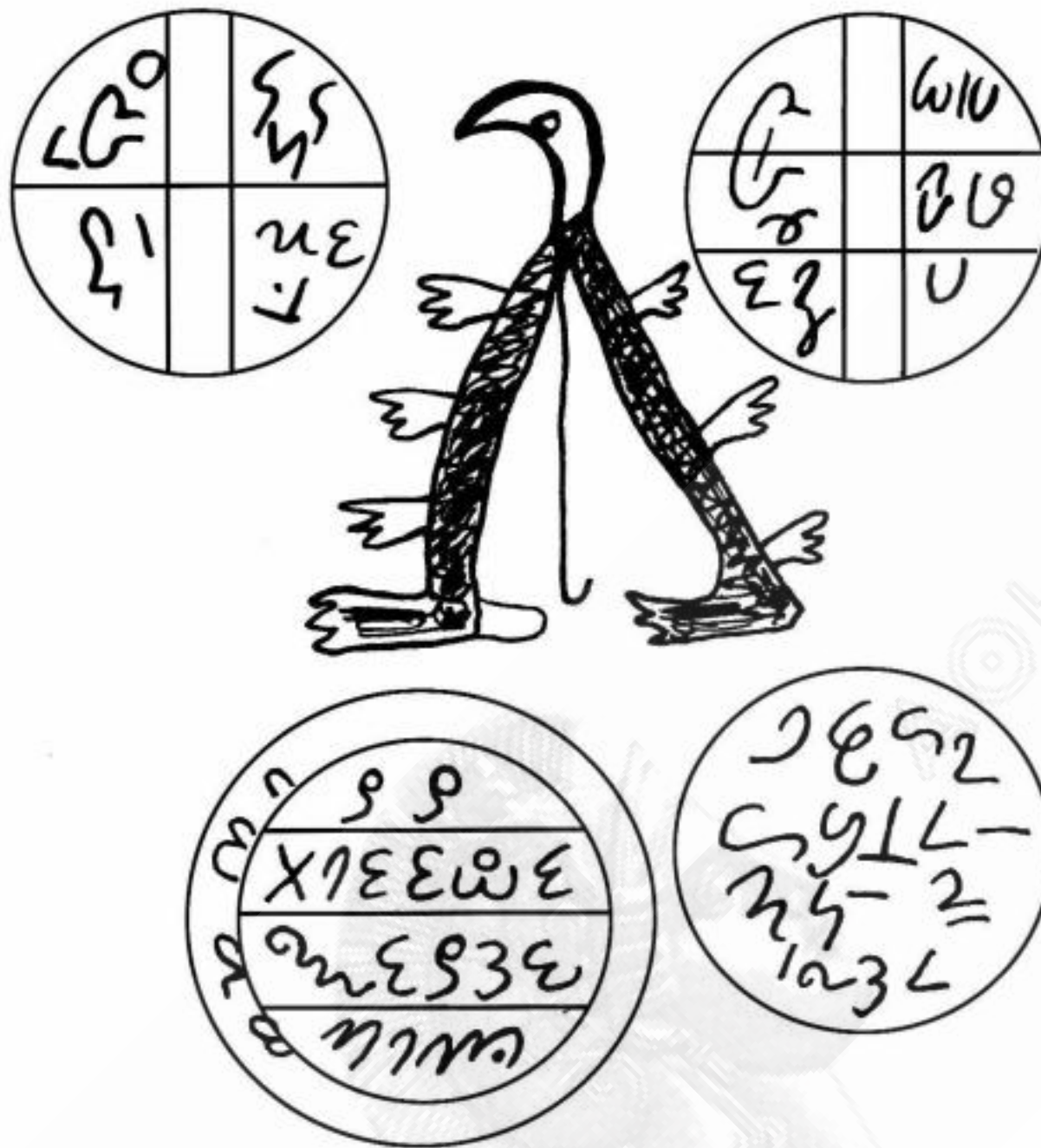
5

Τέλος.

Τέλος τῆς σφραγίδος. |

424^r Διὰ νὰ κάμῃς κακὸν ἀνθρώπου, γράψε τὰ κάτωθεν καὶ βάνε τα εἰς τὴν πόρ-
 τα του καὶ τὸ ὄνομά του καὶ τῆς μητρὸς του.

Τέλος και αυτό.

Περί κορασίδα όπου δέν έχει τύχη ή ρίζικόν, γράψε τὸ ὄνομά της καὶ τῆς μητέρας της | καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅπου θέλει νὰ πάρῃ ἐκείνη καὶ τῆς μητρὸς του μετὰ τῆς χαρακτῆρες ἐτοῦτες νὰ τὰς βαστάγῃ εἰς τὸ δεξιὸν της ἄγκωνα. 424'

Τέλος.

“Ετερον νὰ σὲ φοβοῦνται μικροί τε καὶ μεγάλοι: Γράψε εἰς ἀγέννητον χαρτὶ τὲς ἄνωθεν χαρακτῆρες καὶ βάστα τις ἰ ἐπάνω σου. Ἴδου:

426^r

εεεεεεεεεεεεεεεεεε
 εεεεεεεεεεεεεεεεεε

Τέλος.

Νὰ μὴν φοβᾶσαι οὔτε σπαθὶ οὔτε μαχαίρι οὔτε κοντάρι: Γράψε τὰ ὀνόματα μὲ κιννάβαρι καὶ μόσχον, κρόκον, ῥοδόσταμον καὶ φόραγε τὸ φυλακτᾶρι ἐπάνω σου, νὰ εἶσαι καθαρὸς, εἰς τὸν τράχηλόν σου. Ἴδου τὰ ὀνόματα: “ἀθριήλ, γαυδιήλ, σεαβιήλ καὶ γαβιέλ, σαδριέλ, κεσεβριέλ”.

5

εεεεεεεεεεεεεεεεεε
 εεεεεεεεεεεεεεεεεε
 εεεεεεεεεεεεεεεεεε

Τέλος.

Φυλακτῆριον τοῦ προφήτου Δανιήλ: Γράψον εἰς μαβὶ^{21*} χαρτὶ τὶς ὀπισθεν χαρακτῆρες καὶ ἔχεις μεγάλην ὠφέλειαν. ἰ

10

Ἴδου οἱ χαρακτῆρες:

426^v

εεεεεεεεεεεεεεεεεε
 εεεεεεεεεεεεεεεεεε

Τέλος.

Εἰς ἄνθρωπον ὅπου θὰ φύγη ἢ κλέπτην, νὰ τὸν γυρίσης ὀπίσω: Ἐπαρον τὸ κεραμίδι καινούργιον καὶ γράψε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἀνάποδα καὶ τὶς χαρακτῆρες ἐπάνω. Νὰ τὸ βάλῃς εἰς τὴν πυροοστία ἐπάνω νὰ καίγεται, καὶ στρέφει ὀπίσω.

15

Τέλος.

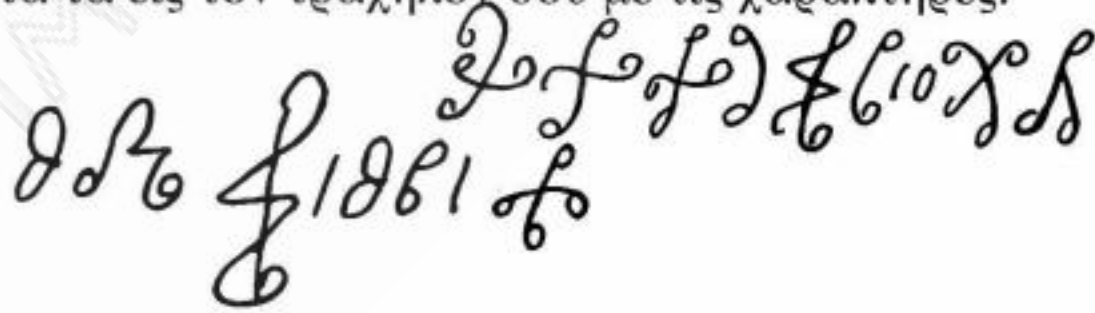
427^r "Ομοιον, όταν φύγη ὁ ἄνθρωπος, νὰ τὸν στρέψῃς ὀπίσω. Ἐπαρε καινούριον πέταλον καὶ γράψε τοὺς κάτωθεν χαρακτῆρας καὶ τὸ ὄνομά του ἀνάποδα | καὶ βάλε τὸ πέταλον εἰς τὴν πυροστιάν νὰ καίγεται, καὶ γυρίζει ὀπίσω. Ἴδου:

Τέλος.

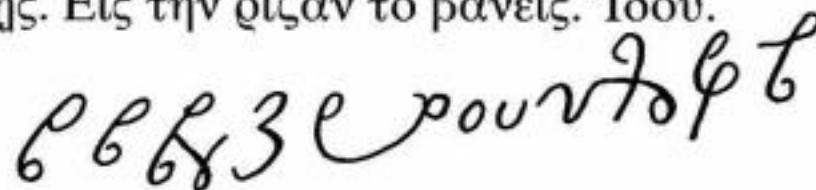
5 Εἰς κεφαλόπονον νὰ γράψῃς τὴν ὕστερην Πέμπτην τῆς Σελήνης, νὰ τὰ βαστᾶς εἰς τὸ κεφάλι σου: σ τ μ κ λ σ τ μ μ τ φ β θ ε ο υ α ν α.

10 Φυλακτήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πρὸς ζῆλον καὶ φθόνον ὃν ἴδαμέν κρουκεὶ δύναμιν εἰδὲ μόνος ὁ Κύριος, ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ καὶ κυβερνῶν ἅγιος καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχει εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Γράψε τα εἰς ἀγέννητο χαρτὶ καὶ βάστα τα εἰς τὸν τράχηλόν σου μὲ τις χαρακτῆρες.

Τέλος. |

427^v Εἰς ἀνδρόγυνον ὅπου δὲν κάνει παιδί. Ἄς βαστᾶ τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες⁴⁰⁹ νὰ μὴν τὸ ἤξεύρη κανεῖς, καὶ δοκίμασέ το εἰς δένδρον ὅπου δὲν κάνει καρπὸν, νὰ θαυμάσῃς. Εἰς τὴν ῥίζαν τὸ βάνεις. Ἴδου.

Τέλος.

Εἰς τὰς εἴκοσι ἕξ τῆς Σελήνης (26) ἔπαρε τῆς ἀλεποῦς τὴν καρδίαν καὶ τοῦ κοράκου τὸν μυαλόν, νὰ τὰ βαστᾶς ἐπάνω σου καὶ εἶσαι ἀφανής. Διαβάξεις καὶ τὸν ψαλμὸν εἴκοσι δύο (22) “Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει”.

Τέλος.

Φυλακτήριον Μωϋσέως καὶ Ἀαρών: ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ, τὸν λύκον 5
 ἔδεσαν καὶ τὸν λέων ἐχαλίνωσαν· οὕτως δέσον, σιδέρωσον τὰς γλώσσας τῶν 5
 ἐπιλαλούντων μου κακά, κατὰ τοῦ δούλου σου (δεῖνα), ἅγιοι πάντες ἀπὸ περά- 5
 των ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, βοήθησέ μοι, τὸν δούλον σου (δεῖνα) τὸν ἔχο- 5
 ντα τὸ φυλακτήριον | τοῦτο καὶ φύλαξέ με τὸν δούλον σου (δεῖνα) καὶ ἐὰν εἰς 428^v
 πόλεμον εὔρεθῆ, οὐ μὴ φοβηθῆ οὔτε σπαθί, οὔτε μαχαίρι, οὔτε κοντάρι, οὔτε 10
 φωτιά, οὔτε ἄλλο ὄπλον, ἀλλὰ νὰ βγαίνη μετὰ τιμῆς. Ἴδου:

νὰ τὸ βαστᾶ στὸν τράχηλόν του.

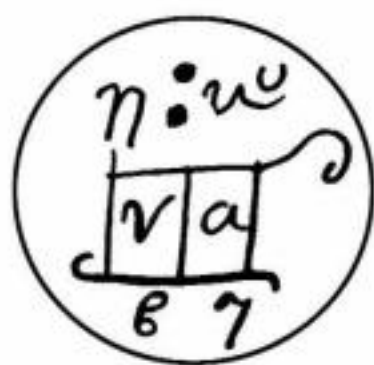
Τέλος.

Παντὶ βούλλα εἰς κρίσιν παντῆς λογῆς καὶ νὰ ἤξεύρης πὼς τὰ μέσα τῆς 15
 βούλλας νὰ τὰ γράφης μὲ κιννάβαριν καὶ τὸν κύκλον μὲ μαῦρο μελάνι. Καὶ θὰ 15
 κόψης τὸ κονδύλι ἡμέρα Δευτέρα μὲ μαχαίρι μαυρομάνικον. Καὶ νὰ εἶναι σκε-
 πασμένος ὁ ἥλιος, ἦγουν συγνεφιά, καὶ τὴν ὥραν ὅπου θὰ τὸ γράφης.

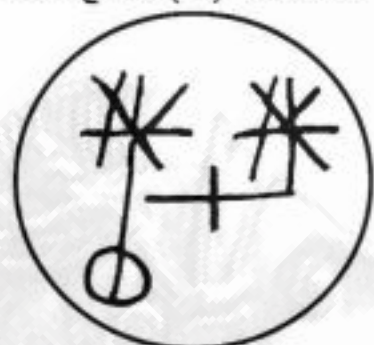
Τέλος. |

Ἡ δευτέρα εἶναι διὰ πόλεμον, νὰ τὴν ἐγράψης ἡμέραν Σάββατον, ἀνατείλα- 428^v
 ντος τοῦ ἡλίου, εἰς ἀγέννητο χαρτὶ καὶ μὲ μόσχον καὶ κρόκον. Νὰ εἶσαι παστρι-
 κός, καθαρός. Βλέπε καλὰ νὰ μὴν κάνης λάθος τίποτις. 20

Τέλος.

- Ἡ τρίτη εἶναι διὰ μάλι, ἤγουν διὰ θησαυρόν. Νὰ τὴν γράψῃς ἡμέραν Κυριακὴν, εἰς τὰς ἕξ (6) ὥρας τῆς ἡμέρας, εἰς αὐξήσιν σελήνης, μὲ αἷμα τῆς ὄρνιθας. Νὰ τὴν ἐσφάξῃς μὲ καλάμι⁴¹⁰ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς ἐκεῖνον ὅπου θέλεις νὰ γράψῃς καὶ νὰ βάλῃς κάρβουνα τρία (3) καὶ ἄνθη καλάμου καὶ γράψῃς ὅ,τι θέλεις <καὶ> γίνεται.

Τέλος. |

- Ἡ τετάρτη εἶναι νὰ μὴν φοβᾶσαι μαγείαν καὶ φαρμάκι ἀπὸ ἐχθρούς. Γράψῃς τὴν ἡμέραν Δευτέρα, ὥρα ἑβδόμη (7), μὲ κιννάβαριν καὶ κρόκον καὶ γάλα γυναικὸς καὶ οὐ φοβᾶσαι. Ἴδου:

Ἡ πέμπτη: ἐκεῖνος ὅπου τὴν βαστάζει, ἀστραπὴν δὲν φοβᾶται. Γράψον μὲ ὕδωρ καθαρὸν καὶ κάρβουνα ἀπὸ συκαμινέα.

Ἡ ἕκτη: ὁ βαστάζων οὐ φοβᾶται ποταμούς. Γράψον εἰς μολύβι, νὰ τὸ κοπηνίσῃς εἰς τὸ ἀμόνι, ἡμέρα Κυριακὴ, καὶ νὰ τὴν ἐγράψῃς μὲ πέννα σιδερένια⁴¹¹

καὶ γράφεις: “ὡς ἀνοιξεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν μετὰ τὴν ῥάβδον του, οὕτως νὰ ἀνοίξη καὶ αὐτὸς ὁ ποταμὸς νὰ περάσω”. Τριγύρω εἰς τὴν βούλλα τὰ γράφεις, τριγύρω στὴν βούλλα ὅσα θὰ πῆς.

Τέλος. 1

Ἡ ἕβδομη: Γράψον αὐτὴν εἰς τὸ σίδηρον μετὰ πέννα σιδερένιαν καὶ ὁ βαστάζων αὐτὴν οὐ φοβᾶται φθόνον, ἤγουν ζῆλον. 429^v
5

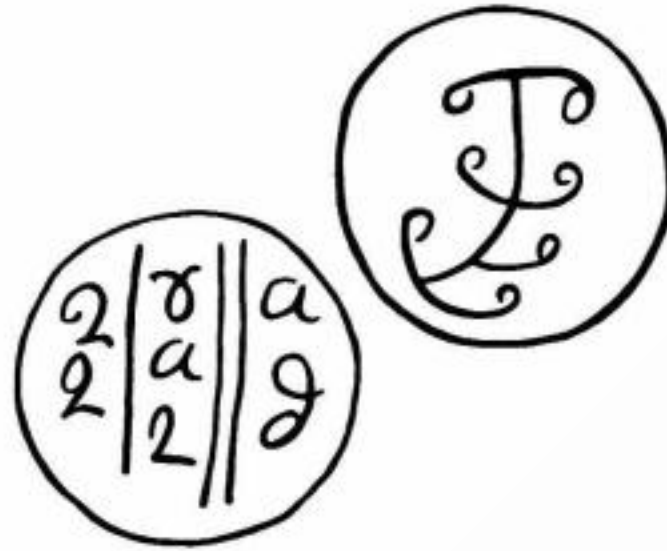
Τέλος.

Ἡ ὄγδοη: Ὁ βαστάζων αὐτὴν δὲν φοβεῖται πνεῦμα πονηρόν. Γράψε αὐτὴν εἰς χάλκωμα καὶ νὰ μὴν φοβᾶσαι.

Τέλος.

Ἡ ἐνάτη καὶ ἡ δεκάτη μίαν ἐνέργειαν ἔχουν καὶ οἱ δύο: τῆς φωτιᾶς. Νὰ τις γράψης μετὰ αἷμα προβάτου καὶ πουλιοῦ τῆς ὄρνιθας, ἡμέρα Κυριακή, ὥρα πρώτην, καὶ οὐ φοβᾶσαι φωτιάν. 10

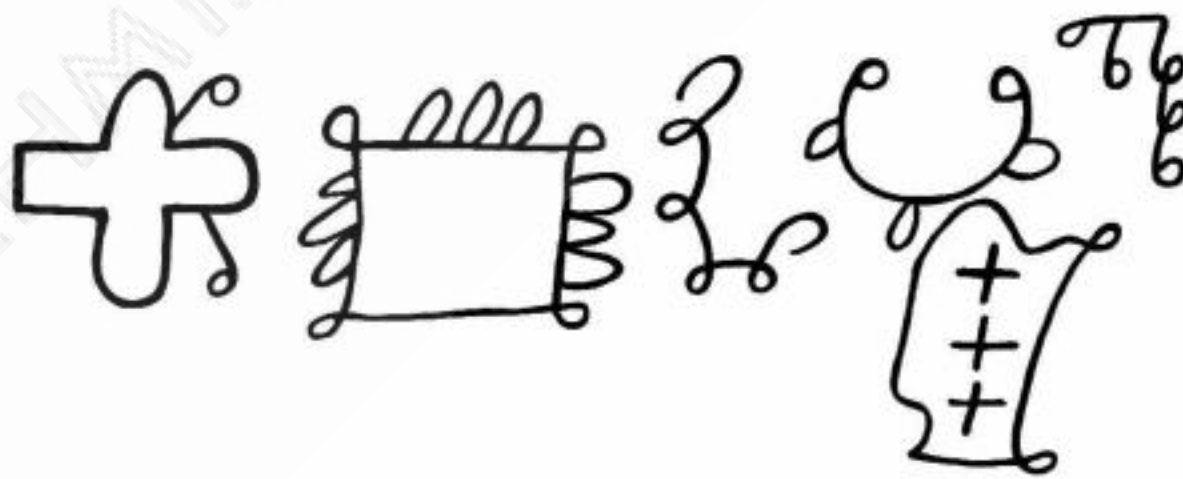

Ἡ ένδεκάτη εἶναι διά τούς ἐχθρούς: Γράψε μέ κιννάβαριν καί ἄνθη καλα-
 430^ρ μιού, μέ μόσχον, καί γράψον αὐτήν εἰς τήν ὥρα τοῦ Ἄρη. “Πρόφθασον Μιχαήλ,
 ἀπόστρεψον αὐτούς | Γαβριήλ καί Οὐρρουήλ, ἐμπόδισον Ραφαήλ, κράτησον.
 5 Γεννηθήτω ἡ ὁδός αὐτῶν σκότος καί μαῦρον νέφος καί ὀλίσθημα καί ὁ ἄγγελος
 Κυρίου καταδιώκειν αὐτούς, ποταμός ἀπέραστος, ἄς βαδίση ἀδιάλειπτος ὁ
 Χριστός καί ἡ μητέρα του, μετά πάντων τῶν ἁγίων, ἄς εἶναι εἰς ἐμπόδιον αὐτῶν
 κτδ: σ χ σ . χ . π . ελ . ε . κ . ι . λ . ι . κλ . ψ . χ . χ.

Τέλος.

10 Περὶ ζήτημα. Ἐάν θέλῃς νά κάμῃς κανένα ζήτημα κανενός ἀρχόντου, γρά-
 ψον εἰς ἀγέννητο χαρτί⁴¹² τίς κάτωθεν χαραχτῆρες καί δέσε τας εἰς τὸ δεξιόν
 σου χέρι. Ἴδού.

Τέλος.

15 Περὶ δρώμπικος. Εἰς δρωμπικιασμένον γράψον ἐπάνω εἰς καλάγι, τὸ κάνεις
 430^ρ ὡσάν | ζωνάρι καί ζώνεις τὸν ἄρρωστον καί εἰς ἕξ (6) ἡμέρας γίνεται καλά. Καί
 <ἄν> θέλῃς, κάμε δοκιμή: χαράκωσε τὸ καλάγι μέ τὸ μαχαίρι καί γράψε τές χα-
 ραχτῆρες καί ζῶσε ἕναν δένδρον καί πάγαινε μετά ἕξ (6) ἡμέρας καί τὸ βρίσκεις
 ξερόν.

Τέλος.

Διά νά κάμης ἄνθρωπον νά χάσῃ τὸν νοῦν του, νά γένη τρελός: Ἔπαρε
 ςη7-Ϛ ⱥ 7/-2□ ::7 , ξέρανέ τον καί, ὅποταν θέλῃς νά ταΐσῃς ἢ νά ποτίσῃς

κανένα, τρίψε τον, κάμε τον σκόνην καὶ πότισον αὐτὸν μὲ νερὸν ἢ ἢ μὲ κρασί 431^ρ
 καὶ χάνει τὸν νοῦν του, βεβαιότατον καὶ ἀληθινόν, ἀλλὰ ἡ ἄμαρτία ἃς εἶναι εἰς 5
 τὸν λαιμὸν του, ἔξον νά σοῦ εἶναι μέγας ἐχθρός σου.

Τέλος.

Περὶ τοῦ μαχαιρίου τῆς τέχνης. Νὰ εὔρῃς μαχαιρίον ὅπου νά ἔχη θανατώσει
 ἄνθρωπον. Κλέψον αὐτό. Πήγαινε εἰς τὸν μάστορα νά τὸ κάμῃς μαχαίρι. Εἰς
 τὴν πρώτην ὥραν τῆς Τρίτης διαβάξῃς τὴν εὐχὴν τοῦ Ἄρη καί, ὅταν τὸ σβήσῃς, 10
 νά γράψῃς μὲ τῆς πλατομαντήλας τὸν ζωμόν. Ἐπειτα γράψον τὰ κάτωθεν ὀνό-
 ματα εἰς τὸ μαχαίρι μὲ βελόνι καινούργιον: “ῥαχώρ, ῥαδιάμ, ὠνά, ἄρωνί, ὠφι-
 νέ, ἀφιώς”⁴¹³.

Τὸ ἄλλο μέρος: ουτα πνοῦντ. χῶζη. Ἰανιάκ . δαλιῆ . ἀμπρά . νολιέλ . σιάδ,
 ἀδιχίλ. τζανικ . ἀλισήμ. 15

Περὶ κοντυλίου τῆς τέχνης.

Ἔπαρον τὸ ἄνωθεν μαχαιρίον, πήγαινε εἰς ἄνυδρους ἢ καλαμιῶνας. Πρῶτον 431^ρ
 διάβασε τὰς εὐχὰς τοῦ κάθε πλανήτου καὶ πιάσον μὲ τὸ ἀριστερόν σου χέρι τὰ
 κονδύλια καὶ μὲ τὸ δεξιὸν τὸ μαχαιρίον. Τραβῶντας νά τὸ κόψῃς λέγε τὰ ἑξῆς:
 “Ἀδωναῖ, ἐλωῖ, Σαβαώθ, τετραγραμμάτον, ἄγιοι ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ (7) πλα- 20
 νητῶν, χαριτώσετε τὰ κονδύλια ταῦτα, νά εἶναι εὐτυχισμένα· εἰς ὃ,τι θέλω γρά-
 ψω νά τελειώῃ ἐν τῷ ἅμα”. Ἐπειτα κόψε τα καὶ διόρθωσε τα καὶ γράφε εἰς τὴν
 ὥρα τοῦ κάθε πλανήτου.

Ἔτερον

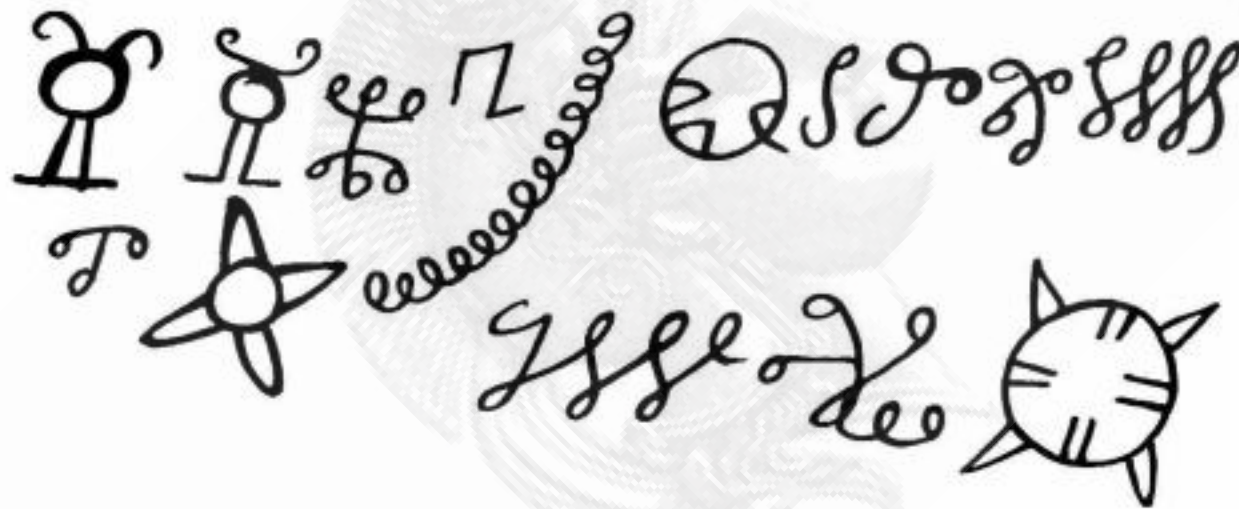
Νὰ κάμῃς χαρτί ἀγέννητον. Πάρε τὸ μαχαίριον τῆς τέχνης καὶ εὔρε ζῶον ἐγγαστρομένον, [ὅτι γενναίας εἶναι] τὸ καθ' ἑαυτοῦ τῆς τέχνης εἶναι πρόβατον, ἴλαφι ἢ σκυλί ἀπ' ὅ,τι χρειάζεσαι, καὶ ὅταν τὸ σφάζῃς, λέγε τὰ ἐξῆς ὀνόματα:

432^r “Σειχέν, ἐλί, ἐλωῖ, ρωῖ, | ἔσωθεν, Ἐμμανουήλ”· καὶ ὅταν τὸ γδάρῃς, μὴν τὸ ἀφήσῃς κατὰ γῆς, οὔτε νὰ ἀγγίξῃ καθόλου, ἔπαρε τὸ δέσμα του, πηγαινέ εἰς νερὸν τρεχάμενον⁴¹⁴ καί, ὅταν τὸ πλένῃς, λέγε τὰ ἐξῆς ὀνόματα: “ρογκῆλ, δακτοῆλ, ἐλωῆλ, ὀριααῆλ. περιφαῆλ, σαλακιῆλ, τζιανική, κολουπαηλ, καθαρίσετε τὸ παρὸν ἀγέννητον χαρτί νὰ εἶναι ἐνεργητικὸν εἰς ὅ,τι γράψω”. Ἐπειτα ἔπαρε

10 ἓνα τσουκάλι καινούργιον, ἀφόριον, καὶ βάλε τὸ τομάρι μέσα, βάλε καὶ ἀσβέστην μέσα καὶ λέγε τὰ ἐξῆς: “ἐρλω, ἀχῶν, βάρχανῶν, ἐλί, ἐλιῶν, τὸ ἀτίμητον καὶ μέγα ὄνομα τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἄγω τὸ παρὸν ἀγέννητον, καθαρὸν”. Ἀφοῦ ἐργασθῇ, ἔπαρον καὶ πηγαινέ πλῦνε το καὶ στέγνωσον εἰς τὸν ἥλιον καί, ἀφοῦ

432^v στεγνώσῃ, | γράψε εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἑρμῆ τὰς ἐξῆς χαραχτήρας τριγύρω εἰς τὸν

15 λαμὸν τοῦ δέρματος καὶ εἰς αὐτὸ γράφε ὅ,τι θέλεις.

Τέλος.

Περὶ αἵματος πτηνῶν καὶ ζῴων, πετεινῶν καὶ κάθε ἄλλου ὅπου χρησιμεύει εἰς τὴν τέχνην. Ὅταν τὸ σφάζῃς μὲ τὸ μαχαίρι, λέγε τὰ ἐξῆς: “Ἀλακατζέλ, λιμέτ, σάνταϊ, θεόφιλος, ἀλφαῖ, σαλβαῖ, παντοκράτωρ τῆς μεγάλης βουλῆς, εἰς τὴν

20 βοηθειάν μου νὰ εἶναι κατευοδωμένο εἰς ὅ,τι θέλω πράξω καὶ γράψω⁴¹⁵. |

433^r Νὰ κάμῃς δακτυλίδιον. Ἐπαρε κερὶ παρθένον, πλάσον δακτυλίδιον καὶ τύλιξον μὲ χαρτί παρθένον καὶ γράψε εἰς τὸ χαρτί τὰ 12 δώδεκα ὀνόματα τοῦ Θεοῦ καί, ἂν θέλῃς, κάμε το ἀπὸ μάλαμα, καὶ μέσα εἰς τὴν πέτραν, ἤγουν ἀποκάτω τῆς πέτρας, βάλε τὸ χαρτίον μὲ τὰ δώδεκα ὀνόματα (12), καὶ ἐπάνω στὴν

25 πέτραν τὰ ἐξῆς θὰ γράψῃς: “λέων, Σαβαώθ, βιωνιαῖ, ἐλωῖ, ἰωά, Ἰαῶ, Ἰασοῦ, σουί, ὠά, ἀενίου, Ἰοῦ, Ἰρῶ”. Καὶ ὅταν κάμῃς κάλεσμα, βάλε το εἰς τὸ χέρι σου καὶ ὅ,τι θέλεις κάμνεις. Νὰ τὸ βαστᾷς ἐπάνω σου καί, ὅπου ὑπάγεις, εὐρίσκεις πρόσωπον καὶ κανεῖς δὲν σοῦ ἀντιστέκεται. Νὰ τὸ γράψῃς καὶ νὰ τὸ κάμῃς ἡμέρα τοῦ Ἑρμῆ καὶ ὥρα δική του.

Ἴδου γράφομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ὄφιομίμητου ἀστέρος. Τὸ ἓνα κέντρον τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἀστέρες δὲν ἔχει, μόνον ἓνα ὄφιομίμητον, καθὼς τὸν βλέπεις μέσα εἰς τὰ ζώδια μὲ τοὺς ὀκτῶ ἀνέμους.

Ἑρμηνεῖες

ὄφιομίμητου ἀστέρος, τί ἐνέργειες ἔχει, ὅπερ λέγεται δράκος ἱστορισμένος⁴¹⁶. Οὗτος ὁ παρὼν ἀστὴρ εἶναι εἰς τὴν ἐνάτην σφαιρᾶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶναι ὁ ὄφιομίμητος καὶ ἔχει ἐνέργειες τέσσαρας (4). Πρῶτον μὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του καὶ χασμουριέται καὶ δεύτερον τὴν γλῶσσα του σαλεύει καὶ σπαράσσει, τρίτον τὴν οὐρὰν του διασεῖει, τέταρτον τὴν μέσην του ἐπισκιρτᾷ. Ἴδου ὅπου γίνονται ἐν τῷ αὐτῷ τέσσαρας (4) κινήσεις: Ὅταν τὸ στόμα | του ἀνοίξη καὶ χασμωθῆ, θανατικὸν δηλοῖ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ ἡ γῆ καταπίει τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ἡ γλῶσσα του σπαράσσει, συρτὸ σπαθὶ καὶ αἷμα δηλοῖ καὶ πολέμους ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, διότι καὶ σπαθώδης εἶναι ἡ γλῶσσα του. Ὅταν τὴν οὐρὰν του σεῖη, τότε λοιμὸν σημαίνει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ πῶς πρέπει νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὰ δώδεκα ζώδια εἶναι ὁμόγνωμά του; Καρκίνος: 5 434^r

Λέ<ων> Σκορπιός · Αἰγόκερως .

Τὸ λοιπὸν θεώρει καλῶς εἰς τὰς 13 τοῦ Μαρτίου εἰς ὅποιον ζώδιον εἶναι ἡ Σελήνη τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Καὶ ἐὰν εὔρεθῆ ἡ Σελήνη εἰς τὸν Καρκίνον, γίνωσκε ὅτι ἐχασμώθη καὶ δηλοῖ θανατικὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ἐὰν εὔρεθῆ εἰς τὸν Σκορπιόν , τότε τὴν οὐρὰν του στοιβάζει ὡς ὄφιν· | ἔσται λ<ο>μιὸς ἰσχυρὸς 434^v

εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ἐὰν εὔρεθῆ εἰς τὸν Λέοντα ἡ Σελήνη, γίνωσκε ὅτι ἔσεισε τὴν γλῶσσα του ὁ ὄφιν καὶ σημαίνει σπαθὶ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Καὶ ἐὰν εὔρεθῆ ἡ Σελήνη εἰς τὸν Αἰγόκερων , τότε τὴν μέσην του ἐσκίρτησε ὁ ὄφιν καὶ δηλοῖ σεισμὸν μέγαν⁴¹⁷ καὶ ἀφανισμόν. Καὶ θεώρει ὀπισθεν τὴν σχάραν. Ἐχει τὰ 12 ζώδια καὶ εἰς ὅποιον ζώδιον περιπατεῖ ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη τὴν καθεκᾶστην ἡμέραν, καὶ ἤξευρε ὅτι ἡ Σελήνη ἔχει δύο ἡμισυ ἡμέρας καὶ ὁ ἥλιος δύο ἡμισυ καὶ ὥραν μίαν. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν σχάραν εὐρίσκονται, εὐρίσκετε τὴν Σελήνην καὶ εἰς τὰς τόσας τοῦ μηνὸς εὐρίσκεται εἰς πᾶσαν ζώδιον. Καὶ θεώρει καλὰ εἰς | ποῖον ζώδιον εἶναι ἡ Σελήνη τὴν καθεκᾶστην ἡμέραν. 25 435^r

Εὔρε πρῶτον μὲ τέχνην πόσων ἡμερῶν εἶναι ἡ Σελήνη, καὶ ὅταν εὔρεθῆ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἴδε νὰ τίς εὔρης εἰς τὴν σχάραν ἐκείνας τὰς ἡμέρας τῆς 30

Σελήνης, καὶ ὅπου ἀνταμώσης αὐτὸ τὸ σπιτόπουλον, εἰς αὐτὸ τὸ ζῳδιον εἶναι ἡ Σελήνη, τότε καταλαχοῦ ἔχει ἡμέρας δύο. Ἐπειτα εὐρίσκομε τὸν Ἥλιον ἀπὸ πάνω, εἰς τὴν ἀράδα του, καὶ παίρνομε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ πλάγι του ἡγουν τὲς ἡμέρες τῆς Σελήνης καὶ ἀνταμώνομεν εἰς τὸν Λέοντα, ὅτι εἰς τὰς ὀκτῶ (8) τοῦ Ἥλιου μηνὸς ἔχει ἡ Σελήνη δύο ἡμέρας καὶ εἶναι ἀπὸ πάνω εἰς τὸν Λέοντα καὶ εἶναι τὰ ἐνδεχόμενα: Δίδυμος, Καρκίνος, Ὑδροχόος, Ἰχθύος. Πλέον δὲ τούτου Δίδυμος καὶ ὁ χρόνος τῆς βασιλείας δορυφορικός. Ἐχει καὶ ἄλλες ἐνέργειες αὐτὸς ὁ ὀφιομίμητος ἀστέρας μὲ τὴν Σελήνην καὶ μὲ τοὺς ἀνέμους καὶ θεώρει

5
435^v καλῶς νὰ ἰδῆς μυστήρια | Θεοῦ. Γίνωσκε ὅτι αὐτὸ τὸ ἄστρον περιπατεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ ἐν τοῖς καταχθονίοις κυριεύει τοὺς ὀκτῶ ἀνέμους, ὡς καθὼς εἶναι ζωγραφισμένος ὀπισθεν εἰς ἄλλον μέρος τοῦ βιβλίου, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν λεβάντε καὶ τελειώνει εἰς τὸν γραῖγον, καθὼς φαίνεται ἐν τῇ Σελήνῃ. Γίνωσκε τὴν πρώτην ἡμέραν εἰς τὰς 11 καὶ 21. Τὸ λοιπὸν αὐτὰς τὰς ἡμέρας μηδὲν πορευθῆς κατὰ πρόσωπόν του, ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται, μηδὲ νὰ στρατευθῆς, μηδὲ

10
15 νὰ ἐπιχειρισθῆς κανέναν ἔργον, ὅτι εἶναι ἐνάντιες ἡμέρες. Καὶ θεώρει τὴν Σελήνην ἐν ποίαν ἡμέραν κυριεύει πᾶσαν ἄνεμον καὶ ἐν ποίαν εὐρίσκεται ἀναμέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἐν ποίαν ἡμέραν εἰς τὰ καταχθόνια καὶ ἐν ποίαν ἡμέραν ἐν τοὺς ὀκτῶ (8) ἀνέμους. Καὶ ἂν ἐπισκεφθῆς αὐτά, εὐκόλως εὐθύνεις καὶ καλὸν τὸν εἰρημένον τὴν σύνθεσιν.

436^r Εἰς τὰς πρώτας 1, 11, 21 τὸ αὐτὸ ἄστρον εὐρίσκεται εἰς τὸν λεβάντε. | Στὰς 2, 12, 22 εὐρίσκεται εἰς τὸν σορόκον. Στὰς 3, 13, 23 εὐρίσκεται εἰς τὸν νότον. Στὰς 4, 14, 24 εὐρίσκεται εἰς τὸν γαρμπήν. Στὰς 5, 15, 25 εὐρίσκεται εἰς τὸν πουνέντε. Στὰς 6, 16, 26 εὐρίσκεται στὸν μαῖστρον. Στὰς 7, 17, 27 εὐρίσκεται στὴν τραμουντάνα. Στὰς 8, 18, 28 εὐρίσκεται στὸν γραῖγον. Στὰς 9, 19, 29 ἀνάμεσον οὐρανοῦ

25 καὶ γῆς. Στὰς 10, 20, 30 εἰς τὰ καταχθόνια.

Τέλος.

Ἐδῶ σημειώνομεν, ὅποιος ἔχει νὰ κινήσῃ διὰ ταξίδιον⁴¹⁸, πρόχειρος ἐρμηνεία: Ἄς βαστάῃ λογαριασμὸν τῶν δώδεκα ζῳδίων ὅπου κυκλοφοροῦν ὅλον τὸν μῆνα, δηλαδὴ τὸν σεληνιακὸν κύκλον, εἰς ποῖον ζῳδιον | εὐρίσκεται ἡ Σελήνη τὴν κάθε ἡμέρα.

436^v
30

Ἐπὶ τὴν Σελήνην εἰς τὸ ζῳδιον τοῦ Κριοῦ, εἶναι καλὸν διὰ νὰ κινήσῃ εἰς ταξίδιον, ὅτι θέλεις ἐπιτυχάνῃς ὅ,τι ζητᾷς καὶ γυρίζεις ὀγλήγορας χωρὶς κίνδυνον, καὶ ὅπου περιπατεῖς, θέλεις εἶσαι πάντα χαρούμενος.

Ἐπὶ τὴν Σελήνην εἰς τὸ ζῳδιον τοῦ Ταύρου, ταξίδευσε ὅπου θέλεις, ἀπολαμβάνεις ὅ,τι ἐπιθυμεῖς καὶ μὲ κέρδος ἐπιστρέφεις.

35

Ἐπὶ τὴν Σελήνην εἰς τὸ ζῳδιον τοῦ Διδύμου, τὸ ταξίδι σου εἶναι πολλὰ

ἀργὸν καὶ μὲ πολλὴν κακοπάθειαν θέλεις ἀπεράσῃς εἰς τὰ ξένα, ὅμως εἰς τὸ τέλος θέλεις γυρίσῃς εἰς τὸ ὄσπίτιόν σου εὐτυχισμένος.

“Ὅταν ἡ Σελήνη εὐρίσκεται εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Καρκίνου, τὸ ταξίδιον εἶναι χωρὶς κίνδυνον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς διάφορον, ἢ χάρις του μόνον εἰς τὴν γῆν νὰ σπείρῃς, νὰ φυτεύῃς καὶ ὄχι ἄλλο. | 5

“Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Λέοντος, τὴν πρώτην ἡμέραν ταξίδευσε ὄχι διὰ μακρὺ, τὴν δευτέραν, τὴν τρίτην διὰ μακρινὸν ταξίδι μὴν μισεύσης, διότι θέλεις πάθη κακὰ πολλὰ καὶ κανέν καλὸν δὲν θὰ ἀπολαύσης, ἀλλὰ κινδύνους. 437^r

“Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδίου τῆς Παρθένου, τὸ ταξίδιον σου δὲν ἔχει κανέναν διάφορον, πλὴν θὰ εἶσαι ἠγαπημένος μὲ τὸν κόσμον ὅπου θὰ περιπατῆς καὶ θέλεις ἐπιστρέψῃς εἰς τὸν οἶκόν σου. 10

“Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Ζυγοῦ, ταξίδευσε, πλὴν τὰ κέρδη σου εἶναι μεσαῖα καὶ αὐτὸ τὸ ταξίδιον εἶναι διὰ πολὺν καιρόν. Λοιπὸν εἰς τὴν μέσην τοῦ καιροῦ θέλεις ἀπολαύσης πλοῦτον. 15

“Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Σκορπιοῦ, ταξίδευσε διὰ ξένον τόπον καὶ ἡ ὁδός σου εἶναι καλή, θέλεις εὐτυχίσης καὶ θέλεις γυρίσῃς εἰς τὸ σπιτι σου καλῶς.

“Ὅταν ἡ Σελήνη εὐρίσκεται εἰς τὸ ζῳδίου | τοῦ Τοξότου, ἐὰν ταξιδεύσης, δὲν ἀπολαμβάνεις τίποτα, οὔτε καλόν, οὔτε κακόν, πλὴν ὅπου γνωρίσεις θὲ νὰ εἶσαι χαρούμενος. 437^v 20

“Ὅταν ἡ Σελήνη εὐρίσκεται εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Αἰγόκερου, μὴν ταξιδεύσης πουθενά, διότι ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς, θὲ νὰ γυρίσῃς εὐκαιρος καὶ λυπημένος, ὅμως ἀπὸ μερικὸς ξένους θέλεις λάβῃς καὶ κάποιαν παρηγορίαν.

“Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Ὑδροχόου, εἶναι καλὸν ταξίδιον διὰ πόλεμον καὶ θέλεις εὐτυχίσης, ἀκόμα καὶ διὰ κυνήγιον εἶναι καλόν. 25

“Ὅταν εὐρίσκεται ἡ Σελήνη εἰς τὸ ζῳδίου τοῦ Ἰχθύος, ταξίδευσε ὅπου θέλεις, ὅ,τι ἐπιθυμεῖς θέλεις τὸ ἀπολαύσης καὶ γυρίζεις ὑγιῆς εἰς τὸν οἶκόν σου.

Τέλος εἰς αὐτό.

“Ἐτερον περὶ τῆς Σελήνης. 30

Τὸ περὶ τῆς Σελήνης εἰς ποῖον ζῳδίου | εὐρίσκεται⁴¹⁹. Ποίησον οὕτως: Ἐπαρίθμησον τὴν Σελήνην πόσων ἡμερῶν εἶναι ἕως εἰς τὴν ἡμέραν ὅπου ζητᾷς καὶ δίπλασον αὐτάς. Ἐπειτα βάλῃς ἀκόμη 5. Ἐπειτα σμεῖξε τὰς αὐτάς ἡμέρας ὅλας μαζί ἀπὸ τὸ ζῳδίου ὅπου εἶναι ὁ ἥλιος καὶ δίδε εἰς κάθε ζῳδίου ἀπὸ ἡμέρας 5, καὶ ὅπου ἀποπέσουν αἱ πέντε ἡμέρες, ἐκεῖνο ἐστὶν τὸ ζῳδίου τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ[ν] περισσεύσῃ μία ἡμέρα ἢ δύο ἢ τρεῖς, ἄφησον καὶ αὐτάς εἰς ἐκεῖνον τὸ ζῳδίου ὅπου ἀπέσωσαν αἱ πέντε ἡμέρας. 438^r 35

17 ἡ ὁδός σου: εἰς ὁδόν σου cod.

31 περὶ: ἐπερὶ cod.

Περὶ τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἡλίου, ὅπου περιπατεῖ⁴²⁰

Διέρχεται δὲ ὁ Ἡλιος καθ' ἑκάστην ἡμέραν σκάλαν μίαν, ἥγουν ἓνα ἡμερονύκτιον. Ἐπειδὴ τὸ ζῳδιον ἔχει τριάντα σκάλες, ἀνάγκη δὲ εἶναι ὅτι εἰς 30 ἡμέρας διέρχεται ὁ Ἡλιος εἰς ἓνα ζῳδιον καὶ ὥρας 10, πρόσεχε ἀκριβῶς: Πρῶτον |
438^v ζῳδιον εἶναι ὁ Κριὸς καὶ ἐν αὐτῷ διέρχεται ὁ Ἡλιος κατὰ τὰς 13 τοῦ Μαρτίου μηνὸς καὶ κάμνει ἡμέρας 30 καὶ ὥρας 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὸν Ταῦρον, Ἀπριλίου 12, ὥρας 11 νυκτὸς καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα διέρχεται εἰς τὸν Δίδυμον, Μαΐου 12, ὥρας 9 τῆς ἡμέρας, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10.
 10 Ἐπειτα διέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον, Ἰουνίου 12, ὥρας 9, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα διέρχεται εἰς τὸν Λέοντα, Ἰουλίου 12, ὥρας 5, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Παρθένον, Αὐγούστου 12, ὥρας 3, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν, Σεπτεμβρίου 12, ὥρα 1, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας δὲ 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὸν Σκορπιόν, Ὀκτωβρίου 11, ὥρας 12, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται | εἰς τὸν Τοξότην, Νοεμβρίου 11, ὥρας 9, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10.
439^r Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερον, Δεκεμβρίου 11, ὥρας 7, <καὶ> κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὸν Ὑδροχόον, Ἰανουαρίου 11, ὥρας 3, καὶ κάμνει ἡμέρας 30, ὥρας 10. Ἐπειτα εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰχθύα, Φεβρουαρίου 11, ὥρας 3 καὶ ...

20 Ἐτερον διὰ κάθε ἓνα ζῳδιον: δεκανοὺς⁴²¹ 3 καὶ ὁ κάθε ἓνας ἀπὸ τοὺς δέκανοὺς σκάλας 10. Γίνονται οὖν ἐκάστου ζῳδίου σκάλες 30, ὥστε εἶναι τὰ 12 ζῳδια μία σκάλα, ὅπου γίνονται 365. Ἐχουσιν ὥρας 6 καὶ βαθμοὺς 60 καὶ τὸ κάθε βαθμίδιον ἔχει παράθυρα 2 καὶ γίνονται 120 θυρίδια. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ
439^v εὔρησ τὸν Ἡλιον, ὅποτε θέλῃς, κράτησον ἡμέρας 167, ἑκατὸν ἐξήντα ἑπτὰ. | Καὶ
 25 λογάριασε ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τὴν σήμερον πόσες ἡμέρες εἶναι καὶ κάμε τες ὅλες μιὰ σούμα. Ἐπειτα ἄρχισε ἀπὸ τὸν Κριὸν καὶ δίδε εἰς κάθε ζῳδιον ἀπὸ ἡμέρας 30, τριάντα, καὶ ὅπου ἀποσώσουν αἱ ἡμέραι, εἰς ἐκεῖνον τὸ ζῳδιον εὐρίσκεται ὁ Ἡλιος.

Τέλος καὶ αὐτό.

30 Περὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὅπου κυριεύουν τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν⁴²²
 Αἱ ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος ἔχουν κάθε ἡμέραν ὥρας 24, ὅπου γίνονται 168, ὅπου κυριεύει κάθε πλανήτης ἀπὸ ἓνα ἡμερονύκτιον καὶ λέγεται πώλεον, καὶ ὅπου αὐθεντέβει, λέγεται δετόν. Οἱ ἑπτὰ πλανῆται λοιπὸν ὁ καθεὶς τὸν οἶκον του κυριεύει, τὸ ἐν ζῳδιον ὥρας δύο (2) τὸ ἡμερονύκτιον, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν
440^r Ἄρην μὲ τὸ ζῳδιον αὐτοῦ τὸν Κριὸν | καὶ τελειώνει εἰς τὸν Ζεῦ καὶ οὕτως δίδει τέλος ὁ καθεὶς τὴν ἡμέραν του καὶ ἀρχινᾷ ἀπὸ τὴν ὥραν, ὅπου ἀνατέλλει ὁ Ἡλιος, καὶ τελειώνει τὸ ἡμερονύκτιον. Καὶ οὕτως ἀρχίζει τὴν ὥραν ὅπου εὐρέ-

37 εὐρέθη αὐτὸ τό: αὐτῷ ἐβρεθὲν cod.

θη αὐτὸ τὸ ζώδιον εἰς ὥρας 2. Καὶ οὕτως κρίνεις καὶ τὰς λοιπὰς εἰς ποῖον ζώδιον εὐρέθησαν, καλὸν ἢ πονηρὸν πλανήτην. Ἴδου σημειώνομεν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν Κυριακὴν.

Ἡμέρα Κυριακή: κυριεύει ὁ ἥλιος ὥραν 1, 8, 15, 22 καὶ ἐπὶ αὐτὰς ὁ ἥλιος πάντα καλὸν ἀποβαίνουσιν τὰ ἑαυτῶ ἐρχόμενα καὶ πλεύσας ἰλαρὸς ἐπανελεύ- 5
σεται. Ἀκολουθεῖ τῆς Κυριακῆς, ὥρας 2, 9, 16, 23: χρήσιμα εἰσὶν ἐπὶ ἀρραβῶνες γυναικῶν, ἐπεὶ εἰς αὐτὰς ἡ Ἀφροδίτη <διέπει>. Ὁρας 3, 10, 17, 24: διέπει εἰς αὐτὰς ὁ Ἑρμῆς καὶ δηλοῖ ἐπιβουλὰς, ζημίαν. Ὁρας 5, 12, 19 διέπει αὐτὰς ὁ Κρό- 440^v
νος, | ἐπιβουλὰς δὲ αὐτῆς. Καὶ ἀποδημήσας εἰς αὐτὰς ἀσθενὴς ἐπαναστραφή- 10
σεται. (Λάθος ἔγινεν στὰς ὥρας. Ὁ Κρόνος εἶναι ὕστερα ἀπὸ τὴν Σελήνην. Ἡ Σελήνη εἶναι εἰς τὰς 4 ὥρας). Ὁρας 4, 11, 18: διέπει αὐτὴς ἡ Σελήνη, σημεῖον ἐπι-
βουλῆς καὶ ζημίας. Ὁρας 6, 13, 20: ὁ Ζεὺς κυριεύει ἐπὶ αὐτὰς. Εἰσὶν ἀγαθαὶ καὶ
ἀποδημήσας ἰλαρὸς ἔρχεται. Ὁρας 7, 14, 21, ἐπὶ αὐτὰς εἶναι ὁ Ἄρης. Εἰσὶν βλα-
βεραὶ, ἐπιζήμια.

Ἡμέρα Δευτέρα, ὥρα 1, 8, 15, 22. οὐκ ἦν χρήσιμα αὐταί. Ὁρας 2, 9, 16, 23 : 15
ὀρίζει ὁ Κρόνος. Οὐκ εἰσὶ χρήσιμα εἰς καλόν, ἀλλὰ ἐπιζήμια εἰσὶν. Ὁρας 3, 10,
17, 24: ὀρίζει εἰς αὐτὰς ὁ | Ζεὺς, χρήσιμα εἰσὶν εἰς πάντα. Ὁρας 4, 11, 18: ὀρίζει 441^r
ὁ Ἄρης, χαρᾶς εἰσὶν πρόξενοι. Ὁρας 5, 12, 19: ὀρίζει ὁ ἥλιος. Χρησιμεύουσιν
πρὸς τὸν φίλον. Ὁρας 6, 13, 20: ὀρίζει ἡ Ἀφροδίτη, χρήσιμαί εἰσιν εἰς πάντα.
Ὁρας 7, 14, 20: ὀρίζει ὁ Ἑρμῆς. Ζημίαν δίδωσιν εἰς κάθε ἐπιχείρησιν. 20

Ἡμέρα Τρίτη: ὀρίζει ὁ Ἄρης. Ὁρας 1, 8, 15, 22: Ζημίαν καὶ λύπην δηλοῖ.
Ὁρας 2, 9, 16, 23: Κυριεύει ὁ ἥλιος καὶ εἶναι χρήσιμος πρὸς πυγμὴν. Ὁρας 3,
10, 17, 24: ὀρίζει ἡ Ἀφροδίτη. <Δηλοῖ> ἀδικίαν. Ὁρας 4, 11, 18: ὀρίζει ὁ Ἑρμῆς.
Οἱ ὀδοιποροῦντες καὶ ὑπομένουσιν. Λύπην δηλοῖ. | Ὁρας 5, 12, 19: ὀρίζει ἡ Σε- 441^v
λήνη. Λύπην δηλοῖ. Ὁρας 6, 13, 20: ὀρίζει ὁ Κρόνος. Κακοποιὸς στὰ πάντα, 25
φεῦγε μὴ τίποτας ... Ὁρας 7, 14, 21: ὀρίζει ὁ Ζεὺς: Νὰ νικᾶς τοὺς ἐχθρούς σου,
ἰλαρὰν ἐπάνοδον δηλοῖ.

Ἡμέρα Τετράδη: ὀρίζει ὁ Ἑρμῆς. Ὁρας 1, 8, 15, 22. Εἰς αὐτὰς ἐπάνοδον
μετὰ κέρδους δηλοῖ. Ὁρας 2, 9, 16, 23: ὀρίζει ἡ Σελήνη. Καλὴν μερίμνησιν, ἐπά-
νοδον δηλοῖ. Ὁρας 3, 10, 17, 24: ὀρίζει ὁ Κρόνος. Οὐδὲν ποιήσεις χρήσιμον. 30
Ὁρας 4, 11, 18: ὀρίζει ὁ Ζεὺς. <Δηλοῖ> καλόν. Ὁρας 5, 12, 19: ὀρίζει ὁ Ἄρης.
<Δηλοῖ> κόπον χωρὶς κέρδος. | Ὁρας 6, 13, 20: ὀρίζει ὁ ἥλιος. Κέρδος καὶ 442^r
ἀξίαν δηλοῖ. Ὁρας 7, 14, 21: ὀρίζει ἡ Ἀφροδίτη. Ἐπάνοδον ἰλαρὰν δηλοῖ.

Ἡμέρα Πέμπτη: ὀρίζει ὁ Ζεὺς. Ὁρας 1, 8, 15, 22. Κέρδος καὶ ἀξίαν δηλοῖ.
Ὁρας 2, 9, 16, 23: ὀρίζει ὁ Ἄρης. Χρήσιμα ἐπὶ τὸν φίλον <νά> ἐπανέλθη. Ὁρας 35
3, 10, 17, 24: ὀρίζει ὁ ἥλιος. Ἐπάνοδον μὲ κέρδος δηλοῖ. Ὁρας 4, 11, 18: ὀρίζει
ἡ Ἀφροδίτη, διέπει εἰς σύνεσιν ἐν πᾶσι. Ὁρας 5, 12, 19: ὀρίζει ὁ Ἑρμῆς, καὶ οὐκ

5 πλεύσαν ἰλαραῖς cod. 12 ἐπιβουλὰς καὶ ζημίαν cod. 13 ἰλαράς cod. 27 δηλοῖ: δοῦλον cod.
33 ἰλαρόν cod. 37 διέπει: ἐλείπη cod.

εἰσὶ χρήσιμα. Ὡρας 6, 13, 20: ὀρίζει ἡ Σελήνη. Ἐπίγνωσιν <δηλοῖ>. Ὡρας 7, 14, 21: ὀρίζει ὁ Κρόνος. Ἄνωφελής ἐστὶν ἐν πᾶσι. |

442^v Ἡμέρα Παρασκευή: ὀρίζει ἡ Ἀφροδίτη. Ὡρας 1, 8, 15, 22. Εἰσὶν χρήσιμα μὲ
 5 μεγάλας δαπάνας ὁμως. Ὡρας 2, 9, 16, 23: ὀρίζει ὁ Ἑρμῆς. Ἐπάνοδον καλὴν καὶ
 χρήσιμον <δηλοῖ>. Ὡρας 3, 10, 17, 24: ὀρίζει ἡ Σελήνη. Ποιεῖ μετὰ κέρδος. Ὡρας
 4, 11, 18: ὀρίζει ὁ Κρόνος. Ἐπάνοδον ἐπὶ φίλον ἰλαρὰν <δηλοῖ>. Ὡρας 5, 12, 19:
 ὀρίζει ὁ Ζεὺς. Ἐπιχείρησις κέρδος δηλοῖ. Ὡρας 6, 13, 20: ὀρίζει ὁ Ἄρης. Χρήσι-
 μαί εἰσιν ἐπὶ φίλον. Ὡρας 7, 14, 21: ὀρίζει ὁ Ἥλιος. Κέρδος καὶ ἀξίαν δηλοῖ.

443^r Ἡμέρα Σάββατον: ὀρίζει ὁ Κρόνος. | Ὡρας 1, 8, 15, 22. Ζημίαν, ἐπάνοδον
 10 δηλοῖ. Ὡρας 2, 9, 16, 23: ὀρίζει ὁ Ζεὺς. Δυσχερῆν τὴν ὁδὸν <δηλοῖ>. Ὡρας 3, 10,
 17, 24: ὀρίζει ὁ Ἄρης. Χρήσιμαί εἰσιν ἐπὶ φίλου. Ὡρας 4, 11, 18: ὀρίζει ὁ Ἥλιος.
 Χαράν, ἐπάνοδον δηλοῖ. Ὡρας 5, 12, 19: ὀρίζει ἡ Ἀφροδίτη. Ζημίαν δηλοῖ.
 Ὡρας 6, 13, 20: ὀρίζει ὁ Ἑρμῆς. Ἐπάνοδον δηλοῖ χρήσιμον καὶ καλὴν. Ὡρας 7,
 14, 21: ὀρίζει ἡ Σελήνη. Ἐπάνοδον καλὴν δηλοῖ.

15 Τέλος τῶν ὥρῶν τῆς ἑβδομάδος⁴²³.

443^v Γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ λογαριασμός τῶν ἀστρονόμων εἶναι ἡμέραν καὶ νύκτα με-
 γάλος πάντοτε. 12 ὥρας τὴν ἡμέραν | καὶ 12 τὴν νύκταν βαστοῦν καὶ διὰ τοῦτο
 ἐλογαρίασαν, ἐμελέτησαν καλῶς τὰ 12 ζῳδία ἀπὸ ἑνα τὴν κάθε ὥραν εἰς ποῖον
 20 ζῳδῖον εὐρίσκεται ὁ Ἥλιος ἐκείνου τοῦ μηνός. Καὶ κάμνεις πρώτην ὥραν τῆς
 ἡμέρας ἕως νὰ σωθοῦν ὥρες 12 ἕως τὸ βράδυ βασιλεύοντος τοῦ Ἡλίου. Ὁμοί-
 ως καὶ ὅλην τὴν νύκταν, ἕως τὸ πρωῖ ἀνατέλλοντος τοῦ Ἡλίου, πρώτην ὥραν
 τοῦ ζῳδίου τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἥλιος ἐκείνου τοῦ μηνός
 ποιεῖς πρῶτον καὶ ἐφεξῆς τὰ 12 ζῳδία.

25 Περὶ τῶν ἐννέα οὐρανῶν καὶ τῶν 12 ζῳδίων μεταξὺ εὐρισκομένων⁴²⁴ εἰς τὸν
 οὐρανόν, ποίημα τοῦ Πτολεμαίου φιλοσόφου καὶ Κυρίλλου Χρυσάνθου. Ἐὰν
 444^r τὸ λοιπὸν ζῶν εἰς ἑξωτερῶς μεῖζον τῶν ἄλλων ἔχων ἕνδον αὐτοῦ | καὶ ὅσον ἀπέ-
 χει οὗτος ὁ φαινόμενος οὐρανὸς ἐκ τῆς γῆς, τόσον ἀπέχει <ὁ> ἕνας <ἀπὸ> τὸν
 ἄλλον. Λοιπὸν ἔξω τῶν οὐρανῶν ἐστὶ ἀναστρως, μὴ ἔχων ἀστέρας, σφαιρα δὲ
 λέγεται. Εἰς δὲ τὸν ὄγδοον οὐρανὸν ἐστὶν ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, πρὸς δὲ τοὺς ἑπτὰ
 30 (7) οὐρανοὺς εἰσὶν ἑπτὰ (7) ἀστέρες καὶ ἡ βασιλεία αὐτῶν μεγάλη ἀπὸ τῶν
 ἄλλων ἀστέρων, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν ταῦτα: Κρόνος, Ζεὺς, Ἄρης, Ἥλιος,
 Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη.

Ἔστι δὲ ὁ Κρόνος εἰς τὸν ἑβδομον οὐρανόν, εἰς δὲ τὸν ἕκτον ὁ Ζεὺς, εἰς δὲ
 τὸν πέμπτον ὁ Ἄρης καὶ εἰς τὸν τέταρτον ὁ Ἥλιος, εἰς τὸν τρίτον ἡ Ἀφροδίτη,
 35 εἰς δὲ τὸν δεύτερον ὁ Ἑρμῆς καὶ εἰς τὸν φαινόμενον οὐρανὸν ἡ Σελήνη. Τούτους

1 Ἐπίγνωσιν: ἐπίγνωσιν cod. 17 μεγάλης cod. 24 εὐρισκομένας τις εἰς τῶν οὐρανῶν cod.
 25 Κύρλου cod. 26 εἰς ἑξωτερῶς: εἰς ἑξοτέρως cod.

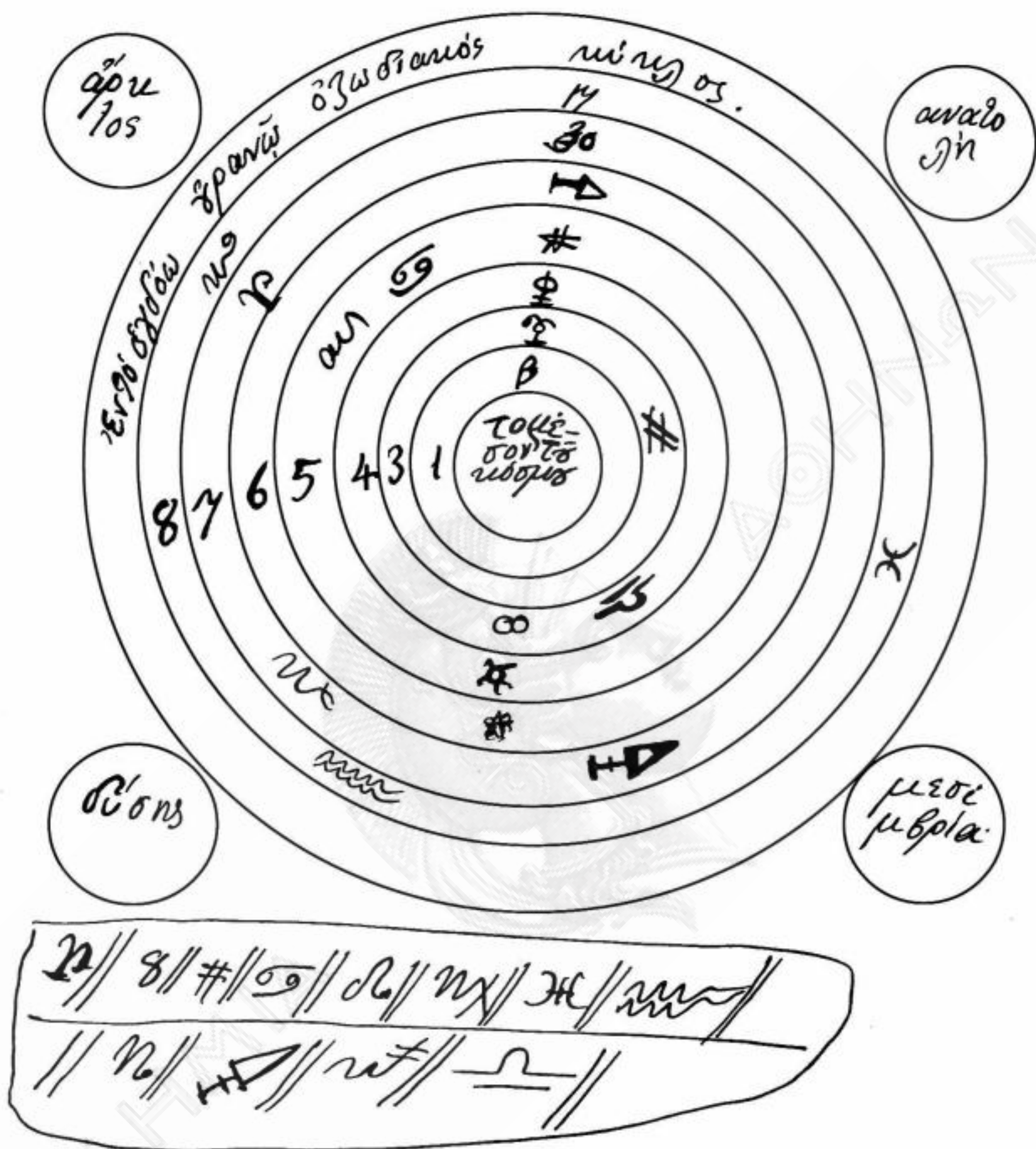
δὲ τοὺς ἀστέρας τοὺς ἔκαμεν ὁ ἅγιος Θεὸς ἀρχηγούς | τῶν ἄλλων ἀστέρων, καὶ 444^v
 διὰ τοῦτο ἔθηκε κάθε χιλιάδα ἓνα ἕκαστον πλανήτην τοῦ διοικεῖν τὸν κόσμον
 καὶ τὰς κοσμικὰς ἐργασίας, ἐπειδὴ καὶ εἰς ἑπτὰ (7) χιλιάδας 7.000 ἔταξε τὸν κό-
 σμον. Καὶ ἔθηκε οὖν εἰς τὴν α' χιλιάδα τὸν Κρόνον, εἰς τὴν (2) δευτέραν χιλιά-
 दा τὸν Ζεῦ, εἰς τὴν τρίτην (3) χιλιάδα τὸν Ἄρην, εἰς τὴν τετάρτην (4) χιλιάδα 5
 τὸν Ἥλιον, εἰς τὴν πέμπτην (5) χιλιάδα τὴν Ἀφροδίτην, εἰς τὴν ἕκτην (6) χιλιά-
 दा τὸν Ἑρμῆν, εἰς τὴν ἑβδόμη χιλιάδα τὴν Σελήνην. Καὶ διὰ τῆς κινήσεως
 αὐτῶν πᾶσα ἐργασία γίνεται. Οἱ δὲ αὐτοὺς οἱ Ἕλληνας καὶ τοὺς ὠνόμασαν θε-
 οὺς καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐτάχθησαν, ἀλλ' ἐνόησαν ὅτι ἀπὸ τῶν
 ἀστρων εἰσὶν αἱ δυνάμεις καὶ διὰ τοῦτο ἐτίμησαν αὐτοὺς ὡς θεοὺς, ἡμεῖς δὲ οἱ 10
 χριστιανοὶ δὲν τοὺς ὀνομάζομεν | θεοὺς, ἀλλὰ ποῖμα τοῦ ἁγίου θεοῦ τοῦ πα- 445^r
 ντοκράτορος παρ' αὐτοῦ ταχθέντας εἰς ὑπουργίαν τῆς κοσμικῆς δυνάμεως. Ἐν
 δὲ τῷ ὀγδόῳ (8) οὐρανῷ ἐστὶν ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, τὰ δὲ ζῳδία εἰσὶν ταῦτα:
 Κριός, Ταῦρος, Δίδυμος, Καρκίνος, Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Σκορπιός, Τοξό-
 της, Αἰγόκερως, Ὑδροχόος καὶ Ἰχθύας⁴²⁵. Οὗτοι δὲ οἱ 12 ἀστέρες ἀπὸ τῶν 15
 Ἀραβικῶν οἴκοι ὀνομάζονται, ἀπὸ δὲ τοὺς Ἕλληνας ζῳδία ὀνομάζονται καὶ
 λέγουσιν αὐτοὺς ἀστροθέασιν καὶ βίβλους, ὅτι τὰ 12 ζῳδία ἐκεῖνα ἕξ ἀστέρων
 τὴν κίνησιν ἐναντία ἔχοντα τῷ ἡλίῳ καὶ τῆς σελήνης καὶ τοὺς ἄλλους πλανήτας.
 Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ὡσπερ ξένοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα καὶ ἠθέλον 20
 ταύταις εὐρεῖν πατρίδος λιμένας, οὕτω καὶ οἱ βίβλους γράφοντες λαβεῖν τὸ τέρ-
 μα⁴²⁶. Ἀναγκαῖον ἐστὶν καὶ ταῦτα γινώσκειν, ὅτι κάθε χρόνον ἓν ζῳδιον βασι-
 λεύει. Ἀρχεται δὲ ἡ βασιλεία αὐτῶν ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ Ὀκτωμβρίου (βλέπε
 ἔμπροσθεν). Σὺ δὲ ὁ βουλόμενος μαθεῖν ποῖον ζῳδιον βασιλεύει, βλέπε, ὅταν
 ἔλθῃ ἡ πρώτη τοῦ Ὀκτωμβρίου, ἰδὲ ἔμπροσθεν, εἰς τὴν πρώτην καὶ 13 τοῦ Μαρ- 25
 τίου εἰς ποῖον ζῳδιον εὐρίσκεται ἡ Σελήνη, καὶ ἐκεῖνο ἐστὶν τὸ ζῳδιον τὸ βασι-
 λεῦον <τὸν> χρόνον ἐκεῖνον καὶ βλέπε τί γίνεται εἰς τὸν χρόνον ἐκεῖνον.
 Ἴδου καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ οὐρανοῦ· ὅπου σημειῶνω ὅλα τὰ ζῳδία καὶ τοὺς
 πλανήτας καθὼς εἶναι φανερωμένα. Ἡ σφαῖρα εἶναι ἄντικρυ ἄνωθεν⁴²⁷: |

17 αὐτοῖς... βίβλης cod.

20 οἱ βίβλους γράφοντες λαβεῖν: ἡ βίβλη γράφοντας λαβῆν cod.

21 γινώσκειν: γίνωσκεν cod.

25 alt. τὸ: ὦν cod.

446^r

446^v Ἄκόμα εὐρίσκονται εἰς τὸν οὐρανὸν τριάντα ἕξ (36) ἀστέρες. Ἦξευρε δὲ καὶ εἰς τὰς διαταγμένας ἡμέρας τῶν μηνῶν εἰς τὸ φεγγάρι, ἤγουν εἰς τὴν Σελήνην, δὲν γίνεται. Καὶ ἐὰν ἡ Σελήνη γενῆ εἰς τὸν μῆνα Μάρτιο, δὲν γίνεται. Εἰς τὰς ἔννεα κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι παστὲρ καὶ ταράττει ἡμέρας 3 καὶ εἰς τὰς εἴκοσι πέντε 25 ἕτερος ὀνόματι γαρὰρ καὶ ταράττει ἡμέραν μία (1).

Ἀπρίλιος: εἰς τὰς 5 κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Σημέρ καὶ ταράττει ἡμέρας 5, καὶ εἰς τὰς 19 ἕτερος ὀνόματι Βακλεὸς καὶ ταράττει ἡμέρας τρεῖς (3).

447^r Μάιος: εἰς τὴν πρώτην κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Γαρφὰς καὶ | ταράττει ἡμέρας ἑπτὰ (7). Εἰς τὰς δώδεκα (12) ἕτερος ὀνόματι Πύλης καὶ ταράζει ἡμέρας τέσσαρας (4).

10

Ἰούνιος: εἰς τὰς ὀκτῶ (8) κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Ἀναλοστάς καὶ ταράζει ἡμέρας τρεῖς. Εἰς τὰς δέκα τρεῖς (13) ἕτερος ὀνόματι Γαμπὰς καὶ ταράζει ἕξ (6) ἡμέρας.

Ἰούλιος: εἰς τὰς ἑπτὰ (7) κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Γαρπλὰς καὶ ταράττει ἡμέρα μία (1) καὶ εἰς τὰς δέκα ἑννέα (19) ἕτερος ὀνόματι Πιατὲς καὶ ταράττει ἡμέραν μίαν (1).

Αὐγουστος: εἰς τὴν πρώτην (1) κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Ράφας καὶ ταράττει ἡμέρας δύο (2) καὶ εἰς τὰς 27 ἕτερος καὶ ταράττει ἡμέρας τέσσαρας (4).

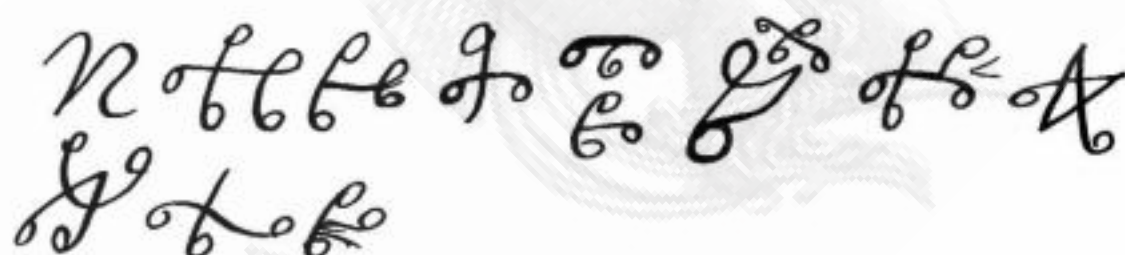
Σεπτέμβριος: εἰς τὰς ἑννέα (9) κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Γαράβ | καὶ ταράζει ἡμέρας ἑπτὰ (7) καὶ εἰς τὰς 22 ἕτερος καὶ ταράζει ἡμέρας 3.

Ὀκτώμβριος: εἰς τὰς 5 κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Γαρέκ, ταράζει ἡμέραν μίαν (1), καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ (7) ἕτερος καὶ ταράζει ἡμέρας 5 ...

Δεκέμβριος: εἰς τὰς 9 κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Ἐαχαῖς, ταράζει ἡμέρας 4, καὶ εἰς τὰς 17 ἕτερος καὶ ταράζει ἡμέρας 3.

Ἰανουάριος: εἰς τὰς 4 κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Καμπλὴς καὶ ταράζει ἡμέρας 5, καὶ εἰς τὰς 20 ἕτερος καὶ ταράζει ἡμέρας 3.

Φεβρουάριος: εἰς τὰς ἑννέα (9) κυριεύει ὁ ἀστὴρ ὀνόματι Παρίς καὶ | ταράζει ἡμέρας 4, καὶ ἡ ἔχτη ἡμέρα ὑπάρχει ἐπικίνδυνος. Τέλος τῶν ἀστέρων. (Ὁ Νοέβριος λείπει καὶ ἔχω τὸ μέρος κενόν, ἂν ἠμπορέσω νὰ τὸ διορθώσω)⁴²⁸.

Περὶ τῆς βοτανικῆς τῶν ἑπτὰ πλανητῶν

Ἐδῶ γράφομεν τὰ χόρτα τῶν 7 μεγάλων πλανητῶν τί ἐνεργοῦν.

☉ Τοῦ Ἡλίου ἡ βοτάνη λεγομένη ἄγβια καὶ ἡλιοσκοπός. Ἐβγαλε αὐτὴν τὴν Κυριακὴν, πρώτην ὥραν. Αὐτὴ ἡ βοτάνη φέγγει ἀπὸ μακρόθεν ὡς φῶς μὲ τὰ κοινὰ σημεῖα τὸ τοξεύουν καὶ εὐρίσκονται. Ἐβγαλον αὐτὸ μὲ προσοχὴν καὶ μὲ τὸν ἄγγελον καὶ μὲ τὸν | ὑποταχτικόν του, ἔχει τὴν ἐνέργειαν ταύτην. Βάσταζέ τὴν ὀλόκληρον τὴν βοτάνην ἐπάνω σου καὶ πορεύου ἐν τῇ γῆ ὅπου ἀφορᾶσαι ὅτι ὑπάρχει θησαυρός, ἔνθα ἐστὶν ὁ θησαυρός, καὶ καθὼς πατήσης ἐπάνω, μένεις ἀκίνητος εἰς τὸν θησαυρὸν ἐπάνω. Σμεῖξον μὲ λιβάνι ἀρσενικόν καὶ ἔχεις ἐνέργειες πολλές. Ὀνόμαζε δὲ καὶ λαμπηδόνα τὸ καθεαυτὸ ὄνομά της⁴²⁹. Ἴδου ἡ εὐχὴ τοῦ Ἡλίου τῆς βοτάνης ὅταν τὴν ἐβγάξης ἀπὸ τὴν γῆν⁴³⁰. “Ὀρκίζω σε, Ἥλιε, εἰς τὸ ὕψος τούτου τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης νὰ μὲ ὑπακούσης. Ὀρκίζω σε, Ἥλιε, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα: ἡλιαῖ, ταρφά, ἐνθαῖμερόδρομε, εἰς λυτρωτῆς, παμφαέστατε, ὁ φωσφόρος, φεφαός ἐτι

449^r δρομέ τὸ φῶς, ἰεμέ, Ἥλιε, μὰ προβολῆς, κατιονητέ'. Ὀρκίζω σε, Ἥλιε, ἰ νὰ εἶσαι
 συνεργός μου εἰς τὴν βοτάνην ταύτην νὰ γένη βεβαία καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν,
 ἀμήν”.

5 Ὅταν εἶναι ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Καρκίνον καὶ ἡ Σελήνη ὁμοίως, ἔπαρον ἀσήμι
 καθαρὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς Σελήνης, κάμε εἰδωλον ὁμοιον γυναικός, κρατοῦσα
 ρόκα, κλώθουσα, καὶ μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης χάραξον εἰς τὸ μέτωπον ταῦτα
 τὰ ὀνόματα: ‘σολομε, λαδάρ, Ἰαλο’, εἰς τὸ στήθος ‘ὀκθαλός’, εἰς τὸ δεξιὸν χέριν
 ‘σιαβοῆμ ὀκληδόμ’, καὶ τότε κάπνισον αὐτὸ στύρακα καὶ χαλβάνη καὶ τότε κρύ-
 ψον εἰς τὸ ἀνώφλιον τοῦ ἐργαστηρίου σου ἢ τοῦ ἐστιατορίου σου καὶ πουλᾶς
 10 πάραυτα ὅ,τι θέλεις.

Τέλος.

449^v Ἡ βοτάνη τῆς Σελήνης ὀνομαζόμενον ἀγλαώθ, παδιταλής, λουναρία, ἔχει
 ὀνομασίας ἰ τρεῖς (3). Ἐβγαλον καθὼς σὲ ἐρμηνεύει ὀπισθεν ἢ εὐχὴ μὲ τὴν ὥραν
 καὶ ἡ προσευχὴ ἔχει τὰς ἐνεργείας ταύτας: τὰς κορυφὰς μὲ κεφαλὴ ἀλέκτορος,
 15 εἰς ὅ,τι πρᾶγμα ἐγγίξης, θὰ εὐοδωθῆ καὶ εἰς πραγματείαν καὶ ὁδὸν καλὸν εἶναι.
 Τὸ δροσερὸν αὐτοῦ φύλλον εἰς αὔξησιν τῆς Σελήνης σμεῖξε μετὰ ἀργυροῦ ἢ
 χρήματα καὶ ἕτερον χρημάτων, <νὰ> ἀγοράσης μὲ τὸ ὀλίγον καὶ <θὰ> γενῆς
 κύριος πολλῶν πραγμάτων καὶ οἱ ἐχθροί σου ἀφανισθήσονται. Ὅμοίως εἰς
 ἄνθρωπον <ἄν> δώσης ἐκ τῶν φύλλων, εὐτυχήσεται, καὶ ἐὰν αὐτὸ φάγη δρο-
 20 σερὸν φύλλον, εἰς προκοπὴν ἔλθη. Τὴν ῥάβδον τοῦ βοτάνου καὶ τὴν ῥίζαν βάν-
 νεις ἐν χωνευτηρίῳ περικεκαυμένῳ, <καὶ ὅταν> χωνεύση, <θὰ> εὔρης χρυσίον
 καθαρὸν καὶ δόκιμον. Ἐχει καὶ ἄλλες χάρες, ἥγουν ἐνεργεῖες πολλὰς ἔχει. Τὴν
 450^r δὲ ῥίζαν βάσταζε, πρὸς πᾶσαν παράταξιν ἢ πόλεμον νικᾶς, ὁ δὲ ἰ βαστάζων τὸ
 ἄνθος τελευτήσεται ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων. Λέγεται παντάσιτης καὶ πλατομα-
 25 ντήλα⁴³¹. Ὅπισθεν εἶναι τὰ ὀνόματά τους, τὰ βότανα καὶ οἱ ἐρμηνεῖες τῆς τέ-
 χνης.

Ὅταν ὁ Ἥλιος εἶναι ἐν Διδύμῳ καὶ ἡ Σελήνη ἐν Παρθένῳ, εἰς τοῦ Ἑρμοῦ
 τὴν ὥραν ποιήσον εἰδωλον μετὰ χαλκοῦ χιτῶνος εἰς πρόσωπον διδασκάλου,
 νὰ κρατῆ εἰς τὸ χέρι του βιβλίον, καὶ μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης χάραξον ἐν τῷ με-
 30 τώπῳ τὰ ὀνόματα ταῦτα: εἰς τὴ μουρη της γγελ, γέλ, μεδησίκ, γαγνάρ, καὶ εἰς τὸ
 στήθος ἄτου, χουβνοχλισιση, εἰς τὸ δεξιὸν χέριν κολτῆς καὶ κάπνισον αὐτὸν μὲ
 λαγοῦ δέρμα καὶ λίβανον καὶ ὅποιαν τέχνη θέλεις νὰ μάθης, βάσταζε τὸ εἰδω-
 λον τὸ βράδυ εἰς τὸ προσκέφαλόν σου ὑποκάτω καὶ τὴν νύκτα αὐτὴ σὲ φαίνε-
 ται εἰς τὸν ὕπνον σου καὶ τὸ ταχὺ ἐπιχειρίζεσαι ὅ,τι εἶναι. ἰ

450^v Ἴδου <ὁ> ὀρκισμὸς τῆς Σελήνης ⁴³²: “Ὀρκίζω σε, πλανήτη, εἰς τὸν ἀκοί-
 μητον ὀφθαλμὸν τοῦ Θεοῦ, νὰ μὲ ὑπακούσης καὶ νὰ ὑποκλίνης. Ὀρκίζω σε, Σε-

8 στύρακος cod. 15 ὁδὸς cod. 29 μέτωπον cod.

λήνη, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα “ὁ περὶ διμηδέ, τοῦ φεγγῆν, ἀμήν, ἡειάλιον, τελευπεῖ, εἰς σταρτόν”. Ὁρκίζω σε, Σελήνη, στήν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου, ἵνα γενῆς συνεργός μου εἰς ταύτην τὴν βοτάνην τῆς Σελήνης, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

Ἡ βοτάνη τῆς Σελήνης, ὀνομαζομένη σεληναίας, ἤγουν λουναρία, ἔβγαλέ την εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς Δευτέρας μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὰς εὐχὰς ἤγουν τῆς ἡμέρας. Ἔχει δύο εὐχὰς καὶ μὲ τὸν ἄγγελον καὶ μὲ τὸν ὑποτακτικόν του, ἔχει τὰ φύλλα της πρὸς αὔξησιν τῆς Σελήνης. Κάθε ἡμέραν νὰ αὐξάνουσιν, νὰ αὐξάνουν μὲ τὸν Καρκίνον, | καὶ ὁποῖος εἶναι σεληνιασμένος, δὸς πιεῖν ἡμέρας ἑπτὰ (7) καὶ ἰᾶται. 451^r

Τέλος. 10

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν βοτάνην τοῦ Ἄρη. *Ϟθ*. Ἡ βοτάνη τοῦ Ἄρεως λεγομένη ἀκνικός, ἤγουν πλατομαντίλα, λέγεται δὲ καὶ πεντασιτής. Τὴν Τρίτην, πρώτην ὥρα ἔβγαλε μετὰ προσοχῆς, καθὼς καὶ τὲς ἄλλες, μὲ τὸν ἄγγελον ὅπου ὀρίζει καὶ μὲ τὸν ὑποτακτικόν του. Ἡ βοτάνη αὐτὴ ὀλόκληρος καὶ βασταζομένη, μετὰ ἀλεποῦς δέρμα ἐντυλιγμένη, ἐὰν εὐρεθῆς εἰς πόλεμον κερδαίνει τοὺς πάντας. Λαβὼν ἐκ τῆς βοτάνης κουκκία τρία (3) καὶ βάλον εἰς τὸ ξίφος ἢ εἰς ὅ,τι ἄρμα θέλεις, ἀσφαλῶς ἴκρουσαιο αὐτὸν ἢ βουλή ἀπολέσης λαοῦ ἢ ἕνας ἀντίδικος, ἔπαρον ἐκ τῆς βοτάνης τὸν ζωμὸν μετὰ ροδελαίου καὶ γράψον εἰς χαρτὶ καὶ λέγε ἀπὸ τὰ ὀνόματα τοῦ | Ἄρεως ἢ τοῦ Κρόνου καὶ τὴν προσευχὴν. Ἐπειτα βάλε τὸ χαρτὶ ἐν τῇ ὁδῷ ᾧ μέλλει διαβῆ ὁ ἀντίδικός σου καὶ φυγήσονται ἀπ’ αὐτὸν μόνον ὀρῶντας αὐτόν. Εἶναι δόκιμον⁴³³. Τὸν σπόρον τῆς βοτάνης θέσε τον εἰς τὴν πόρταν τοῦ ἐχθροῦ σου, ὑποκάτω εἰς τὸ κατώφλιον, καὶ θεωρεῖς τὴν δύναμιν τῆς βοτάνης. Ἔχει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐνεργήματα. 451^v 20

Ἐδῶ σὲ γράφομεν καὶ τὴν ὀρμηναίαν τῆς τέχνης: “Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν”, τὸ “βασιλεῦ, Οὐράνιε, παράκλητε”, ὅλον τὸ τρισάγιον, ὅλον τὸ “Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς” ὅλον καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην: “Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σαβαώθ, Ἄδωναήλ, ἀμέχσαταν, λαμαντοῦ, λαμάντινή, τετραγραμμάτον, ἀρχὴ καὶ τέλος. Ἅγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος, Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἐπιστήριξόν | με διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, πατερόν, ἀνῶς, γαιδάδ, μελελεήλ, μασσοῦσαλα, σεθεννονάς, Μελχισεδέκ, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῖ, ἀοφιάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Δαυῖδ, Σολομῶν καὶ Ροβοάμ. Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων σου, (δει) ἁμαρτωλόν. 69 πρόσχες, ψαλμὸς 69, λέγε “ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου” ὅλον. Λέγε “Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου”, ψαλμὸς 142 “ἐν τῷ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν”, λέγε καὶ τὸν ὀρκισμόν τῶν ἀγγέλων τῆς ὥρας, ἤγουν τῶν εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν. Ἐπειτα λέγε τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου, ὅτι πλανήτης εἶναι⁴³⁴. 452^r 30 35

“Ὁρκίζω σε, ἅγιε ἄγγελε, εἰς τὴν ἁγίαν καὶ τρισμακάριστον καὶ ζωαρχικὴν Τριάδα. Ὁρκίζω σε εἰς τὸν παντοκράτορα Σαβαώθ. Ὁρκίζω σε, ἅγιε ἄγγελε, ὅπου εἶσαι τῆς ὥρας ταύτης καὶ εἰς πρόβλεψιν καὶ ὑπουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅπου εἶσαι πρόθυμος | καὶ ἀνδρειωμένος καὶ ὀξύς καὶ δρομαῖος, νὰ 452^v

εἶσαι συνεργός μου μὲ τὸν ὑποτακτικόν σου δαίμονα, ὅπου ἐπροστάχθης νὰ δουλεύσης τὴν ὥραν ταύτην, ὅτι ἐσεῖς νὰ συνεργήσετε νὰ ποιήσω τὴν δουλείαν ταύτην, ὅπου ἐπιχειρίζομαι, νὰ γένη βεβαία καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

5 Εὐχή τοῦ Ἄρη: “Ὁρκίζω σε, Ἄρη, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὑψηλοῦ Θεοῦ νὰ μὴν παρακούσης. Ὁρκίζω σε καὶ διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα: ὄπερ, διματά, ἡλιοστήριχτε, φαιδρότατε, ἡλιοσχήματε, ἐσταρδιέ, φελοστολιέ, ἔκλαμπρε. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ἵνα μὴν μοῦ παρακούσης, εἰς τὴν βοτάνην ταύτην, νὰ γενῆ δόκιμος καὶ ἀληθινή, ἀμήν”.

10 Ἡ βοτάνη τοῦ Ἄρη, ὀνομαζομένη πεντασιτῆς: Ἐβγαλον εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρη, καθὼς σὲ ἐρμηνεύσαμεν, καὶ βάστα τὴν ἐντετυλιγμένην εἰς δέσμα λύκου. Ἐὰν σὲ περικυκλώσουν χιλιάδες ἐχθροί, οὐ δύνονται νὰ σὲ βλάψουν. Τὰ δὲ φύλλα τρίψας καὶ τὴν ρίζαν, δὸς πιεῖν μετὰ οἴνου ἢ ἀνδρα ἢ γυναῖκα, ἔχοντα αἷμα <καὶ> ἰαθήσεται, ὥστε θαυμάζουν τοῦ βοτάνου τὴν δύναμιν.

Τέλος. |

453^r Ἐρμῆς: Ἡ βοτάνη τοῦ Ἐρμῆ πλανήτου ὀνομάζεται, καλεῖται πεντοδά-
15 κτυλος, ἡγουν τῆς Παναγίας τὸ χέρι. Ἐβγαλέ το εἰς τὴν πρώτην ὥραν τοῦ Ἐρμῆ ἢ τοῦ Διδύμου οἶκον ἢ τῆς Παρθένου, στὴν ὥραν ὅπου κυριεύουν καὶ βαστάζουσα ἐκ τὴν ρίζαν ἐντετυλιγμένην, †καμὴ κροῦτα ἄνθη τῆς βάνεις μετὰ ἐλαίου καὶ ἄλειψε τὸ πρόσωπόν σου. Εἴτι δουλείαν πιάσεις, κατευοδοῦται. Τὸν σπόρον αὐτῆς ἔπαρον τριάκοντα (30), τίθε τα ἐν ἡμέραις 12 μετὰ ὕδατος. Εἰς ἐπιληψίαν
20 ἰᾶται. Εἰ μὲν ἐκ τῆς ρίζας αὐτῆς μετὰ οἴνου ἢ μετὰ ὄξους, †ἔσταν γε ὀφθαλμὸν καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν αὐξάνει⁴³⁵. Εἰ δὲ ὁ καρπὸς αὐτῆς τυλιγμένος εἰς δέσμα λύκου καὶ βασταζόμενος ἐν τῷ δεξιῷ σου βραχίονα, κρίσεις νικᾶς καὶ εἰς κά-
453^v θε πρᾶγμα νικᾶς ἢ ἐξεβαλλόμενος | ἐν ὥρα τοῦ Ἐρμῆ καὶ τυλίξας εἰς δέσμα γά-
25 τας μαύρης καὶ πιπέρι κουκκιά 7, βαστάζων ἐν τῷ βραχίονά σου καὶ εἶσαι ἀφανῆς. Αὐτὸν γυρεύων εἰς πολλῶν μὴν φοβηθῆς.

Ἡ βοτάνη τοῦ Ἐρμῆ. Εἴπομεν ὀνομάζεται, ἐστίν, πεντοδάκτυλον· ἔβγα-
λέ το κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, ἔπαρον τὰ ἄνθη καὶ τὸν καρπὸν καὶ τύλιξέ τα εἰς καρ-
δίαν γάτας μαύρης καὶ βάσταζέ τα ἐπάνω σου καὶ εἶσαι ἀφανῆς, καὶ ὅ,τι ἂν
κάμης οὐ γνωσθήσεται. Τὰ δὲ φύλλα ξήρανον καὶ ποίησον σκόνην καὶ σμείξον
30 μετὰ ἐλαίου, παντοίων πληγῶν ὀφθαλμῶν σκοτεινῶν, ὅ,τι καὶ ἂν εἶναι ἰατρεύε-
ται. Τὸ δάκτυλον τῆς ρίζας ἐὰν βαστᾶς ἐπάνω σου, †ἐπνίμε μιονιύτικὸς καὶ οὔτε
ἀκούσεις λάθος ὃ γίνεται καὶ πάλιν τυλίξας εἰς δέσμα κυνὸς καὶ βαστάζεις οὐχ
454^r ὕλακτῆσουσιν. | Καὶ πάλιν τυλίξας εἰς δέσμα †χολᾶς, ἰχθύας πιάσεις καὶ πάλιν
τυλίξας μὲ βλαττίου καὶ ἀκράτου μόσχου νὰ κυνηγήσης ἄγρια κτήνη ἢ ζῶα. Βά-

13 αἵματος cod.

θαυμάζον τοῦ βοτάνους cod.

21 Εἰ δὲ: ἴδε cod.

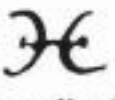
23 ἐν ὥρα: ἐνῶ cod.

25 εἰς: εἰς cod.

33 οὐχ ὕλακτῆσουσιν: οὐ λακτίσουσιν cod.

σταζε τὴν ῥίζαν μετὰ πιουνίαν καὶ οὐ φοβᾶσαι μαγείας πονηρῶν ἀνθρώπων.

Ϝ Ἴδου ἡ εὐχή τοῦ Ἑρμῆ, ὅταν ἐβγάνης τὴν βοτάνην⁴³⁶: “Ορκίζω σε, Ἑρμῆ, εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν πάντα νοῦν ὑπερπληροῦσαν. Ὅρκίζω σε εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα: ἄζιμῶ, χηρίσυποιαῖ, ἀρκαληνιῶ, ἀρχεφροντιῶ, φιλοσοφῶν, σεχοεμέ, πόλεν, ἐκ πολιοῦ, ἀνακριατῶν. Ὅρκίζω σε, Ἑρμῆ, νὰ εἶσαι συνεργός μου εἰς τὴν βοτάνην ταύτην, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”. 5

Ὅταν ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Τοξότη καὶ ἡ Σελήνη ἐν Ἰχθὺς καὶ ὥρα τοῦ Ϝ, ποιήσον | εἶδωλον μετὰ σιδήρου⁴³⁷, ἤγουν στεγνό, χρηστὸν ἄνδρα, νέον, νὰ κρατῆ φαγὶ εἰς τὸ χέρι του, καὶ μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης χάραξον τὰ ὀνόματα ταῦτα εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ: “Χαμετιήλ, χαρόχ, μεσέλθ”, εἰς τὸ χέρι “παλπαρά” καὶ τότε κάπνισον αὐτὸ σμύρνα καὶ βάστα το ἐπάνω σου καὶ κάνεις ὅ,τι σὲ χρειάζεται κατευόδιον. Καὶ ποιήσον τὴν προσευχὴν σου, ὡς καθὼς σὲ ἐρμηνεύομε ὀπισθεν μὲ εὐλάβειαν καὶ τότες κάνεις ὅ,τι θέλεις. 10

Ὅταν ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Κριὸν καὶ ἡ Σελήνη εἰς τὸν Σκορπιὸν νὰ εἶναι εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρη, ποιήσον εἶδωλον μὲ σίδηρον ὡς ἄνθρωπον, νὰ κρατῆ σπαθὶ εἰς τὸ χέρι του, καὶ χάραξον μὲ τὸ μαχαίρι τῆς τέχνης τὰ ὀνόματα: | εἰς τὸ μέτωπον “καμοδόμ, ῥαράμ, πισσαλή, σαμονήλ”, εἰς τὸ δεξιὸν χέριν “ἀραστικοήλ” καὶ κάπνισον αὐτὸ μὲ αἷμα ἀνθρώπου καὶ βάστα το εἰς τὸ χέρι σου καὶ εἶσαι ἀνίκητος, ἐὰν πολεμήσης καὶ μὲ δέκα χιλιάδες ἄνδρες. Ἐχει δὲ καὶ ἑτέρας ἀρετὰς μεγάλας, ἀλλὰ δὲν γράφονται. 20

Τέλος αὐτό.

Ὁ Ζεὺς Ϝ: Ἡ βοτάνη τοῦ πλανήτου Ζεῦ ἐστὶν ἡ χρυσάκανθος, χρυσάγκανθος. Ὅταν θὰ τὴν ἐβγάλης, ὡς καὶ τὲς ἄλλες, ὥρα πρώτη μὲ τὸ διάβασμα, τότες λάβε τὴν ῥίζαν τῆς βοτάνης καὶ τυλίξας εἰς δέρμα λύκου ἢ ταύρου καὶ μὲ τῆς πιγουνίας, βάλε εἰς τὸν βραχίονά σου τὸν δεξιὸν καὶ εἶσαι ἀνίκητος εἰς κρίσιν. Πάλιν τὴν αὐτὴν | βοτάνην τυλίξας εἰς δέρμα βοῦς καὶ ῥίζα μαράθου, βάλε μέσα εἰς πλοῖον καὶ δὲν ἀρμενίζει οὔτε σαλεύει. Εἰ μὲν βουληθῆς νὰ ταξιδεύσης, λάβε τὰ ἄνθη τῆς βοτάνης καὶ τυλίξας εἰς δέρμα ἱάγερτου, δέσε το εἰς τὸ κατάρτι τοῦ πλοίου καὶ τάχιον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ διὰ ἡμερῶν τεσσάρων (4) † περίπτοι. Λάβε τὴν ῥίζαν καὶ τὴν κορυφὴν ἀκέρια καὶ τύλιξε εἰς δέρμα αἰγόκερου, βάλε τὴν εἰς τὴν δεξιάν σου ἀγκῶνα καὶ ὅ,τι δουλειὰ κάμεις εὐοδοῦται. Ἐπαρον τὸν σπόρον τῆς βοτάνης μετὰ μόσχου, τύλιξον εἰς μολύβι καὶ βάλε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νικᾷς τοὺς πάντας⁴³⁸. Ἐχει καὶ ἄλλες ἐνέργειες πολλές. Ἴδου ἡ εὐχή τῆς Πέμπτης⁴³⁹. Ζεὺς. “Ὅρκίζω σε εἰς τὸν βραχίονά σου τὸν ἀναλλοίωτον καὶ ἀμέτρητον τοῦ Θεοῦ. Ὅρκίζω σε | εἰς τὰ κοντὰ σου ὀνόματα: ὑπλόπερικ, ἠτισύς, ξενιῶ, 30 455^r 456^r”

3 τὰ πάντα νοῦν ὑπέρπλουσα cod.

26 τῆς αὐτῆς βοτάνης cod.

στερκτόν, ὀτερπημέν, ὄρεστερῶ, στεθηγιράς, Ἰτραπτόν, ἔστοροῖν, Ζεύς, ὄστρατε-
 ὄφδη, ὄφεράς, τριαφολέ, ἐφελής, φθονιά, καὶ τὰ λοιπὰ ὀνόματά σου. Ὀρκίζω
 σε, Ζεῦ, ἵνα μοῦ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ εἰς τὴν βοτάνην ταύτην νὰ εἶναι
 δόκιμη καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

5

Τέλος.

☉ Ἡ βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης λεγομένη σαντιριόν, ἤγουν ἀγουροβότανον.

☿ Ἐβγαλέ την εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς Παρασκευῆς, ὅπου κυριεύει ἡ
 Ἀφροδίτη, μὲ τὸ διάβασμα καὶ τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας καὶ μὲ τὸν ὑποτακτικόν
 του καὶ μὲ τὸ πρόσωπον τῆς βοτάνης. Ἐχει ῥίζας δύο 2, ἢ μία χλωρὴ καὶ ἡ ἄλλη
 456^v ψημένη. Παραλαμβάνεις εἰς τοῦ Κρόνου, μίαν πρὸς μίαν | δοκίμαζε, ὅταν ὁ
 ἥλιος <εἶναι> κατώτερα τῆς Σελήνης, ἀγάπην ὑπερβολικὴν εἰς ἄνδρας, εἰς γυ-
 ναίκας καὶ σύλληψιν γυναικὸς καὶ ἕτερα πολλὰ κάνει⁴⁴⁰.

Εὐχὴ τῆς Ἀφροδίτης ☉⁴⁴¹: “Ὀρκίζω σε, Ἀφροδίτη, εἰς τὸν ἀκοίμητον
 ὀφθαλμὸν τοῦ Θεοῦ. Ὀρκίζω σε, Ἀφροδίτη, νὰ μὴν μοῦ παρακούσης, ἐκλαμ-
 15 προτάτη, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα: ἀκολασιά, κειπροιμαλιστό, λιόβε σαρριδο-
 καταρίν. Ὀρκίζω σε, Ἀφροδίτη, νὰ μὲ ἐνεργήσης εἰς τὴν βοτάνην ταύτην, νὰ
 γένη δόκιμη καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

Τέλος.

Ἄστρο Κρόνου πλανήτης ♄

20 Ἡ βοτάνη τοῦ πλανήτου Κρόνου ὀνομαζομένη ἑκατοντακέφαλος, πιουνιάς.
 457^r Ἐβγαλέ το εἰς τὴν πρώτην ὥραν | τοῦ Κρόνου, τὸ Σάββατον τὸ πρωῖ, ὥρα τοῦ
 Κρόνου, εἰς αὐξήσιν τῆς Σελήνης, μὲ τὸν ἀγγέλον ὅπου κυριεύει καὶ ὑπερέται
 του, καὶ βαστάζεις μίαν κεφαλὴν ἀπὸ τὴν ῥίζαν, δὲν θέλεις ἀδικηθῆς εἰς κριτή-
 25 φορηθῆς, ἀλλὰ σὲ προσκυνοῦν σὰν βασιλέα, ὅθεν καὶ ἂν πηγαίνης⁴⁴². Ἐπαρον
 ἀπὸ τὴν ῥίζαν καὶ δέσε το εἰς πανὶ λευκόν, μεταξωτόν, καὶ βάνε μανδραγοῦρα
 καὶ ῥάψε το εἰς τὸν τράχηλον ἀλεκτόρου λευκοῦ, ὅπου νὰ μὴν ἔχη μαυράδι κα-
 θόλου, καὶ σῦρε εἰς τόπον ὅπου ἔχεις ὑποψίαν πὼς ὑπάρχει θησαυρὸς καὶ τὸν
 ἀμολᾶς μὲ σπάγγον δεμένον ἀπὸ τὸ πόδι μακρύν, ὅπου νὰ εἶναι ἐλεύθερος νὰ
 457^v ὑπάγη ὅθεν θέλει ἐλεύθερος. | Καὶ ὅταν ὑπάρχη βέβαιος θησαυρὸς, σκαλίζει μὲ
 τοὺς ὀνυχὰς του εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ κτυπᾷ τις πτεροῦγες του καὶ λαλεῖ.
 Ἐπαρον 7 κουκκία ἐκ τῆς βοτάνης καὶ ἓνα κουκκί, ἤγουν σπυρί, μόσχον, ἀκρά-
 τον, τριῖψον, πότισον σεληνιασμένον ἡμέρας 7, καὶ ἰᾶται. Ἐπαρον κουκκία πέν-
 35 τε (5) καὶ ἐν τῆς ῥίζας της καὶ βάλε εἰς τὴν κεφαλὴν κοιμωμένου, ὅπου νὰ
 κοιμᾶται, καὶ λέγει τὸ κεκρυμμένον του μυστικόν.

Ἴδου ἡ εὐχὴ τοῦ Κρόνου πλανήτου ♄⁴⁴³: “Ὀρκίζω σε, Κρόνε, εἰς τὴν δύ-
 ναμιν τοῦ Θεοῦ, τοῦ συστήσαντός σε εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Ὀρκίζω σε εἰς τὰ

ὀνόματά σου ταῦτα: φηρύ, Νεκηβαλόν, διαφρογός, διάλφινά, Κρόκκοκή, ἀλο-
νόμησοϊ. Ὁρκίζω σε, Κρόνε, μετὰ τῶν ἐπακολουθούντων | σε, ὅπου νὰ γενῆς 458^r
συνεργός μου εἰς τὴν βοτάνην ταύτην, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

Τέλος.

Ἴδου αἱ εὐχαὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὅπου ἐγράψαμεν, τῆς βοτάνης αὐτῶν, 5
ὅπου πρέπει νὰ λέγωνται ὅταν ἐβγάνης τὴν βοτάνην αὐτῶν πρὶν τρεῖς φορὲς
καί, ἀφοῦ τὴν ἐβγάλῃς, πάλιν τὴν διαβάξεις ὡς ἄνωθεν μὲ ἐπιμέλειαν.

Ὁρκισμὸς τοῦ Ἡλίου (κοίταζε πρὸς λεβάντε). “Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων
καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ δύναμις, ἀέναον φῶς,
ἀκατάπαυστον φῶς, ἀκατανόητον φῶς, ἄπειρον φῶς, ὁ μόνος πλουσιοπάροχος 10
τοῦ ἐλέους σου, ἐπίσκεψαι ὠφελίμως διὰ τῆς χάριτος καὶ χρηστότητος καὶ εὐερ-
γεσίας ἀπὸ τὸν παρόντα πλανήτην Ἡλίον, ἵνα δυνηθῶ | ὑποτάξω αὐτὸν καὶ 458^v
[τὰς χαρι καὶ] κατάσχω αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν. Ὁρκίζω σε, ἀψευδὲς Ἡλιε, εἰς τὸν
χρονικὸν σου κύκλον καὶ εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ εἰς τοὺς τέσσαρούς σου καιροὺς
καὶ εἰς τὰς ἀκτῖνας σου καὶ εἰς τὰς πτέρυγας σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα: 15
“λμμηώδ, ἀντιόν, λιθετουϊδέ, σαγοῦν, γοδεσός, ἐλβιοῦχ, γοδιόραφ, Ἰνομ...”. Ἐκ
τούτων σου τῶν ὀνομάτων σὲ ὀρκίζω ἵνα μὴν μοῦ παρακούσης, ἀλλὰ διὰ τῆς
χάριτός σου καὶ διὰ τὰ ὀνόματά σου νὰ γενῆ ἡ βοτάνη αὐτὴ τέλεια καὶ ἀληθινὴ
καὶ ἄβλαβον, ἀμήν”.

Εὐχὴ τῆς **Σελήνης**. (κοίταζε κατὰ τὸν μαῖιστρον) 20

“Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων, ὁ δεσπόζων τῶν ἡμερῶν καὶ τὸν
ζῶντα ἐκ | τῆς σοφίας κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ 459^r
γενομένων κτισμάτων ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, συνέργησόν με καὶ χαρίτω-
σόν με, ἵνα δυνηθῶ ἐγὼ ὁ δοῦλος (...) χάριν λαβεῖν καὶ ὑποτάξω τὸν σὸν πλα-
νήτην, τὴν Σελήνην, νὰ τελειώσω τὸ ἔργον μου καὶ τὴν ἐπιχείρησίν μου ταύτην. 25
Ὁρκίζω σε, Σελήνη, ὀριάντε, καὶ τοῦ οὐρανοῦ πορφύρα καὶ τῆς νυκτὸς παρα-
μυθία, τῶν διαβαζομένων πνευμάτων δέσποινα. Ὁρκίζω σε εἰς τὴν οὐρανικὴν
σου ζώνην καὶ κύκλον ἐν ᾧ περιπατεῖς καὶ εἰς τὰς ἀκτῖνας σου καὶ εἰς τὰς πτε-
ρυγὰς σου καὶ εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα σὲ ὀρκίζω: Βαήθ,
ὄνιτζήρ, παρούμ, πολήμ, γομεδόμ, μαρισατί, σὲ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα σὲ ὀρκί- 30
ζω, Σελήνη, νὰ ὑποκλίνῃς τὴν χάριν | σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου νὰ γένῃ τὸ θέ- 459^v
λημά μου ἀληθινὸν καὶ βέβαιον, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”⁴⁴⁴.

Ἡ εὐχὴ τοῦ Ἄρη (θεώρει τὸν Βορέαν). “Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φοβερός καὶ
ἐνδοξος, ἰσχυρὸς καὶ δυνατέ, ὁ ὀργιζόμενος καὶ ξηραίνων καὶ τὸ βλέμμα σου τὸ
φοβερόν ὄρη συντριβόν, ἐν ᾧ ὄρη ἐτρόμαξαν, ὃν ἐφοβήθησαν ἄβυσσοι, ὃν 35

24 δυνηθῶμεν cod.

27 τὰ διαβαζομένον cod.

34 ξηραίνεται cod.

ἐπροσκύνησε πᾶς ὁ τῶν ἀγγέλων ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεός μου. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ἐσένα κακὸ καὶ πολεμικέ, εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Κυρίου Σαβαώθ, ἵνα μοῦ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν παρόντα
 460^r πρᾶξιν ὅπου ἐπιχειρίζομαι, νὰ γένη βέβαια καὶ ἀληθινή. Ὁρκίζω σε εἰς τὴν καρδιάν τοῦ λέοντος τοῦ δυνατοῦ καὶ εἰς τὴν | καῦσιν τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην, ἵνα μὴν μοῦ παρακούσης. Ὁρκίζω σε, Ἄρη αἱματώδη καὶ πολεμικέ, ἀπότολμε, εἰς τὸν οὐρανόν σου καὶ εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἰς τὸν ὀμφαλόν της † πεισῆς, ἵνα μὴν
 10 μὲ παρακούσης, Ἄρη, ὁ χαίρων <ἐπὶ> τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τὰς εὐτυχίας λυπούμενος. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ὃν τρέμει πᾶσα κτίσις καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπων καὶ τῶν πλανητῶν. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, εἰς ἐκεῖνον ὃν σὺ τρέμεις καὶ πᾶσα φύσις τῶν ἀστέρων. Ὁρκίζω σε καὶ εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα πύρινα ἀγλά, ἀσύρ, πικληρώθ, Ἰδορισκουναρέφ, κακλαβός, ἀλμανάτι, διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα σὲ ὀρκίζω, ἵνα μοῦ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς ταύτην μου τὴν πρᾶξιν, νὰ γένη βέβαια καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”. |

460^v Εὐχὴ τοῦ πλανήτου Ἑρμῆ (θεώρει τὸν μαῖστρον): “Κύριε, Θεέ, πάτερ παντοκράτωρ, ὁ εὐρετὴς τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως, ὁ τῶν οὐρανίων τεχνίτης, παντεπόπτα καὶ παντοδύναμε, † ἠγέτισον ἡμᾶς τὴν χάριν σοῦ καὶ τοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ, ἵνα δυνηθῶ τὴν ἐμὴν πρᾶξιν περατώσω. Ὁρκίζω σέ, Ἑρμῆ, πάνσοφε καὶ λογιώτατε, εὐσκίοπτε καὶ γρηγορώτατε εἰς τὴν σοφίαν σου καὶ εἰς τὴν λο-
 20 γιότητά σου καὶ εἰς τὴν ζώνην, ἣν περιπατεῖς, καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα: Νιφφάν, πιουῖτ, νομῖν, πελάκ, νιάφ, μερεπόν, στεμηνός, κυριτόν, μεδή..., εἰς ταῦτα σὲ ὀρκίζω διὰ νὰ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς ταύτην μου τὴν πρᾶξιν, νὰ γένη βέβαια καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν”. |

461^r Εὐχὴ τοῦ Διὸς Ζεῦ (θεώρει γραῖγο, τὴν τραμουντάνα) καὶ ὀρκισμὸς πλανή-
 25 του: “Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάτερ παντοκράτωρ, ὁ δημιουργὸς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ἐπίδος μοι δύναμιν καὶ χάριν, ἵνα ὑποτάξω τὴν χάριν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ζεῦ, ἵνα ὑποταγῇ ἡμῖν, ὅτι πάντα δυνατά σοι, Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁρκίζω σέ, Ζεῦ, εἰς τὴν σοφίαν σου καὶ εἰς τὴν γνώσιν σου καὶ εἰς τὴν ἰαματικὴν σου ἐνέργειαν καὶ εἰς τὴν
 30 οὐράνιον πορφύραν σου, ἐν ἣ περιπατεῖς, καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα: ἀνόφ, ὄρσιτά, ἀδεός, ὄριγέν, ἀτζανιέδον, ἄν κανιτῆ, τινεός, γένγιέρ, κανηπτά..., εἰς ταῦτα σὲ ὀρκίζω ὅτι νὰ ὑποκλίνης εἰς πᾶσαν ἐργασίαν τὴν χάριν σου καὶ τὴν
 461^v ἐνέργειάν σου, νὰ | γένη τὸ θέλημά μου βέβαιον καὶ ἀληθινόν, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν”.

35 Εὐχὴ καὶ ὀρκισμὸς τῆς Ἀφροδίτης (θεώρει τὸν λεβάντε): “Ὁ Θεὸς ὁ

9 ὃν τρέμει: ἔντρομε cod.   17 σοῦ: ἵνα δὲ cod.   18 δυνηθῶμεν τοῖς ἐμῆς πράξεως cod.
 24 γραῖγο: γρέο cod.

αἰώνιος, ὁ μόνος ἀγαθός, ἀνεξίκακος ἐν φιλανθρωπία, ὁ ὑπεράπειρον ἔχων τῆς ἀγαθότητος τὸ ἀνεξιχνίαστον πέλαγος παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ εὐσπλαγχνίας, ἵνα τὴν ἐνέργειαν χρηστῶς καὶ πεπληρωμένως δώσης <τοῦ> πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης, ἵνα ὑποτάξω αὐτὴν εἰς τὸ ἐμὸν θέλημα καὶ προᾶξιν μου. Ὁρκίζω σε, πλανήτη Ἀφροδίτη ὠμοτάτη, εἰς τὴν ἀγάπην σου καὶ εἰς τὴν χάριν σου καὶ εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ εἰς τὴν ἐνέργειάν σου καὶ εἰς τὴν γλυκύτητά σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα: ἡρέθ, λαβάκ, σιαρῆ, σατήρ, τοῦ ἰδίν, τουτιμάρ, ρεσβοδόμ, | σιρόφ, κακήμ, σεντιότ, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα σὲ ὀρκίζω, ἵνα μὴν μοῦ παρακούσης, ἵνα δώσης εἰς ἐμὲ τὴν χάριν σου, χρηστῶς καὶ πεπληρωμένως εἰς πᾶσαν τὴν ἐνέργειάν σου, εἰς ταύτην μου τὴν προᾶξιν, ἵνα γένη βέβαια καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν”.

Ζ Εὐχὴ καὶ ὀρκισμὸς τοῦ Κρόνου: “Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἅγιος, τὸ ἔσχατον κράτος, ὁ πάντα οἰκονομῶν εἰς σωτηρίαν, δὸς ἡμῖν χάριν νὰ ὑποτάξω τὸν πλανήτην Κρόνον εἰς τὸ θέλημά μου. Ὁρκίζω σε, πλανήτη Κρόνε, εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ εἰς τὴν ἐνέργειάν σου καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ εἰς τὸν οὐρανόν σου καὶ εἰς τὴν λάμπιν σου καὶ εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα: γιασιέλ, σαββαή, παντοκράτωρ, τῆς μεγάλης βουλής ἄγγελε, νὰ εἶσαι εἰς | τὴν βοήθειάν μου καὶ εἰς τὴν προᾶξιν μου ταύτην, ἐν ᾧ μέλλω ποιήσω νὰ γένη βέβαια καὶ ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν”⁴⁴⁵.

Περὶ τῶν εὐχῶν τῶν 7 πλανητῶν. 20

Ὅταν βουληθῆς νὰ κάμῃς τὴν δουλείαν σου, προσεύχου εἰς τὸν Θεὸν ὀλοψύχως μετὰ συντετριμμένην καρδίαν καὶ καθαρότητος πολλῆς καὶ ἄρχισον πρῶτον τὴν παρόντα εὐχὴν: “Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σαβαώθ, Ἀδωναϊ, ἐλάμ, ἀχησατὰ ἡλαμαντοῦ, λασσατά, τετραγραμμάτου, ἀρχὴ καὶ τέλος, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου” καὶ τὸ Ἅγιον ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς”. Ἐπιστήριξόν με, διὰ τὰ ὀνόματά σου τὰ ἅγια, ἅγιε καὶ Θεὲ Σαβαώθ, | δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν προπατόρων ἐνὸς γαϊδάδ, μαλολεήλ, μαθοῦ, καλά, Μελχισεδέκ, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῖ, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Δαυῖδ, Σολομῶν καὶ Ἰεροβοάμ, γενοῦ βοηθὸς εἰς ἐμένα τὸν δοῦλον σου τὸν ἁμαρτωλόν”. Ἐπειτα τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου. Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ὀρκισμὸν τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας⁴⁴⁶. Πρέπει νὰ ἐξετάζῃς τὸν πλανήτην ἐκεῖνον, ὅπου θέλεις, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας, καὶ εἰ μὲν εἶναι καλός, νὰ εἶναι καὶ τὸ ζῶδιον καλόν, νὰ συμφωνοῦν εἰς κάθε ὑπόθεσιν. Δεύτερον νὰ γράφῃς μὲ τὸ μέλανι τοῦ καθενὸς πλανήτου καὶ μὲ τὸ κονδύλι του τὴν ὑπόθεσίν σου. Πρὶν ὅμως τῆς ὑποθέσεως θυμιάζε μὲ τὰ καπνίσματα τοῦ πλανήτου στὴν ὥρα του. Ἐπειτα γράφε τὴν ὑπόθεσίν σου | καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως γράφε τὰ σημεῖα

29 Ἰεροβοάμ cod.

ἐκείνου τοῦ πλανήτου, τὸ δὲ βουλλωτήριόν του γράφε το ἕξω τοῦ φυλακτηρίου. Καὶ ὅταν θὰ διαβάξης τὴν εὐχὴν τοῦ πλανήτου, θεώρει κατὰ τὰς πύλας τοῦ πλανήτου.

Εὐχὴ τοῦ Κρόνου **Ⲛ** (θεώρει κατὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου): “Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἡ ἄβυσσος σὲ εἶδεν καὶ ἐτρόμαξεν καὶ οἱ ζῶντες ἀπενεκρώθησαν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Αὐτὸς Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δὸς ἡμῖν χάριν νὰ ὑποτάξω τὸν ἐμὸν πλανήτην Κρόνον εἰς τὸ ἐμὸν θέλημα. Ὁρκίζω σε, Κρόνε, εἰς τὴν ἀρχὴν σου καὶ εἰς τὴν τιμὴν σου καὶ εἰς τὰ πρωτεῖα σου. Ὁρκίζω σε, Κρόνε φοβερέ, ὁ ἔχων ἐξουσίαν εἰς πᾶσαν τὰ
 464^r βασιλεία σου καὶ θησαυροὺς | διδόναι καὶ πάντα καλῶς ὑποκλίναντες. Ὁρκίζω σε, ἅγιοι ἄγγελοι, σακατιήλ καὶ κτινοήλ, καὶ δαίμονες ἀλεδαπὸρ καὶ ἀλεδατόρ, εἰς τὸν ἀγέραν σου καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν σου. Ὁρκίζω σε, ἅγιοι ἄγγελοι, εἰς τὴν λάμπιν σου καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ὅπου εἴσθε διὰ παντὸς καὶ εἰς τὴν ἐνέργειάν σου, νὰ εἴσθε σύνεργοί μου εἰς τὴν δουλείαν, ἐν ᾧ ἐπιχειρίζομαι.
 15 Ὁρκίζω σε, Κρόνε, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα Ἰασιάλ, ἀγουσαάλ, ἀτασερβέλ, ληφυσάρ, κταμόν, ὀδήλ, σιπήγ, ποταδή, διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα τὰ μεγάλα καὶ ἀνδρειωμένα, νὰ μὲ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν ὥραν ταύτην, ἐν ᾧ ἐπιχειρίζομαι, ἀμήν, Κρόνε, ἀμήν”.

Ὅταν θὰ ἀρχίσῃς τὴν ἄνωθεν εὐχὴν, θεώρει κατὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου. |

464^v **Ⲙ** Εὐχὴ τῆς Σελήνης (θεώρει κατὰ τὸν μαῖστρον): “Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε, ὁ δεσπότης καὶ νεκροῖς, ἐν σοφίᾳ κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, συνέργησόν μοι, ἵνα δυνηθῶ ὁ δοῦλος σου (..) χάριν λαβεῖν καὶ ὑποτάξαι τὴν Σελήνην, τὸν σὸν πλανήτην, τοῦ οὐρανοῦ πορφύρα καὶ τῆς γῆς παραμυθία⁴⁴⁷. Κύριε,
 25 κύριε παντοκράτωρ, ὕψιστε καὶ αἰδιδε, ὁ τῶν ἀπάντων βασιλεὺς καὶ πλάστης τῶν ἀνθρώπων, ὁ τὸν οὐρανὸν τοῖς ἄστροις κατακοσμήσας καὶ τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι κατακοσμήσας καὶ εἰς δέσιν καταστολίσας, ὃν πᾶσα κτίσις, ὄρατὰ καὶ
 465^r ἀόρατα, φρίκτει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς | δυνάμεώς σου. Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἵνα μοῦ ὑποτάξης τοῦ παρόντα πλανήτου τὰς χαρακτῆρας καὶ τὴν ἐνέργειαν. Ὡ ἐσύ, Κυρία Σελήνη, τοῦ κόσμου εὐταξία τε καὶ ἐπίγνωσις
 30 καὶ τοῦ οὐρανοῦ πορφύρα καὶ τῆς νυκτὸς παραμυθία [καὶ] βιαζομένων πνευμάτων, ὧ ἐσύ δέσποινα, Κυρία Σελήνη, ἡ ἀπόδειξις τοῦ χρόνου καὶ σημεῖον πάντων τῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων. Ὁρκίζω σε εἰς τὸν ὑψηλότατον θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴν
 35 μὲ παρακούσης. Ὁρκίζω σε καὶ εἰς τὰ πολυόμματα Χερουβείμ καὶ ἕξαπτέρυγα Σεραφεείμ καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα

8 εἰς τὸν ἀρχόν σου cod.

21 κατασκέβασε cod.

33 ἑορτῶν: ἀρετῶν cod.

κεχαριτωμένα: Ἐναβής, βενουήλ, ἀγρακοήλ, λαδημαήλ, ἰ θηελαφοήλ, ἀρε- 465^v
φοήλ, ζιγοθουλά, Γαλαήλ. Ὁρκίζω σας, ἅγιοι ἄγγελοι ὅπου κυριεύετε στήν
ῶραν ταύτην, Γαβριήλ, Σογιήλ, σανφηνήλ, σπεδονέμ, σπερδουκόμ. Ὁρκίζω σας,
δαίμονες τάρταροήλ καὶ μαμωνά. Ὁρκίζω σέ, Σελήνη, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόμα-
τα, σέ ὀρκίζω νὰ μοῦ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν 5
δουλείαν ταύτην, ἣν θέλω ποιήσῃ, νὰ γένη ἀληθινή, ἀμήν, Σελήνη, ἀμήν”.

Ἐπειτα λέγε τὸν ὀρκισμόν τοῦ ἀγγέλου καὶ τοῦ δαίμονος. Ὁρκισμὸς τοῦ
ἀγγέλου: “Ὁρκίζω σε, ἅγιε ἄγγελε (ὀδεΐνα), πὺ κυριεύεις τὴν ῶραν ταύτην,
ὅπου σέ βάλαμεν νὰ προβλέπῃς καὶ νὰ ἐπιτηρᾷς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, πρό- 466^r
θυμος καὶ δυνατὸς καὶ ἰ ὀξὺς καὶ ἀνδρειωμένος. Ὁρκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν
ζῶντα, ὅπου σέ ἔβανε νὰ φυλάττῃς, νὰ εἶσαι συνεργὸς μου μετὰ τὸν ὑποτακτι-
κόν σου δαίμονα (ὀδεΐνα), ὅπου εἶσαι στήν ῶραν ταύτην, ὅπου ἐπροστάχθη νὰ
σέ δουλεύῃ καὶ νὰ εἶναι δοῦλος σου εἰς τὴν ῶραν ταύτην, διατ’ αὐτὸν ἐσεῖς νὰ
συνεργήσετε καὶ νὰ ποιήσετε τὴν δουλείαν ταύτην, ἣν ἐγὼ ποιῶ, ἵνα εἶναι δόκι-
μη καὶ ἀληθινή, ἀμήν”.

Εὐχὴ τοῦ Ἑρμῆ (θεῶρει τὸν μαῖιστρον ἢ λεβάντε). Εἰς ἡμεγίστου καὶ εἰς γλωσσό-
δόδεμα: “Ἐν ὀνόματι τοῦ παναγάθου, ὁ ἐν ψυχαῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ
ἐφορῶν, ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας καὶ γνώσεως,
τῶν ἐπουρανίων τεχνίτης ἰ καὶ παντεπόπτης καὶ παντοδύναμος, εὐεργέτησον 466^v
ἡμᾶς καὶ ἐπίδος ἡμῖν τὴν χάριν σου, Κύριε, ἵνα δυνηθῶ ὑποτάξω τὸν σὸν πλα- 20
νήτην, τὸν Ἑρμῆν, εἰς τὸ ἐμὸν θέλημα καὶ ἔλθῃ ἡ χάρις του εἰς τὸ πρᾶγμα, ὅπου
ἐπιχειρίζομαι νὰ ποιήσω. Ὡ ἐσύ, Κύριε Ἑρμῆ, διαλεκτότατε καὶ πάσης σοφίας
ἔμπειρε καὶ τῆς τέχνης πρακτικέ, ὁ διδοὺς πᾶσαν ἀνθρωπον τὴν τέχνην καὶ τὸ
ἐργόχειρον, ὦ ἐσύ, σοφίας ἔμπειρε καὶ δόκιμε στρατιῶτα, ὅτι χωρὶς ἐσένα ὅλα
τὰ στρατεύματα τοῦ οὐρανοῦ νεκρά εἰσι καὶ ἀκίνητα. Ὡ ἐσύ, Ἑρμῆ, σύστατε 25
καὶ φιλόσοφε καὶ ῥήτωρ, ὅπου κρατεῖς τὴν διανόησιν, ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν,
ὅπου σέ ἔπλασεν καὶ ἔθεσέ σε εἰς τὸν οὐρανόν, σέ ὀρκίζω καὶ εἰς τὴν ἄρρητον
αὐτοῦ ἰ σοφίαν καὶ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἀμέτρητον. Ὁρκίζω 467^r
σε καὶ εἰς ὅλας τὰς μυριάδας τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, ἵνα μὴν μοῦ παρα- 30
κούσης. Ὁρκίζω σε καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους σου Μαντουήλ, Σπετικοήλ, ἀπόδοκε-
ήλ. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, χαλιουῦ καὶ γηλοανήτ. Ὁρκίζω σε, Ἑρμῆ, καὶ εἰς
ταῦτα σου τὰ ὀνόματα συναβάξ, Νεληφέλ, Ἰαγούτ, ἐκλόφινασην, δοργιέλ, στα-
μοτά, χασελόν, ἐδεόν, λοοήλ, τερατόν, σφελικόν, τζερμαήλ, βερνιδή, νιφάν,
ποηοῦ τονομή, σελάμ, Ἰάβ, μεσόν, σεμενῶ, τζέτο κυμεότ, διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνό-
ματα σέ ὀρκίζω νὰ δώσης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου εἰς τὴν πρᾶξιν 35
ταύτην, ἣν θέλω ποιήσω, νὰ γένη ἀληθινή, ἀμήν, ἀμήν”.

467^v Εὐχή τῆς Ἀφροδίτης εἰς φυλακτήριον καὶ εἰς ἀγάπην⁴⁴⁸ (θεώρει τὸν λεβάν-
 τε): “Ὁ Θεὸς ὁ μόνος, ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀνεξίκακος, ὁ ἐν φιλανθρωπία ὑπάρχων, ὁ
 ὑπεράπειρον ἔχων τῆς ἀγαθότητος ἀνεξιχνίαστον πέλαγος παρὰ τῆς σῆς φι-
 5 λανθρωπίας καὶ εὐσπλαγχνίας, σοὶ προσπίπτω, ἵνα μᾶς δώσης τὴν χάριν καὶ δύ-
 ναμιν καὶ στερκτὴν ἐνέργειαν καὶ πεπληρωμένη. Ὡ ἐσύ, πανεύμορφη Ἀφροδί-
 τη, ὅπου εἶσαι διαβιβασμένη εἰς τὴν ἀνδρείαν τῆς ἀγάπης καὶ τυραννίζεις τὰς
 καρδίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀγάπην ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ νικοῦσα τὰ
 σπλάγχνα τῶν ἀνθρώπων. Ὡ δέσποινα στεφανωμένη στέφανον τῆς ἀγάπης, νὰ
 468^r τυραννίζης ἐκείνη ὅπου θέλω καὶ ἰ ἀγαπῶ ἐγὼ [ὀδεΐνας τῆς ὀδεΐνας) καὶ ὑπο-
 10 κάτω τῶν ποδῶν μου πεσεῖται (ἢ γυνὴ θέλεις ἢ ἄνδρα). Ὁρκίζω σε, Ἀφροδίτη,
 εἰς τὸν Θεὸν ὅπου σὲ ἔπλασε καὶ ἔστησέ σε εἰς τὸν οὐρανόν, νὰ μὴν μὲ παρα-
 κούσης. Ὁρκίζω σε, Ἀφροδίτη, στὸ σημεῖον, ὃ ἔχεις εἰς τῆ καρδία σου, καὶ εἰς
 τὸν στέφανόν σου καὶ εἰς τὴν ὁδόν σου, ἵνα μὴν μὲ παρακούσης. Ὁρκίζω σας,
 15 ἅγιοι ἄγγελοι, Ἀναήλ, Ἀγαθουήλ, Πελακτοήλ, Κυρσουνήλ, εἰς τὸν Θεὸν τὸν
 ζῶντα Σαβαώθ. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, βαβεήλ, βαλτασάφ, Κυπροτηζικάτος,
 ἵνα πᾶτε στὸν (ὀδεΐνα) ἢ (ὀδεΐνα). Ὁρκίζω σε, Ἀφροδίτη, εἰς τὰ ὀνόματά σου
 ταῦτα: “μὴν τοκάφ, ἐγωράφ, Κυνοήλ, περγετό, λιθικόν, ἡκαριζ, Ἰακούφ, λαδι-
 468^v κόν, περινός, φρικτώρ, φιλιοπόλ, ὀπῶν, κριπτοφώρ, Ἰαστύρ, ἰ ἐσιγων, Ἰασήφ,
 κυργιενού, δούλέ, Ἰαρεθή, λαβάκ, σίαρσατούρ, Ἰαουσήφ, κυργιέν, ξαγλατόν,
 20 ούλαν, νιδιούτ, τημαρεφηδῶν, σηφίφ, καμῆς κετῆ, εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα τὰ
 μεγάλα, νὰ μὲ ὑπακούσης καὶ νὰ ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν
 σου εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὃ ἐπιχειρίζομαι ἔργον, ἀμήν”.

Εὐχή τοῦ Ἡλίου· αὐτὴ ἐστὶ⁴⁴⁹ βασιλεὺς εἰς ἀγάπην καὶ εἰς κρίσιν (κοίταζε
 πρὸς λεβάντε): “Βασιλεῦ προαιώνιε, βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων καὶ κύριε τῶν
 469^r κυριευόντων, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ δύναμις, ἀέναον φῶς, ἀκατανόητε, ἰ φῶς
 ἄπειρον, ὁ μόνος πλουσιοπάροχος, ὁ χορηγὸς τοῦ ἐλέους, ἐπίσκεψον διὰ τῆς
 χάριτος καὶ εὐεργεσίας ὅπως τὸν παρόντα πλανήτην Ἡλιον δυνηθῶ καὶ ὑπο-
 τάξω αὐτὸν εἰς τὸ ἐμὸν θέλημα. Ὁρκίζω σε, ἄψευστε καὶ ἀκαταύγαστε, ἡμερο-
 φέγγεις εἰς τὸν χρονιακόν σου κύκλον καὶ εἰς τοὺς τέσσαρους γύρους καὶ εἰς τὴν
 30 ὁδόν σου καὶ εἰς τὰς ἀκτῖνας σου καὶ εἰς τὰς πτέρυγας σου καὶ εἰς τοὺς ἀγγέ-
 λους σου. Ὁρκίζω σας, ἅγιοι ἄγγελοι, Μιχαήλ, Ἀροήλ, Φηλοήλ, Σαριήλ, Δονιήλ,
 εἰς τὸν Θεόν, τὸν ζῶντα Σαβαώθ. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, χονιήλ, ἀριναήλ καὶ
 ἀσπιθόν. Ὁρκίζω σε, Ἡλιε, εἰς τὴν ἐνέργειάν σου καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα,
 469^v ἰ ἐγλιοθέ, ἀτικό, λεθέ, τοῦδῆ, ἀχῶ παλῆ ἐλή, Βιούλ, ἀντιόν, ἡρνοτή, λιοσημέ, ὁ
 35 ὀγῆν, Γοδιτόν, διτοή, δοραή, ἡνοάμ, ὦ ἐσύ, Κύριε Ἡλιε φωτιστικέ, ὁ βασιλεὺς
 πάντων τῶν ἀστέρων, ὁ ὀφθαλμὸς πάντων τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ὁ
 ἀκοίμητος ὀφθαλμὸς, ὦ Ἡλιε, ὁ καρπίζων καὶ τρέφων τὰ πάντα, τὰ βότανα καὶ

7 νικοῦσα: νηκοῦσας cod.; an scrib. οἰκοῦσα?

τούς καρπούς καὶ τὰ δένδρα ὡς πρέπον ἐστὶ καὶ κοσμήσας πάντα τὸν κόσμον, ὁ διώκων τὰ κακὰ καὶ τὰ ἐν σκοτία καὶ διαχωρίζων τὸ εὐμορφον ἀπὸ τὸ ἄμορ-
 φον, ὃ ἐσύ, Κύριε Ἥλιε, πολυτίμητε πάντων τῶν πραγμάτων, | πολυτίμητε πάντων **470^r**
 τῶν μαργάρων καὶ τῶν χρυσίων καὶ λίθων πολυτελῶν καὶ τιμίων ἢ ὠραιότης καὶ
 ἢ εὐπρέπεια, ἢ δόξα τῶν βασιλέων καὶ κριτῶν ἢ ἄνεσις. Ὁρκίζω σε, Ἥλιε, κύρ **5**
 Ἥλιε, ἀψηλάφιστε καὶ ἀκατανόητε, ὁ βλέπων τοῦ οὐρανοῦ τὰς δυνάμεις καὶ
 κατανοῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ ὑψίστου. Ὁρκίζω σε, Ἥλιε, εἰς τὴν λαμπάδα τὴν
 καιομένην ἔμπροσθεν τοῦ μεγάλου Θεοῦ Σαβαώθ, ἵνα μὴν μοῦ παρακούσης.
 Ὁρκίζω σε καὶ εἰς τὰ ὀνόματά σου ταῦτα: πιθαμόν, δοριήλ, σινό, μανδόντ, λη-
 τροφάρ, φωκετοέλ, περκαδόν, ὀδροφόν, ἡμετόν, ἀλιανόρ καὶ Γαφαρουήλ |, διὰ **470^v**
 ταῦτα σου τὰ ὀνόματα, Ἥλιε, σὲ ὀρκίζω νὰ μὲ ὑπακούσης διὰ τῆς χάριτός σου
 ἐν ταύτην μου τὴν πρᾶξιν καὶ δουλείαν, ἦνπερ ἐγὼ ποιῶ, ἀμήν, κύρ Ἥλιε, ἀμήν”.

Εὐχή τοῦ Ἄρη (θεώρει τὸν Βορέαν): “Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ φοβερός καὶ
 ἔνδοξος καὶ ἀνεκδιήγητος, ὃν οὐκ εἶδεν ἄνθρωπος οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ὃν ἄβυσ-
 σος εἶδεν καὶ ἐτρόμαξεν καὶ οἱ ζῶντες ἀπενεκρώθησαν καὶ προσκύνησαν πά- **15**
 ντες, ὁ τῶν ἀγγέλων χορηγέ, χαρίτωσον ἡμῶν τὴν διάνοιαν, ἵνα | δυνηθῶ ὑπο- **471^r**
 τάξω τὸν Ἄρην τὸν πλανήτην εἰς τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς βα-
 σιλείας σου. Ὁρκίζω σε, ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἄρην τὸν πλανήτην,
 θαρρῶντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, Θεέ, καὶ πρᾶξιν ἐπιχειρίζομαι. Ὁρκίζω
 σε, Ἄρη πολεμικέ⁴⁵⁰, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λέοντος τοῦ ἀνδρειωμένου καὶ εἰς τὴν **20**
 κάψη του πρὸς τὴν κατακαιομένην, ἵνα μοῦ ὑπακούσης. Ὁρκίζω σε, Ἄρη αἵμα-
 τώδη καὶ αὐτότολμε, εἰς τὸν ἀγέραν σου καὶ εἰς τὴν γῆν, ἵνα μὴν μὲ παρα-
 κούσης. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ὁ χαιρόμενος ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ
 ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις λυπούμενος. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, ὃν | τρέμει πᾶσα κτίσις καὶ **471^v**
 πᾶσα φύσις ἀνθρώπων καὶ τῶν πλανητῶν. Ὁρκίζω σε, Ἄρη, εἰς τὸν ἄγγελόν **25**
 σου Οὐρουήλ, Σαβαγιήλ. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, Βυζρουκῆλ. Ὁρκίζω σε, Ἄρη,
 εἰς ταῦτα σου τὰ ὀνόματα τὰ πύρινα: ἐγλαασύρ, πηκρονόθ, ἀλβαναήλ, ὑδροο-
 μπρί, σοαλήφ, καλινός, ἀλμανά, τουτεή, χούζι, ἀνίητε, τενιακ, δαχήλ, ἀμπιρονά,
 Βασιάτ, διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα σὲ ὀρκίζω νὰ μὲ ὑπακούσης καὶ νὰ δώσης
 τὴν χάριν σου καὶ ὅλην σου τὴν ἐνέργειαν εἰς ταύτην μου τὴν πρᾶξιν, ἀμήν, **30**
 ἀμήν”.

Εὐχή τοῦ Ζεῦ (θεώρει | γραῖγον, τραμουντάνα): “Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν⁴⁵¹, μέ- **472^r**
 γας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀνεκδιήγητος καὶ ἀνεξιχνίαστος, οὐκ ἔχει μέτρος τὸ ὕψος
 τῆς χρηστότητός σου καὶ τῆς θεότητός σου, δέομαι ἐγὼ, ὁ δοῦλος σου καὶ ἀνά-
 ξιος τῆς βασιλείας σου καὶ πᾶσαν πρᾶξιν καὶ τὴν δουλείαν, ἐν ᾧ μέλλω ποιῆσαι, **35**

1 ὡς πρέπον ἐστὶ : ἄς πρεπόστε cod. παντός τοῦ κόσμου cod. 14 οὐδὲ: οὐδεις cod.

16 χωριέ cod. 32 γρέω cod.

νά εἶναι καλὸν εἰς ἄκρον. Ὁρκίζω σε, ἐσένα ἀνδρικότατε καὶ ὠφελιμώτατε Ζεῦ, , εἰς τὰς ἀμετριότητας τοῦ Θεοῦ, νά με ὑπακούσης. Ὁρκίζω σε, Ζεῦ, εἰς τὰ στραγάλια σου καὶ εἰς τὴν στρατιάν σου καὶ εἰς τὴν ἱαματικὴν σου ἐνέργειαν καὶ
 472^v εἰς τὴν δύναμιν σου καὶ εἰς τὰς θαυμαστάς σου χάριτας. Ὁρκίζω σας, ἰ ἅγιοι
 5 ἄγγελοι, Σεραφιήλ καὶ Ραφαήλ. Ὁρκίζω σας, δαίμονες, παττηκολατῶρ καὶ ὀρνιήλ. Ὁρκίζω σε, Ζεῦ, εἰς τὰς ὀνόματά σου ταῦτα: μησαημί, Σαουάλ, σιγνό, πιχαούλ, καβόν, ἀνόφ, ὀρσιταάν, τνός, ὀνιγέφσ, ἀτζινά, πιακανιτητινεός, Γεσιε-
 ρώ, κανιπτά, ζεκή, δεπόδ, ἀλαμήρ, ἀνδεδεῖ, ἀλός, ἀζαήρ, μηραάν, διὰ ταῦτα σου τὰ ὀνόματα νά μοῦ ὑπακούσης καὶ νά ὑποκλίνης τὴν χάριν σου καὶ τὴν ἐνέρ-
 10 γειάν σου εἰς τούτην τὴν πρᾶξιν, ἣν θέλω ποιήσω, ἀμήν, ἀμήν”.
 Τέλος τῶν ἑπτὰ πλανητῶν. ἰ

473^r Τῆς Κυριακῆς, Ἡλιος ⁴⁵², Μιχαήλ, ἀριήλ, φιλοήλ, σαβριήλ, δονιήλ, χθονιήλ καὶ ὁ ποθούμενος τρεῖς βολές.

Δευτέρας Σελήνη Γαβριήλ, σαργιήλ, χαριήλ, ἐμφιλοήλ, σπιτιημ, περδι-
 15 κούμ, ἠποτακιηκεί, τάρταροήλ.

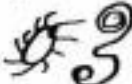
Τῆς Τρίτης ὁ Ἄρης Οὐρουήλ, Σαβαγιήλ, δεμ, σβιρουήλ.

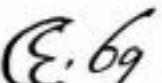
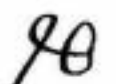
Κυριεύει Τετράδη ὁ Ἑρμῆς Μαντοήλ, σπετικοήλ, ἀποδοκιήλ, δαίμονες χαλιόν, γλουκιήλ.

Πέμπτη κυριεύει ὁ Ζεὺς. Ἄγγελοι δύο 2, δαίμονες 2. Περσεφεήλ, Ῥα-
 473^v φαήλ, δαίμονες ἰ ποντικοήλ, ὀρνιήλ.

Παρασκευή, Ἀφροδίτη. Ἄγγελοι τέσσαρες 4, δαίμονες τρεῖς 3, ἀναήλ, ἀγαθοήλ, πελατοήλ, κυρσσοιήλ, δέμιν, βαβετέ, βαϊτάρσσά, προτιτζικατόρ.

Σάββατον, Κρόνος, ἀγγέλους δύο 2, δαίμονες δύο 2: Κτινοήλ, σακατιήλ, δέμ, κλιδευτόρ, ἀλιδαπάρ.

25 Ἐδῶ σὲ φανερώνομεν νά ἤξεύρης ὅτι ὁ κάθε πλανήτης μὲ τὴν ὥραν του⁴⁵³
 474^r ἀρχινᾶ καθὼς ἔβγη ὁ ἥλιος, ἠγουν βγαίνοντας ὁ ἥλιος, ἀρχινάει ἰ ἡ πρώτη ὥρα. Καὶ λέγομεν εἰς τὴν πρώτην Α', εἰς τὰς ὀχτῶ 8, εἰς τὰς δεκαπέντε 15, εἰς τὰς 22 τὸ ἡμερονύκτιον. Λοιπὸν σὲ ξαναγράφομεν τοὺς πλανήτας μὲ τὰ ζῳδιά τους καὶ ἀγγέλους καὶ ὑποτακτικούς Μιχαήλ, Οὐρουήλ, φιλοήλ, Σαφριήλ,

30 δονιήλ, δὲ ὀποθομενός, ἀδαναῖ, ἀριανόν 69 Γαβριήλ, σαργιήλ, χαριήλ, ἐφι-
 λοήλ, ἀθυδιήμ, περδικούμ, σεπτεφουήλ, δεμίν, τάρταροήλ, ἀνικητόν. Τρίτη
 Ἄρης, Ἄρης. Σαβαγιήλ, μανδροήλ, οβηρουήλ, ζελφεράς. ἰ
 474^v Τέλος.

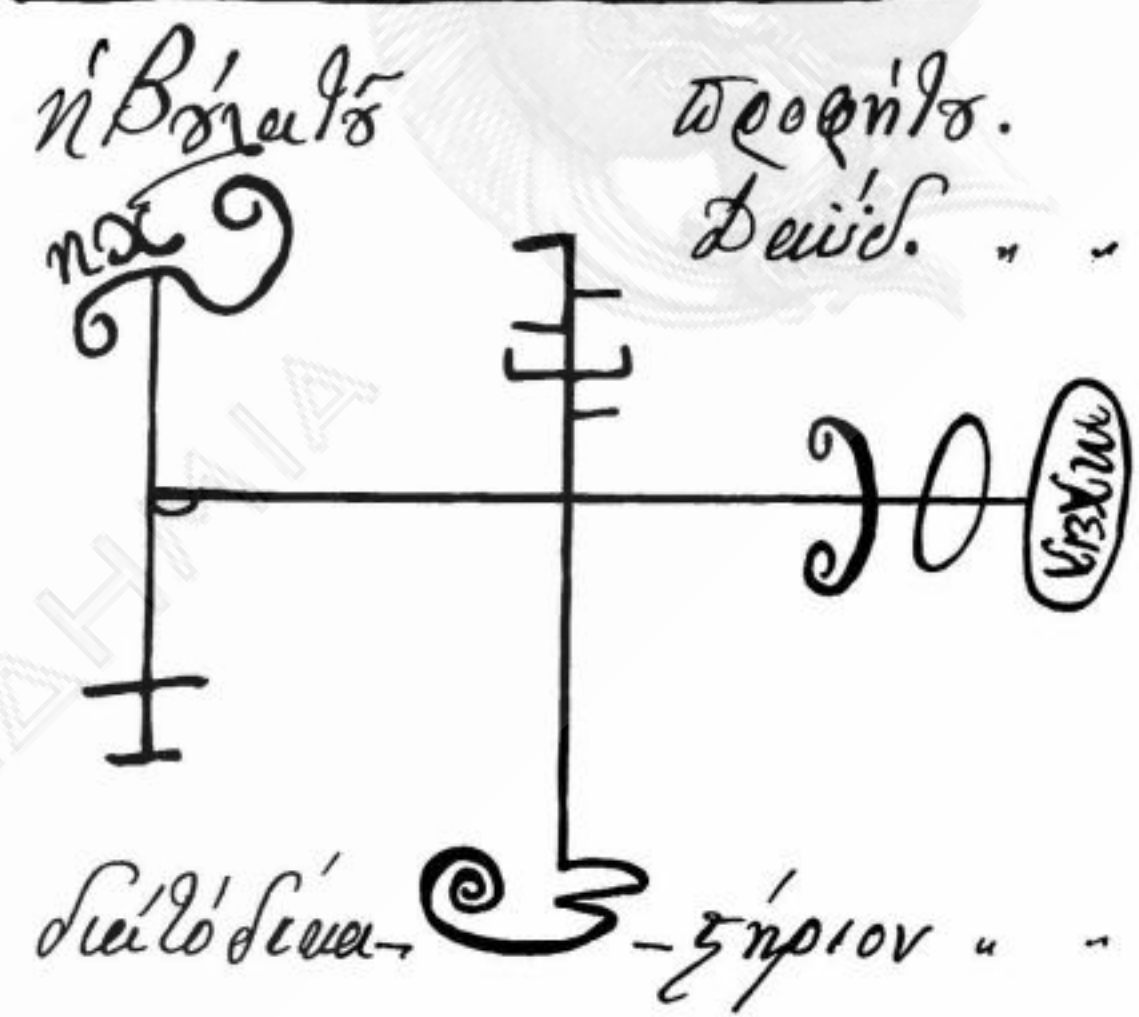
Ἐδῶ ἐγράψαμεν ὀπισθεν τοὺς ἁγίους ἀγγέλους τῆς ἐβδομάδος τῆς κάθε

ἡμέρας, ἤγουν τοὺς πλανήτας, ὅπου αὐτοὶ ἐξουσιάζουν καὶ ὅ,τι πνεῦμα θὰ ὑποτάξης, αὐτοὺς ἔχεις βοηθοὺς. Καὶ ὄρκιζε τὰ πνεύματα νὰ ὑποταχθοῦν εἰς σέ. Ἴδου οἱ ἄγγελοι μὲ τοὺς ὑποτακτικούς των ὀπισθεν γεγραμμένοι καὶ ὄρκιζε καλῶς⁴⁵⁴.
 Τέλος.

Ἡ ἀπέναντι βούλλα εἶναι τοῦ σοφοῦ Λέοντος. Ἄν ἔχῃς ἐχθροὺς κοντά σου, κράτησον αὐτὴν ἐπάνω σου καὶ φεύγουν ὅλοι, ἄφαντοι γίνονται. Ἡ βούλλα εἶναι ἄνωθεν. |
 Ἴδου ἡ βούλλα.

5

475^r

Περὶ θησαυρὸν *μὲν πω-λαγρως δ:δδ □ λ ς*

477^r

Ἔπαρε τρεῖς (3) βαθράκους, ὅπου ῥίχνει τὸ σύγνεφον μὲ τὴν βροχὴν, βάλ' τους εἰς ἓνα καινούργιον τσουκάλι, τρύπησέ το πρῶτον εἰς πολλὰ μέρη, ἔχε

10

σκαμμένον λάκκον ἕως μίαν πιθαμὴν καὶ διάβασε 3 φορές τὸν 23 τον ψαλμὸν ἔχοντας τὰ ὦτα σου βουλωμένα καλῶς νὰ μὴν ἀκούης τὰς φωνάς των, θάψε τους εἰς μυρμηγκοφωλέαν καὶ ὀνομάτιζε οὕτως: “ὡς καθὼς θέλουν στενοχωρηθῶν ἐτοῦτοι οἱ βαθράκοι ἀπὸ τοὺς μυρμηγγους, οὕτως <νὰ> στενοχωρῆται καὶ ἡ καρδιά τῆς ὀδεῖνα διατ’ ἐμένα⁴⁵⁵ (τὸν δεῖνα)” καὶ μετὰ 20 ἡμέρας πάγαινε καὶ πάρε τὸ τσουκάλι καὶ διάβασε πάλιν τὸν ἴδιον ψαλμὸν φορές τρεῖς (3). Ἐπειτα
 5 ἡ καρδιά τῆς ὀδεῖνα διατ’ ἐμένα⁴⁵⁵ (τὸν δεῖνα)” καὶ μετὰ 20 ἡμέρας πάγαινε καὶ
 477^v πλῦνε τὰ κόκκαλά | τους μὲ κρασίον καὶ διάβασε τρεῖς (3) φορές τὸν ψαλμὸν. Παίρνεις τὰ κόκκαλά τους, τὰ ὅποια εἶναι οὕτως: τὸ ἐν ὡς ἀγκίστρι τῆς ἀγάπης, τὸ ἄλλον ὡς πηρούνη τοῦ μίσους, τὸ ἄλλον ὡς φτιάρι τοῦ θησαυροῦ, τὸ ὅποιον κάμνεις σκόνην. Ἐνωσέ την μὲ ἀγιοκέρι καὶ κάμε το κερίον, ἀναψέ το καὶ περιπάτει ὅθεν ἔχεις ὑποψίαν καὶ ἅμα [εἶσαι] ἔλθης ἐπάνω τοῦ θησαυροῦ, σβήνει ἀμέσως καὶ ἔχε το φυλαγμένον διὰ τὴν χρεῖαν σου. Τὸ ἀγκίστριον εὐθύς ὅπου τὸ ἐγγίξης εἰς ὅποιαν ὀρέγεςαι, εὐθύς θέλει σὲ ἀγαπήσῃ· εἰ δὲ θέλεις νὰ σὲ μισήσῃ, γγίξε την μὲ τὸ πηρούνη καὶ εὐθύς σὲ μισᾷ. Κατὰ τὸν ἄνωθεν τρόπον γίνεται καὶ ἡ νυκτερίδα, νὰ τὸ κάμης.
 10 κάμνεις σκόνην. Ἐνωσέ την μὲ ἀγιοκέρι καὶ κάμε το κερίον, ἀναψέ το καὶ περιπάτει ὅθεν ἔχεις ὑποψίαν καὶ ἅμα [εἶσαι] ἔλθης ἐπάνω τοῦ θησαυροῦ, σβήνει ἀμέσως καὶ ἔχε το φυλαγμένον διὰ τὴν χρεῖαν σου. Τὸ ἀγκίστριον εὐθύς ὅπου τὸ ἐγγίξης εἰς ὅποιαν ὀρέγεςαι, εὐθύς θέλει σὲ ἀγαπήσῃ· εἰ δὲ θέλεις νὰ σὲ μισήσῃ, γγίξε την μὲ τὸ πηρούνη καὶ εὐθύς σὲ μισᾷ. Κατὰ τὸν ἄνωθεν τρόπον γίνεται καὶ ἡ νυκτερίδα, νὰ τὸ κάμης.
 15 νεται καὶ ἡ νυκτερίδα, νὰ τὸ κάμης.

Διὰ νὰ μὴν σὲ πιάνουν μαγεῖες |

478^r Εἰς τὴν χάσιν τῆς Σελήνης, ἔβγα τὸ πρωῖ, πρὶν ἔβγη ὁ ἥλιος, κατούρησε μέσα εἰς τὴν παλάμη σου καὶ μὲ τὸ οὖρον ἐκεῖνο πλῦνε τὰς πτέρνας τῶν ποδαρίων σου καὶ πάλιν πλάγιασε. Ἐπειτα, ἀφοῦ ξυπνήσῃς καὶ ἔβγη ὁ ἥλιος, πλῦνε καλὰ
 20 τοὺς πόδας σου. Ἐπειτα κόψε ὀλίγην πέτσα ἀπὸ τὴν δεξιάν σου πτέρναν καὶ πῖε την μὲ τὸ νερόν, καὶ δὲν σὲ πιάνουν ποτὲ αἱ μαγεῖες.

Διὰ ἀγάπη ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς

Πάρε ἓνα τοῦβλον, γράψον μὲ μαχαίριον ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλον τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς ὅπου θέλεις νὰ σὲ
 25 ἀγαπήσῃ. Ἄν εἴν’ ἀνδρας, τὸ κάμνεις μὲ μουστάκια, εἰ δὲ γυναῖκα μὲ βυζιά καὶ
 478^v μὲ μαλλιά. Τὸ ὅποιον τοῦβλον βάλε το εἰς τὴν φωτιάν νὰ | κοκκινήσῃ καλά. Ἐπειτα ἔβγαλέ το ὀλίγο ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ ῥίξε του ἐπάνω ὀλίγον ἀγιοκέριον⁴⁵⁶ καὶ ἄλειμμα καὶ ὀνομάτιζε ἔτσι: “ὡς καθὼς λειώνει τὸ ἀγιοκέρι καὶ τὸ ἄλειμμα, ἔτσι νὰ λειώσῃ ἡ καρδιά τῆς (δεῖνα) ἢ τοῦ (ὀδεῖνα) διὰ λόγου μου. Καὶ
 30 καθὼς καίγει καὶ ἀνάπτει, ἔτσι νὰ καίγεται καὶ ἡ σκούφια τῆς εἰς τὸ κεφάλι τῆς καὶ τὸ κεφάλι τῆς εἰς τὴν σκούφια τῆς, τὰ μαλλιά τῆς εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς εἰς τὰ μαλλιά τῆς, καὶ τὸ ὑποκάμισόν τῆς εἰς τὸ σῶμα τῆς καὶ τὸ σῶμα τῆς εἰς τὸ ποκάμισόν τῆς, τὸ βρακί τῆς εἰς τὸν κῶλον τῆς καὶ ὁ κῶλος τῆς εἰς τὸ βρακί τῆς, τὰ καλτσούνια τῆς εἰς τοὺς πόδας τῆς καὶ οἱ πόδες τῆς εἰς τὰ
 35 καλτσούνια τῆς, ἡ καρδιά τῆς εἰς τὸ σῶμα τῆς καὶ τὸ σῶμα τῆς εἰς τὴν καρδίαν
 479^r τῆς”. Ἐπειτα τὸ βάζεις πάλιν εἰς τὴν φωτιά καὶ | καίγει καλά. Ὑστερα τὸ βγάζεις καὶ κατουρεῖς ἀπάνω του καὶ λέγεις οὕτως: “δὲν βράζει τὸ οὖρον τοῦτο, ἀλλὰ βράζει ἡ καρδιά τῆς ὀδεῖνα διὰ λόγου μου, καὶ καθὼς δὲν ἠμπορῶ ἐγὼ καὶ ὅλος ὁ κόσμος χωρὶς νὰ κάμουν τὸ οὖρον των, ἔτσι νὰ μὴν ἠμπορῆ καὶ ὁ δεῖνα

νά κάμη χωρίς ἐμένα”, καὶ ἐνεργεῖ θαυμασίως τὸ παρόν. Παρασκευὴ καὶ Δευτέρα δὲν γίνεται, ὅτι εἶναι ἡμέρα τῆς Ἀφροδίτης, εἰδὲ τὲς ἄλλες ἡμέρες γίνεται.

Διὰ νὰ ἰδῆς εἰς τὸν ὕπνον σου ποία θὰ πάρης

Τὴν Τρίτην τὸ βράδυ βάλε τὸ δεξιὸν σου ποδᾶρι ἀπὸ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας σου τὸ δεξιὸν, καὶ τὸ ἀριστερὸν ἔχε το ἔξω. Ἐπειτα παίρνεις τὸ ζωνάρι σου καὶ λέγεις δένοντας τρεῖς κόμπους: “ἀγία μου Τρίτη ἐβγαίνοντας Τετάρτη, ἦγγουν Τετράδη, ξημερώνοντας σῦρε νὰ πᾶς | στὴν ἔρημον εἰς τὴν κολυμβήθρα τοῦ οὐρανοῦ. Ἐκεῖ οἱ μοῖρες λούονται, λούονται καὶ κτενίζονται, ἐκεῖ καὶ μένα ἢ μοῖρα μου⁴⁵⁷. Σῦρε νὰ πῆς τῆς μοίρας μου, ἀφοῦ λουστῆ, πλυθῆ καὶ χτενιστῆ, ἄς ἔλθῃ καὶ ἄς μοῦ δείξῃ ποία θὰ νὰ πάρω καὶ ποία τέχνη ἔχω νὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ ζήσω, ἀμήν”. Παίρνεις τὸ ζουνάρι σου καὶ τὸ βάζεις ἀποκάτω στὸ προσκέφαλόν σου καὶ εἰς τὸν ὕπνον σου βλέπεις ἐκεῖνο ὅπου ἐπεθυμεῖς.

Διὰ νὰ ἰδῆς τὰ μέλλοντα εἰς τὸν ὕπνον σου

Γράψον τὸν ψαλμὸν 130 εἰς φύλλα καρυδιάς μὲ κιννάβαριν, βάλε τα ἀπὸ κάτω εἰς τὸ προσκέφαλόν σου καὶ διάβασε τὸν ψαλμὸν φορὲς τρεῖς (3) καὶ πλαγίασε καὶ θέλεις ἰδῆς τὰ μέλλοντα συμβαίνη. |

Διὰ γλωσσόδεμα

Πάρε μίαν κλειδαριὰν καινούργια⁴⁵⁸ καὶ λέγε οὕτως: “δένω τὴν γλῶσσαν τοῦ δεῖνα νὰ μὴν ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ λέγῃ κατ’ ἐμοῦ κακόν, ἄλαλό σουλτάν νταβούρ κιλήτ χούκεμη Σουλεϊγμάν”, καὶ ἀμέσως κλείσει τὴν κλειδαριὰν. Ἀκόμη μὲ αὐτὸ τὸ ἴδιον ἠμπορεῖς νὰ δέσης καὶ ἄνδρα νὰ μὴν ὑπάγῃ εἰς γυναῖκα λέγοντας “ὄντας κλείσης τὴν κλειδαριὰν, νὰ δεθῆ καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς φύσεως τοῦ ὀδεῖνα, νὰ μὴν ἠμπορῆ νὰ κάμη ἐπιθυμίαν καὶ οὔτε νὰ συνευρεθῆ μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ δεῖνα ἕως ἐγὼ νὰ διατάξω”.

Διὰ ἀγάπη

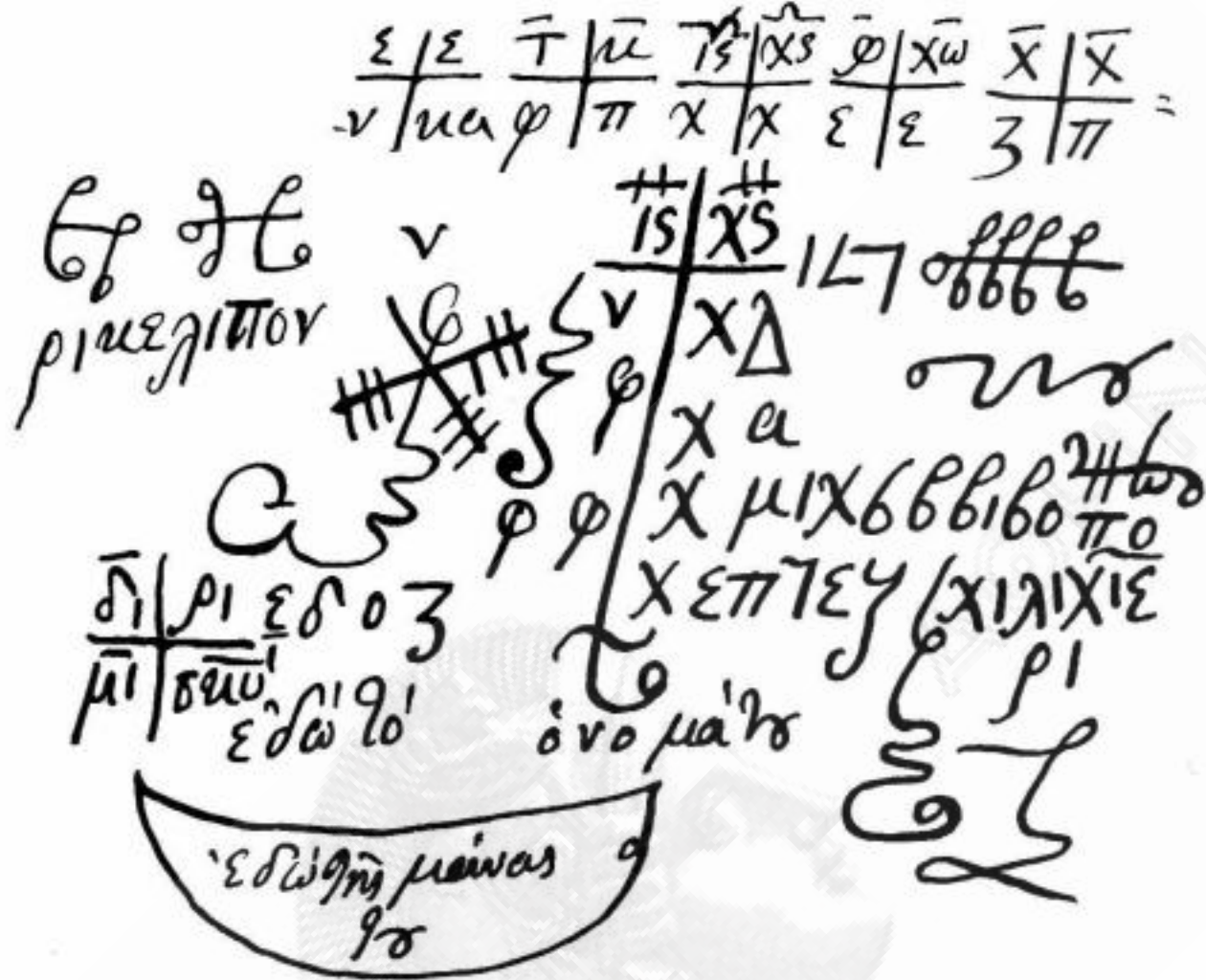
Διάβασε εἰς πρᾶγμα γλυκὸν τὰ κάτωθεν φορὲς 77: “πησμίλαχι ραχμάν. ἦρα-χήμ, Σούλχανελτζή μπιταχί, μελκιότου, ἠλάμ μπιλαχίλ, ἀζήήμ”
Τέλος. |

Διὰ νὰ γυρίσης γνώμην ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς διὰ ζήτημα

Πάρε τρεῖς (3) πέτρας μικράς, σῦρε εἰς πηγάδι⁴⁵⁹, σκύψε καὶ φώναξε μέσα εἰς αὐτὸ τρεῖς (3) φορὲς τὸ ὄνομα ἐκείνου ὅπου θέλεις καὶ ῥίξε τὴν μίαν πέτρα καὶ λέγε οὕτως: “ὡς γυρίζει τὸ ὕδωρ τοῦ πηγαδίου, ἔτσι νὰ γυρίσῃ καὶ ἡ γνώμη τοῦ δεῖνος ἢ τῆς δεῖνας πρὸς ἐμένα εἰς αὐτό, ὅπου θέλω τῆς ζητήσω”. Ἐπειτα ῥίπτεις καὶ τὴν ἄλλην πέτρα καὶ λέγεις τοὺς ἰδίους λόγους συγχρόνως καὶ τὴν ἄλλην ῥίπτεις καὶ λέγεις πάλιν τοὺς αὐτοὺς λόγους. Τὸ κάμνεις τρεῖς (3) ταχινὰς καὶ ἐνεργεῖ κάλλιστα.

Διά ἐχθρόν εἰς κρίσιν

481^r Γράψε εἰς χαρτί αὐτοὺς τοὺς πέντε (5) σταυροὺς μὲ μελάνι μαῦρον καὶ τὲς ἄλλες | χαρακτῆρας μὲ κιννάβαριν καὶ βάστα τις ἐπάνω σου.

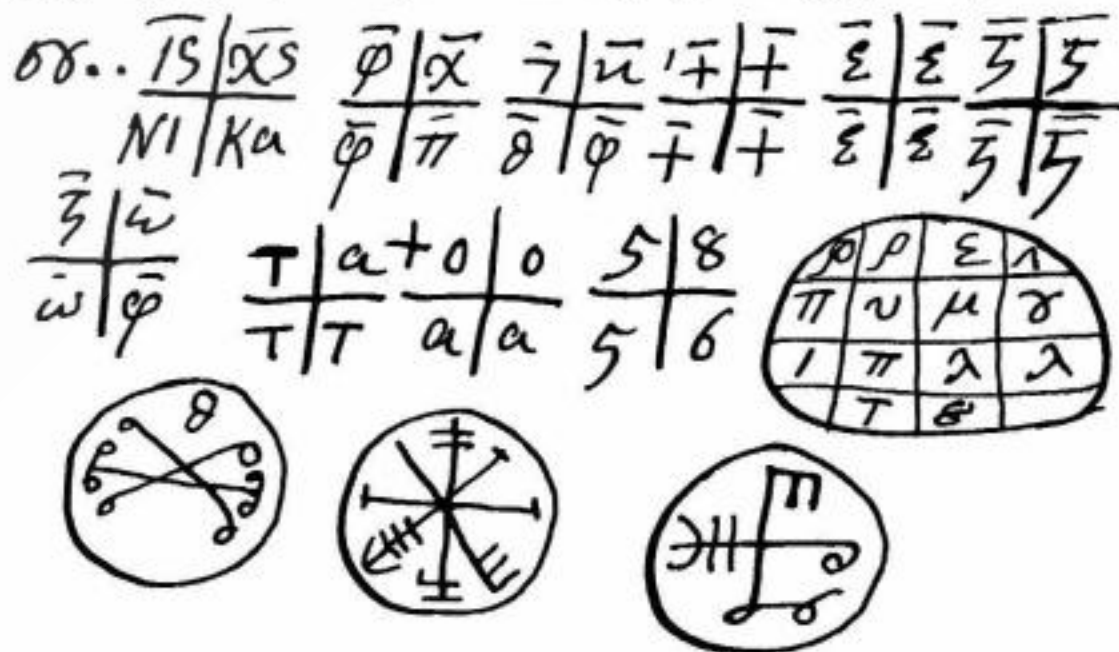
Διά νὰ ἐξολοθρέψης ἐχθρούς σου

5 Πάρε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἓνα τοῦβλον, γράψε τὶς κάτωθεν χαρακτῆρες καὶ χῶσε το ἐκεῖ ὅπου περνάγει στὴν πόρτα του, διαβάξεις καὶ τὸν ψαλμὸν ὄγδοον (8). Οἱ χαρακτῆρες ὀπισθεν εἶναι. |

481^v

Διά τοὺς ἐχθροὺς γράψον τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες καὶ βάστα τας ἐπάνω σου:

Διά γλωσσόδεμα

Σῦρε εἰς περιβόλιον ἡμέρα ἕκτη καὶ βγάλε ἀμάραντον⁴⁶⁰ εἰς τὸ ὄνομα ἐκείνου ὅπου θέλεις καὶ φοβᾶσαι, κοπάνισον αὐτόν, ἔκβαλον τὸν ζωμόν του καὶ αὐτόν | ἔνωσέ τον μὲ κιννάβαριν. Γράψε τὲς κάτωθεν καὶ βάστα ἐπάνω σου.

482^r

Διὰ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ ἀντιδίκους σου
Γράψον τὰ παρόντα καὶ βάστα τα ἐπάνω σου:

5

... ΕΤΟΜΝΤΑΠΧΥΤΟΠ=

Τσ α τ γ τ τ η ν τ ρ μ σ π η λ γ ~ λ -

π δ μ ν ν β π τ α ν λ τ δ τ γ λ σ τ ν -

μ ε χ α ρ κ ρ σ π χ κ λ ν δ α τ π α -

ν λ τ τ ο κ φ α ζ μ ι τ κ φ α ζ ν λ σ ν -

δ υ τ ν λ τ ρ ν τ μ τ α τ α γ ρ ν μ ε χ ν -

σ τ χ α γ κ ρ μ ν ν β π ζ μ ι χ γ ν κ -

σ τ ν ν δ α τ π α γ δ π γ ε φ λ τ σ π -

σ τ δ λ ν ν δ σ τ τ τ φ σ π τ .

ε χ π α γ δ τ κ γ ν δ η β

482^v

τ π γ ν α ν χ μ τ γ τ φ λ ρ ν τ σ τ φ τ -

α μ ω . ~ ~ ~ ~ ~

Νὰ ἐξολοθρεύσης ἐχθρούς

Ψαλμὸς δέκατος (10) “ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα”. Αὐτὸς ὁ ψαλμὸς, ἂν ἔχῃς κανέναν ἐχθρὸν καὶ τὸν φοβᾶσαι: Μέσα εἰς ἓνα φρετούρι κόκκινον ἢ κάμε το καινούργιον. Ἀγόρασέ το ἡμέρα .ζ. ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Ἄρη ἡμέρα Γ εἰς τὴν χάσιν τῆς σελήνης, καὶ ὅταν τὸ ἀγοράζῃς, ὀνομάτιζε αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομά του. | Ἔπειτα γέμωσέ το νερὸν ἀπὸ φρέατος δυσικὸν εἰς τὸ ὄνομά του καὶ διάβασε τὸν ψαλμὸν φορὲς ἑπτὰ (7). Καὶ τότε λειῶσε τὸν ψαλμὸν ὅπου εἶναι εἰς τὸ φρετούρι καὶ χῦσε το στὴν πόρτα του καὶ ἔπαρον θ ἄβγά γούρια καὶ γράψε τὸν ψαλμὸν ἐπάνω ξανάστρεφα τὰ ἄβγά εἰς τρόπον ὅπου νὰ χωρέσῃ ὁ ψαλμὸς ὅλος καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τσάκισε τὰ .β. εἰς τὴν πόρτα του ἕως καὶ τὴν Δευτέρα .ζ. καὶ θέλεις ἰδῆς νὰ θαυμάσῃς, ἄφαντος γίνεται ἡ γῆ τοῦ τόπου.

Νὰ δέσης τοὺς ἐχθρούς σου

Πάρε μίαν κλειδαριὰν καινούργιαν καὶ λέγε τὰ κάτωθεν: “Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ εἰς τοῦτα τὰ ὀνόματα⁴⁶¹: Ὀβελ, ἀμηνέμ, Βαθαϊήμ, ἐγὼ κλειδώνω | μὲ τούτην τὴν κλειδωνιά ὅλες τὲς δυνάμεις ἐκείνων, οἱ ὅποιοι βάνονται ἐναντίον μου. Κλειδώνω τοὺς πόδας τους, τὰς χεῖρας καὶ ὀφθαλμοὺς των νὰ μὴν βλέπουν, οἱ χεῖρες των νὰ μὴν πιάνουν, οἱ πόδες των νὰ μὴν περιπατοῦν, καὶ ὡς καθὼς κλειδώνω τὴν κλειδωνιά ἐτούτην, ἔτσι νὰ κατασφαιστοῦν τὰ στόματά τους καὶ τὰ ἕτερα μέρη τους. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ τοῦ δυνατοῦ: νὰ κοποῦν αἱ δυνάμεις αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἀντιδίκων μου, νὰ εἶναι κομμένες καὶ νεκρωμένες καὶ ἀκίνητα ὅλα τὰ ἔργα τους, ἀμήν”. Καὶ σφαιεῖς τὴν κλειδωνιάν, καὶ θέλουν μείνη ἀκίνητοι. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ τοὺς λύσῃς, ἀνοιξε τὴν κλειδαριά καὶ λέγε οὕτως: “ὑπάγετε εἰς τὴν δύναμιν | τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, τοῦ δυνατοῦ”. Εἶναι δόκιμον, μὴν τὸ κάμῃς εἰς ἓναν, νὰ φυλαχθῆς.

Περὶ ἀγάπης

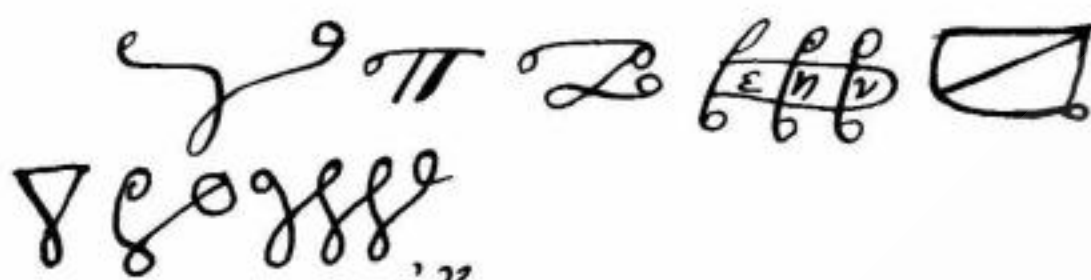
Γράψε τὴν κάτωθεν σφραγιδα τοῦ ἀγγέλου⁴⁶² μὲ τὸ μελάνι καὶ μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἀστακοῦ, ἡμέρα Παρασκευή, ὥρα τῆς ☩. Γράψε καὶ τὸ ὄνομά της καὶ τῆς μάννας της καὶ ἄγγιξέ τὴν μὲ αὐτὴν τὴν σφραγιδα εἰς τὸ δεξιὸν της μέρος, καὶ ἔρχεται καὶ σὲ βρῖσκει.

Περὶ παιγνιδίου

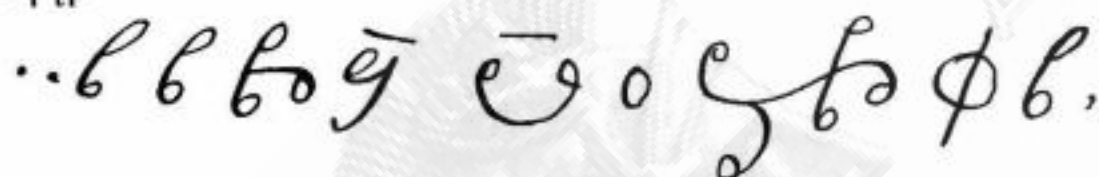
Εἰς τὰς 2 τῆς Σελήνης γράψε τὰς ὀπισθεν χαρακτῆρας μὲ σκουριά μολύ-

βδου, μολυβίου, και μετά ὄξος εἰς | χαρτὶ αἰγοκέρου, κάπνισέ τες τειάφι και βά- 484^ν
στα τες και δέσε τας εἰς δεξιόν σου χέρι.

Ἐν ὥρᾳ Ἑρμῆ, ἦγουν ἡμέρᾳ Τετράδῃ.

Ἐὰν σοῦ κλέψουν τίποτες, νὰ τὸ εὔρης τὸν κλέπτην, γράψε τες κάτωθεν χα- 5
ρακτῆρες εἰς τὴν ὥραν τοῦ εἰς φύλλα δάφνης και κάμε τα σκόνῃ εἰς ἐκεῖνον
ὄν ἔχεις ὑποψίαν. Καὶ ἂν τὸ ἔκλεψεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατοικήσῃ ὥστε νὰ τὸ
[μαρτ] ἐπιστρέψῃ.

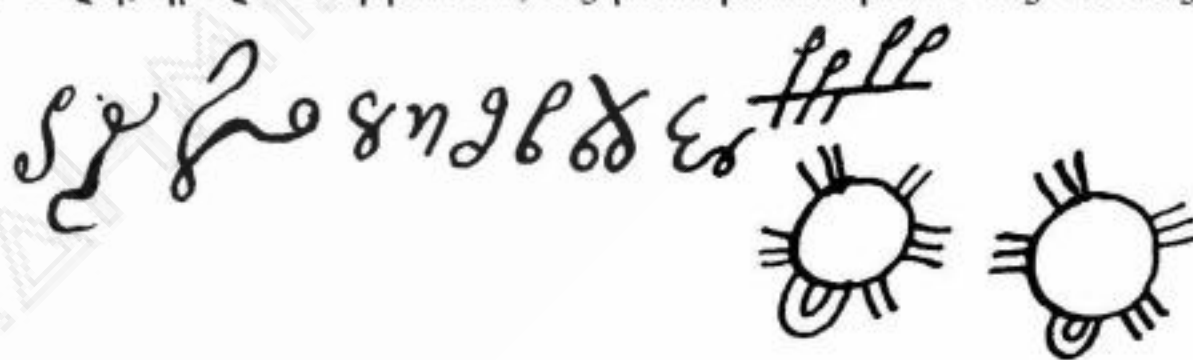
Νὰ ἀνοίξης κλειθραν

485^ρ

Εἰς τὰς 19 τῆς Σελήνης πάρε πέτραν μαγνητικὴν και τὸ μελετήριον και λέγε 10
τοῦ ψαλμοῦ τὸ “ἄρατε πύλας” και τὰ ἐξῆς και ἄγγιξον τὸν μαγνήτην και ἀνοί-
γει.

Νὰ ἐξολοθρεύσης ἐχθρόν

Εἰς τὴν ὥραν τοῦ Ἄρη, ἡμέρᾳ Τρίτην, γράψε τες κάτωθεν χαρακτῆρες μὲ τὸ
κονδύλι τοῦ Ἄρη, ἡμέρᾳ Σάββατον, εἰς μολύβι και βάλε τες νὰ τὰς διασκελίσῃ.

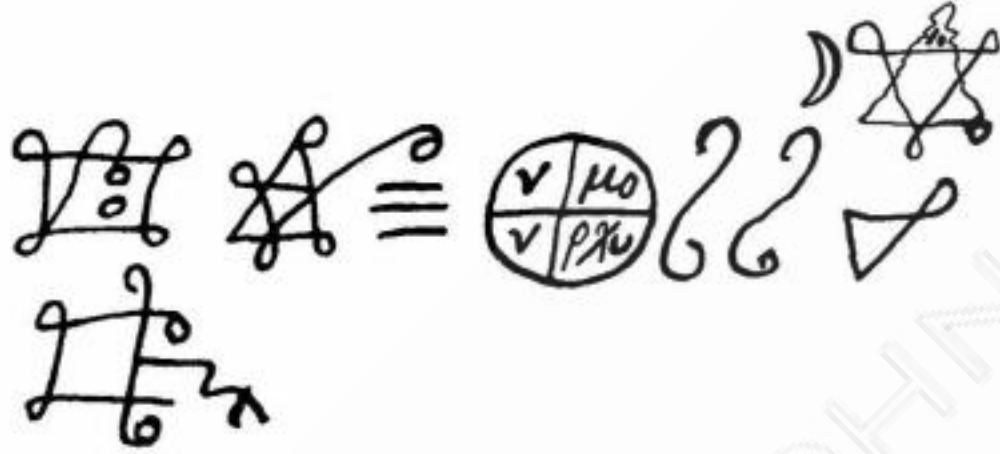
Ἐὰν χάσης τίποτε νὰ τὸ εὔρης ποῖος τὸ ἔκλεψεν, γράψον τες κάτωθεν χα- 15
ρακτῆρες μὲ αἷμα προβάτου, βάλ' τις στὸ προσκέφαλόν σου και τὸν βλέπεις. Οἱ
χαρακτῆρες ὀπισθεν: |

485^ν

Διά αγάπην

Πάρε ένα πιτσούνι, σφάξε το στο όνομά σου και εις τὸ ὄνομά της, ὅπου θέλεις, καὶ γράψε τὰς κάτωθεν χαρακτῆρας τοῦ Σολομῶντος μὲ τὸ αἷμα εἰς τὴν ὥραν τῆς καὶ ἀγγιξέ τας καὶ σὲ ἀκολουθᾷ:

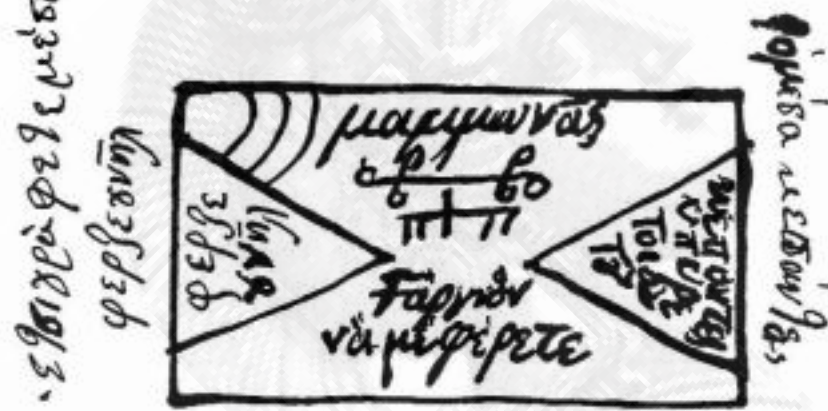

5

Διά αγάπην

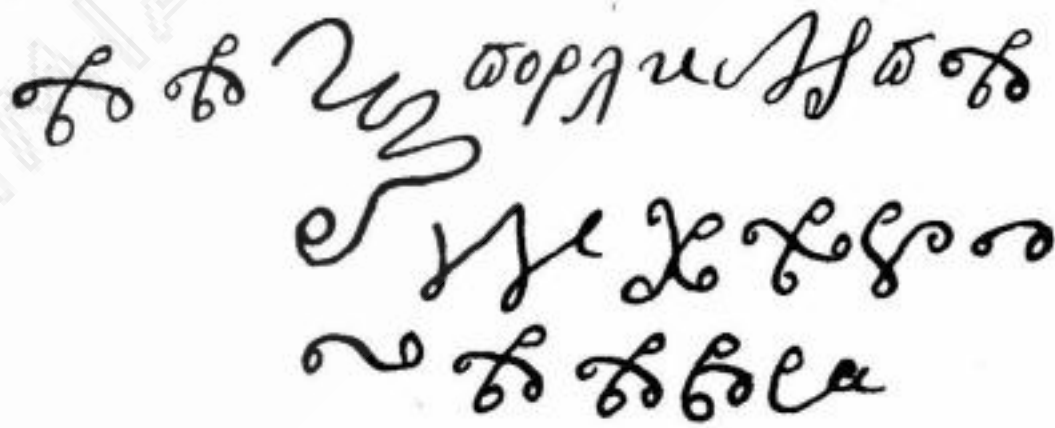
Γράψε τὸ κάτωθεν μὲ αἷμα πετεινοῦ ἄσπρου μὲ τὸ κονδύλι καὶ χαρτί τῆς τέχνης καὶ δεῖξε τῆς κατὰ πρόσωπα, καὶ νὰ θαυμάσης. Εἶναι ἄνωθεν.

486^r

Εἰς γλωσσόδεμα

Γράψε τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες καὶ βάστα τες ἐπάνω σου:

10

Νὰ ἐξολοθρεύσης τὸν ἐχθρόν σου

Γράψε τὲς pente pentalfes καὶ χῶσε τες στὸ κατώφλιον τοῦ σπιτίου του καὶ δὲν βλέπει καλόν, ὥρα τοῦ .

Τέλος. |

Περὶ ἀγάπης

486^v

Γράψον τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες, ὅταν βασιλεύῃ ὁ Ἥλιος, ὥρα τῆς Ἄφροδίτης, κάψε τις καὶ βάλ' τις ὀμπρὸς στὸ κατώφλιόν του καὶ ἔρχεται καὶ σὲ βρίσκει εἰς τὰς 4 ὥρας τῆς νυκτός.

Νὰ νικᾷς τοὺς ἐχθρούς σου

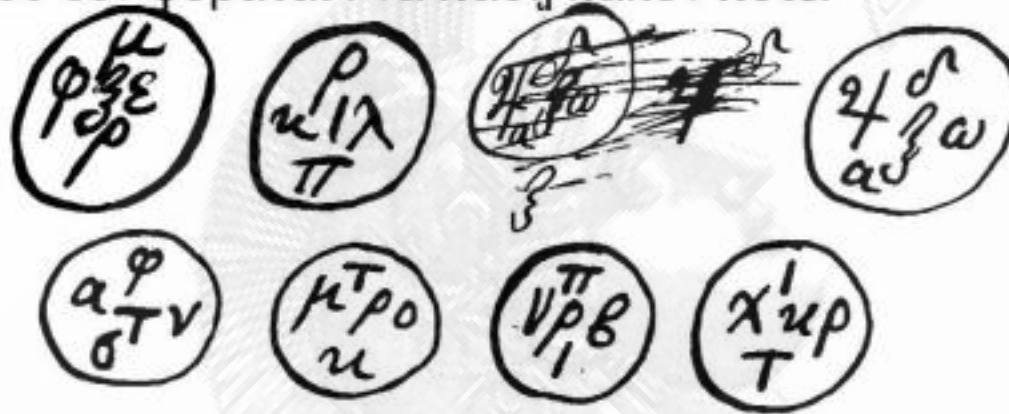
5

Γράψον τὲς κάτωθεν χαρακτῆρες, βάστα τες εἰς τὴν κεφαλὴν σου καί, ὅταν τοὺς ἰδῆς, λέγε: “Ἄφνου σὲ εἶδα καὶ ἄφνου † περιδετέ καὶ ἄφνου ἐπῆρα τὸν νοῦν σας καὶ τὰ μάτια σας”. Εὐχὴ Ἥλιου, διάβασον (αὐτὸ νὰ γίνεταὶ καλῶς).

Ἐὰν θέλῃς νὰ ἔχῃς ἓνα πνεῦμα εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, εἰς τὴν ἐπίσκεψίν σου, 487^r
 διὰ πᾶσαν ἐργασίαν καὶ θέλησίν σου: Πάγαινε εἰς ἓνα τρίστρατον καὶ γράψε τὸ 10
 ὄνομα αὐτό: “ρεμησέ” εἰς κυνὸς δέρμα, ἀγέννητον, ποιήσον χάρτην καὶ γράψε
 ἐπάνω μετὰ βέλον καὶ αἵματος καὶ πάτησέ το⁴⁶³ ὑποκάτω στὸν πόδα σου τὸν
 ἀριστερόν. Εἶπε καὶ ἀπὸ τὴν μεριὰν τοῦ μαστόρου σου “βιερονέ” καὶ ἀπὸ τὸν
 βερζεβουήλ καὶ πριντζίπου τῶν δαιμόνων καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπου εἶναι κλητοῦ
 καὶ ἀπόλουφάρ, τὸν πηριζὴν τῆς κολάσεως: “Νὰ ἔλθῃς ἐδῶ ὅπου εἶμαι ἐγὼ καὶ 15
 ὅπου εὐρίσκομαι, νὰ πάρῃς πρόσοψιν ἀνθρώπου ἡμερου, ὡσπερ μορφὴν νέου
 μὲ ὁμορφον πρόσωπον, νὰ ἔλθῃς ἐδῶ ὅπου εὐρίσκομαι ἐγὼ ὁ δεῖνα. Ἐξορκίζω
 σε, ἐσένα Βερζεβούλ, σατανᾶ, ἰ ὀτερεστὸν ζήλου λουτζουφέρ, ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπου 487^v
 σὲ ἔπλασεν καὶ ἀπὸ μέρος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ καὶ ἀπὸ μέρος τῶν ἁγίων
 ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων καὶ ἀπὸ τῶν θρόνων τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ ἀφεντός, 20
 τὰς ἀρχὰς καὶ δύναμιν πάντων πολυομμάτων καὶ ἐξαπτερούγων Χερουβείμ καὶ
 Σεραφείμ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ οὐρανοῦ, νὰ μὴν ἔχῃς ἐξουσίαν νὰ μοῦ
 κάμῃς τίποτε καὶ νὰ μὴν ἔχῃς ἀνάπαυσιν, ἕως νὰ μοῦ στείλῃς τὸν δοῦλον σου
 “ρεμησε” ἐδῶ ὅπου εὐρίσκομαι, ἐκεῖνον ὅπου σοῦ ἀρέσει ἐσένα νὰ μὲ δουλεύῃ
 ἐμένα καὶ νὰ εἶναι ὑποτακτικός μου, ὅπου νὰ τὸν πέμψω ἢ στείλω, νὰ πολεμᾷ 25
 καλὰ καὶ διορθωμένα”. Πρόσεχε ὁμως, μὴν σαλέψῃς τὸ ἰ ποδάρι σου ἀπὸ τὸ 488^r
 γράψιμον τὸ ἀνωτέρω. Θὰ τὸ διαβάσῃς φορὲς τρεῖς (3) καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις
 ἰδῆς ἓναν ἄνθρωπον νέον καὶ εὐμορφον καὶ θὰ σοῦ εἰπῇ τί μὲ θέλεις, καὶ ἐσύ
 μὴν τοῦ δώσης καμμίαν ἀπόκρισιν, λέγε ἀμέσως τὸν ἐξῆς ὀρκισμόν: “Ὀρκίζω
 σε, “ρεμησέ”, ἀπὸ τὰ ἀνωθεν λόγια καὶ ὀνόματα γεγραμμένα καὶ ἀπὸ τὸ μέρος 30

τοῦ ἁγίου Ἡλία καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἁγίου Ἱερεμία καὶ ἀπὸ πάσης τῆς δυνά-
 μεως τοῦ οὐρανοῦ, νὰ εἶσαι ὑποτακτικός μου, πάντα νὰ κράζω τὸ ὄνομά σου
 “ρεμησέ”, τὸ ἔχω ὑποκάτω στὸ ἀριστερόν μου ποδάρι, νὰ εἶσαι πάντα ἔτοιμος
 5 ἔτοιμος νὰ σὲ κράζω νὰ ἔρχεσαι, νὰ ἔρχεσαι εἰς ἐμένα καὶ νὰ μοῦ κάνης τὴν
 488^v ὑπηρεσίαν | μου σύντομα, καλὰ καὶ διορθωμένα, ἀμήν, καὶ νὰ μὲ ἀκούης ὅταν
 σὲ φωνάζω εἰς τοῦτο τὸ ὄνομά σου “ρεμησέ”, τὸ γεγραμμένον ἀπὸ κάτω στὸ
 ἀριστερόν μου ποδάρι, νὰ σὲ φωνάξω φορές τρεῖς (3) καὶ εὐθύς νὰ ἔρχεσαι μετὰ
 μορφῆς καὶ ὁμοιότητος παιδίου⁴⁶⁴, νὰ ποιῆς τὸ θέλημά μου ὀγλήγορα καὶ νὰ
 10 κάνης τὸ θέλημά μου καὶ τὴν τάξιν μου καὶ νὰ μὴν λείψη κανένα πράγμα ὅπου
 νὰ σοῦ εἰπῶ νὰ τὸ γράψης καλῶς”.

Τὶς αὐτὲς χαρακτηῆρες ἐβάστα ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκυρί-
 ευσε καὶ ἐνίκησεν τὰ 72 κάστρα καὶ βασιλεία τοῦ κόσμου. Καὶ ὅποιος τὰς βα-
 489^r στάγει ἐπάνω του δὲν φοβᾶται | νὰ πάθῃ κακὸν ποτέ.

15

Dia agari

Πάρε ἓνα κομμάτι κηρίου μὲ τὸ ὁποῖον τρῖψε ὅλον σου τὸ σῶμα, ἔπειτα ἀνά-
 λυσέ το, κάμε το κηρίον μὲ φυτίλι καὶ ὅποιαν θέλεις ἀναψέ το ἐμπρός της καὶ ἐν
 τῷ ἅμα θέλει σὲ ἀγαπήσῃ.

Ἔτερον

20

Πάρε πουλίον, τάγισέ το σιτάρι καὶ κεχρί, ἔπειτα σφάξε το καὶ πάρε αὐτὰ τὰ
 δύο ὅπου τὸ τάγισες, ξέρανέ το, κάμε το σκόνῃ ὡσάν ἀλεύρι, τάγισε ὅποιαν θέ-
 λεις καὶ ὀνομάτισε αὐτὴν καὶ θέλεις θαυμάσης. |

489^v

Dia agari

25

Πάρε ena milon κόκκινον καὶ ἓνα κρομμύδι ἄσπρον εἰς τὴν γέμωσιν τῆς Σε-
 λήνης καὶ βάλε τα νὰ ἀστρονομιστοῦν⁴⁶⁵. Κόψε τὸ κρομμύδι καὶ βάλε τὸ ζουμί
 του εἰς ἓν φλυτζάνι καὶ γράψε τοὺς 7 πλανήτας ἐπάνω εἰς τὸ μῆλον. Γράψε καὶ
 τὸν demonα τῆς ὥρας καὶ διάβασε τὴν εὐχὴν τοῦ planita tis ἡμέρας καὶ πρόστα-
 ξε τὸν demonα μὲ τὴν προσταγὴν τοῦ πλανήτου καὶ σοφοῦ Σολομῶντος καὶ τό-
 30 τες λέγε ἐπάνω εἰς τὸ μῆλον ἔτσι, φορές 7 ἑπτά: “Ἐτσι νὰ γένη καθὼς ὀρίζω, τα-
 χαήλ. Ὁρκίζω σε, μῆλον, κατὰ τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ διαβόλου ὀδεῖνα, ἐγὼ ὁ διά-

30 ἐγὼ ὁ: ὁ ἐγὼν cod.

βολος πού ἐπλάνησε τὴν Εὐαν, ἔτзи καὶ ὅποια φάγη τὸ μῆλον τοῦτον νὰ καίεται
 ἢ καρδιά τῆς κόρης τῆς (ὀδεΐνας) εἰς τὴν | ἀγάπην καὶ εἰς τὸν πόθον τοῦ 490^r
 (ὀδεΐνα), υἱοῦ τοῦ (δεΐνα). Ὁρκίζω σε, μῆλον, εἰς τῶν τριῶν τὰ ὀνόματα Σαπέλ,
 φομπέλ, κεανιέλ, εἰς ἐκείνην ὅπου θέλω νὰ τὴν ἔχω, νὰ τὴν νικήσης τὴν κόρην
 τῆς ὀδεΐνας (ὀδεΐνα) Βελ<ζε>βούλ, ἠνεχά, κεμτούχα, ἀλαάν, κεπή ὀρηδής. 5
 Ὁρκίζω σας εἰς τὸν ἄρχον<τα> Βερζεβούλ νὰ πᾶτε εἰς <τὴν> δούλην τοῦ Θεοῦ
 ὀδεΐνα εἰς τὴν κόρην τῆς ὀδεΐνας καὶ νὰ μὴν τὴν ἀφήσετε νὰ ἔχη ἀνάπαυσιν,
 οὔτε νὰ κοιμηθῆ, οὔτε νὰ ἀγαλλιᾶση, ἕως νὰ ἔλθῃ νὰ βρῆ τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ
 (δεΐνα) υἱὸν (τοῦ δεΐνα). Ὁρκίζω σε καὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ (7) πλανήτας”.

Λέγε τα φορὲς ἑπτὰ (7). Ἐπειτα βάλε τὸ μῆλον στὴν λόγχην τῆς | φωτιάς⁴⁶⁶ 490^v
 καὶ γυρίζε το ἔλαφρὰ γύρου τριγύρου στὸ χέρι σου καὶ ἔχε ἔγνοιαν νὰ μὴν χαλά-
 σουν τὰ γράμματα καὶ λέγε: “ἔτзи ὡς καίεται καὶ βράζει τὸ μῆλον, ἔτзи νὰ καίεται
 καὶ νὰ βράζῃ καὶ ἡ καρδιά τῆς κόρης τῆς ὀδεΐνας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ δεΐνα καὶ
 νὰ προστάξης καὶ τὸν δαίμονα νὰ πάγῃ χωρὶς ἄλλο, νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ νὰ ἔχη
 ἀνάπαυσιν ἕως νὰ ἔλθῃ νὰ με βρῆ, νὰ κάμῃ τὸ ζήτημά μου τέλειον καὶ ἀληθινόν”. 15

Peri agapis

Ὡς γυρίζει ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὸ φεγγάρι καὶ οἱ μύλοι καὶ οἱ ἑπτὰ
 πλανῆτες τοῦ οὐρανοῦ, ἔτзи νὰ γυρίζῃ καὶ ὁ νοῦς τῆς κόρης τῆς (ὀδεΐνας) πρὸς
 τὸν (ὀδεΐνα). Καὶ ὡς γυρίζει ὁ χρόνος καὶ γυρίζει ὁ τροχὸς τοῦ ἁμαξίου καὶ | ὡς 491^r
 γυρίζει ὁ μύλος καὶ ὡς τρέχουν οἱ χριστιανοὶ στὴν ἐκκλησίαν, ἔτзи νὰ γυρίσῃ καὶ 20
 ὁ νοῦς τῆς ὀδεΐνας πρὸς τὴν ἀγάπην μου καὶ ὡς lampun ta kimata tis thalassiss καὶ
 σκορπίζουν, ἔτσι νὰ κτυπᾶ ἡ καρδιά της καὶ νὰ ἔρθῃ νὰ με ἀνταμώσῃ”.

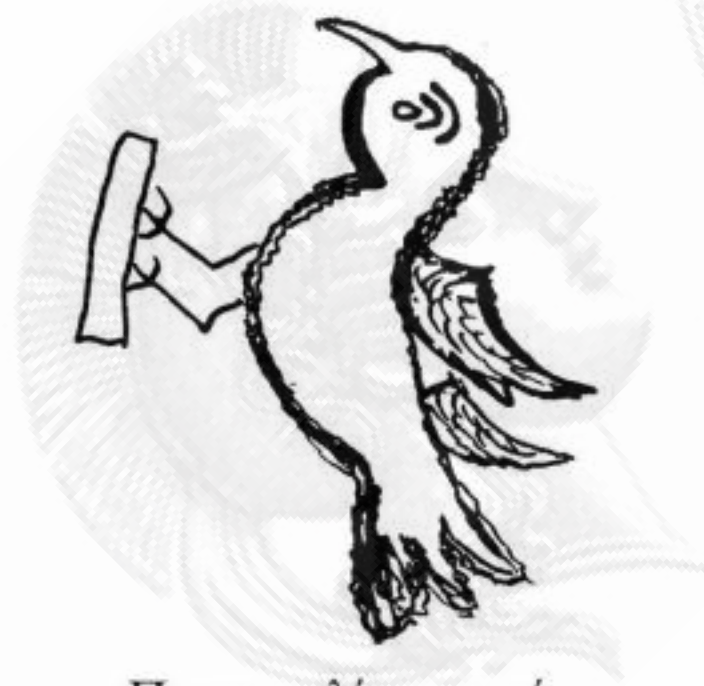
na desis antroginon

epare clostin linin ce metacsi cocinon ce dese compus 7 εἰς τὴν πρώτην ὥραν τῆς
 νυκτὸς καὶ λέγε φορὲς τρεῖς (3) εἰς κάθε κόμπον: “ὡς δένει ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σε- 25
 λήνη τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς, οὕτως δένω καὶ ἐγὼ τὸν (δεΐνα) καὶ τὴν (δεΐνα). Δέ-
 νω τοὺς ἄρμους τῶν ποδαριῶν τους, τῶν ποδῶν τους καὶ τῶν χειρῶν τους καὶ
 ἑπτὰ σφονδύλια τῆς ῥάχης των, δένω καὶ τὰς ἑβδομηντα δύο ἡμισυ φλέβας | τοῦ 491^v
 σώματός τους, δένω καὶ τὴν βασιλικὴν φλέβαν τους νὰ γένουν ὡσὰν βαμπάκι
 τοῦ ὀδεΐνα καὶ <τῆς> ὀδεΐνας. 30

Can thelis na piasis canenan clepti enafi καλήη chenayίον metonron natorastan dio
 anthropi meta dio dachtila tus ta megala καὶ νὰ μελετήσης ὅποιον θέλεις. Καὶ ἂν
 εἶναι, γυρίζει, εἶδ' ἄλλως τοῦτα θὰ διαβάσης: “Ἀλλαχούμ, γηνήν, ἀσέλεκ, Ἰά, χα-
 λέμ, μαφής, ἠλκύπ, μπεχάκ, νε μπιέτ, νταούτ καὶ νὰ φουσᾶς ἐπάνω sto ts u sti με
 τὸ νερόν φορὲς dio καὶ λέγεις πάλιν: “καντέ, μουλεράπ, γεήν, μπίήλην, βὲς κα- 35

492^r ντέ, μουλεράπ, μίς δέν λεής μου, ἤλκαντούς, σουτουράπ, | ἀλλὰ ἀλεμιά, ἤλκεθή-
ρη, σεμπιχούμ, ῥαμπής, δελεής μου”. Ταῦτα λέγε καὶ γυρίζει καὶ πιάνεις τὸν
clepti⁴⁶⁷.

Νὰ κάμης εἰκόνα πουλίου ἢ βίσαλον: Ἐπαρε πηλὸν ἀπὸ ποταμὸν καὶ ὅταν
5 θὰ τὸν πάρης, [καὶ] πίασε μὲ τὴν δεξιάν σου χεῖραν τὸν πηλὸν καὶ λέγε: “Ὁρκί-
ζω σε εἰς τὸν Θεὸν γῆ ὅπου σὲ ἐπῆρεν καὶ σὲ ἔπλασεν καὶ ἔστησέν σε ἐν τῷ
οὐρανίῳ ἀέρι, μέσον τοῦ οὐρανοῦ, ὃ εἰς χάος καὶ ἐσφραγίσαντά σε ἑπτασφρά-
γιστην καὶ πλάσαν τὸν Ἀδάμ ὑπὸ σοῦ, [ἦν διαμένει ἡ χάρις σου τὸν δούλευσέ
10 σέ με ἴσως] καλῶς εἰς ὃ,τι θέλω ποιήσῃ μετὰ σοῦ καὶ διὰ τοῦτο ὀρκίζω σε νὰ μοῦ
διακονήσῃς ἴσια καὶ καλῶς καὶ ἀληθινῶς καὶ στερεῶς, ὡς ἐποίησεν στερεάν, ὃ
492^v ἄγγελε σαφαήλ, ἡ ἐστὶν βοηθός | μου καὶ εἰς βοήθειάν μου”. Καὶ κάνε τὴν εἰκό-
να ἢ βίσαλον καὶ γράφε ἐπάνω ὃ,τι βούλεσαι. Ἴδου ἡ εἰκόνα.

Παραγγελία γενική

493^r 15 Ὅταν θέλῃς ὡς μαῖστωρ νὰ κάμης τι, πρέπει νὰ εἶσαι καθαρὸς, νὰ πλυθῆς
μὲ γλυκὸν νερὸν καί, ἐνῶ πλύνεσαι, νὰ λέγῃς: “ἐπὶ πλεῖον πλῦνον με, Κύριε, ἀπὸ
τὲς ἀνομίες μου καὶ ἀπὸ τὲς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με”. Νὰ ἐνδυθῆς ἱμάτια
λευκὰ ἀπὸ λινόν, νὰ ἐγκρατευθῆς ἀπὸ πᾶσαν τρυφήν πρωτύτερα τόσες ἡμέρες,
ὅσες ἀπαιτεῖ ἡ προᾶξις σου. Ἐνῶ ἐνδύεσαι τὸ ἱμάτιον, νὰ εἰπῆς τὴν ἀκόλουθον
20 εὐχὴν: “ἀγκό, ἀγκόρ, ἀμακόρ, ἀμιδές, θεοδονίας, ἀνιτόρ, διὰ τῆς ἀξιότητος τῶν
493^v ἀγγέλων σου | τῶν ἁγίων θέλω ἐνδυθῆ, Κύριε, τῆς σωτηρίας τὸ ἐνδυμα, ὅπως
ὅπερ ζητῶ καὶ δυνηθῶ ἐκτελέσαι διὰ τὸ ὑπεράγιον ὄνομα τοῦ Ἀδωναῖ, τοῦ
ὁποίου ἡ βασιλεία διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν”. Ἀφοῦ πλυθῆς καὶ
ἐνδυθῆς, ἔχε ἀφόριον πήλινον ἀγγεῖον διὰ νὰ βάλῃς τὸ κάπνισμα τοῦ κάθε πλα-
25 νήτου καὶ νὰ διαβάξῃς τὴν γενικὴν ταύτην τὴν εὐχὴν τοῦ καπνίσματος: “Ὁ
494^r Θεὸς Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, | ὁ Θεὸς Ἰακώβ, εὐλόγησον τὰ εἶδη τῶν πλασμά-
των τούτων διὰ νὰ ἀποκτήσουν δύναμιν καὶ ἀρετὴν καὶ τευδίδιαι αὐτῶν, νὰ
μὴν εἰσχωρέσῃ ἡθέλεν εἰς αὐτὰ οὔτε ὁ ὑπεναντίος, οὔτε κανὲν εἶδος φαντάσμα-
τος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου, ὅστις ζῆς καὶ βασιλεύ-
30 εις εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων”.

Γενική ἐρμηνεία τῆς εὐχῆς.

“Ὄταν προσεύχεσαι εἰς τὸν Θεὸν διὰ νὰ εἰσακούσῃ τὸ ζήτημά σου, ἴ λέγε τρεῖς 494^v
 τὸ “Πάτερ ἡμῶν” καὶ τὸ “Θεοτόκε Παρθένε” 3 φορές⁴⁶⁸, ἔχων τὰ γόνατα γυμνά
 κατὰ γῆς, βλέπε κατὰ ἀνατολάς⁴⁶⁹, ἀναπέμπων τιμὴν, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ
 Θεῷ τῶν ὅλων καὶ παντοκράτορι, [ἐτούση] καὶ θερμῇ καρδίᾳ κατὰ τὸ πρᾶγμα 5
 ὅπου θέλεις, ἔχε τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἡ εὐχὴ σου ἐκείνη δηλοποιεῖ κατὰ
 τὴν πρὸς Θεὸν προσευχὴν κατὰ ἀνατολάς, στρέψον τότε εἰς τὸν ἀστέρα τὸν
 πλανήτην καί, θεωρῶν αὐτόν, ὀρκιζέ τον ἴ με συντετρομιμένην καρδίαν καὶ λέγε 495^r
 καὶ τὴν εὐχὴν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Κρόνου ἢ τοῦ Διὸς ἢ ὅ,τι ἄλλου τι χρῆζεις.

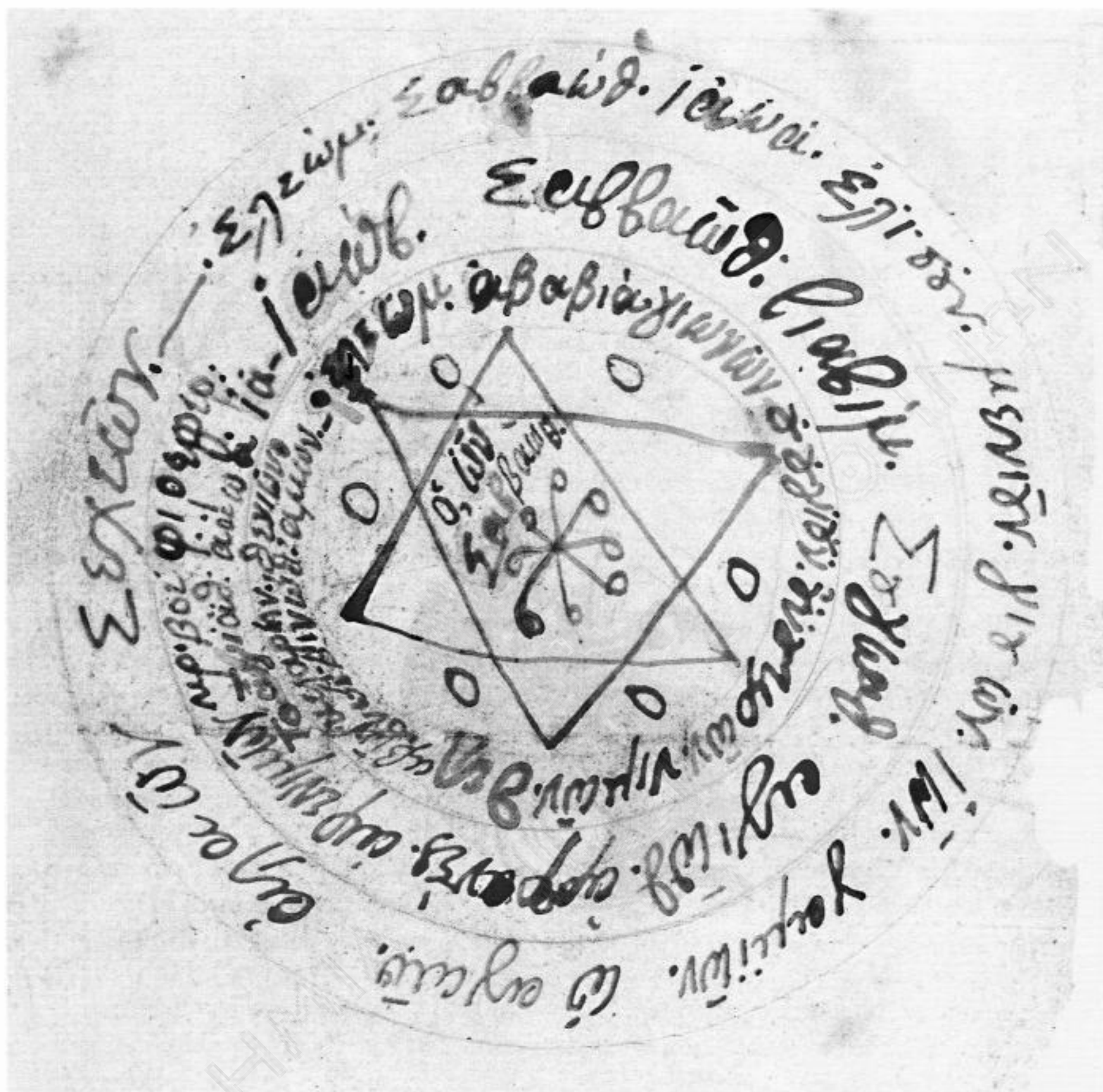
Τέλος.

10

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

AKADH

ΣΧΟΛΙΑ

1. Ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ εἶναι γνωστὸς στὴν μαγεία ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα ἀκόμη χρόνια, καθὼς ἀπαντᾷ σὲ ἔθιμα, μαγικὲς ἐνέργειες καὶ ἐπωδές, ὅπου ἔχουμε ὁδηγίες γιὰ ἑπτὰ ὁμοειδῆ ἀντικείμενα [Ντ. Ψυχογιός, «Ἡλειώτικα παιδοκόμια», *Λαογραφία* 5 (1953), σ. 253] ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἐνῶ συχνὰ οἱ ἄνθρωποι παρατηροῦσαν σχηματισμοὺς ἀστέρων, τοὺς ὁποίους ἀποκαλοῦσαν «ἑπταπάρθενους χορούς», ὅπως τὴν Μ. Ἄρκετο [Στ. Κυριακίδης, «Ἐπταπάρθενος χορὸς», *Ἡμερολόγιον Μεγάλης Ἑλλάδος* (1925), σ. 489-511]. Ἡ μαγικὴ του σημασία ἴσως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀστρολογικὴ παρατήρηση τοῦ κατὰ φύσιν ἀνθρώπου (ἑπτὰ πλανῆτες, ἑπτὰ ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας κ.λπ.), ἀπαντᾷ δὲ συχνότατα σὲ μαγικὲς συνταγές καὶ μαγικοὺς παπύρους [βλ., γιὰ παράδειγμα, A. Delatte, *Anecdota Atheniensia* 1. Liège - Paris 1927, σ. 592, 15 καὶ 44, 4-5. G. Parthey, «Zwei griechische Zauberpapyri des Berliner Museums», *Abhandlungen der phil-hist. Klasse der Königlichen Akademie der Wissenschaften zu Berlin*. Berlin 1865, σ. 126, 127, 128. *Papyri Graecae Magicae. Die griechischen Zauberpapyri* hrsg. und übersetzt von Karl Preisendanz 1. Stuttgart 1973, σ. 34, 50, 54, 68 (= στὸ ἐξῆς PGM)]. Ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ ἀπαντᾷ ἐπίσης στὴν περσικὴ, τὴν κινεζικὴ καὶ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ μυθολογία. Ἔχει διατυπωθεῖ ἡ ἄποψη ὅτι ἡ μαγικὴ σημασία του ἐνισχύθηκε ἀπὸ τὴν ἰουδαϊκὴ καὶ χριστιανικὴ παράδοση, ποὺ ἴσως στηρίζεται σὲ παλιὰ καὶ ἀρχέγονη λατρεία τῆς σελήνης, ποὺ συχνὰ ἀπηχεῖται καὶ σὲ δημοτικὰ ἢ δημώδη τραγούδια [πρβλ. Χρ. Παπαχριστοδούλου, «Δημοτικὰ τραγούδια τῆς Ρόδου», *Λαογραφία* 18 (1959), σ. 326, 64 στ. 13-14]. Τὸ «ἑπτὰ» ἀπαντᾷ συχνότατα στὴν Παλαιὰ καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη, μὲ χαρακτηριστικότερη ἴσως τὴν πυκνὴ καὶ συχνὴ ἀναφορὰ του στὴν Ἀποκάλυψη [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Λαογραφία - Λαϊκὴ λατρεία 2. Ἡ Μαγεία*. Πιάννινα 1986, σ. 56· στὴν μελέτη αὐτῆ, σ. 55-56 ὀφείλεται μεγάλο μέρος τῶν πληροφοριῶν ποὺ παρατίθενται ἐδῶ], ἀλλὰ καὶ σὲ πολλὰ στοιχεῖα τῆς χριστιανικῆς λατρείας καὶ τοῦ χριστιανικοῦ λατρευτικοῦ τελετουργικοῦ [πρβλ. Gerd Heinz-Mohr, *Lexicon der Symbole*. Düsseldorf / Köln 1971, σ. 310]. Κατὰ μία μάλιστα ἄποψη ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ ἀντικατέστησε, ἀπὸ χριστιανικὴ ἐπίδραση, τὴν προγενέστερη ἀναφορὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἐννέα σὲ ἐπωδές, παραμύθια κ.λπ. [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, ὁ.π., σ. 56].

Στὴν ἑλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία καρύδια χρησιμοποιοῦνται ὡς μέσα δელεασμοῦ τῶν δαιμόνων, ποὺ καλοῦνται νὰ συνεργήσουν σὲ μαγικὲς πράξεις, καὶ γι' αὐτὸ πιθανότατα ἀναφέρονται καὶ ἐδῶ [Δ. Σ. Μπενέκος, *Ἡ ἀγωγή τῶν δαιμόνων στὴν Ἡπειρο. Συμβολὴ στὴ μελέτη τῆς νεοελληνικῆς μαγείας*. Ἰωάννινα 1988, σ. 42, 109].

2. ἀέτ(ι) < ἀητεύω < γητεύω, ἐκτελῶ μαγικὴ πράξη ἢ ἀπαγγέλλω μαγικὴ ἐπωδὴ [βλ. Ν. Π. Ἀνδριώτης, *Ἑτυμολογικὸ Λεξικὸ τῆς Κοινῆς Νεοελληνικῆς*. Θεσσαλονί-

κη 1983³, σ. 65, όπου και ἡ προγενέστερη σχετική γλωσσολογική βιβλιογραφία]. Ἡ χρήση ἀκατανόητων καὶ ἀνύπαρκτων λέξεων, πού δίνουν τὴν ἐντύπωση μυστικῶν μαγικῶν ἀνατολικῶν φράσεων, εἶναι συχνὴ σὲ παρόμοια μαγικά κείμενα καὶ σὲ ἐπωδές. Σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη οἱ λέξεις αὐτές, πού εἶναι συχνές στὰ κείμενα τοῦ μαγικοῦ κώδικα ὁ ὁποῖος δημοσιεύεται ἐδῶ, ἐνισχύουν τὴν μαγικὴ ἀποτελεσματικότητά τῶν ἐπωδῶν [βλ. Imgr. Hampp, *Beschwörung - Segen - Gebet. Untersuchungen zum Zauberspruch aus dem Bereich der Volkshelkunde*. Stuttgart 1961, σ. 23. Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων ιδιότητος ἔργον τοῦ Αἰλιανοῦ ὡς πηγὴ εἰδήσεων περὶ μαγικῶν καὶ δεισιδαιμόνων δοξασιῶν καὶ συνηθειῶν*. Ἐν Ἀθήναις 1972, σ. 48-50]. Ὅρισμένοι μελετητές ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς λέξεις αὐτές ἔχουν αἰγυπτιακὴ προέλευση [βλ. Th. Hopfner, *Griechische - ägyptischer Offernbarungszauber. Seine Methoden* 1. Leipzig 1921, σ. 204], ἐνῶ ἄλλοι κλίνουν ὑπὲρ τῆς ἑβραϊκῆς προέλευσής τους [βλ. Ad. Abt, *Die Apologie des Apuleius von Madaura und die antike Zauberei. Beiträge zur Erläuterung der Schrift «De Magia»*. Giessen 1908, σ. 226]. Στὰ κείμενα πού δημοσιεύονται ἐδῶ τὰ ἀκατανόητα αὐτὰ γλωσσικά στοιχεῖα εἶναι πολλὰ καὶ κυριαρχοῦν σὲ κάθε μαγικὴ συνταγὴ. Στὰ τουρκικά γιὰ τὴν ἴδια ἔννοια χρησιμοποιεῖται ἡ λέξη *ayet*, μὲ τὴν ἴδια σημασία.

3. Ὁ ἀριθμὸς δώδεκα εἶναι ἐπίσης κοινὸς σὲ ἐθιμικές, μαγικές καὶ μαντικές πράξεις, τόσο στοὺς μαγικοὺς παπύρους [G. Parthey, *ὁ.π.*, σ. 151, 152 καὶ *PGM*, *ὁ.π.*, σ. 50] ὅσο καὶ στὶς σολομωνικές [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 430, 16 καὶ 587, 16]. Συναντοῦμε τὸν ἀριθμὸ δώδεκα σὲ ἐπωδές, μαγικὲς θεραπείες, καταδέσμους καὶ νεοελληνικά μαντικά ἔθιμα [βλ. Φ. Ἰ. Κουκουλές, «Μεσαιωνικοὶ καὶ νεοελληνικοὶ κατάδεσμοι», *Λαογραφία* 9 (1926), σ. 63, 75. Ὁ ἴδιος, «Καλλικάντζαροι», *Λαογραφία* 7 (1923), σ. 321. Γ. Ἰ. Σαλβάνος, «Λαογραφικὰ σύλλεκτα ἐξ Ἀργυράδων Κερκύρας», *Λαογραφία* 10 (1929), σ. 125, ἀρ. 12 καὶ Ἑλπ. Σαραντῆ-Σταμούλη, «Τὰ δωδεκάμερα», *Λαογραφία* 13 (1951), σ. 201-206]. Σύμφωνα μὲ τὴν ὑπάρχουσα βιβλιογραφία, ὁ ἀριθμὸς δώδεκα ἀποτελέσει βάση γιὰ τὸ δεκαδικὸ σύστημα μέτρησης, πού ἔχει τὴν ἀρχὴ του στοὺς Βαβυλωνίους, ὅπως ἐπίσης ἔχει σχέση μὲ τὴν διαίρεση τοῦ χρόνου, γι' αὐτὸ παίξει σπουδαῖο ρόλο σὲ θρησκευτικὰ καὶ μυθολογικὰ συστήματα διαφόρων λαῶν [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *ὁ.π.*, σ. 58].

4. Ἡ μέθοδος πού περιγράφεται ἐδῶ εἶναι συνδυασμὸς ἀριθμομαντείας καὶ ἀστρολογικῆς μαντείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *ὁ.π.*, σ. 70-71]. Ἀστρολογικὲς μέθοδοι πρόγνωσης μὲ ἀριθμοὺς εἶναι γνωστὲς καὶ ἀπὸ ἄλλες χειρόγραφες πηγές [*Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 1 (1898), σ. 128, 1 κ.έξ.], ὅπου τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν συνδυάζονται, μὲ διάφορες μεθόδους, μὲ τὴ θέση συγκεκριμένων οὐρανίων σωμάτων [*Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 5, 3 (1910), σ. 83, 1-25]. Ἀπὸ τὴν μέθοδο αὐτὴ τῆς μαντείας προέκυψαν καὶ τὰ γνωστά μας ὥροσκοπία [βλ. H. Biedermann, *Handlexikon der magischen Künste*. München / Zürich 1976, σ. 162 καὶ Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἡ ἀστρολογικὴ παράδοση τῶν ζωδιολογιῶν καὶ ὥροσκοπίων», *Δωδώνη* 9 (1980), σ. 87 κ.έξ.].

5. Στὴν Τσακωνιά *χανές* εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τζακιοῦ [Θ. Π. Κωστάκης, «Τσακωνικὴ λαϊκὴ ἀρχιτεκτονικὴ», *Λαογραφία* 19 (1960-1961), σ. 294, 304]. Ἡ διατύπωση ἐδῶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀκριβὴ ταύτιση τῆς σημασίας τῆς λέξης. Ἴσως πρόκειται γιὰ

τὴν τουρκικὴ λέξις *hane*: κλάσμα, τετράγωνο, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ταιριάζει μὲ τὴν περιγραφὴ τῆς μαγικῆς πράξης ποὺ παρέχεται ἐδῶ.

6. Πρόκειται μάλλον γιὰ τὸ κείμενο τῆς ἐπωδῆς ποὺ προηγήθηκε· *τουβάγια* λέγεται ἢ πετσέτα [Γ. Ἰ. Σαλβάνος, «Γαμήλια ἔθιμα Ἀργυράδων Λευκίμμης», *Λαογραφία* 10 (1929-1932), σ. 541], ποὺ συχνὰ χρησιμοποιεῖται σὲ μαγικὲς πράξεις. Στὰ τουρκικὰ *dua*: εὐχή, παράκληση.

7. Ἡ φωτιὰ ἀποτελεῖ ἀποτρόπαιο στὴν παραδοσιακὴ μαγεία [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 102-103], συχνὰ μάλιστα ἀνάβεται ἀπὸ τὸν μάγο ὡς ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς τελετουργίας ποὺ ἐπιτελεῖ [βλ. S. Schade, «Kunsthexen - Hexenkünste. Hexen in der bildenden Kunst vom 16. bis 20. Jahrhundert», στὸ R. van Dülmen (ἐκδ.), *Hexenwelten*. Frankfurt 1987, σ. 176. J. Faust, *Magia naturalis. Sämtliche magische Werke*. Wiesbaden 1985², σ. 103]. Σὲ σολομωνικὲς συχνὰ ὁ μάγος διαβάζει τὶς ἐπωδὲς του μὲ τὴ συνοδεία φωτιᾶς [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 24, 11-32, 21 καὶ 417, 26. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα νεκρῶν καὶ ζωντανῶν στὰ νεοελληνικὰ ὑδρομαντικὰ καὶ κατοπτρομαντικὰ ἔθιμα*. Πάναρνα 1977, σ. 167 κ.ἐξ.], ἐνῶ τὴ σχέση τῶν μάγων μὲ τὴν ἀναμμένη φωτιὰ ἀπεικονίζουν καὶ διάφορες παραστάσεις μάγων ἀπὸ τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, ὅπου οἱ μαγικὲς πράξεις τελοῦνται μὲ τὴ συνοδεία ἀναμμένης φωτιᾶς [βλ. K. Seligmann, *Das Weltreich der Magie*. Stuttgart 1958, σ. 232 καὶ L. H. Fischer, *Das Buch vom Aberglauben*. Leipzig 1790, σ. ἀρχῆς, μὲ σχετικὴ ξυλογραφία (χωρὶς ἀρίθμηση)].

8. Ὁ ἀριθμὸς ἐννέα ἔχει ἐπίσης μαγικὴ σημασία, ὡς ἐνισχυμένο τρία ($3 \times 3 = 9$) [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 57], γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται ἢ ἀναφέρεται συχνὰ σὲ ἔθιμα, μαγικὲς ἐνέργειες, ἐπωδὲς καὶ δημοτικὰ τραγούδια [βλ. σχετικὰ Ἑλπ. Σταμούλη-Σαραντῆ, «Προλήψεις Θράκης», *Λαογραφία* 14 (1952), σ. 191, ἀρ. 418. Σπ. Καβάσιλας, «Λαογραφικὰ σύλλεκτα ἐκ Νυμφῶν Κερκύρας», *Λαογραφία* 2 (1910), σ. 647, ἀρ. 4. Εὐαγγ. Κουτουλάκη, «Γηθειὲς ἐκ Κριτσᾶς Κρήτης», *Λαογραφία* 20 (1962), σ. 197, ἀρ. 2 καὶ Δ. Πετρόπουλος, *Ἑλληνικὰ Δημοτικὰ Τραγούδια* 1. Ἀθήναι 1958, σ. 69, ἀρ. 1 στ. 1. Πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 100-101]. Παρόμοια ἄλλωστε εἶναι ἡ χρῆση καὶ ἡ σημασία τοῦ ἀριθμοῦ ἐννέα καὶ σὲ ἄλλους λαοὺς, ἀφοῦ συχνὰ ἀπαντοῦμε ἐννιαδες θεῶν ἢ ἡρώων, σὲ θεολογίες καὶ μυθολογίες διαφόρων λαῶν. Ἐκτεταμένη χρῆση τοῦ ἀριθμοῦ ἐννέα ἀπαντᾷ καὶ στοὺς συμβολιστὲς [βλ. G. Heinz-Mohr, *ὁ.π.*, σ. 311].

9. Ἴσως πρόκειται γιὰ τὸν καρπὸ *τζίτζυφον* [Π. Γ. Γεννάδιος, *Λεξικὸν φυτολογικόν*. Ἐν Ἀθήναις 1914, σ. 404-405] ἢ *τζίτζιφο*, *τζιντζέφρον*, *ziziphos*, *ζίζιφον* [Du Cange, *Glossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis* 2. Lyon 1688, ἀνατ. Graz 1958, σ. 1571], ποὺ ἐναλλακτικὰ μὲ τὸ ἀλάτι, ὅπως ἐδῶ, χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ μαγικὲς καὶ θρησκευτικὲς πράξεις τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος ἰατροσοφικὸς - μαγικὸς κώδικας ἀπὸ τὴν περιοχὴ Τρικάλων (Codex Tricalinus magicus et medicinus)», *Τρικαλινὰ* 15 (1995). *Πρακτικὰ 3ου Συμποσίου Τρικαλινῶν Σπουδῶν Β'*, σ. 244 ἀρ. 85 καὶ σ. 303]. Στὰ τουρκικὰ *zencefil*: ἡ πιπερόριζα, συνηθισμένο συστατικὸ μαγικῶν φίλτρων.

10. Τὸ ἀλάτι χρησιμοποιεῖται ἐπίσης συχνὰ σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ συνταγὲς [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, σ. 225, ἀρ. 30]. Τὸ κάψιμο ἀλατιοῦ χρησιμοποιεῖται ὡς μέσο γιὰ τὴν «ἀπόλυση» τῶν δαιμόνων ἀπὸ τοὺς μάγους [Δ. Σ.

Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 35], θεωροῦν δὲ ὅτι ἀποτρέπει τὰ κακὰ πνεύματα, γι' αὐτὸ καὶ σὲ χωριά τῆς Ἡπείρου ὑποχρεώνουν ὅποιον θέλει νὰ μπεῖ νύχτα σὲ σπίτι λεχώνας νὰ δρασκελίσει φωτιά ὅπου ἔχουν ρίξει θυμίαμα καὶ ἀλάτι [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 179 σημ. 4]. Ἡ πίστη στὴν ἀποτρεπτικὴ δύναμη τοῦ ἀλατιοῦ εἶναι διαδομένη σὲ διάφορους λαοὺς [E. Hertzsch, «Salz», *Reallexicon für Antike und Christentum* 5 (1961), σ. 1348 καὶ O. Schell, «Das Salz im Volksglauben», *Zeitschrift des Vereins für Volkskunde* 15 (1905), σ. 143]. Στὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία ρίχνουν ἀλάτι καὶ στὸν ἁγιασμό, πρὸς ἀποτροπὴ δαιμονικῶν ἐπιδράσεων, ἐνῶ τὸ ἀλάτι χρησιμοποιεῖται συχνὰ καὶ στὰ ἔθιμα τοῦ γάμου, τῆς γέννησης κ.λπ. [Ad. Franz, *Die Kirchlichen Benediktionen im Mittelalter* 1. Graz 1960, σ. 226 κ.ἑξ. Ern. Samter, *Geburt, Hochzeit und Tod. Beiträge zur vergleichenden Volkskunde*. Leipzig - Berlin 1911, σ. 155. Olbrich, «Salz», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 7 (1935-1936), σ. 898]. Σὲ κείμενα παλαιότερα οἱ δαίμονες ἐμφανίζονται νὰ φοβοῦνται τὸ ἀλάτι [Testamentum Salomonis, PG 122, σ. 1345], ἐνῶ τὸ ἀλάτι χρησιμοποιεῖται σὲ φυλαχτά, ἀφοῦ ἀπουσιάζει ἐντελῶς ἀπὸ τὰ μαγικά παρασκευάσματα [L. Weiser-Aall, «Hexe», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 3 (1930-1931), σ. 1846 καὶ Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 183-184. H. Pfannenschmid, *Das Weihwasser im heidnischen und christlichen Cultus unter besonderer Berücksichtigung des germanischen Altertums*. Hannover 1869, σ. 170]. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἐδῶ τὸ ἀλάτι ἀναφέρεται ὡς συστατικὸ τῆς περιγραφόμενης μαγικῆς πράξης.

11. Τὸ πιπέρι χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ παραδοσιακὲς θεραπευτικὲς πρακτικὲς [βλ. Ἀέτιος VIII, 58 (ἔκδ. Al. Oliveri. Berolini 1950) καὶ Διοσκουρίδης, *Περὶ ἀπλῶν φαρμάκων* II, 31 (ἔκδ. M. Wellmann. Berolini 1958). Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, σ. 279, ἀρ. 12]. Ἴσως ἡ μαγικὴ χρῆση του συνδέεται μὲ τὸ μαῦρο του χρώμα [«πέπερι τὸ μέλαν», Π.Γ. Γεννάδιος, *ὁ.π.*, σ. 756]. Ἴσως εἶναι τὸ μαῦρο χρώμα του καὶ ἡ ἔντονη γεύση του ποὺ τὸ καθιστοῦν, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη, συγγενὲς πρὸς τὸν διάβολο ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὸ ἀπολυτικὸ μέσο δαιμόνων καὶ πνευμάτων. Γι' αὐτὸ καὶ συχνὰ τὸ βρίσκουμε ὡς μέσο ἀποτρεπτικὸ πνευμάτων, ὅπως οἱ καλλικάντζαροι τοῦ ἑλληνικοῦ Δωδεκαημέρου. Παρόμοιοι ἄλλωστε εἶναι οἱ λόγοι ποὺ καὶ ἡ *πιπερόριζα* χρησιμοποιεῖται τόσο συχνὰ στὶς μαγικὲς συνταγὲς τοῦ χειρογράφου μας, ὅπως φαίνεται ἀπὸ ὅσα σημειώθηκαν παραπάνω.

12. Ἡ Τρίτη συχνὰ θεωρεῖται ἡμέρα κατάλληλη γιὰ τὴν ἐπιτέλεση μαγικῶν πράξεων [βλ. γιὰ παράδειγμα G. C. Horst, *Zauberbibliothek oder von Zauberei...* 3. Mainz 1823, σ. 89], κάτι ποὺ ἴσως συνδέεται καὶ μὲ τὴν θεώρηση τῆς Τρίτης ὡς ἀποφράδος ἡμέρας ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ [N. Γ. Πολίτης, «Διατὶ ἡ Τρίτη θεωρεῖται ἀποφράς ἡμέρα», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 1. Ἐν Ἀθήναις 1920, σ. 42-47]. Ἀλλὰ καὶ τὸ χρονικὸ διάστημα περὶ τὰ μεσάνυχτα θεωρεῖται ἡ πλέον εὐνοϊκὴ στιγμή γιὰ τὴν ἐκτέλεση μαγικῶν τελετουργιῶν [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 65 καὶ Ad. Wuttke, *Der deutsche Volksaberglaube der Gegenwart*. Berlin 1869, σ. 57] καὶ γιὰ κάθε εἶδους «φρικιαστικὴ μαγεία» [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 132], παράδοση τὴν ὁποία ἀκολουθεῖ καὶ τὸ χειρόγραφο μας ἐδῶ. Εἶναι ἄλλωστε παλαιὰ ἡ πίστη ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτύχει ἡ μαγικὴ πράξη πρέπει μὲ προσοχὴ νὰ ἐπιλεγοῦν τόσο ἡ μέρα, ὅσο καὶ ἡ ὥρα τέλεσής της. Στὶς περισσότερες πληροφορίες ποὺ διαθέτουμε ἡ νύχτα θεωρεῖται ἡ καταλληλότερη περίοδος τοῦ εἰκοσιτετραώρου γιὰ τὴν τέλεση μαγικῶν πράξεων [βλ.

Ἄλ. Λαζάνης, «Οἱ παραδόσεις στὰ Καστανοχώρια τῶν Ἰωαννίνων», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 35 (1986), σ. 521], ὅποτε οἱ μάγοι συνήθως περιφέρονται στὴν ἐξοχή, γιὰ νὰ τελέσουν τὶς ἰδιαίτερες τελετουργίες τους [πρβλ. Δ. Ἄ. Πετρόπουλος, «Λαογραφικὰ Σκοπέλου - Πέτρας (Ἀνατολικῆς Θράκης)», *Ἀρχεῖον Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ* 8 (1941-42), σ. 161]. Συχνὰ ἀπὸ τὸν χρόνο ἐπιτέλεσης τῶν μαγικῶν πράξεων ἐξαιρεῖται τὸ Δωδεκαήμερο, ἐνῶ σὲ ἄλλες περιοχὲς θεωροῦσαν ὅτι τὰ μάγια σὲ ὀρισμένες εἰδικὲς στιγμὲς τοῦ ἐτήσιου ἐορτολογικοῦ κύκλου ἐπιαναν περισσότερο, ὅπως στὶς νηστεῖες, στὴν Σαρακοστή, στὸ Δεκαπενταύγουστο κ.λπ. [Ἑλπ. Σταμούλη-Σαραντῆ, «Προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες τῆς Θράκης», *Λαογραφία* 13 (1951), σ. 218-219]. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ τέλεση μαγικῶν πράξεων ποὺ ἀφοροῦσαν ὅλη τὴν κοινότητα, ὅπως τὸ τελετουργικὸ ἄναμμα τῆς «διαβολοφωτιᾶς» γιὰ τὴν προφύλαξη τοῦ χωριοῦ ἀπὸ ἐπιδημίες, γινόταν σὲ συγκεκριμένη στιγμὴ τοῦ ἔτους [βλ. Γ. Ἄ. Μέγας, «Μαγικαὶ καὶ δεισιδαίμονες συνήθειαι πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιδημικῶν νόσων», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 5-6 (1943-1944), σ. 6, 57-58]. Τὴν μακρὰ αὐτὴ παράδοση ἀπηχεῖ καὶ ἡ συγκεκριμένη διατύπωση τοῦ χειρογράφου μας, ἐδῶ.

13. Ἑσμάς: κείμενο ἐπωδῆς, μὲ μαγικὸ περιεχόμενο.

14. Οἱ τρίχες χρησιμοποιοῦνται στὴν μαγεία ὡς ἀντιπροσωπευτικὸ μέρος τοῦ ὄργανισμοῦ, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι κάθε τι ποὺ θὰ συμβεῖ σ' αὐτὲς μαγικά θὰ ἐπεκταθεῖ καὶ στὸν ἄνθρωπο ἀπ' ὅπου προέρχονται, σύμφωνα μὲ τὴν μαγικὴ ἀρχὴ *pars pro toto*. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴ χρήση τριχῶν ζώων σὲ μαγικὲς πράξεις [A. Delatte, *ὁ.π.* 1, σ. 503. ΚΛ, χφ. 1898, σ. 225 (ἐπαρχία Ἑρμιονίδος). ΚΛ, χφ. 2327, σ. 244 (Κύθηρα). Στ. Δ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος...*, *ὁ.π.*, σ. 67, 80]. Μάλιστα τὸ κάψιμο τριχῶν ἀναφέρεται, σὲ κείμενο κώδικα τοῦ 15ου αἰῶνα, ὡς μέσο ἐκδίωξης τῶν ἐρπετῶν [Fr. Pradel, *Griechische und süditalienische Gebete, Beschwörungen und Rezepte des Mittelalters*. Giessen 1907, σ. 286 (34)]. Γιὰ χρῆση τρίχας σὲ καταδέσμους βλ. *Λαογραφία* 23 (1964), σ. 585-586.

15. Τὸ φύσημα ἀπὸ τὸν μάγο πρὸς τὰ ἀντικείμενα ποὺ χρησιμοποίησε στὴ μαγικὴ πράξη ἀπαντᾷ συχνά, ὡς ἐπισφράγισμα τῆς τελετῆς καὶ τοῦ κύρους της [βλ. ἐνδεικτικὰ ΚΛ, χφ. 1474, σ. 37 (Μανιάκι Πυλίας, Μ. Τσάκωνας, 1938). Δ. Σέττας, «Ἐόρκια ἀπὸ τὴ Βόρειο-Ἀνατολικὴ Εὐβοία», *Ἀρχεῖο Εὐβοϊκῶν Μελετῶν* 4 (1955), σ. 48. Δ. Κρεκούκιας, *Ἐπωδὲς καὶ κατάδεσμοὶ Τριφυλίας μὲ συσχετισμὸ πρὸς ἀρχαῖα, μεσαιωνικὰ καὶ ἄλλα νεώτερα στοιχεῖα*. Ἀθήνα 1971, σ. 32-34]. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ δέσιμο κόμπου, παράλληλα μὲ τὴν ἐκφώνηση τοῦ μαγικοῦ κειμένου, ποὺ θεωρεῖται ὅτι σιγουρεύει, “δένει” δηλαδή, τὴν μαγικὴ δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητά της τελετουργίας [βλ. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Ἐπωδὲς καὶ κατάδεσμοὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ Σάμο*. Ἀθήνα 1992, ἀρ. 5.γ, 5.στ, Π. 1.α-στ (= Ὁ ἴδιος, *Σαμιακὰ λαογραφικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ σύμμικτα* 2. Ἀθήνα 2002, σ. 79, 80, 84-85)]. Οἱ κόμποι, ποὺ δένονται συμβολικά, θεωρεῖται ὅτι δεσμεύουν καὶ καταναγκάζουν, καθὼς περικλείουν τὴν κύρια δύναμη τῆς μαγικῆς πράξης, ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα [K. Keyssner, «Nodus», *Real-Encyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft* 17:1 (1936), σ. 803. Isidor Scheftelowitz, *Das Schlingen und Netzmotiv im Glauben und Brauch der Völker*. Giessen 1912, σ. 41. P. Wolters, «Faden und Knoten als Amulett», *Archiv für*

Religionswissenschaft 8 (1904), σ. 2 κ.έξ. Fr. W. von Bissing, «Ägyptische Knotenamulette», *Archiv für Religionswissenschaft* 8 (1904), σ. 23-26]. Ἡ δεσμευτική αὐτή μαγική ἐνέργεια τοῦ κόμπου χρησιμοποιεῖται κυρίως στὴν ἐρωτική μαγεία [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 104-105. Ν. Γ. Πολίτης, «Κομπώνω (= ἀπατῶ) καὶ μαγικοὶ κόμβοι», *Λαογραφία* 5 (1915), σ. 410-412. Er. Samter, *Geburt...*, *ὁ.π.*, σ. 121. Ab. Abt, *ὁ.π.*, σ. 74. Weinkopf, «Umbinden», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 8 (1936-1937), στ. 1304], ὅπου ἀνήκει καὶ ἡ περιγραφόμενη ἐδῶ μαγική τελετή.

16. Ὅπως συχνὰ συμβαίνει στὴ λαϊκὴ μαγεία, ἡ διάρκεια καὶ ἡ δύναμη τῆς μαγικῆς πράξης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑπαρξη καὶ τὴ διατήρηση τῶν ἀντικειμένων πού χρησιμοποιήθηκαν στὴν τέλεσή της, ὅπως εἶναι ἐδῶ οἱ κόμποι [πρβλ. H. Schweizer, *Aberglaube und Zauberei bei Theokrit*. Basel 1937, σ. 19. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακά...*, *ὁ.π.* 2, σ. 80]. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει τὸ δεμένο ἀντικείμενο νὰ φυλαχθεῖ σφραγισμένο, γιατί ἂν λυθεῖ, χαθεῖ ἢ καταστραφεῖ, θὰ πάψει καὶ ἡ μαγικὴ δύναμη πού προήλθε ἀπὸ τὴν συγκεκριμένη τελετουργία. Ἀντιστοίχως, ἕνας ἀποτελεσματικὸς τρόπος γιὰ τὴν καταστροφή τῆς μαγικῆς ἐπίδρασης θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἡ ἀνακάλυψη καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων. Καταστρέφοντας λ.χ. τοὺς κόμπος πού ἔγιναν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ καταδέσμου καταστρέφεται καὶ ἡ ἴδια ἡ μαγικὴ ἐπίδραση τοῦ ξορκιοῦ [Chr. Faraone, *Ἀρχαία ἐλληνικὴ ἐρωτικὴ μαγεία* (μετάφρ. Μανόλης Παπαθωμόπουλος). Ἀθήνα 2004, σ. 34-35], πού συνδέθηκε ἄμεσα μὲ τοὺς κόμπος πού δημιουργήθηκαν τὴ στιγμή τῆς ἐκφώνησής του. Τὸ ἴδιο ἴσχυε καὶ γιὰ τοὺς ἀρχαίους καταδέσμους [βλ. H. S. Versnell, «Beyond Cursing: the appeal to justice in Judicial prayer», στὸ Chr. Faraone – D. Obbink (ἐκδ.), *Magika Hiera: Ancient Greek Magic and Religion*. New York 1991, σ. 65-69], τῶν ὁποίων ἡ οὐσία καὶ ἡ μορφολογία ἔχουν, ἐν μέρει, ἐπιζήσει σὲ ἀνάλογες μορφές τῆς νεοελληνικῆς παραδοσιακῆς μαγικῆς πρακτικῆς.

17. Ὁ ἀριθμὸς ἐβδομήντα ἔχει ἐπίσης μαγικὴ σημασία, καὶ χρησιμοποιεῖται σὲ ἐπωδὲς καὶ καταδέσμους, ὅπως καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐβδομήντα δύο [βλ. Γ. Κ. Σπυριδάκης, «Ὁ ἀριθμὸς ἐβδομήντα δύο», *Ἀφιέρωμα εἰς Κ. Ἰ. Ἀμαντον*. Ἐν Ἀθήναις 1940, σ. 409-418, μὲ πολλὰ σχετικὰ παραδείγματα].

18. Ἡ κατασκευὴ ὁμοιωμάτων καὶ ἡ δι' αὐτῶν προσπάθεια ἐπηρεασμοῦ τῶν ἀντιστοίχων ἀνθρώπων εἶναι βασικὴ τελετουργία τῆς λεγόμενης μαύρης μαγείας. Παρόμοιες συνταγὲς καὶ μαγικὲς συνταγὲς συναντοῦμε συχνὰ στὶς πηγές [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 461, 15. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 28]. Τὸ ὁμοίωμα ἀντιπροσωπεύει τὸν ἐχθρὸ πού πρέπει νὰ ἐξαλειφθεῖ («καὶ τελειώνει») ἀφοῦ χρησιμοποιεῖται μάλιστα καὶ τὸ ὄνομά του, γραμμένο ἀνάποδα, καθὼς ἡ χρῆση τοῦ ὀνόματος πιστεύεται ὅτι δίνει τὴ δύναμη νὰ ἀσκήσει ὁ μάγος τὴν ἐπίδρασή του πάνω στὸν ἀντίστοιχο ἄνθρωπο, πού φέρει τὸ ὄνομα αὐτὸ [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 146-147. W. Schmidt, *Die Bedeutung des Namens in Kult und Aberglauben*. Darmstadt 1912, σ. 28, 33. A. Abt, *ὁ.π.*, σ. 45, 119 καὶ 119, 45. Th. Hopfner, *Griechisch-ägyptischer Offenbarungszauber. Seine Methoden* 1. Leipzig 1921, σ. 680-701. Ad. Wuttke, *Der deutsche Volksaberglaube der Gegenwart*. Berlin 1900³, σ. 473, 484]. Πρόκειται γιὰ τελετὴ πού ἀποσκοπεῖ νὰ βλάψει τοὺς ἐχθρούς, πού δίνεται σὲ διάφορες παραλλαγές, ἀνάλογα μὲ τὸ μῖσος πού τρέφει ὁ μάγος ἢ ὁ ἐντολέας του, καὶ μὲ τὸ εἶδος τῆς βλά-

βης πού θέλουν νά προξενήσουν. Ἡ χρήση ὁμοιωμάτων ἀνθρώπων, συνήθως κέρινων, γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη ἄσκηση μαγείας εἶναι γνωστὴ καὶ στὸν ἀρχαῖο κόσμος [πρβλ. Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 97-98]. Μία τέτοια ἐξ' ἄλλου τελετὴ περιγράφει καὶ ὁ Ὀράτιος, *Saturae* 1.8.30-33, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο ἡ μάγισσα Canidia χρησιμοποιοῦσε ζεῦγος ἀπὸ κέρινες κοῦκλες [A. - M. Tupet, *La magie dans la poésie latine*. Paris 1976, σ. 302-305 καὶ Chr. Faraone, «Clay Hardens and Wax Melts: Magical Role - Reversal in Vergil's Eighth Eclogue», *Classical Philology* 84 (1989), σ. 298] καὶ ἀπὸ μάλλινα ὁμοιώματα ἀνθρώπων, κατὰ τὴν ἐπιτέλεση μαγικῶν φίλτρων. Πήλινα ὁμοιώματα ἀνθρώπων ἀναφέρονται καὶ σὲ μεταγενέστερα μαγικά βιβλία καὶ ἐγχειρίδια [*PGM* IV.296-303], στὰ ὁποῖα μάλιστα ὁ μάγος μπήγει δεκατρεῖς βελόνες. Ἀλλὰ καὶ σὲ πήλινο δοχεῖο στὴν Αἴγυπτο ἀνακαλύφθηκε πήλινο γυναικεῖο εἰδώλιο μὲ μολύβδινη ἐνεπίγραφη πινακίδα τοῦ 3ου ἢ 4ου μ.Χ. αἰώνα, τρυπημένο ἀπὸ μαγικά καρφιά [βλ. Chr. Faraone, *Ἀρχαία ἑλληνική...*, *ὁ.π.*, σ. 82-83], πού φαίνεται νά ἀποτελεῖ ἐκτέλεση τῆς μαγικῆς αὐτῆς συνταγῆς. Αὐτὰ δείχνουν καὶ τὸ βάθος χρόνου στὸ ὁποῖο μποροῦν νά ἀναχθοῦν ὅσα παραδίδονται ἀπὸ τὸν χειρόγραφο μαγικὸ κώδικα πού ἐκδίδεται ἐδῶ.

19. Γιὰ παρόμοια ἀκατανόητα γλωσσικὰ στοιχεῖα καὶ τὴν μαγικὴ τους δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητά, πού πιστεύεται ὅτι «ἐγκλείουν ἰδιαίτερη μαγικὴ δύναμη» [Δ. Ἀ. Πετρόπουλος, «“Γλῶτται” δημοτικῶν τραγουδιῶν», *Ἀφιέρωμα στὴ μνήμη τοῦ Μανώλη Τριανταφυλλίδη*. Θεσσαλονίκη 1960, σ. 344 σημ. 3] ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω. Ἄς προσθέσουμε ἐδῶ ὅτι ἔχει ὑποστηριχθεῖ ὅτι «κερδίζουν τὴ σημασία τους ἀπὸ τὴν ἀκουστικὴ, τὴν ἠχητικὴ τους ἀξία» [Μ. Γ. Μερακλῆς, *Πέντε λαογραφικὰ δοκίμια γιὰ τὴ γλώσσα καὶ τὴν ποίηση*. Ἀθήνα 1985, σ. 46], καθὼς ἀνταποκρίνονται στὴν «εὐμενὴ ψυχολογικὴ διάθεση τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ μυστηριῶδες καὶ τὸ δυσνόητον» [Θ. Παπαδόπουλος, «Κυπριακαὶ ἐπωδαί», *Κυπριακαὶ Σπουδαί* 38-39 (1974-1975), σ. 169]. Παρόμοια στοιχεῖα ὑπάρχουν σὲ ἐπωδὲς καὶ μαγικά κείμενα τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἄλλων λαῶν [βλ. H. Fuchs, «Die Herkunft der Satorformel», *Schweizerisches Archiv für Volkskunde* 47 (1951), σ. 28-54 καὶ Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Ἐξορκισμοὶ καὶ ἰατροσόφια ἐξ ἠπειρωτικοῦ χειρογράφου», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 8 (1953-1954), σ. 25 καὶ σημ. 5].

20. Τὰ θυμιάσματα πού ἀναφέρονται ἐδῶ ἀποσκοποῦν στὴν ἀπομάκρυνση τῶν δαιμόνων, μετὰ τὴν ἐπιτέλεση τῆς μαγικῆς πράξης, καὶ ἀποτελοῦν τὸ ἀνάποδο μαγικὸ ἀντίστοιχο τῶν θυμιαμάτων γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους, τὰ ὁποῖα πιστεύεται ὅτι οἱ δαιμονικὲς δυνάμεις ἀπεχθάνονται [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 166, 179, 180]. Σὲ πολλὲς μαγικὲς πράξεις θυμιάσματα μὲ τὶς “ἀντιπαθητικὲς” αὐτὲς οὐσίαι ἀποσκοποῦν στὴν “ἀπόλυση” τῶν δαιμόνων πού εἶχαν προηγουμένως κληθεῖ ἀπὸ τὸν μάγο [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 176-181. *PGM* 1, σ. 6, 62 καὶ *PGM* 2, σ. 88, 16. Th. Hopfner, *ὁ.π.* 1, σ. 138-139, 243]. Ἀντιθέτως, ἐδῶ τὰ θυμιάσματα μᾶλλον ἀποσκοποῦν στὴν προσέλκυση τῶν δαιμόνων καὶ στὴν ἐπιτυχία τῆς ἐπιδιωκόμενης μαγικῆς πράξης.

21. Καταδέσμους πού ἀφοροῦν στὴν προσπάθεια ἐπίτευξης ἐρωτικῆς ἢ συζυγικῆς πίστεως ἔχουμε καὶ στὴν προφορικὴ παράδοση τῆς ἑλληνικῆς λαϊκῆς μαγείας [βλ. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, *ὁ.π.*, σ. 85, ἀρ. 2α-γ. Ὁ ἴδιος, «Λαο-

γραφική έρευνα και άρχαια πηγές. 'Η περίπτωση τής Σάμου», *Σαμιακά λαογραφικά και έκκλησιαστικά σύμμικτα* 1. Άθήνα 2001, σ. 113-114. Μ. Λιουδάκη, «'Ο γάμος στην Κρήτη τώρα και παλιά», *Έπετηρίς Έταιρείας Κρητικῶν Σπουδῶν* 3 (1940), σ. 372. Γ. Κ. Σπυριδάκης, «'Εξορκισμοί και μαγικοί κατάδεσμοί εκ κρητικῶν χειρογράφων», *Έπετηρίς Λαογραφικοῦ Άρχείου* 3-4 (1941-1942), σ. 74-75]. 'Ας σημειωθεί έδῶ ὅτι σέ παλαιότερους μαγικούς κώδικες έχουμε καταγραφές και άλλων τέτοιων έπωδῶν περι άγάπης [πρβλ. Α. Delatte, «Un nouveau témoin de la littérature solomonique, le codex Gennadianus 45 d'Athènes», *Bulletin de l'Académie Royale de Belgique* 45 (1959), σ. 307-309]. Τὸ ἴδιο συνέβαινε και στα άρχαία χρόνια, από τὰ ὅποια διαθέτουμε σήμερα άρκετούς έρωτικούς καταδέσμους σέ ενεπίγραφες μολύβδινες πινακίδες (λατιν. *defixiones*) και σέ μαγικούς παπύρους [πρβλ. Μ. Besnier, «Récents travaux sur les defixionum tabellae latines, 1904-1914», *Revue Philologique* 44 (1920), σ. 5-30. Ε. Garcia-Ruiz, «Estudio linguistico de las defixiones latinas no incluidas en el corpus de Audollent», *Emerita* 35 (1967), σ. 55-59 και Η. Solin, *Eine neue Fluchtafel aus Ostia*. Helsinki 1968, σέ παράρτημα], πὸ μοιάζουν με τὸς αντίστοιχους νεοελληνικούς, καθὼς εμπλέκουν ὑπερφυσικές δυνάμεις στην εὐτυχία ἢ τὴν διάλυση ἑνὸς ζευγαριοῦ και ἀποσκοποῦν, κατὰ κύριο λόγο, στη δέσμευση βασικῶν βιολογικῶν λειτουργιῶν ἑνὸς ἀνθρώπου, συνήθως ἄνδρα, ὥστε νὰ ὀδηγηθεῖ στην άγάπη αὐτῆς πὸν τελειῖ ἢ προκαλεῖ τὴν μαγική πράξη, και τὴν ὅποια πιθανότατα ἔχει προηγουμένως ἀπορρίψει. Πρόκειται για ἕνα εἶδος μαγικοῦ έρωτικοῦ καταναγκασμοῦ, πὸν ἔχει ρίζες στην άρχαιότητα και συνέχεια ὡς τὴ σύγχρονή μας μαγική πρακτική. 'Ο Chr. Faraone, ὁ.π., σ. 145, παρατηρεῖ σχετικά ὅτι στην περίπτωση τῶν καταδέσμων τὸ ψυχολογικὸ εὐεργέτημα δὲν εἶναι τόσο ἢ κάθαρση τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πὸν τελειῖ ἢ προκαλεῖ τὴν μαγική πράξη, ἀλλὰ ἢ αὐξημένη αὐτοπεποίθησή του, ἀφοῦ ἢ ὑπερφυσική προστασία πὸν θεωρεῖ ὅτι ἀπέκτησε τὸν κάνει νὰ συμπεριφέρεται με περισσότερη ἐμπιστοσύνη [Chr. Faraone, «An Accusation of Magic in Classical Athens (Ar. Wasps 946-48)», *Transactions of the American Philological Association* 119 (1989), σ. 149-161] στις σχέσεις του με τὸ ἀντικείμενο τοῦ πόθου του.

22. Τὸ ζυμάρι, εκτός από πρόχειρο και εὐκόλο μέσο σφράγισης τῶν μάγικῶν ἀντικειμένων, χρησιμοποιεῖται συχνὰ σέ μαγικές και ἀντιβασκάνιες πράξεις, με θεραπευτικὸ κυρίως χαρακτήρα [βλ. Άχ. Διαμαντάρας, «Συλλογή έπωδῶν και καταδέσμων. Γητέματα Καστελλορίζου», *Λαογραφία* 4 (1914), σ. 503. Γ. Ν. Κυριαζῆς, «Δημῶδης κυπριακή ιατρική, δεισιδαιμονίες κ.λπ.», *Κυπριακά Χρονικά* 4 (1926), σ. 145. Μ. Γ. Μιχαηλίδης-Νουάρος, *Λαογραφικά Σύμμεικτα Καρπάθου* 1. Άθήναι 1932, σ. 178-179. Γ. Χ. Παπαχαραλάμπους, «'Εθιμα, προλήψεις και δεισιδαιμονία τῶν Κυπρίων», *Κυπριακαὶ Σπουδαί* 1 (1937), σ. 81. Εὐστ. Άθανασιάδης, «Προλήψεις και δεισιδαιμονία τῆς Σάντας», *Άρχεῖον Πόντου* 3 (1931), σ. 224. Άγγ. Ν. Δευτεραῖος, *Τὸ ψωμί στα ἔθιμα τῶν Ἑλλήνων. Ἡ συμβολική και μαγική χρήση του από τὸς νεοέλληνες*. Άθήνα 2000, σ. 118-119]. Στην αναφορά του έδῶ, ἴσως ἀπηχεῖται αὐτὴ ἢ μαγική σηματοδότησή του, ἀφοῦ σχετίζεται με τὸ σιτάρι και τὸ ψωμί, άρχέγονα και πολυσήμαντα πρωταρχικά εἶδη διατροφῆς, ἤδη από τὴν αὐγή τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας.

23. Διάβασμα στα ἄστρα μαρτυρεῖται σέ πολλές συνταγές και τελετὲς τῆς νεο-

ελληνικής παραδοσιακής μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 219-220]. Ἡ ἔκθεση τῶν ὀργάνων τῆς μαντείας στ' ἄστρα μαρτυρεῖται συχνὰ σὲ συνταγὲς σολομωνικῶν [A. Delatte, ὅ.π., σ. 306, 10. Ὁ ἴδιος, *Anecdota Atheniensia* 1, ὅ.π., σ. 469, 5-7], κάποτε μάλιστα διατυπώνονται καὶ συγκεκριμένες ἀστρολογικὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους [A. Delatte, *La catoptromancie grecque et ses dérivés*. Paris 1932, σ. 169]. Οἱ ἀπόψεις καὶ οἱ πρακτικὲς αὐτὲς βασιζοῦνται στὴν λαϊκὴ ἀντίληψη ὅτι τὰ ἄστρα εἶναι γνῶστες τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ φορεῖς μαγικῆς δυνάμης, ποὺ μποροῦν μὲ συγκεκριμένες τελετὲς νὰ τὴν μεταδώσουν σὲ ἀνθρώπους ἢ ἀντικείμενα [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 241-242, σημ. 151-153. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 62. J. Sprenger – H. Institoris, *Der Hexenhammer – Malleus Maleficarum* (Aus dem Lateinischen übertragen und eingeleitet von J. W. R. Schmidt). München 1987, σ. 2]. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἔκθεση στὰ ἄστρα παίζει πρωτεύοντα ρόλο σὲ νεοελληνικὰ μαγικά καὶ μαντικά ἔθιμα, ὅπως ὁ «κλήδονας», στὶς 24 Ἰουνίου [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλάς, «Λαογραφικὴ συμβολὴ στὴν ψυχολογικὴ ἐρμηνεία ὀρισμένων ὑδρομαντικῶν καὶ κατοπτρομαντικῶν ἐθίμων», *Ἐθνογραφικά* 2 (1979-1980), σ. 11. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Λαογραφικὰ δοκίμια. Μελετήματα γιὰ τὸν ἑλληνικὸ παραδοσιακὸ πολιτισμὸ*. Ἀθήνα 2000, σ. 65-66]. Ἐδῶ, ἡ μαγικὴ ἐνέργεια περνᾷ στὸ χῶμα, ποὺ κατόπιν τὴν μεταδίδει στὸν στόχο τῆς τελετουργίας, ἀφοῦ σκορπίζεται πάνω στὸ σπίτι του.

24. Ἡ μαγικὴ χρῆση τοῦ κύκλου ἀνάγεται ἤδη σὲ πανάρχαιες ἀσσυροβαβυλωνιακὲς μαγικὲς πρακτικὲς [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 82, 83], ἐνῶ ἡ κατασκευὴ του μνημονεύεται συχνὰ σὲ σολομωνικὲς καὶ μαγικὲς συνταγὲς [A. Delatte, *Anecdota Atheniensia* 1, ὅ.π., σ. 21, 16 καὶ 421, 31. Th. Hopfner, ὅ.π., σ. 239, 485, 509]. Στὴν παγίωση τῆς ἀποψῆς αὐτῆς συμβάλλει τὸ κλειστό του σχῆμα, ποὺ ἀπομονώνει καὶ προστατεύει [R. C. Thompson, *Semitic Magic, its origins and development* 3. London 1908, σ. LVII καὶ LX. Straberger – Schusser, «Kreis», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 5 (1932-1933), σ. 462]. Γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς κύκλοι σχηματίζονται καὶ σὲ πολλὰ ἔθιμα ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἀποτροπὴ τοῦ κακοῦ καὶ στὴν προστασία ἀτόμων ἢ οἰκισμῶν [βλ. Ch. Stewart, «Magic circles: An approach to Greek ritual», *Journal of Anthropological Society of Oxford* 25:1 (1994), σ. 91-101 καὶ Ἀλ.-Φ. Λαγόπουλος, «Ἀνθρωπολογία τοῦ χώρου: “ζώσιμο” καὶ “σταύρωμα” τοῦ χωριοῦ στὴν Ἑλλάδα», στὸ *Ἑλληνικὸς Παραδοσιακὸς Πολιτισμὸς. Λαογραφία καὶ Ἱστορία. Συνέδριο στὴ μνήμη τῆς Ἀλκῆς Κυριακίδου-Νέστορος*. Θεσσαλονίκη 2001, σ. 85]. Ἐδῶ ἴσως ὀφείλεται καὶ τὸ ὅτι τὰ κυκλικὰ σχήματα κυριαρχοῦν στὰ περισσότερα μαγικὰ σχέδια ποὺ συνοδεύουν τελετὲς καὶ ἐπωδὲς, καὶ στὸ χειρόγραφο ποὺ ἐκδίδεται ἔδῶ.

25. Πρόκειται γιὰ ἓνα ἐνεπίγραφο περίαπτο, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γραπτὴ μορφή τῆς συγκεκριμένης ἐπωδῆς. Τὸ φυλακτὸ αὐτὸ αὐξάνει, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη, τὴ δύναμη καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς μαγικῆς πράξης. Παρόμοια φυλακτὰ εἶναι γνωστὰ τόσο στὸν ἑλληνικὸ, ὅσο καὶ σὲ ἄλλους λαοὺς [βλ. P. Perdrizet, «Σφραγὶς Σολομῶνος», *Revue des Études Grecques* 16 (1903), σ. 48. G. Schlumberger, «Amulettes byzantines anciennes destinées à combattre les maléfices et maladies», *Revue des Études Grecques* 5 (1892), σ. 74. M. Gaster, «Scholomonar, d.i. der Garabancijas dijak nach der Volksüberlieferung der Rumänen», *Archiv für Slavische Philologie* 7 (1884), σ.

283, 288. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Παρασκευόπουλος, *Τὰ φυλακτὰ τῆς Ἡλείας ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως*. Ἀθῆναι 1981, σ. 99. Ὁ ἴδιος, *Αἱ ἐν Ἡλεία μαγικαὶ ἐπωδαὶ (τὰ ξόρκια) ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου ποιμαντικῆς*. Πύργος 1976, εἰκ. 16-19]. Συνήθως περιέχουν ἱερὰ ἀντικείμενα ἢ σύμβολα (τίμιο ξύλο, εἰκόνες ἁγίων κ.λπ.), ἐνθυμήματα ἀπὸ ἱερὰ προσκυνήματα καὶ χαρτιά μὲ προσευχὴς ἢ ξόρκια, ἀλλὰ καὶ μαγικὰ σχήματα (πεντάλφες κ.λπ.). Ὁ μαγικοθρησκευτικὸς αὐτὸς συνδυασμὸς θεωροῦν ὅτι προκαλεῖ καλὴ τύχη καὶ ἐλκύει τὴν καλοποιοὺ ἐπίδραση ὑπερφυσικῶν δυνάμεων, ποὺ προστατεύουν καὶ συνοδεύουν ἐκεῖνον ποὺ φέρει τὸ φυλακτό, ἀποκρούοντάς τυχὸν ἐναντίον τοῦ μαγικῆς πράξεως ἢ κατάρως.

26. Ἐδῶ ἔχουμε τὴν περιγραφή τῆς κατασκευῆς ἐνὸς “καταποτιοῦ”, ἐνὸς φίλτρου δηλαδὴ ποὺ τὸ πίνει ἐκεῖνος ποὺ ἐνδιαφέρεται ἄμεσα νὰ ἐπηρεαστεῖ ἀπὸ τὴ μαγικὴ δύναμη τῆς συγκεκριμένης τελετουργίας. Τὴν κατάποση ἢ χρῆση νεροῦ ποὺ χρησιμοποιήθηκε σὲ μαγικῆς πράξεις ἔχουμε καὶ σὲ ἄλλες μορφές τῆς νεοελληνικῆς λαϊκῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 220. Κ. Σιμόπουλος, *Ξένοι ταξιδιωτὲς στὴν Ἑλλάδα 1700-1800 2*. Ἀθῆναι 1973, σ. 238. Γενικότερα, βλ. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, «Χρῆσις καὶ σημασία τοῦ “ἀμίλητου νεροῦ” εἰς τὸν βίον τοῦ λαοῦ», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 15-16 (1962-1963), σ. 42-61]. Τὰ φίλτρα εἶναι γνωστὰ ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, συνήθως δὲ ἀποτελοῦνταν ἀπὸ δηλητήρια ποὺ συνδυαζόμενα μὲ βότανα ἢ μαγικὰ ἀντικείμενα, σὲ κατάλληλες ἀναλογίες, θεωροῦσαν ὅτι ἔφεραν τὸ ποθητὸ ἀποτέλεσμα [πρβλ. *PGM XXXIV. 1-24*, ὅπου συνταγὴ γιὰ *ἔρωτικὸν φάρμακον*]. Ὑπάρχουν μάλιστα ἀρκετὲς ἀνάλογες ἐνδείξεις στὶς ἀρχαῖες ἑλληνικὲς καὶ λατινικὲς πηγές, ἐνῶ καὶ στὸ Βυζάντιο ὑπῆρχαν παρόμοια μαγικὰ φίλτρα, ποὺ συχνὰ μάλιστα προκαλοῦσαν τὸν θάνατο, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀνήκει στὶς προθέσεις τοῦ μάγου ποὺ τὸ παρασκεύαζε. Ἡ παράδοση αὕτη βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὶς συγκεκριμένους ἀναγραφὰς τοῦ κώδικά μας. Οἱ μαγικῆς αὐτῆς πράξεως στηρίζονται στὴν παλαιὰ πίστη ὅτι γευόμενος κάποιος μία συγκεκριμένη οὐσία ἀποκτᾶ καὶ τὶς ξεχωριστὲς ιδιότητές της [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 243 σημ. 60 καὶ M. Ninck, «Die Bedeutung des Wassers im Kult und Leben der Alten», *Philologus*, Suppl. 14, Heft 2 (1921), σ. 83].

27. Πρόκειται γιὰ μαγικὴ πράξη ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴν λύση μαγικῶν τελετουργιῶν, ποὺ ἔγιναν γιὰ νὰ βλάψουν κάποιον, γιὰ μία ἀντίστροφη δηλαδὴ πορεία ποὺ ἐπιζητᾶ νὰ ἀκυρώσει προγενέστερες μαγικῆς ἐνέργειες, λυτρώνοντας τὸν συγκεκριμένο ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπίδρασή τους. Παρόμοιες ἐνέργειες καὶ τελετὲς ἀπαντοῦν συχνὰ σὲ διάφορες ἑλληνικὲς περιοχὲς [Φ. Κουκουλές, «Μεσαιωνικοί...», ὅ.π., *Λαογραφία* 9 (1926), σ. 86, 90. Γ. Κ. Σπυριδάκης, «Ἐξορκισμοί...», ὅ.π., σ. 74-75. Ν. Ἀ. Δημητρίου, *Λαογραφικὰ τῆς Σάμου* 1. Ἀθήνα 1983, σ. 380, 388-389. Β. Σκουβαρᾶς, «Μαγικὰ καὶ ἰατροσοφικὰ ἐραπίσματα ἐκ θεσσαλικοῦ κώδικος», *Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* 18-19 (1967), σ. 71-72, ὅπου ἀνάλογα παραδείγματα]. Ὁ μάγος πρέπει νὰ μπορεῖ ὄχι μόνον νὰ “δέσει”, ἀλλὰ καὶ νὰ “λύσει” τὶς μαγικῆς πράξεις, γι’ αὐτὸ ἀνάλογες τελετὲς ἔχουν καταχωρηθεῖ καὶ ἐδῶ.

28. Μαγικὴ σημασία ἔχει καὶ ὁ ἀριθμὸς τρία, ὁ ἐπικρατέστερος διαχρονικὰ καὶ διατοπικὰ μαγικὸς ἀριθμὸς [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, ὅ.π., σ. 53-54]. Ἐδῶ ἔχου-

με τριπλή επανάληψη τῆς ἐπωδῆς, πού ἐπισφραγίζει καὶ σιγουρεύει τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς μαγικῆς πράξης. Ἄλλωστε, εἶναι γνωστὸ ὅτι τριάδες θεοτήτων ἢ ἡρώων ἀπαντοῦν συχνὰ στὶς μυθολογίες καὶ τὶς θεολογίες διαφόρων λαῶν [G. Heinz-Mohr, *ὁ.π.*, σ. 308-309], ἐνῶ συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγὲς συναντοῦμε τὸν ἀριθμὸ τρία, ὡς συστατικὸ στοιχεῖο τῆς μαγικῆς πράξης [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 18, 558, 585. *PGM* 1, σ. 34, 50]. Τέλος, τριάδες ἀπαντοῦν καὶ σὲ διάφορα εἶδη τοῦ ἐντεχνου λαϊκοῦ λόγου [πρβλ. E. Bölken, *Die Unglückszahl Dreizehn und ihre mythische Bedeutung*. Leipzig 1913. A. Lehmann, *Dreiheit und dreifache Wiederholung in deutschen Volksmärchen*. Leipzig 1914] γεγονόσ πού ἀποδεικνύει καὶ τὴ σημασία του γιὰ τὸν λαϊκὸ ἄνθρωπο καὶ τὴν κοσμοθεωρία του, γενικότερα.

29. Ἡ ἀναφορὰ στοὺς πλανῆτες πού ἀκολουθεῖ (Σελήνη, Ἄρη, Ἑρμῆ, Δία καὶ Ἄφροδίτη) σχετίζεται μὲ τὴν πίστη ὅτι τὰ οὐράνια σώματα διαθέτουν δυνάμεις πού ἐπιδρoῦν στὴ γῆ καὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, ἀνάλογα μὲ τὴ θέση τους στὸν οὐρανὸ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 65], ἀπ' τὴν ὁποία ἔχει προέλθει καὶ ἡ ἀστρολογία [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἡ ἀστρολογικὴ παράδοση τῶν ζωδιολογιῶν καὶ ὠροσκοπίων», *Δωδώνη* 9 (1980), σ. 89 καὶ 92, σημ. 1]. Ἐδῶ μνημονεύονται ὡς στοιχεῖα πού θὰ ἐγγυηθοῦν καὶ θὰ παγιώσουν τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς μαγικῆς πράξης.

30. Τὰ “καπνίσματα” μὲ διάφορα θυμιάματα, ἀναλόγως τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἀποτελέσματος, εἶναι συχνὰ στὶς μαγικὲς καὶ θεραπευτικὲς πρακτικὲς τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, σ. 258 ἀρ. 137 καὶ 259 ἀρ. 144, ὅπου σχετικὰ παραδείγματα]. Ἰδιαιτέρα τὸ κάπνισμα μὲ λιβάνι συμβάλλει, κατὰ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη, στὴν “ἀπόλυση” τῶν δαιμόνων πού ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τὸν μάγο, ἀφοῦ ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος εἶναι ἀποτροπαϊκὸς τῶν δαιμόνων [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 179-180]. Σὲ σολομωνικὲς ἀρωματικὰ θυμιάματα χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπίθυμα γιὰ τὰ καλὰ πνεύματα [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 33. Th. Hopfner, *ὁ.π.*, σ. 541], ἀλλὰ καὶ ὡς ἀντιπαθῆς οὐσία τῶν κακῶν πνευμάτων [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 580, 28. O. Mavridis, *Gesundheitsmagie in West-Thrakien. Ein Beitrag zur griechischen Volksmedizin*. Münster 1977, σ. 24, ὅπου διαπραγμάτευση τοῦ θέματος]. Θυμίζω ἐδῶ ὅτι ἐπίθυμα εἶναι ἡ οὐσία ἐκείνη πού κρίνεται ἀπαραίτητη γιὰ τὴν προσέλκυση ἑνὸς πνεύματος, γιὰ τὴν τελετὴ κλήσης του καὶ γιὰ τὴν διαδικασία τῆς ἀγωγῆς του, γιὰ τὴν χρησιμοποίησή του δηλαδὴ ἀπὸ τὸν μάγο, μὲ σκοπὸ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπιμοτήτων κάθε μαγικῆς πράξης, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ ἀντιπαθῆς οὐσία εἶναι ἡ ἀντίστροφή της, μὲ τὴ χρῆση τῆς ὁποίας τὸ πνεῦμα ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ μάγου καὶ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ φύγει. Στὸ πλαίσιο αὐτό, διάφορα καπνίσματα ἀναφέρονται παρακάτω, σὲ πολλὲς μαγικὲς συνταγὲς τοῦ χειρογράφου μας.

31. Τὰ συμπαθῆ θυμιάματα τῶν πλανητῶν πού ἀναφέρονται ἐδῶ μᾶς δείχνουν καὶ τὸν πλοῦτο τῶν οὐσιῶν πού χρησιμοποιοῦνται στὴ μαγεία, καὶ τὰ ὁποία συχνὰ συνδυάζονται μὲ λιβάνι [πρβλ. Fr. Pradel, *Griechische und Süd-italienische Gebete, Beschwörungen und Rezepte des Mittelalters*. Giessen 1907, σ. 15, 3 κ.ἐξ.], ὥστε ἡ δύναμη τῶν πλανητῶν νὰ προστεθεῖ στὴν δύναμη τοῦ μάγου. Αὐτὰ τὰ θυμιάματα ἀναφέρονται συχνὰ σὲ μαγικὰ κείμενα [βλ. A. Delatte, «Le traité des plantes planétaires d'un

manuscrit de Leningrad», *Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales et Slaves* 9 (1949). *Mélanges H. Grégoire*, σ. 176-177], ὡς τρόποι προσέλκυσης πνευμάτων. Ἡ καύση τους, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐκφώνηση συγκεκριμένης ἐπωδῆς δημιουργεῖ τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις ὥστε τὸ πνεῦμα νὰ παρουσιαστῆ, νὰ δεσμευτῆ ἀπὸ τὸν μάγο καὶ νὰ συμβάλει στὴν μαγικὴ ἐπιτυχία τῆς πράξης ποὺ αὐτὸς τελεῖ.

32. Τὸ “κονδύλι” ποὺ ἀναφέρεται ἐδῶ εἶναι μαγικὸ ἀντικείμενο, ποὺ ἐνισχυμένο ἀπὸ τὶς ἐπωδὲς κόβεται, σχίζεται, καίγεται κ.λπ. μὲ τελετουργικὸ τρόπο, ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ κάθε φορὰ ἐπιδιώκει ὁ μάγος. Σὲ σολομωνικὲς μνημονεύεται συχνὰ τὸ “κονδύλιον τῆς τέχνης” [A. Delatte, «Un poutre...», *ἴ.π.*, ἀρ. 98, 17 καὶ 99, 1], ὑπάρχουν δὲ καὶ ἀναλυτικὲς ὁδηγίες γιὰ τὴν κατασκευὴ του [A. Delatte, *ἴ.π.*, σ. 298], ἀπὸ τὸ δεξιὸ φτεροὸ χήνας. Πρόκειται γιὰ πένα, μὲ τὴν ὁποία γράφονται οἱ μαγικοὶ χαρακτήρες, τὰ γράμματα καὶ τὰ σχήματα δηλαδὴ ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς πράξης.

33. Ἡ ἀριθμητικὴ αὐτὴ μαγεία εἶναι γνωστὴ σὲ διάφορους λαούς, καὶ στηρίζεται σὲ ἕναν συνδυασμὸ ἀριθμητικῶν ὑπολογισμῶν καὶ γραμμμάτων, μὲ βάση τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἢ αὐτῆς ποὺ ἀποτελεῖ τὸν στόχο τῆς μαγικῆς τελετῆς [βλ. F. C. Endres, *Die Zahlen in Mystik und Glauben der Kulturvölker*. (München) 1935, σ. 20 κ.έξ. καὶ K. Menninger, *Zahlwort und Ziffer*. Göttingen 1957, σ. 15 κ.έξ.]. Ἄλλωστε, μαγικὲς πράξεις μὲ βάση τὸ ὄνομα εἶναι πολὺ γνωστὲς στὴ λαϊκὴ ἐρωτικὴ μαγεία [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, *ἴ.π.*, σ. 146-147, ὅπου τὰ σχετικὰ μὲ τὸ “ὀνομάτισμα”], ὅπου ἀσκειῖται μαγεία μὲ βάση τὸ ὄνομα τοῦ ἐρωμένου προσώπου, μὲ τὴν πίστη ὅτι ἀπὸ τὸ ὄνομα ἢ μαγικὴ ἐνέργεια περνᾷ στὸ πρόσωπο ποὺ φέρει τὸ ὄνομα αὐτό· ἔτσι, τὸ ὄνομα ἐκλαμβάνεται ὡς οὐσιώδες συστατικὸ τῆς προσωπικότητος, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο μπορεῖ μαγικὰ νὰ ἐπηρεασθεῖ κάθε ἄνθρωπος.

34. Ἀναλογικά, ἡ ἔλξη τοῦ σιδήρου πρὸς τὸ μαγνήτη πιστεύουν ὅτι θὰ περάσει στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις καὶ θὰ δημιουργήσῃ ἀκατάλυτο ἐρωτικὸ δεσμό. Παρόμοιες ἀναλογικὲς μαγικὲς πράξεις εἶναι συχνὲς τόσο στὴν λαϊκὴ μαγεία, ὅσο καὶ στὶς σολομωνικὲς [πρβλ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ἴ.π.*, σ. 22-23. F. Pfister, «Analogiezauber», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 1 (1927), σ. 385 κ.έξ.].

35. Σὲ ἰατροσοφικὲς συνταγὲς ἀναφέρεται ἡ χρῆση στάχτης χελιδονιοῦ [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ἴ.π.*, σ. 219 ἀρ. 9], ἀφοῦ γενικότερα τὰ ζωϊκὰ φάρμακα θεωροῦνταν φορεῖς ἐξαιρετικῶν ιδιοτήτων [K. Γκανιάτσας, «Βότανα – Πιατροσόφια – Κομπογιαννίται», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 21:242-244 (1972), σ. 451].

36. Στὴ λαϊκὴ μαγεία ὑπάρχουν πολλὰ ἀνάλογα, μὲ χρῆση σπέρματος ἢ μὲ τὴν ἀσκηση μαγείας ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἢ συζυγικὴ πίστη [βλ. Hünnerkopf, «Wasser», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 9 (1938-1941), σ. 114. Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων ιδιότητος...*, *ἴ.π.*, σ. 18. R. Muth, *Träger der Lebenskraft Ausscheidungen des Organismus im Volksglauben der Antike*. Wien 1954, σ. 1-2, 8, 86-89. M. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, *ἴ.π.*, 2, σ. 85-86]. Ἡ χολὴ πάλι χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ ἰατροσοφικὲς καὶ μαγικὲς συνταγὲς, κυρίως ὡς θεραπευτικὸ μέσο «εἰς πόνον ὄρχεων» [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ἴ.π.*, σ. 259 ἀρ. 141], κάτι ποὺ ἴσως σχετίζεται καὶ μὲ τὴν ἀνάλογη ἀναφορὰ ἐδῶ.

37. Τὸ ἀβγὸ χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ μαγικὲς καὶ μαντικὲς πράξεις, καταδέ-

σμούς κ.λπ. [*Λαογραφία* 4 (1912-13), σ. 418. *Λαογραφία* 7 (1923), σ. 331. *Λαογραφία* 9 (1926-28), σ. 95, 96, 491. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 667 καὶ 736. H. Biedermann, *Handlexikon der magischen Künste von der Spätantike bis zum 19. Jahrhundert*. München – Zürich 1976, σ. 100. O. A. Erich – R. Beitzl, *Wörterbuch des deutschen Volkskunde*. Stuttgart 1974³, σ. 159]. Ἡ χρήση αὐτὴ ὀφείλεται τόσο στὸ κλειστό τοῦ σχῆμα, ὅσο καὶ στὸ ὅτι ἀπὸ μέσα τοῦ ἐκπορεύεται ἡ ζωὴ, κάτι ποῦ ὁ παραδοσιακὸς ἄνθρωπος εἶχε παρατηρήσει. Θυμίζω ἐδῶ ὅτι γενικότερα τὰ ἀβγά, ἰδίως δὲ τὰ “ἀγιασμένα” ἀβγά τοῦ Πάσχα, θεωροῦνται φυλακτὰ ἰδιαίτερης δύναμης καὶ ἀλεξιτήρια τοῦ κακοῦ, γι’ αὐτὸ καὶ συχνὰ θάβονται στὰ ὄρια τῶν χωραφιῶν, γιὰ νὰ ἀποτρέψουν ζημιές τῶν καλλιεργειῶν ἀπὸ τὸ χαλάζι [βλ. Αἰκ. Πολυμέρου, «Δημῶδεις δοξασίαι περὶ χαλάζης καὶ τρόποι πρὸς ἀποτροπὴν ἢ κατάπαυσίν της», *Ἐπετηρίς Κέντρου Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* 23 (1973-1974), σ. 55-57. R. Wildhaber, «Die Eierschalen in europaischen Glauben und Brauch», *Acta Ethnographica Academiae Scientiarum Hungaricae* 19 (1970), σ. 435-457], κάτι ποῦ συνηγορεῖ γιὰ τὴν ἀποδιδόμενη στὸ ἀβγὸ μαγικὴ δύναμη. Ἡ ἴδια ἀντίληψη οὐσιαστικὰ ἀπηχεῖται καὶ στὴν περίπτωση ποῦ σχολιάζουμε ἐδῶ. Συχνὰ ἐπίσης χρησιμοποιεῖται σὲ συνταγές «διὰ νὰ πιάσης ἀγάπη μὲ γυναίκα» [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», ὁ.π., σ. 315-316 ἀρ. 138]. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ ἀβγὸ τρυγόνας, ἀφοῦ τὸ πουλὶ θεωρεῖται σύμβολο συντροφικῆς ἀφοσίωσης γιὰ τὸ ταῖρι τοῦ [Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Τὰ δημοτικὰ ἄσματα τῆς “θλιμμένης τρυγόνας”», *Ἐπετηρίς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 7 (1952-1953), σ. 45-56. *Ὁ Πουλολόγος* (ἔκδοση - εἰσαγωγή, σχόλια καὶ λεξιλόγιο Ἰσαβέλλα Τσαβαρῆ). Ἀθήνα 1987, σ. 418]. Ὁ συμβολισμὸς εἶναι προφανής.

38. Τὸ κάψιμο στὴ φωτιά κάνει τὴν μαγικὴ πράξη ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητη, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν πιά τὰ ἐργαλεῖα γιὰ τὴν ἀνάκλησή της, ποῦ πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἴδια μ’ αὐτὰ ποῦ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὸ “δέσιμό της”. Τὸ κεραμύδι πρέπει νὰ εἶναι καινούργιο, ἀφοῦ σὲ πολλές μαγικὲς συνταγές τὰ ροῦχα τοῦ μάγου καὶ τὰ ὄργανα τῆς μαγείας καὶ τῆς μαντείας πρέπει νὰ μὴν ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ ξανά [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 217. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 18, 40, 45. A. Vassiliev, *Anecdota Graeco-Byzantina* 1. Mosquae 1893, σ. 342], ὡς ἀπόρροια τοῦ ὅρου τῆς καθαριότητος, ποῦ γενικότερα πρέπει νὰ χαρακτηρίζει τοὺς μάγους [F. Ll. Griffith – H. Thompson, *The Demotical Magical Papyrus of London and Leiden* 2. London 1905, col. X, 10-11]. Ἄλλωστε, ὁ ὅρος τῆς μὴ χρήσης ὅσων ἀντικειμένων χρησιμοποιοῦνται στὴ λατρεία ἀπαντᾶ καὶ στὴν ἐπίσημη θρησκεία, ὅπου τὰ προσφερόμενα στὸ ναὸ σκεύη καὶ εἶδη πρέπει νὰ εἶναι καινούργια καὶ ἀχρησιμοποίητα, ἀφοῦ ἔτσι θεωροῦν ὅτι γίνονται πιὸ ἀρεστὰ στὸν Θεὸ [βλ. Κ. Ἀ. Μανάφης, «Ἀθανασίου τοῦ Παρίου ἀνέκδοτος διατριβή», *Πρακτικὰ Συμποσίου «Ἡ Ἐκατονταπυλιανὴ καὶ ἡ χριστιανικὴ Πάρος»*. Πάρος 1998, σ. 428-432]. Ἐς σημειωθεῖ ὅτι οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς εἶναι γνωστὲς ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα [Πλούταρχος, *Ἠθικά* 141 E, 26], ἐνῶ ἀπαντοῦν καὶ σὲ ἔργα πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

39. Μαγικὲς λέξεις ποῦ γράφονται πάνω σὲ φύλλο δάφνης, ἐνὸς φυτοῦ μὲ μαντική σημασία ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἔχουμε καὶ σὲ ἄλλες μαγικὲς συνταγές [PGM 1, σ. 14, 264 κ.ἑξ.]. Ἡ δύναμη τῶν μαγικῶν χαρακτήρων ἐνισχύεται ἐδῶ ἀπὸ τὴν φυτικὴ δύναμη, ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς φύσης.

40. Τὰ ἐνδύματα, καθὼς ἔρχονται σὲ ἐπαφή μὲ τὸ σῶμα, θεωροῦνται ἀντιπροσωπευτικὰ τοῦ ἀνθρώπου πού τὰ φοροῦσε, γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀντὶ γι' αὐτὸν σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ τελετουργίες [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 18, 13-14].

41. Τὸ λάδι χρησιμοποιεῖται ὡς ἐπίθυμα γιὰ τὴν πρόσκληση καὶ ἀγωγή δαιμόνων, σὲ διάφορες πράξεις καὶ τελετουργίες τῆς παραδοσιακῆς μας μαγείας [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 42, 109]. Μὲ τὴν ἔννοια αὕτη χρησιμοποιεῖται καὶ ἐδῶ, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὅλης τελετῆς. Χρησιμοποιεῖται ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία σὲ διάφορες τελετές, οἱ ὁποῖες συνήθως εἶναι διαβατήριες, ἐπισημαίνουν δηλαδή τὸ πέρασμα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ μία κατάσταση στὴν ἄλλη. Παρόμοιες χρήσεις καὶ σηματοδοτήσεις τοῦ λαδιοῦ ἀπαντοῦμε ἤδη στὰ μεσαιωνικὰ κείμενα [βλ. Ἡλ. Ἀναγνωστάκης, «Ἑλλαδικὰ παραμῦθια καὶ ἐλαδικὴ παραμυθία στὸ Βυζάντιο τοῦ 10ου αἰῶνα», *Πρακτικὰ Τριημέρου Ἐργασίας «Ἐλιά καὶ λάδι»*. Ἀθήνα 1996, σ. 121-150], ἀποτελοῦν δὲ τὸ ὑπόβαθρο καὶ τῆς παράλληλης μαγικῆς χρήσης τοῦ λαδιοῦ, ἐδῶ.

42. Οἱ ἅγιοι Θεόδωροι πρωταγωνιστοῦν συχνὰ σὲ πράξεις παραδοσιακῆς μαγείας καὶ μαντικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καθὼς ἀναφέρονται συχνὰ σὲ μαγικὲς ἐπωδὲς καὶ τὸ βρασμένο σιτάρι ἀπὸ τὰ τελετουργικὰ κόλλυβά τους μπαίνει κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι τῶν κοριτσιῶν, ὥστε τὸ βράδυ, στὸν ὕπνο τους, νὰ ὄνειρευτοῦν τὸν ἄνδρα πού θὰ παντρευτοῦν. Ἡ τελετὴ αὕτη τῆς πρόκλησης μαντικοῦ ὄνειρου εἶναι ἐορτολογικὰ στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐορτὴ τῶν ἁγίων, καὶ μὲ τὴν ὑπερφυσικὴ δύναμή τους [N. Γ. Πολίτης, «Μαγικαὶ τελεταὶ πρὸς πρόκλησιν μαντικῶν ὄνειρων περὶ γάμου», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3. Ἐν Ἀθήναις 1931, σ. 116, 119, 121-125. Δ. Σ. Λουκάτος, *Συμπληρωματικὰ τοῦ χειμῶνα καὶ τῆς ἀνοιξῆς*. Ἀθήνα 1985, σ. 153-154]. Μὲ τὴν ἴδια ἔννοια ἐδῶ ἀναφέρονται ὡς ἅγιοι πού θὰ ἀποκαλύψουν τὴ θέση τοῦ χαμένου δούλου.

43. Δέσιμο ἐνὸς κόμπου κάθε φορὰ πού διαβάζεται ἡ ἐπωδὴ ἀπαντᾶ συχνὰ στὴν ἑλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία [M. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...* 2, ὅ.π., σ. 78].

44. Ἡ παρθενία ἀποτελεῖ συχνὰ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκτέλεση μαγικῶν τελετῶν καὶ πράξεων [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 217. Th. Hopfner, ὅ.π., σ. 838, 841-842. Ὁ ἴδιος, «Mittel- und Neugriechische Lekano- Lychno- Katoptro- und Onychomantien», *Studies presented to F. Ll. Griffith par Egypt Exploration Society*. London 1932, σ. 220]. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ διάφορα ἔθιμα τοῦ ἐτήσιου ἐορτολογικοῦ κύκλου, κυρίως δὲ γιὰ γονιμικὰ δρώμενα ἀλλὰ καὶ διάφορα ἔθιμα κυρίως τοῦ γάμου, στὰ ὁποῖα ἡ παρθενία ἀποτελοῦσε προϋπόθεση γιὰ τὴν συμμετοχὴ [παραδείγματα βλ. στὸν N. Γ. Πολίτη, «Ὁ γάμος παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἑλλησιν», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3, ὅ.π., σ. 260. Ἀδ. Ἀδαμαντίου, «Ἀγνείας πείρα», *Λαογραφία* 3 (1911-1912), σ. 89 κ.ἑξ.]. Ἡ προϋπόθεση τῆς παρθενίας ἐντάσσεται στοὺς ὅρους τῆς καθαρότητος πού πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν τὸν μάγο καὶ τὰ ἀντικείμενα πού χρησιμοποιεῖ, ὥστε νὰ προσελκυσθοῦν καὶ νὰ δεσμευθοῦν εὐκολότερα τὰ πνεύματα, γιὰ τὴν πιὸ ἀποτελεσματικὴ τέλεση τῆς μαγικῆς τελετουργίας.

45. Τὰ μάγια συχνὰ ἀποτίθενται στὴν πόρτα αὐτοῦ γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγιναν, ἀφοῦ ἔτσι πιστεύεται ὅτι θὰ τὸν ἐπηρεάσουν· ἄς σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι ἡ πόρτα ἀποτελεῖ τὸ ὄριο ἀνάμεσα στὸν «μέσα κόσμος» τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸν «ἔξω κόσμος» τοῦ οἰκισμοῦ,

γι' αὐτὸ καὶ πιστεύεται ὅτι ἀποτελεῖ ἔδρα καὶ κατοικία πνευμάτων, τὰ ὅποια ἐπιδρῶν στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς οἰκογένειας, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ διάφορα ἑλληνικὰ ἔθιμα [Ν. Γ. Πολίτης, «Ὁ γάμος...», *ὁ.π.*, σ. 290, 292. Γ. Κ. Σπυριδάκης, *Ἑλληνικὴ Λαογραφία. Λαϊκὸς πολιτισμὸς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων 3. Κοινωνικὸς βίος*. Ἀθῆναι 1985², σ. 118].

46. Πρόκειται γιὰ περῖαπτο, πὺ προσδέεται στὸ δένδρο, μαγικὰ ἐνισχυμένο μὲ τοὺς μαγικοὺς χαρακτήρες πὺ ἔχουν γραφεῖ πάνω του [Fr. Pfister, «Kultus», *RE* 11 (1922), στ. 2128, ὅπου καὶ ἀναλυτικὴ ἀναφορὰ], ὥστε νὰ μεταδώσει στὸ δένδρο τὴν ἐπιδιωκόμενη ἰδιότητα. Ἡ πρόσδεση μαγικοῦ ἀντικειμένου σὲ δένδρο ἀπαντᾷ σὲ πολλοὺς λαοὺς, καὶ στοὺς Ἑλλήνες, ἰδίως μὲ τὴ μορφὴ μεταφορᾶς ἀσθένειας ἀπὸ τὸν ἄρρωστο πρὸς τὴ φύση, πὺ θὰ ἀπορροφήσει τὸ μόλυσμα ἀπαλλάσσοντας τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὶς συνέπειές του [βλ. Ν. Μουτσόπουλος, *Τὰ τζάτζαλα. Τὸ πανάρχαιο ἔθιμο τῆς ἀναρτήσεως ρακῶν σὲ δέντρα, πλάι σὲ “ἀγιάσματα” γιὰ τὴν ἴαση τῶν ἀσθενῶν*. Θεσσαλονίκη 2000, σ. 9-38]. Ἐδῶ εἶναι ἡ γενικότερη μαγικὴ δύναμη πὺ μεταδίδεται στὸ δένδρο, καὶ δι' αὐτοῦ στὴ φύση.

47. Τὰ κουκιά χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς καὶ μαντικὲς τελετουργίες τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Ν. Γ. Πολίτης, «Μαγικαὶ τελεταί...», *ὁ.π.*, σ. 118, 131, 143], ἥδη δὲ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα εἶχαν ἀποκτήσει χθόνιο χαρακτήρα, πὺ τὰ συνέδεσε μὲ μορφὲς μαγείας καὶ λατρείας. Θυμίζω τὴν ἀπαγόρευσὶ τους ἀπὸ τοὺς Πυθαγόρειους, πραγματικὴ καὶ συμβολικὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν χρῆση τους σὲ διάφορες πανσπερμίες, πὺ ἀποτελοῦσαν προσφορὲς καρπῶν σὲ χθόνιες θεότητες, ὡς εἶδος ἀναίμακτης θυσίας.

48. Πρόκειται γιὰ τὴ χάραξη μαγικοῦ κύκλου, πὺ προστατεύει τὸν μάγο ἀπὸ τὴν δύναμη τῶν πνευμάτων πὺ ἐπικαλεῖται καὶ χρησιμοποιεῖ, ὅπως καὶ στὴ συνέχεια τοῦ χειρογράφου ἀναφέρεται, καὶ ὁ ὅποιος μνημονεύεται συχνὰ στὶς σολομωνικὲς [βλ. Ν. Γ. Πολίτης, «Σολομωνικαὶ ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν Ἀθηνῶν», *Λαογραφία* 4 (1912-1913), σ. 746-747. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 83-85. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 21, 22, 23, 426, 495, 616]. Ὁ μάγος, ἂν καὶ μπορεῖ νὰ αἰσθανθεῖ περιέργεια, εἶναι ὅμως ἀπολύτως ἀσφαλῆς μέσα στὸν κύκλο, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀπαντήσῃ σὲ δαίμονες πὺ τυχὸν θὰ τοῦ ἀπευθυνθοῦν, γιὰτὶ τότε μπορεῖ νὰ δεσμευθεῖ ἀπὸ κακοποιὰ πνεύματα καὶ νὰ κακοπαθήσῃ [H. Biedermann, *Handlexikon der magischen Künste* 1. Graz 1986, σ. 159. C. Kiesewetter, *Faust in der Geschichte und Tradition*. Leipzig 1893, σ. 407. G. Roskoff, *Geschichte des Teufels* 1. Aalen 1967, σ. 324, ὅπου ἀναφέρεται ὅτι δαίμονες ἔσυραν μάγο ἔξω ἀπὸ τὸν μαγικὸ κύκλο καὶ τὸν συνέτριψαν]. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ χάραξη τοῦ κύκλου θεωρεῖται ἀπαραίτητο προστατευτικὸ μέσο τοῦ μάγου, ἀφοῦ τὸ κλειστὸ σχῆμα του θεωρεῖται ἐνισχυμένο καὶ ἀδιαπέραστο.

49. Μὲ τὸ θυμίαμα, ὡς εἶδος ἀναίμακτης θυσίας, ἔρχεται σὲ φιλικὴ ἐπαφὴ ὁ μάγος μὲ τοὺς ἀνακαλούμενους δαίμονες, οἱ ὅποιοι ἔτσι ἀναγκάζονται νὰ ἐμφανιστοῦν καὶ νὰ συνεργήσουν στὴν μαγικὴ πράξη [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 166. *PGM* 1, σ. 10, 156. Th. Hopfner, *ὁ.π.* 1, σ. 243-244]. Γι' αὐτὸ καὶ σὲ πολλὲς μαγικὲς συνταγὲς ἔχουμε ἀναφορὰ σὲ θυμίαμα, κάποτε ὅμως καὶ μὲ τὴ σημασία τοῦ ἀποτροπαίου [πρβλ. R. Kriss-Hubert – Kriss-Heinrich, *Volks Glaube im Bereich des Islam* 2. Wiesbaden 1962, σ. 27], ὅπως ἔχει περάσει κατόπιν σὲ διάφορα λαϊκὰ ἔθιμα [Γ. Ἀ.

Μέγας, «Παραδόσεις περί ἀσθενειῶν», *Λαογραφία* 7 (1923), σ. 515 σημ. 2 καὶ Στ. Βίος, «Χιακαὶ παραδόσεις», *Λαογραφία* 10 (1929), σ. 196]. Ἐδῶ τὸ θυμίαμα ἀναφέρεται μὲ τὴν σημασία τοῦ “ἐπιθύματος” καὶ ὄχι τοῦ ἀποτροπαίου, ὡς μέσο προσέλκυσης καὶ ὄχι ὡς ἐργαλεῖο ἀποτροπῆς τῶν δαιμόνων. Θυμίζω ὅτι ἀνάλογη σημασία γιὰ τὸ θυμίαμα ἔχουμε καὶ στὸν χριστιανισμό, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες θρησκείες, ὅπου χρησιμοποιεῖται ὡς εἶδος ἀναίμακτης θυσίας πρὸς τὸν Θεό.

50. Ἡ τελετουργικὴ σιγὴ ἀποτελεῖ συστατικὸ στοιχεῖο πολλῶν μαγικῶν τελετῶν, πού συχνὰ μνημονεύεται καὶ στοὺς μαγικοὺς παπύρους [PGM 1, σ. 92, 556 κ.έξ. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, «Χρήσις καὶ σημασία...», *ὁ.π.*, σ. 42-61]. Γι’ αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ μαγικὲς καὶ μαντικὲς πράξεις [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...», ὁ.π.*, σ. 119 σημ. 22]. Ἡ ἔννοιά της εἶναι ὅτι ἡ ἀπουσία ἤχου - θορύβου δὲν ἀπομακρύνει τὰ πνεύματα, βοηθῶντας στὴ συγκέντρωση καὶ τὴν μαγικὴ ἐπενέργειά τους. Ἡ ἀντίληψη ὅτι ὁ δυνατὸς καὶ ἔντονος ἤχος ἀπομακρύνει καὶ ἐκδιώκει τὰ πνεύματα εἶναι πανανθρώπινη, γι’ αὐτὸ καὶ ἡ τελετουργικὴ σιγὴ ἀποσκοπεῖ στὴ συγκέντρωσή τους, ἄρα στὴν ὑποβοήθηση τῆς ἐπιτυχίας τῆς μαγικῆς τελετῆς.

51. Γιὰ τὸ ζῶδιο τοῦ Λέοντος καὶ τὴν μαγικὴν σημασία του βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...», ὁ.π.*, σ. 77, ὅπου ὁ Λέων συνήθως χαρακτηρίζεται ὡς ζῶδιο χολερικό, ἄκαρπο, ζωῶδες, καυτὸ καὶ ξηρὸ [Κ. Seligmann, *Das Weltreich der Magie*. Stuttgart 1958, σ. 296].

52. Στὶς συνταγὲς πού ὑπάρχουν στὸν κώδικα ὡς πρόσφορος χρόνος γιὰ τὴν τέλεση μαγικῶν πράξεων θεωρεῖται συνήθως ἡ νύχτα, ὅπως συχνὰ σημειώνεται σὲ πολλὲς σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...», ὁ.π.*, σ. 24, 10. Agrippa von Nettesheim, *Magische Werke* 4. Berlin 1921, σ. 93. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 34, 40, 61, 64, 103, 105, 128, 184]. Ἄλλωστε, ἡ πίστη ὅτι κατὰ τὴ νύχτα προσκαλοῦνται εὐκολότερα οἱ δαίμονες εἶναι πανάρχαιη καὶ σχεδὸν πανανθρώπινη [πρβλ. Jungbauer, «Mitternacht», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 6 (1934-1936), στ. 419-420].

53. Νῆμα πλεγμένο ἀπὸ παρθένα κορίτσια παρασκευάζεται καὶ γιὰ τὸν περιορισμὸ χωριοῦ ἢ ναοῦ, μὲ σκοπὸ τὴν κατάπαυση ἀσθένειας ἢ τὴν ἀπαλλαγὴ ἑνὸς τόπου ἢ ἑνὸς οἰκισμοῦ ἀπὸ τὸ κακὸ [Γ. Ἄ. Μέγας, «Ζητήματα Ἑλληνικῆς Λαογραφίας», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 3-4 (1941-1942), σ. 88-89 (= στὸ ἐξῆς: *ΖΕΛ*)]. Παρόμοιες τελετὲς εἶναι γνωστὲς στοὺς Ἕλληνες καὶ τοὺς ὑπόλοιπους λαοὺς τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης γιὰ τὴν συμβολικὴ καὶ μαγικὴ ὀριοθεσία καὶ προστασία τῶν παραδοσιακῶν οἰκισμῶν [βλ. Αλ.-Φ. Λαγόπουλος, *Ὁ οὐρανὸς πάνω στὴ γῆ. Τελετουργίες καθαγίασης τοῦ ἑλληνικοῦ παραδοσιακοῦ οἰκισμοῦ καὶ ἡ προέλευσή τους*. Ἀθήνα 2002, σ. 85-87]. Ἡ ιδιότητα τῆς παρθενίας ἐνισχύει τὴν μαγικὴν σημασία τοῦ νήματος, ὥστε νὰ γίνῃ ἓνα πανίσχυρο καὶ ἀποτελεσματικὸ μαγικὸ ἀντικείμενο.

54. Τὰ καπνίσματα πού ἀναφέρονται ἐδῶ ἀποσκοποῦν στὴν πρόσκληση τῶν δαιμόνων, ὥστε νὰ συνεργήσουν στὴν μαγικὴ ἐνέργεια. Κοντὰ στὰ ὅσα σχετικὰ ἔχουν ἀναφερθεῖ παραπάνω βλ. καὶ Γ. Ἄ. Μέγας, *ΖΕΛ*, *ὁ.π.*, σ. 97-98, ὅπου παραδείγματα γιὰ τὴν ἀποτρεπτικὴ δύναμη τῶν καπνισμάτων αὐτῶν. Κεριὰ χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς πράξεις, ἰδίως μάλιστα ὅταν ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ σὲ θρησκευτικὲς τελετὲς προηγουμένως [Γ. Ἄ. Μέγας, *ΖΕΛ*, σ. 101. A. Delatte, «Un

pouveau...», *ὁ.π.*, σ. 302. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 102-103. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 48, 3. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 167 κ. ἐξ.].

55. Μαγικά ἀντικείμενα κρεμασμένα σὲ δένδρα συχνὰ ἀπαντοῦν στὴν παραδοσιακὴ μαγεία, ὡς προσπάθεια ἐπηρεασμοῦ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ μάγου [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA*, σ. 107, μὲ σχετικὰ παραδείγματα]. Μέσω τοῦ μαγικοῦ ἀντικειμένου ἢ μαγικὴ δύναμη περνάει στὴ φύση, σὲ μία προσπάθεια νὰ τὴν ἐπηρεάσει, παίρνοντας ἀπ' αὐτὴν τὴν δύναμη, τὴν ὑγεία καὶ τὴν ρώμη ποὺ τὸ πράσινο πάντοτε συμβολίζει κατὰ τὶς παραδοσιακὲς ἀντιλήψεις τοῦ λαοῦ. Στὶς ἀντιλήψεις ἄλλωστε αὐτὲς στηρίζονται ὅλα τὰ, πανανθρώπινα σχεδόν, ἔθιμα κατὰ τὰ ὁποῖα φυτὰ καὶ κλαδιὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς σύμβολα σὲ μία σειρά διαβατηρίων λαϊκῶν τελετῶν [βλ. γιὰ παράδειγμα Simion Florea Marian, *Sărbătorile lui Români 1. Cîrnelegile*. Bucarest 1898, σ. 166], ἀφοῦ μεταδίδουν θαλερότητα καὶ ἀποτελοῦν εἶδος ἀγωγῶν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν μυστηριακὸ καὶ χθόνιο κόσμο τῆς γῆς καὶ τῶν πνευμάτων της.

56. Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία εἶναι γνωστὰ «τὰ μάγια τῆς ἀγάπης», ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ «γραψίματα», δηλαδή στοιχεῖα σολομωνικῆς καὶ φυλαχτὰ γιὰ τὴν ἀγάπη, ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν πρόκληση ἐρωτικῶν συναισθημάτων [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA*, σ. 110]. Παρόμοια στοιχεῖα ἔχουμε ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαία μαγεία σχετικὰ μὲ τὸν ἔρωτα [βλ. Ch. Faraone, *Ancient Greek love magic*. Cambridge, Mass. 1999, σ. 21. Ὁ ἴδιος, «The construction of gender in ancient Greek love magic», στὸ D. Jordan – H. Montgomery – E. Thomassen (ἐκδ.), *The world of ancient magic*. Bergen 1999, σ. 279].

57. Ἀντιστοίχως, στὴν παραδοσιακὴ μαγεία μελετοῦν κουκιά, καὶ ὁποιοῦ τὸ κουκὶ κληρωθεῖ ἐκεῖνος θὰ εἶναι ὁ ἀναζητούμενος κλέφτης [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA*, σ. 136] ἢ προσπαθοῦν μὲ βιβλιομαντεία νὰ μαντέψουν ἂν αὐτὸς ποὺ ὑποψιάζονται εἶναι στὴν πραγματικότητα ὁ κλέφτης, μὲ τὸ βιβλίον τοῦ Ψαλτηρίου καὶ ἓνα μεγάλο κλειδί [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA*, σ. 137], ἓνα εἶδος ἐθιμικῆς θεοκρισίας, ποὺ μαρτυρεῖται καὶ σὲ παλαιότερες πηγές [Φ. Κουκουλές, *Βυζαντινῶν βίος καὶ πολιτισμὸς 1:2*. Ἀθήναι 1948, σ. 158. Ὁδ. Λαμψίδης, «Ἡ διὰ τοῦ βιβλίου τοῦ Εὐαγγελίου μαντική», *Λαογραφία* 33 (1982-1984), σ. 439-440]. Βιβλιομαντεία εἶναι ἡ μαντικὴ μέσω τῆς χρήσης ἑνὸς βιβλίου, συνήθως ἱεροῦ, ποὺ ἀφήνεται νὰ ἀνοιχθεῖ τυχαῖα σὲ κάποια σελίδα, τὸ πρῶτο γράμμα ἢ ἡ πρώτη φράση τῆς ὁποίας θεωρεῖται μάντευμα γιὰ τὴν συγκεκριμένη κάθε φορὰ ἀπορία τῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι, ὀλοκληρῶνεται ἡ θεοκρισία, ἡ θεϊκὴ δηλαδή ἀπονομὴ δικαιοσύνης, μέσω σημείων καὶ οἰωνῶν, ποὺ στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι τὸ ἀνοιγμα, μὲ ὑπερφυσικὴ ἐπίδραση, τοῦ βιβλίου στὴ σελίδα ἐκείνη.

58. Τὰ οὖρα χρησιμοποιοῦνται, ὅπως καὶ οἱ τρίχες ποὺ ἀναφέρθηκαν παραπάνω, ὡς *pars pro toto*, μὲ τὴ σκέψη ὅτι δι' αὐτῶν θὰ ἐπηρεαστεῖ ἡ σεξουαλικὴ λειτουργία τοῦ ἀντίστοιχου ἀνθρώπου [προβλ. Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA*, σ. 112]. Γιὰ τοὺς περὶ ζευγαριῶν καταδέσμους βλ. καὶ ὅσα σημειώθηκαν προηγουμένως [προβλ. *Λαογραφία* 23 (1964), σ. 241. Δ. Κρεκούκας, *ὁ.π.*, σ. 8, 15, 17, 25, 27 καὶ 32]. Οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς ὑπόκεινται στὴν γενικότερη λαϊκὴ δοξασία ὅτι κάποιο τμῆμα ἑνὸς ζωντανοῦ ὄργανισμοῦ ἀντιπροσωπεύει τὸν ὄργανισμό ὀλόκληρο συμβολικά, ἄρα ἄσκηση μα-

γείας στο συγκεκριμένο τμήμα (νύχια, δόντι, δέρμα, εκκρίσεις του οργανισμού κ.λπ.) θα μεταβιβάσει την μαγική επίδραση σε ολόκληρο τον οργανισμό απ' τον οποίο προέρχεται γι' αυτό και υπάρχουν σχετικές δεισιδαιμονίες για την φύλαξη νυχιών, δοντιών κ.λπ. ή για την απόθησή τους σε "άπάτητο" σημείο, όπου ο τυχών μάγος δεν θα μπορέσει να τα βρει.

59. Η χρήση ενός όστου νεκρού ανθρώπου, όπου γράφονται ονόματα και μαγικές λέξεις, αποτελεί ουσιαστικά πράξη νεκροαγωγής, ώστε η δύναμη του νεκρού να συνεργήσει στην τελική επιτυχία της μαγικής πράξης [Δ. Σ. Μπενέκος, *ό.π.*, σ. 37. Πρβλ. και Κ. Δ. Τσαγγαλάς, «Μία ανέκδοτη συνταγή "ύγρομαντείας" του 15ου αιώνα», *Επετηρίς Κέντρου Επιστημονικών Έρευνών* 12 (1983), σ. 129-147. Παρ. Σαμαράς, «Μαγεία και "καλέσματα" δαιμόνων στην Κύπρο», *Λαογραφία* 33 (1982-1984), σ. 268-281]. Για τον λόγο αυτό τα νεκροταφεία, και γενικότερα οί τόποι ταφής, χρησίμευαν ανέκαθεν ως τόποι τέλεσης μαγικών πράξεων [H. Biedermann, *Handlexikon...*, *ό.π.*, σ. 253]. Αλλά και το Σάββατο αποτελεί, κατά τη λαϊκή αντίληψη, ημέρα πρόσφορη για την τέλεση μαγικών πράξεων, όπως και έδω αναφέρεται [Δ. Σ. Μπενέκος, *ό.π.*, σ. 132, 157-159, 163. K. Goldammer, *Die Formenwelt des Religiösen*. Stuttgart 1960, σ. 268. W. G. Soldan – H. Herpe, *Geschichte der Hexenprozesse* 1. München 1911, σ. 284]. Άλλωστε, και από τη δυτική παράδοση είναι γνωστές οί σαββατιάτικες συναντήσεις των μάγων και των μαγισσών [από την πλούσια σχετική βιβλιογραφία ένδεικτικά βλ. H. Biedermann, *Hexen*. Graz 1974, σ. 29].

60. Το πουκάμισο, ως ένδυμα που έρχεται σε έπαφή με το σώμα, χρησιμοποιείται συχνά για μαγικές πράξεις που αποσκοπούν στο να επηρεαστεί μαγικά εκείνη που το φορά [βλ. Άννα Γουήλ-Μπαδιεριτάκη, *Το γυναικείο παραδοσιακό πουκάμισο της ήπειρωτικής Ελλάδας*. Άθήνα 1980, σ. 127. A. Delatte, *Anecdota...*, *ό.π.*, σ. 18, 13-14. Δ. Σ. Μπενέκος, *ό.π.*, σ. 35, 40, 72, 80, 186]. Είναι γενικότερη ή λαϊκή πίστη ότι το ένδυμα αντιπροσωπεύει το σώμα που το φορούσε, άρα γίνεται άγωγος ιδιοτήτων και επιδράσεων από και προς τον συγκεκριμένο άνθρωπο. Οί αντιλήψεις μάλιστα αυτές άπαντούν και σε γειτονικούς λαούς [πρβλ. Όλγ. Βατίδου, *Η χριστιανικότητα των Τούρκων και οί Έλληνες της Μικρασίας*. Άθήνα 1956, σ. 45-46 και A. Ward, *Γεζίντι. Οί Κοϋρδοί λάτρεις του Άγγελου - Παγωνιοϋ*. Άθήνα 1997, σ. 17, 18], έχοντας προσλάβει έναν πανανθρώπινο χαρακτήρα, ό όποιος άπηχεΐται και στις διατυπώσεις του χειρογράφου μας, έδω.

61. Μάγια τοποθετούνται στο προσκέφαλο για να επιδράσουν στον ύπνο του ανθρώπου και να του προκαλέσουν ανάλογα όνειρα, που μπορεί να του δείξουν το μέλλον του ή να του λύσουν κάποιες σχετικές άπορίες [Γ. Ά. Μέγας, *ZEL*, σ. 134-135]. Αυτός είναι ό λόγος που πολλά "ένισχυμένα" από ύπερφυσική δύναμη αντικείμενα τοποθετούνται στο προσκεφάλι για να προκαλέσουν ανάλογα μαγικά ή μαντικά όνειρα, όπως τά κόλλυβα των άγιων Θεοδώρων ή ειδικά παρασκευασμένες πίτες, που καθώς είναι κοντά στο κεφάλι του ανθρώπου που κοιμάται πιστεύεται ότι επιδρούν πάνω του, κάνοντάς τον επιδεκτικό μαντικών άποκαλύψεων ή ύποχείριο μαγικών επιδράσεων και επηρεασμών.

62. Μήλα χρησιμοποιούνται και στον κλήδονα [Μ. Γ. Βαρβούνης, *Λαογραφικά δοκίμια...*, *ό.π.*, σ. 63], γεγονός που δείχνει τη σύνδεσή τους με την μαντική μαγεία

τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ μήλο ἔχει ἐρωτική - μαγική σημασία ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸ Βυζάντιο, ἀφοῦ συχνὰ ἀπαντοῦμε στὶς πηγές ρίζιμο ἢ προσφορὰ μαγεμένων μήλων καὶ ἄλλων ὁμοίων καρπῶν μὲ σπόρους [πρβλ. A. R. Littlewood, «The Symbolism of the Apple in Greek and Roman language», *Harvard Studies in Classical Philology* 72 (1967), σ. 147-179. Ὁ ἴδιος, «The Symbolism of the Apple in Byzantine literature», *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik* 23 (1974), σ. 33-59]. Οἱ συμβολισμοὶ αὐτοὶ ὀφείλονται στὴ χθόνια καὶ γονιμική συμβολική σημασιοδότηση τοῦ μήλου, ποὺ προφανῶς δημιουργήθηκε λόγῳ τῶν σπόρων ποὺ περικλείει, ὅπως συμβαίνει γενικότερα μὲ ὄλους τοὺς κλειστοὺς καρπούς, στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν σπόροι, ἀπ' τοὺς ὁποίους προκύπτει ἡ γέννηση ἄλλου φυτοῦ. Ὁ κύκλος αὐτὸς τῆς ἀναπαραγωγῆς εἶναι ποὺ θέτει τὶς βάσεις γιὰ τὴ συμβολικὴ ἐρμηνεία καὶ ἐκδοχὴ τοῦ μήλου.

63. Ἡ σύνδεση ἀνάμεσα στὶς φάσεις τῆς σελήνης καὶ στὴν ἐπιτυχία τῆς τελούμενης μαγικῆς πράξης εἶναι γνωστὴ ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 25-26, 47], ἀφοῦ οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ θεωροῦσαν τὴ σελήνη νυκτερινὸ δαίμονα μὲ ἰδιαίτερη μαγικὴ δύναμη [W. H. Roscher, *Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie* 2:2 (1894-1897), στ. 3163-3164, λ. Mondgöttin. Ern. Wüst, «Mondgottheit», *RE* 16:1 (1933), στ. 107]. Αὐτὲς οἱ ἀντιλήψεις ἀπηχοῦνται καὶ ἐδῶ.

64. Τὸ μαῦρο χρῶμα χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ ἀντικείμενα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ μαγικὲς τελετὲς [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 163], ἀφοῦ εἶναι καὶ ἀποτρόπαιο, ἀντιπαθὲς γιὰ τὰ κακὰ πνεύματα, ἄρα προφυλακτικὸ τοῦ μάγου [βλ. S. Seligmann, *Die magischen Heil - und Schutzmittel aus der unbelebten Natur*. Stuttgart 1927, σ. 161].

65. Ἀναμμένοι δαυλοὶ χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς τελετουργίες [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 167], ἰδίως μάλιστα στὴν νεκρομαντεία [Κ. Seligmann, *Das Weltreich...*, ὁ.π., σ. 232], ἀφοῦ γενικότερα ἡ φλόγα θεωρεῖται μαγικὸ μέσο ἀποτροπιασμοῦ [A. Abt, ὁ.π., σ. 239], ὡς ἀποτρεπτικὸ στοιχεῖο δαιμόνων καὶ κακῶν πνευμάτων [S. Seligmann, *Die magischen...*, ὁ.π., σ. 123-129]. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ λειτουργικότητα τοῦ ἀναμμένου δαυλοῦ, ὃ ὁποῖος ἀναφέρεται ἐδῶ.

66. Ἡ “γείωσις” τῆς σελήνης ἀναφέρεται στὴν δοξασία γιὰ τὸ κατέβασμα τῆς σελήνης στὴ γῆ ἀπὸ συγκεκριμένες μάγισσες, μὲ ἰδιαίτερες ἰκανότητες καὶ δυνάμεις, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθεῖ στὴν ἐπιτελούμενη μαγικὴ πράξη [ἀναλυτικὰ βλ. στὸν Ν. Κ. Μουτσόπουλο, «Οἱ “μαῖστρες” τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης», *Πρακτικὰ Στ' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου*. Θεσσαλονίκη 1991, σ. 293-317]. Ἡ πράξη αὐτὴ ὑπαινικτικὰ μνημονεύεται ἐδῶ. Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ ὅτι τὸ κατέβασμα τοῦ φεγγαριοῦ μαρτυρεῖται ὡς ἐνδειξη μεγάλης μαγικῆς δυνάμεις ἤδη ἀπὸ ἀρχαίους Ἑλληνας καὶ Ῥωμαίους συγγραφεῖς [βλ. Ἀπολλωνίου Ῥοδίου, *Ἀργοναυτικά* Δ' 54-65 (ἔκδ. H. Fränkel). Oxonii 1961, σ. 171. Βιργίλιος, *Βουκολικά*, 68-71 (ἔκδ. R. A. B. Mynors), Oxonii 1969], ἀλλὰ καὶ στὶς ἀνάλογες ἀντιλήψεις καὶ δοξασίες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Ντ. Ψυχογιός, *Περὶ γοητειῶν καὶ μαντείας*. Λεχαινὰ 1989, σ. 22-29]. Πρόκειται γιὰ πίστη βαθειὰ ριζωμένη στὸ λαό, σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς ὅπου ὑπῆρξε ἢ ὑπάρχει ὁ Ἑλληνισμός. Στὴν μελέτη μάλιστα τοῦ Ν. Μουτσόπουλου ποὺ προαναφέρθηκε, συσχετίζεται μὲ θρακικὲς ὄρφικὲς μυστικὲς λατρεῖες, ποὺ ἀνάγο-

νται στὰ βάθη τῆς ἀρχαιότητος. Τὶς πανάρχαιες αὐτὲς πεποιθήσεις ἀπηχεῖ ἐδῶ καὶ ὁ μαγικός μας κώδικας.

67. Κλειδαριές χρησιμοποιοῦνται καὶ σὲ καταδέσμους τῆς παραδοσιακῆς ἑλληνικῆς μαγείας [Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΛ*, σ. 112], ἀφοῦ ἡ ἐνέργεια τοῦ κλειδώματος συναρτᾶται πρὸς τὴν μαγικὰ ἐπιδιωκόμενη δέσμευση. Κλείδωμα σημαίνει δέσιμο, στέρωση καὶ ἐπιτυχία τῆς μαγικῆς τελετῆς, ἄρα καὶ σίγουρα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν μαγεία.

68. Ἀνάλογη λύση καταδέσμου μὲ τὸ ξεκλείδωμα τῆς κλειδαριᾶς μαρτυρεῖται καὶ στὰ μαγικὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΛ*, σ. 113. *Λαογραφία* 9 (1926-1928), σ. 453, 470 καὶ σ. 92, 454, 464. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, ὅ.π. 2, σ. 84]. Τὸ ξεκλείδωμα ἀνοίγει, ἀποδεσμεύει, καταστρέφει τοὺς μαγικοὺς ἰστούς, ἄρα ἀπελευθερώνει τὰ θύματα τῆς μαγικῆς πράξης, τὴν ὁποία συμβολικὰ ἀκυρώνει.

69. Παρόμοιες μαγικὲς πράξεις καὶ ἐπωδὲς βλ. καὶ στὴν ἑλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία, μὲ ἀνάλογες μάλιστα λεκτικὲς διατυπώσεις [Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, ὅ.π. 2, σ. 82, ἀρ. 8α-δ]. Τὸ ἴδιο ἰσχύει γιὰ τὸ δέρμα τοῦ ἐλαφιοῦ, στὸ ὁποῖο δένονται κόμποι συγχρόνως μὲ τὴν ἐκφώνηση τῆς ἐπωδῆς [A. Delatte, «Un pouveau...», ὅ.π., σ. 213, 10. Πρὸβλ. Ὁ ἴδιος, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 599, 11].

70. Στὰ μαγικὰ κείμενα συχνὰ ἀναφέρονται ὀνομαστικὰ οἱ ἄγγελοι κάθε ὥρας καὶ κάθε ἡμέρας, πὺ θεωρεῖται ὅτι κατέχουν μαγικὲς δυνάμεις καὶ συνεργοῦν στὴν ἐπιτυχία τῶν μαγικῶν πράξεων [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Μία ἀνέκδοτη συνταγή...», ὅ.π., σ. 134]. Ἀνάλογες προσευχὲς ὑπάρχουν σὲ διάφορους μαγικοὺς κώδικες [Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, ὅ.π. 1, σ. 97-104].

71. Μελάνια τῶν διαφόρων πλανητῶν ἀναφέρονται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγές, ὅπως γιὰ παράδειγμα τὸ μελάνι τοῦ Ἑρμῆ [A. Delatte, «Un pouveau...», ὅ.π., σ. 298, 24]. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ κονδύλια, πὺ ἀναφέρονται στὴ συνέχεια, τὰ ὁποῖα μάλιστα προετοιμάζονται μὲ εἰδικὲς μαγικὲς τελετὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 424 κ.ἐξ.].

72. Ὅπως καὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους, διάφορα ὀνόματα ἀποδίδονται καὶ στοὺς δαίμονες, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἔχουν μαγικὲς καὶ μαντικὲς ιδιότητες, πὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς μαγικῆς πράξης [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 166 καὶ A. Backhaus, «Ohnmacht und Macht der Dämonen. Absage an das Böse in der Tauf liturgie», *Orthodoxe Rundschau*, 17. Jg., Nr. 65, 1. Vierteljahr. Remseck 1985, σ. 22]. Παρόμοια φαινόμενα ὀνομάτων ἀπαντοῦν καὶ γιὰ τὶς χθόνιες θεότητες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας [βλ. Emm. Voutiras, «Euphemistic names for the powers of the nether world», στὸ *The world of ancient magic...*, ὅ.π., σ. 73-82, μὲ ἐκτενὴ σχετικὴ βιβλιογραφία]. Γενικότερα, ὑφίσταται ἄμεση σχέση ἀνάμεσα στὴ γλώσσα καὶ στὴ μαγεία [βλ. Ἀ.-Φ. Χριστίδης, «Ἡ μαγικὴ χρῆση τῆς γλώσσας», στὸ *Γλώσσα καὶ μαγεία. Κείμενα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα*. Ἀθῆναι 1997, σ. 52-64, μὲ ἐκτενὴ σχετικὴ βιβλιογραφία]. Ὑπόκειται ἐδῶ ἡ ἀντίληψη γιὰ τὴν δύναμη τοῦ ὀνόματος καὶ γιὰ τὴν ὑπαρξὴ μυστικῶν ὀνομάτων τῶν θεῶν καὶ τῶν πνευμάτων, τὰ ὁποῖα ὅποιος ξέρει μπορεῖ νὰ δεσμεύσει καὶ τὴν ἀντίστοιχη ὑπερφυσικὴ ὄντοτητα, χρησιμοποιώντας πρὸς ἴδιον ὄφελος τὴ δύναμή της. Γι' αὐτὸ καὶ στὰ μαγικὰ κείμενα ἔχουμε ἐκτενεῖς ἀναγραφές

ὄλων αὐτῶν τῶν συχνὰ παράξενων καὶ ἐκτεταμένων ὀνομάτων, τὰ ὅποια ὅσο πιὸ περίεργα εἶναι τόσο πιὸ θαυματουργὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ πιστεύονται, μέσω τῆς ἀκριβοῦς γνώσης τῶν ὁποίων ὁ μάγος πιστεύει ὅτι θὰ ἀποκτήσει ὑπερφυσικὴ βοήθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχημένη ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς του τελετουργίας. Ἐὰν ἀναφερθεῖ ἐδῶ ὅτι ἤδη σὲ πάπυρο τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνα ἔχουμε ἓνα ἀνάλογο περιήλοκο μυστικὸ ὄνομα τῆς Ἀφροδίτης [Chr. Faraone, *ὁ.π.*, σ. 187], ποὺ ὁ τελεστής τῆς μαγικῆς πράξης χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσαι τὴ συνέργεια τῆς θεᾶς στὴν ἐπιτυχία τοῦ ξορκιοῦ του.

73. Γραφὴ μαγικῶν λέξεων καὶ συνταγῶν μὲ αἶμα διαφόρων ζώων μνημονεύεται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγές καὶ σολομωνικὲς [A. Delatte, «Un pouveau...», *ὁ.π.*, σ. 316, 23 καὶ 307, 27]. Ἐδῶ περιγράφεται ἡ τελετουργία μιᾶς αἱματηρῆς θυσίας γιὰ τὴν εὐόδωση τῆς μαγικῆς πράξης καὶ τὴν “ἀγωγή” τῶν δαμώνων, οἱ ὅποιοι καλοῦνται νὰ συνεργήσουν [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 109, 111-112]. Θυσίες μικρῶν ζώων εἶναι γνωστὲς καὶ στὴν μαγικὴ παράδοση ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν [G. Roskoff, *Geschichte des Teufels* 1. Aalen 1967, σ. 323], ἀκριβῶς ὅπως ἀναφέρεται καὶ στὴ συνταγὴ ποὺ παρέχεται ἐδῶ.

74. Παρόμοιες παρατηρήσεις γιὰ τὴ φύση τῶν δώδεκα ζωδίων, ὅπως αὐτὲς ποὺ ἀναφέρονται ἐδῶ, ὑπάρχουν συχνὰ σὲ ἀντίστοιχα κείμενα τῆς ἀστρολογικῆς μας παράδοσης [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 77. K. Seligmann, *Das Weltreich...*, *ὁ.π.*, σ. 294, 296. H. Biedermann, *Hexen...*, *ὁ.π.*, σ. 162. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10. Bruxellis 1924, σ. 81, 12 κ.ἑξ. καὶ 4. Bruxellis 1903, σ. 136-137]. Γιὰ τὰ σύμβολα τῶν πλανητῶν ποὺ ἀκολουθοῦν βλ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 73.

75. Παρόμοια ἀστρολογικὰ κείμενα ἀπαντοῦν συχνὰ σὲ χειρόγραφα, ποὺ ἐξηγοῦν τὶς ιδιότητες τῶν ζωδίων καὶ τὰ συνδέουν μὲ σημαντικὲς στιγμὲς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ δραστηριότητος [βλ. ἐνδεικτικὰ Ἑλ. Κακουλίδου-Πάνου, «Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζωδίου», *Δωδώνη* 9 (1980), σ. 77 κ.ἑξ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Τέσσερα μαγικά, μαντικά, ἀστρολογικὰ καὶ ἰατροσοφικὰ χειρόγραφα βιβλία ἀπὸ τὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας», *Δωδώνη* 26 (1997). *Μνήμη Σωτήρη Δάκαρη*, σ. 144-145], ὁρισμένα μάλιστα ἔχουν ἐκτενῶς δημοσιευθεῖ [βλ., γιὰ παράδειγμα, *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10. Bruxellis 1924, σ. 103-104, 106, 172, 174]. Πρόκειται γιὰ κοινούς τόπους τῆς χειρόγραφης ἀστρολογικῆς μας παράδοσης, γι’ αὐτὸ καὶ τὰ γραφόμενα στὴ συνέχεια δὲν σχολιάζονται ἰδιαίτερος, οὔτε ταυτίζονται σὲ ἰδιαίτερα σχετικὰ σχόλια. Κάθε ἀστερισμὸς ἢ πλανήτης συνδέεται ἐδῶ μὲ τὴν ἐπιτυχή ἐκτέλεση κάποιας συγκεκριμένης μαγικῆς πράξης, σύμφωνα μὲ μιὰ παλιὰ ἀντίληψη, γνωστὴ ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ διαδομένη σὲ πολλοὺς λαοὺς [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, *ὁ.π.*, σ. 137 σημ. 40. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 62. J. Sprenger – H. Institoris, *Der Hexenhammer...*, *ὁ.π.*, σ. 2]. Ἀνάλογες συνδέσεις ὑπάρχουν σὲ μαγικοὺς παπύρους [PGM 2, σ. 6-7], σὲ μαγικὰ χειρόγραφα [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 631-632, 633 καὶ Ὁ ἴδιος, «Un pouveau...», *ὁ.π.*, σ. 282, 290, 296] καὶ σὲ πλῆθος ἄλλων πηγῶν [προβλ. Fr. Cunen, *La lécanomanie grecque*. Université de Liège 1950-1951, σ. 320].

76. Ἐδῶ, καὶ στὴ συνέχεια, παρατίθενται πληροφορίες ἀπὸ ἓνα εἶδος σεληνοδρομίου, ὅπου οἱ φάσεις τῆς σελήνης συνδέονται μὲ τὴν ἐπιτυχή ἔκβαση μαγικῶν πράξεων ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν τότε [προβλ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Τέσσερα...», *ὁ.π.*, σ.

149]. Ἀνάλογα κείμενα συναντοῦμε συχνά στὴν χειρόγραφη μαγική καὶ ἀστρολογική παράδοση [βλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π. 1, σ. 182-183 καὶ *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 3, σ. 32. 4, σ. 44. Ἐπίσης 7, σ. 62 καὶ 59, καθὼς καὶ 8, σ. 4, 88 καὶ 10, σ. 11, 26 καὶ 121-122, μὲ σχετικὲς παρατηρήσεις]. Στὴ νεοελληνική παραδοσιακὴ μαγεία, ὁ μάγος λαμβάνει ὑπόψη τοῦ τῆς φάσεις τῆς σελήνης [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 63], ὅπως ἄλλωστε καὶ στὴν μαγεία ἄλλων λαῶν [πρβλ. C. D. G. Müller, «Geister», *Reallexikon für Antike und Christentum* 9 (1976), στ. 776. Βλ. καὶ Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 218-219].

77. Παρόμοιες μαντικὲς παρατηρήσεις εἶναι κοινὲς σὲ διάφορους λαοὺς [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 74 καὶ K. Seligmann, ὁ.π., σ. 294]. Πρόκειται γιὰ ἀναλογικὴ μαντεία, κατὰ τὴν ὁποία τυχαῖες κινήσεις ἢ φυσικὰ φαινόμενα προσλαμβάνουν ὑπερφυσικὲς ἐρμηνεῖες ὡς προμαντεύματα τοῦ μέλλοντος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ πληροφορηθεῖ τί τοῦ ἐπιφυλλάσσει ἡ μοῖρα. Ἔτσι, μὲ χρῆση ζωδίων καὶ δεκανῶν, οἱ ἀστρολόγοι ἔφτιαχναν δώδεκα “οἴκους”, δώδεκα δηλαδὴ συστήματα πού ἀπαντοῦσαν ἀντιστοίχως σὲ δώδεκα βασικά ἐρωτήματα γιὰ τὴ ζωὴ, τὴν ὑγεία, τὴν οἰκονομικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ κατάστασι κάθε ἀνθρώπου, ἀνάλογα μὲ τὴν ὥρα καὶ τῆς συνθήκες τῆς γέννησής του. Αὐτὲς εἶναι οἱ βασικὲς ἀρχὲς τῶν μαντικῶν μεθόδων πού ἀναφέρονται ἐδῶ ἀπὸ τὸν κώδικά μας.

78. Ἡ προσπάθεια ἀστρομαντείας γιὰ τὸ μέλλον ἑνὸς ἐπικείμενου ταξιδιοῦ εἶναι κοινὴ καὶ γνωστὴ σὲ διάφορους λαοὺς [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 74]. Ἀπηχεῖ τὴν ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων, σὲ παλαιότερες ἐποχές, λόγω τῶν ἐξαιρετικὰ ἐπισφαλῶν συνθηκῶν πού καθιστοῦσαν τὰ ταξίδια ἐπικίνδυνα καὶ προβληματικά ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ἐπιβίωσι τῶν ταξιδιωτῶν. Γι’ αὐτὸ καὶ σὲ μαγικὲς ἢ μαντικὲς πράξεις συχνὰ “ἀνακαλοῦσαν” ταξιδιωτὲς ἢ ἀγνοούμενους, προσπαθῶντας νὰ μάθουν τὴν τύχη καὶ τὸ μέλλον τους [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 120-121].

79. Γιὰ τῆς γενικὲς ἀρχὲς πού διέπουν τῆς ἀστρολογικὲς αὐτὲς παρατηρήσεις, καὶ γιὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς στοὺς ὁποῖους βασίζονται, πολλὰ ἔχουν γραφεῖ [πρβλ., ἐνδεικτικὰ, J. Lindsay, *Origins of Astrology*. London 1971 καὶ W.-E. Peuckert, *Astrologie. Geschichte der Geheimwissenschaften* 1. Stuttgart 1960] ἰδίως ἀπὸ ἀστρολόγους ὅπως ὁ Lucas Gauricus (1522), ὁ Franciscus Junctinus (1583) καὶ ὁ J. B. Morin de Villefranche (1628), στὰ ἔργα τῶν ὁποίων ἀποτυπώθηκαν πολλὲς ἀρχὲς τῆς παλαιότερης λαϊκῆς ἀστρολογικῆς παράδοσης [βλ. V. Stegemann, «Sterndeutung», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 9 (1938-1941), στ. 689-762]. Κοινὴ ἀποψη εἶναι ὅτι ἡ βάση παρόμοιων ἀρχῶν βρίσκεται στὴν ἐμπειρικὴ παρατήρησι, σὲ τυχαῖες συμπτώσεις καὶ στὰ σχήματα μὲ τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι προσομοίαζαν τοὺς ἀστερισμοὺς πού ἔβλεπαν τὴ νύχτα στὸν ἑναστρο οὐρανό.

80. Πρόκειται γιὰ μίαν συνταγὴ κατοπτρομαντείας, ὅπου χρησιμοποιεῖται ἀμίλητο νερὸ [Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, «Χρῆσις καὶ σημασία...», ὁ.π., σ. 42-61] καὶ μαῦρος καθρέφτης ἀχρησιμοποίητος ἀπὸ γυναίκα [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 91-93, ὅπου καὶ ἡ παλαιότερη βιβλιογραφία, σ. 94-95]. Τὸ “ἀνακαλούμενο” ἐδῶ πνεῦμα θὰ ἔχει τὴν ὄψι βοδιοῦ, καὶ μέσω τῆς τελετῆς θὰ ἀπαντήσῃ σὲ κάθε ἐρώτησι τοῦ τελεστῆ τῆς μαγικῆς πράξης. Συνήθως, τὰ δαιμονικὰ ὄντα ἐμφα-

νίζονται, σύμφωνα με τις λαϊκές αντιλήψεις, ως σκιές [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλάς, «Ο Διγενής βοσκός στα τραγούδια της Θεσσαλίας», *Λαογραφία* 29 (1974), σ. 223]. Στα κατοπτρομαντικά έθιμα συχνά ανακαλούνται δαίμονες [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὄ.π.*, σ. 584] και ψυχές νεκρῶν [PGM 1, σ. 132 και M. Ninck, «Die Bedeutung...», *ὄ.π.*, σ. 56. Πά τους ανακαλούμενους στην κατοπτρομαντεία, γενικότερα, βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὄ.π.*, σ. 251-255].

81. Ἡ μαγική συγκέντρωση πνευμάτων για τὴ στήριξη τῆς ἀποτελεσματικότη-
τας τῶν μαγικῶν πράξεων εἶναι στοιχεῖο κοινὸ σὲ πολλὲς μαγικὲς τελετουργίες [Κ.
Δ. Τσαγγαλάς, «Μαντικὲς καὶ μαγικὲς - πνευματιστικὲς πράξεις στὴ Λευκάδα», *Δω-
δώνη* 16:1 (1987). *Ἀφιέρωμα στὸν καθηγητὴ Στέφανο Ἰ. Παπαδόπουλο*, σ. 188. Eva
Labouvie, *Hexenspuk und Hexenabwehr. Volksmagie und volkstümlicher Hexenglaube.
Hexenwelten* (hrsg. von R. van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 49 κ.ἔξ. H. Biedermann,
Hexen..., *ὄ.π.*, σ. 4 κ.ἔξ. M. Hammes, *Hexenwahn und Hexenprozesse*. Frankfurt a. M. 1987,
σ. 262]. Τὰ πνεύματα προσελκύονται με θυμιάματα καὶ ξόρκια, δεσμεύονται ἀπὸ
τὸν μάγο για νὰ συνεργήσουν στὴν ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς πράξης, ποὺ τελεῖται
δι' αὐτῶν, καὶ ὀλοκληρῶνουν τὴν τελετουργία. Οὐσιαστικὰ λοιπὸν ὁ μάγος ἀποτε-
λεῖ ἓνα εἶδος ἀγωγοῦ, ἓνα μέσο για τὴ δέσμευση τῆς ὑπερφυσικῆς δύνταμης τῶν
πνευμάτων καὶ τὴν ἐπίτευξη, μέσω αὐτῆς, τῆς ἐπιδιωκόμενης μαγικῆς τελετῆς.

82. Συχνὰ οἱ μάγοι ἢ τὰ διάφορα πνεύματα μεταμορφώνονται σὲ ζῶα ἢ θηρία,
σύμφωνα με τὶς ἀντιλήψεις τοῦ λαοῦ [βλ. D. S. Benekos, «Eigenschaften und fähig-
keiten der Magier und Hexen nach dem Epirotischen Volksglauben», *Λαογραφία* 35
(1987-1989), σ. 223-234]. Αὐτὸ ἴσως ἀπηχεῖται ἐδῶ, στὴν ἀναφορὰ για ἀνθρώπινη ἢ
θηριώδη μορφή. Τὸ “μελέτημα” ποὺ ἀναφέρεται ἐδῶ ὑπάρχει σὲ πολλὲς μαγικὲς
πράξεις [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὄ.π.*, σ. 146-147], μιὰ πρακτικὴ ποὺ στη-
ρίζεται στὶς λαϊκὲς ἀντιλήψεις για τὴ δύνταμη τοῦ ὀνόματος καὶ τὴν μαγικὴ ἀξία τῆς
χρήσης του, ὥστε νὰ ἐπηρεαστεῖ δι' αὐτοῦ μαγικὰ καὶ ὁ ἀντίστοιχος ἄνθρωπος ποὺ
φέρει τὸ συγκεκριμένο ὄνομα [W. Schmidt, *Die Bedeutung des Namens im Kult und
Aberglauben*. Darmstadt 1912, σ. 28-30].

83. Κοπριά χρησιμοποιεῖται ὡς θυμιάμα με στόχο τὴν ἀποτρεπτικὴ - προφυλα-
κτικὴ ἐπίδραση τῶν ἀνθρώπων, ἔναντι κάθε εἶδους δαμονικῶν πνευμάτων [Δ. Σ.
Μπενέκος, *ὄ.π.*, σ. 181].

84. Με τὴν ἴδια, ὅπως παραπάνω, χρήση καπνίζεται καὶ τὸ θειάφι [βλ. Fr.
Pradel, *ὄ.π.*, σ. 15], καὶ στὴν λαϊκὴ μαγικὴ πρακτικὴ [O. Mavridis, *Gesundheitsmagie...*,
ὄ.π., σ. 42]. Τὸ θειάφι χρησιμοποιεῖται ὡς ἐξαγνιστικὸ τοῦ χώρου ὅπου θὰ τελεστεῖ
ἢ μαγικὴ τελετουργία [Th. Wächter, «Reinheitsvorschriften...», *ὄ.π.*, σ. 42 καὶ Blümner,
«Schwefel», *Real-Encyclopaedie* 2 (1921), σ. 798-799].

85. Πρόκειται για μαγικὸ δακτυλίδι, ὅπου ἐνσωματώνεται καὶ δεσμεύεται τὸ
πνεῦμα με τὴ μορφή τοῦ δερβίση, ὥστε νὰ ἀνακαλεῖται σὲ κάθε στιγμὴ ἀπὸ τὸν φέ-
ροντα, για νὰ χρησιμοποιηθεῖ στὶς μαγικὲς του πράξεις καὶ ἐπιδιώξεις [πρβλ. G.
Salzberger, *Die Salomosage in der semitischen Literatur*. Berlin 1907, σ. 93].

86. Τὸ καλούμενο ἐδῶ πνεῦμα εἶναι Νεράιδα, μιὰ θηλυκὴ δαμονικὴ ὑπαρξη
ἐξαιρετικὰ δημοφιλῆς στὸν ἑλληνικὸ λαὸ [βλ. Ἐλ. Ψυχογιοῦ, «Νεράιδες. Πίστη καὶ
λατρεία τους στὴν Ἡλεία», *Ἡλειακά* 38 (1980), σ. 1136-1143. Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Αἱ

περὶ τῶν Νεραίδων δοξασίαι καὶ παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν* 24 (1973-1974), σ. 337-355]. Ἡ ἀναφορὰ Νεραίδων στὰ μαγικά κείμενα εἶναι σταθερὴ καὶ διαχρονικὴ [βλ. A. Delatte – Ch. Josseland, «Contribution à l'étude de la démonologie byzantine», *Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales* 2 (1933-1934). *Mélanges Bidez*, σ. 213, 224], ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τῆς ἐδῶ.

87. Ἐννοεῖ ἀποχὴ τριήμερη ἀπὸ ἐρωτικὲς καὶ σεξουαλικὲς πράξεις, ὅρος γνωστός ἀπὸ διάφορες μαγικὲς συνταγές, τόσο στὸν ἑλληνικό, ὅσο καὶ σὲ ἄλλους λαοὺς [βλ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 217. Th. Hopfner, ὅ.π. 1, σ. 235. Ὁ ἴδιος, «Mittel- und Neugriechische...», ὅ.π., σ. 220]. Ὁ ὅρος τῆς καθαρότητος εἶναι γνωστός καὶ στὴ θρησκεία, ἀφοῦ ἀνήκει στοὺς περιορισμοὺς τῆς νηστείας. Γενικότερα, ἡ σεξουαλικὴ ἀποχὴ θεωρεῖται ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ ἔρθει κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ πνεύματα καὶ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, καλοποιὲς ἢ κακοποιὲς, ἀφοῦ ὁ ἱερέας καὶ ὁ μάγος πρέπει νὰ διακρίνονται τόσο γιὰ τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐνδυμάτων τους, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἀγνότητά τους, σωματικὴ καὶ ἠθικὴ.

88. Κερὶ ἁγιασμένο στὴ λειτουργία τῶν Θεοφανείων χρησιμοποιεῖται κάποτε σὲ μαγικὲς τελετουργίες [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 168 καὶ A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 49], μὲ σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἀποτρεπτικῆς δυνάμεως ποὺ ἀποδίδεται στὸ κερί.

89. Ἡ κουκουβάγια ἀναφέρεται ἐδῶ λόγῳ τῶν ἀστραφτερῶν ματιῶν της, ἀφοῦ τὰ ἔντονα λαμπερὰ μάτια ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὸ καὶ θεοτήτων ὅπως ὁ Μίθρας [βλ. Al. Dieterich, *Eine Mithrasliturgie*. Leipzig – Berlin 1923³, σ. 14], ἀλλὰ καὶ οἱ δαίμονες ποὺ συνεργοῦν σὲ ποικίλες μαγικὲς πράξεις [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 242, 247. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 156-157]. Ἐξάλλου, τὸ μάτι θεωρεῖται ἔδρα τῶν ὑπερφυσικῶν δυνάμεων κάθε ὄντος, γι' αὐτὸ καὶ συχνὰ χρησιμοποιεῖται ἢ ἀναφέρεται σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ συνταγές [πρβλ. K. Ἀ. Ρωμαῖος, «Τὸ κακὸ μάτι», *Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον* 10 (1934), σ. 113-120 (= Ὁ ἴδιος, *Μικρὰ Μελετήματα*. Θεσσαλονίκη 1955, σ. 91-98)]. Θυμίζω ὅτι σὲ ἀρχαῖα ἐρωτικὰ ξόρκια [PGM IV. 2943-46] ἔχουμε ἀνάλογες τελετὲς μὲ μάτια νυχτερίδας, ὥστε τὸ θῦμα τῆς μαγικῆς πράξης νὰ βασανίζεται ἀπὸ ἀϋπνίες, ὅπως θεωροῦσαν ὅτι συνέβαινε μὲ τὴν ἴδια τὴ νυχτερίδα, ὥσπου νὰ ἐνδώσει.

90. Τὸ λάδι ἀποτελεῖ συνηθισμένη ἀναίμακτη προσφορὰ σὲ δαίμονες, μὲ σκοπὸ τὴ συνέργειά τους σὲ μαγικὲς πράξεις [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 109]. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴ θρησκεία, ὅπου τὸ λάδι χρησιμοποιεῖται ὡς προσφορὰ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους [G. Spitzing, *Lexicon...*, ὅ.π., σ. 249-250], ἐνῶ συχνὰ ἀποτελεῖ φυλακτήριον γιὰ τοὺς πιστοὺς καὶ τοῦ ἀποδίδονται ἱαματικὲς καὶ ἁγιαστικὲς ἰκανότητες. Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα τὸ λάδι, μαζὶ μὲ τὸ μέλι ποὺ ἀναφέρεται στὴ συνέχεια, συγκαταλέγονταν στὰ *μειλίγματα*, στὶς ἀναίμακτες δηλαδὴ προσφορὲς πρὸς τοὺς χθόνιους θεοὺς· ἀπὸ τὶς ιδέες αὐτὲς ἴσως ἔλκει τὴν καταγωγὴ καὶ ἡ χρῆση τοῦ λαδιοῦ στὶς μαγικὲς τελετουργίες ποὺ περιγράφονται ἐδῶ.

91. Ἀναίμακτη προσφορὰ ἀποτελεῖ καὶ τὸ μέλι [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 109-112], ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα [Orth, «Kuchen», *Real-Encyclopaedie* 11 (1921), σ. 2094-2096. F. Eckstein, «Honig», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 4 (1931-

1932), στ. 289-310], όπου από τις προσφορές στους ύποχθόνιους δαίμονες τὸ μέλι δὲν ἀπουσίαζε σχεδὸν ποτὲ [βλ. Ἰ. Ε. Καλλιτσουνάκης, «Ἑπταδικαὶ ἔρευναί», Ἄθηνᾶ 33 (1928), σ. 159 καὶ Ἄγγ. Ν. Δευτεραῖος, «Ἀρχέγονες ἀναίμακτες θυσίες καὶ προσφορές στὴ λαϊκὴ λατρεία τῶν Θεσσαλῶν», Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας 26-27 (1981-1986), σ. 269].

92. Ἡ χρῆση νεκροκεφαλῆς, πού εἶναι συνήθης σὲ τελετὲς μαύρης μαγείας, μᾶς ὀδηγεῖ σὲ νεκρολατρικούς συνειρμούς, στοὺς ὁποίους στηρίζεται ἡ παρούσα μαγικὴ συνταγή. Ἡ χρῆση τοῦ κεφαλιοῦ ἀποτελεῖ εἶδος ἐξαναγκαστικοῦ “ἀνακαλήματος” τοῦ νεκροῦ, ὥστε νὰ ἐμφανιστεῖ καὶ νὰ συνδράμει τὴν μαγικὴ τελετὴ, μὲ τὴν ὑποτιθέμενη δύναμή του [γιὰ ἄλλα παρόμοια εἶδη ἀνακαλήματος βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 139-150], παρόμοιο μὲ τὴν ἀντίστοιχη χρῆση τοῦ ὀνόματος [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 146-147. *PGM* 2, σ. 132-133. *PGM* 1, σ. 58. Ir. Hampp, *Beschwörung, Segen, Gebet*. Stuttgart 1961, σ. 24. W. Schmidt, *Die Bedeutung...*, ὁ.π., σ. 28-29, 33, 36].

93. Ὁ Ἑρμῆς συνδέθηκε μὲ τὴ μαγεία ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια, γι’ αὐτὸ καὶ παρόμοιες ἐπικλήσεις συναντοῦμε σὲ διάφορους κατάδεσμούς καὶ ἐπωδὲς [F. J. M. de Waele, *The magic staff or rod in graeco-italian antiquity*. Gent 1927, σ. 29. S. Johnston, «Songs for the ghosts: Magical solutions to deadly problems», *The world of ancient magic...*, ὁ.π., σ. 86-87, 91. D. Jordan, «Three curse tablets», ὁ.π., σ. 116-119. R. Gordon, «“What’s in a list?”. Listing in Greek and Graeco-Roman malign magical texts», ὁ.π., σ. 258 σημ. 33, 262]. Παρόμοιες ἀναφορὲς ὡστόσο δὲν ὑπάρχουν στὴν παραδοσιακὴ λαϊκὴ μαγεία, γεγονός πού ἴσως ὑποδεικνύει ὅτι αὐτὴ ἡ μαγικὴ συνταγὴ ἔχει λόγια προέλευση.

94. Αἷμα νυχτερίδας χρησιμοποιεῖται σὲ μαγικὲς συνταγὲς [βλ. A. Delatte, «Un pouveau...», ὁ.π., σ. 316, 20]. Γενικότερα, τὸ αἷμα ἀνθρώπων καὶ ζώων θεωρεῖται φορέας τῆς ζωτικῆς δύναμης τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχεται, γι’ αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα σὲ μαγικὲς καὶ δεισιδαίμονες πράξεις ἀλλὰ καὶ σὲ ποικίλες θεραπευτικὲς πρακτικὲς τοῦ λαοῦ [βλ. Μ. Παϊδούσης, «Τὸ αἷμα στὶς δεισιδαίμονες συνήθειες καὶ τὴν δημῶδη ἰατρικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Λαογραφία* 29 (1974), σ. 249-290]. Ἡ μαγικὴ του χρῆση ἐδῶ εἶναι συναφῆς πρὸς τὶς ἀντιλήψεις αὐτές, πού προαναφέρθηκαν.

95. Στὴν παραδοσιακὴ μαγεία συχνὰ οἱ ἀνακαλούμενοι δαίμονες παρουσιάζονται μὲ τὴ μορφή σκύλου [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 35, 43], ἐνῶ ὡς μέγας πύρινος σκύλος ἐμφανίζεται κάποτε καὶ ὁ μέγας ἡγεμόνας τῆς Κόλασης Ἄριηλ [L. Weiser-Aall, «Hexe», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 3 (1930-1931), στ. 1846]. Ἡ ἀναφορὰ λοιπὸν τοῦ ζώου σὲ μαγικὲς συνταγὲς εἶναι ἀναμενόμενη στὸ ὅλο μαγικὸ σύστημα.

96. Ἡ νυφίτσα συχνὰ ἀναφέρεται σὲ ἐπωδὲς ἢ μαγικὲς - ἀποτρεπτικὲς πράξεις τῆς παραδοσιακῆς μας μαγείας [Ν. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις* 1. Ἀθῆναι 1904, σ. 183 κ.ἐξ. Δ. Λουκόπουλος, «Σύμμεικτα λαογραφικὰ ἐξ Αἰτωλίας», *Λαογραφία* 12 (1938), σ. 926], τόσο στὸν ἑλληνικὸ ὅσο καὶ σὲ ἄλλους λαοὺς [βλ. J. Schwebel, *Volks Glaube und Volksbrauch im Hannoverschen Wendland*. Köln – Graz 1960, σ. 138].

97. Μυαλὸ καὶ μεδούλι λύκου χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ γιαιτροσόφια [Κ. Δ.

Τσαγγαλᾶς, «Ένας ανέκδοτος...», *ὅ.π.*, σ. 246 ἀρ. 91 καὶ σ. 253-254 ἀρ. 116].

98. Κατὰ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὁ δαίμονας ἐμφανίζεται κάποτε καὶ ὡς ἀρκούδα [G. Roskoff, *Geschichte...*, *ὅ.π.*, σ. 319]. Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς πολλὰς ζωόμορφες παραστάσεις δαιμόνων, πού ὀφείλονται στὸ ὅτι ὁ λαὸς δαιμονοποιεῖ ὅσα ζῶα φοβόταν καὶ ἀντιλαμβάνονταν τὴν ἐνσάρκωση τῶν δαιμόνων μὲ τὴ μορφή τῶν ζώων πού τοῦ προξενοῦσαν ζημιές ἢ ἀπειλοῦσαν τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὁποῖα θεωροῦσε ὡς φοβερὰ καὶ ἀπαίσια. Ἔχουμε λοιπὸν ἐδῶ μία ἀκόμη οὐσιαστικὰ θηριόμορφη ἐκδοχὴ τῆς ἐμφάνισης τῶν δαιμόνων.

99. Αἷμα περιστεριοῦ ἢ τεμαχισμένα περιστέρια προσφέρονται κάποτε ὡς τροφή σὲ ἀνακαλούμενους δαίμονες [G. Roskoff, *Geschichte...*, *ὅ.π.*, σ. 323]. Ἀνάλογης σημασίας ἴσως εἶναι ἡ μαρτυρούμενη ἐδῶ χρῆση αἵματος περιστεριοῦ, μὲ σκοπὸ τὴν προσέλκυση δαιμόνων. Γιὰ τὴ μαγικὴ χρῆση τοῦ αἵματος βλ. παραπάνω, ἀρ. 94.

100. Οἱ δαίμονες ἐμφανίζονται συχνὰ ὡς ἀράπηδες, ὅπως οἱ δράκοι, τὰ στοιχειά, τὰ φαντάσματα, καὶ ἄλλες μορφές τοῦ ὑπερφυσικοῦ δαιμονικοῦ κόσμου, γιὰ νὰ ἔρθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀνθρώπους πού τοὺς καλοῦν [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὅ.π.*, σ. 584. Ὁ ἴδιος, *La catoptromancie grecque et ses dérivés*. Paris 1932, σ. 157. G. Roheim, *Spiegelzauber*. Leipzig – Wien 1919, σ. 112, 143-144, 169-172. G. F. Hartlaub, *Zauber des Spiegels. Geschichte und Bedeutung des Spiegels in der Kunst*. München 1951, σ. 24-25, 127]. Γενικότερα, ἡ δαιμονικὴ μορφή τοῦ ἀράπη ἀπαντᾷ σὲ ποικίλες ἐκδηλώσεις τῆς ἐθιμικῆς ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὲ ὑπερφυσικὴ καὶ χθόνια πάντοτε σημασία, ὅπως οἱ μεταμφιέσεις τοῦ Δωδεκαημέρου, πού συνήθως εἶναι θηριομορφικὲς ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἔχουν γονιμικὸ χαρακτήρα καὶ παριστάνουν χθόνιους δαίμονες, στενὰ συνδεδεμένους, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη, μὲ τὴν ἐπιδιωκόμενη βλάστηση τῆς γῆς καὶ τὴν ἐπερχόμενη ἀνθοφορία καὶ καρποφορία. Οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς ἐξηγοῦν καὶ τὴ σύνδεση τῆς μορφῆς τοῦ Ἀράπη μὲ χθόνιους δαίμονες καὶ δαιμονικὰ ὄντα [βλ. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, «Οἱ “ἀράπηδες” τῆς Νικήσιανης Παγγαίου», *Λαογραφία* 32 (1979-1981), σ. 215-226].

101. “Ἀγένητο χαρτί” εἶναι τὸ “παρθένον”, πού χρησιμοποιεῖται γιὰ πρώτη φορὰ σὲ κάποια μαγικὴ τελετὴ [A. Delatte, «Un nouveau...», *ὅ.π.*, σ. 298, 5], τὸ ἀναφερόμενο ἄλλοῦ καὶ ὡς “χαρτί τῆς τέχνης”. Πρόκειται καὶ ἐδῶ γιὰ τὴν γενικὴ ἀρχὴ τοῦ ὅτι τὰ χρησιμοποιούμενα στὴ μαγεία εἶδη πρέπει νὰ εἶναι πρὶν ἀχρησιμοποιήτα, γιὰ τὴν ὁποία ἔγινε ἐκτενέστερος λόγος καὶ παραπάνω.

102. Ἐδῶ περιγράφεται ἡ κατασκευὴ καὶ διακόσμηση ἐνὸς βωμοῦ, συνηθισμένου καὶ ἀπαραίτητου σὲ περιπτώσεις ἀνακαλήματος καὶ ἀγωγῆς δαιμόνων [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὅ.π.*, σ. 42, 122]. Ἐκεῖ τοποθετοῦνται οἱ προσφορὲς πρὸς τοὺς δαίμονες, πού δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἔδαφος [Fr. Pfister, «Kultus», *Real-Encyclopaedie* 11 (1922), στ. 2143].

103. Φροῦτα προσφέρονται συχνὰ στοὺς ἀνακαλούμενους δαίμονες ὡς θυσιαστικὴ προσφορὰ πού θὰ προσελκύσει τὴν παρουσία τους [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὅ.π.*, σ. 222 κ.ἐξ. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὅ.π.*, σ. 111].

104. Τὸ “μαχαίρι τῆς τέχνης” ἀναφέρεται σὲ διάφορες μαγικὲς συνταγὲς [A. Delatte, «Un nouveau...», *ὅ.π.*, σ. 298, 22 καὶ 297, 99]. Δίνονται μάλιστα κάποτε ἐκτενεῖς ὁδηγίες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ μαγικοῦ αὐτοῦ μαχαιριοῦ [A. Delatte,

Anecdota..., ὁ.π., σ. 12, 13 καὶ 406, 15. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 90]. Πρόκειται συνήθως γιὰ τὸ γνωστὸ ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ μαγεία “μαυρομάνικο” μαχαίρι, τοῦ ὁποῖου δηλαδὴ ἡ λαβὴ εἶναι κατασκευασμένη ἀπὸ μαῦρο κόκκαλο, καὶ στὸ ὁποῖο ἀποδίδεται ἰδιαίτερη μαγικὴ δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητα, ἀφοῦ ἡ κατασκευὴ του ἔχει μάλιστα ἀκολουθήσει συγκεκριμένες ὁδηγίες, κάποτε περίπλοκες· ἡ τήρηση τῶν ὁδηγιῶν αὐτῶν καὶ τὰ ξόρκια ποὺ ταυτοχρόνως ἀπαγγέλλονται θεωρεῖται ὅτι δίνουν στὸ μαχαίρι τὴν ἰδιαίτερη μαγικὴ του δύναμη, ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ δεσμεύει ἀκόμη καὶ τοὺς δαίμονες.

105. Παρόμοιες ἀρχαῖες μαγικὲς συνταγὲς εἶναι συχνὲς στοὺς ἐρωτικούς μαγικούς παπύρους [βλ. J. C. B. Petropoulos, «The erotic magical papyri», στὸ B. G. Mandilaras (ἐκδ.), *Proceedings of the 18th International Congress of Papyrology* 1. Athens 1988, σ. 215-222], ὅπου μάλιστα ἐκτενῶς περιγράφονται οἱ ἐπιπτώσεις τῶν μαγικῶν τελετῶν πάνω στὴν γυναίκα, τὴν ἀγάπη τῆς ὁποίας θέλει ὁ μάγος – ἢ ὁ πελάτης του – νὰ ἀποκτήσει [πρβλ. Ἰω. Πετρόπουλος, «Συμπτώματα ἔρωτος στοὺς ἐρωτικούς μαγικούς παπύρους», στὸ *Γλώσσα καὶ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 104-115 καὶ D. F. Moke, *Eroticism in the Greek magical papyri: selected studies*. University of Minnesota 1975, σ. 104-105]. Ἄλλωστε, παρόμοια “ἀγαπητικά” εἶναι γνωστὰ καὶ στὴν ἑλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία.

106. Διατάραξη τοῦ ὕπνου καὶ ἀποχὴ ἀπὸ φαγητὸ καὶ ποτὸ ἀναφέρεται ὡς σύμπτωμα ἔρωτος καὶ σὲ μαγικούς παπύρους [Ἰω. Πετρόπουλος, ὁ.π., σ. 111-112 καὶ 113-114. J. J. Winkler, *The constraints of desire*. New York – London 1990, σ. 91-93. J. Petropoulos, «Sappho the sorceress – another look at fr. 1 (LP)», *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 97 (1993), σ. 45-46], κάποτε μάλιστα μὲ τυπικὲς ἢ στερεότυπες ἐκφράσεις. Ἡ μαγικὴ πράξη ἀποσκοπεῖ στὴν ἀναστολὴ ἢ τὴν κατάπαυση τῶν ζωτικῶν λειτουργιῶν τῆς γυναίκας, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐμφάνιση ἔντονων σωματικῶν ἐπιπτώσεων, ὅπως αὐτὲς ποὺ περιγράφονται παραπάνω, ὥστε ἡ ποθούμενη γυναίκα νὰ ἀναγκαστεῖ νὰ ὑποκύψει στὶς ἐρωτικὲς ὀρέξεις τοῦ τελεστή τῆς μαγικῆς πράξης.

107. Τὸ κάψιμο, ἰδίως μάλιστα τῆς καρδιάς, ἀναφέρεται ἐπίσης ὡς σύμπτωμα στοὺς ἑλληνικούς μαγικούς παπύρους [Ἰω. Πετρόπουλος, ὁ.π., σ. 107-110. M. R. Lefkowitz, *Heroines and hysterics*. London 1981, σ. 62-68. D. F. Moke, ὁ.π., σ. 104-105], ἐνῶ ἡ ἐκφραση “καῦσις ψυχῆς” εἶναι κοινὴ σὲ ἀνάλογες περιπτώσεις τῆς ἀρχαίας γραμματείας [βλ. H. D. Betz (ἐκδ.), *The Greek magical papyri in translation including the demotic spells* 1. Chicago 1986, σ. 83 σημ. 315]. Οἱ πανάρχαιες αὐτὲς ἀπόψεις ἀπηχοῦνται καὶ στὴν παρούσα μαγικὴ συνταγή.

108. Ὁ μόσχος, ὁ κρόκος καὶ τὸ ροδόσταμο χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγὲς [A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 297, 313, 314] ὡς ὑλικά γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση καὶ ἐπιτέλεση τῆς μαγικῆς τελετουργίας. Παράλληλη εἶναι καὶ ἡ χρῆση τους ἐδῶ.

109. Οἱ ξενιτεμένοι ἀνακαλοῦνται συχνὰ στὰ ἑλληνικὰ μαγικά ἔθιμα [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 253], ἐνῶ ἐδῶ τὰ μάγια ἐνισχύονται ἀπὸ τὴν χρῆση τοῦ πουκάμισου, τὸ ὁποῖο καίγεται, ὥστε ἡ ἐνέργεια τῆς μαγικῆς τελετῆς νὰ εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητη. Οἱ ξενιτεμένοι, ὅπως καὶ οἱ νεκροί, θεωροῦνται ὡς κάτοχοι ἰδιαίτερης μαγικῆς καὶ μαντικῆς δύναμης, γι’ αὐτὸ καὶ ἀνακαλοῦνται στὴν

παρούσα μαγική συνταγή, ώστε να ενισχύσουν τόν μάγο για την επιτέλεση τῶν καθόντων του. Κατὰ τὴν λαϊκὴ μαγικὴ σκέψη ἡ τελετουργικὴ ἐπίκληση (ἀνακάλημα) κάποιου ὀδηγεῖ στὴν συμμετοχὴ του στὴν μαγικὴ τελετὴ καὶ στὴ συνακόλουθη ἐνίσχυσὴ της.

110. Ἐκκλησιαστικὰ κείμενα καὶ προσευχὲς χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς τελετουργίες [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 468 καὶ 51-52. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 140-141], δείχνοντας τὴ στενὴ σχέση μεταξὺ μαγείας καὶ θρησκείας, σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη. Γιὰ τὸν λαϊκὸ ἄνθρωπο θρησκεία καὶ μαγεία εἶναι διαφορετικὲς ἐκδοχὲς τῆς ἴδιας μορφῆς σχέσης φυσικοῦ καὶ ὑπερφυσικοῦ, δύο διαφορετικοὶ τρόποι γιὰ τὴν ἐπαφὴ ἀνθρώπων καὶ πνευμάτων ποὺ θεωρεῖται ὅτι περιστοιχίζουν τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἡ ὑπερφυσικὴ δύναμη γιὰ καλοποιοὺς ἢ κακοποιοὺς σκοποὺς ὧσων ἐμπλέκονται στίς μαγικὲς τελετουργίες. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἐπίκληση ἁγίων ἢ ἱερῶν προσώπων [πρβλ. G. F. Abbot, *Macedonian Folklore*. Chicago 1969, σ. 50 καὶ Ν. Γ. Πολίτης, «Μαγικαὶ τελεταί...», ὅ.π., σ. 15-16], ποὺ εἶναι συχνὴ στίς ἑλληνικὲς μαγικὲς ἐπωδές.

111. Ἡ ἀποχὴ ἀπὸ συγκεκριμένους τροφὲς ἀναφέρεται συχνὰ ὡς προϋπόθεση καθαρότητος τοῦ μάγου, ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ τὸ ἀντικειμενικὸ ἀποτέλεσμα τῆς μαγικῆς τελετουργίας [Th. Hopfner, ὅ.π. 1, σ. 236-238. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 217]. Ἡ ἴδια ἀποψη καὶ πρακτικὴ ἀπηχεῖται καὶ ἐδῶ. Μέσω τῆς νηστείας ἀποφεύγεται ἡ εἴσοδος τῶν δαιμόνων στὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἰσχυροποίησις τοῦ ἀτόμου, ποὺ τὸ κάνει ἀπρόσβλητο ἀπὸ κάθε εἶδους κινδύνους [P. R. Arbesmann, «Das Fasten bei den Griechen und Römern», *Religionsgeschichtliche Versuche und Vorarbeiten* 21.1 (1929), σ. 19. Fr. Pfister, «Askese», *Die Religion in Geschichte und Gegenwart* 2:1 (1927) στ. 573]. Ἔτσι, ἡ νηστεία παίρνει τὸν χαρακτήρα ἀποτρόπαιου, ἀφοῦ κρατᾶ μακριὰ τίς δυνάμεις τοῦ κακοῦ [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 68].

112. Σὲ πολλὰ ἀνάλογα μαγικὲς συνταγὲς δίνεται μεγάλη προσοχὴ στὴν ἀπαγόρευση ἐπαφῶν ἀνάμεσα στὸν μάγο καὶ τὰ ἀνακαλούμενα πνεύματα, οἱ ὁποῖες, ἂν συντελεστοῦν, πιστεύεται ὅτι θὰ ἀποβοῦν μοιραῖες γιὰ τὸν μάγο [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 86]. Ἡ σωματικὴ αὐτὴ ἐπαφὴ πρέπει νὰ ἀποφευχθεῖ, γι' αὐτὸ ἄλλωστε χαράζεται καὶ ὁ μαγικὸς κύκλος, ποὺ προστατεύει τὸν μάγο ἀπὸ τὰ πνεύματα ποὺ συναθροίζονται γύρω του, μὲ τὰ πολλὰ μαγικὰ - προφυλακτικὰ σύμβολα καὶ σχέδιά του, ὅπως περιγράφονται ἐκτενῶς στίς ὀδηγίες γιὰ τὴν κατασκευὴ τέτοιων κύκλων, ποὺ περιέχονται στὸ χειρόγραφο μας. Γενικότερα, κατὰ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη, ἡ ἐπαφὴ ἀνάμεσα στὸν κόσμον τῶν πνευμάτων καὶ στὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων μπορεῖ νὰ εἶναι ἰδιαίτερος ἐπικίνδυνος γιὰ τοὺς δευτέρους, ἂν δὲν τηρηθοῦν συγκεκριμένοι τελετουργικοὶ ὅροι καὶ κανόνες, ὅπως αὐτοὶ ποὺ παρέχονται στίς διάφορες μαγικὲς συνταγές.

113. Ὅρος γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς μαγικῆς πράξης, σὲ διάφορες συνταγές, εἶναι ἡ καθαρὸτητα τῶν ἐνδυμάτων τοῦ μάγου [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 413, 590. Th. Hopfner, ὅ.π., σ. 238. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 217], ἀφοῦ ἡ ἔλλειψη καθαρότητος θεωρεῖται ἀντιπαθὴς στίς ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, χωρὶς τίς ὁποῖες ἡ μαγικὴ τελετουργία δὲν μπορεῖ νὰ ὀλοκληρωθεῖ.

114. Πρόκειται για “ἀνακάλημα” νεκροῦ, με σκοπὸ τὴν ἀποκάλυψη ἀπ’ αὐτὸν τοῦ τόπου ὅπου εἶναι θαμμένος ὁ θησαυρὸς καὶ τοῦ τρόπου γιὰ τὴν εὑρεσὴ του. Ἔχουμε λοιπὸν μία συνταγὴ *νεκροαγωγῆς* [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 112-114], γι’ αὐτὸ καὶ ἡ μαρτυρούμενη χρῆση χῶματος ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ νεκροῦ συμβολίζει τὴν ἐπιδιωκόμενη χρῆση τῆς μαγικῆς δύνάμης ὁλόκληρης τῆς γῆς, τὴν ὁποία τὸ χῶμα συμβολίζει καὶ ἀντιπροσωπεύει. Ἐς σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι στὸν ἑλληνικὸ λαὸ ὑπάρχουν πολλές παραδόσεις γιὰ θησαυροὺς ποὺ εἶναι κρυμμένοι στὴ γῆ καὶ φρουροῦνται ἀπὸ στοιχεῖα καὶ ἄλλα συναφῆ ὑπερφυσικὰ ὄντα [Ν. Πολίτης, *Παραδόσεις...*, ὁ.π. 1, σ. 229-249. Γ. Ἄ. Μέγας, «Παραδόσεις περὶ θησαυρῶν», *Λαογραφία* 4 (1913-1914), σ. 29 κ.έξ. Στ. Ἡμελλος, «Ἡ δαιμονοποιήσις τῶν Σαρακηνῶν ἐν Κρήτῃ», *Λαογραφικὰ 1. Δημῶδεις παραδόσεις*. Ἀθήνα 1988, σ. 106], ἐνῶ συχνὰ ἀναφέρονται διάφοροι τρόποι γιὰ τὴν εὑρεση τῶν θησαυρῶν αὐτῶν.

115. Ξύλο καρυδιᾶς χρησιμοποιεῖται στὴν παραδοσιακὴ μαγεία γιὰ τὴ χάραξη καὶ τὸ σχηματισμὸ τοῦ μαγικοῦ κύκλου [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 41, 87], ἐνῶ ὁ ἴσκιος τῆς καρυδιᾶς θεωρεῖται ἀμέσως συνδεδεμένος μετὰ τὰ δαιμονικὰ ὄντα, γι’ αὐτὸ καὶ ἰδιαίτερος ἐπιβλαβὴς γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ κοιμηθεῖ κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο αὐτὸ [πρβλ. Ἄνδρ. Ρουσούνιδης, *Δένδρα στὴν ἑλληνικὴ λαογραφία μετὰ εἰδικὴ ἀναφορὰ στὴν Κύπρο 1*. Λευκωσία 1988, σ. 111]. Τέλος, φύλλα καρυδιᾶς χρησιμοποιοῦνται στὴν παραδοσιακὴ μαντικὴ πράξη διαφόρων ἑλληνικῶν περιοχῶν [πρβλ. Καλλ. Παπαθανάση-Μουσιοπούλου, *Λαογραφικὰ Θράκης 1*. Ἀθήνα 1979, σ. 37]. Ἀπ’ αὐτὰ φαίνεται ὁ ἰδιαίτερος μαγικὸς χαρακτήρας ποὺ ἔχει τὸ φυτὸ στὴν ἑλληνικὴ παράδοση.

116. Εἰδικὴ στολὴ, συνήθως λευκὸ πουκάμισο, μνημονεύεται συχνὰ καὶ στὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ μαγεία [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 80].

117. Γιὰ τὰ καπνίσματα αὐτὰ ἔχουμε παρόμοιες πληροφορίες καὶ ἀπὸ ἄλλες παρόμοιες μαγικὲς συνταγές [A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 302, 17 (νάρδου σπίγος), σ. 302, 11 (λίβανος), σ. 302, 16 (στύρακας)].

118. Κουδούνια χρησιμοποιοῦνται καὶ ὡς ἀποτροπιαστικὰ μέσα ἐκδίωξης δαιμονικῶν πνευμάτων [Ern. Emsheimer, «Zur Ideologie der lappischen Zaubertrommel», *Ethnos* 9 (1944), σ. 145. Er. Seemann, «Trommel», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 8 (1936-1937), στ. 1167], ἀλλὰ καὶ ὡς μέσα δελεασμοῦ γιὰ τὴν κλήση δαιμόνων [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 25, 418. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 132-133]. Ἡ δευτέρη αὐτῆ λειτουργικότητα τῶν κουδουνιῶν ὑπονοεῖται ἐδῶ. Παρόμοια εἶναι ἡ χρῆση τῶν κουδουνιῶν στὰ κάθε εἶδους λαϊκὰ δρώμενα καὶ στὶς μεταμφιέσεις, ἰδίως σ’ αὐτὲς τοῦ Δωδεκαημέρου, μετὰ τὴ γονιμικὴ λειτουργικότητά τους· ὁ θόρυβος τῶν κουδουνιῶν ἀποτελεῖ μέσο ἀγωγῆς (προσέλκυσης ἢ ἀποτροπῆς) τῶν δαιμόνων, ἀφοῦ γενικότερα ὁ θόρυβος ἔχει αὐτὸν τὸν ρόλο στὶς δεισιδαίμονες καὶ μαγικὲς ἀντιλήψεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, κάτι ποὺ ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἀναφορὰ τῶν κουδουνιῶν ἐδῶ.

119. Στὸς “ὄρκισμοὺς” ποὺ ἀκολουθοῦν καλοῦνται ὀνομαστικὰ πλῆθος δαιμονικὰ ὄντα, ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα, μετὰ σκοπὸ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς μαγικοὺς σχεδιασμοὺς τοῦ μάγου. Σύμφωνα μετὰ πάγια λαϊκὴ ἀντίληψη, οἱ δαίμονες ὑπακούουν ὅταν τοὺς καλοῦν μετὰ τὸ ὄνομά τους [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 145.

Egon von Petersdorff, *Daemonologie* 2. München 1957, σ. 175]. Ἡ ἐπίκληση τῶν ὀνομάτων αὐτῶν δίνει στὸ μάγο τὴ δυνατότητα νὰ ἐξαναγκάσει τοὺς ἀντίστοιχους δαίμονες, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ σχέδιά του [G. Salzberger, *Die Salomosage...*, ὁ.π., σ. 95. C. Clemen, *Die Reste der primitiven Religion imältesten Christentum*. Giessen 1916, σ. 22. A. Abt, *Die Apologie...*, ὁ.π., σ. 119. G. Weicker, «Geisterbeschwörung im Altertum», *Wiener Blätter für die Freunde der Antike* 3 (1926), σ. 108. Schusser, «Beschwörung, beschwören», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 1 (1927), στ. 1118] σύμφωνα μὲ μία πρακτικὴ ποὺ μαρτυρεῖται καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη (*Μάρκος*, 5, 9).

120. Γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴν ἐπιζήμια ἐπαφὴ μὲ τοὺς δαίμονες, ὁ μάγος δὲν πρέπει οὔτε κἂν πίσω νὰ δεῖ, γιὰ τὸ τότε ἴσως δεσμευθεῖ αὐτὸς μέσῳ τοῦ βλέμματος, καὶ κακοπάθει. Γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τέτοιων ἐπιπτώσεων, σὲ διάφορες μαγικὲς συνταγὲς οἱ δαίμονες ἀπολύονται μὲ τελετουργικὸ τρόπο [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 36. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 173-175], ποὺ περιέχει καὶ εὐγενικὴ εὐχαρίστησή τους, ὅπως ἀναφέρεται καὶ ἐδῶ.

121. Πηγάδι ἀνήλιαγο χρησιμοποιεῖται καὶ σὲ ὑδρομαντικὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 213], σύμφωνα μὲ τὴν παλιὰ λαϊκὴ ἀντίληψη ὅτι τὸ φῶς δὲν εἶναι ἀρεστὸ στοὺς δαίμονες [Th. Hopfner, ὁ.π. 1, σ. 226], ποὺ φαίνεται ὅτι ἐνυπάρχει καὶ σὲ ὅσα ἀναγράφονται ἐδῶ. Ἄλλωστε, τὸ πηγάδι καθὼς μπαίνει βαθιὰ μέσα στὴ γῆ ἀνέκαθεν θεωρήθηκε ὡς διάυλος ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς χθόνιους δαίμονες, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν συνήθως τὸν ρόλο τῆς ἐνίσχυσης τοῦ μάγου καὶ τῆς μαγικῆς τελετουργίας, μὲ τὴν ἰδιαίτερη μαγικὴ δύναμη ποὺ θεωρεῖται ὅτι ἔχουν. Ἄν μάλιστα τὸ συγκεκριμένο πηγάδι δὲν τὸ βλέπει ὁ ἥλιος, ἢ χθόνια σημασία του ἐνισχύεται καὶ μαζὶ πληθαίνει, κατὰ τὶς λαϊκὲς ἀντιλήψεις πάντοτε, καὶ ἡ μαγικὴ ἀποτελεσματικότητά του.

122. Οἱ δαίμονες ποὺ ἀναφέρονται ἐδῶ παριστάνονται συνήθως μὲ φρικιαστικὸ τρόπο, ὡς τέρατα, μὲ θηριώδη μορφή [Κ. Seligmann, ὁ.π., σ. 184 καὶ σ. 29].

123. Ἡ εὐγενικὴ ἀπόλυση τῶν δαιμόνων, ὅπως προαναφέρθηκε, μαρτυρεῖται σὲ μεσαιωνικὲς μαγικὲς πραγματεῖες καὶ σὲ μεταβυζαντινὲς μαγικὲς συνταγὲς [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 173], καθὼς φαίνεται ὅτι ἀποτελοῦσε μᾶλλον κοινὸ τόπο, ὡς ἓνα εἶδος ἐξευμενισμοῦ τῶν δαιμονικῶν ὄντων, γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν καὶ σὲ ἀνάλογη μελλοντικὴ κλήση τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μὴ βλάψουν τοὺς μάγους, κατὰ τὴν ἀναχώρησή τους.

124. Ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σὲ περιπτώσεις θαυματουργικῶν θεραπειῶν μαρτυρεῖται ἤδη ἀπὸ τὰ πρῶτα χριστιανικὰ χρόνια, καὶ σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις εἶναι αὐτὴ ποὺ ξεχωρίζει τοὺς ἀποστόλους ἀπὸ τοὺς μάγους τῆς ἐποχῆς [βλ. Δ. Ἰ. Κυρτάτας, «Τὸ πρόβλημα τῆς μαγείας στὸν κόσμον τῶν πρῶτων χριστιανῶν», στὸ *Γλώσσα καὶ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 120-122. Πρὸβλ. S. R. Garrett, «Light on a dark Subject and vice versa: Magic and Magicians in the New Testament», στὸ J. Neusner κ.ἄλλ. (ἐκδ.), *Religion, Science and Magic in Concert and Conflict*. New York – Oxford 1989, σ. 142-165]. Ἄλλωστε, ὄχι μόνο ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶχε κατηγορηθεῖ στὴν ἐποχὴ του ὡς μάγος [βλ. H. C. Kee, «Magic and Messiah», στὸ J. Neusner κ.ἄλλ., ὁ.π., σ. 136-140 καὶ C. H. Kraeling, «Was Jesus accused of Necromancy?», *Journal of Biblical Literature* 59 (1940), σ. 147-157], ἀλλὰ καὶ οἱ ἀναφορὲς σὲ μάγους στὴν Καινὴ

Διαθήκη είναι πολλές, και ένιστε διαφωτιστικές [πρβλ. D. E. Aune, «Magic in Early Christianity», στο H. Temporini – W. Haase (έκδ.), *Aufstieg und Niedergang der römischen Welt* 2. Berlin – New York 1980, σ. 1523-1557 και S. Benko, «Magic and Early Christianity», στο *Pagan Rome and the Early Christians*. London 1985, σ. 103-139]. Στην παράδοση αυτή εντάσσονται και οί αναφορές τῆς παρούσας μαγικῆς συνταγῆς σέ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, πού ἀποτελοῦν σημαντικούς σταθμούς τοῦ ἐτήσιου ἑορτολογικοῦ κύκλου.

125. Ὅπως καί παραπάνω ἀναφέρθηκε, σέ μαγικές τελετές συχνά χρησιμοποιοῦνται χριστιανικές προσευχές, οί ὁποῖες, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη, ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστο τμῆμα τῆς μαγικῆς πράξης [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 165]. Μάλιστα, τὸ «Πάτερ Ἡμῶν» κατέχει τὴν πρώτη θέση ἀνάμεσα στίς προσευχές αὐτές, τόσο στὸν ἑλληνικό, ὅσο καί σέ ἄλλους λαοὺς [πρβλ. Fr. Boehm, «Hydromantie», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 4 (1931-1932), σ. 561].

126. Οἱ μαγικές ἐπωδοὶ πού παρατίθενται ἐδῶ ἔχουν, σέ λέξεις ἢ ἐκφράσεις, κοινὰ στοιχεῖα μὲ πολλές προσευχές ἢ ψαλμούς, πού χρησιμοποιοῦνται καί στὴν χριστιανικὴ λατρεία. Θυμίζω ἐδῶ ὅτι οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στίς μαγικές φόρμουλες καί τίς προσευχές ἔχουν ἤδη ἐπισημανθεῖ καί μελετηθεῖ στὴ σχετικὴ βιβλιογραφία μὲ τὴ μορφή φράσεων ἀπὸ προσευχές καί ἐκκλησιαστικά κείμενα πού ἔχουν ἐνσωματωθεῖ σέ μαγικές φόρμουλες ἢ χρησιμοποιοῦνται σέ ξόρκια καί ἐπωδές [πρβλ. F. Graf, «Prayer in Magical and Religious Ritual», στο C. A. Faraone – D. Obbink (έκδ.), *Magika Hiera. Ancient Magic and Religion*. New York – Oxford 1991, σ. 188-213. Δ. Ἰ. Κυρτάτας, «Τὸ πρόβλημα...», ὅ.π., σ. 125. P. Brown, «Sorcery, Demons and the Rise of Christianity: From Late Antiquity into the Middle Ages», στο *Religion and Society in the Age of Saint Augustin*. London 1972, σ. 119-146].

127. Οἱ ἄγγελοι, ὅπως καί οἱ δαίμονες, θεωροῦνται προικισμένοι μὲ μαγικά καί μαντικά χαρίσματα, γι' αὐτὸ καί ὁ μάγος τοὺς ἐπικαλεῖται ἐδῶ, ὥστε νὰ τὸν βοηθήσουν [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Μία ἀνέκδοτη συνταγή...», ὅ.π., σ. 134. A. Backhaus, «Ohnmacht und Macht...», ὅ.π., σ. 22]. Κάποτε μάλιστα ἀναφέρεται ὅτι εἶναι οἱ ἄγγελοι πού ἀνακοινώνουν τίς θεῖες ἀποφάσεις στοὺς δαίμονες, ὥστε ἐκεῖνοι νὰ φαίνονται ὅτι ἔχουν τὸ μαντικὸ χάρισμα στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων [C. Ch. McCown, *The Testament of Solomon*. Leipzig 1922, σ. 62. G. Salzberger, *Die Salomosage...*, ὅ.π., σ. 74, 94. C. D. G. Müller, «Geister...», ὅ.π., σ. 770. R. Götz (έκδ. G. Schwaiger), «Der Dämonenpakt bei Augustinus, Teufelsglaube und Hexenprozesse», *Beck'sche Reihe* 337 (1987), σ. 74-80]. Στίς ἀντιλήψεις αὐτές στηρίζεται καί ἡ ἐπίκληση τῶν ἀγγέλων ἐδῶ.

128. Παρόμοια μαγικά εἰσαγωγικά ἐγχειρίδια, μὲ ἐκτενεῖς μάλιστα περιγραφές καί διαπραγματεύσεις, ὑπάρχουν συχνά σέ χειρόγραφα, ἢ ἔχουν πάρεϊ καί ἐντυπη μορφή, ἰδίως στὴν Δυτικὴ καί Κεντρικὴ Εὐρώπη [πρβλ. P. Zambelli, «Il problema della Magia Naturale nel Rinascimento», *Rivista Critica di Storia della Filosofia* 28 (1973), σ. 272-274, μὲ τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία]. Ἄλλὰ καί στὴν Ἀνατολή ὑπάρχουν παρόμοια ἐγχειρίδια, ἀραβικῆς, περσικῆς καί ὀθωμανικῆς προέλευσης, τμήματα τῶν ὁποίων ἔχουν περάσει σέ ὀρισμένα σημεῖα τοῦ χειρογράφου μας. Ἄλλωστε, ὅπως γράψαμε καί στὴν εἰσαγωγή, ἀντίστοιχες συλλογές μαγικῶν κειμένων ἔχουμε ἤδη στὴν ὕστερη ἀρχαιότητα, μερικὲς ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔχουν συγκεντρωθεῖ στοὺς σωζόμενους μαγικοὺς παπύρους. Π'

αὐτὸ καὶ ἡ παράδοση αὐτῶν τῶν μαγικῶν ἐγχειριδίων εἶναι παλιὰ καὶ πλούσια.

129. Πὰ τὴ χάραξη, τὴ λειτουργικότητα καὶ τὴ μαγικὴ δύναμη τῶν κύκλων, ποὺ προστάτευαν τὸν μάγο ἀπὸ κακοποιῆς ἐπιδράσεις τῶν πνευμάτων ποὺ καλοῦσε, ἀρκετὰ ἤδη ἔχουν γραφεῖ σὲ προηγούμενα σχόλια. Στὶς σολομωνικὲς συνήθως ἀποκαλεῖται «κύκλος τῆς τέχνης» [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 21-23]. Ἀνάλογες περιγραφὲς μὲ αὐτὴν ποὺ ὑπάρχει ἐδῶ ἀπαντοῦν σὲ εὐρωπαϊκὴ πραγματεία γιὰ τὸν “ἅγιος κύκλος” (der heiligen Kreis), ποὺ ὁ μάγος τὸν καθαγιάζει στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ πρὶν μπεῖ μέσα, ὅπως ἀκριβῶς ἐδῶ τὸν ἐνισχύει μαγικὰ μὲ τὴν ἀναγραφὴ ὀνομάτων προστατῶν ἀγγέλων [J. Scheible (ἔκδ.), *Das Kloster. Weltlich und geistlich. Meist aus der älteren Volks-Wunder, Curiositäten-, und vorzugsweise Komischen Literatur* 5. Stuttgart 1847, σ. 1062 κ.ἑξ. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 84-85]. Οἱ ὁδηγίαι ποὺ δίνονται ἐδῶ ἀκολουθοῦν μᾶλλον τὴν χειρόγραφη μαγικὴ παράδοση, παρὰ τὴν παράδοση τῆς λαϊκῆς - παραδοσιακῆς μαγείας, ὅπου συνήθως οἱ μαγικοὶ κύκλοι χαράζονται χωρὶς ἰδιαίτερες τελετουργικὲς λεπτομέρειες.

130. Ἡ πεντάλφα ἀποτελεῖ ἀποτρόπαιο καὶ μαγικὸ σχῆμα μὲ εὐρύτατη χρῆση σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ τελετὲς [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 30, 34, 41, 98, 100, 101, 175, 187 καὶ σ. 100 γιὰ τὸ πεντάγραμμο]. Σὲ πολλὰς πράξεις παραδοσιακῆς μαγείας μέσα στὸν προστατευτικὸ μαγικὸ κύκλο, ἢ ἔξω ἀπ’ αὐτόν, ὁ μάγος χαράζει πεντάλφες, ὡς προστατευτικὸ μέσο τοῦ ἴδιου [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 164], ἀφοῦ τὸ σχῆμα αὐτὸ εἶχε μαγικὴ σημασία ἤδη ἀπὸ τὴν ὑστερὴ ἀρχαιότητα [Th. Hopfner, «Χαρακτήρες», *Real-Encyclopaedie Suppl.* 4 (1924), στ. 1183], τὴν ὁποία διατήρησε καὶ σὲ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ μεσαίωνα, σύμφωνα μὲ τὸ ποικίλο σχετικὸ ὑλικὸ τῶν διαφόρων πηγῶν [G. Salzberger, *Die Salomosage...*, *ὁ.π.*, σ. 95. G. C. Horst, *Zauberbibliothek...*, *ὁ.π.* 2. Mainz 1822, σ. 80. Ν. Γ. Πολίτης, «Ἐπιστολὴ περὶ πεντάλφας», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3. Ἀθῆναι 1931, σ. 179-183]. Ἡ πεντάλφα εἶναι γνωστὴ καὶ ὡς πεντάγραμμο, vilinska poga (Κροατία) καὶ μὲ ἄλλες κατὰ τόπους ὀνομασίες [βλ. Vl. Bazala, «Über das Pentagramm in Kroatien», *Antaios* 1 (1960), σ. 344-355 καὶ H. Biedermann, *Handlexikon...*, *ὁ.π.* 2, σ. 340], ἔχει ὅμως σταθερὴ παρουσία σὲ μαγικὰ ἔθιμα καὶ τελετουργίες διαφόρων λαῶν καὶ περιοχῶν.

131. Οἱ σταυροὶ χαράζονται μέσα στὸν μαγικὸ κύκλο, μαζὶ μὲ τὶς πεντάλφες, ὡς ἀποτροπαϊκὰ καὶ φυλακτικὰ τοῦ μάγου σύμβολα [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 34, 41, 98, 101, 187]. Ὁ σταυρός, ὅπως εἶναι γνωστό, θεωρεῖται γιὰ τὸν χριστιανισμὸ ἀποτρόπαιο τῶν δαιμόνων [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 166-167] καὶ φυλακτικὸ τῶν χριστιανῶν ἀπέναντι σὲ κάθε κακὸ [C. D. G. Müller, «Geister», *ὁ.π.*, στ. 786 καὶ Jacoby, «Kreuz», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 5 (1932-1933), στ. 478]. Πὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς χρησιμοποιοῦνται οἱ σταυροὶ καὶ ἐδῶ.

132. Ἡ ἐκλογή τῆς σωστῆς καὶ κατάλληλης ὥρας γιὰ τὴν ἐπιτέλεση μίας μαγικῆς τελετουργίας ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν μαγικῶν πράξεων στὴ «θεουργία», τὴν μαγεία δηλαδὴ μὲ τὴ βοήθεια καλῶν πνευμάτων καὶ ἀγγέλων, τὴ γνωστὴ καὶ ὡς «λευκὴ μαγεία» [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 15. Ὁ ἴδιος, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 131-132 καὶ 136-137 σημ. 34-44]. Π’ αὐτὸ καὶ ἀνάλογες ὁδηγίαι δίνονται συχνὰ σὲ σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 460 καὶ 601] καὶ ἀφοροῦν τὴν τέλεση μαγικῶν καὶ μαντικῶν πράξεων [Th. Hopfner, *ὁ.π.* 1, σ. 232].

Πρόκειται για αντιλήψεις γνωστές τόσο στον έλληνικό, όσο και σε άλλους λαούς. Το ίδιο ισχύει και για τις ώρες της νύχτας, αφού γενικά θεωρείται ότι το φως της ημέρας δεν είναι ευνοϊκό για την μαγεία, σε αντίθεση με το σκοτάδι [S. Eitrem, *Orakel und Mysterien am Ausgang der Antike*. Zürich 1947, σ. 18].

133. Τα όνόματα των πνευμάτων που ακολουθούν δείχνουν τις αντιλήψεις για τις εποχές και τις ώρες που είναι κατάλληλες για το ανάκλημα κάθε πνεύματος, ώστε να ενισχυθεί ή δύναμη της κάθε μαγικής πράξης, όπως και παραπάνω αναφέρθηκε. Είναι άλλωστε παλαιά και πάγια ή άποψη ότι κάθε μαγική πράξη για να επιτύχει πρέπει να εκμεταλλευθεί την ώρα και το πνεύμα που υπερισχύει και κυριεύει την ώρα εκείνη. Έτσι, στα κάθε είδους μαγικά έγχειρίδια συναντούμε πολλές ανάλογες συνταγές και συσχετίσεις, προς υποβοήθηση των μάγων, που μπορούσαν να επιτύχουν μόνο όταν γνώριζαν ποιά ώρα και με επίκληση ποιού πνεύματος θα ολοκλήρωναν την τελετή τους.

134. Ο καθαγιασμός του κύκλου μαρτυρείται σε διάφορες μαγικές πράξεις και τελετές [βλ. J. Faust, *Magia naturalis. Sämtliche magische Werke*. Wiesbaden 1985², σ. 108 κ.έξ.], κατά τις οποίες με ειδικές ευχές ο κύκλος εξορκίζεται [J. Faust, *ό.π.*, σ. 413], όπως συμβαίνει και εδώ. Η χρήση άγιασμού είναι κοινή σε διάφορες μαγικές και άποτρεπτικές τελετές, τόσο του έλληνικού, όσο και άλλων λαών [βλ. Ad. Franz, *Die Kirchlichen...*, *ό.π.*, σ. 226 κ.έξ. H. Pfannenschmid, *Das Weihwasser...*, *ό.π.*, σ. 173] και μās δείχνει, για μία άκόμη φορά, τη στενή σχέση μαγείας και θρησκείας στη λαϊκή συνείδηση, λόγω της οποίας χριστιανικά σύμβολα και κληρικοί χρησιμοποιούνται και συμμετέχουν συχνά σε μαγικές τελετές.

135. Για τα θυμιάματα και τον ρόλο τους στις μαγικές τελετές, ως επιθύματα αλλά και ως άποτροπαϊκά στοιχεία, έχει γίνει λόγος προηγουμένως. Άς σημειωθεί εδώ ότι έξαγιασμός και καθοσίωση του θυμιάματος μαρτυρείται σε διάφορες σολομωνικές [A. Delatte, *Anecdota...*, *ό.π.*, σ. 49, 8], αφού ο ιερέας προσφέρει θυμιάμα για να τιμήσει τον Θεό, ενώ ο μάγος το προσφέρει για να προσελκύσει τις δαιμονικές δυνάμεις [Κ. Δ. Τσαγγαλās, *Το ανάκλημα...*, *ό.π.*, σ. 223 και Ang. M. Kropp, *Ausgewählte Koptische Zaubertexte 3*. Bruxelles 1930, σ. 155]. Άλλωστε, και ο ιερέας εύλογεί το θυμιάμα πριν θυμιάσει, στις λειτουργίες και στις ακολουθίες της χριστιανικής Έκκλησίας.

136. Τα χρησιμοποιούμενα αντικείμενα πρέπει να είναι καινούργια και άμεταχειρίστα, σύμφωνα με έναν όρο γνωστό από διάφορες μαγικές συνταγές [A. Delatte, *Anecdota...*, *ό.π.*, σ. 18 και A. Vassiliev, *ό.π.*, σ. 342]. Πρόκειται για άπόρροια του όρου της καθαρότητας, ο οποίος γενικά ισχύει στη μαγεία [Κ. Δ. Τσαγγαλās, *Το ανάκλημα...*, *ό.π.*, σ. 217].

137. Η χρήση ιερατικής στολής σε μαγικές πράξεις άποτελεί συνέχεια των σχέσεων μαγείας και επίσημης θρησκείας, για τις οποίες έγινε λόγος παραπάνω. Άς σημειωθεί ότι ανάλογες χρήσεις υπάρχουν συχνά σε μαγικές πράξεις των βυζαντινών χρόνων [πρβλ., για το θέμα γενικότερα, Σπ. Τρωϊάνος, «Η μαγεία στα βυζαντινά νομικά κείμενα», *Πρακτικά Α΄ Διεθνούς Συμποσίου «Η καθημερινή ζωή στο Βυζάντιο. Τομές και συνέχειες στην έλληνιστική και ρωμαϊκή παράδοση»*. Άθήνα 1989, σ. 549-572. Ο ίδιος, «Η θέση των μάγων στη βυζαντινή κοινωνία», στο Χρ. Μαλτέ-

ζου (ἐπιμ.), *Οἱ περιθωριακοὶ στὸ Βυζάντιο*. Ἀθήνα 1993, σ. 271-295].

138. Ἡ στολή ἀπὸ λινὸ ὕφασμα ἦταν ἀπαραίτητο ἐφόδιο καὶ γιὰ τοὺς αἰγύπτιους ἱερεῖς, καὶ τὴν φοροῦσαν ὅταν ἱερουργοῦσαν [Th. Hopfner, *ὁ.π.* 1, σ. 239. Th. Wächter, *Reinheitsvorschriften...*, *ὁ.π.*, σ. 20]. Τὴν ὁδηγία αὐτὴ ἀκολουθοῦν συχνὰ καὶ οἱ μάγοι [Agrippa von Nettesheim, *ὁ.π.* 4, σ. 119], ὅπως φαίνεται ἀπὸ διάφορες σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 32, 425] ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀνάλογες πράξεις τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 73-74].

139. Τὸ ξίφος, ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἦταν ἀποτρόπαιο καὶ φυλακτήριο σύμβολο [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 87-88], ἀφοῦ ἦταν κατασκευασμένο ἀπὸ σίδηρο, ποὺ ἀσκοῦσε ἀποτρεπτικὴ δύναμη στὰ βλαπτικὰ πνεύματα. Τὸ γνωστὸ μας «μαυρομάνικο μαχαίρι» τῆς μαγείας πιθανότατα ἔλκει τὴν καταγωγή του ἀπὸ τὸ παλαιὸ αὐτὸ μαγικὸ ξίφος [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, *ὁ.π.*, σ. 136-164, καὶ Haberlandt, «Messer», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 6 (1934-1935), σ. 189]. Σύμφωνα μὲ γνωστὴ λαϊκὴ ἀντίληψη οἱ νεκροὶ καὶ οἱ δαίμονες φοβοῦνται τὸ ξίφος, τὸ μαχαίρι καὶ γενικότερα τὸ σίδηρο [πρβλ. Ν. Γ. Πολίτης, «Ἐν κεφάλαιον νομοκάνονος περὶ γοητειῶν, μαντειῶν καὶ δεισιδαμονιῶν», *Λαογραφία* 3 (1911), σ. 387], γι' αὐτὸ καὶ ὁ μάγος τὸ χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ προφυλαχθεῖ ἔναντι τῶν δαιμονικῶν ὄντων ποὺ καλεῖ, γιὰ νὰ συνεργήσουν στὶς πράξεις του [βλ. καὶ Ἄννα Παπαμιχαήλ, «Χρῆσις τῶν μετάλλων εἰς μαγικὰς καὶ ἄλλας ἐνεργείας εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ λαοῦ», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 15-16 (1962-1963), σ. 64-66].

140. Ἡ λειτουργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἦταν ἀπόκρυφη λειτουργία, ποὺ τὴν χρησιμοποιοῦσαν στὴν μαγεία, καὶ τὴν ὁποία ἀρνοῦνταν μὲν νὰ διαβάσουν πολλοὶ ἱερεῖς, διάβαζαν ὁμως μερικοὶ μοναχοὶ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, *ὁ.π.*, σ. 160 καὶ σημ. 86. Ad. Wuttke, *Der deutsche Volksaberglaube der Gegenwart*. Berlin 1900³, σ. 484]. Ἰδιαίτερα οἱ καπουτσίνοι μοναχοὶ εἶχαν τὴ φήμη ὅτι ἀσκοῦσαν αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὴ μαγεία [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 45]. Ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα εἶδος ἀπομίμησης τῆς χριστιανικῆς λειτουργίας, μὲ πολλὰ ἀντίστροφα στοιχεῖα, ποὺ ἀκριβῶς λόγῳ αὐτῆς τῆς ἀντιστροφῆς θεωρεῖται ὅτι ἀπευθύνεται στὸν ἀντίστροφο τοῦ θεϊκοῦ, στὸν δαιμονικὸ κόσμο. Παρόμοια ἄλλωστε ἀντεστραμμένα θρησκευτικὰ στοιχεῖα ἀπαντοῦν συχνὰ σὲ δαιμονικὲς ἐπωδὲς καὶ τελετές, στὸ πλαίσιο τῶν σχέσεων θρησκείας καὶ μαγείας, γιὰ τὶς ὁποῖες ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω.

141. Ἐδῶ ἔχουμε τὸ στοιχεῖο τοῦ ἐξαναγκασμοῦ ὄσων πνευμάτων δὲν θέλουν νὰ συνεργήσουν στὴν τελούμενη μαγικὴ πράξη [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 43, 138, 149, 172, 175], ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ γίνεται μὲ μαγικὸ χορὸ, μὲ κινήσεις τῶν χειρῶν, μὲ ἀκατανόητα λόγια, μὲ χτυπήματα ἀπὸ ραβδί ἢ μαστίγιο, μὲ χτυπήματα τῶν παλαμῶν, μὲ χρῆση τοῦ ὀνόματος τῶν δαιμόνων ἢ μὲ μαγικὰ βιβλία. Στὴν ἐπωδὴ ποὺ ἀκολουθεῖ χρησιμοποιοῦνται κυρίως τὰ ὀνόματα τῶν δαιμόνων, σύμφωνα μὲ ὅσα ἀναφέρθηκαν παραπάνω γιὰ τὴν μαγικὴ σημασία καὶ χρῆση τοῦ ὀνόματος, τὸ ὁποῖο ἂν γνωρίζει κάποιος μπορεῖ νὰ ὑποτάξει τὸ ἀντίστοιχο πνεῦμα. Χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης ἀκατανόητα γλωσσικὰ στοιχεῖα [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 418 καὶ A. Abt, *Die Apologie...*, *ὁ.π.*, σ. 226, καθὼς καὶ *Das Grimoire Armadel (Eine Übersetzung und Edition des alten Manuskriptes aus der Bibliothéque d'Arsenal, Paris von S. L. Macgregor Mathers, neu bearb. und Kommentiert von Marcus M. Jungkurth)*. Berlin 1985,

σ. 15: Ἄδωναϊ, τετράγραμμον κ.λπ.], ἀφοῦ πιστεύεται ὅτι οἱ ἐπωδῆς μποροῦν νὰ ἀναγκάσουν τοὺς δαίμονες νὰ συνεργαστοῦν μὲ τὸν μάγο [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 139]. Στὸν ἐξαναγκασμὸ αὐτὸ ἀποσκοποῦν καὶ τὰ διάφορα γνωστά, ἑλληνικὰ καὶ ξένα μαγικὰ βιβλία (Σολομωνικῆς, Sechstes und Siebentes Buch Mosis κ.λπ.) [πρβλ. I. Schöck, *Hexenglaube in der Gegenwart*. Tübingen 1978, σ. 102 κ.έξ., 183].

142. Ἀνάλογες ἐπωδῆς καὶ διατυπώσεις ὑπάρχουν σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ μαγικὰ βιβλία διαφόρων λαῶν, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς πράξεις· πρόκειται δηλαδὴ γιὰ προσπάθεια τελετουργικοῦ καταναγκασμοῦ πνευμάτων καὶ δαιμονικῶν ὄντων, ὥστε νὰ συμμαχήσουν μὲ τὸν μάγο, διαθέτοντάς του τὴν δύναμή τους. Στὴν ἰδέα ἄλλωστε αὐτὴ στηρίζεται ἡ ἐπίκληση δαιμόνων στὴν μαγεία ὄλων τῶν λαῶν καὶ ὄλων τῶν ἐποχῶν, ὅπως ἀποτυπώνεται στὰ διάφορα, κατὰ λαοὺς, μαγικὰ ἐγχειρίδια καὶ ξόρκια [πρβλ., ἐνδεικτικὰ, I. Schöck, «Hexen heute. Traditioneller Hexenglaube und aktuelle Hexenwelle», *Hexenwelten* (hrsgs. von Richard van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 297. J. Schwebe, *Volksglaube...*, ὅ.π., σ. 152. Ad. Spamer, *Romanusbüchlein. Historisch - philologischer Kommentar zu einem deutschen Zauberbuch*. Berlin 1958, σ. 13 κ.έξ. H. Auhofer, «Der Hexenwahn in der Gegenwart», στὸ W. Bitter (ἔκδ.), *Massenwahn in Geschichte und Gegenwart*. Stuttgart 1965, σ. 241-245]. Στὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα ἀποσκοπεῖ καὶ ἡ ἐπωδὴ πὺ ἀκολουθεῖ, μὲ τὴ μορφή προσευχῆς πρὸς τὸ Θεὸ γιὰ νὰ ἐξαναγκάσει τὰ «ἀπειθῆ πνεύματα» νὰ συνεργήσουν στὴν τελούμενη μαγικὴ πράξη.

143. Ἡ ἀπαίτηση τοῦ μάγου νὰ μὴν τὸν βλάψουν τὰ δαιμονικὰ ὄντα πὺ ἐμφανίζονται μπροστά του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μαγικῆς πράξης ἀπαντᾷ συχνὰ σὲ ἀνάλογες μαγικὲς ἐπωδῆς καὶ σολομωνικῆς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 27, 28]. Οἱ ἐξορκισμοὶ πὺ διαβάζονται ἔχουν τὴν ἔννοια προληπτικῶν μέτρων γιὰ νὰ μὴν ὑποστῆ ζημιὰ ὁ μάγος καὶ οἱ βοηθοὶ του [Agrippa von Nettesheim, *Magische Werke* 4. Berlin 1921, σ. 123, 125, 126-127].

144. Οἱ φυσικοὶ ἤχοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἤχοι τῶν μουσικῶν ὀργάνων, χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ παλιὰ σὲ μαγικὲς πράξεις [Fr. Pfister, «Kultus», ὅ.π., σ. 2153. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 131], καὶ ὁ ἤχος τους θεωρεῖται ἀποτελεσματικὸς γιὰ τὴν προσέλκυση δαιμονικῶν ὄντων [K. Goldammer, *Die Formenwelt des Religiösen*. Stuttgart 1960, σ. 268]. Π' αὐτὸ καὶ οἱ μάγισσες καὶ οἱ μάγοι εἰκονίζονται νὰ παίζουν ντέφια καὶ ἄλλα μουσικὰ ὄργανα [W. G. Soldan – H. Herpe, *Hexenprozesse...*, ὅ.π. 1, σ. 284]. Συνεκδοχικὰ, καὶ τὰ πνεύματα θεωρεῖται ὅτι ἐμφανίζονται ὑπὸ τοὺς ἤχους μουσικῆς.

145. Θηριόμορφες ἐμφανίσεις πνευμάτων καὶ θεῶν μαρτυροῦνται ἤδη σὲ ἀρχαῖες πηγές, ἰδίως γιὰ τὸν Μίθρα καὶ τοὺς συνοδοὺς του [Al. Dieterich, *Eine Mithrasliturgie...*, ὅ.π., σ. 12, 14. Γιὰ τὶς θηριόμορφες ἐμφανίσεις ἀρχαίων θεῶν βλ. M. W. de Visser, *Die nicht menschengestaltigen Götter der Griechen*. Leiden 1903]. Ὁ μάγος, στερεότυπα, ἀπαιτεῖ νὰ τοῦ ἐμφανιστοῦν μὲ ἀνθρώπινη μορφή καὶ νὰ μὴν βλάψουν οὔτε τὸν ἴδιο, οὔτε τὸν μαθητὴ του [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 36, σ. 24 κ.έξ.], κάτι πὺ βεβαίως ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐδῶ.

146. Σύμφωνα μὲ τὶς σολομωνικῆς οἱ δαίμονες ἔρχονται ὅλοι μαζί, ὡς “φουσα-

το” και ὁ μάγος προσπαθεῖ νὰ ξεχωρίσει τὸν ἀρχηγό τους [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 29, 36, 428. Fr. Pfister, «Eriphanie», *Real-Encyclopaedie*, Suppl. 4 (1924), σ. 314-315], ὥστε νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ γιὰ τοὺς μαγικοὺς σκοποὺς του.

147. Ἡ ἀπόλυση τῶν πνευμάτων γίνεται ἐπίσης τελετουργικά, ὅπως και παραπάνω σποραδικὰ ἀναφέρθηκε. Ἡ ἀπόλυση ἐδῶ γίνεται μὲ καλὸ καὶ εὐγενικὸ τρόπο [Th. Hopfner, ὁ.π. 1, σ. 878. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 36, 432], ὥστε τὰ πνεύματα νὰ μὴν βλάψουν τὸν μάγο καὶ τὸν μαθητὴ του καὶ μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς τελετουργίας. Ὡστόσο, ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι ἀπόλυσης, ὄχι πάντοτε εἰρηνικοὶ [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 172-184], κατὰ τοὺς ὁποίους ἀναπτύσσεται διαμάχη ἀνάμεσα στὸ μάγο καὶ τὰ πνεύματα, πὺ συχνὰ καταλήγει σὲ σωματικὲς βλάβες τοῦ πρώτου.

148. Σύμφωνα μὲ πληροφορίες πὺ διασώζονται σὲ ἑλληνικοὺς μαγικοὺς παπύρους, οἱ μυστικὲς εὐχὲς ἐκφωνοῦνται σὲ συγκεκριμένους ἤχους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ δωδέκατος χαρακτηρίζεται “[ἀ]νεμοποιός” [PGM 2, σ. 34 καὶ R. Reitzenstein, *Poimandres. Studien zur griechisch - ägyptischen und frühchristlichen Literatur*. Darmstadt 1966, σ. 262], ἐνῶ κάθε μυστικὸ φωνῆεν πρέπει νὰ ἐκφωνηθεῖ σὲ σχέση μὲ κάποιον ἄνεμο [PGM 2, σ. 124]. Στὶς ἀντιλήψεις αὐτὲς στηρίζεται πιθανότατα ἡ ἀναφορὰ σὲ ἀνέμους πὺ σχολιάζεται ἐδῶ.

149. Ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἀναφέρεται συχνὰ σὲ ἐπωδὲς καὶ μαγικά κείμενα, κυρίως ὡς διώκτης δαιμόνων [Στ. Ἡμελλος, «Ἐξορκισμοὶ τῆς Γελλοῦς ἐκ χειρογράφων ἐξ Ἀμοργοῦ», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 17 (1964), σ. 40-51. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Λαογραφικὰ δοκίμια...*, ὁ.π., σ. 419], κυρίως δὲ τῆς Γελλοῦς [D. B. Oekonomides, «Yello dans les traditions des peuples hellénique et Roumain», *Λαογραφία* 22 (1965). *IV International Congress for Folk - Narrative Research in Athens*, σ. 328-334]. Ὡς διώκτης δαιμόνων ἀναφέρεται καὶ ἐδῶ, ἀφοῦ κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη σὲ κάθε κακὸ πνεῦμα ἀντιστοιχεῖ ἓνα ἀντίπαλό του καλὸ· γενικότερα, ἀπηχεῖται ἐδῶ ὁ δυϊσμός πὺ χαρακτηρίζει καὶ προσδιορίζει τὴ λαϊκὴ μεταφυσικὴ σκέψη, μὲ τὰ ζεύγη αὐτὰ ἀντιθέτων καὶ ἀντιπάλων πνευμάτων, στὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν μορφὲς δαιμόνων καὶ ἀγγέλων, ὅπως αὐτὴ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. Στὶς δυϊστικὲς ἀπόψεις στηρίζεται ἐπίσης μεγάλο μέρος τῆς μαγικῆς πράξης καὶ πρακτικῆς, ὄχι μόνο στὸν ἑλληνικὸ λαό, ἀλλὰ πανανθρώπινα.

150. Οἱ ἀρρώστιες συχνὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ μαγικὸ τρόπο, μὲ ἐπωδὲς καὶ μὲ τὴ συνέργεια πνευμάτων [Ν. Γ. Πολίτης, «Αἱ ἀσθένειαι κατὰ τοὺς μύθους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3. Ἐν Ἀθήναις 1931, σ. 64-100 καὶ Ἀγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, *Παραδοσιακὴ ἰατρικὴ στὴν Πελοπόννησο*. Ἀθήνα 1985, σ. 368-369, 412-415]. Οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς ἀπηχοῦνται καὶ στὴν ἀναφορὰ σὲ ἀσθένειες πὺ γίνεται ἐδῶ [βλ. Κύπρ. Χρυσάνθης, *Δημώδης ἰατρικὴ τῆς Κύπρου. Σύμμεικτα*. Λευκωσία 1988, σ. 60-71 καὶ 151-158].

151. Χρησιμοποιοῦνται ἐδῶ φράσεις ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰ κείμενα καὶ ψαλμούς, ὅπως συχνὰ συμβαίνει σὲ μαγικά κείμενα [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 141. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 52, 468], ὡς μαγικά μέσα ἀναγκασμοῦ τῶν πνευμάτων πὺ ἀνακαλοῦνται, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποτρόπαια - φυλακτικὰ τοῦ μάγου καὶ τῶν συνεργῶν ἢ βοηθῶν του.

152. Τὰ ἀνακαλούμενα πνεύματα συχνὰ ἐμφανίζονται ὡς σκιές ἢ ἴσκιοι, ὅπως περίπου περιγράφεται ἐδῶ, ὅταν κληθοῦν ἀπὸ τὸν μάγο [πρβλ. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 94. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, *ὁ.π.*, σ. 255]. Ἄλλωστε, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς συχνὰ περιγράφει ὡς σκιές τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ φαντάσματα [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ὁ Διγενὴς βοσκός...», *ὁ.π.*, σ. 223], ὅπως καὶ παραπάνω ἀναφέρθηκε.

153. Συχνὰ οἱ ἐμφανιζόμενοι δαίμονες περιγράφονται ὡς τέρατα, τρικέφαλα ἢ ζωόμορφα, πὺ βγάζουν φλόγες ἀπὸ τὸ στόμα καὶ ἔχουν ὄψη φοβερὴ καὶ τρομακτικὴ [πρβλ. H. Schade, *Dämonen und Monstren. Gestaltung des Bösen in der Kunst des frühen Mittelalters*. Regensburg 1962. K. Seligmann, *Magie...*, *ὁ.π.*, σ. 29, 183, 184. Chr. Thomasius, *Vom Laster der Zauberei*. München 1986, σ. 51]. Ἀνάλογες εἶναι οἱ περιγραφές πὺ δίνονται ἐδῶ, σύμφωνα μὲ τὴν μαγικὴ παράδοση.

154. Ἀνάλογο θυμίαμα ἀναφέρεται καὶ σὲ ἄλλες μαγικὲς συνταγές [A. Delatte, «Le traité des plantes planétaires...», *ὁ.π.*, σ. 175], γιὰ τὴν προσέλκυση τῶν πνευμάτων, ἀφοῦ κάθε πνεῦμα, σὲ συνάρτηση μὲ τὴ χρονικὴ στιγμή καὶ τὴν ἀστρολογικὴ συγκυρία πὺ τὸ καλοῦν, χρειάζεται τὸ ἀνάλογο θυμίαμα γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸ κάλεσμά του. Π' αὐτὸ καὶ στὶς μαγικὲς συνταγές τοῦ κώδικά μας συναντοῦμε συχνὰ μακροσκελεῖς τέτοιες ἀντιστοιχίες, πὺ ἀποτελοῦν πρακτικὲς ὁδηγίες ὥστε ὁ μάγος νὰ ἐκμεταλλευθεῖ τὶς συνθήκες καὶ νὰ μὴν ἀποτύχει στὶς τελετουργίες πὺ σχεδιάζει. Ὡρα, πλανήτης, ἡμέρα, πνεῦμα καὶ θυμίαμα δένονται μεταξύ τους μὲ ἰσχυρὲς σχέσεις ἀλληλεξάρτησης, καὶ αὐτὸ ἀπηχεῖται σὲ ὅλες τὶς μαγικὲς συνταγές τοῦ κώδικά μας.

155. Ταυρόμορφοι δαίμονες ἀναφέρονται συχνὰ στὶς πηγές μας γιὰ νὰ περιγραφοῦν δαιμονικὰ πνεύματα πὺ ἐμφανίζονται σὲ ἀνθρώπους [K. Seligmann, *Magie...*, *ὁ.π.*, σ. 29. H. Schade, *Dämonen und Monstren...*, *ὁ.π.*, σ. 21], ἀντίληψη πὺ ὁδηγεῖ στὴν ταυρόμορφη παράσταση θεῶν, ὅπως ὁ Μίθρας, ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια.

156. Ἡ μαστίχα χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγές καὶ γιαιτροσόφια, στὴν ἐλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία καὶ θεραπευτικὴ [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, ἀρ. 26, 28, 85, 129]. Πρόκειται γιὰ φαρμακευτικὴ καὶ ἀρτυματικὴ οὐσία [βλ. Διοσκουρίδης, *Περὶ ὕλης ἰατρικῆς* I, 70, 3, σ. 67, 8 κ.έξ. (ἔκδ. M. Wellmann. Berolini 1958)], πὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν χιακὴ ἢ μαστιχοφόρο σχίνο (*Pistacia Lentiscus Chia* ἢ *latifolia*) [βλ. Π. Γεννάδιος, *ὁ.π.*, σ. 783-784], στὴν ὁποία ἀποδίδονται ἰδιαίτερες ἰδιότητες γιὰ τὴν θεραπεία στομαχικῶν νοσημάτων [βλ. Διοσκουρίδης, *Περὶ ἀπλῶν φαρμάκων* II, 6, σ. 244, 12-14 (ἔκδ. M. Wellmann. Berolini 1958)]. Ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴν θεραπευτικὴν ἔχει περάσει, ὡς ἀρωματικὸ θυμίαμα, τόσο στὶς ἐκκλησιαστικὲς τελετές, ὅσο καὶ στὶς μαγικὲς πράξεις, ὅπως φαίνεται ἐδῶ.

157. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς οὐσίας τῶν σωμάτων ἀποτελοῦσε βασικὴ ἐπιδίωξη τοῦ κλάδου τῶν ἀλχημιστῶν, οἱ ρίζες τῶν δοξασιῶν τῶν ὁποίων βρίσκονται ἤδη στὴν μαγεία τῆς ἀρχαιότητος καὶ οἱ ὁποῖοι συνήθως ἐπιδίωκαν τὴν μετατροπὴν ἀγενῶν μετάλλων σὲ εὐγενῆ, ἰδίως δὲ σὲ χρυσό, ὥστε νὰ πλουτίσουν. Ἀπὸ τὴν ἀλχημιστικὴν ἄλλωστε παράδοση προῆλθε ἐν μέρει καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ χημεία τῶν νεώτερων χρόνων [πρβλ. D. Bain, «Μελανίτις γῆ, an unnoticed Greek name for Egypt: New evidence for the origins and etymology of alchemy?», στὸ *The world of ancient magic...*, *ὁ.π.*, σ. 217-

219. P. Kingsley, *Ancient philosophy, mystery and magic. Empedocles and Pythagorean tradition*. Oxford 1995, σ. 344 ἀρ. 25]. Τόσο στην αρχαιότητα όσο και ἐδῶ, οἱ ἀλχημιστικές αὐτὲς δοξασίες συνδέονται μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Τρισμέγιστου Ἑρμῆ, ὁ ὁποῖος ἦταν προτάτης καὶ συνεργὸς ὅσων προσπαθοῦσαν νὰ ἀποκαλύψουν τὰ μυστήρια τῆς φύσης καὶ τῆς οὐσίας τῶν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ ὅσων ἀσχολοῦνταν μὲ τοὺς συνδυασμοὺς τῶν οὐσιῶν μὲ σκοπὸ τὴν παρασκευὴν φαρμάκων, μύρων καὶ ἄλλων μαγικῶν ἢ θεραπευτικῶν παρασκευασμάτων [βλ., ἐνδεικτικά, H. Jackson, «Κόρη Κόσμου: Isis, pupil of the eye of the world», *Chronique d'Égypte* 61 (1986), σ. 117 ἀρ. 3].

158. Οἱ δαίμονες ποὺ ἀνακαλοῦνται περιγράφονται ὡς ὁμάδα ὀπλισμένων στρατιωτῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχηγό τους, καὶ σὲ ἄλλες σολομωνικές [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 36, 13 καὶ 38, 3. Ἐπίσης βλ. καὶ σ. 29, 7 καὶ 430, 23 ὅπου ἀνάλογες μαρτυρίες. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 159-160], ὅπως ἐπίσης καὶ στὴν ἐλληνικὴ λαϊκὴ δαιμονολογικὴ παράδοση ὀρισμένων περιοχῶν [γιὰ τὶς μορφὲς τῶν δαιμόνων βλ. Ch. Stewart, *Demons and the Devil. Moral imagination in modern Greek culture*. Princeton University Press 1991, σ. 144, 151, 156 καὶ 276 σημ. 28].

159. Δαίμονες καὶ ἐξωτικά συχνὰ ἐμφανίζονται ὡς σκύλοι [Ch. Stewart, ὁ.π., σ. 187-188. Προβλ. G. Eckert – P. E. Formozis, *Geister- und Dämonenglaube im Pontus*. Thessaloniki 1943, σ. 6], μίᾳ λαϊκῇ ἀντίληψη ποὺ ἐνσωματώνεται ἐδῶ καὶ στὶς μαγικὲς ὁδηγίες τοῦ χειρογράφου μας.

160. Ὁ κρόκος ἀναφέρεται καὶ χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγὲς [A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 313], ὅπως καὶ παραπάνω ἀναφέραμε.

161. Σὲ ἐξορκισμοὺς δαιμόνων χρησιμοποιοῦνται συχνὰ διάφορα ὀνόματα τοῦ Θεοῦ μὲ προέλευση ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴ παράδοση καὶ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη [βλ. Ch. Stewart, ὁ.π., σ. 214], ὅπως καὶ ἐδῶ τὸ Ἄδωναί [προβλ. L. Delatte, «Un office byzantin d'exorcisme», *Académie Royale de Belgique. Classe des Lettres, Mémoires* 2, 52:1. Bruxelles 1957, σ. 52], μαζί μὲ τὸ Μεσσίας, Ἐμμανουήλ, Σαβαώθ κ.ἄ.

162. Συχνὰ σὲ μαγικοὺς πατύρους οἱ θηριόμορφοι δαίμονες ἐμφανίζονται μὲ βροντὲς καὶ θορύβους [βλ. Andres, «Daimon», *Real-Encyclopaedie*, Suppl. 3 (1918), σ. 269-270], ἓνα πάγιο χαρακτηριστικὸ τῆς δαιμονοφάνειας ποὺ ἐπιβιώνει στὴν λαϊκὴ παράδοση, καὶ στὰ νεότερα χρόνια. Περιγραφὲς γιὰ ἀνάλογες βροντώδεις ἐμφανίσεις δαιμόνων ἔχουμε καὶ σὲ πολλὲς νεοελληνικὲς λαϊκὲς παραδόσεις, ὅπου βροντὲς καὶ ἀστραπὲς συνοδεύουν τὴν ἐμφάνιση τῆς δαιμονικῆς μορφῆς, ὑπογραμμίζοντας τὴν ὑπερφυσικὴ τους δύναμη καὶ τὴν μεταφυσικὴ τους ὑπόσταση.

163. Πρόκειται γιὰ τὴν οὐσία ποὺ ἀναφέρεται στὶς σολομωνικές ὡς «κόστος Ἰνδικός» [A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 302, 8], καὶ ἡ ὁποία ἔχει μαγικὴ χρῆση.

164. Ὡς γυναῖκες ποὺ χορεύουν καὶ προκαλοῦν τοὺς θεατὲς νὰ εἰσέλθουν στὸν χορό τους περιγράφονται, σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ δαιμονολογία, οἱ Νεράϊδες [βλ. D. Loucatos, «Les Néréides en Grèce, êtres toujours légendaires aussi bien maritimes que terrestres», *Croyances, Récits et Pratiques de tradition. Mélanges Charles Joisten*. Grenoble 1982, σ. 293-294], οἱ ὁποῖες ἀναφέρθηκαν καὶ σὲ προηγούμενη μαγικὴ συνταγὴ τοῦ χειρογράφου μας, ἀλλὰ μνημονεύονται καὶ στὶς λαϊκὲς παραδόσεις διαφόρων ἐλληνικῶν περιοχῶν [προβλ., ἐνδεικτικά, Ch. Stewart, ὁ.π., σ. 4-5]. Παρόμοια εἶναι ἡ εἰκό-

να πού δίνουν οί αρχαίες πηγές για τις Νηρηΐδες, ανάλογες γυναικείες δαιμονικές μορφές τής αρχαιότητας.

165. Ὄνόματα δαιμόνων καὶ ἀγγέλων παρατίθενται σὲ διάφορες πηγές, συχνά κατ' ἀντιπαράθεση [βλ. M. Detienne, «Démoni», *Enciclopedia 4: Costituzione - Divinazione*. Torino 1978, σ. 559-571], ἀφοῦ κάθε ἄγγελος ἔχει καὶ τὸν ἀντίπαλό του δαίμονα, σύμφωνα μὲ ἀντιλήψεις πού ἔχουν τὴν καταγωγή τους ἤδη στὰ βυζαντινά χρόνια [πρβλ. R. Greenfield, *Traditions of Belief in Late Byzantine Demonology*. Amsterdam 1988, σ. 45 κ.έξ.]. Οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς ἀπηχοῦνται καὶ στὶς ἐκτενεῖς σχετικές ἀναφορὲς πού γίνονται στὸ χειρόγραφο μας, ἀφοῦ, ὅπως προαναφέρθηκε, ἡ γνώση τῶν ὀνομάτων ὀδηγεῖ, κατὰ πάγια μαγικὴ πρακτικὴ, στὴ δυνατότητα χειρουργώσεως, ἐλέγχου καὶ χρησιμοποίησης τοῦ ἀντίστοιχου πνεύματος.

166. Τὸ Σάββατο, μαζί μὲ τὴν Τρίτη, θεωρεῖται κατάλληλη μέρα γιὰ μαγικὲς ἐνέργειες καὶ τελετὲς [J. Faust, *Magia naturalis...*, ὅ.π., σ. 499], ὅπως καὶ στὴν παραδοσιακὴ λαϊκὴ μαγεία [Th. Hopfner, ὅ.π. 1, σ. 226], καθὼς φαίνεται καὶ ἀπὸ ἀνάλογες ἀναφορὲς σὲ διάφορες σολομωνικὲς [A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 315, 10]. Τὸ Σάββατο εἶναι ἱερὴ ἡμέρα ἀργίας γιὰ τοὺς Ἑβραίους, ἐνῶ ἡ Τρίτη εἶναι ἀποφράδα ἡμέρα γιὰ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ τὶς δεισιδαιμονίες του. Ἔτσι, πρόκειται γιὰ δύο ἡμέρες μὲ ξεχωριστὴ συμβολικὴ σηματοδότηση, πού ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἰδιαίτερη προτίμηση τῶν μάγων γιὰ τὴν τέλεση μαγείας κατὰ τὶς μέρες αὐτὲς.

167. Ὁ μόλυβδος ἀποτελεῖ συνηθισμένο ὑλικὸ γιὰ τὴν ἐγγραφή καταδέσμων καὶ μαγικῶν κειμένων, ἰδίως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα [βλ. An. Christidis – S. Dakaris – Ioul. Vokotroulou, «Magic in the oracular tablets from Dodona», *The world of ancient magic...*, ὅ.π., σ. 67]. Συναφῆς ἴσως εἶναι καὶ ἡ ἀναφορὰ του ἐδῶ. Ἀλλὰ καὶ σὲ παραδοσιακὲς μαντικὲς πράξεις χρησιμοποιεῖται λιωμένος μόλυβδος, πού ἀποτελεῖ οἰωνὸ ἀνάλογα μὲ τὸ σχῆμα πού παίρνει κατὰ τὴν ἀπότομη ψύξη του. Ἔτσι, ὁ μόλυβδος εἶναι μέταλλο συνδεμένο στενά μὲ τὴν μαγικὴ καὶ μαντικὴ πράξη καὶ πρακτικὴ.

168. Μεμβράνη ἀπὸ δέρμα κατσικιού, πάνω στὴν ὁποία χαράζονται μάγια, ἀναφέρεται συχνά σὲ μαγικὲς συνταγὲς [A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 311, 30]. Τὰ ὑπόλοιπα ἐφόδια τοῦ μάγου, πού μνημονεύονται ἐδῶ, ἔχουν ἤδη σχολιαστῆ σὲ προγενέστερα σχόλια. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς ἐξαγιαστικὲς πράξεις τοῦ μάγου, οἱ ὁποῖες περιγράφονται στὴ συνέχεια, μέσῳ τῶν ὁποίων ὁ μάγος προσπαθεῖ νὰ ἐνισχύσει τὴ δύναμη τῶν ἀντικειμένων πού θὰ χρησιμοποιήσει [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 165-168], αὐξάνοντας τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς μαγικῆς πράξης, ἀλλὰ καὶ καθιστώντας τὰ ἀποτελεσματικὰ φυλακτῆρια ἀπέναντι στοὺς δαίμονες, ὅπως συμβαίνει, σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη, γιὰ κάθε ἀντικείμενο σχετικὸ μὲ τὴν χριστιανικὴ λατρεία [πρβλ. Στ. Βίος, «Χιακαὶ παραδόσεις», *Λαογραφία* 10 (1929), σ. 196 καὶ B. Schmidt, «Der böse Blick und ähnlicher Zauber im neugriechischen Volksglauben», *Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik* 31 (1913), σ. 603 καὶ σημ. 2].

169. Ἐξορκισμοὶ πάνω σὲ φωτιά μαρτυροῦνται συχνά στὶς σολομωνικὲς [A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 317, 1 καὶ σ. 314, 29], ἀφοῦ ἡ φωτιά χρησιμοποιεῖται γενικότερα στὴ μαγεία ὡς ἀποτρεπτικὸ, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσο φωτισμοῦ [Δ. Σ. Μπενέ-

κος, *ὁ.π.*, σ. 102-103]. Μαγικές πράξεις μπροστά σὲ φωτιά μαρτυροῦνται συχνά [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 24, 32, 48, 417 καὶ Mosis, *ὁ.π.*, σ. 24], ἐνῶ ἡ φωτιά ἀπαιτεῖ τελετουργικὸ ἄναμμα, καθὼς ἀποτελεῖ σχεδὸν ἀπαραίτητο συμπλήρωμα κάθε νυκτερινῆς μαγικῆς τελετῆς [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 41, 45], ἐπειδὴ οἱ δαίμονες τὴν φοβοῦνται, περιορίζονται ἀπ' αὐτὴν καὶ ἀπολύονται ὅταν σβῆσει [πρβλ. Κ. Καραπατάκης, *Τὸ δωδεκαήμερο τῶν Χριστουγέννων*. Ἀθήνα χ.χρ., σ. 24].

170. Οἱ λεπτομέρειες γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν κύκλων, ὅπως περιγράφονται ἐδῶ, εἶναι ἀνάλογες τῶν ἀποτελεσμάτων ποὺ ἐπιδιώκονται ἀπὸ κάθε μαγικὴ τελετὴ. Γιὰ τοὺς μαγικοὺς κύκλους ἔχει γίνει ἐκτενὴς λόγος παραπάνω.

171. Γιὰ τὸ “τετραγράμματο” στὴν μαγεία καὶ σὲ μαγικὲς ἐπωδὲς βλ. ὅσα ἀναφέρθηκαν παραπάνω γιὰ τὰ ἀκατανόητα γλωσσικὰ στοιχεῖα στὰ μαγικὰ κείμενα [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 418, 24 κέξ.: «τετραγράμματον» καὶ *Das Grimoire Armadel...*, *ὁ.π.*, σ. 15: «Tetragrammaton». Ad. Abt, *Die Apologie...*, *ὁ.π.*, σ. 226 παρ. 2], στὰ ὁποῖα ἀνήκει καὶ αὐτό, καθὼς σημειώνεται ἐδῶ. Πρόκειται γιὰ ἀκατανόητα λόγια ποὺ ἐκφωνεῖ ἢ ψιθυρίζει ὁ μάγος στὴ φάση τοῦ ἐξορκισμοῦ τῶν δαιμόνων· συναποτελοῦνται ἀπὸ συμφυρμούς ἐλληνικῶν, ἐβραϊκῶν, λατινικῶν καὶ ἄλλων λέξεων, π.χ. «Ἐλ, Ἐλί, Ἐλώι, Ἀδωναί, Μελέχ,... Τετραγράμματον, ἄλφα καὶ ὦ... Ἐλώά, Ἐλώι, Ἐλείμ...», ποὺ δημιουργοῦν ἓνα μυστηριῶδες κλίμα, ποὺ ὑποβάλλει καὶ προδιαθέτει τοὺς θεατὲς μίας μαγικῆς τελετῆς.

172. Στὸν βιβλικὸ βασιλιά Σολομῶντα ἀποδίδονται ἀπὸ τὴν παράδοση μαγικὲς ἱκανότητες, κι ἔτσι τὸ ὄνομά του ἔχει συνδεθεῖ ἄρρηκτα μὲ τὴ μαγεία [βλ. G. Salzberger, *Die Solomosage...*, *ὁ.π.*, σ. 9. P. Perdrizet, «Σφραγὶς Σολομῶνος», *ὁ.π.*, σ. 48. G. Schlumberger, «Amulettes byzantines...», *ὁ.π.*, σ. 74. M. Gaster, «Scholomonar...», *ὁ.π.*, σ. 283, 288]. Ἄλλωστε, ἡ πίστη ὅτι ὁ Σολομῶν μπορούσε νὰ ὑποτάξει τοὺς δαίμονες καὶ νὰ τοὺς βάλει νὰ τὸν ὑπηρετοῦν ἀπαντᾶ ἀκόμη καὶ στὸ *Κοράνιο* [21. Σούρα, «Οἱ Προφήτες», στ. 83]. Π' αὐτὸ καὶ τὰ βιβλία ποὺ περιέχουν μαγικὲς συνταγὲς ὅπως αὐτὴ ποὺ ἀκολουθεῖ, εἶναι γνωστὰ ὡς “σολομωνικὲς” [βλ. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 101, 149, 173, 176, 186].

173. Ἡ εὐχὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἀποσκοπεῖ στὴν ἀπόλυση τῶν δαιμόνων ποὺ κλήθηκαν ἀπὸ τὸν μάγο, σύμφωνα καὶ μὲ ὅσα σχετικὰ ἀναφέρθηκαν προηγουμένως [πρβλ. P. Ioannou, «Les croyances démonologiques au XIe siècle à Byzance», *Actes du VIe Congrès International d'Etudes Byzantines*. Paris 1950, σ. 245-260], μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση καὶ τὴν ἐκπλήρωση τῆς μαγικῆς πράξης στὴν ὁποῖα χρησιμοποιήθηκαν [πρβλ. Ἐμμ. Βουτυράς, «Ἐπιτέλεια», *Γλῶσσα καὶ Μαγεία...*, *ὁ.π.*, σ. 94-101]. Ἐδῶ χρησιμοποιεῖται ἡ μορφή τοῦ μαγικοῦ ἐξαναγκασμοῦ τῶν πνευμάτων γιὰ νὰ ἀποχωρήσουν, ἀφοῦ μετὰ τὴν τελετὴ εἶναι ἐπικίνδυνα πιά γιὰ τὸν μάγο.

174. Οἱ λέξεις “ἐπιτιμῶ” καὶ “βουλῶνω”, ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἐδῶ, προέρχονται ἀπὸ τὴν ὀρολογία τῶν ἐξορκισμῶν τῶν πνευμάτων, στοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης ἐκτενῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἐξορκιζομένων δαιμόνων [Ch. Stewart, *ὁ.π.*, σ. 211-221 καὶ 255-259]. Τὸ “βουλῶνω” ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ “σφραγίζω” τῶν ἐξορκισμῶν [Ch. Stewart, *ὁ.π.*, σ. 209, 219], καὶ ἀποσκοπεῖ ἐπίσης στὴν ἀπώθηση τῶν δαιμόνων. Γιὰ τὴν μαγικὴ χρῆση τῶν ὀνομάτων δαιμόνων ἔγινε ἐκτενὴς λόγος παραπάνω. Ἡ δαιμονικὴ μορφή, σφραγισμένη μὲ τὴν μαγικὴ σφραγίδα (*βουλωμένη*

δηλαδή) καθυποτάσσεται και άπωθεΐται, γίνεται ύποχείριο του μάγου, ώστε να έξυπηρετήσει τούς μαγικούς σκοπούς του, δανείζοντάς του την ύπερφυσική δύναμή της και μὴ μπορώντας να τὸν βλάψει. Ἡ σφραγίδα και τὸ σφράγισμα ἐπισημοποιεΐ και ὀριστικοποιεΐ τὴν κυριαρχία του μάγου πάνω στον δαίμονα. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἀποτελεΐ οὐσιῶδες τμῆμα τῆς μαγικῆς τελετῆς.

175. Ὁ Σατανᾶς πὸν ἀναφέρεται ἐδῶ εἶναι μία ἀπὸ τὶς μορφές του διαβόλου, οἱ ὁποῖες μνημονεύονται συχνά στις πηγές [πρβλ. J. B. Russell, *The Devil: Perceptions of Evil from Antiquity to Primitive Christianity*. Cornell University Press 1977. Ὁ ἴδιος, *Satan: The Early Christian Tradition*. Cornell University Press 1981. Ὁ ἴδιος, *Lucifer: The Devil in the Middle Ages*. Cornell University Press 1984, ὅπου και ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία], ὡς ἀντίπαλος τῶν ἀγγέλων, μπροστὰ στους ὁποῖους πρέπει τώρα να ὑποχωρήσει, μαζί με τούς ἀκολουθούς του. Ἀπὸ χριστιανικὴ ἄποψη εἶναι ὁ ἀρχηγὸς και ἡγέτης του δαιμονικοῦ τάγματος, πὸν ἀποτελεΐται ἀπὸ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἐξέπεσαν στὸ σκοτάδι λόγω ἐγωισμοῦ και ἀνταρσίας ἐναντία στὸ θέλημα του Θεοῦ. Ἔχουμε ἐδῶ λοιπὸν ἀντίστροφους ἀγγέλους, βλαπτικὰ πνεύματα στὸ πλαίσιο του δυϊσμοῦ πὸν προσδιορίζει τὴν λαϊκὴ παραδοσιακὴ μεταφυσικὴ, τὰ ὁποῖα εἶναι φυσικὸ και ἐπόμενο να συνδέονται με τὸν ἀντίστροφο ἐπίσης και σκοτεινὸ κόσμο τῆς μαγείας, τὸν ἀνάποδο τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν, σύμφωνα με τὴν παραδοσιακὴ λαϊκὴ περὶ μαγείας ἀντίληψη.

176. Ἀναφορὲς στον Σατανᾶ ὡς Ἐωσφόρο ὑπάρχουν και σὲ σύγχρονα σατανολατρικὰ κείμενα, τραγούδια κ.λπ. [βλ. Fr. Guglielmi, «Der Teufel in der Rockmusik», *Das Buch vom Teufel*. Frankfurt 1987, σ. 119-121. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 30 και σημ. 2], πὸν ἐν μέρει περικλείουν και στοιχεῖα ἀπὸ τὴν παλαιότερη μαγικὴ παράδοση.

177. Γιὰ τὸν Σατανᾶ ὡς Βεελζεβούλ, ὄνομα πὸν παραδίδεται σὲ πολλὲς πηγές, ὑπάρχουν ἀναφορὲς στὴ σχετικὴ βιβλιογραφία [βλ. *Θρησκευτικὴ και Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία* 10, σ. 1189 και M. R. Ryan, «Beelzebul», *New Catholic Encyclopedia* 2 (1968), σ. 221. Θ. Προβατάκης, *Ὁ διάβολος εἰς τὴν βυζαντινὴν τέχνην*. Θεσσαλονίκη 1980, σ. 26]. Στὰ ὅσα ἀκολουθοῦν συμπυκνώνεται ὅλη ἡ χριστιανικὴ θεολογία γύρω ἀπὸ τὴν πτώση, τὶς δράσεις και τὶς ιδιότητες του διαβόλου.

178. Τὸ βάπτισμα θεωρεΐται γενικῶς ἀποτρεπτικὸ τῶν δαιμονικῶν ἐνεργειῶν, σύμφωνα με τὴ σχετικὴ λαϊκὴ ἀντίληψη, ἓνα εἶδος ἐξορκισμοῦ δηλαδή [Ch. Stewart, ὁ.π., σ. 55, 154, 198-199, 207-210, 237 και 283 σημ. 18], ἀφοῦ και στὴν ἐκκλησιαστικὰ καθιερωμένη ἱερολογία του χρησιμοποιοῦνται ἐξορκισμοὶ του διαβόλου [βλ. Otto Böcher, *Dämonenfurcht und Dämonenabwehr: Ein Beitrag zur Vorgeschichte der christlichen Taufe*. Stuttgart 1970, σ. 12. Ὁ ἴδιος, *Christus Exorcistus: Dämonismus und Taufe in Neuen Testament*. Stuttgart 1972, σ. 171. Al. Schmeman, *Of Water and the Spirit*. Crestwood 1974, σ. 72]. Αὐτὸς εἶναι και ὁ λόγος πὸν τὸ βάπτισμα ἀναφέρεται ἐδῶ.

179. Ὁ σταυρὸς ἀποτελεΐ χριστιανικὸ σύμβολο και μέσο ἐξαναγκασμοῦ και ἀποτροπῆς τῶν δαιμόνων [Ch. Stewart, ὁ.π., σ. 5, 100, 101, 144, 169, 256]. Γι' αὐτὸ και ἀναφέρεται στον ἐξορκισμό του χειρογράφου μας [πρβλ. PG 12, σ. 337. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 166 κ.ἐξ.]. Γιὰ τούς συμβολισμούς του ἔγινε ἐκτενὴς λόγος και παραπάνω.

180. Πρόκειται για κείμενο έξορκισμοῦ ἐναντίον δαιμόνων πού ἔχουν καταλάβει κάποιον ἄνθρωπο· ἐξορκισμούς τέτοιους ἔχουν γράψει ὁ Μέγας Βασίλειος καί ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος [*Εὐχολόγιον Μέγα*, σ. 147-152 καί 152-156 ἀντιστοίχως], ἐνῶ πολλά τέτοια κείμενα, σέ διάφορες παραλλαγές, σώζονται σέ διάφορα βυζαντινά καί μεταβυζαντινά χειρόγραφα [A. Delatte, *ὁ.π.*, σ. 210. Ch. Stewart, *ὁ.π.*, σ. 255-259, ἀπό τὸ χφ. 98 τῆς μονῆς Ξηροποτάμου Ἁγίου Ὁρους], πού διασώζουν πολλά στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαία καί τὴ μεσαιωνική μαγεία [βλ. Fr. Dölger, *Der Taufexorzismus im christlichen Altertum*. Würzburg 1906 καί Ὁ ἴδιος, *Sphragis: Eine altchristliche Taufbezeichnung in ihren Beziehung zur profanen und religiösen Kultur des Altertums*. Paderborn 1911, ὅπου καί σχετικά κείμενα]. Μέσα στὸ πλαίσιο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνταχθεῖ καί ὁ ἐξορκισμὸς τοῦ χειρογράφου μας, ὁ ὁποῖος ἔχει πολλές φράσεις ὅμοιες μὲ παρόμοια κείμενα ἀπὸ τὴν παράδοση πού προαναφέρθηκε.

181. Σέ ἀρκετὰ κείμενα οἱ δαίμονες καλοῦνται ἀπὸ τὸν μάγο γιὰ νὰ τοῦ ἀποκαλύψουν κάποιον κρυμμένο θησαυρό, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ στοὺς μάγους τοῦ μεσαιῶνα [βλ. J. Faust, *Magia naturalis...*, *ὁ.π.*, σ. 384 (στὸ κείμενο *Dr. Fausts letztes Testament*) καί σ. 440-441 (στὸ κείμενο *Wahrhafter Jesuiten Höllenzwang*), ὅπου καί λεπτομέρειες]. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἐντάσσεται καί ἡ ἐπὶ τὴν ἐπιπέδου πού ἀκολουθεῖ. Ὅπως καί παραπάνω ἀναφέρθηκε, εἶναι πάγια ἡ ἀντίληψη ὅτι τοὺς κρυμμένους θησαυροὺς φυλάγουν καί ὀρίζουν δαιμονικές μορφές, πού συχνὰ παίρνουν τὴν μορφή Ἀράπηδων, καί οἱ ὁποῖοι χρειάζονται εἰδικὸ ἐξορκισμὸ γιὰ νὰ ἐξουδετερωθοῦν καί νὰ μὴν βλάψουν ὅσους προσπαθοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸν θησαυρό.

182. Σύμφωνα μὲ τὶς λαϊκὲς παραδόσεις, ἂν ἀποκαλυφθεῖ σέ τρίτους ὁ τόπος ὅπου βρῖσκεται κρυμμένος θησαυρός, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὸν ὁποῖο ὑπερφυσικά γνωστοποιήθηκε ἡ συγκεκριμένη πληροφορία, ὁ θησαυρὸς γίνεται κάρβουνο [N. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις 1...*, *ὁ.π.*, σ. 229-249 καί 2, σ. 1003-1005. Γ. Ἀ. Μέγας, «Παραδόσεις περὶ θησαυρῶν», *Λαογραφία* 4 (1913-1914), σ. 29-31]. Ἀπὸ τὴν δοξασία αὐτὴ προῆλθε καί ἡ παροιμία «ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς» [E. L. Leutsch – F. G. Schneidewin, *Corpus Papyrographorum Graecorum* 1. Gottingae 1839, σ. 195. Κ. Σάθας, *Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη* 5. Βενετία - Παρίσι 1876, σ. 261], πού ἔχει πολλές νεοελληνικὲς παραλλαγές, ἐνῶ ἡ ἴδια δοξασία τῆς μετατροπῆς τοῦ θησαυροῦ σέ ἄλλα, μικρῆς ἀξίας, ὑλικά ὑπάρχει σέ διάφορους λαοὺς [N. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις 2...*, *ὁ.π.*, σ. 1011-1013].

183. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἁγίου ἐδῶ ἴσως συνδέεται μὲ τὴν παρετυμολογικὴ σύνδεση τοῦ ὀνόματός του μὲ τὸ ρ. “προκόπτω” καί τὸ οὐσ. “προκοπή”, μία ὑποσυνείδητη δηλαδή εὐχὴ γιὰ πρόοδο καί προκοπή γιὰ τὴν ἔρευνα τοῦ θησαυροῦ [πρβλ. Δ. Σ. Λουκάτος, *Τὰ καλοκαιρινά*. Ἀθήνα 1981, σ. 77]. Ὁ ἅγιος Νικόλαος εἶναι γνωστὸ ὅτι, σύμφωνα μὲ τὸ συναξάρι του, δώριζε ἀγαθὰ σέ φτωχοὺς, ἐνῶ ὁ Ἰὼβ ὑπῆρξε πλούσιος, καί ξανάγινε εὐπορος μετὰ τὶς συμφορὲς του, λόγω τῆς πίστεως του στὸ Θεό. Ἀποτελοῦν λοιπὸν ἱερὰ πρόσωπα σχετιζόμενα μὲ ἀγαθὰ, γι’ αὐτὸ ἴσως καί ἀναφέρονται ἐδῶ.

184. Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καί τὰ βυζαντινὰ χρόνια θεωροῦσαν τοὺς Χαλδαίους ἱκανοὺς καί πανίσχυρους μάγους [PG 85, στ. 905. Th. Hopfner, *ὁ.π.* 1, σ. 459. Ὁ ἴδιος, «Μαγεία», *Real-Encyclopaedie* 14:1 (1928), στ. 317], μὲ ἰδιαίτερες μάλιστα

ικανότητες στη νεκρομαντεία και τή νεκροαγωγή [Is. Scheftelowitz, *Das stellvertretende Huhnopfer mit besonderer Berücksichtigung des jüdischen Volksglaubens*. Giessen 1914, σ. 49. G. Weicker, «Hähne auf Grabstellen», *Mitteilungen des Kaiserlich deutschen archäologischen Instituts, Athenische Abteilung* 30 (1905), σ. 207-208. G. Loeschcke, *Aus der Unterwelt*. Dorpat 1888, σ. 5]. Τὸ ἴδιο βεβαίως ἰσχύει γιὰ διαφόρους ἀνατολικούς λαούς, ὅπως οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Βαβυλώνιοι κ.λπ., ἐνῶ στοὺς Χαλδαίους οἱ ἀρχαῖες πηγές ἀποδίδουν καὶ ξεχωριστὲς θεραπευτικὲς ἰκανότητες [Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, ὅ.π., σ. 13, 49]. Ἡ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἰσχυρὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολή καὶ τὴ μαγεία εἶναι ἀρχαία, καὶ προέρχεται ἤδη ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες, πού ἀπέδιδαν στὴν Αἴγυπτο καὶ τοὺς Αἰγύπτιους τὸ σύνολο σχεδὸν τῆς γνώσης πού κατεῖχαν. Αὐτό, σὲ κάποιον βαθμό, εἶναι ἀληθές, ἀφοῦ πράγματι πολλὲς μαγικὲς συνήθειες ἔχουν ἀνατολίτικη καταγωγή, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ καὶ διαχρονικὴ μελέτη τους.

185. Στὶς χριστιανικὲς πηγές, ἀλλὰ καὶ σὲ νεοελληνικὰ μαγικὰ κείμενα, συχνὰ ὁ διάβολος ἀποκαλεῖται “δράκων”, ὅπως καὶ ἐδῶ [Ch. Stewart, ὅ.π., σ. 55, 189-190, 251]· ἡ ἴδια λέξη χρησιμοποιεῖται σήμερα γιὰ νὰ δηλώσει τοὺς ἀνθρώπους μὲ ἐγκληματικὴ καὶ εἰδεχθῆ συμπεριφορὰ. Οἱ δράκοι καὶ οἱ δράκοντες ἀναφέρονται ἐπίσης σὲ παραμύθια, ὅπου καὶ πάλι βλάπτουν τοὺς ἀνθρώπους [G. von Hahn, *Griechische und Albanesishe Märchen* 2. Leipzig 1864, ἀρ. 26, 58, 64], ὀδηγώντας τους συχνὰ πρὸς θάνατο.

186. Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπίκληση τοῦ Σαβαώθ ἀπαντᾷ σὲ ἀρχαῖα μαγικὰ κείμενα μαζί μὲ τὶς ἐπικλήσεις ἀρχαίων θεῶν [βλ. Χ. Κάντζια, «Εὐχὴ κατακλιτικὴ κατὰ Ἑρμία Πυθιάδος. Ἐνας εἰκονογραφημένος κατάδεσμος ἀπὸ τὴν Κῶ», *Γλῶσσα καὶ Μαγεία...*, ὅ.π., σ. 180-181. PGM 12, σ. 293], κάτι πού δείχνει τὴν ἀρχέγονη σύνδεση τοῦ Θεοῦ τῶν Ἑβραίων μὲ τὴν μαγεία, στὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων τῆς ὕστερης ἀρχαιότητος.

187. Ἀπηχεῖται ἐδῶ ἡ γνωστὴ λαϊκὴ ἀντίληψη ὅτι οἱ θησαυροὶ εἶναι “στοιχειωμένοι”, φυλάσσονται δηλαδὴ ἀπὸ ἓνα πνεῦμα δυνατὸ, τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος πρέπει τελετουργικὰ νὰ ἐξευμενίσει, προκειμένου νὰ σκάψει, νὰ βρεῖ καὶ νὰ οἰκειωθεῖ τὸν θησαυρό, κάποτε μάλιστα μὲ ἀνθρωποθυσία ἢ ζωοθυσία [Ν. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις...*, ὅ.π. 2, σ. 1004-1008, ὅπου ἀναλυτικὴ διαπραγμάτευση. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, *Νεοελληνικὲς αἵματηρὲς θυσίαι. Λειτουργία – μορφολογία – τυπολογία*. Ἀθήναι 1979, σ. 165].

188. Θυσίαι μὲ σκοπὸ τὴν εὔρεση θησαυροῦ μαρτυροῦνται ἀπὸ διάφορες ἑλληνικὲς περιοχές, συνήθως θυσίαι ζώων [Φ. Κουκουλές, *Βυζαντινῶν βίος καὶ πολιτισμὸς* 1:2. Ἀθήναι 1948, σ. 193. ΚΛ, χφ. 2952, σ. 230 (Ἀλίσσοφι Πόντου, 1965). Γ. Ἀ. Μέγας, «Παραδόσεις...», ὅ.π., σ. 28. Θ. Κωστάκης, «Παρατηρήσεις στὰ τσακῶνικα τῆς Προποντίδας», *Πελοποννησιακὰ* 1 (1956), σ. 123. ΚΛ, χφ. 1435, σ. 3 (Βράχα Εὐρυτανίας, 1939). ΚΛ, χφ. 4069, σ. 7 (Ἀστρομερίτης Κύπρου, 1977)], ἐνῶ σὲ μία περίπτωση ὑπάρχει βεβαιωμένη περίπτωση ἀνθρωποθυσίας γιὰ νὰ βρεθεῖ ὁ θησαυρός [Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, *Νεοελληνικὲς...*, ὅ.π., σ. 165 σημ. 4]. Σύμφωνα μὲ τὶς διηγήσεις αὐτὲς ἡ θυσία ἀποσκοπεῖ στὸν ἐξευμενισμὸ τῶν πνευμάτων πού φυλάγουν τὸν θησαυρό, ὥστε αὐτὰ νὰ μὴν βλάψουν ἐκείνους πού θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ

ἀποκτήσουν τὸν θησαυρό, σύμφωνα μὲ ὅσα ἀναπτύχθηκαν καὶ παραπάνω. Θυμίζω ὅτι θυσίες γιὰ ἐξευμενισμό πνευμάτων νεκρῶν μαρτυροῦνται ἤδη ἀπὸ τὰ ὀμηρικά ἔπη, γεγονός πὸ δείχνει τὴν μακραίωνη παράδοση στὴν ὁποία ἀνήκουν οἱ ἀντιλήψεις καὶ οἱ πρακτικὲς αὐτές.

189. Οἱ λέξεις αὐτὲς ἀπαγγέλλονται τελετουργικά, σύμφωνα μὲ τὴν πάγια μαγικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν μαγικὴ δύναμη πὸ κρύβουν οἱ λέξεις, ἰδίως μάλιστα οἱ ἀκατανόητες [πρβλ. S. J. Tambiah, «The magical power of words», *Man* 3 (1968), σ. 175-208]. Στὴν ἀρχὴ αὐτὴ στηρίζεται ὅλη ἡ δομὴ τῆς ἐκτεταμένης αὐτῆς μαγικῆς εὐχῆς, πὸ ἀποσκοπεῖ στὴν ἀποκάλυψη καὶ εὔρεση τοῦ θησαυροῦ.

190. Γίνεται ἐδῶ ἀναφορὰ στὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων, σύμφωνα μὲ τὴν χριστιανικὴ ἄποψη [βλ. P. Trembelas, *Dogmatique de l'Eglise Orthodoxe Catholique* 1. Chevetogne 1966, σ. 490], τὰ ὁποία καλοῦνται ἀπὸ τὸν μάγο σὲ βοήθεια. Ἀντίστοιχα εἶναι τὰ τάγματα τῶν δαιμόνων [βλ. R. Greenfield, *Traditions of Belief...*, ὅ.π., σ. 129-130], τὰ ὁποία διὰ τῶν ἀρχηγῶν τους καλοῦνται στὴ συνέχεια, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο. Πὰ ἀνάλογες δυϊστικὲς ἀντιλήψεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔγινε λόγος παραπάνω.

191. Γενικότερα στὶς σολομωνικὲς, ὅπως προαναφέρθηκε, ὁ μάγος ζητᾶ ἀπὸ τὰ πνεύματα νὰ ἐμφανιστοῦν χωρὶς νὰ τὸν βλάψουν [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 27, 5] μὲ ἀνθρώπινη καὶ ἤρεμη μορφή [A. Delatte, *Anecdota*, ὅ.π., σ. 28, 1 καὶ 29, 2], ὅροι πὸ τίθενται σὲ ἀνάλογους ἐξορκισμοὺς καὶ ἄλλων λαῶν [Agrippa von Nettesheim, *Magische Werke* 4..., ὅ.π., σ. 123, 127. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 154-155], σύμφωνα μὲ μία παλιὰ μαγικὴ παράδοση, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται καὶ ἐδῶ.

192. Ὁ δαίμονας Ἀσταρῶθ παριστάνεται, στὶς μαγικὲς πηγές, μὲ φρικιαστικὸ τρόπο, ὡς θηριώδης καὶ ζωόμορφος [βλ. K. Seligmann, *Magie...*, ὅ.π., σ. 184].

193. Οἱ ἀνακαλούμενοι δαίμονες ἐμφανίζονται ἐδῶ ὡς νέφος, μία μᾶλλον σπάνια μορφή τῶν ἐμφανίσεων καὶ μεταμορφώσεών τους [πρβλ. Barb. Woods, *The Devil in Dog Form. A Partial Type – Index of Devil Legends*. Berkeley 1959, ὅπου ὑλικὸ γιὰ τὶς μεταμορφώσεις τῶν δαιμόνων, καὶ Ch. Stewart, ὅ.π., σ. 144, 151, 156]. Ὡς νέφος ἐμφανίζονται οἱ δαίμονες καὶ σὲ κάποιες σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 27, 25].

194. Ὁ δαίμονας Ἀσμοδαῖος παριστάνεται καὶ περιγράφεται στὰ μαγικὰ κείμενα ὡς τρικέφαλο τέρας, μὲ κεφάλια ἀνθρώπου, ταύρου καὶ κριαριοῦ, πόδια χήνας καὶ οὐρὰ φιδιοῦ, πὸ βγάζει φλόγες ἀπὸ τὸ στόμα του [K. Seligmann, *Magie...*, ὅ.π., σ. 29]. Κατὰ τὴν μαγικὴ παράδοση ραβδίστηκε ἀπὸ τὸν Σολομώντα καὶ ἀπάντησε ἔτσι στὶς ἐρωτήσεις του [McCown, *The Testament...*, ὅ.π. 5, 6, σ. 22], εἶναι δὲ «ἐπίβουλος τῶν νεονύμφων» [McCown, *The Testament...*, ὅ.π. 5, 7, καὶ Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 170 σημ. 3 καὶ 171 σημ. 1].

195. Ὁ ὄρος νὰ μὴν φοβηθεῖ ὁ μάγος κατὰ τὴν τέλεση τοῦ ἐξορκισμοῦ, ἐπειδὴ προστατεύεται ἀπὸ τὸν μαγικὸ κύκλο, ὑπάρχει σὲ πολλὲς σολομωνικὲς [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 27, 25]. Ἡ προστατευτικὴ δύναμη τοῦ κύκλου τονίζεται κυρίως στὶς μεσαιωνικὲς μαγικὲς πραγματεῖες καὶ τὶς σολομωνικὲς [βλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 21, 16 καὶ 421, 31. G. C. Horst, *Zauberbibliothek...*, ὅ.π. 3, σ. 79 ὅπου ἡ κατασκευὴ του ἀποδίδεται στὸν Δρ. Φάουστ], ἐνῶ σπανιότερα μνημονεύεται στὰ μαγικὰ κείμενα τῆς ὑστερῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς [Th. Hopfner, ὅ.π. 1, σ. 239, 485, 509

καὶ 2, σ. 145], παρὰ τὸ ὅτι κοινὴ καὶ πανάρχαιη εἶναι ἡ πίστις ὅτι ὁ μάγος κινδυνεύει, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μαγικῆς τελετῆς, ἀπὸ τοὺς δαίμονες ποὺ καλεῖ [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 81, 82].

196. Ὁ Λέων ὁ Σοφὸς ἀναφέρεται ὡς κατασκευαστὴς μαγικοῦ καθρέφτη καὶ ὡς λεκανομάντης τῆς βυζαντινῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιδέξιος ἀστρολόγος [Ν. Γ. Πολίτης, «Βυζαντιναὶ παραδόσεις», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 2. Ἐν Ἀθήναις 1975², σ. 23, 26-28. Δ. Β. Οἰκονομίδης, «“Χρονογράφου” τοῦ Δωροθέου τὰ λαογραφικὰ», *Λαογραφία* 19 (1960), σ. 52-53. Η. Herding, «Ein Märchen aus Syra», *Προσφορὰ εἰς Στίλωνα Π. Κυριακίδην*. Θεσσαλονίκη 1953, σ. 267-276]. Πρόκειται ὄχι γιὰ τὸν αὐτοκράτορα, ἀλλὰ γιὰ τὸν Λέοντα τὸν μαθηματικὸ καὶ φιλόσοφο [Η. Hunger, *Βυζαντινὴ Λογοτεχνία. Ἡ λόγια κοσμικὴ γραμματεία τῶν Βυζαντινῶν* 3. Ἀθήνα 1994, σ. 35-38], τοῦ 9ου αἰῶνα, συντάκτη καὶ περιφημῶν χρησμῶν [PG 107, στ. 1129-1150 καὶ C. Mango, «The legend of Leo the Wise», *ZRVI* 6 (1960), σ. 59-94], ὁ ὁποῖος συνδέθηκε στὴν μαγικὴ παράδοση καὶ μὲ τὴν βυζαντινὴ μαγεία, γι' αὐτὸ καὶ ἀναφέρεται ἐδῶ μαζὶ μὲ τὸν Σολομῶντα.

197. Παρόμοιες ἐκφράσεις κολακείας πρὸς τοὺς ἀπολυόμενους δαίμονες ἀπαντοῦν συχνὰ στὶς σολομωνικῆς [βλ. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 36, 43, 432, 434]. Ἐντάσσονται στὸ πλαίσιο τῆς ἀγωγῆς τῶν δαιμόνων, ὥστε αὐτοὶ νὰ ἐμφανιστοῦν καὶ νὰ συνεργήσουν μὲ τὸν μάγο στὴ μαγικὴ πράξη, κατόπιν δὲ νὰ ἀποχωρήσουν εἰρηνικά, χωρὶς νὰ τὸν βλάψουν ἢ νὰ καταστρέψουν τὴν ἐπιζητούμενη ἀποτελεσματικότητά καὶ ἰσχὺ τῆς συγκεκριμένης μαγικῆς τελετουργίας.

198. Ἡ χρῆση τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ σὲ “σταυρώματα” ἀπαντᾷ συχνὰ σὲ μαγικῆς καὶ μαντικῆς πράξεις [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, *ὁ.π.*, σ. 166-167], μὲ σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τῆς μαγικῆς τελετουργίας, ὅπως ἄλλωστε μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ χειρόγραφες μαντικῆς συνταγῆς [Ganszyniec, «Λεκανομαντεία», *Real-Encyclopaedie* 12:2 (1925) στ. 1887 καὶ Boehm, «Hydromantie», *ὁ.π.*, στ. 561], στὸ πλαίσιο τῆς χρῆσης χριστιανικῶν συμβόλων στὴ μαγεία, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω [Πρβλ. Ἄννα Παπαμιχαήλ-Κουτρούμπα, *Τέχνη καὶ ζωή. Αἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων τῆς Σύμης ἀπεικονίσεις* 1. *Τὸ σταυρόσχημον ἢ σταυροειδές*. Ἀθήναι 1980, σ. 105-318. Ἡ ἴδια, «Ὁ σταυρὸς στοὺς διάφορους κλάδους τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου», *Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* 26-27 (1981-1986), σ. 3].

199. Ὁ δαίμονας Βαάλ παριστάνεται ἐπίσης τρομερὸς καὶ θηριόμορφος στὶς μαγικῆς συνταγῆς [K. Seligmann, *Magie...*, *ὁ.π.*, σ. 183].

200. Ἐδῶ ἀπὸ τὸ φεγγάρι ἐμφανίζεται θηλυκὸς δαίμονας, ὁ ὁποῖος συντελεῖ στὴν μαγικὴ τελετὴ. Ἄλλωστε, τὰ μαγικὰ κείμενα συχνὰ ἐκλαμβάνουν τὴν σελήνη ὡς θηλυκὴ ὄντοτητα, καὶ τὴν παριστάνουν ὡς γυναῖκα ποὺ γνέθει [Ν. Γ. Πολίτης, «Ἡ σελήνη κατὰ τοὺς μύθους καὶ τὰς δοξασίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 2, *ὁ.π.*, σ. 185]. Τὸ ἴδιο μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὶς μυθολογίες ἄλλων λαῶν [J. Ivanov, *Livres et légendes Bogomiles*. Paris 1976, σ. 191 καὶ Ν. Μουτσόπουλος, «Οἱ “μαῖστρες” τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης», *Πρακτικὰ Στ' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου*. Θεσσαλονίκη 1991, σ. 311 καὶ σημ. 120]. Ἡ θηλυκὴ αὐτὴ ὑπόσταση τῆς σελήνης προσωποποιεῖται καὶ ἀνακαλεῖται ἐδῶ ὡς βοηθὸς τοῦ μάγου.

201. Πρόκειται για μορφή κατοπτρομαντείας, πού ως μαντική πρακτική είναι γνωστή ήδη από τα αρχαία χρόνια [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 91-93]. Ἐδῶ ὁ καθρέπτης ἀντανακλᾷ τὶς ἀκτῖνες τῆς σελήνης, ὅπως καὶ στὰ ἀρχαία χρόνια, μία πρακτική πού δὲν ἐπιβίωσε στὰ σύγχρονα νεοελληνικά κατοπτρομαντικά ἔθιμα, ἂν καὶ ἡ σελήνη σχετίζεται στενὰ μὲ τὴν κατοπτρομαντεία [βλ. G. Roheim, *Spiegelzauber*. Leipzig - Wien 1919, σ. 246-247]. Ὅμως, πέρα ἀπὸ τὴ θέση τοῦ καθρέπτη, δὲν δίνονται ἄλλες λεπτομέρειες γιὰ τὰ μαντεύματα ἢ τὴν τελετουργία πού τὰ πλαισιώνει, κι ἔτσι δὲν μποροῦμε νὰ σχηματίσουμε ἀκριβῆ εἰκόνα γιὰ τὴν κατοπτρομαντεία πού περιέχει ἡ περιγραφή τοῦ χειρογράφου μας. Στὴν κατοπτρομαντεία τὰ μαντεύματα προέρχονται ἀπὸ τὶς σκιές πού τὸ φῶς σχηματίζει στὸν καθρέπτη, καὶ ἀπὸ τὶς ἐρμηνεῖες πού τοὺς δίνονται ἀπὸ τοὺς ἐκάστοτε μάγους.

202. Ἀνάλογες περιγραφές καὶ τελετουργίες εἶναι συχνές στὴν ἀστρολογικὴ μαγεία, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν κώδικα Athous, Dion. mon. 282, φ. 29v [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 651, 10 κ.ἑξ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 79]. Γενικὸς στόχος τέτοιων μαγικῶν πράξεων εἶναι ἡ προσέλκυση καὶ ὁ προσεταιρισμὸς τῆς ἀποδιδόμενης στὸν κάθε πλανήτη δύναμης, ὥστε μέσῳ αὐτῆς νὰ ὀλοκληρώσει ὁ μάγος τὴν τελετουργία του.

203. Τὸ κάψιμο ὀρισμένων οὐσιῶν εἶναι ἀπὸ τὰ βασικά στοιχεῖα κάθε μαγικῆς πράξης, πού εἶναι γνωστὸ ὡς “κάπνισμα” ἢ “θυμίαμα”, ἰδιαίτερο γιὰ κάθε πλανήτη, ὅπως φαίνεται στὸν κώδικα Athen. 1265, 23 φ. 9 [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 82, 1 καὶ Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 107 σημ. 242].

204. Προσευχές ἀναφέρονται συχνὰ στὶς τελετουργίες τῆς ἀστρολογικῆς μαγείας, ἰδίως στὸ τέλος, ὅποτε τελεῖται ἓνα εἶδος “ἀπόλυσης” τῶν πλανητῶν. Παρόμοια βλ. στὸν κώδικα Athen. 1265, φ. 9 [*Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10. Bruxellis 1924, σ. 80], ὅπου καὶ περιγραφές παρόμοιες μὲ τὰ γραφόμενα ἀπὸ τὸν μάγο τοῦ χειρογράφου μας. Παραπάνω εἶδαμε καὶ ἀνάλογες “ἀπολύσεις” πνευμάτων.

205. Εὐχὲς τῶν πλανητῶν παραδίδονται συχνὰ στὴν χειρόγραφη παράδοση τῆς ἀστρολογικῆς μαγείας, μὲ μικρὲς διαφορὲς κατὰ περιπτώσεις [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 397 κ. ἑξ.]. Ἀποσκοποῦν, ὡς μαγικά ξόρκια, στὴν προσέλκυση τῆς δύναμης καὶ τῆς ἐπίδρασης τῶν πλανητῶν, ὅπως σὲ προηγούμενες συνταγὲς γινόταν μὲ τὰ πνεύματα καὶ τοὺς δαίμονες· γι’ αὐτὸ ἄλλωστε καὶ οἱ τελετὲς πού περιγράφονται ἐδῶ εἶναι γνωστὲς ὡς “ἀστρολογικὴ μαγεία”, μία ἰδιαίτερη κατηγορία τῆς παραδοσιακῆς μαγείας μας.

206. Γιὰ τὸν ἄνηθο σὲ ἰατροσοφικὲς συνταγὲς βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», ὁ.π., ἀρ. 14, 26. Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ γραμματεία τὸ ἄνηθον τὸ βαρύσομον (*Anethum graveolens*) [Π. Γεννάδιος, ὁ.π., σ. 117 καὶ Θ. Χελδράιχ – Σπ. Μηλιαράκης, *Τὰ δημῶδη ὀνόματα τῶν φυτῶν προσδιοριζόμενα ἐπιστημονικῶς*. Ἐν Ἀθήναις 1925², σ. 50] θεωροῦνταν ἰδιαίτερος θεραπευτικὸ φυτό [Κ. Οἰκονόμου, «Δύο ἠπειρωτικὰ γιαιτροσόφια», *Δωδώνη* 7 (1978), σ. 286 σημ. 2], γι’ αὐτὸ καὶ ἀπέκτησε μαγικὴ σημασία, ὅπως φαίνεται ἐδῶ.

207. Οἱ χαρακτῆρες αὐτοί, ἓνας γιὰ κάθε πλανήτη, εἶναι παραλλαγές τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου, μὲ τοὺς ὁποίους γράφει ὁ μάγος ὅτιδήποτε ζητᾷ ἀπὸ τὸν πλανήτη καὶ τὸν ἀντίστοιχο ἄγγελό του [πρβλ. κώδικας Athen. 1265, φ. 12 στὸ A. Delatte,

Anecdota..., ὁ.π., σ. 87, 12-13. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 79]. Ἀναπτύσσεται ἔτσι ἓνας κώδικας ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα στὸν κόσμο, στὸν μάγο καὶ στὸ σύμπαν τῶν δαιμονικῶν πνευμάτων ποὺ ὀρίζουν καὶ προσωποποιοῦν τὴ δύναμη κάθε πλανήτη. Ἡ μυστικὴ αὐτὴ ἐπικοινωνία εἶναι ποὺ καθιστᾷ τὸν μάγο μεσολαβητὴ ἀνάμεσα στὸ φυσικὸ καὶ τὸ μεταφυσικὸ, θέση ποὺ γιὰ τὴν θρησκεία ἔχει ὁ ἱερέας· γιὰ μία φορὰ ἀκόμη ὁ μάγος γίνεται δίαυλος ἐπικοινωνίας καὶ ἀγωγὸς ὑπερφυσικῆς δύναμης, ποὺ τελικὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς τελετουργίας.

208. Ὑπάρχει ἀναντιστοιχία ἀνάμεσα στὸ παράθεμα καὶ τὴ μετάφρασή του, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ εὐαγγέλια τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ· ἐντάσσονται ἐδῶ λόγῳ τοῦ ἀκατάληπτου τῶν λέξεων, ποὺ πιστεύεται ὅτι ἔχουν μαγικὴ δύναμη.

209. Στὶς μαγικὲς αὐτὲς πράξεις λαμβάνονται πάντα ὑπόψη οἱ φάσεις τῆς σελήνης, ὅπως ἄλλωστε καὶ στὰ ὑπόλοιπα εἶδη τῆς μαγείας [βλ. κώδικα Harleianus 5596, φ. 26: A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 411, 5. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 79], σύμφωνα μὲ ὅσα ἐκτενέστερα ἀναφέρθηκαν παραπάνω γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

210. Τὸ ἄνοιγμα τοῦ οὐρανοῦ ὑποδηλώνει ἐπικοινωνία μὲ τὸν ὑπερφυσικὸ κόσμο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὁ μάγος θὰ πάρει τὶς πληροφορίες ποὺ θέλει. Ἄνοιγμα τῶν οὐρανῶν μαρτυρεῖται καὶ στὶς ἑλληνικὲς λαϊκὲς δοξασίες, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες αὐτὸ πραγματοποιεῖται τὴν παραμονὴ τῶν Θεοφανίων, ὁπότε ὅ,τι κι ἂν ζητήσει ὁ ἄνθρωπος πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ [Δ. Σ. Λουκᾶτος, *Χριστουγεννιάτικα καὶ τῶν γιορτῶν*. Ἀθήνα 1984², σ. 66, 113, 168], ὅπως ἐπίσης καὶ κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἀνάληψης [Δ. Σ. Λουκᾶτος, *Πασχαλινὰ καὶ τῆς ἀνοιξης*. Ἀθήνα 1988², σ. 170]. Ἐδῶ, τὸ ἄνοιγμα τοῦ οὐρανοῦ προκαλεῖται ἀπὸ τὶς ἐπωδὲς τοῦ μάγου, μὲ τὸ ἴδιο ὡστόσο ἀποτέλεσμα, τὴν ἐκπλήρωση τῶν στόχων καὶ τῶν προσδοκιῶν του.

211. Τὸ λιβάνι ἀποτελεῖ ἐδῶ δάνειο ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ λατρεία, στὴν ὁποία καθιερώθηκε μὲ ἀρκετὲς ἀντιδράσεις, λόγῳ τοῦ προχριστιανικοῦ παρελθόντος του [Π. Ν. Τρεμπέλας, *Ἀρχαὶ καὶ χαρακτὴρ τῆς χριστιανικῆς λατρείας*. Ἀθήνα 1962, σ. 15 καὶ σημ. 35. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 166], καὶ συμβολίζει ἀνάταση νοῦ καὶ καρδιάς πρὸς τὸν οὐρανὸ κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς [πρβλ. Κ. Καλλινίκος, *Ὁ χριστιανικὸς ναὸς καὶ τὰ τελούμενα ἐν αὐτῷ*. Ἀθήνα 1958², σ. 163. Γ. Κωνσταντίνου, *Λεξικὸν τῶν Ἁγίων Γραφῶν*. Ἀθήνα 1888, σ. 418]. Ἴδια ἐξᾴλλου σημασία εἶχε καὶ στὴν ἰουδαϊκὴ θρησκεία [Μεθ. Κοντοστᾶνος, *Τελετουργικὴ τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἀγίας Ἐκκλησίας* 1. Κέρκυρα 1958, σ. 182 καὶ 178]. Ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν χρῆσιν πέρασε κατόπιν καὶ στὴν μαγικὴ τελετουργικὴ πρακτικὴ.

212. Ἡ ἀνατολή, ποὺ ἀναφέρεται προηγουμένως, καὶ ἡ δύση, ποὺ ἀναφέρεται ἐδῶ ὡς προσανατολισμὸς τοῦ μάγου κατὰ τὴν ἐκφώνηση τῆς ἐπωδῆς καὶ τὴν τέλεση τῆς μαγικῆς πράξης, ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία ὡς σημεῖα γιὰ τὴν μαγεία καὶ τὴ μαντικὴ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 212-213]. Ἡ συνήθεια στροφῆς πρὸς τὴν ἀνατολὴν γιὰ τὴν ἐκτέλεση προσευχῆς ἢ μαγικῆς πράξης εἶναι παλαιὰ [πρβλ. F. Zoepfl, «Ostung II. Im Christentum», *Lexikon für Theologie und Kirche* 7 (1962), στ. 1294 καὶ Δ. Πετρόπουλος, «Ἡσιόδειοι προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίαι», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 11-12 (1958-1959), σ. 10], πράξη ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν λατρεία τοῦ ἡλίου ἀρχαίων λαῶν, πέρασε στὸ χριστιανικὸ τελετουργικὸ καὶ κατόπιν

στήν μαγεία διαφόρων λαών [Ad. Wuttke, *Der deutsche Volksaberglaube...*, ὁ.π., σ. 90, 241, 246, 260], ἀφοῦ ἡ μαγεία συνήθως μιμείται τὸ τελετουργικὸ τῆς ἐπίσημης θρησκείας. Ἡ στροφή πρὸς τὴν ἀνατολὴν ποὺ μαρτυρεῖται στὶς σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 37, 51, 480] ἴσως ἀποτελεῖ παλαιὰ ἀνατολικὴ ἐπίδραση καὶ ὄχι μὲσω τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπιρροή [πρβλ. *PGM* 1, σ. 132 καὶ σ. 102. S. Eitrem, *Papyri Osloenses* 1. *Magical papyri*. Oslo 1925, Pap. 1 col. X, 239-241 καὶ col. XI, 268-269]. Ὅπωςδήποτε τόσο ἡ ἀνατολὴ ὅσο καὶ ἡ δύση ἀποτελοῦν ὀριακὰ σημεῖα μὲ μαγικὴ σημασία, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀναφορὰ τους ἐδῶ εἶναι τελετουργικὰ προσδιορισμένη, ὡς οὐσιαστικὸ μέρος τῆς τελούμενης μαγικῆς πράξης.

213. Ἡ σχέση τῆς ἀστραπῆς μὲ τὸν κόσμον τῶν πνευμάτων ἀναφέρεται συχνὰ στὶς δοξασίες καὶ τὶς δεισιδαιμονίες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, γι' αὐτὸ καὶ πιστεύεται ὅτι βράχοι ποὺ χτυπήθηκαν ἀπὸ ἀστραπὲς καὶ κεραυνοὺς ἔχουν θεραπευτικὴ καὶ ἀλεξητήρια τῶν κακῶν δύναμη [βλ. Ν. Γ. Πολίτης, «Μετεωρολογικοὶ μύθοι», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3. Ἐν Ἀθήναις 1931, σ. 3-4]. Ἐδῶ ἡ ἀστραπή ἀνοίγει τὴ γῆ γιὰ νὰ ἐμφανιστοῦν ζώδια, τὰ ὁποῖα θὰ λύσουν τὶς ἀπορίες τοῦ μάγου.

214. Τὰ καλέσματα τῶν προφητῶν ἀποσκοποῦν στὸ νὰ ἀποκτήσει ὁ μάγος τὸν ἔλεγχον τῶν καλῶν πνευμάτων [A. Delatte, *Acedota...*, ὁ.π., σ. 651], ποὺ θὰ ἐπιβληθοῦν κατόπιν στὰ κακὰ πνεύματα [A. Delatte, ὁ.π., σ. 434], ὥστε μὲ τὸν ἔμμεσο ἀναγκασμὸ τῶν δαιμόνων νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ μαγικὴ πράξη καὶ νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ μάγου [*Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10. Bruxellis 1924, σ. 81. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 78-79]. Ἡ κρίσιμη αὐτὴ λειτουργία δικαιολογεῖ καὶ τὴν ποικιλία καὶ τὴν ἐξειδίκευση ποὺ παρουσιάζουν τὰ καλέσματα αὐτὰ στὸ χειρόγραφο μας. Ἡ σύγκρουση ἀνάμεσα στὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ ἀποτελεῖ δομικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ δυϊσμοῦ, ποὺ βρίσκεται ὡς ὑπόβαθρον πίσω ἀπὸ τὶς μαγικὲς καὶ λαϊκὲς μεταφυσικὲς ἀντιλήψεις ὅλων τῶν λαῶν. Αὐτὲς οἱ ἀντιλήψεις ἀπηχοῦνται καὶ ἐδῶ, καὶ μεταφέρονται στὸν δυϊσμὸ μεταξὺ μαγείας καὶ θρησκείας, ποὺ κυριαρχεῖ στὴν λαϊκὴ σκέψη [Πρβλ. Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Ἀνέκδοτοι δυϊστικαὶ παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 17 (1964), σ. 11].

215. Τὰ γαλάζια μάτια θεωρεῖται ὅτι ἐπισημαίνουν ἄνθρωπο ἰδιαίτερον ὑπερφυσικῶν καὶ μαγικῶν ἱκανοτήτων, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ “ματιάσει”, νὰ “βασκάνει” τοὺς ἄλλους [βλ. Κ. Ρωμαῖος, «Τὸ κακὸ μάτι», *Λαβύρινθος* 3 (1986), σ. 163. R. - E. Blum, *The Dangerous Hour. The lore of crisis and mystery in Rural Greece*. London 1970, σ. 143-149]. Χρ. Βεΐκου, *Κακὸ Μάτι*, Ἀθήνα 2004, σ. 302. Γι' αὐτὸ καὶ ἐδῶ προτιμοῦν παιδιὰ μὲ γαλάζια μάτια.

216. Ἡ ἐπανάληψη, ἐδῶ καὶ παρακάτω, ἀντικειμένων κίτρινου χρώματος ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ χρῶμα τοῦ ἡλίου, μὲ τὸν ὁποῖο σχετίζεται ἡ μαγικὴ πράξη. Παρόμοια συνεχῆ ἀναφορὰ τοῦ ἴδιου χρώματος μὲ μαγικοὺς σκοποὺς ὑπάρχει καὶ σὲ νεοελληνικὲς ἐπωδές, ποὺ γιὰ νὰ ξορκίσουν, γιὰ παράδειγμα, μία ἀρρώστια ποὺ προκαλεῖ κιτρινίλα, ὅπως ὁ ἴκτερος, ἐπαναλαμβάνουν συνέχεια τὸ “ὄνομα” τοῦ χρώματος [Μ. Γ. Μερακλῆς, *Ἑλληνικὴ Λαογραφία* 3. *Λαϊκὴ Τέχνη*. Ἀθήνα 1992, σ. 32]. Τὸ νερὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ πηγάδι, ἀφοῦ αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὴν λαϊκὴ σκέψη ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν κάτω κόσμον [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 211]. Πηγαδίσιο νερὸ ἀπαιτεῖται καὶ σὲ μαγικὴ συνταγὴ ἀπὸ τὸν κώδικα

1265 τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ 16ου-17ου αἰώνα [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 37. Ὁ ἴδιος, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 307. Fr. Boehm, «Hydromantie», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 4 (1931-1932), στ. 559], γεγονὸς πὸν ὀφείλεται στὴν μαγικὴ παράδοση.

217. Σκέπασμα μὲ χρωματιστὸ πανὶ μαρτυρεῖται σὲ πολλὲς μαγικὲς καὶ μαντικὲς πράξεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 183-193], καὶ μνημονεύεται ἐπίσης σὲ πολλὲς σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 32, 406, 424-426]. Συνήθως πρόκειται γιὰ κάλυψη μὲ κόκκινο πανί, ἃν καὶ κάποτε ἀναφέρεται σὲ μαγικὲς συνταγὲς καὶ «μαντύλιον κίτρινον» [Fr. Cunen, *La lécanomancie grecque*. Université de Liège 1950-1951, σ. 288]. Γενικότερα, ἡ κάλυψη ἔχει ἀποτρεπτικὴ σημασία [S. Seligmann, *Die magischen Heil- und Schutzmittel aus der unbelebten Natur*. Stuttgart 1927, σ. 27], ὅπως καὶ στὴν περιγραφή τοῦ χειρογράφου μας ἐδῶ.

218. Τὸ παιδί, πὸν χρησιμοποιεῖται ὡς medium ὅπως καὶ σὲ ἄλλα σχετικὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 207-208] βλέπει τὰ πνεύματα μέσα στὸ τάσι μὲ τὸ πηγαδίσιο νερό, σὲ μία περίπτωση λεκανομαντείας γιὰ τὴν ἐμφάνιση δαιμόνων καὶ ἀγγέλων [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 80], ὅπως συνέβαινε καὶ στὴ βυζαντινὴ λεκανομαντεία [PG 122, στ. 881 καὶ Fr. Boehm, ὁ.π., στ. 557]. Ἡ προτίμηση μικρῶν παιδιῶν ὡς medium ὀφείλεται στὴν ἀγνότητά τους καὶ στὴν παρθενία τους [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 54. Ad. Abt, ὁ.π., σ. 174-176], λόγῳ τῶν ὁποίων τὰ πνεύματα τοὺς ἐμφανίζονται εὐκολότερα καὶ συχνότερα.

219. Φυλακτὰ μὲ τὴ μορφή τῆς σφραγίδας τοῦ Σολομῶντος κυκλοφοροῦσαν εὐρύτερα στὸν μεσογειακὸ χῶρο [P. Perdrizet, «Σφραγὶς Σολομῶνος», *Revue des Études Grecques* 16 (1903), σ. 42-61. G. Schlumberger, «Amulettes...», ὁ.π., σ. 74 καὶ M. Gaster, «Scholomonar...», ὁ.π., σ. 283, 288], μὲ χρῆση καὶ σὲ μαγικὲς τελετὲς καὶ πράξεις ὅπως ἐδῶ.

220. Ἡ παρθενία ἀπαιτεῖ ὄρο τῆς καθαρότητος, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐπιτυχητὴ ἐπαφή μὲ τὰ πνεύματα, ἀφοῦ ἡ ἐρωτικὴ ἀγνότητα εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ μαγικὲς καὶ μαντικὲς πράξεις [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 40, 580. Th. Hopfner, «Die Kindermedien in den griechisch - ägyptischen Zauberpapyri», *Recueil d'études dédiées à la mémoire de Nikodim Pavlovič Kondakov. Annales de l'Institut Kondakov*. Prag 1926, σ. 65-74. Th. Hopfner, *Oz* 1, σ. 236], ὅπως αὐτὲς πὸν περιγράφονται ἐδῶ.

221. Στέφανα ἀπὸ κλῆμα ὑπῆρχαν καὶ στὸν γάμο [N. Γ. Πολίτης, «Γαμήλια σύμβολα», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 2. Ἀθήναι 1975², σ. 307-312. Κ. Ρωμαῖος, «Τὰ κλημάτινα στέφανα τοῦ γάμου. Ἡ καταγωγή τοῦ χριστιανικοῦ θεσμοῦ», *Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 57 (1982), σ. 159-168 = *Λαβύρινθος* 3 (1986), σ. 48-58. Εὐρ. Ἀντζουλάτου-Ρετσιῖλα, *Τὰ στέφανα τοῦ γάμου στὴ νεώτερη Ἑλλάδα*. Ἀθήνα 1980, σ. 92 κ.έξ.], ἐνῶ τὸ κλῆμα γενικότερα ἔχει εἰδικὴ σημασία γιὰ τὴν ἐθιμικὴ ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὶς ἐθιμικὲς χρήσεις του καὶ τὶς παραδόσεις πὸν ὑπάρχουν γι' αὐτὸ [Στ. Δ. Ἡμελλος, «Ὄνος, αἶξ καὶ κλάδευσις τῆς ἀμπέλου», *Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἐρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* 22 (1969-1972), σ. 3-16 = Ὁ ἴδιος, *Λαογραφικὰ* 1..., ὁ.π., σ. 116-128]. Τὸ κλῆμα εἶναι ἱερό, ἐξ οὗ καὶ οἱ θρησκευτικὲς καὶ μαγικὲς χρήσεις του, ἀφοῦ τὸ ἀμπέλι ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται, ἴσως καὶ

λόγω τῆς μεγάλης χρησιμότητας τῶν προϊόντων του, εἶναι τὸ κατεξοχὴν ἱερὸ φυτό, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τὶς μέρες μας, στὴν ἑλληνικὴ παράδοση. Ἡ χρήση ἐδῶ στεφάνων πιθανότατα ἀποτελεῖ ἀντιστροφή τῆς χρήσης τους στὸ μυστήριό τοῦ γάμου, ὅπως προαναφέρθηκε, στὰ πλαίσια τοῦ ἀντιστροφου κόσμου τῆς μαγείας, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔγινε ἐκτενὴς λόγος προηγουμένως.

222. Ἄσπρο εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος τῆς κάλυψης καὶ σὲ ἄλλα ὑδρομαντικά καὶ κατοπτρομαντικά ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 184, ἀρ. Πς], ὅπως συμβαίνει κι ἐδῶ, σὲ συμβολισμό ἴσως τῆς παρθενίας καὶ τῆς ἀγνότητος τοῦ κοριτσιοῦ ποὺ συμμετέχει στὴν τελετὴ.

223. Ἡ “Καλὴ τῶν Ὁρέων” εἶναι μία γυναικεῖα δαιμονικὴ μορφή τῶν βυζαντινῶν χρόνων, ποὺ ἐπιβιώνει, ἔστω καὶ στὴν ἀρσενικὴ ἐκδοχὴ τῆς, καὶ στὴν νεοελληνικὴ μυθολογία [βλ. Κ. Ρωμαῖος, «Τὸ μοιρολόγι τῆς Παναγίας», *Ἀρχεῖον Πόντου* 19 (1954), σ. 207 = Ὁ ἴδιος, *Προβλήματα τεχνικῆς στὰ δημοτικὰ τραγούδια*. Ἀθήνα 1979, σ. 30], μία μορφή ποὺ ἔχει τὶς ρίζες τῆς στὴν παράδοση τῆς ὑστερῆς ἀρχαιότητος [Κ. Ἀ. Ρωμαῖος, «Γριά, μυθικὴ μορφή ἀρχαία», *Προσφορὰ εἰς Στίλπωνα Π. Κυριακίδη...*, ὅ.π., σ. 573-574]. Ἀπὸ ἐπίδραση αὐτῶν τῶν παραδόσεων ἐμφανίζεται καὶ ἐδῶ.

224. Ἡ δάφνη εἶναι φυτό μὲ ἰδιαίτερη μαντικὴ σημασία, ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια, ἀφοῦ συνδέεται μὲ τὴν λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνα στοὺς Δελφούς. Σὲ μαγικοὺς παπύρους [PGM 1, σ. 14, 264 κ.ἐξ.] μαγικοὶ χαρακτήρες γράφονται σὲ φύλλα ἐπτὰφυλλου κλωναριοῦ δάφνης, γεγονός ποὺ δείχνει τὴ σύνδεση τοῦ φυτοῦ μὲ τὴν μαγεία. Ἡ δάφνη ἔχει ἰδιαίτερη θέση καὶ σὲ πολλὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [βλ. Anna Paramichael, *Birth and plant symbolism. Symbolic and magical uses of plants in connection with birth in modern Greece*. Athens 1975, σ. 62-65, ὅπου καὶ ὑλικὸ ἀπὸ ἀρχαῖες πηγές], ἰδίως σὲ μαγικὲς τελετὲς [Anna Paramichael, ὅ.π., σ. 57, 112, 119. ΚΛ, χφ. 3235, σ. 32 (Κροκεὲς Λακεδαίμονος, 1968). ΚΛ, χφ. 2268, σ. 768 (Χ. Κορύλλος, Ἀχαῖα, 1962)], μία ἀρχαία ἴσως κληρονομία στὴν λαϊκὴ παράδοση γιὰ τὸ φυτό.

225. Παραστάσεις δαιμόνων μὲ τὴ μορφή ομάδας πολεμιστῶν, ὅπως ἐδῶ, εἶναι συχνὲς στὶς σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 36, 38, 428, 430 καὶ σ. 29, 421. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 159-160], ὅπου οἱ δαίμονες χαρακτηρίζονται ὡς “φουσατό” μὲ ἐπικεφαλῆς ἓναν ἀρχηγό, καθὼς καὶ ἡ παροῦσα μαγικὴ συνταγὴ ἀναφέρει.

226. Ἡ μορφή τοῦ Χάρου, στὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ παράδοση, ἔχει ἀντικαταστήσει τὴν ἀρχαία μορφή τοῦ Ἄδη, παίρνοντας καὶ ὀρισμένα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά του [βλ., ἐνδεικτικά, Γ. Καλαϊσιᾶκης, «Χάρων», *Ἑβδομάς* 3 (1886), σ. 187-189, 196-197. Ρ. Kyriazopoulou, *Le personnage de Charon de la Grèce ancienne à la Grèce moderne*. Paris 1950. G. Moravcsik, «Il Charonte Bizantino», *Studi Bizantini e Neoellenici* 3 (1930), σ. 45-69. D. Hesselting, *Charos, ein Beitrag zur Kenntniss des neugriechischen Volksglaubens*. Leiden - Leipzig 1897. Ἴω. Ἀναγνωστόπουλος, *Ὁ θάνατος καὶ ὁ κάτω κόσμος στὴ δημοτικὴ ποίηση (ἐσχατολογία τῆς δημοτικῆς ποίησης)*. Ἀθήνα 1984, σ. 67-107. Μ. Alexiou, *The Ritual Lament in Greek Tradition*. Cambridge 1974, σ. 50, 197, 201]· ἐδῶ ἀναφέρεται ὡς προσωποποίηση τοῦ θανάτου.

227. Ἡ ἐλιά χρησιμοποιεῖται πολλὲς φορὲς σὲ μαγικὰ καὶ μαντικὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [βλ. Anna Paramichael, *Birth...*, ὅ.π., σ. 62-65], ὅπως συνέβαινε καὶ μὲ

τούς ἀρχαίους Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι συχνὰ χρησιμοποιοῦσαν τὴν ἐλιά στα ἔθιμά τους [M. Nilsson, *Geschichte der Griechischen Religion* 1. München 1955², σ. 122-123]. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναφέρεται στὴν παροῦσα μαγικὴ συνταγή. Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι χρησιμοποιοῦσαν κλαδιά ἐλιάς στὴ λατρεία ὀρισμένων θεῶν, ἐπιστέφοντας μὲ αὐτὰ τοὺς βωμοὺς καὶ τὰ ξόανά τους, ἐνῶ ἡ ἐλιά ἦταν καὶ τὸ ἱερὸ φυτό τῆς Ἀθηνᾶς· ἡ παράδοση αὐτῆς τῆς ἱερότητας ἔχει περάσει καὶ στοὺς νεότερους Ἕλληνες, συνδεμένη ἄρρηκτα μὲ τὴν χρηστικότητα καὶ χρησιμότητα τῶν προϊόντων τῆς ἐλιάς, ἡ ὁποία καὶ ὀδήγησε στὴν ἀπόδοση σ' αὐτὴν καὶ μεταφυσικῶν ἰδιοτήτων.

228. Τὰ κυριότερα μέταλλα ποὺ ἀναφέρονται ἐδῶ καὶ παραπάνω (χρυσός, ἀσημι, σίδηρος καὶ χαλκός) ἀποτελοῦν ὑλικά στα ὁποῖα ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα ἤδη χρόνια ἀποδίδονται μαγικὲς ἰδιότητες [βλ. C. J. Steiner, *Das Mineralreich nach seiner Stellung in Mythologie und Volksglauben*. Gotha 1895, σ. 49 κ.έξ. καὶ A. B. Cook, *Zeus. A study in ancient Religion* 2. Cambridge 1925, σ. 649 κ.έξ.], ἰδιαίτερα μὲ ἀποτροπαϊκὴ καὶ φυλακτῆρια σημασία· ἰδιαίτερα μάλιστα ἡ χρῆση σιδήρου στὴ λατρεία τῶν Ἑλλήνων ἦταν ἀπαγορευμένη [βλ. R. Herzog, «Aus dem Asklepieion von Kos», *Archiv für Religionswissenschaft* 10 (1907), σ. 410]. Ἀνάλογη εἶναι ἡ σημασία τῆς χρῆσης τους ἐδῶ.

229. Ἡ ἐπιληψία (σεληνιασμός) συχνὰ ἀντιμετωπίζεται μὲ μαγικά μέσα [Ἀγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, *Παραδοσιακὴ ἰατρικὴ στὴν Πελοπόννησο*. Ἀθήνα 1985, σ. 50, 380, 449 καὶ σ. 213], ὅπως καὶ ἐδῶ περιγράφεται. Μὲ τὸ διάβασμα τῆς εὐχῆς ἐξαγιάζεται καὶ ἐνδυναμώνεται μαγικά τὸ νερὸ, τὸ ὁποῖο κατόπιν πίνει ὁ ἄρρωστος γιὰ νὰ θεραπευθεῖ, μία πρακτικὴ γνωστὴ σὲ διάφορες περιπτώσεις στὸν ἑλληνικὸ λαό, ὅπου τὸ “διαβασμένο” νερὸ θεωρεῖται θεραπευτικὸ (εὐχόνερο κ.λπ.).

230. Τὸ θέμα τοῦ καθίσματος ὅπου θὰ ἐγκατασταθεῖ ὁ ἀρχηγὸς τῶν δαιμόνων ποὺ θὰ ἐμφανιστοῦν, ἐπανερχεται σταθερὰ στὶς μαγικὲς αὐτὲς συνταγές· τὸ βρίσκουμε καὶ σὲ ἄλλες συνταγὲς σολομωνικῶν [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 38, 3 καὶ σ. 430, 23 (κώδικας Harleianus 5596 τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου)], ὅπου οἱ δαίμονες συναθροίζονται γύρω ἀπὸ τὸν καθισμένο ἀρχηγό τους, συνομιλοῦν φιλικὰ μὲ τὸν μάγο καὶ ἐξυπηρετοῦν τοὺς σκοποὺς γιὰ τοὺς ὁποίους κλήθηκαν.

231. Τὸ νόμισμα, καθὼς εἶναι κατασκευασμένο ἀπὸ πολύτιμο μέταλλο, καὶ συνήθως φέρει παράσταση προσώπου, θεωρεῖται φυλακτικὸ καὶ ἀποτρεπτικὸ, ἄρα καὶ μαγικὰ σημαντικό, ἀπὸ τὸν λαὸ [προβλ. Φ. Κουκουλές, «Κωνσταντινάτα», *Λαογραφία* 6 (1917), σ. 216-220]· μὲ τὴν ἐννοια αὐτὴ χρησιμοποιεῖται καὶ ἐδῶ. Γενικότερα, ἡ παράσταση ἀνθρωπίνων προσώπων θεωρεῖται ἰδιαίτερος ἀποτρεπτικὴ τῶν κακοποιῶν πνευμάτων ἀπὸ τὸν λαὸ [βλ. Κ. Γ. Κορρέ, *Ἡ ἀνθρώπινη κεφαλὴ θέμα ἀποτρεπτικὸ στὴ νεοελληνικὴ λαϊκὴ τέχνη*. Ἀθήνα 1978, σ. 17-28], ἰδίως ὅταν φέρει παράσταση καὶ τοῦ ματιοῦ, ποὺ ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια ἔχει ἰδιαίτερη σημασία στοὺς μεσογειακοὺς καὶ ἀνατολικοὺς λαοὺς, ὡς ἀποτρεπτικὸ καὶ φυλακτῆριο. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀρχαῖα καὶ βυζαντινὰ εὐρήματα, ἰδίως τὰ χρυσᾶ, χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸν λαὸ συλλήβδην ὡς κωνσταντινάτα καὶ χρησιμοποιοῦνται κυρίως ὡς φυλακτὰ καὶ ἀντιβασκάνια, μὲ ἰδιαίτερη μαγικὴ δύναμη.

232. Ὁ βασιλικὸς εἶναι φυτό μὲ ἰδιαίτερη σημασία, ἀφοῦ κατὰ τὴν παράδοση φύτρωνε πάνω στὸ μέρος ὅπου ἦταν θαμμένος ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἐπισημαί-

νοντας τὴν τοποθεσία στὴν Ἁγία Ἐλένη, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἀνακάλυψε [J. B. Aufhauser, *Konstantins Kreuzesvision in ausgewählten Texten*. Bonn 1912, σ. 19-21 καί, γενικότερα, Fr. Halkin, *Bibliotheca Hagiographica Graeca* 3. Bruxelles 1957, σ. 81-102, μὲ βιβλιογραφία τῶν σχετικῶν κειμένων]. Π' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται ἐδῶ.

233. Ὁ μεγάλος ἁγιασμός τῶν Θεοφανίων θεωρεῖται ἀπὸ τὸν λαὸ ἰσοδύναμος μὲ τὴν θεία κοινωνία, ἄρα μεγάλης θρησκευτικῆς καὶ θαυματουργικῆς δυνάμης [Γ. Ἀ. Μέγας, *Ἑλληνικαὶ ἐορταὶ καὶ ἔθιμα τῆς λαϊκῆς λατρείας*. Ἀθῆναι 1979², σ. 76, 78]. ἄλλωστε, μὲ αὐτὸν ραντίζεται καθαρτικὰ ὄλο τὸ σπίτι, ἐνῶ ἀντικείμενα σχετιζόμενα μὲ τὴ λειτουργία τῶν Φώτων χρησιμοποιοῦνται σὲ διάφορες μαγικὲς συνταγές [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 49, 4-6].

234. Σὲ ἀνακάλυμμα δαιμόνων τοῦ μοναχοῦ Alberich, τοῦ 13ου αἰώνα, στοὺς δαίμονες προσφέρονται ὡς τροφή περιστέρια [G. Roskoff, *Geschichte...*, ὅ.π. 1, σ. 327]. Ἐδῶ τὰ περιστέρια ἔχουν μᾶλλον τὴν θέση πνευμάτων, ποὺ προετοιμάζουν τὴν ἔλευση τοῦ θηλυκοῦ δαίμονα ποὺ ἐμφανίζεται στὴ συνέχεια ὡς βασίλισσα τῶν πνευμάτων.

235. Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ δείχνει ὅτι ὁ γραφέας τοῦ χειρογράφου ἀντέγραψε ἀπὸ διάφορες πηγές, δημιουργώντας ἓνα εἶδος μαγικοῦ ἐγχειριδίου, γιὰ κάθε περίπτωση ποὺ πιθανὸν νὰ ἀντιμετώπιζε. Π' αὐτὸ καὶ συχνὰ ἔχουμε περισσότερες τῆς μίας συνταγές γιὰ τὸ ἴδιο θέμα. Αὐτὸ διαφωτίζει κάπως τὸν τρόπο δημιουργίας καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐσωτερικῆς νοηματικῆς συνοχῆς τοῦ χειρογράφου μας.

236. Στὰ ὅσα ἀναφέρθηκαν παραπάνω γιὰ τὴν ἐθμικὴ χρήση τοῦ κλήματος ἄς προστεθεῖ καὶ ἡ χρησιμοποίησή του σὲ μαγικὰ ἔθιμα τοῦ κύκλου τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς [Anna Paramichael, *Birth...*, ὅ.π., σ. 66-69]. Τὸ στεφάνωμα μὲ κλήμα ποὺ μαρτυρεῖται ἐδῶ ἐντάσσεται σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν παράδοση.

237. Τὰ νύχια θεωροῦνται βασικὸ σημεῖο τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἀφοῦ, κατὰ τὴν ἀρχὴ *pars pro toto*, κάθε μαγικὴ πράξη σὲ αὐτὰ μπορεῖ νὰ ἐπιδράσει σὲ ὀλόκληρο τὸν ἀνθρώπινο ὄργανισμό. Π' αὐτὸ συχνὰ ἀναφέρονται σὲ ἰατροσοφικὰ κείμενα [βλ. Κ. Ἀμαντος, «Ἱατροσοφικὸς κώδιξ», *Ἀθηνᾶ* 43 (1951), ἀρ. υξγ']. Ἐδῶ οἱ μαγικοὶ χαρακτήρες γράφονται στὰ νύχια τοῦ παιδιοῦ, γιὰ νὰ ἐνισχυθεῖ καὶ νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ ἐπαφή του μὲ τὰ πνεύματα.

238. Παρόμοιες πληροφορίες βλ. στὸν A. Delatte, «*Le traité des plantes planétaires...*», ὅ.π., σ. 176-177, ὅπου κάποτε ἀναφέρονται ἄλλα φυτὰ, στὸ ἴδιο πάντοτε πλαίσιο.

239. Οἱ βιαιοθάνατοι συχνὰ ἀναφέρονται σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ συνταγές [βλ. Emm. Voutiras, «*Euphemistic names...*», ὅ.π., σ. 79. H. Versnel, «*Κόλασαι τοὺς ἡμᾶς τοιούτους ἠδέως βλέποντες. "Punish those who rejoice in our misery": On curse texts and Schadenfreude*», *The world of ancient magic...*, ὅ.π., σ. 131], γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἰδιαίτερης μαγικῆς ἀξίας αἷμα τους χρησιμοποιεῖται ἐδῶ. Στὶς περισσότερες σχετικὲς παραδόσεις οἱ βιαιοθάνατοι, ὅσοι δηλαδὴ ἔχουν πέσει θύματα ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν, γίνονται βρυκόλακες, μέχρι νὰ ἀπολαύσουν τὴν τιμωρία τοῦ φονιᾶ τους. Ὡς βρυκόλακες ἀποτελοῦν πνεύματα κακοποιᾶ, ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τὸν μάγο στὶς πράξεις του καὶ τὶς τελετές του, ἐφόσον ἀκολουθηθεῖ βεβαίως ἡ ὀρθὴ ἀγωγή. Π' αὐτὸ καὶ ἡ ἀναφορὰ τους ἐδῶ εἶναι μαγικὰ δικαιολογημένη· θυμί-

ζω ότι χαρακτηριστική τέτοια περίπτωση είναι ο Λάιος στη Θήβα, που ως βιαιοθάνατος προκάλεσε λοιμό στην πόλη του, μέχρι να αποκαλυφθεί και να τιμωρηθεί ο φονιάς του.

240. Οί μαγικοί χαρακτήρες για κάθε πλανήτη γράφονται με ειδικό μελάνι για κάθε πλανήτη, με μελάνι δηλαδή φτιαγμένο από ειδικές ουσίες [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Η Μαγεία...*, *ό.π.*, σ. 79], όπως περιγράφεται σε διάφορες σολομωνικές [Α. Delatte, *Anecdota...*, *ό.π.*, σ. 91, 1 από τον κώδικα Athen. 1265, φ. 13 κ.έξ.].

241. Η χρήση των ακτίνων του ήλιου σε μαγικές και μαντικές πράξεις είναι γνωστή από διάφορες παραλλαγές ύδρομαντικών και κατοπτρομαντικών εθίμων [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Το ανακάλυμμα...*, *ό.π.*, σ. 213-214], αν και οί ήλιακές ακτίνες πιστεύεται ότι δεν είναι άρεστές στους δαίμονες και στους νεκρούς [Th. Hopfner, *ό.π.* 1, σ. 226]. Αντιθέτως, στην αστρολογική μαγεία ο ήλιος παίζει πρωταρχικό ρόλο, όπως φαίνεται και από την παρούσα συνταγή.

242. Και πάλι μαρτυρείται εδώ η έκθεση στα άστρα, όπως παραδίδεται και σε πολλές σολομωνικές και νεοελληνικές παραδόσεις [Α. Delatte, *Anecdota...*, *ό.π.*, σ. 469. Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Το ανακάλυμμα...*, *ό.π.*, σ. 219], αφού πιστεύεται ότι τα άστρα, ως γνώστες του μέλλοντος, μεταδίδουν έτσι τη δύναμή τους στα όργανα μαντείας και μαγείας.

243. Η εμφάνιση μορφών μέσα στο νερό αποτελεί βασική προϋπόθεση των ύδρομαντικών εθίμων, όπου εμφανίζονται νεκροί, αγνοούμενοι, ξενιτεμένοι, τραυματίες, άρρωστοι, μελλοντικοί σύζυγοι, δαίμονες, άγγελοι, άγιοι, φαντάσματα κ.λπ. [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Το ανακάλυμμα...*, *ό.π.*, σ. 248-249] για να απαντήσουν στις ερωτήσεις και στις απορίες του τελεστή της μαγικής - μαντικής πράξης.

244. Για να πετύχει η μαγική πράξη πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις λεπτομέρειες κατασκευής των μελανιών, που είναι διαφορετικές για το μελάνι κάθε πλανήτη, από ειδικές ουσίες και με ξεχωριστή, κάθε φορά, διαδικασία [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Η Μαγεία...*, *ό.π.*, σ. 79]. Σε μαγικά χειρόγραφα βρίσκουμε παρόμοιες περιγραφές [Α. Delatte, *Anecdota...*, *ό.π.*, σ. 91, 1 κ.έξ.], που μπορούν να συγκριθούν με τα γραφόμενα εδώ.

245. Μαύρος πετεινός ή μαύρη κότα, όπως αναφέρεται παρακάτω, σφάζεται συχνά στο πλαίσιο αίματηρών θυσιών για το ανακάλυμμα και την άγωγή δαιμόνων [Δ. Σ. Μπενέκος, *ό.π.*, σ. 112], στην παραδοσιακή μαγική πρακτική του έλληνικού λαού. Ιδιαίτερα ο μαύρος πετεινός πιστεύεται ότι με το λάλημά του παρεμποδίζει και διώχνει τα δαιμονικά πνεύματα [J. Fr. Boissonade, *Anecdota Graeca* 3. Paris 1831, σ. 445. B. Schmidt, *Das Volksleben der Neugriechen und das hellenische Altertum* 1. Leipzig 1871, σ. 94, 115], αλλά και προφυλάσσει από τις μαγγανείες [Ad. Wuttke, *Der deutsche Volksaberglaube...*, *ό.π.*, σ. 156. K. Seligmann, *ό.π.*, σ. 11, 79]. Γι' αυτό και χρησιμοποιείται στις μαγικές πράξεις και τελετές διαφόρων εθνών και λαών [βλ., για παράδειγμα, K. H. E. de Jong, *Das Antike Mysterienwesen in religions - geschichtlicher, ethnologischer und psychologischer Beleuchtung*. Leiden 1919, σ. 173 κ.έξ. V. Hehn, *Kulturpflanzen und Haustiere in ihrem Übergang aus Asien nach Griechenland und Italien sowie in das übrige Europa*. Berlin 1902, σ. 332]. Γι' αυτό και η αναφορά του εδώ έχει ιδιαίτερη, μαγική - ενισχυτική του μελανιού που θα παραχθεί, σημασία.

246. Οί ἄγγελοι πού ἀνήκουν σέ κάθε πλανήτη ἔχουν ὑποτάξει ἀντίστοιχους δαίμονες, σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ἀναφέρθηκαν προηγουμένως, τοὺς ὁποίους καὶ ὀρίζουν [κώδικας Harl. 5596, φ. 41v στὸν A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 434, 14 κ.έξ.]. Ὁ ἀστρολόγος - μάγος παρακαλεῖ τοὺς ἀγγέλους νὰ καταστήσουν τοὺς δαίμονες ὑπηρετές τῶν ἀναγκῶν του [πρβλ. κώδικα Athen. 1265, φ. 25 στὸν *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10. Bruxellis 1924, σ. 81, 12 κ.έξ.], ὥστε νὰ ἐπιτελεσθεῖ μὲ ἐπιτυχία καὶ ἀποτελεσματικότητα ἡ μαγικὴ πράξη.

247. Τὸ πρότυπο τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς πιθανότατα βρίσκεται στὴν εὐχή τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ τῶν Θεοφανίων, ὅπου ἀναφέρεται ὅτι «ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», ὡς ἀναγνώριση τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ ἀντιστροφή τῶν φυσικῶν ὅρων καὶ νόμων ἀποτελεῖ πάγιο διηγηματικὸ μοτίβο ἀρχαίων, μεσαιωνικῶν καὶ νεώτερων παραδόσεων, γιὰ νὰ πιστοποιηθεῖ ἡ ὑπερφυσικὴ δύναμη καὶ ὑπόσταση κάποιου προσώπου. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς κάθε εἴδους δαιμονοφάνειες, πού πιστοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ἀντιστροφή τῶν φυσικῶν νόμων, στὰ πλαίσια τοῦ ἀντίστροφου κόσμου τῆς μαγείας, γιὰ τὸν ὁποῖο λόγος ἔχει γίνει καὶ παραπάνω.

248. Ὁ Κυπριανὸς ἦταν μάγος τῆς Ἀντιόχειας, πού ἔγινε χριστιανὸς ἀπὸ τὴν Ἰουστίνη καὶ μαρτύρησαν μαζί, στοὺς διωγμοὺς τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα Δεκίου (250 μ.Χ.), διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο Καρχηδόνας Κυπριανό, τοῦ 3ου ἐπίσης αἰῶνα [*Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία* 7 (1965), στ. 1099-1112]. Κυκλοφορεῖ εὐρέως τὸ λεγόμενο *Κυπριανάριον*, βιβλίο μὲ προσευχὲς καὶ ἐξορκισμοὺς λαϊκῆς προέλευσης, πού ἀπὸ τὸ λαὸ ἀποδίδονται σ' αὐτόν, σὲ διάφορες μάλιστα ἐκδόσεις καὶ παραλλαγές [Μ. Σολδάτος, *Σωσίβιον, ἦτοι βίος καὶ ἱερὰ προσευχὴ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ...* Ἐν Ἀθήναις χ.χρ. Γ. Κουρκουτσᾶς, *Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Εὐχαὶ καὶ ἐξορκισμοί*. Ἀθήναι 1938. Γιὰ τὴν Κύπρο βλ. Μ. Παρασκενοπούλου, *Researches into the traditions of the popular religious feasts of Cyprus*. Nicosia 1982, σ. 106-107. Τὸ κυπριακὸ *Κυπριανάριον* ἐκδόθηκε τὸ 1913 ἀπὸ τὸν Κ. Βελεφάντη, καὶ τὸ 1978 στὴν Ἀθήνα, μὲ πρόσθετη ὕλη. Βλ. Θ. Παπαδόπουλος, «Κυπριακὸν εὐχολόγιον τοῦ ἔτους 1785», *Κυπριακαὶ Σπουδαί* 43 (1979), σ. 19-20]. Ἀπὸ τὸ λαϊκὸ μαγικὸ αὐτὸ βιβλίο [βλ. Φ. Κουκουλές, «Μεσαιωνικοὶ καὶ νεοελληνικοὶ κατάδεσμοι», *Λαογραφία* 8 (1921), σ. 302 καὶ *Λαογραφία* 9 (1926), σ. 52, 450. Δ. Σ. Λουκᾶτος, *Τὰ φθινοπωρινά*. Ἀθήνα 1982, σ. 65-67] σταχυολογοῦνται στὴ συνέχεια ὀρισμένες μαγικὲς συνταγές.

249. Οἱ σαράντα μετάνοιες ἀπαντοῦν συχνὰ στὴν χριστιανικὴ παράδοση καὶ στὴν μοναστικὴ πρακτικὴ [Γ. Κ. Σπυριδάκης, *Ὁ ἀριθμὸς τεσσαράκοντα παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς καὶ Νεωτέροις Ἑλλησι*. Ἐν Ἀθήναις 1939, σ. 82]. Ἀπὸ τὸν χριστιανισμό πέρασαν καὶ στὴν μαγικὴ πρακτικὴ. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ ἀριθμὸς σαράντα ἔχει εὐρύτατη συμβολικὴ χρῆση τόσο στὴν θρησκεία ὅσο καὶ στὰ λαϊκὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα καὶ στὶς δεισιδαίμονες ἀντιλήψεις καὶ δοξασίες τοῦ λαοῦ ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνταχθεῖ καὶ ἡ ἀναφορά του ἐδῶ.

250. Παρόμοια μαντικὴ πράξη ἔχουμε καὶ στὸν ἐλληνικὸ παραδοσιακὸ πολιτισμό. Μαρτυρεῖται μάλιστα [Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΛ*, σ. 137 ἀρ. ΙΕ': *Βιβλιομαντεία, ψαλτηρομαντεία* (ἢ *κλειδομαντεία*)] ἀκριβῶς ἡ ἴδια πράξη ἀπὸ τὰ Φιλιατρὰ τῆς Μεσσηνίας, ὅπου καὶ ἡ σχετικὴ φράση “τὸν ἔρριξαν στὸ κλειδί”, γιὰ τὴν ἄσκηση παρο-

μοίων μαντευμάτων. Για την άσκηση μαγείας και μαντείας με βάση ιερά ή εκκλησιαστικά βιβλία, που θεωρείται ότι έχουν ιδιαίτερη συμβολική και μαγική δύναμη, έγινε λόγος και παραπάνω, αφού θρησκευτικής σημασίας αντικείμενα συχνά χρησιμοποιούνται σε μαγικές πράξεις, όπως και παραπάνω έχει σημειωθεί, με βάση ανάλογες αναφορές στον κώδικά μας, προηγουμένως.

251. Σε λαϊκές περιθυσιακές παραδόσεις, αλλά και σε σολομωνικές [Κώδικας Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος 1265, φ. 21r], όπου παραδίδεται ότι πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ χύσει λίγο ἀπὸ τὸ αἷμα του ἐκεῖ, γὰρ νὰ μὴν τὸν ἐνοχλήσει τὸ στοιχεῖο ποὺ φρουρεῖ τὸν θησαυρὸ [Ν. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις...*, ὅ.π. 2, σ. 1004-1005, ὅπου ἀνάλογες ἀναφορές ἀπὸ τὴν Τήνο καὶ τὴ Σάμο], ἔχουμε παράλληλα ἀφηγηματικὰ στοιχεῖα: πρόκειται γὰρ ἐξασθενημένη μορφή ἀνθρωποθυσίας, ἀφοῦ τὸ αἷμα ποὺ χύνεται ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ ἐξευμενίσει τὰ κακὰ πνεύματα ποὺ φρουροῦν τὸν θησαυρὸ, σύμφωνα μὲ ὅσα προαναφέρθηκαν. Προηγουμένως, σὲ ἀνάλογη περίπτωση ἀνακάλυψης θησαυροῦ, εἶχαμε καὶ ἀναφορὰ κανονικῆς καὶ πλήρους ἀνθρωποθυσίας, τὴν ὁποία ἐδῶ ἀντικαθιστᾷ τὸ ἀπλὸ χύσιμο λίγου ἀνθρώπινου αἵματος.

252. Ἡ ῥαβδομαντεία ἀνήκει στὴν παραδοσιακὴ μαντικὴ πράξη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΛ*, σ. 140, ἀρ. κθ'], ἰδίως σὲ περιπτώσεις ἀνεύρεσης νεροῦ γὰρ τὸ ἄνοιγμα πηγαδιῶν.

253. Ἡ ἐκλογή τῆς ὥρας καὶ τῆς μέρας κατὰ τὴν ὁποία θὰ γίνῃ κάθε μαγικὴ πράξη ἀποτελεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς ἐπιτυχίας τῆς [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 218. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 61], ἀφοῦ ὑπάρχει εἰδικὴ ὥρα κάθε μέρας κατὰ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ δράσει κάθε πνεῦμα [J. Faust, *Magia naturalis...*, ὅ.π., σ. 499]. Γι' αὐτὸ καὶ στὴ συνέχεια ἀπαντοῦμε συνεχῶς τὴν ἐκφραση “στὴν ὥρα ποὺ κυριεύει”.

254. Πρόκειται γὰρ τὸ μελάνι ποὺ χρησιμοποιεῖται στὸ γράψιμο τῶν μαγικῶν σχημάτων, σὲ διάφορες μαγικὲς πράξεις [A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 297, 1 καὶ 300, 13 καὶ 17].

255. Τὸ κονδύλι τῆς τέχνης χρησιμοποιεῖται γὰρ νὰ γράφονται, μὲ εἰδικὸ μελάνι, οἱ μαγικοὶ χαρακτήρες, γι' αὐτὸ καὶ ἐτοιμάζεται μὲ εἰδικὸ μαγικὸ τρόπο [A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 298, 17. 299, 1 καὶ 317, 5 μὲ παρόμοιες ὁδηγίες].

256. Ἀντιθέτως, στὴν παραδοσιακὴ μαγεία ὁ μάγος-μάντης πρέπει νὰ διατηρεῖ ἐπαφή μὲ τὴ γῆ, ὅπως καὶ ὅλα τὰ σύμβολα ἢ ἀντικείμενα ποὺ χρησιμοποιεῖ, ἢ ὁποία θεωρεῖται ὡς κάτοχος ὅλων τῶν μυστικῶν [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 113], ἀφοῦ εἶναι καὶ κάτοχος τῶν νεκρῶν. Ἐδῶ ἡ ἐπαφή μὲ τὴ γῆ θεωρεῖται μόλυσμα, ποὺ διώχνει τὴ μαγικὴ δύναμη τῶν συμβόλων ποὺ χρησιμοποιοῦνται.

257. Ὁ τρόπος κατασκευῆς τοῦ μαχαιριοῦ τῆς μαγικῆς τέχνης παραδίδεται σὲ διάφορα μαγικὰ χειρόγραφα [A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 298-299, 300, 307]. Ἐδῶ περιγράφεται ἡ κατασκευὴ τοῦ γνωστοῦ στὴ μαγεία, ἀποτρεπτικοῦ καὶ φυλακτηρίου, μαυρομάνικου μαχαιριοῦ [Α. Ἀ. Παπαδόπουλος, «Νεοελληνικὴ μαντεία», *Ἡμερολόγιον Μεγάλῆς Ἑλλάδος* (1923), σ. 154-156. Ν. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις...*, ὅ.π. 1, σ. 646 καὶ 2, σ. 858], παρόμοιες συνταγὲς καὶ ὁδηγίες κατασκευῆς τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν συχνὰ σὲ μαγικὰ χειρόγραφα [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 406 καὶ σ. 12. Πρβλ. K. Haberlandt, «Messer», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 6

(1934-1935), στ. 189], πού θεωρεῖται ὅτι κάνει ὑποχείριους τοὺς δαίμονες ὡς μαγικὸ μέσο μεγάλης σημασίας.

258. Παρόμοιες ὁδηγίες εἶναι συχνές σὲ μαγικὰ χειρόγραφα καὶ σολομωνικὲς [πρβλ. A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 298, 5], ὅπου καὶ πάλι ἡ προφύλαξη νὰ μὴν ἀγγίξει τὴ γῆ, ὥστε νὰ μὴ χάσει τὴ δύναμή του, γιὰ τὴν ὁποία ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω. Τὸ “παρθένο χαρτί”, πού ἀναφέρεται στὴ συνέχεια, εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὸ χαρτί αὐτό, μὲ κάποιες ἴσως τελετουργικὲς διαφοροποιήσεις.

259. Πρόκειται, οὐσιαστικά, γιὰ τελετουργικὴ θυσία, μὲ σκοπὸ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς πράξης, τὸν καθαρισμὸ καὶ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ κακοῦ [πρβλ. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, *Νεοελληνικὲς...*, ὁ.π., σ. 160-161]. Τὸ γράψιμο μαγικῶν χαρακτήρων μὲ αἷμα συμβάλλει στὴν ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς πράξης, ἀποτελώντας μία ιδιαίτερη τελετουργικὴ λεπτομέρεια, πού ἀποτυπώνεται στὸ χειρόγραφο μας. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὀρισμένα φύλλα τοῦ χειρογράφου μας εἶναι γραμμένα μὲ αἷμα, ὅπως ἔχει ἤδη ἀναφερθεῖ, δείχνει ὅτι εἶχε πράγματι χρησιμοποιηθεῖ σὲ μαγικὲς τελετὲς καὶ δὲν ἀποτελοῦσε ἀπλὸ μαγικὸ ἐγχειρίδιο χωρὶς πρακτικὴ μαγικὴ χρησιμότητα.

260. Ἀνάλογες εἶναι οἱ ὁδηγίες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ δακτυλιδιοῦ τῆς μαγικῆς τέχνης, πού συναντοῦμε σὲ διάφορα χειρόγραφα [πρβλ. A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 299, 10 καὶ 302, 14], ἀφοῦ τὸ μαγικὸ δακτυλίδι θεωρεῖται ἀπαραίτητο ἐφόδιο κάθε μάγου ἀπὸ τὰ μεσαιωνικὰ ἤδη χρόνια [G. Saltzberger, *Die Salomosage...*, ὁ.π., σ. 93] καὶ μέχρι σήμερα.

261. Τὸ κόκκινο χρῶμα εἶναι συχνὸ σὲ διάφορα εἶδη μαγικῆς καὶ μαντικῆς τελετουργίας, ἀφοῦ θεωρεῖται εἰδικὸ γιὰ μαγικὲς πράξεις [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 189. C. Mengis, «Rot», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 7 (1935-1936), στ. 793, 811. Th. Hopfner, ὁ.π. 1, σ. 156], ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἀφοῦ ἀντικατέστησε στὶς μαγικὲς πράξεις τὸ αἷμα [Fr. von Duhn, «Rot and Tot», *Archiv für Religionswissenschaft* 9 (1906), σ. 15], λαμβάνοντας ἔτσι τὸν χαρακτήρα ἀποτροπαίου ἢ χρώματος τῶν δαυμόνων καὶ τῶν ὑποχθονίων θεοτήτων [Eva Wunderlich, «Die Bedeutung der roten Farbe im Kultus der Griechen und Römer», *Religionsgeschichtliche Versuche und Vorarbeiten* 20:1 (1925), σ. 68 καὶ C. Mengis, «Rot», ὁ.π., στ. 803]. Γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται ἐδῶ ὡς ἐνισχυτικὸ τῆς μαγικῆς δύναμης τοῦ δακτυλιδιοῦ πού βρῖσκεται μέσα στὴ σακούλα. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι σὲ διάφορα ἔθιμα τοῦ παραδοσιακοῦ βίου τοῦ λαοῦ μας χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα τὸ κόκκινο χρῶμα (κόκκινο πανὶ γιὰ νὰ σκεπάσουν σκευὴ πού χρησιμοποιοῦνται στὴν μαντεία κ.λπ.) μὲ ιδιαίτερη συμβολικὴ ἀξία, ἀφοῦ θεωρεῖται ὅτι συμβάλλει ἀποτελεσματικὰ στὴν ὀλοκλήρωση τῶν μαγικῶν πράξεων, καθὼς προσελκύει τὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα θὰ τελέσουν καὶ θὰ τελειοποιήσουν τὴν μαγικὴ τελετουργία.

262. Ἡ ἀπομόνωση καὶ ἡ σιωπὴ ἀποτελοῦν συχνὰ ὄρους γιὰ τὴν ἐπιτυχία κάποιας μαγικῆς πράξης [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 205-206]. Ματυροῦνται γι' αὐτὸ συχνὰ σὲ διάφορες συνταγὲς σολομωνικῶν [PGM 2, σ. 33. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 23. Th. Hopfner, ὁ.π. 1, σ. 39. Ad. Abt, *Die Apologie...*, ὁ.π., σ. 197. A. Delatte, *Die Catoptromancie...*, ὁ.π., σ. 169], ἀλλὰ καὶ στὴν παραδοσιακὴ μαγεία διαφόρων λαῶν [R. Hünnerkopf, «Brunnen», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 1 (1927), στ. 1683 καὶ K. Jungwirth, «Schweigen», *Handwörterbuch des*

deutschen Aberglaubens 7 (1935-1936), στ. 1461]. Π' αυτό και τηρείται συχνά σιωπή από τον λαϊκό μάγο [Γ. Ν. Αϊκατερινίδης, «Τὸ ἀμίλητο...», *ὁ.π.*, σ. 58-59], ἀφοῦ ὁ λαὸς τῆς ἀποδίδει δαμονικὲς καὶ μαγικὲς ἐρμηνεῖες.

263. Τὰ μαγικὰ βότανα ἔχουν συνήθως ὀρισμένες συνθῆκες ἢ τελετουργίες γιὰ τὴν περισυλλογὴ τους, τόσο στὸν ἑλληνικὸ ὅσο καὶ σὲ διάφορους ἄλλους λαοὺς [πρβλ. H. A. Hansen, *Der Hexengarten. Die Zauberkräuter des Mittelalters und ihre Wirkung*. München 1987, σ. 21 σημ. 1 καὶ H. Biedermann, *Hexen...*, *ὁ.π.*, σ. 86 κ.έξ.]. Στὴν κατηγορία αὐτὴ ἀνήκουν ὅσα ἀναφέρονται στὴ συνέχεια.

264. Εὐχὲς μὲ παρόμοιο περιεχόμενο πρὸς τὸν ἥλιο ἀπαντοῦν συχνά σὲ μαγικὰ χειρόγραφα, μὲ διαφορὲς ὡς πρὸς τὶς διατυπώσεις, ἀλλὰ παρόμοια κεντρικὴ ἰδέα καὶ δομὴ [πρβλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 169-170].

265. Τὸ ἀντίστοιχο βότανο τῆς σελήνης εἶναι γνωστὸ, στὶς σολομωνικὲς, ὡς *σεληναία* ἢ *lunaria* [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 444. Ὁ ἴδιος, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 147, 159 ἀρ. 6], καθὼς καὶ μὲ τὰ ὀνόματα *ἀγλαοφώτη* (-φωτισ), *σελήνιον*, *σεληνόγονον*, *μήνιον*, *μηνογένειον* [*Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 8, *ὁ.π.*, σ. 154]. Τοῦ ἀποδίδονται πολλὲς θεραπευτικὲς ιδιότητες, ἰδίως γιὰ τὴν ἐπιληψία (*σεληνιασμό*) σύμφωνα μὲ τὸν ἀναλογικὸ τρόπο σκέψης, ὁ ὁποῖος διέπει ὀλόκληρο τὸ σύστημα τῆς μαγείας.

266. Ἀνάλογη μαγικὴ φιλολογία ὑπάρχει καὶ γιὰ τὴν *βοτάνη* τοῦ Ἄρη, τὴ γνωστὴ ὡς *πλατυμανδύλα* [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, 2, σ. 410], ἢ ὁποῖα εἶναι ἐπίσης γνωστὴ σὲ ὅλα τὰ παλαιότερα ἔργα τῆς βοτανικῆς καὶ ἀστρολογικῆς μαγείας [πρβλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 158, ἀρ. 5], ὅπως στὶς συγγραφές τῶν Fuchsius, *Historia stirpium* (1542), σ. 643b. Lonicerus, *Kreuterbuch* (1573), σ. 301b. Dodonaeus, *Cruydt - boeck* (ἔκδ. de Clusius, 1644), σ. 944b. Sibthorp, *Florae graecae prodromus* (1806), σ. 175 II καὶ E. Boissier, *Flora orientalis* III, σ. 377, ὅπου καὶ ἀνάλογες διατυπώσεις μ' αὐτὲς τοῦ χειρογράφου μας.

267. Παρόμοιος ἐξορκισμὸς πρὸς τὸν Ἄρη ὑπάρχει σὲ χειρόγραφες σολομωνικὲς, ὅπως στοὺς κώδικες Petropolitanus 575 καὶ Harleianus 5596, ἀλλὰ καὶ στὸν μαγικὸ κώδικα ποὺ δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν A. Delatte, «Un traité...», *ὁ.π.*, σ. 171-172, πρὸς τὶς γραφές τοῦ ὁποῖου μποροῦν νὰ γίνουν συγκρίσεις μὲ σκοπὸ τὴν συγκρότηση, μελλοντικά, ἑνὸς σώματος μαγικῶν καὶ μαντικῶν συνταγῶν ἀπὸ διάφορα χειρόγραφα, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ὀλοκληρωμένη καὶ συστηματικὴ μελέτη τῆς μαγικῆς μας παράδοσης· ἡ παροῦσα ἔκδοση ἀποτελεῖ ἓνα βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή.

268. Τὸ βότανο τοῦ Ἑρμῆ εἶναι γνωστὸ ὡς *πενταδάκτυλο*, *πεντάφυλλο*, *πενταπέταλο* καὶ *ἀνθρωπόχειρο*, ἀναφέρεται δὲ ἐπίσης σὲ πολλὰ μαγικὰ χειρόγραφα [βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 156-157. Ὁ ἴδιος, *Anecdota...*, *ὁ.π.* 2, σ. 337 καὶ 356], ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Fuchsius, *ὁ.π.*, σ. 622d. Lonicerus, *ὁ.π.*, σ. 291a. Dodonaeus, *ὁ.π.*, σ. 161. Sibthorp, *ὁ.π.* I, σ. 351 καὶ E. Boissier, *ὁ.π.* II, σ. 723, παντοῦ μὲ παρόμοιες, ὅπως ἐδῶ, περιγραφές καὶ ιδιότητες.

269. Παρομοίου περιεχομένου καὶ διαφορετικῶν διατυπώσεων ἐξορκισμοὶ τοῦ Ἑρμῆ ἀπαντοῦν συχνά στὶς σολομωνικὲς [βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 166].

270. Ἡ βοτάνη τοῦ Δία, στὴ χειρόγραφη παράδοση, ὀνομάζεται *χρυσάκανθος*, *σακχαράνιον*, *ἀρχιτονία*, *ἀχρόνιος* [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.* 2, σ. 347, 389. Ὁ ἴδιος,

«Le traité...», *δ.π.*, σ. 157] και οί ιδιότητές της περιγράφονται από συγγραφείς όπως οί Fuchsius, *δ.π.*, σ. 297A. Lonicerus, *δ.π.*, σ. 152b. Dodonaeus, *δ.π.*, σ. 1144b. Sibthorp, *δ.π.* I, σ. 174 και Boissier, *δ.π.* II, σ. 824. Τίς γενικές γραμμές αὐτῆς τῆς παράδοσης ἀκολουθεῖ και τὸ χειρόγραφο μας ἐδῶ.

271. Στὴ χειρόγραφη παράδοση ἀπαντοῦν παρόμοιες θεραπευτικὲς ὁδηγίες και χρήσεις τοῦ βοτάνου, ἀλλὰ και ἀνάλογος ἐξορκισμὸς τοῦ πλανήτη [πρβλ. A. Delatte, «Le traité...», *δ.π.*, σ. 166-168].

272. Τὸ σατύριον ἢ ἀγωροβότανον εἶναι τὸ βότανο ποῦ σχετίζεται με τὸν πλανήτη Ἀφροδίτη [βλ. A. Delatte, *Anecdota...*, *δ.π.* 2, σ. 377. Ὁ ἴδιος, «Le traité...», *δ.π.*, σ. 159], τοῦ ὁποῖου τίς ιδιότητες ἀναφέρουν και παλαιότεροι συγγραφείς, ὅπως ὁ Fuchsius, *δ.π.*, σ. 558c, ὁ Lonicerus, *δ.π.*, σ. 280b, ὁ Dodonaeus, *δ.π.*, σ. 370b, και ὁ Sibthorp II, *δ.π.*, σ. 211. Οἱ ιδιότητες και ὁ τρόπος χρήσης τοῦ βοτανιοῦ, ὅπως περιγράφονται ἐδῶ, ἔχουν παράλληλα και σὲ ἄλλες χειρόγραφες συνταγές [A. Delatte, «Le traité...», *δ.π.*, σ. 174-175]. Τὸ ἀγωροβότανο ἀναφέρεται ἐπίσης συχνὰ στίς παραδόσεις και στήν παραδοσιακὴ ἰατρικὴ πράξη και πρακτικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [πρβλ. Anna Paramichael, *Birth...*, *δ.π.*, σ. 89-100. Ν. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις 2*, *δ.π.*, σ. 909-910. Ν. Λάσκαρης, *Ἡ Λάστα και τὰ μνημεῖα τῆς 1*. Ἐν Πύργῳ 1902, σ. 47-48], ὡς βότανο ποῦ μπορεῖ νὰ φέρει τὰ ἐπιθυμητὰ ἀγόρια σὲ μία οἰκογένεια, με ἕναν σχεδὸν θαυματουργικὸ τρόπο.

273. Ὁ μανδραγόρας ἀποτελεῖ βότανο δημοφιλὲς και διαδομένο στήν μαγικὴ και ἰατρικὴ πρακτικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Anna Paramichael, *Birth...*, *δ.π.*, σ. 14, 16, 21, 33, 98, 106-107. Π. Γ. Κρητικός, «Ὁ Μανδραγόρας», *Λαογραφία* 19 (1960-1961), σ. 399-452], στὸ ὁποῖο ἀποδίδονται, ἀπὸ Ἑλλήνες και ξένους, διάφορες ιδιότητες [πρβλ. Σπυρ. Λάμπρος, «Τὸ μετὰ σολομωνικῆς ἰατροσόφιον τῆς Βονωνίας», *Νέος Ἑλληνομνήμων* 15 (1921), σ. 31, 38. Αἰ. Delatte, *Herbarius. Recherches sur le cérémonial usité chez les anciens pour la cueillette des simples et des plantes magiques*. Bruxelles - Brussel 1961, σ. 37, 40-45, 181-186], ποῦ ἐν μέρει ὀφείλονται και στὸ παράξενο σχῆμα τῆς ρίζας του. Χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα σὲ ἰατρικὲς συνταγές ὡς ὑπνωτικὸ και δυναμωτικὸ βότανο, ἀλλὰ και σὲ μαγικὲς πράξεις ὡς ἀντιπροσωπευτικὸ τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ, μέσω τοῦ ὁποῖου μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ ἐπωφελῆς ἢ βλαπτικὴ μαγεία σὲ ἄλλους ἀνθρώπους.

274. Οἱ εἰδικὲς ὁδηγίες γιὰ τὸ βγάλσιμο τῆς ρίζας τοῦ φυτοῦ ὀφείλονται στήν πίστη γιὰ τὴν μεγάλη και πανίσχυρη μαγικὴ του δύναμη, και εἶναι ἀνάλογες ὄχι μόνο στὸν ἑλληνικό, ἀλλὰ και σὲ ἄλλους λαοὺς [βλ., ἐνδεικτικὰ, Anna Paramichael, *Birth...*, *δ.π.*, σ. 16-17. R. Clark, «A Note on Medea's Plant and the Mandrake», *Folklore* 79 (1968), σ. 228, 231. J. G. Frazer, *Folklore in the Old Testament* 2. London 1919, σ. 382-383. Steier, «Mandragoras», *Real-Encyclopaedie* 14:1, σ. 1035. H. F. Clark, «The Mandrake Fiend», *Folklore* 73 (1962), σ. 258, 263-266]. Ἡ μακροχρόνια αὐτὴ παράδοση ἀποτυπώνεται και στίς περιγραφές τοῦ χειρογράφου μας ποῦ ἀκολουθοῦν. Τὸ συχνὰ ἀνθρωπόμορφο σχῆμα τῆς ρίζας τοῦ μανδραγόρα δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωση ὅτι πρόκειται γιὰ φυτό με ἔντονη σχέση πρὸς διάφορα πνεύματα, και με ἔντονη, συμβολικὴ και πραγματικὴ, ἐπίδραση πάνω στήν ἀνθρώπινη ζωὴ και ὑπόσταση. Γι' αὐτὸ και ἡ εὐρεία χρήση του σὲ μαγικὲς τελετουργίες, ποῦ ἀπηχεῖται και στὸν κώδικά μας ἐδῶ.

275. Ἀνάλογοι ἔξορκισμοὶ ἀπαντοῦν σὲ παρόμοιου περιεχομένου μαγικά χειρόγραφα [A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 175-176], καὶ συνδέονται μὲ τὴν πίστη στὴν διατήρηση καὶ χρῆση τῆς μαγικῆς δυνάμεως τοῦ φυτοῦ.

276. Τὸ βότανο εἶναι γνωστὸ ὡς *πιουνία* [Anna Paramichael, *Birth...*, ὁ.π., σ. 98. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 60], ἐνῶ σὲ ἀνάλογα χειρόγραφα ὡς φυτό τοῦ Κρόνου ἀναφέρεται ὁ *ἀσφόδελος* [A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 155-156], φυτό μὲ μακροχρόνια μαγικὴ σημασία καὶ χρῆση [βλ. Wagler, «Asphodelos», *Real-Encyclopädie* 2, σ. 1730], καὶ μὲ χθόνια σημασιολογία, ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια.

277. Ἀνάλογες μαγικο-θεραπευτικὲς χρήσεις τοῦ φυτοῦ ἀναφέρονται συχνὰ στὴν χειρόγραφη μαγικὴ παράδοση [A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 161-163], ἀλλὰ καὶ στὴν προφορικὴ λαϊκὴ παράδοση [Anna Paramichael, *Birth...*, ὁ.π., σ. 66, 74-75. Μητροφάνης, *Ίατροσοφικόν*. Λευκωσία 1924, σ. 24 κ.ἑξ.].

278. Ὅπως καὶ προηγουμένως σημειώθηκε, παρόμοιοι ἔξορκισμοὶ ἀπαντοῦν σὲ μαγικά χειρόγραφα καὶ σολομωνικὲς γιὰ τὸν πλανήτη Κρόνο [βλ. A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 163-164].

279. Τῆ σχέση τῶν πλανητῶν μὲ διάφορους τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς βρίσκουμε συχνὰ στὴν ἀστρολογικὴ παράδοση [K. Seligmann, ὁ.π., σ. 294], ποὺ ἀποτυπώνεται σὲ διάφορα χειρόγραφα κείμενα [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 399. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 74]. Ἡ παράδοση αὐτὴ ἀνταντακλᾶται σὲ ὅσα ἀκολουθοῦν ἐδῶ.

280. Γιὰ τὶς μελάνες τῶν πλανητῶν ἔχει γίνει λόγος καὶ παραπάνω· στὴν ἀστρολογικὴ μαγεία ὁ μάγος μπορεῖ νὰ χρησιμοποιεῖ τὴ δύναμη τῶν πλανητῶν γράφοντας τοὺς εἰδικοὺς γι' αὐτοὺς χαρακτήρες μὲ μελάνι φτιαγμένο ἀπὸ εἰδικὲς οὐσίες [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 79], ποὺ στὶς χειρόγραφες συνταγὲς ὀρίζονται μὲ λεπτομέρειες γιὰ κάθε πλανήτη [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 91, 1 κ.ἑξ.], ὅπως καὶ στὸ χειρόγραφό μας ἐδῶ.

281. Ἡ ἀστρολογικὴ μαγεία, ὅπως καὶ παραπάνω φάνηκε, περιλαμβάνει προσευχὲς, ὄρκισμούς, θυμιάματα καὶ γράψιμο τῶν χαρακτήρων κάθε πλανήτη μὲ εἰδικὸ μελάνι. Τὸ θυμιάμα γίνεται μὲ εἰδικὲς οὐσίες γιὰ κάθε πλανήτη [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 79], ὅπως σαφῶς καὶ μὲ λεπτομέρειες ὀρίζεται στὴ σχετικὴ χειρόγραφη ἀστρολογικὴ παράδοση [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 82-83. Ὁ ἴδιος, «Le traité...», ὁ.π., σ. 176-177]. Πρόκειται γιὰ μαγικὴ προσφορά, γνωστὴ στὴ μαγεία ὡς *ἐπίθυμα* ἢ *κάπνισμα*, ἓνα ἀπὸ τὰ τέσσερα στοιχεῖα ποὺ ἀπαρτίζουν κάθε μαγικὴ πράξη [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 166, 223]. Ἡ σφραγίδα κάθε πλανήτη εἶναι οἱ μαγικοὶ χαρακτήρες ποὺ προαναφέρθηκαν, μία σειρὰ παραλλαγῶν τοῦ ἀλφαβήτου, μὲ παραλλαγμένα τὰ γράμματα, ποὺ ἀπαντοῦν σὲ διάφορα ἀστρολογικὰ χειρόγραφα κείμενα [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 91, 1].

282. Μαγικοῦ περιεχομένου εὐχὲς στὸν Δία, ποὺ συμφύρεται μὲ τὸν ἑβραϊκὸ Σαβαώθ, συναντοῦμε στοὺς μαγικοὺς παπύρους [PGM 2, σ. 115-116. PGM 12, σ. 79, 293] καὶ σὲ ἀρχαίους μαγικοὺς καταδέσμοις [Χ. Κάντζια, «Εὐχὴ κατακλητικὴ...», ὁ.π., σ. 180-181].

283. Ἐδῶ ἡ ἀπαγόρευση τῆς ἐπαφῆς μὲ τὴ γῆ, γιὰ τὴν ὁποία γίνεται λόγος καὶ παραπάνω, συνδυάζεται μὲ τὸ πάτημα πάνω σὲ πέτρα, ὅποτε, κατὰ τὴ λαϊκὴ σκέ-

ψη, ἢ σταθερότητα τῆς πέτρας μεταφέρεται μαγικά καὶ στὸν ἄρρωστο. Ἀνάλογη χρῆση τῆς πέτρας, ὥστε νὰ μεταδοθεῖ ἡ σταθερότητά της στὰ μέλη τῆς οἰκογένειας, συναντοῦμε καὶ στὰ ἔθιμα τῆς πρωτοχρονιάς [βλ. Γ. Ἀ. Μέγας, *Ἑλληνικαὶ ἐορταί...*, ὅ.π., σ. 58. Ὁ ἴδιος, *ZEA* 3, σ. 50]. Γενικότερα, στὴ λαϊκὴ μαγεία ἔχουμε κι ἄλλους τέτοιους «ἀναλογικοὺς» τρόπους μαγικῆς ἐνίσχυσης τῆς ὑγείας καὶ τῆς εὐεξίας τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ἀγγίγματα ἢ χτυπήματα μὲ κλαδιὰ φυτῶν (στὸ ἔθιμο τῆς *σούρβας*), μὲ τὴ συμβολικὴ καὶ μαγικὴ χρῆση βράχων κ.λπ., μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ λαϊκὸς ἄνθρωπος ἐπιδιώκει νὰ ἀποκτήσει τὴ σταθερότητα καὶ τὴν θαλερότητα ποὺ πιστεύει ὅτι χαρακτηρίζει τὴ φύση.

284. Τόσο οἱ νεκροὶ ὅσο καὶ οἱ λεχῶνες θεωροῦνται μισμμένοι, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ εἰδικοὺς ἐξαγνισμοὺς, ὥστε νὰ μὴν εἶναι ἐπικίνδυνοι γιὰ τοὺς ὑπόλοιπους ἀνθρώπους [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA* 1, σ. 127-128 καὶ *ZEA* 2, σ. 189]. Γι' αὐτὸ καὶ στὸν ἄσθενῆ τίθενται οἱ ἀνάλογοι περιορισμοί, ὅπως φαίνεται ἐδῶ.

285. Τέτοια μαγικά περιήαπα, ὅπως αὐτὸ ποὺ περιγράφεται ἐδῶ, πρέπει νὰ τὰ κρατᾶ ὁ ἄρρωστος πάνω στὸ σῶμα του, ὥστε νὰ εἶναι ἀποτελεσματικά [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA* 2, σ. 102-103], μία ὁδηγία γνωστὴ ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια [Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, ὅ.π., σ. 24-26. Ν. Γ. Πολίτης, «Λαογραφικαὶ ἐνδείξεις ἐν τῷ Α' καὶ Β' Κατηχητικῷ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου», *Λαογραφία* 8 (1921-1925), σ. 6-7. Στ. Κυριακίδης, «Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς λαογράφος», *Λαογραφία* 11 (1934-1937), σ. 637], ποὺ ἐπιβιώνει ὡς καὶ τὶς μέρες μας, στὴν μαγικὴ θρησκευτικὴ πρακτικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

286. Γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικά αὐτὰ κείμενα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται συχνὰ ὡς ἐξορκισμοί, ἔχουμε γράψει καὶ προηγουμένως [πρβλ. Ch. Stewart, ὅ.π., σ. 213]· ἄς σημειώσουμε ἐδῶ τὴν εὐρεία χρῆση τους καὶ τὴν εὐρέως διαδομένη πίστη στὴ θαυματουργικὴ καὶ θεραπευτικὴ δυνάμη τους [L. Delatte, «Un office...», ὅ.π., σ. 52].

287. Ἡ κατάποση ξορκιῶν ἢ ἐπωδῶν μαζί μὲ νερὸ μαρτυρεῖται ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα [Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, ὅ.π., σ. 18], καθὼς στὴν μαγικὴ δυνάμη προστίθεται καὶ ἡ ἰσχυρὴ, κατὰ τὴν λαϊκὴ ἀντίληψη, θεραπευτικὴ δυνάμη τοῦ νεροῦ [βλ. Hünnerkopf, «Wasser», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 9 (1938-1941), στ. 114], ἀφοῦ θεραπευτικὸ θεωρεῖται καὶ τὸ νερὸ ὅπου ἱερέας ἢ ἅγιος ἔχει πλύνει τὰ χέρια του [βλ. S. Eitrem, *Beiträge zur griechischen Religionsgeschichte* 3. Kristiania 1920, σ. 15 καὶ Δ. Σ. Λουκάτος, «Ὁ σύζυγος εἰς τὰ κατὰ τὴν γέννησιν ἔθιμα καὶ λαογραφικαὶ ἐνδείξεις περὶ ἀρρενολοχείας», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 8 (1953-1954), σ. 156]. Ἡ δυνάμη λοιπὸν τοῦ ὑπερφυσικά ἢ συμβολικά προικισμένου ἀνθρώπου περνᾶ στὸ νερὸ ποὺ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ σῶμα του, καὶ κατόπιν διὰ τοῦ νεροῦ διαβιβάζεται σὲ ἄλλους ἀνθρώπους. Παρομοίως καὶ ἐδῶ, τὸ ξόρκι γραμμένο καταπίνεται μαζί μὲ τὸ νερό, γιὰ νὰ ἐπιδράσει πιὸ ἄμεσα καὶ πιὸ καθοριστικά σ' ἐκεῖνον ποὺ ἀποτελεῖ τὸ στόχο τῆς μαγικῆς ἐνέργειας καὶ τελετῆς.

288. Τὸ μαχαίρι θεωρεῖται ὅτι δεσμεύει καὶ ἀπομακρύνει τὰ κακὰ πνεύματα, σύμφωνα καὶ μὲ ὅσα σχετικὰ σημειώθηκαν παραπάνω. Τὰ καρφιά ἐπίσης θεωροῦνται ἀποτροπαϊκὰ τῶν δαιμόνων [Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 34, 42, 122], γι' αὐτὸ καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν στὰ τραπέζια ποὺ χρησιμοποιοῦνται ὡς βωμοί, κατὰ τὴν κλήση καὶ ἀγωγή τῶν δαιμόνων [πρβλ. W. Hermann, *Römische Götteraltäre*. Berlin

- Kallmünz 1961, σ. 8-9]. Καί στά νεοελληνικά μαγικά ἔθιμα συχνά ἔχουμε μπήξιμο καρφιοῦ, μέ τήν ἴδια ἀποτροπαϊκή καί προστατευτική σημασία [βλ. Φ. Κουκουλές, «Μεσαιωνικοί...», *ὁ.π.*, *Λαογραφία* 8 (1921-1925), σ. 317 = Ὁ ἴδιος, *Βυζαντινῶν βίος...*, *ὁ.π.* 6, σ. 181. Ἄννα Παπαμιχαήλ, «Χρήσις τῶν μετάλλων...», *ὁ.π.*, *Ἐπετηρίς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 17 (1964), σ. 65].

289. Τὸ γράψιμο τῆς ἐπωδῆς στή γῆ ἀποσκοπεῖ στήν ἐνίσχυση τῆς μαγικῆς δύναμης της, ἀφοῦ συχνά τὸ χῶμα χρησιμοποιεῖται μέ θεραπευτικούς καί μαγικούς σκοπούς [Π. Κρητικός, «Ἡ προϊστορία τῶν ἀντιβιοτικῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἡ χρήσις των εἰς τὴν ἑλληνικὴν λαϊκὴν θεραπευτικὴν», *Λαογραφία* 18 (1959), σ. 419 σημ. 50. Στ. Ἡμελλος, «Ναξιακαὶ ἐπωδαί», *Λαογραφία* 20 (1962), σ. 184. Ὁ ἴδιος, «Περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Νάξῳ ἐθίμου τοῦ “τρουποπεράσματος”», *Ἐπετηρίς Ἐταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν* 1 (1961), σ. 527 = Ὁ ἴδιος, *Λαογραφικά 2. Ποικίλα*. Ἀθήνα 1992, σ. 37. Ὁ ἴδιος, *Τὸ περὶ ζώων...*, *ὁ.π.*, σ. 31], ἀφοῦ ἀντιπροσωπεύει, γιὰ τὸ λαό, τὴν ἀρχέγονη δύναμη τῆς γῆς, τῆς βλάστησης καί τῆς ζωῆς.

290. Πὰ τὴν πίστη στὴ μαγικὴ δύναμη τοῦ δακτυλιδιοῦ τοῦ Σολομῶντα, ἔγινε λόγος παραπάνω. Ἄς σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι ἡ πίστη στὴ μαγικὴ σημασία τοῦ δακτυλιδιοῦ εἶναι γνωστὴ καί στά παραμύθια [πρβλ. Ἀ. Ἀ. Παπαδόπουλος, «Τὸ μαγικὸ δακτυλίδι», *Ἀρχεῖον Πόντου* 13 (1948), σ. 3-34], ἀλλὰ καί σὲ μιὰ σειρά μαγικῶν καί θεραπευτικῶν πράξεων τοῦ λαοῦ [Ἑλπ. Σταμούλη-Σαραντῆ, «Τὸ μαγικὸ δακτυλίδι», *Ἀρχεῖον Πόντου* 19 (1954), σ. 232-236. Ἄννα Παπαμιχαήλ, «Χρήσις τῶν μετάλλων...», *ὁ.π.*, *Ἐπετηρίς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 15-16 (1962-1963), σ. 78-82. St. Thompson, *Motif-Index of Folk Literature* 6. Copenhagen 1958, λ. Ring], πού ἐν μέρει ἀπηχοῦνται καί ἐδῶ.

291. Δηλαδή νὰ μὴν ἔχει ἀρχίσει ἀκόμη ἡ ἔμμηνη ρύση της, ὅρος πού θεωρεῖται, στὴ λαϊκὴ θεραπευτικὴ καί μαγεία, ὡς ἐγγύηση ἀγνότητος, ἄρα καί ἰδιαίτερης μαγικῆς δύναμης καί ἀποτελεσματικότητος [Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, *ὁ.π.*, σ. 100-102]. Ἡδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἡ ἔμμηνορροοῦσα ἐθεωρεῖτο ἀκάθαρτη καί ἐπικίνδυνη γιὰ ἀνθρώπους καί ζῶα [Th. Wächter, *ὁ.π.*, σ. 37 κ.ἐξ. Μ. Γ. Μιχαηλίδης-Νουάρος, *Λαογραφικά Σύμμεικτα Καρπάθου* 1. Ἀθήναι 1932, σ. 184. Ἀθ. Μπούτουρας, *Προλήψεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ἐρμηνεῖα αὐτῶν*. Ἐν Ἀθήναις 1931, σ. 24, ἀρ. 15 καί Εὐαγγ. Φραγκάκι, *Συμβολὴ στὰ λαογραφικά τῆς Κρήτης*. Ἀθήναι 1949, σ. 57-58], ἀντίληψη πού ἀπηχεῖται καί στά ἐδῶ γραφόμενα. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καί γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἐπίπεδο, ὅπου ἡ γυναῖκα πού ἔχει τὴν ἔμμηνη ρύση της δὲν προσκυνάει τίς εἰκόνες καί τὸ εὐαγγέλιο, οὔτε συμμετέχει στὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας παραδοσιακά, ἐπειδὴ θεωρεῖται ἀκάθαρτη καί μiasμένη. Ἐτσι, ἡ ἔμμηνος ρύση, σὲ μιὰ συμβολικὰ φορτισμένη ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος, θεωρεῖται ὅτι ἐμποδίζει τὴν ἐπαφὴ τοῦ ἀνθρώπου μέ τὰ ὑπερφυσικά ὄντα καί τὰ πνεύματα, εἴτε τὰ εὐμενῆ στὴ θρησκεία, εἴτε τὰ δυσμενῆ στὴ μαγεία.

292. Κέρατα καί μυελὸς ἔλαφιῶν χρησιμοποιοῦνται συχνά σὲ μαγικὲς θεραπευτικὲς πράξεις [Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, *ὁ.π.*, σ. 48, 64, 92 κ.ἐξ.], ἥδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καί τὰ βυζαντινὰ χρόνια [M. Wellmann, *Der Physiologos. Eine Religionsgeschichtlich - Naturwissenschaftliche Untersuchung*, *Philologus Suppl.* 22, 1 (1930), σ. 32. Ὁ ἴδιος, «Pamphilos», *Hermes* 51 (1916), σ. 42], μιὰ πίστη πού ἀπηχεῖται καί ἐδῶ, στὴν ἀναφορὰ τοῦ χειρογράφου μας σὲ δέρμα ἔλαφιου.

293. Τὸ φύσημα εἶναι συνηθισμένη πράξις καὶ γιὰ τὴν παραδοσιακὴν θεραπευτικὴν [πρὸβλ. *Λαογραφία* 2 (1910-1911), σ. 642. *Λαογραφία* 4 (1913-1914), σ. 37. *Λαογραφία* 7 (1923), σ. 518. *Λαογραφία* 8 (1921-1925), σ. 340. *Λαογραφία* 10 (1929-1932), σ. 117, 118, 121. *Λαογραφία* 17 (1957-1958), σ. 268, 277. *Λαογραφία* 20 (1962), σ. 82], καθὼς συνοδεύει τὴν ἐκφώνησιν ἐπωδῶν, μὲ σκοπὸν τὴν μετάδοσιν ζωτικῆς δυνάμεως γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ ἀρρώστου.

294. Ἐδῶ ἡ στειρότητα, τόσο τῶν γυναικῶν ὅσο καὶ τῶν δένδρων, ἐπιτυγχάνεται μὲ ἓνα μαγικὸν περιάπτο. Σὲ ἄλλες περιπτώσεις [A. Paramichael, *Birth...*, ὅ.π., σ. 101-108. Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Λαογραφικὴ ἀποστολὴ εἰς τὰ Κατσανοχώρια Ἡπείρου», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 13-14 (1960-1961), σ. 396] ἡ στειρότητα ἀποδίδεται σὲ εἰδικὸν βότανον· πάντως, σὲ κάθε περίπτωση, βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μίαν μαγικὴν προσπάθειαν γιὰ ἀντισύλληψιν, καταδικασμένη ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν [πρὸβλ. Γ. Ἀ. Ράλλης – Μ. Ποτλῆς, *Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων* 2. Ἀθήναι 1852, σ. 518-519].

295. Οὐσιαστικὰ ἐδῶ ἐπιδιώκεται ἡ συμφιλίωσις τοῦ ζευγαριοῦ· ἡ τέλεσις μιᾶς μαγικῆς πράξεως καὶ ἡ ἀνάλογη μαγικὴ ἐπίδρασις (ὅπως... ἔτσι νά...) ἀπαντᾷ συχνὰ σὲ μαγικὰς πράξεις τῆς λαϊκῆς μαγείας [πρὸβλ. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, ὅ.π. 2, σ. 84].

296. Ἡ ἀγνοία τῶν ἄλλων καὶ ἡ πλήρης μυστικότητα ὡς προϋποθέσεις ἐπιτυχίας μιᾶς μαγικῆς πράξεως ἀναφέρονται συχνὰ σὲ μαγικὰς συνταγὰς [πρὸβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 205-206. Ὁ ἴδιος, *Ἡ Ὀνυχομαντεία ὡς Magia Specularia καὶ οἱ παραλλαγές της στὴ Λευκάδα. Συμβολὴ στὴ μελέτη τῆς μαγείας καὶ μαντείας*. Πάνασσα 1984, σ. 44-45], ὅπως καὶ ἐδῶ. Πρόκειται καὶ πάλιν γιὰ τὸν ὄρον τῆς μυστικότητος, ποὺ προηγουμένως σχολιάσθηκε ὡς τελετουργικὴ σιωπὴ, γιὰ νὰ ἐπιτύχει ἡ τελούμενη μαγικὴ πράξις. Σὲ πολλὰς μαγικὰς συνταγὰς ἡ μυστικότητα προβλέπεται ὡς ὄρος ἀπαράβατος, ἐνῶ στὸ λαὸν ὑπάρχει ἡ πίστις ὅτι ἡ κοινοποίησις ἐπωδῶν, μαγικῶν κ.λπ. μειώνει τὸ κῦρος, τὴν δυνάμιν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τους.

297. Παρόμοιοι τρόποι πρόγνωσης τοῦ μέλλοντος, μὲ συνδυασμὸν γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν, εἶναι γνωστοὶ καὶ ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴν μαντεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΑ* 2, σ. 137].

298. Ἀνάλογα μαγικὰ προγνωστικὰ γιὰ τὸ φύλον τοῦ ἐμβρύου ὑπάρχουν καὶ στὸν ἑλληνικὸν λαὸν [πρὸβλ. Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΑ* 1, σ. 123], ὅπου βγάζουν ἀνάλογα συμπεράσματα ἀπὸ σπόρους πορτοκαλιοῦ ἢ ἀραβοσίτου, ποὺ ρίχνουν στὴ φωτιά καὶ παρατηροῦν ἂν θὰ καοῦν ἢ ἂν θὰ τινάχθουν ἔξω ἀπὸ τὴν φωτιά.

299. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς προσέχει ἰδιαιτέρως τὸν διασκελισμὸν, ἐπειδὴ πιστεύεται ὅτι ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐπηρεαστεῖ ἡ ζωὴ καὶ ἡ υἰγια τοῦ ἀνθρώπου [πρὸβλ. Ἀν. Βρόντης, «Τὸ παιδί στὴ Σάμο», *Λαογραφία* 16 (1956), σ. 226]. Π' αὐτὸ καὶ ἐδῶ τὸ δρασκελισμὸν μεταδίδει τὴν μαγικὴν δυνάμιν σ' αὐτὸν ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς μαγικῆς πράξεως.

300. Μέλη νυχτερίδας χρησιμοποιοῦνται σὲ μαγικὰς πράξεις καὶ περιάπτα [PGM 1, σ. 166. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 488. Κ. Ν. Σάθας, *Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη* 5. Βενετία 1876, σ. 478, ὅπου κείμενον τοῦ Μιχ. Ψελλοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖον βλ. Γ. Ἀ.

Μέγας, «Ὁ Μιχαήλ Ψελλὸς ὡς λαογράφος», *Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν* 23 (1953), σ. 103 = *Λαογραφία* 25 (1967), σ. 61], ἐπειδὴ τὸ συγκεκριμένο ζῶο ἀγρυπνεῖ τὴ νύχτα, γι' αὐτὸ καὶ τοῦ ἔχει ἀποδοθεῖ χθόνιος χαρακτήρας.

301. Χαριτὰ μὲ πεντάλφες ἢ ἑξάλφες περιλαμβάνουν καὶ πολλὰ φυλακτὰ ἢ περιάπτα, πού φέρουν πάνω τους οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ ἀρρώστιες καὶ κακοτυχίες [πρβλ. Ἄν. Βρόντης, *ὁ.π.*, σ. 230].

302. Κατὰ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη τὰ μυρμήγκια φανερόνουν πλούσια σοδιὰ καὶ εὐτυχία γιὰ τὸ σπίτι ὅπου ἐμφανίζονται [Εὐ. Φραγκάκι, *Συμβολή...*, *ὁ.π.*, σ. 33. Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, *ὁ.π.*, σ. 111 σημ. 5], καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἀναφορᾶς τους καὶ ἐδῶ.

303. Θεραπεῖες γιὰ *χελώνια* ἀναφέρονται συχνὰ στὴν παραδοσιακὴ ἰατρικὴ πράξη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [βλ. Ἄγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, *Παραδοσιακὴ ἰατρικὴ...*, *ὁ.π.*, σ. 42, 50, 65, 284]. Πρόκειται γιὰ δερματικὸ νόσημα, ἡ θεραπεία τοῦ ὁποίου συναρτᾶται ἐδῶ μὲ τὶς φάσεις τῆς σελήνης καὶ τὴν ἀντίστοιχη ἀποτελεσματικότητα τῶν τελούμενων μαγικο-θεραπευτικῶν πράξεων [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, σ. 290 ἀρ. 32. Π. Κοντομίχης, *Ἡ λαϊκὴ ἰατρικὴ στὴ Λευκάδα*. Ἀθήνα 1985, σ. 91, ἀρ. 91].

304. Στὴν παραδοσιακὴ θεραπευτικὴ πρακτικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ δέρμα τοῦ φιδιοῦ, κοπανισμένο, γιαιτρεύει πληγές καὶ δηλητηριάσεις [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, σ. 225 ἀρ. 30]. Ἐδῶ τοῦ ἀποδίδονται πολλὲς καὶ διαφορετικὲς ιδιότητες, ἴσως διότι ἡ ἀναδημιουργία του τοῦ προσδίδει μία γενικότερη ἀναγεννητικὴ δύναμη [πρβλ. Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, *ὁ.π.*, σ. 36 καὶ Ο. Keller, *Die antike Tierwelt* 2. Leipzig 1913, σ. 273-274], τὴν ὁποία πρόσεξε ὁ λαὸς, γι' αὐτὸ καὶ θεώρησε τὸ *φιδοπονκάμισο* πανάκεια γιὰ διάφορες ἀρρώστιες καὶ περιπτώσεις.

305. Ἡ τέφρα ἔχει, γιὰ τὸν λαό, ἀλεξητήρια τοῦ κακοῦ δύναμη, καθὼς θεωρεῖται ὅτι περιέχει δύναμη ἀπὸ τὴν φωτιὰ τῆς ὁποίας ὑπόλεμμα ἀποτελεῖ [Is. Scheftelowitz, «Asche», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 1 (1927), στ. 611-617], γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖται μὲ ἀποτρεπτικὴ σημασία σὲ διάφορα λαϊκὰ ἔθιμα πολλῶν λαῶν [Γ. Ἄ. Μέγας, *ZEA* 1, σ. 90. Η. Freudenthal, *Das Feuer in deutschen Glauben und Brauch*. Berlin - Leipzig 1931, σ. 123-124]. Ἀποτρεπτικὴ εἶναι καὶ ἡ σημασία τῆς χρήσης τῆς ἐδῶ.

306. Σὲ χειρόγραφες σολομωνικὲς ὑδράργυρος χρησιμοποιεῖται σὲ μαγικὴ πράξη γιὰ ἐπιτυχεῖ ἀντιμετώπιση τῶν ἐχθρῶν [A. Delatte, «Un nouveau...», *ὁ.π.*, σ. 311, ἀρ. 11], μὲ παρόμοια τῆς περιγραφόμενης ἐδῶ τελετουργία.

307. Πρόκειται γιὰ μία μορφὴ κυανομαντείας, ἡ ὁποία εἶναι συχνὴ στὴν παραδοσιακὴ μαγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Γ. Ἄ. Μέγας, *ZEA* 2, σ. 136 ἀρ. IB]. Γιὰ τὰ κουκιά καὶ τὴν συμβολικὴ ἢ μαγικὴ σηματοδότησή τους, ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἔγινε ἐκτενέστερος λόγος παραπάνω.

308. Φίδια συχνὰ “μαυλίζονται” ἀπὸ μάγους, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν στοὺς σκοπούς τους [Al. Dieterich, *Eine Mithrasliturgie...*, *ὁ.π.*, σ. 41. Fr. Heiler, *Die Religionen...*, *ὁ.π.*, σ. 31 κ.ἑξ.], ὅπως καὶ στὴν παρούσα μαγικὴ συνταγὴ ἀναφέρεται.

309. Οἱ μαγικὲς πράξεις πού περιγράφονται παραπάνω στηρίζονται στὴν ἴδια ἀρχή, στὴν ἐγγραφή δηλαδὴ μαγικῶν σημαδιῶν καὶ στὴν τέλεση μαγικῶν πράξεων

πάνω τους, ώστε να επιτευχθεί τὸ ποθητὸ ἀποτέλεσμα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δημιουργοῦνται μαγικά φυλακτὰ καὶ συνταγές [πρβλ. A. D. Vakaloudi, «Δεισιδαιμονία and the Role of the Apotropaic Magic Amulets in the Early Byzantine Empire», *Byzantion* 70-71 (2000), σ. 182-210. Ἡ ἴδια, «The kinds and the special function of the ἐπωδαὶ (epodes) in Apotropaic Amulets of the First Byzantine Period», *Byzantinoslavica* 59:2 (1998), σ. 222-238], γνωστὲς ἄλλωστε ἀπὸ ὀλόκληρη τὴν διαχρονικὴ πορεία τῆς μαγείας. Τὰ μαγικά αὐτὰ κείμενα, συνήθως μὲ ἀκατανόητα γλωσσικά στοιχεῖα, μαζί μὲ ἑλληνικὲς, αἰγυπτιακὲς καὶ ἑβραϊκὲς λέξεις [N. Brox, «Magie und Aberglaube in der Anfängen des Christentums», *Trierer Theologische Zeitschrift* 83 (1974), σ. 167], πίστευαν ὅτι δεσμεύουν τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς ὑποτάσσουν στὸ μάγο, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθεῖ μαγικά ὁ σκοπός, γιὰ τὸν ὁποῖον γινόταν ὀλόκληρη ἡ τελετουργία.

310. Φυλακτῆρια ἢ περιάπτα, ὅπως ἀναφέρονται ἐδῶ, χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ μάγους σὲ συνδυασμὸ μὲ ἐπωδὲς καὶ μαγικὲς προσευχὲς [Th. Horfner, *ὁ.π.* 1, παρ. 879], ὥστε νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ προστασία τῶν ἀνθρώπων, εἴτε ἀπέναντι στὰ κακοποιὰ πνεύματα, εἴτε ὡς πρὸς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς [βλ. Ἄν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη τῆς μαγείας ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες*. Ἀθήνα 2001, σ. 219], ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἀποτυπώνεται στὸ χειρόγραφο μας.

311. Ὁ στόχος τῆς εὐχῆς εἶναι ἡ δέσμευση τῶν δαιμόνων ποὺ φυλάγουν τὸν θησαυρό, ὥστε νὰ μὴν βλάψουν ἐκεῖνον ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀνακαλύψει. Μὲ τὴν ἀναφορὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποχθονίων θεῶν αὐτοὶ δεσμεύονταν, ἀφοῦ ὁ μάγος, γνωρίζοντας τὸ ὄνομά τους, μποροῦσε νὰ τοὺς ἀφήσει ἐκτεθειμένους στὸ φῶς τοῦ ἐπάνω κόσμου, ἄρα καὶ νὰ τοὺς καταστρέψει [Ἄν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη... ὁ.π.*, σ. 220. Ἡ ἴδια, «Demonic - Mantic Practices – the Implication of the Theurgists and their power of submission in the Early Byzantine Empire», *Byzantinoslavica* 60-61 (1999), σ. 87-113]. Ἡ παρατήρηση αὐτὴ ἰσχύει βεβαίως γενικότερα, γιὰ ὅλα τὰ εἶδη ἐπωδῶν ποὺ καταγράφονται στὸ χειρόγραφο μας.

312. Ἡ καύση θυμιαμάτων συνοδεύει σταθερὰ τὶς ἐπικλήσεις τῶν γοήτων πρὸς τοὺς δαίμονες, ἀκόμη κι ἂν στὰ θυμιάματα περιλαμβάνεται καὶ ἀνθρώπινο αἷμα [Ἄν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη... ὁ.π.*, σ. 222], ἐνῶ τὰ θυμιάματα συχνὰ συνοδεύουν καὶ τὴν ἐκφώνηση μαγικῶν ἐπωδῶν [πρβλ. Ἄν. Βακαλούδη, «Ἀποτροπαϊκὰ φυλακτὰ τῆς πρώτης βυζαντινῆς περιόδου: Ἡ λειτουργία τῶν ἀπεικονίσεων καὶ τῶν ἐπωδῶν. Ὁ ρόλος τῶν χριστιανῶν ἁγίων», *Βυζαντινά* 19 (1998), σ. 207-209], ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν τελετὴ ποὺ περιγράφεται ἐδῶ.

313. Ἀποχὴ ἀπὸ ὀρισμένα φαγητά, ἰδίως αὐτὰ ποὺ περιλάμβαναν κρέας [Th. Horfner, *ὁ.π.* 1, σ. 236-238] καὶ καθαριότητα τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ μάγου [Th. Horfner, *ὁ.π.* 1, σ. 238. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 413, 590], θεωροῦνται ὡς βασικὲς προϋποθέσεις καὶ σὲ ἄλλες μαγικὲς πράξεις καὶ συνταγές [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα... ὁ.π.*, σ. 217-218], ἀφοῦ ἡ ἔλλειψη καθαριότητος θεωρεῖται ἀντιπαθητικὴ γιὰ τὸν κόσμον τῶν πνευμάτων, μὲ τὸν ὁποῖο ὁ μάγος προσπαθεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ. Μόνο οἱ καθαροὶ εἰσακούγονται καὶ προστατεύονται ἀπὸ τοὺς θεοὺς [Th. Horfner, *ὁ.π.* 1, σ. 234], γι' αὐτὸ καὶ ὁ ὅρος τῆς καθαριότητος παίζει βασικὸ ρόλο στὴν ἐπιτυχία τῆς μαγικῆς πράξης.

314. Οἱ Ἄραβες θεωρήθηκαν, στὰ νεώτερα χρόνια, ἱκανοὶ μάγοι, ὅπως στὴν ἀρχαιότητα θεωροῦσαν τοὺς Πέρσες, τοὺς Χαλδαίους, τοὺς Αἰγύπτιους, τοὺς Ἑβραίους κ.λπ. [βλ. ἐνδεικτικὰ M. Smith, «How Magic was changed by the triumph of Christianity», *Graeco-arabica* 2 (1983), σ. 51. Ἰω. Πετρόπουλος, «Ἡ μαγεία στὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα», *Ἀρχαιολογία* 70 (1999), σ. 6. F. R. Trombley – A. Cutler, «Magicians», *The Oxford Dictionary of Byzantium* 2. New York 1991, σ. 1266. Ἄν. Βακαλούδη, «Μαγεία, πολιτική, θρησκεία καὶ φιλοσοφία στὸ πρῶμο Βυζάντιο», *Βυζαντιὰ* 19 (1999), σ. 99-136]. Γενικότερα, ἡ Ἀνατολή θεωρεῖται πάντοτε ἡ πατρίδα τῆς μαγείας, καὶ οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ θεωροῦνται κάτοχοι τῶν μαγικῶν πρακτικῶν [πρβλ. M. D. Swartz, *Scholastic Magic, Ritual and Revelation in Early Jewish Mysticism*. Princeton, New Jersey 1996, σ. 10-11], ὅπως φαίνεται καὶ στὴν ἀναφορὰ τῶν Ἀράβων ἐδῶ.

315. Πρόκειται οὐσιαστικὰ γιὰ σημείωση τοῦ γραφέα, ὅπου μνημονεύεται ἡ συμμετοχὴ ἱερέα στὴν τέλεση αὐτῆς τῆς μαγικῆς τελετῆς. Τόσο στὴν ἀνατολὴ ὅσο καὶ στὴ δύση, σχέση μὲ τὴ μαγεία εἶχαν κυρίως τὰ μέλη τοῦ κατώτερου κλήρου [K. Seligmann, *Das Weltreich der Magie*. Stuttgart 1958, σ. 211 κ.ἐξ. Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 26 σημ. 4. W. Behringer, «Erhob sich das ganze Land zu ihrer Ausrottung», στὸν τόμο *Hexenprozesse und Hexenverfolgungen in Europa*. Frankfurt 1987, σ. 151], στὰ πλαίσια τῶν γενικῶν τελετουργικῶν καθηκόντων, ποὺ ἀσκοῦσαν μέσα στὴν παραδοσιακὴ κοινωνία.

316. Ἐδῶ γιὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν δαιμόνων, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω, χρησιμοποιεῖται τὸ *κομπολόγι*, εἶδος κομποσχοινίου δηλαδή, κατὰ μίμηση καὶ πάλι τῶν χριστιανικῶν πρακτικῶν προσευχῆς καὶ ἐπίκλησης τοῦ θεοῦ, ὅπως τόσο συχνὰ συμβαίνει στὶς μαγικὲς τελετὲς καὶ πράξεις [πρβλ. D. E. Aune, «Magic in Early Christianity», στὸ W. Haase (ἐκδ.), *Aufstieg und Niedergang der römischen Welt*. New York 1980, σ. 1507-1557. K. W. Harl, «Sacrifice and Pagan Belief in Fifth- and Sixth-Century Byzantium», *Past and Present* 128 (1990), σ. 7-11], ἤδη ἀπὸ τὰ πρῶτα βυζαντινὰ χρόνια καὶ ὡς τὶς μέρες μας.

317. Προφανῶς πρόκειται γιὰ θηλυκοὺς δαίμονες, ποὺ ἀνακαλοῦνται καὶ ἐμφανίζονται μὲ τὴν συγκεκριμένη ἐπωδὴ [Ch. Stewart, *ὁ.π.*, σ. 4-5, 162-163], ὡς Τσιγγάνες, ἀφοῦ οἱ νεοέλληνες πιστεύουν γενικότερα ὅτι οἱ Τσιγγάνοι διατηροῦν στενὲς σχέσεις μὲ τὴν μαγεία, καθὼς συχνὰ θεωροῦνται αὐτουργοὶ καὶ τελεστὲς μαγικῶν πράξεων καὶ τελετουργιῶν.

318. Ἐδῶ ἡ γάτα δὲν προσφέρεται σκοτωμένη ὡς θυσία γιὰ νὰ ἐμφανιστοῦν οἱ ἀνακαλούμενοι δαίμονες [G. Roskoff, *Geschichte...*, *ὁ.π.* 1, σ. 323, 327], ἀλλὰ βασανίζεται γιὰ νὰ προκαλέσει τὴν ἐμφάνισή τους ἀπὸ συμπάθεια. Γενικότερα, ἡ γάτα θεωρεῖται στενὰ δεμένη μὲ τὸν δαιμονικὸ κόσμο, ἀφοῦ συχνὰ οἱ δαίμονες ἐμφανίζονται στοὺς μάγους ὡς γάτες [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 35, 43, 151]· ἰδιαίτερα ἡ μαύρη γάτα, καὶ λόγῳ χρώματος, θεωρεῖται ζῶο μὲ ἰδιαίτερες ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, ἄρα κατάλληλο γιὰ συμμετοχὴ σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ τελετὲς.

319. Τὸ ἀλάτι, ὅπως ἀναφέρθηκε καὶ παραπάνω, θεωρεῖται ὅτι ἔχει ἀποτρεπτικὴ τῶν δαιμόνων δύναμη [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 183. O. Schell, «Das Salz...», *ὁ.π.*, σ. 143. Olbrich, «Salz», *ὁ.π.*, σ. 898], γι' αὐτὸ καὶ ἀποφεύγεται ἐδῶ, ὥστε νὰ μὴν ἀποδιώξει τοὺς ἀνακαλούμενους δαίμονες, ποὺ θὰ συνεργήσουν μὲ τὸν μάγο.

320. Οἱ ἀναμμένες λαμπάδες ἀναφέρονται συχνὰ στίς συνταγές τῆς χειρόγραφης μαγικῆς παράδοσης ὡς ἀποτρόπαια [J. Faust, *Magia...*, ὁ.π., σ. 103], ἀλλὰ καὶ ὡς μέσα φωτισμοῦ γιὰ τὴν τέλεση τῆς μαγικῆς τελετουργίας [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 103], ὥστε ὁ μάγος νὰ ἔχει τὸ φῶς ποῦ τοῦ χρειάζεται. Γιὰ τὴν ἀποτρεπτικὴ δύναμη τοῦ φωτὸς καὶ τὴν ἀγάπη τῶν κακοποιῶν πνευμάτων στὸ σκοτάδι ἔγινε ἐκτενὴς λόγος παραπάνω.

321. Ὁ ἀνακαλούμενος ἐδῶ θηλυκὸς δαίμονας συμφύρεται, στὴ σκέψη τοῦ μάγου, μὲ τὴν δαιμονικὴ μορφή τῆς τύχης [βλ. Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Ἡ τύχη εἰς τὴν προφορικὴν παράδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Λαογραφία* 28 (1972), σ. 3-26 καὶ Ἐμμ. Παπαδάκης, *Μορφαὶ τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς Κρήτης τοῦ 15ου καὶ 16ου αἰῶνος κατὰ τὰς γραμματειακὰς πηγὰς*. Ἀθήναι 1976, σ. 122-123], γι' αὐτὸ καὶ τοῦ προσφέρονται μειλίγματα, γάλα καὶ μέλι, ὅπως στὴν Τύχη καὶ τὶς Μοῖρες, γιὰ νὰ συνεργήσῃ στοὺς σκοποὺς τοῦ μάγου. Οἱ προσφορὲς αὐτὲς ἔχουν χθόνια καταγωγή καὶ σημασία ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια, ὅπως καὶ παραπάνω ἀναφέρθηκε.

322. Ἡ δέσμευση τοῦ θηλυκοῦ δαίμονα γίνεται ἐδῶ μὲ τὸ δαχτυλίδι ποῦ προσφέρεται στὸν μάγο, ἐνῶ στίς παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ δέσμευση ἐπιτυγχάνεται ὅταν ὁ νέος ἄνδρας καταφέρει νὰ πάρῃ τὸ μαντήλι τοῦ δαίμονα [Κ. Ρωμαῖος, *Τὸ Ἀθάνατο Νερό*. Ἀθήνα 1973, σ. 81-82. Ὁ ἴδιος, *Παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*. Ἀθήνα 1978, σ. 66-68], ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ Πηλέας δέσμευσε τὴ Θέτιδα καὶ τεκνοποίησε μαζί της· ἐκεῖ ἡ Νεραΐδα φεύγει μόλις ἀνακτῆσῃ τὸ μαντήλι, ἐνῶ ἐδῶ τὸ δαχτυλίδι δεσμεύει καὶ τὸν μάγο, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ νυμφευθεῖ ἂν δὲν ἀπαλλαγεῖ ἀπ' αὐτό, ἀποδεσμευόμενος ταυτοχρόνως καὶ ἀπὸ τὸν δαίμονα.

323. Τὸ παιδί χρησιμοποιεῖται ἐδῶ ὡς *medium*, ὅπως καὶ σὲ μαγικὲς συνταγές ποῦ προηγήθηκαν, καθὼς μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ πολλὲς ἀνάλογες περιγραφές τῆς χειρόγραφης μαγικῆς παράδοσης [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 207-208. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 40, 580. Th. Hopfner, «Die Kindermedien...», ὁ.π., σ. 65-74], ἀφοῦ τὰ παιδιά διαθέτουν ἀγνότητα ἰδανικὴ γιὰ νὰ τοὺς ἐμφανιστοῦν τὰ ἀνακαλούμενα πνεύματα [Th. Hopfner, «Lekanomantie...», ὁ.π., σ. 219]. Ὁ δαίμονας καλεῖται ἐδῶ νὰ μιλήσῃ μὲ τὸ στόμα τοῦ μάγου, ὅπως καὶ σὲ πολλὲς ἀνάλογες μαγικὲς συνταγές [Th. Hopfner, *OZ...*, ὁ.π. 1, σ. 235], καὶ αὐτὸ δὲν ἐπιτυγχάνεται χωρὶς ἀγνότητα.

324. Μέσα ἀπὸ τὸ ὁμοίωμα τῆς γυναίκα, ὁ μάγος πιστεύει ὅτι θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἴδια τὴ γυναίκα, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ἔχει γράψῃ πάνω στὸ ὁμοίωμα, ὅπως καὶ παραπάνω εἶδαμε. Στὴν μαγεία τὸ ὁμοίωμα ὑποκαθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο [προβλ. Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὁ.π., σ. 224], ἐνῶ ἐδῶ ἔχουμε ἓνα εἶδος ἐρωτικῆς μαγείας [προβλ. S. Eitrem, «La magie comme motif littéraire chez les Grecs et les Romains», *Symbolae Osloenses* 21 (1941), σ. 49 καὶ Ἀν. Κοτταρίδου, «Ἡ μαγεία στὴν Ἀθήνα», στὸ *Γλῶσσα καὶ Μαγεία...*, ὁ.π., σ. 83], ποῦ μέσῳ τῆς φωτιᾶς ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ πυρώσῃ ἀπὸ ἔρωτα καὶ τὴν καρδιά τῆς γυναίκα, ὥστε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸν ἔρωτα τοῦ μάγου. Γιὰ τὴν ἐπιδίωξη σωματικῶν ἐπιπτώσεων πάνω στὸ θῦμα τῆς μαγικῆς πράξης, ἰδιαίτερα σὲ ξόρκια τῆς ἐρωτικῆς μαγείας, ἔγινε λόγος προηγουμένως. Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἔχουμε περιγραφή παρόμοιων καταναγκασμῶν πάνω σὲ ἄνθρώπους, ἰδίως πάνω σὲ γυναῖκες, ὡς ἓνα εἶδος συμβολικῆς καὶ ὑπερφυσικῆς

βίας, πού συνοδεύει συχνά τὴν ἐκδήλωση ἐρωτικῶν συναισθημάτων ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πρὸς τὶς γυναῖκες καὶ συνδέεται, κατὰ ἐποχές, μὲ τὴν ἐκάστοτε κοινωνικὴ σημασιοδότηση τοῦ φύλου.

325. Ἀνακαλήματα ξενιτεμένων ἔχουμε καὶ στὰ νεοελληνικὰ κατοπτρομαντικὰ ἔθιμα [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 248, 253], ἀλλὰ καὶ σὲ παλαιῆς μαγικῆς συνταγῆς [Hieronymus Cardanus, *De rerum varietate libri XVII*. Basileae 1557, XVI, cap. XCIII, σ. 1111. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, ὅ.π., σ. 258 σημ. 17], ὅχι ὁμῶς μὲ ἐρωτικὸς σκοποὺς καὶ κίνητρα, ἀλλὰ κυρίως γιὰ μαντικὸς λόγους· ἐδῶ μάλιστα ἡ μαγικὴ πράξις ἀποσκοπεῖ καὶ στὴν μεταφορὰ καὶ παρουσία τοῦ ξενιτεμένου κοντὰ στὸν μάγο, κάτι πού δὲν προβλέπεται στὸ ἀπλὸ ἀνακάλημα τῆς παραδοσιακῆς μαντείας.

326. Τὴν ἡρεμία καὶ τὴν γαλήνη στὴν ἀτμόσφαιρα συναντοῦμε ὡς προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς μαγικῆς πράξης τόσο στὴν παραδοσιακὴ μαντεία [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 207], ὅσο καὶ σὲ ἀραβικῆς καὶ αἰγυπτιακῆς μαντείας καὶ σολομωνικῆς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 580 καὶ Eug. Lefébure, «Le miroir d'encre dans la magie Arabe», *Revue Africaine* 49 (1905), σ. 217], ὅπως καὶ στὸ χειρόγραφο μας ἐδῶ.

327. Ἡ προσευχὴ τοῦ μάγου πρὶν τὴν τέλεση τῆς μαγικῆς πράξης εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ ἄλλες πράξεις τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 224], καὶ δείχνει τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὴ μαγικὴ πρακτικὴ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ τυπικὸ [πρὸβλ. E. Thomassen, «Is Magic a Subclass of Ritual?», στὸ *The world...*, ὅ.π., σ. 55-66, μὲ βιβλιογραφία], γιὰ τὶς ὁποῖες ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω.

328. Περιγράφεται ἐδῶ τὸ στήσιμο καὶ ἡ διακόσμηση ἑνὸς μαγικοῦ βωμοῦ, ἀφοῦ ἡ προσφορὰ φαγώσιμων στοὺς ἀνακαλούμενους δαίμονες εἶναι γνωστὴ ἀπὸ ἀνάλογα ἔθιμα διαφόρων λαῶν, μαγικὰ ἢ μαντικὰ [πρὸβλ. A. Klein, «Kreuzweg», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 5 (1932-1933), στ. 523], μὲ σκοπὸ τὴν προσέλκυση τῶν δαιμόνων γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ μαγικοῦ σκοποῦ [πρὸβλ. F. Eckstein, «Speiseopfer», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 9 (1938-1941), στ. 515-516]. Συνήθως προσφέρονται φρούτα, γλυκὰ καὶ ποτὰ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὅ.π., σ. 223. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 578], ἐνῶ ἐδῶ στὸ τραπέζι τοποθετεῖται ἀσπρομάνικο μαχαίρι, ἀφοῦ τὸ μαυρομάνικο ἀπομακρύνει τὰ πνεύματα, κάτι πού δὲν εἶναι στὶς προθέσεις τοῦ μάγου.

329. Ὁ μάγος πρέπει νὰ ἔχει τὸ σῶμα του καθαρὸ, ἀφοῦ, ὅπως προαναφέρθηκε, οἱ δαίμονες ἀντιπαθοῦν τὴν ἀκαθαροσύνη [πρὸβλ. *The Demotical Magical Papyrus...*, ὅ.π., col. X, 10-11], μὲ ἀποτέλεσμα πιθανὴ ἀκαθαροσύνη τοῦ μάγου νὰ προκαλέσει ἀποτυχία ὅλης τῆς τελετῆς.

330. Ἡ δέσμευση τοῦ δαίμονα ἐδῶ καταλήγει ὡς τὴν σαρκικὴ ἔνωσή του μὲ τὸν ἄνθρωπο-μάγο· γενικότερα, τὸ τελετουργικὸ σὲξ συνδυάζεται μὲ τὴ μαγεία [W. Böckmann, *Von Heiligen und Hexen*. Bielefeld, σ. 31. H. - J. Ruppert, *Die Hexen...*, ὅ.π., σ. 46], κάποτε καὶ μέσα στὸν μαγικὸ κύκλο, ὡς μέρος τῆς γονιμικῆς τελετουργίας [Th. Hauschild - H. Staschen - R. Troschke (ἐκδ.), *Hexen. Katalog zur Wanderausstellung "Hexen" aus dem Hamburgischen Museum für Völkerkunde*. Berlin 1987, σ. 54-55. Δ. Σ. Μπενέκος, ὅ.π., σ. 29 καὶ σημ. 2]. Ὡστόσο, ἡ σαρκικὴ ἔνωση ἐδῶ ἔχει μᾶλλον τὸν χαρακτηριστὴ ἐπιβεβαίωσης τῆς δέσμευσης τοῦ δαίμονα, ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὸν μυ-

θολογούμενο γάμο ανθρώπου και νεράϊδας, για τὸν ὁποῖο ἔγινε λόγος παραπάνω.

331. Ράντισμα τῶν προσφορῶν πρὸς τοὺς δαίμονες μὲ αἷμα ἀνθρώπινο μαρτυρεῖται καὶ σὲ ἀρχαῖες μαγικὲς πράξεις [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 222], ἀφοῦ τὸ αἷμα θεωρεῖται παντοδύναμο καὶ ἀρεστὸ στὰ πνεύματα. Τὸ αἷμα, τόσο τῶν ἀνθρώπων ὅσο καὶ τῶν ζώων, ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια θεωρεῖται ἐλκτήριο δαμιόνων καὶ δαμιονοποιημένων πνευμάτων νεκρῶν, γι' αὐτὸ καὶ στὴ σατανολατρεία, διαχρονικά, ἔχουμε ἀναφορὲς σὲ ἀνθρωποθυσίες, ὥστε ὁ Σατανᾶς νὰ προσελκυσθεῖ καὶ νὰ ἐμφανιστεῖ. Ἀντιθέτως, ἡ χριστιανικὴ λατρεία τονίζει τὸ ἀναίμακτο στοιχεῖο τῶν θυσιῶν πὺ προσφέρει, σὲ ἀντιδιαστολὴ καὶ μὲ τὶς αἱματηρὲς θυσίες τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν.

332. Ὡς ἀπόρροια τοῦ γενικότερου μαγικοῦ ὅρου τῆς καθαρότητος, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω, ὁ καθρέφτης πρέπει ἐδῶ νὰ εἶναι ἀμεταχείριστος. Παρόμοιο ὄρο συναντοῦμε σὲ σολομωνικὲς, μαγικοὺς παπύρους καὶ πράξεις τῆς νεοελληνικῆς παραδοσιακῆς μαγείας [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 18, 45, 578, 617. Ὁ ἴδιος, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 306. A. Vassiliev, *Anecdota Graeco-Byzantina...*, ὅ.π., σ. 342, λα' καὶ *DMP*, ὅ.π., col. III, 5, 9. Κ. Δ. Ταγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 217], ἀφοῦ οἱ δαίμονες συμπαθοῦν τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ἀγνεία, καὶ ἐμφανίζονται εὐκολότερα ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν οἱ ιδιότητες αὐτές.

333. Ἡ φλεβοτομία, δηλαδή ἡ ἐλεγχόμενη ἀφαίμαξη, ὑπῆρξε θεραπευτικὴ πρακτικὴ μὲ εὐρύτατη διάδοση στὴν παραδοσιακὴ ἰατρικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [πρβλ. Ἄγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, «Ἀνέκδοτοι κώδικες ἰατροσοφικοῦ περιεχομένου στὸν βορειοελλαδικὸ χῶρο», *Πρακτικὰ ἘΣυμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου*. Θεσσαλονίκη 1982, σ. 161. Μ. Παϊδούσης, «Τὸ αἷμα στὶς δεισιδαίμονες συνήθειες καὶ τὴν δημώδη ἰατρικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Λαογραφία* 29 (1974), σ. 249-250. Em. Legrand, *Bibliothèque Grecque Vulgaire* 2. Paris 1881, σσ. IX κ.έξ.]. Ἐδῶ ἀναφέρεται ἴσως ἐπειδὴ ἦταν πιὸ εὐκόλο νὰ βρεθεῖ ἀνθρώπινο αἷμα ἀπὸ φλεβοτομία. Παρόμοια συνταγὴ καταγράφηκε καὶ παραπάνω.

334. Ἡ νεκρομαντεία ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ διαδεδομένη μαγικὴ πρακτικὴ, τόσο στοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας, ὅσο καὶ στοὺς Ἑτρούσκους καὶ στοὺς Ρωμαίους. Σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες πὺ διαθέτουμε, μὲ ἐπωδὲς καὶ φίλτρα οἱ μάγοι ἐπιδίωκαν ἐπαναφορὰ νεκρῶν ἀπὸ τὸν Ἄδη ἢ κατάβαση ζωντανῶν στὸν κόσμο τῶν νεκρῶν, ὥστε νὰ μάθουν οἱ ἀνθρωποὶ τὰ μελλούμενα ἀπὸ τοὺς νεκρούς, πὺ ἤξεραν, ὡς πνεύματα, τὸ μέλλον [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 149-150. F. Cumont, *Lux perpetua*. Paris 1949, σ. 98. P. Kingsley, *Ancient Philosophy, Mystery and Magic, Empedocles and Pythagorean Tradition*. Oxford - New York 1995, σ. 324-325. M. W. Dickie, «The Learned Magician and the Collection and Transmission of Magical Lore», *The world...*, ὅ.π., σ. 168-173. D. Jordan, «Πρώιμη γραφὴ ὡς μαγεία», στὸ *Γλῶσσα καὶ Μαγεία...*, ὅ.π., σ. 65]. Νεκρομαντεία ἔχουμε καὶ σὲ πολλὰ μαγικὰ παραδοσιακὰ ἔθιμα [Κ. Δ. Ταγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 251-252], καθὼς συνδυάζεται μὲ τὴν κατοπτρομαντεία τοῦ λαοῦ. Σχετικὰ, ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω.

335. Σύμφωνα μὲ τὸ μεταγενέστερο ἀπόκρυφο κείμενο «*Περίοδοι ἤτοι θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, συγγράφοντος τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ Προχόρου*», τοῦ 5ου ἢ τοῦ 4ου μ.Χ. αἰώνα, ὁ ἅγιος Ἰωάννης συγκρούσθηκε στὴν Πάτμο μὲ τὸν ἐκεῖ μάγο Κύνωπα, καὶ τὸν ἀπολίθωσε μέσα

στο λιμάνι του νησιού [Στ. Παπαδόπουλος, *Ἡ Μονὴ Ἰωάννου Θεολόγου Πάτμου*. Ἀθήνα 1967, σ. 4], ἱστορία πού κατοπιν πέρασε καὶ στὴ λαϊκὴ προφορικὴ παράδοση τοῦ νησιού καὶ ἀποτυπώθηκε σὲ σχετικὰ τοπωνύμια [Παν. Γ. Κρητικός, «Πατμιακὰ τοπωνύμια (γεωγραφία, ἱστορία, ἐτυμολογία, παραδόσεις)», *Δωδεκανησιακὸν Ἀρχεῖον* 1 (1955), σ. 66-67: *Κένεψης, Γένουπας καὶ βουνὸ τοῦ Γένουπα*], σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὁ μάγος κατοικοῦσε σὲ παραθαλάσσια σπηλιὰ καὶ ἐπικοινωνοῦσε συχνὰ μὲ πνεύματα νεκρῶν καὶ δαιμόνων [πρβλ. Th. Zahn, *Acta Joannis*. Erlangen 1880, σ. 116-117, ὅπου τὸ ἀρχικὸ ἀπόκρυφο κείμενο]. Τὸ ἴδιο τὸ ὄνομα τοῦ μάγου ἴσως συνδέεται μὲ τὶς παραδόσεις περὶ κυνοκεφάλων δαιμόνων [Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Περὶ κυνοκεφάλων (ἐξ ἀφορμῆς μίας ἡλειακῆς παραδόσεως)», *Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Ἡλειακῶν Μελετῶν* 2 (1983), σ. 613-624]. Ὁ Κύνωψ, ὡς ἰσχυρὸς μάγος, ἀναφέρεται καὶ σὲ νεότερους ἐξορκισμοὺς [πρβλ. Ch. Stewart, *ὁ.π.*, σ. 258, ἀπὸ τὸ χφ. 98, φφ. 133r-138v τῆς μονῆς Ξηροποτάμου Ἁγίου Ὁρους], ὅπως τοῦ ἀποδίδεται ἡ πατρότητα καὶ τῆς παρούσας μαντικῆς συνταγῆς.

336. Τὸ τρίστρατο, ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, μνημονεύεται ὡς ἰδανικὸς τόπος γιὰ τὴν τέλεση μαγικῶν πράξεων [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 39, 55, 57, 60. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 23], ἀφοῦ ἐκεῖ πιστεύεται ὅτι οἱ ἀνώτερες καὶ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὲς [A. Klein, «Kreuzweg», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 5 (1932-1933), στ. 516]. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πίστευαν ὅτι στὰ τρίστρατα τὶς νύχτες περιφερόταν ἡ Ἑκάτη, γι' αὐτὸ καὶ τὴν λάτρευαν ἐκεῖ [Th. Hopfner, «Τρίστρος», *Real-Encyclopaedie* 7. A1 (1939), στ. 161-162. J. Heckenbach, «Hekate», *Real-Encyclopaedie* 7. A2 (1912), στ. 2775]. Ἦδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τὰ τρίστρατα προτιμοῦσαν γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς νεκρομαντείας [H. Biedermann, *Handlexikon...*, *ὁ.π.* 1, σ. 253], παράδοση τὴν ὁποία ἀκολουθεῖ καὶ τὸ χειρόγραφό μας ἐδῶ. Θυμίζω ὅτι καὶ σήμερα, στὶς λαϊκὲς ἀντιλήψεις, τὰ τρίστρατα θεωροῦνται τόποι ὅπου ἐμφωλεύουν καὶ φανερώνονται δαιμονικὰ πνεύματα· δὲν εἶναι ἴσως ἄσχετη, κατὰ τὶς χριστιανικὲς λιτανεῖες καὶ περιφορὲς, ἡ συνήθεια νὰ τελοῦνται δεήσεις στὰ τρίστρατα, ὥστε νὰ καθαγιαστεῖ ξεχωριστὰ ὁ ἐπίφοβος γιὰ δαιμονικὲς παρουσίες αὐτὸς χῶρος.

337. Οἱ δαίμονες, σύμφωνα μὲ τὴ μαγικὴ παράδοση, συχνὰ παρουσιάζονται μὲ μορφή φιδιοῦ [Δ. Σ. Μπενέκος, *ὁ.π.*, σ. 43, 151], ἀφοῦ ἄλλωστε καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ διάβολος παρουσιάζεται στὴν Εὐα ὡς φίδι. Δὲν εἶναι ἴσως τυχαῖο τὸ ὅτι ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἔχουμε τὴν ἀντίληψη πὼς οἱ χθόνιοι θεοὶ ἐμφανίζονται μὲ τὴ μορφή φιδιῶν, ἐνῶ στὴ νεοελληνικὴ μυθολογία μορφή φιδιοῦ ἔχει καὶ τὸ καλοποῖο στοιχεῖο τοῦ σπιτιοῦ, ὁ «οἰκουρὸς ὄφις» τῶν ἀρχαίων [βλ. Κ. Ρωμαῖος, «Τὸ “φίδι τοῦ σπιτιοῦ”· νεοελληνικὴ ἐπιβίωση τῆς λατρείας τοῦ οἰκουροῦ ὄφεως», *Λαβύρινθος* 1 (1973-1974), σ. 58-64 καὶ Ν. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις* 2, *ὁ.π.*, σ. 1052], πού ἀποτελεῖ ἄλλη μία περίπτωση ὀφιομορφῆς ἐμφάνισης δαιμονικοῦ ὄντος.

338. Θαυμαστὲς μετακινήσεις σὲ μεγάλες ἀποστάσεις ἀναφέρονται τόσο σὲ δημοτικὰ τραγούδια καὶ παραδόσεις [Εἰρ. Σπανδωνίδη, *Τραγούδια τῆς Ἀγόριανης (Παρνασσού)*. Ἀθήνα 1939, σ. 30 ἀρ. 55. ΚΛ, χφ. 2195, σ. 203 (Ἄετὸς Τριφυλίας, Δήμ. Πουλίτση, 1940)], ὅσο καὶ σὲ δημῶδη ἀγιολογικὰ κείμενα καὶ ἔργα τῆς ἀρχαίας λογοτεχνίας [βλ. ἐνδεικτικὰ Fr. Halkin, «Une légende byzantine de la Dormition:

L'épitomé du récit de Jean de Thessalonique», *Revue des Études Byzantines* 11 (1953). *Mélanges Martin Jugie*, σ. 162. Κ. Ί. Μερεντίτης, *Υπερφυής διάβασις θαλασσῶν καὶ ποταμῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἰσραηλιτικῇ καὶ τῇ κλασσικῇ γραμματείᾳ*. Ἀθήναι 1961, σ. 5 κ.έξ.]. Τὸ θέμα αὐτὸ ἀπαντᾷ συχνὰ σὲ διηγήσεις καὶ πεζὰ εἶδη τοῦ ἔντεχνου λαϊκοῦ λόγου [πρβλ. Μ. Klaar, *Christos und das verschenkte Brot*. Kassel 1963, σ. 174-175. Στ. Ἡμελλος, *Ἡ περὶ πειρατῶν λαϊκὴ παράδοσις*. Ἐν Ἀθήναις 1968, σ. 68-71. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Ὅψεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν βυζαντινῶν ἀπὸ ἀγιολογικὰ κείμενα*. Ἀθήνα 1994, σ. 139-140], ἐδῶ ὅμως ἡ πραγματοποίησή του ἀποδίδεται στὴ δύναμη τῆς μαγείας, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀναφορὰ ἱερῶν χριστιανικῶν ὀνομάτων προκαλεῖ ἄμεση διακοπὴ τῆς μαγικῆς ἐνέργειας.

339. Ὁ Ἡλιόδωρος, τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνα, μνημονεύεται ἐδῶ ὡς μάγος, πιθανότατα ἐπειδὴ στὸ ἔργο του *Αἰθιοπικὰ* ἀναφέρεται στὴν μαντεία καὶ στὶς νεκρομαντικὲς τελετὲς [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 201], βάζοντας τοὺς ἥρωές του νὰ καταφεύγουν σὲ παρόμοιες μαγικὲς πρακτικὲς [Ἀν. Βακαλούδη, «*Μυστικισμός, θαυματοποιΐα καὶ ἰατρικὴ τῆς θεουργίας. Οἱ συνεχιστὲς τοῦ Πυθαγόρα καὶ τοῦ Πλάτωνα στὴ χριστιανικὴ ἐποχὴ*», στὸ *Θαυματοουργοὶ Ἱερεῖς ἢ Μάγοι*. Ἀθήνα 2000, σ. 68], ὥστε ἐδῶ νὰ θεωρεῖται ὡς παντοδύναμος ἀρχαῖος μάγος.

340. Σὲ πολλὲς σολομωνικὲς ἀναφέρονται βασιλεῖς - ἀρχηγοὶ τῶν δαιμόνων [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 38], οἱ ὁποῖοι μάλιστα κάθονται σὲ εἰδικούς λαμπροὺς θρόνους [A. Delatte, ὅ.π., σ. 430] κατὰ τὴ διάρκεια τῶν μαγικῶν τελετουργιῶν. Ἐτσι κι ἐδῶ ἡ ἐπίκληση γίνεται πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῶν ἀνακαλούμενων πνευμάτων.

341. Ἡ Συρία, ἥδη ἀπὸ τὰ ἑλληνιστικὰ καὶ τὰ πρόιμα χριστιανικὰ χρόνια, θεωρήθηκε μία ἀπὸ τὶς κοιτίδες τῆς μαγείας, ἀπ' ὅπου προέρχονταν ἱκανοὶ καὶ παντοδύναμοι γόητες [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 209. Th. Hopfner, «*Mageia*», *Real-Encyclopaedie* 14:1 (1928), στ. 382]. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ παρούσα συνταγὴ θεωρεῖται ὡς προερχόμενη ἀπὸ τὴ Συρία. Ἀξίζει ἐδῶ νὰ σημειωθεῖ ὅτι σὲ πολλὲς ἀρχαῖες καὶ μεταγενέστερες πηγὲς ὡς ἀσκοῦντες τὴ μαγεία ἀναφέρονται ἐπίσης οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ Βαβυλώνιοι [Στ. Ἡμελλος, *Τὸ περὶ ζώων...*, ὅ.π., σ. 13 καὶ H. D. Betz, *Lukian von Samosata und das Neue Testament*. Berlin 1961, σ. 107-108], στὸ πλαίσιο τῶν πάγιων ἀντιλήψεων γιὰ τὴν ἀνατολικὴ καταγωγὴ τῶν μαγικῶν πράξεων καὶ πρακτικῶν.

342. Ἡ ἐμφάνιση δαιμόνων μὲ τὴ μορφή τῶν ζώων αὐτῶν ἀνήκει στὴν μαγικὴ παράδοση καὶ τῆς Εὐρώπης [πρβλ. *Historie von Doktor Johann Faust* (Ausgabe von 1587 hrsg. und übersetzt von Max Wehrli). Zürich 1986, σ. 106 καὶ G. Roskoff, *Geschichte...*, ὅ.π., σ. 319], ἡ ὁποία ἀπηχεῖται καὶ στὶς ἀνάλογες περιγραφὲς τοῦ χειρογράφου μας, ἀφοῦ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δαιμόνων θὰ ἐμφανιστοῦν ὡς δράκων, λιοντάρι, τίγρις καὶ ἀρκούδα, ἀντιστοίχως.

343. Πρόκειται γιὰ ἓνα μαγικὸ λογότυπο, ποὺ ἀπαντᾷ συχνὰ σὲ συνταγὲς τῆς χειρόγραφης μαγικῆς παράδοσης [πρβλ. Ad. Abt, *Die Apologie...*, ὅ.π., σ. 226 καὶ παρ. 2], στὸ πλαίσιο ὧν ἀναφέρθηκαν παραπάνω γιὰ τὶς “ἀκατανόητες” μαγικὲς λέξεις τῶν διαφόρων μαγικῶν “ὄρκισμῶν”.

344. Τὰ ἀνακαλούμενα πνεύματα κρατοῦν λεκάνες, γεγονός ποὺ δείχνει συμφυρμὸ μὲ μαγικὰ λεκανομαντικὰ ἔθιμα, γνωστὰ ἥδη ἀπὸ τὴν ὑστερὴ ἀρχαιότητα

[Fr. Boehm, «Lekanomantie», *Handwörterbuch des deutschen Aberglaubens* 5 (1932-1933), στ. 1205-1206 και Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 81], ἀφοῦ τὰ πνεύματα πού ἔρχονται γνωρίζουν τὰ πάντα καὶ σὲ ὅλα μποροῦν νὰ ἀπαντήσουν. Ἐδῶ ἀσκοῦν τὴ λεκανομαντεία τὰ ἴδια τὰ πνεύματα, ἐνῶ συνήθως ἐκεῖνα εἶναι πού ἀνακαλοῦνται ἀπὸ τοὺς μάγους στὸ νερὸ τῆς λεκάνης [Th. Hopfner «Der religionsgeschichtliche Gehalt des demotischen Zaubergarygus», *Archiv Orientalni* 7 (1935), σ. 115-117], ἤδη ἀπὸ τὶς βαβυλωνιακὲς ἀπαρχὲς τῆς μαντικῆς αὐτῆς πρακτικῆς [Ganszyniec, «Λεκανομαντεία», *Real-Encyclopaedie* 12:2 (1925), στ. 1879-1880]. Ἔτσι, οἱ ἄνθρωποι μεταφέρουν στὰ πνεύματα τὶς δικές τους μαγικὲς πρακτικὲς καὶ ἀντιλήψεις.

345. Ἡ περιγραφή δείχνει ὅτι πρόκειται γιὰ μία ἀμιγῆ ὑδρομαντικὴ πράξη, κατὰ τὴν ὁποία τὸ παιδί ὡς *medium*, σκεπασμένο καὶ ἐξαγνισμένο, περιμένει νὰ ἐμφανιστοῦν οἱ δαίμονες στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, γιὰ νὰ πληροφορηθεῖ τὰ μέλλοντα [Κ. Δ. Τσαγγαλάς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὁ.π., σ. 81-82]. Τὸ τάσι πού ἀναφέρεται δείχνει ὅτι μᾶλλον πρόκειται γιὰ τὴν παραλλαγή τῆς *σκυφομαντείας* [Fr. Boehm, ὁ.π., στ. 557], μὲ μία μᾶλλον τυπικὴ τελετουργικὴ διάταξη.

346. Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ ἀποτελεῖ μαρτυρία τῆς πολυεθνικῆς καὶ πολυπολιτισμικῆς κοινωνίας μέσα στὴν ὁποία γράφτηκε τὸ χειρόγραφο μας· παραλλήλως, δείχνει ὅτι ἡ μαγεία ἀποτελεῖ μία διεθνικὴ καὶ πανανθρώπινη γλώσσα [προβλ. G. Vikan, «Art, Medicine and Magic in early Byzantium», *Dumbarton Oaks Papers* 38 (1984), σ. 85-86], ἀφοῦ οὔτε τὸ φύλο τοῦ παιδιοῦ δὲν παίζει οὐσιαστικὸ ρόλο γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἔκβαση τῆς μαγικῆς πράξης [γιὰ ἀνάλογα ζητήματα προβλ. C. Galatariotou, «Holy Women and Witches: Aspects of Byzantine Conceptions of Gender», *Byzantine and Modern Greek Studies* 9 (1984-1985), σ. 55-94]. Κατὰ τὰ ἄλλα, τὰ βασικὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῆς τελετουργίας ἔχουν ἤδη ἀναλυθεῖ σὲ σχόλια πού προηγήθηκαν.

347. Ἡ πίστη στὴν καταστρεπτικὴ ἐπίδραση τῶν ἀνακαλούμενων δαιμόνων ἐναντίον τοῦ μάγου – ἐδῶ καὶ ἐναντίον τῆς οἰκογένειάς του ὀλόκληρης – εἶναι παλαιὰ καὶ ἔντονη στὴ μαγικὴ παράδοση [Th. Hopfner, *OZ...*, ὁ.π. 1, παρ. 239, 485, 509 καὶ 2, παρ. 145], γι' αὐτὸ καὶ ὁ μάγος παίρνει ἀνάλογες προφυλάξεις γιὰ τὴν προστασία του [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 82-83]. Οἱ δαίμονες συχνὰ ἐμφανίζονται νὰ ζητοῦν τὴν ἄδεια τοῦ μάγου γιὰ νὰ βλάψουν τοὺς ἀνθρώπους [Ν. Γ. Πολίτης, *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 2..., ὁ.π., σ. 158. Ν. Κ. Μουτσόπουλος, «Οἱ “μαῖστρες”...», ὁ.π., σ. 305. Προβλ. Ἐλ. Ψυχογιού, «Ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ποντιακὴ μυθολογία. Οἱ μαῖσρες», *Ἀρχεῖον Πόντου* 38 (1983). *Πρακτικὰ Α' Συμποσίου Ποντιακῆς Λαογραφίας*, σ. 564-575. Ἡ ἴδια, «Μαγεία καὶ ἑλληνικὴ λαογραφία», στὸν τόμο τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ἡλείας, *Μαγεία καὶ χριστιανισμός*. Ἀθήναι 1993, σ. 102]. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ μάγος ἐδῶ εἰδοποιεῖται, ὥστε νὰ ἀποφύγει τὶς πιθανὲς βλαπτικὲς ἐπιπτώσεις τῶν πράξεών του.

348. Τὰ οὔρα ἐκλαμβάνονται ἐδῶ ἰσοδύναμα πρὸς τὸν μεγάλο ἁγιασμό, ὡς πρὸς τὴ δύναμή τους νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ μάγια καὶ νὰ διαλύουν τοὺς μαγικοὺς δεσμούς, δίνοντας τέρμα στὴν μαγικὴ πράξη. Σὲ ἁγιολογικὰ κείμενα ἢ θαυματουργικὴ δύναμη τῆς ἁγίας Λουκίας ἐκλαμβάνεται ὡς μαγεία, καὶ γιὰ νὰ ἐξουδετερωθεῖ ἢ ἁγία περιχύνεται ἀπὸ τοὺς βασανιστὲς τῆς με οὔρα [Fr. Halkin, «Une passion grecque abrégée de Sainte Lucie», *Classica et Mediaevalia* 17 (1956). *Mélanges Carsten*

Höeg, σ. 74. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Ώψεις...*, *ὅ.π.*, σ. 112-113]. Ὡς παράγωγο τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τὰ οὖρα θεωρεῖται ὅτι μετέχουν στή ζωτική δύναμη τοῦ σώματος, γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιοῦνται συχνὰ στή νεοελληνική μαγεία καὶ τῆ δημώδη ἰατρική [πρβλ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου, «Ἄγνείας πείρα Γ'. Μέρος λαογραφικόν», *Λαογραφία* 3 (1911), σ. 115. Ν. Γ. Πολίτης, «Ἐν κεφάλαιον νομοκάνονος...», *ὅ.π.*, σ. 386, 12. Στ. Κυριακίδης, «Κυπριακαὶ ἐπωδαὶ (εὐκές)», *Λαογραφία* 6 (1917), σ. 612]. Στὴν Κρήτη μάλιστα ἡ γυναίκα ποὺ λύνει μάγια πρέπει νὰ μὴν ἔχει οὐρήσει πρὶν τὴ μαγική τελετὴ [Αἰκ. Χρυσουλάκη, «Ἔθιμα τῶν Σφακιῶν τῆς Κρήτης», *Λαογραφία* 17 (1958), σ. 389], γεγονός ποὺ φανερώνει τὴν ἴδια πίστη στὴν ἀποτροπαϊκὴ δύναμη τῶν οὐρῶν, ποὺ ἐκφράζεται καὶ στὴ συνταγὴ τοῦ χειρογράφου μας.

349. Οἱ μαγικὲς πράξεις ποὺ περιγράφονται παραπάνω ἀποσκοποῦν στὴ γνώση καὶ τὴν ἀποκάλυψη [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, *ὅ.π.*, σ. 213], μέσα ἀπὸ τὴν ἀγωγή καὶ πληροφόρηση τῶν ἀνακαλούμενων δαιμόνων [πρβλ. Th. Hopfner, *OZ...*, *ὅ.π.* 2, παρ. 42, 44. Ὁ ἴδιος, «Mageia», *ὅ.π.*, σ. 378. D. E. Aune, «Magic in Early Christianity», *ὅ.π.*, σ. 1517], σύμφωνα μὲ τελετὲς καὶ συνταγὲς ποὺ ἀπαντοῦν συχνὰ στὴν ἀρχαιότερη γραπτὴ μαγικὴ παράδοση [A. M. Kropp, *Ausgewählte Koptische Zaubertexte* 3. Bruxelles 1930, παρ. 292, 294, 296, 301], ἡ ὁποία ἐπιβιώνει καὶ συνεχίζεται ἐδῶ. Οἱ δαίμονες, καθὼς ἐμφανίζονται καὶ δεσμεύονται ἀπὸ τὸν μάγο, μποροῦν νὰ τὸν βοηθήσουν στὶς μαγικὲς του τελετὲς, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ ἀποκαλύψουν διάφορα μυστικά, περὶ κρυμμένων θησαυρῶν κ.λπ., ἀφοῦ οἱ δαίμονες συχνὰ συνδέονται μὲ τὴν παροχὴ τέτοιου εἶδους ὑπερφυσικῶν γνώσεων, ὅπως ἐδῶ ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν κώδικά μας.

350. Ἀνάλογες σειρὲς ὀνομάτων ἀπαντοῦν συχνὰ σὲ χειρόγραφες μαγικὲς συνταγὲς καὶ ἐξορκισμοὺς [βλ. Θεοχ. Μ. Προβατάκης, «Τὸ “πεδουλοχάρτι”. Ἐνα ἄγνωστο χειρόγραφο ἐξορκισμῶν ἀπὸ τὸν βορειοελλαδικὸ χῶρο», *Πρακτικὰ Β' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χῶρου*. Θεσσαλονίκη 1976, σ. 454-455. Γ. Κ. Σπυριδάκης, «Ἐξορκισμοὶ καὶ μαγικοὶ κατάδεσμοὶ ἐκ κρητικῶν χειρογράφων», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 3-4 (1941-1942), σ. 62], καθὼς πιστεύεται ὅτι ἔχουν μαγικὴ δύναμη καὶ συμβάλλουν στὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς μαγικῆς τελετῆς. Ἄλλοτε πρόκειται γιὰ ὀνόματα δαιμόνων, μὲ ἀνατολικὴ συνήθως προέλευση, καὶ ἄλλοτε γιὰ λέξεις ἀπὸ εὐχὲς ἢ ξόρκια σὲ ξένες γλῶσσες (τουρκικά, περσικά, ἐβραϊκά, ἀραβικά κ.λπ.), τὶς ὁποῖες ὁ καταγραφέας τῶν συνταγῶν αὐτῶν ἄκουσε ἢ διάβασε χωρὶς νὰ καταλαβαίνει τὴ σημασία τους, γι' αὐτὸ καὶ τὶς πέρασε στὸ κείμενό του χωρὶς νὰ τὶς γνωρίζει, μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ μὴν εἶναι συχνὰ ἀναγνωρίσιμες ἀπὸ τὸν σύγχρονο μελετητὴ, ὅπως καὶ παραπάνω ἐκτενῶς ἀναφέρθηκε, καὶ στὴν εἰσαγωγὴ τοῦ τόμου αὐτοῦ.

351. Γιὰ τὰ ὀνόματα τῶν δαιμόνων ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω, μὲ τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία. Τὰ ὀνόματα αὐτὰ ἐπανερχοῦν συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγὲς καὶ ἐξορκισμοὺς τόσο τοῦ ἐλληνικοῦ, ὅσο καὶ ἄλλων λαῶν [βλ. G. Bazin, «Formes démoniaques», στὸ Desclée de Brounet (ἐκδ.), *Satan. Études Carmélitaines*. Paris 1948, σ. 507-520. C. Detlee – G. Müller, «Von Teufel, Mittagsdämon und Amuletten», *Jahrbuch für Antike und Christentum* 17 (1974), σ. 91-102 καὶ A. Jacob, «Un exorcisme inédit du Vat. Gr. 1572», *Orientalia Christiana Periodica* 37 (1971), σ. 244-249], γιὰ νὰ προσδιορίσουν

τούς ἀρχηγούς τῶν δαιμόνων πού ἐμφανίζονται στίς πράξεις τῆς μαύρης μαγείας.

352. Ἡ πίστη ὅτι οἱ δαίμονες ἔχουν φρικτὴ μορφή ὀδηγεῖ τὸν μάγο νὰ τοὺς ζητᾶ νὰ ἐμφανιστοῦν μπροστά του μὲ ἀνθρώπινο καὶ ἡμερο πρόσωπο [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 28, 29, 35. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 155], μὲ πραότητα καὶ προσήνεια. Πρόκειται γιὰ μία τυπικὴ ἀπαίτηση, πού ἐπαναλαμβάνεται στίς μαγικὲς συνταγὲς ὄχι μόνο τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ καὶ ξένων λαῶν [*Das Kloster...*, ὁ.π. 2, σ. 813, 815, 825], ὅπως στὸ *Grimorium* τοῦ πάπα Ὀνωρίου [*Das Kloster...*, ὁ.π. 3, σ. 634], στὴν μαγικὴ πραγματεία *Imprecationes Fausti* [*Das Kloster...*, ὁ.π. 2, σ. 898] καὶ σὲ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ μαγικὰ κείμενα [πρβλ. G. C. Horst, *Zauberbibliothek...*, ὁ.π. 3, σ. 79 κ.ἑξ.]. Γιὰ τὴν ἐμφάνιση τῶν δαιμόνων σὲ ὁμάδες (φουσατά) ἔγινε ἤδη λόγος παραπάνω, καθὼς ἡ ὁμαδικὴ αὐτὴ ἐμφάνισή τους μνημονεύεται συχνὰ τόσο στίς πηγές, ὅσο καὶ σὲ ἔργα τέχνης πού τοὺς ἀπεικονίζουν [πρβλ. J. Viellevie, *Le Diable sous la forme animale dans l'hagiographie du XIe au XIIIe siècle*. Paris 1973, σ. 15-20. P. Perdrizet, *Negotium perambulans in tenebris, études de démonologie gréco-orientale*. Strasbourg - Paris 1922, σ. 12-15. Θωμ. Προβατάκης, *Ὁ Διάβολος...*, ὁ.π., σ. 103-104]. Οἱ ἀπεικονίσεις αὐτὲς ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὶς περιγραφὲς τοῦ χειρογράφου μας.

353. Ἡ ἀνταγωνιστικὴ σχέση ἀγγέλων καὶ δαιμόνων ἀναφέρεται συχνὰ στίς μαγικὲς συνταγὲς καὶ τὶς χειρόγραφες σολομωνικὲς [πρβλ. *Zodiaque* (ἔκδ.), *Anges et démons*. Paris 1972, σ. 20. E. Brouette, «La civilisation chrétienne du XVIe siècle devant le problème satanique», στὸ *Satan...*, ὁ.π., σ. 352-379] καί, κυρίως, σὲ μαγικοὺς ἐξορκισμοὺς [A. Strittmater, «Ein griechisches exorzismasbüchlein (Ms Car C. 143. b der Zentralbibliothek in Zürich)», *Orientalia Christiana* 20 (1930), σ. 169-178 καὶ 26 (1932), σ. 127-144], ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τῆς παρούσας μαγικῆς συνταγῆς, ὅπου οἱ δαίμονες ἐξορκίζονται στὸ ὄνομα τῶν ἀγγέλων νὰ ἀποχωρήσουν εἰρηνικά, χωρὶς νὰ βλάψουν κανένα.

354. Συχνὰ στὴ μαγεία προϋπόθεση ἐπιτυχίας εἶναι ἡ μοναξιά καὶ ἡ ἀπομόνωση τοῦ μάγου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ τελέσει τὴν μαγικὴν πράξη σὲ ἀπόκρυφο μέρος [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 205-206], ἀφοῦ ἔτσι συγκεντρώνεται περισσότερο. Γι' αὐτὸ καὶ στίς μαγικὲς συνταγὲς συνιστᾶται ἡ πράξη νὰ τελεῖται σὲ ἐρημικὸ καὶ ἀπομονωμένο τόπο [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 417, 425, 432, 468, 593. C. Kiesewetter, *Geschichte des neueren Occultismus* 2. Leipzig 1895, σ. 716. Ὁ ἴδιος, *Faust in der Geschichte und Tradition*. Leipzig 1893, σ. 467. Fr. Boehm, «Hydromantie», ὁ.π., σ. 561], παράδοση πού ἀκολουθεῖται καὶ ἐδῶ, γιὰ νὰ κληθοῦν μὲ ἐπιτυχία οἱ δαίμονες.

355. Ἦδη ἀπὸ τὴν ὕστερη ἀρχαιότητα τελετὲς μὲ τὴν χρῆση δάφνης εἶχαν σκοπὸ τὴν προφύλαξη τοῦ μάγου ἀπὸ τὴν βλαπτικὴν δύναμη τῶν πνευμάτων πού καλοῦσε [Αν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὁ.π., σ. 219. R. Wunsch, *Inscriptiones atticae aetatis romanae* 3. Appendix. *Defixionum Tabellae*. Berlin 1897, ἀρ. 55 καὶ F. Graf, *Gottesnähe und Schadenzauber, die Magie in der griechisch - römischen Antike*. München 1996, σ. 112]. Ἐδῶ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων προφυλάξεων, τὸ παιδί πού χρησιμοποιεῖται ὡς medium στέφεται μὲ δάφνη, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἀκεραιότητά του ἔναντι τῶν ἀνακαλούμενων δαιμόνων, ἀφοῦ ἡ δάφνη χρησιμοποιεῖται ἐδῶ ὡς φυλακτικὸ μέσο τοῦ μάγου, ἴσως λόγῳ καὶ τῆς ἱερῆς σημασίας πού εἶχε λάβει ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ὡς ἱερὸ φυτό τοῦ κατεξοχὴν θεοῦ τοῦ φωτός, τοῦ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ καὶ ὡς φυτό συν-

δεμένο με την λατρεία και τη θαλερότητα της φύσης [βλ. M. Nilsson, *Ἑλληνική λαϊκή θρησκεία* (μετάφρ. Ἴ. Θ. Κακριδῆ). Ἀθήνα 1966, σ. 37].

356. Θηλυκοὶ δαίμονες, ὅπως ἐδῶ, μνημονεύονται συχνὰ σὲ μαγικὲς χειρόγραφοι συνταγὲς καὶ κείμενα ἐξορκισμῶν [πρβλ. Κ. Σάθας, *Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη* 5..., ὁ.π., σ. 573-577. P. Perdrizet, ὁ.π., σ. 19-20. A. Dimitrievski, *Εὐχολόγια*. Κίεβο 1901, σ. 118-119. E. Legrand, *Bibliothèque Grecque Vulgaire* 2. Paris 1881, σ. 18. Ἄν. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, *Εὐχολόγιον* 2. Ἐν Πετροπόλει 1894, σ. 101-105], ἀλλὰ καὶ παριστάνονται σὲ σχετικὰ ἔργα τέχνης [Θωμ. Προβατάκης, *Ὁ Διάβολος...*, ὁ.π., σ. 112-123]. Συχνότατα μάλιστα συνδέονται με σαρκικῆς φύσεως πειρασμοὺς ἁγίων καὶ ἄσκητῶν [πρβλ. R. Villeneuve, *Le Diable, érotologie de Satan*. Paris 1963, σ. 8, 81, 84, 98, 110]. Ἐδῶ ἡ ὁμάδα τῶν θηλυκῶν δαιμόνων παρουσιάζει παρόμοια χαρακτηριστικὰ καὶ ὅμοια διάρθρωση πρὸς τοὺς ὑπόλοιπους δαίμονες ποὺ καλοῦνται σὲ ἄλλες συνταγὲς τοῦ χειρογράφου μας.

357. Τὸ κυπαρίσσι ἔχει συνδεθεῖ με τοὺς νεκροὺς, λόγω καὶ τῆς παρουσίας του στὰ ἑλληνικὰ νεκροταφεῖα. Ἴσως αὐτὴ ἡ χθόνια σήμανση νὰ συντελεῖ στὸ στεφάνωμα ἐδῶ τοῦ παιδιοῦ με κυπαρίσσι, ὥστε νὰ διευκολυνθεῖ ἡ ἐπικοινωνία του με τὰ πνεύματα, με σκοπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς πράξης. Ἄλλωστε, κατεξοχὴν χθόνιος εἶναι ὁ χαρακτήρας τῶν δαιμονικῶν πνευμάτων ποὺ συνήθως καλοῦνται καὶ χρησιμοποιοῦνται μαγικὰ ἀπὸ τὸν τελεστή τῶν μαγικῶν πράξεων, σύμφωνα με ὅσα συνάγονται ἀπὸ διάφορες σχετικὲς ἀναφορὲς τοῦ κώδικά μας, ποὺ συχνὰ σχολιάστηκαν παραπάνω.

358. Δίνονται ἐδῶ καὶ ἄλλα ὀνόματα δαιμόνων, ἀπὸ τὴν πλούσια ὀνοματοδοσία τῶν δαιμονικῶν πνευμάτων τῆς μαγικῆς παράδοσης [πρβλ. J. Gottwald, «Deux Amulettes», *Échos d'Orient* 12 (1909), σ. 136-137. J. Grosdidier de Matons, «Psellos et le monde de l'irrationnel», *Travaux et Mémoires* 6 (1976), σ. 325-349. H. Leclercq, «Démon», *Dictionnaire d'Archéologie Chrétienne et de Liturgie* 4, σ. 579. Ὁ ἴδιος, «Satan», *Dictionnaire...*, ὁ.π. 8, σ. 910-913], τὴν ὁποία τὸ χειρόγραφο μας ἀκολουθεῖ πιστά, παραθέτοντας ἑκατοντάδες σχετικῶν ὀνομάτων.

359. Ἀναφέρεται ἐδῶ καὶ ἡ βασίλισσα Σίβυλλα, ἓνας μακρινὸς ἀπόηχος τῆς ἀρχαίας σιβυλλικῆς χρησμολογικῆς παράδοσης. Ἡ θεωρούμενη ὡς ἀρχηγὸς τῶν Σιβυλλῶν ἀνακαλεῖται ὡς δαιμονικὴ ὄντοτητα, γιὰ νὰ συμβάλει κι αὐτὴ στὴν ἐπιτυχία τῆς παρούσας μαγικῆς τελετουργίας. Κατὰ τὴν ἀρχαία παράδοση ἡ Σίβυλλα, κόρη τοῦ Δία καὶ τῆς θυγατέρας τοῦ Ποσειδῶνα Λαμίας, χρησιμοδοτοῦσε καὶ συνέθετε ὕμνους, ἰδίως γιὰ τὸν Ἀπόλλωνα. Συλλογὲς σιβυλλικῶν χρησμῶν ἐξακολούθησαν νὰ κυκλοφοροῦν ὡς καὶ τὰ πρῶτα χριστιανικὰ χρόνια [Νικ. Δ. Παπαχατζῆς, *Ἡ θρησκεία στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα*. Ἀθήνα 1987, σ. 85].

360. Τὸν δαίμονα Βεελζεβούλ, σύμφωνα με τὴν παράδοση, κατατρόπωσε ἡ ἁγία Μαρίνα [βλ. J. Lafontaine-Dosogne, «Un thème iconographique peu connu: Marina assommant Belzébuth», *Byzantion* 32 (1962), σ. 251-259]. Πρόκειται γιὰ πανίσχυρο δαίμονα [πρβλ. H. Rousseau, *Le dieu du mal*. Paris 1963, σ. 15 καὶ C. Seignolle, *Histoire et légendes du diable*. Paris 1973, σ. 22-30], ποὺ ἀναφέρεται συχνὰ σὲ συνταγὲς τῆς χειρογράφου μαγικῆς παράδοσης καὶ σὲ σολομωνικὲς, ὅπως καὶ ἐδῶ.

361. Τὸ νερὸ ἀπὸ πηγὰδι ὑποκαθιστᾶ στὴν τελετὴ τὸ ἴδιο τὸ πηγὰδι, ὅπου τε-

λοῦνται πολλά ἀπὸ τὰ ὑδρομαντικά ἔθιμα καὶ τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 208-213]. Ἀντιθέτως, στὴν περίπτωση κατοπτρομαντείας, ὅπως περιγράφεται ἐδῶ, τὸ νερὸ δὲν εἶναι ἀπαραίτητο, ἐνῶ στὴν παραδοσιακὴ μαγικὴ πρακτικὴ κατοπτρομαντεία καὶ ὑδρομαντεία πάντοτε συνδυάζονται, ἀφοῦ ὁ καθρέπτης ἀντανακλᾷ ἀκτίνες πάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ [πρβλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὁ.π., σ. 213-214. J. Hunger, *Becherwahr-sagung bei den Babyloniern. Nach zwei Keilschrifttexten aus des Hammurabi - Zeit.* Leipzig 1903, σ. 4. Th. Hopfner, «Lekanomantie...», ὁ.π., σ. 218-232], ὥστε νὰ ἐρμηνευθοῦν μαντικά τὰ σχήματα ποὺ εἰκονίζονται ἐκεῖ.

362. Ὁ λανθασμένος χειρισμὸς τῶν πνευμάτων καὶ τῆς μαγικῆς δύναμης γενικότερα συνδέεται μὲ τὴν τιμωρία τοῦ μάγου καὶ τὸν αἰώνιο κολασμὸ του [πρβλ. E.-J. Lehner, *Devils, Demons, Death and Damnation.* New York 1971, ὅπου καὶ ἡ σχετικὴ προγενέστερη βιβλιογραφία]. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ σχετικὲς προφυλάξεις ποὺ περιγράφονται εἶναι λεπτομερεῖς, καὶ συνοδεύονται ἀπὸ αὐστηρὲς προειδοποιήσεις σχετικὰ μὲ τὴν ἀκριβῆ τήρησή τους [πρβλ. Φ. Κουκουλές, «Μνεῖα δεισιδαιμονιῶν τινῶν καὶ μαγικῶν συνηθειῶν εἰς νομοκάνονας», *Εὐχαριστήριον. Τιμητικὸς τόμος εἰς Ἀμίλκαν Ἀλιβιζάτον.* Ἐν Ἀθήναις 1958, σ. 227-230], ὅπως συμβαίνει καὶ ἐδῶ.

363. Ὑπόκειται ἐδῶ ἡ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ διαβόλου ὡς δράκοντα, καὶ ἡ δρακοντόμορφη ἐμφάνισή του στοὺς ἀνθρώπους [J. Tondriau – R. Villeneuve, *Dictionnaire du Diable et de la démonologie.* Paris 1968, σ. 66-67. E. Lucchessi-Palli, «Drache», στὸ *Lexikon des Christlichen Ikonographie* 1. Rom - Freiburg - Basel - Wien 1968, σ. 517 καὶ E. Lucchessi-Palli, «Leviathan (und Behemoth)», *Lexikon...*, ὁ.π. 3, σ. 93-94]. Οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς ἔχουν περάσει κατόπιν καὶ στὴν θρησκευτικὴ τέχνη, σὲ διάφορες σχετικὲς παραστάσεις [Θωμ. Προβατάκης, *Ὁ Διάβολος...*, ὁ.π., σ. 167 κ.ἐξ.], ἀλλὰ καὶ σὲ ἀπόκρυφα καὶ δημῶδη κείμενα [πρβλ. M. Rhodes-James (ἐκδ.), *Apocrypha Anecdota.* Cambridge 1897, σ. 88], καθὼς καὶ στὶς ἀντίστοιχες περὶ δαιμόνων λαϊκὲς παραδόσεις.

364. Τὸ συγκεκριμένο χωρίο ἔχει ἐπιλεγεῖ ἐπειδὴ στὴ λαϊκὴ ἀντίληψη οἱ δαίμονες ἐμφανίζονται καὶ ὡς σκορπιοὶ ἢ σκορπιοειδῆ ὄντα [Θωμ. Προβατάκης, *Ὁ Διάβολος...*, ὁ.π., σ. 237-240], ἀφοῦ ὁ σκορπιὸς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἤδη θεωρεῖται ἰδιαιτέρως ἐπιβλαβὴς γιὰ τὸν ἄνθρωπο [G. Ferguson, *Signs and Symbols in Christian Art.* London - Oxford - New York 1973, σ. 24].

365. Στὶς ψαλμικὲς ἐκφράσεις ποὺ ἐνσωματώνονται ἐδῶ ὑπόκεινται οἱ λαϊκὲς ἀντιλήψεις γιὰ δαμόνια ποὺ ἐμφανίζονται τὸ μεσημέρι καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπιβλαβῆ γιὰ τὸν ἄνθρωπο [N. Γ. Πολίτης, *Παραδόσεις* 2, ὁ.π., σ. 1154. Φ. Κουκουλές, *Βυζαντινῶν βίος...*, ὁ.π. 1:2. Ἀθήναις 1948, σ. 150-255 καὶ Δ. Ἀ. Πετρόπουλος, «Θεοκρίτου *Εἰδύλλια* ὑπὸ λαογραφικὴν ἔποψιν ἐρμηνευόμενα», *Λαογραφία* 18 (1959), σ. 33-35], ἀντιλήψεις ποὺ συχνὰ ἀποτυπώνονται καὶ σὲ σχετικὲς δεισιδαιμονίες [πρβλ. B. Schmidt, *Das Volksleben der Neugriechen und das hellenische Alterthum.* Leipzig 1871, σ. 96], γύρω ἀπὸ τὰ μεσημβρινὰ δαμόνια, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται τὸ καταμεσήμερο σὲ ἀνθρώπους, ἰδίως ὄσους δουλεύουν στὴν ὑπαιθρο, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς βλάψουν. Δαμόνια μεσημβρινὰ ἀναφέρει καὶ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀλλὰ καὶ ἡ νεότερη λογοτεχνία μας [πρβλ. N. Δ. Τριανταφυλλόπουλος, *Δαμόνιο μεσημβρινό.* Ἐντε-

κα κείμενα για τον Παπαδιαμάντη. Ἀθήνα 1978, σ. 79-93], σὲ μία περίπτωση ἐντυπωσιακῆς ἐπιβίωσης δεισιδαιμόνων ἀντιλήψεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀνὰ τοὺς αἰῶνες.

366. Ἀντιλήψεις γιὰ ἀνθρώπους πὺ κατέχονται ἀπὸ δαιμόνια ὑπάρχουν σὲ πολλοὺς λαοὺς [Ch. Stewart, *ὄ.π.*, σ. 105], καὶ ὑφίστανται σχετικὲς εὐχὲς γιὰ τὸν ἐξορκισμὸ τῶν δαιμόνων αὐτῶν [*Εὐχολόγιον Μέγα...*, *ὄ.π.*, σ. 147-156. S. J. Tambiah, «The magical power of words», *Man* 3 (1968), σ. 175-208], ἀποτέλεσμα στὸ ὁποῖο ἀποσκοπεῖ καὶ ἡ συγκεκριμένη συνταγὴ πὺ ἀναφέρεται ἐδῶ.

367. Στὸν βασιλιὰ Σολομῶντα ἔχουν ἀποδοθεῖ διάφορα ἀπόκρυφα μαγικὰ ἔργα, ὅπως ἡ *Διαθήκη* καὶ ἡ *Σολομωνική*, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω [Δ. Β. Οἰκονομίδης, «Σολομών», *Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία* 11, στ. 264-269 καὶ H. Leclercq, «Salomon», *Dictionnaire d'Archéologie Chrétienne et de Liturgie...*, *ὄ.π.* 8, στ. 588-602]. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ μαγικὲς σφραγίδες καὶ σύμβολα [P. Perdrizet, «Σφραγὶς Σολομῶντος», *ὄ.π.*, σ. 42-61], πὺ ἀναφέρονται συχνὰ στὴν χειρόγραφη μαγικὴ παράδοση [βλ. σχετικὰ R. Villeneuve, «Bibliographie démoniaque», στὸ *Satan...*, *ὄ.π.*, σ. 647-663] καὶ θεωρεῖται ὅτι, ἀναλόγως τῆς χρήσης τους, ἔχουν μεγάλη δύναμη καὶ ἀποτελοῦν πανάκεια γιὰ διάφορες περιπτώσεις, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ ὅσα ἀκολουθοῦν.

368. Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ στὴν παραδοσιακὴ μαγεία “κρυφολειτουργία”, πὺ γίνεται συνήθως γιὰ νὰ λυθοῦν τὰ μάγια, κρυφά, μὲ τὴν παρουσία μόνο τοῦ παπᾶ καὶ τοῦ μαγεμένου, μεσάνυχτα, σὲ ξωκλήσι, χωρὶς νὰ χτυπήσει ἢ καμπάνα, μὲ τὴν ὑπόδειξη μάγου [N. Ἀ. Δημητρίου, *Λαογραφικὰ τῆς Σάμου* 6. *Λεξικὸ τοῦ σαμιακοῦ γλωσσικοῦ ιδιώματος (Α-Κ)*. Ἀθήνα 1993, σ. 534]. Καὶ ἐδῶ, ὅπως παραπάνω εἶδαμε, εἶναι ἡ μυστικότητα πὺ ἐξασφαλίζει καὶ ἐγγυᾶται τὴν μαγικὴ ἀποτελεσματικότητα τῶν πράξεων.

369. Παρόμοιες ἐκφράσεις, πὺ ἀναφέρουν ὄριακὰ γεωγραφικὰ σημεῖα γιὰ νὰ σχηματίσουν τὴν εἰκόνα συμμετοχῆς τοῦ “σύμπαντος κόσμου” στὴν μαγικὴ πράξη, συναντοῦμε συχνὰ σὲ ἐξορκισμοὺς καὶ ἐπωδὲς τῆς παραδοσιακῆς ἑλληνικῆς μαγείας [βλ. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, «Ἐπωδαὶ ἐξ ἀνατολικῆς Κρήτης», *Λαογραφία* 17 (1957), σ. 579. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, *ὄ.π.* 2, σ. 69-70. Χ. Μηλιώνης, «Βασκανία», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 2 (1953), σ. 48].

370. Χρήση βαμβακεροῦ πανιοῦ σὲ καταδέσμους ἀπαντοῦμε καὶ στὴν ἑλληνικὴ παραδοσιακὴ μαγεία [Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, *ὄ.π.* 2, σ. 85, 86]. Ἐδῶ, πάνω στὸ πανὶ γράφονται οἱ μαγικοὶ χαρακτήρες, πὺ θὰ συμβάλουν στὴν ὀλοκλήρωση τῆς τελετουργίας. Ὅπως συμβαίνει συχνὰ μὲ τὰ ἀντικείμενα πὺ χρησιμοποιοῦνται σὲ μαγικὲς τελετὲς τὸ πανὶ πρέπει νὰ εἶναι καινούργιο καὶ ἀμεταχειριστο [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, *ὄ.π.*, σ. 217], ὅπως σημειώνεται σὲ μαγικὰ χειρόγραφα ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ ροῦχα τοῦ μάγου [A. Delatte, *Anecdota...*, *ὄ.π.*, σ. 18, 45. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 4. Bruxellis 1903, σ. 132], ὡς ἀπόρροια τοῦ γενικότερου ὅρου τῆς καθαρότητος [πρβλ. *DMP*, col. X, 10-11], ὁ ὁποῖος προσδιορίζει συχνὰ τὴν τέλεση μαγικῶν τελετουργιῶν.

371. Πρόκειται οὐσιαστικὰ γιὰ ἓναν κατάδεσμο ὅμοιο πρὸς τοὺς γνωστοὺς μας ἐρωτικούς κατάδεσμους [*PGM* 4, 1430. *PGM* 19α, 53 καὶ Ἰω. Πετρόπουλος, «Συμπτώματα ἔρωτος...», *ὄ.π.*, σ. 105], πὺ ἀποσκοπεῖ στὴν προσκόλληση ὄχι ἐραστῶν,

ἀλλὰ φίλων. Οἱ μαγικοί χαρακτήρες λιώνουν, δημιουργώντας ἓνα εἶδος μαγικοῦ φίλτρου, πὸν κατόπιν πίνεται, μεταδίδοντας στὸν ἄνθρωπο τὴν μαγικὴ δύναμη [πρβλ. Egil Kraggerud, «Samson Eitrem and the death of Dido: A literary reappraisal of a magical scene», *The world...*, ὅ.π., σ. 109 καὶ Ch. Faraone, «The construction of gender in ancient Greek love magic», *The world...*, ὅ.π., σ. 279], ὥστε νὰ ἐπηρεαστεῖ ἡ ζωὴ καὶ ὁ συναισθηματικὸς κόσμος τοῦ συγκεκριμένου ἀνθρώπου.

372. Ἡ δοξασία ὅτι στοιχεῖα καὶ πνεύματα φυλάγουν θησαυροὺς ἐμποδίζοντας τὴν ἀνεύρεσή τους εἶναι παλαιὰ καὶ εὐρύτατα διαδομένη [πρβλ. Κ. Ρωμαῖος, *Τὸ ἀθάνατο νερό*. Ἀθήνα 1973, σ. 189-193. Στ. Κυριακίδης, *Ἑλληνικὴ Λαογραφία 1. Μνημεῖα τοῦ λόγου*. Ἐν Ἀθήναις 1965², σ. 186-187. Γ. Ἀ. Μέγας, «Παραδόσεις περὶ θησαυρῶν», ὅ.π., σ. 22-34. Στ. Κυριακίδης, «Παρατηρήσεις εἰς τὰς χιακὰς παραδόσεις Στ. Βίου», *Λαογραφία* 8 (1921-1925), σ. 447-487]. Γι' αὐτὸ καὶ χρειάζεται μαγικὴ τελετὴ καὶ ὑπερφυσικὴ δύναμη γιὰ νὰ μπορέσει ὁ ἄνθρωπος νὰ βρεῖ, νὰ καρπωθεῖ καὶ νὰ ἀπολαύσει τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦς.

373. Ἡ συμπλήρωση αὐτὴ ἀπὸ τὸν γραφέα τοῦ χειρογράφου μας δείχνει ὅτι μᾶλλον ἀντέγραφε, κάποτε βιαστικά, ἀπὸ πολλὰ ἄλλα χειρόγραφα πὸν ἔβρισκε, καὶ κατὰ τὶς συνθήκες πὸν ἐπικρατοῦσαν, ὥστε ἐδῶ νὰ προειδοποιεῖ γιὰ τὴν κανονικὴ μορφή πὸν θὰ ἔπρεπε νὰ πάρει τὸ μαγικὸ σχῆμα [γιὰ παρόμοια μαγικὰ σχήματα πρβλ. K. Wessely, *Ephesia Grammata, aus Papyrusrollen, Inschriften, Gemmen u.s.w. gesammelt von* -. Wien 1886, μὲ παραδείγματα], γιὰ νὰ μὴν καταστραφεῖ ἡ ἀποτελεσματικότητά τῆς μαγικῆς πράξης. Ἐδῶ συγκλίνει καὶ τὸ γεγονός ὅτι γιὰ τὴν ἴδια περίπτωση καταγράφονται πολλὲς παρόμοιες μαγικὲς πράξεις, ἀφοῦ ὁ δημιουργὸς τοῦ χειρογράφου μας σταχυολογοῦσε συνταγὰς ἀπὸ μαγικὰ χειρόγραφα, αὐξάνοντας ἔτσι καὶ τὸ ρεπερτόριο τῶν δικῶν του μαγικῶν τελετουργιῶν, καὶ δημιουργώντας ἓνα εἶδος “μαγικῆς ἐγκυκλοπαίδειας”, μὲ θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἀξία.

374. Πρόκειται γιὰ φυλακτῆρια ἀνθρώπων καὶ ζώων, πὸν κυρίως ἀποτελοῦνται ἀπὸ γραμμένα καὶ ἀποτυπωμένα μαγικὰ σχήματα ἢ λόγια [πρβλ. Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 219], τὰ ὅποια παίρνουν τὴ μορφή περιάπτων ἢ συνδυάζονται μὲ προσευχές, τὸ πότισμα τῶν ζώων κ.λπ. [Th. Hopfner, *OZ...*, ὅ.π. 1, παρ. 879 καὶ D. Abrahamse, «Magic and Folklore, Byzantine», *Dictionary of the Middle Ages* 8 (1987), σ. 17-20], ὥστε νὰ ἐξασφαλισθεῖ ζωὴ, εὐτυχία, ὑγεία καὶ γενικὰ καλὲς συνθήκες. Παρόμοια φυλακτὰ εἶναι γνωστὰ καὶ στὴν παραδοσιακὴ μαγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

375. Θάψιμο τῶν μαγικῶν συμβόλων στὴ γῆ σημαίνει διατήρηση τῆς μαγικῆς τους δύναμης γιὰ πάντα [πρβλ. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμακὰ λαογραφικά...*, ὅ.π., σ. 82-83], ἀφοῦ δὲν μποροῦν πιά νὰ καταστραφοῦν τὰ ἀντικείμενα πὸν συνδέθηκαν μὲ τὴν μαγικὴ τελετὴ, ἄρα δὲν μπορεῖ νὰ ἀκυρωθεῖ καὶ ἡ ἴδια ἢ τελετὴ στὸ σύνολό της. Στὴν παραδοσιακὴ μαγεία, γιὰ ἀνάλογους λόγους κρύβουν στὴ γῆ τὸν σπάγγο ὅπου δένουν κόμπους καθὼς ἐκφωνοῦν τὶς ἐπωδὲς τῶν καταδέσμων [πρβλ. Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 77 γιὰ ἀρχαῖα παράλληλα]. Ἐπίσης μαρτυρεῖται ἡ ἀπόκρυψη τῶν μαγικῶν αὐτῶν ἀντικειμένων σὲ “ἀπάτητα” μέρη, σὲ σπηλιὲς καὶ βουνά, ἢ ρίζιμό τους στὴ θάλασσα, μὲ σκοπὸ καὶ πάλι νὰ μὴν βρεθοῦν ποτέ, ἄρα τὰ μάγια νὰ μείνουν γιὰ πάντα σὲ ἰσχὺ. Ἀκόμη, τὸ θάψιμο στὴ γῆ ἴσως ἐνισχύει τὴν μα-

γική δύναμη με την επιπρόσθετη δύναμη τῆς γῆς, γιὰ τὴν ὁποία ἔγινε ἐκτενέστερος λόγος παραπάνω.

376. Ὁ ἴδιος ὁ βλαστός θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει τὴν δύναμη τῆς φύσης, τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ μεταδώσει στοὺς ἀνθρώπους με ἀὐτὸ τὸ τελετουργικὸ ἄγγιγμα, ὅπως γίνεται καὶ στὸ ἐθμικὸ *σούρβισμα* τῆς Πρωτοχρονιάς, ἰδίως στὸν βορειοελλαδικὸ χῶρο [Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΛ* 3, σ. 48. Β. Ποῦχνερ, «Θεατρικὰ στοιχεῖα στὰ δρώμενα τοῦ βορειοελλαδικοῦ χῶρου», *Πρακτικὰ Δ' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χῶρου*. Θεσσαλονίκη 1984, σ. 231, 239-242. Ὁ ἴδιος, *Brauchtumsercheinungen im griechischen Jahreslauf und ihre Beziehungen zum Volkstheater*. Wien 1977, σ. 123-125], στὸ πλαίσιο τῶν πράξεων ποὺ εἶναι γνωστὲς στὴ λαογραφία ὡς Schlag mit der Lebensrute [βλ. W. Mannhardt, *Wald und Feldkulte* 2. Berlin 1905, σ. 251]. Ἐδῶ ἡ φυτικὴ αὐτὴ δύναμη ἐνισχύεται ἀπὸ τὸν τελετουργικὸ τρόπο κοψίματος, με τὴ χρήση πολυτίμων μετάλλων, ὥστε τὸ κλαδὶ νὰ προσφέρει κάθε εἶδους καλὸ στοὺς ἀνθρώπους [πρβλ. Chr. Vakarelski, *Bulgarische Volkskunde*. Berlin 1969, σ. 317, 385 καὶ E. Schneeweis, *Grundriss des Volksglaubens und Volksbrauchs der Serbokroaten*. Celju 1935, σ. 165, γιὰ ἀνάλογα ἄλλων λαῶν] ποὺ μαγικὰ ἐπιζητοῦν τὴ δύναμή του.

377. Γιὰ τὸ μαυρομάνικο μαχαίρι καὶ τὴν μαγικὴ κατασκευὴ του ἔγινε λόγος παραπάνω. Νὰ ἀναφερθεῖ ἐδῶ ὅτι χρησιμοποιεῖται καὶ σὲ πράξεις τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [βλ. *Λαογραφία* 23 (1964), σ. 330. Δ. Κρεκούκιας, *Ἐπωδὲς καὶ κατάδεσμοὶ Τριφυλίας με συσχετισμὸ πρὸς ἀρχαῖα, μεσαιωνικὰ καὶ ἄλλα νεώτερα στοιχεῖα*. Ἀθήνα 1971, σ. 15] καὶ ἀναφέρεται συχνὰ σὲ ἐπωδὲς, καθὼς εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἀναγνωρίσιμα μαγικὰ σύμβολα.

378. Σὲ παραδοσιακὲς ἰατροσοφικὲς συνταγὲς χρησιμοποιεῖται τὸ αἶμα ἢ ἡ στάχτη τῆς χελώνας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, «Ἐνας ἀνέκδοτος...», *ὁ.π.*, ἀρ. 23, 85] γιὰ θεραπεία διαφόρων ἀσθενειῶν (πανούκλα, αἰμορροῖδες κ.λπ.). Καθὼς ἡ χελώνα θάβεται ζωντανὴ διατηρεῖ ὅλες τὶς ζωτικὲς τῆς δυνάμεις, ποὺ ἔτσι μεταδίδονται στὸ φλουρί, τὸ ὁποῖο καὶ ἀποκτᾶ μαγικὲς ιδιότητες.

379. Πρόκειται γιὰ τὰ γνωστὰ ἀπὸ τὶς σολομωνικὲς θυμιάματα τοῦ ἡλίου [πρβλ. A. Delatte, «La traité...», *ὁ.π.*, σ. 177, 5], δηλαδὴ *μοσχοκάρυδα*, *κασία*, *φιστούλα*, *τριαντάφυλλα* καὶ σπόροι τοῦ *στύρακα*, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινε λόγος καὶ προηγουμένως.

380. Τὸ ἀφέψημα ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς *καναβουργιάς* δημιουργεῖ ἰσχυρὸ ὑπνωτικὸ καὶ παραισθησιογόνον, γι' αὐτὸ ὁποῖος πιεῖ πρέπει νὰ καταβρεχθεῖ με κρύο νερὸ γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ξυπνήσει. Παρόμοιες οὐσίες συχνὰ χρησιμοποιοῦνται σὲ μαγικὲς καὶ μαντικὲς πράξεις [πρβλ. J. W. Hauer, *Die Anfänge der Yogapraxis im alten Indien*. Berlin - Stuttgart - Leipzig 1922, σ. 117 καὶ Fr. Pfister, «Ekstase», *Reallexikon für Antike und Christentum* 4 (1959), στ. 971], πρακτικὴ γνωστὴ ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα.

381. Ἡ ἔκφραση *δέσε καὶ χαλίνωσε* προέρχεται ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ μαγεία, καὶ κυρίως ἀπὸ καταδέσμους ζώων καὶ κακῶν [πρβλ. Δ. Κρεκούκιας, *ὁ.π.*, σ. 32-35. ΚΛ, χφ. 1474, σ. 37 (Μανιάκι Πυλίας, Μ. Τσάκωνας, 1938). Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, *ὁ.π.*, σ. 78-79], ἐνῶ σὲ ἀρχαίους ἀνάλογους καταδέσμους χρησιμοποιοῦνται τὰ παράλληλα ῥήματα *καταδίδημι*, *καταδῶ* καὶ *δέω* [Αν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, *ὁ.π.*, σ. 77 καὶ R. Wunsch, *ὁ.π.*, ἀρ. 55 καὶ 12508. F. Graf, *Gottesnähe...*, *ὁ.π.*, σ. 112, 114], με παρόμοια ὅπως ἐδῶ σημασία, ποὺ ἀποδίδει παραστατικὰ τὴν

έννοια τῆς δέσμευσης, στήν ὁποία ἀποβλέπει ἡ συγκεκριμένη μαγική τελετή. Ἡ έννοια τῆς δέσμευσης ἀποδίδει παραστατικά τόν σκοπό τῆς μαγείας, πού εἶναι νά βραχυκυκλώσει τούς φυσικούς νόμους καί νά ἀναστείλει προσωρινά τίς οὐσιώδεις βιολογικές ἀνθρώπινες λειτουργίες, ὥστε τὸ θῦμα τῆς μαγικῆς πράξης νά ἀναγκαστεῖ νά ὑποχωρήσει στίς ἀπαιτήσεις καί τίς θελήσεις τοῦ μάγου ἢ τοῦ ἐντολέα του, τοῦ φυσικοῦ δηλαδή ἢ τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ τῆς μαγικῆς τελετῆς.

382. Ἐννοῶ ἐδῶ τήν γλωσσοφαγιά καί τήν συνακόλουθῆ της βασκανία [Γ. Ἄ. Μέγας, *ΖΕΛ* 3, σ. 81-86. Δ. Λουκᾶτος, *Εἰσαγωγή στήν ἑλληνική λαογραφία*. Ἀθήνα 1978², σ. 66. Δ. Πετρόπουλος, «Λαογραφικά Σκοποῦ Ἀνατολικῆς Θράκης», *Ἀρχεῖον Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καί Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ* 5 (1938-1939), σ. 166. Ch. Stewart, ὅ.π., σ. 232-237. R. Georges, «Matiasma: Living Folk Belief», *Midwest Folklore* 12:2 (1962), σ. 69-74. Th. Hauschild, «Adwehrmagie und Geschlechtsymbolik im mittelmeerischen Volksglauben», *Baessler - Archiv* 28 (1980), σ. 84. M. Herzfeld, «Closure as Cure: Tropes in the Exploration of Bodily and Social Disorder», *Current Anthropology* 27 (1986), σ. 107-120], πού ἀποτελεῖ, γιά τόν παραδοσιακό ἄνθρωπο, μεγάλη ἀπειλή, ἡ ὁποία μόνο μέ τή μαγεία μπορεῖ νά ἐξουδετερωθεῖ, ἀπαλλάσσοντας τόν βασκαμένο ἀπό τίς φοβερές της συνέπειες.

383. Πρόκειται γιά μία ἀκόμη παραλλαγή τῆς ἀναγραφῆς τῶν θυμιαμάτων τῶν πλανητῶν, ὅπως καί παραπάνω παρατέθηκε [πρβλ. A. Delatte, «Le traité...», ὅ.π., σ. 176-177]. Οἱ διαφορετικῆς αὐτῆς ἐκδοχῆς τῶν ἴδιων συνταγῶν δείχνουν τίς διαφορετικῆς πηγῆς πού χρησιμοποίησε ὁ συντάκτης τοῦ χειρογράφου μας, προσπαθώντας νά περιλάβει σ' αὐτό κάθε μαγική πληροφορία πού συναντοῦσε, ὥστε νά δημιουργήσει ἓνα χρηστικό ἐγχειρίδιο πρακτικῆς καί θεωρητικῆς μαγείας.

384. Παρόμοιες συνταγῆς παρατίθενται σέ διάφορες σολομωνικῆς [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 91], καθὼς καί ἐδῶ ἰσχύουν ὅσα ἀμέσως παραπάνω παρατηρήθηκαν γιά τὰ ποικίλα θυμιάματα.

385. Οἱ βιαιοθάνατοι, ἤδη ἀπό τήν ἀρχαιότητα, πιστευόταν ὅτι δέν γνώριζαν ἀνάπαυση, γίνονταν βρυκόλακες, γι' αὐτό καί ἀναφέρονταν συχνά ὡς ἀνακαλούμενοι δαίμονες [βλ. Emm. Voutiras, «Euphemistic names for the powers of the nether world», *The world...*, ὅ.π., σ. 79. F. Graf, *Gottesnähe...*, ὅ.π., σ. 136 καί H. Versnel, «Κόλασαι τούς ἡμᾶς τοιούτους ἡδέως βλέποντες. "Punish those who rejoice in our misery": On curse texts and Schadenfreude», *The world...*, ὅ.π., σ. 131]. Τὸ αἷμα τους λοιπὸν ἔχει ἰδιαίτερη μαγική δύναμη, γι' αὐτό καί ἀναφέρεται ἐδῶ ἀνάμεσα στά συστατικά τοῦ μελανιοῦ τοῦ Ἄρη, πού θεωρεῖται πλανήτης τῆς βίας καί τοῦ πολέμου [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 399].

386. Κατὰ τίς ἀστρολογικῆς διδασκαλίες κάθε πλανήτης ἔχει τόν ἄγγελό του, καί ὁ ἀστρολόγος-μάγος πρέπει νά ζητάει τελετουργικά καί ἀπὸ τούς δύο αὐτά πού ἐπιθυμεῖ καί ἐπιδιώκει [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὅ.π., σ. 79]. Ἀνάλογες ἀντιστοιχίσεις συναντοῦμε συχνά στά μαγικά χειρόγραφα [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 87, 12-13], μαζί μέ τήν ἀλφάβητο κάθε πλανήτη, γιά τήν ὁποία ἔχει γίνει εἰδικότερος λόγος προηγουμένως.

387. Ὁ Πυθαγόρας, καί οἱ Πυθαγόρειοι πού ἀκολούθησαν τίς διδασκαλίες του, ἤδη ἀπό τήν ἀρχαιότητα συνδέθηκαν μέ τήν ἀστρολογικῆ μαγεία, καί μέ τή μελέτη

τῶν μαγικῶν ιδιοτήτων τῶν φυτῶν [Αν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὁ.π., σ. 53-54. F. Cumont, *Lux perpetua*. Paris 1949, σ. 145, 189. J. Bidez – F. Cumont, *Les Mages hellénisés* 1. Paris 1938, σ. 36, 63. Th. Hopfner, *OZ...*, ὁ.π. 1, παρ. 15]. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν μαγικὴ παράδοση ὁ Πυθαγόρας θεωρεῖται ὡς παντοδύναμος μάγος τῆς ἀρχαιότητος [M. W. Dickie, «The learned Magician and the collection and Transmission of magical lore», *The world...*, ὁ.π., σ. 174]. Ἔτσι, τοῦ ἀποδίδονται ὀλόκληρες μαγικὲς συνταγές, ὅπως συμβαίνει καὶ ἐδῶ.

388. Χρήση αἵματος γιὰ τὴν θεραπεία ἀσθενειῶν ἀπὸ δερματικὰ νοσήματα ἢ ἐπιληψία ἀναφέρεται συχνὰ σὲ παραδοσιακὲς λαϊκὲς ἰατροσοφικὲς συνταγές [M. Παϊδούσης, «Τὸ αἷμα στὶς δεισιδαίμονες συνήθειες καὶ τὴ δημώδη ἰατρικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ», *Λαογραφία* 29 (1974), σ. 256. Μ. Γ. Βαρβούνης, «Παραδοσιακὴ θεραπευτικὴ πρακτικὴ στὴ *Χρονογραφία* τοῦ Ἐφραίμ», *Βυζαντινὸς Δόμος* 8-9 (1995-1997), σ. 143-149, μὲ τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία], ἀφοῦ τὸ αἷμα ἀντιπροσωπεύει τὴ ζωτικὴ δύναμη τοῦ ὄργανισμοῦ. Λουτρὸ σὲ αἷμα μὲ θεραπευτικὸς σκοπὸς ἀπαντᾷ καὶ σὲ ἑλληνικὲς καὶ ξένες λαϊκὲς διηγήσεις [St. Thompson, *Motif-Index of Folk Literature* 3. Indiana, Bloomington 1955, σ. 243: StTh F 955.1 καὶ StTh D 150.5.1], καθὼς καὶ σὲ παραμύθια [M. Manusakas – W. Puchner, *Die vergessene Braut. Bruchstücke einer unbekanntenen Kretischen Komödie des 17. Jahrhunderts in den griechischen Märchenvarianten von Typ AaTh 313 C*. Wien 1984, σ. 25], ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἐπίδραση τῶν λαϊκῶν θεραπευτικῶν καὶ μαγικῶν πρακτικῶν.

389. Τελετουργία πρὶν τὸν ὕπνο, ὥστε νὰ προκληθεῖ μαντικὸ ὄνειρο, ἔχουμε συχνὰ στὴν παραδοσιακὴ ἐθιμικὴ ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [βλ. Γ. Ἄ. Μέγας, *ΖΕΛ* 2, σ. 134-135. Ν. Γ. Πολίτης, *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3, ὁ.π., σ. 105-147], ὅπως ἀκριβῶς περιγράφεται καὶ ἐδῶ, μὲ συνδυασμὸ μαγικῶν καὶ θρησκευτικῶν στοιχείων, καθὼς γίνεται στὶς ἀνάλογες πράξεις τῆς νεοελληνικῆς παραδοσιακῆς ὄνειρομαντείας [πρβλ. Ἄννα Παπαμιχαήλ-Κουτρούμπα, «Ὁ σταυρὸς στοὺς διάφορους κλάδους τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου», *Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἐρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* 26-27 (1981-1986), σ. 44-56]. Κατὰ κύριο λόγο πρόκειται γιὰ τὴν τοποθέτηση δίπλα στὸ προσκέφαλο ἀντικειμένων μὲ συμβολικὴ μαντικὴ δύναμη, ὅπως τὰ κόλλυβα τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Θεοδώρων, κατὰ τὸ πρῶτο Σάββατο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἢ γιὰ τὴν ἀπαγγελία εἰδικῶν ξορκιῶν καὶ γιὰ τὴν κατανάλωση εἰδικῶν τροφῶν (ὅπως ἡ *ἀλμυροκουλούρα*), μετὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος θὰ μπορέσει νὰ δεῖ, στὸν ὕπνο του, τὸ μαγικὸ ὄνειρο ποὺ ἐπιδιώκει ἢ προσδοκᾷ.

390. Κάπνισμα μὲ οὐσίες μαγικὲς ἢ μὲ θρησκευτικὴ σημασία, ὅπως βάγια, μύρα, λουλούδια τοῦ ἐπιταφίου κ.λπ., ἀπαντᾷ συχνὰ στὴ λαϊκὴ θεραπευτικὴ πρακτικὴ [βλ. ἐνδεικτικὰ Ν. Ἄ. Δημητρίου, *Λαογραφικὰ τῆς Σάμου* 1. Ἀθήνα 1983, σ. 512-514. Ν. Λυμπέρης, *Λαογραφικὰ Ἀμπέλου Σάμου*. Πάτρα 1975, σ. 350-351. Ἐ. Ζούμπου, *Τὰ ἄνθη τοῦ ἐπιταφίου. Ἐνα μοναδικὸ ἔθιμο τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς*. Ἀθήνα 1980, σ. 14-16], ἀπ' ὅπου ἴσως ἔχει παραληφθεῖ ἐδῶ, ὅπου ὁ ἄρρωστος καπνίζεται μὲ λιβάνι καὶ καμμένο χαρτί, στὸ ὁποῖο ἔχουν γραφεῖ μαγικοὶ χαρακτήρες. Ἰδιαίτερη σημασία δίνεται στὰ λουλούδια ποὺ ἔχουν ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ ἀντικείμενα ἰδιαίτερης θρησκευτικῆς ἀξίας, ὅπως τὰ θαυματουργὰ εἰκονίσματα, τὰ ἅγια λείψανα καὶ ὁ ἐπιτάφιος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς· αὐτὰ μπαίνουν στὸ θυμιατὸ καὶ καίγο-

νται για να θυμιαστεί ὁ ἄρρωστος ἢ τὸ θῦμα βασκανίας ἢ για να καταπαυθεῖ θύελλα ξαφνική, ἀνεμοστρόβιλος κ.λπ. Πρόκειται λοιπὸν για *θυμιάματα* ἰδιαίτερης θρησκευτικῆς ἀξίας, ἱαματικά καὶ προστατευτικά, ὅπως καὶ τὰ ἐδῶ περιγραφόμενα.

391. Τὰ “χαρτιά” ὅπου ἔχουν γραφεῖ μαγικοὶ χαρακτήρες μνημονεύονται συχνὰ στὴν λαϊκὴ θεραπευτικὴ καὶ στὴν κατασκευὴ μαγικῶν φυλαχτῶν [Ἀγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, *Ἑλληνικὴ ἱατρικὴ παράδοση 2. Βυζάντιο καὶ νεώτεροι χρόνοι*. Ἀθήνα 1989, σ. 110-111. Γ. Χ. Παπαχαλαράμπους, *Κυπριακὰ ἥθη καὶ ἔθιμα*. Λευκωσία Κύπρου 1965, σ. 41], ἀκριβῶς ὅπως καὶ στὸ χειρόγραφο μας, ὅπου γίνεται πυκνὴ ἀναφορὰ σὲ τέτοια χαρτιά μὲ μαγικὲς ἀναγραφές.

392. Ἐδῶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθένειας συνδέονται μὲ τὸν τόπο ὅπου αὐτὴ ἐκδηλώθηκε, καὶ περιγράφεται κατάδεσμός της, μὲ κάρφωμα μάλιστα καρφιῶν, καὶ κατάχωσή της στὴ γῆ, ἀφοῦ ἐνταφιασμός τῶν καταδέσμων μαρτυρεῖται συχνά, σὲ περιπτώσεις ἐξορκισμοῦ ἀσθενειῶν [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA* 2, σ. 95-96], ὥστε ἡ ἀρρώστια νὰ δεσμευθεῖ καὶ νὰ μὴν ἐπανέλθει. Κάρφωμα σὲ μαγικὲς πράξεις καὶ θάψιμο κατόπιν τῶν καρφιῶν συναντοῦμε ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα [πρβλ. Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 76-77, 79. R. Wunsch, ὅ.π., ἀρ. 31. Ὁ ἴδιος, «Eine antike Racheruppe», *Philologus* 61, *Neue Folge* 15 (1902), σ. 29. F. B. Jevons, «Defixionum Tabellae», *Transactions of the Third International Congress for the History of Religions* 3. Oxford 1908, σ. 133, 134. K. Preisendanz, «Zur Überlieferungsgeschichte der spätantiker Magie», στὸ *Aus der Welt des Buches. Festgabe für G. Ley*. Leipzig 1950, σ. 239. M. P. Nilsson, *Greek piety*. Oxford 1948, σ. 162], ἐνῶ ὁ συνδυασμός τοῦ καταδέσμου μὲ διάβασμα ἐξορκισμῶν ἀπὸ ἱερέα εἶναι συνήθης στὴ λαϊκὴ θεραπευτικὴ μαγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [βλ. ἐνδεικτικὰ Ἀν. Νικολαΐδης, «Λαϊκὴ ἱατρικὴ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου», *Ἀρχεῖον Πόντου* 36 (1980), σ. 20. Ἀγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, *Ἑλληνικὴ...*, ὅ.π., σ. 199]. Κρᾶμα ὅλων αὐτῶν τῶν πίστεων καὶ τῶν πρακτικῶν ἀποτελεῖ ἡ συνταγὴ ποὺ παραδίδεται ἐδῶ.

393. Συχνὰ ἔχουμε μαρτυρίες για μαγικὲς πράξεις ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν ἀποκάλυψη τῶν ἀφαντῶν δραστῶν μίας κλοπῆς [πρβλ. Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA* 2, σ. 137], οἱ ὁποῖες συνιστοῦσαν καὶ ἓνα εἶδος ποινικοῦ δικονομικοῦ δικαίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEA* 1, σ. 120, ἀρ. 3: *δοκιμασία κλέπτου*]. Ἀνάλογη μαγικὴ πράξη εἶναι καὶ ἡ ἐδῶ περιγραφόμενη.

394. Παρόμοιες βουῦλες παραδίδονται συχνὰ στὶς χειρόγραφες σολομωνικὲς [βλ. A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 317], ὅπου καὶ ἐκτενεῖς ἀναλυτικὲς ὁδηγίες για τὴν κατασκευὴ, τὴ χρῆση καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τους.

395. Ἡ πόρτα, καὶ ἰδιαίτερος τὸ ἀνώφλι της, θεωρεῖται κατοικία καὶ ἔδρα τῶν στοιχειῶν τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τῆς οἰκογένειας ποὺ κατοικεῖ ἐκεῖ [πρβλ. C. Blum, «The meaning of στοιχεῖον and its derivatives in the Byzantine Age», *Eranos Jahrbuch* 44 (1946), σ. 315-325 καὶ W. Burkert, «Στοιχεῖον: Eine semasiologische Studie», *Philologus* 103 (1959), σ. 167-170]. Ἄν, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τελετῆς, ὁ μάγος μιλήσει θὰ καταληφθεῖ ἀπὸ τὸν δαίμονα ποὺ ἐξορκίζει, γι' αὐτὸ καὶ ἀπαιτεῖται ἐδῶ ἡ γνωστὴ, στὶς μαγικὲς τελετές, σιωπὴ, για τὴν ὁποία ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω.

396. Τέτοιες σφραγίδες μὲ δύο κύκλους ὑπάρχουν συχνὰ σὲ μαγικά χειρόγραφα [βλ. A. Delatte, «Un nouveau...», ὅ.π., σ. 303, 317], ἀφοῦ τοὺς ἀποδίδεται ἰδιαίτερη μαγικὴ δύναμη, ὅπως φαίνεται καὶ ἐδῶ.

397. Παρόμοια συνταγή, με μικρές μόνο διαφορές στις λεπτομέρειες, υπήρχε και παραπάνω, όπου και σχολιάστηκαν τὰ συστατικά της στοιχειά. Ἐδῶ σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι οἱ ἀνακαλούμενοι θηλυκοὶ δαίμονες δὲν δίνουν μόνο τὸ μαγικὸ δαχτυλίδι στὸν μάγο, ἀλλὰ τὸν ἱκανοποιοῦν καὶ ἐρωτικά [πρβλ. R. Padel, «Women: Model for possession by Greek Daemons», στὸ A. Cameron – A. Kuhut (ἐκδ.), *Images of Women in Antiquity*. London 1983, σ. 3-19], ἀφοῦ στὶς ἀντίστοιχες ἀναφορὲς θηλυκῶν δαιμόνων ἐνυπάρχουν πάντοτε καὶ ἐρωτικὲς ἀναφορὲς [Ch. Stewart, «Nymphomania: Sexuality, Insanity and Problems in Folklore Analysis», στὸ M. Alexiou – V. Lambropoulos (ἐκδ.), *The Text and its Margins: Post-Structuralist Approaches to twentieth century Greek Literature*. New York 1985, σ. 219-252], ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει καὶ ἐδῶ, μετὰ τὴν φανταστικὴ καὶ συμβολικὴ συνένωση μάγου καὶ θηλυκοῦ δαίμονα.

398. Ἡ καθαριότητα τοῦ σώματος, ἡ ἐνδυση μετὰ λευκὰ λινὰ ἐνδύματα καὶ ἡ νηστεία σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὴν ἀποχὴ ἀπὸ σεξουαλικὲς ἐπαφές, ἀποτελοῦν πάγια στάδια προετοιμασίας τοῦ μάγου, πού μαρτυροῦνται σὲ πολλὲς μαγικὲς τελετές [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 217-218. Th. Hopfner, ὅ.π., σ. 233. Ὁ ἴδιος, «Lekanomantie...», ὅ.π., σ. 219-220. E. R. Dodds, *The Greeks and the Irrational*. Berkeley - Los Angeles 1951, σ. 298] καὶ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς χειρόγραφες σολομωνικὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., 413, 434, 590-591]. Ἐδῶ προστίθενται καὶ σχετικὲς εὐχές, καθὼς καὶ τὸ ἀρχικὸ τελετουργικὸ θυμίαμα, μετὰ τὸ ὁποῖο εἰσάγεται καὶ ξεκινᾷ ἡ μαγικὴ τελετή.

399. Ἀνάλογες πράξεις, μετὰ συνδυασμὸ ἐπωδῆς καὶ πράξης, συναντοῦμε καὶ στὴν λαϊκὴ μαγικὴ - θεραπευτικὴ παράδοση [πρβλ. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, ὅ.π. 2, σ. 75-76 ἀρ. 12. *Λαογραφία* 13 (1950-1951), σ. 221.143. Ν. Γ. Πολίτης, «Αἱ ἀσθένειαι κατὰ τοὺς μύθους τοῦ λαοῦ», *Λαογραφικά Σύμμεικτα* 3..., ὅ.π., σ. 72-73, 90-92. Γ. Ἀ. Μέγας, *ΖΕΛ* 2, σ. 17. Ἑλπ. Σταμούλη-Σαραντῆ, «Πῶς γιάτρευαν στὴ Θράκη», *Θρακικά* 8 (1937), σ. 353], μετὰ τὴν χρῆση καὶ «καπνισμάτων», κυρίως ἀπὸ λουλούδια τοῦ ἐπιταφίου τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω. Λόγος καὶ πράξη συνδυάζονται πάντοτε στὶς μαγικὲς καὶ τὶς θρησκευτικὲς τελετές, πανανθρωπίνως καὶ διαχρονικῶς.

400. Πὰ τὶς σχέσεις καὶ τὶς ἀναφορὲς τοῦ Ἀριστοτέλη στὴ μαγεία βλ. Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὅ.π., σ. 65-66. V. Rose, *Aristotelis qui ferebantur fragmenta*. Leipzig 1886 (ἀνατ. Stuttgart 1967), I. 33. 36 καὶ V. 196. A. D. Nock, «Paul and the Magus», στὸ βιβλίο του *Essays on Religion and the Ancient World* 2. Cambridge 1972, σ. 310. Οἱ σχέσεις αὐτὲς ἀπηχοῦνται στὴν ἀναφορὰ ἐδῶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχαίου φιλοσόφου.

401. Ἀνάλογες καὶ παρόμοιες προσευχὲς τῆς Ἀφροδίτης ἀπαντοῦν σὲ ἀνάλογες χειρόγραφες μαγικὲς συνταγὲς διαφόρων σολομωνικῶν [βλ. A. Delatte, «Le traité...», ὅ.π., σ. 175-176].

402. Κόκκινο πανὶ ἢ νῆμα χρησιμοποιεῖται συχνὰ σὲ ἐπωδὲς καὶ συνακόλουθες μαγικὲς - θεραπευτικὲς πράξεις [βλ. *Λαογραφία* 2 (1910-1911), σ. 464. *Λαογραφία* 4 (1913-1914), σ. 506. *Λαογραφία* 13 (1950-1951), σ. 267. *Λαογραφία* 20 (1962), σ. 183-184, 186, 206], καθὼς καὶ σὲ μαγικὲς - μαντικὲς πράξεις καὶ τελετές [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὅ.π., σ. 189-190], ἀλλὰ καὶ σὲ συνταγὲς χειρόγραφων σολο-

μωνικῶν [A. Delatte, *Anecdota...*, ὄ.π., σ. 40, 43. *PGM* 1, σ. 158], ὅπου ἔχει κυρίως ἀποτρεπτικὴ σημασία, ὅπως καὶ παραπάνω σημειώθηκε.

403. Σὲ χειρόγραφες σολομωνικὲς ἀναγράφονται συχνὰ τὰ γράμματα ποὺ πρέπει νὰ σκαλιστοῦν πάνω στὸ μαχαίρι τῆς τέχνης [A. Delatte, «Un nouveau...», ὄ.π., σ. 298-299], διαφορετικὰ κατὰ συνταγή, γιὰ τὰ ὁποῖα πιστεύεται ὅτι ἐνισχύουν τὴ δύναμη τοῦ μαχαιριοῦ, ἀπαραίτητου ἐργαλείου τοῦ μάγου στὶς τελετὲς καὶ τὶς μαγικὲς πράξεις. Οἱ μαγικοὶ αὐτοὶ χαρακτήρες, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω, συχνὰ ἐνσωματώνουν διάφορα ἀρχαῖα μαγικὰ καὶ θρησκευτικὰ σχήματα, πολλῶν λαῶν καὶ θρησκειῶν, ἀλλὰ καὶ σχήματα μὲ μαγικὴ σημασία ὅπως τὸ τρίγωνο καὶ ὁ κύκλος, σὲ συνδυασμὸ μὲ γράμματα καὶ ἀρχικὰ συντομογραφημένα, ποὺ προξενοῦν ἰδιαίτερη ἐντύπωση σὲ ὅσους τὰ βλέπουν, ἐνισχύοντας τὴν πεποίθηση γιὰ τὴν ἰδιαίτερη καὶ ξεχωριστὴ μαγικὴ τους ἀποτελεσματικότητά.

404. Ἐννοεῖ ἐδῶ τὴν μαγικὴν πράξη γιὰ νὰ μὴν μπορεῖ τὸ ζευγάρι, ἰδίως τῶν νεόνυμφων, νὰ συννευρεθεῖ [πρβλ. *Λαογραφία* 23 (1964), σ. 241. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακὰ λαογραφικά...*, ὄ.π. 2, σ. 83-85], ποὺ συχνὰ ὀφειλόταν σὲ ὀργανικοὺς ἢ ψυχολογικοὺς λόγους καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὴν λύσουν μὲ μαγικοὺς ἐπίσης τρόπους [Χρ. Οἰκονομόπουλος, «Ἡ λαογραφία τοῦ “ἀμποδέματος” καὶ ἡ ἰατρο-ψυχολογικὴ ἐρμηνεία τῆς», *Λαογραφία* 35 (1987-1989), σ. 214-219], σὲ μία προσπάθεια μεταφυσικῆς ἐρμηνείας φυσικῶν φαινομένων καὶ καταστάσεων [πρβλ. Ἰ. Κ. Παπαγεωργίου, «Ἡ ἐμπειρικὴ σκοπιμότητα στὶς νεοελληνικὲς δεισιδαιμονίες», *Λαογραφία* 33 (1982-1984), σ. 282-315], ποὺ ἀπαντᾶ συχνὰ στὸν ἐλληνικὸ παραδοσιακὸ πολιτισμὸ.

405. Ἡ πίστη στὴ μαγικὴ δύναμη αὐτῶν τῶν σφραγίδων εἶναι πανάρχαιη [πρβλ. Fr. Dölger, *Der Taufexorzismus im christlichen Altertum*. Würzburg 1906, σ. 20. Ὁ ἴδιος, *Sphragis: Eine altchristliche Taufbezeichnung in ihren Beziehung zur profanen und religiösen Kultur des Altertums*. Paderborn 1911, σ. 35 κ.ἐξ.], καὶ ἀπαντᾶ στὴν μαγεία τῆς ὕστερης ἀρχαιότητος καὶ τῶν χριστιανικῶν χρόνων. Στὸ χειρόγραφο μας ἡ ἀναφορὰ σὲ τέτοιες σφραγίδες εἶναι συχνὴ καὶ λεπτομερής.

406. Γιὰ τὶς ἀντιλήψεις γύρω ἀπὸ τὸ μάτιασμα ἔγινε λόγος καὶ παραπάνω ἄς σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι οἱ σχετικὲς δοξασίες εἶναι παλαιότατες [J. Russell, «The Evil Eye in Early Byzantine Society», *Jahrbuch des Österreichischen Byzantinistik* 22-23 (1982), σ. 537-547] καὶ σχεδὸν πανανθρώπινες [βλ. τὸν τόμο Cl. Maloney (ἐκδ.), *The Evil Eye*. Columbia University Press 1976, ὅπου γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἔγραψε ἡ R. Dionisopoulos-Mass, «The Evil Eye and Bewitchment in a peasant village», σ. 42-62], συχνότατα δὲ ἡ βλαπτικὴ ἐπενέργεια τοῦ ματιάσματος ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὸν λαὸ μὲ μαγικὰ μέσα.

407. Τὸ δρασκέλισμα φωτιᾶς, μαγικῶν ἀντικειμένων, χαρακτήρων κ.λπ. ἀπαντᾶ συχνὰ στὴν παραδοσιακὴ μαγικὴ πρακτικὴ [Δ. Σ. Μπενέκος, ὄ.π., σ. 184 καὶ σημ. 2], ἀπὸ τὴν ὁποῖα ἔχει παραληφθεῖ καὶ ἐδῶ.

408. Χῶμα, ποὺ συμβολίζει ὀλόκληρη τὴ γῆ, χρησιμοποιεῖται συχνὰ γιὰ τὴν μαγικὴ ἐνίσχυση τῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται σὲ μαγικὲς καὶ μαντικὲς πράξεις τῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὄ.π., σ. 113. R. Wunsch, «Ein Odenwälder Zauberspiegel», *Hessische Blätter für Volkskunde* 3 (1904), σ. 155-156]. Σύμφωνα μὲ μεσαιωνικὴ λαϊκὴ ἀντίληψη τῆς Εὐρώπης ὁ καθρέπτης τῆς καθρεπτομαντείας πρέπει νὰ ταφεῖ σὲ μνήμα νεκροῦ [Al. John, *Sitte, Brauch und*

Volksglaube im deutschen Westböhmen. Prag 1905, σ. 276, 277], ενώ ανάλογες πράξεις μαρτυρούνται και στους μαγικούς παπύρους [PGM 1, σ. 140, παρ. IV, 2215-2216 και IV, 2220-2221], με τις οποίες πιστεύεται ότι η δύναμη του νεκρού μεταδίδεται στα συγκεκριμένα ὄργανα τῆς μαγείας.

409. Μαγικές πράξεις για τὴν ἀπόκτηση παιδιοῦ μαρτυροῦνται και στὴν παραδοσιακὴ μαγεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [βλ. Μ. Γ. Βαρβούνης, «Παραδοσιακὲς πρακτικὲς γιὰ τὴν ἀπόκτηση παιδιοῦ στὴν περιοχὴ τῆς Λάρισας», *Πρακτικὰ Β' Συνεδρίου Λαρισσαϊκῶν Σπουδῶν*. Λάρισα 1994, σ. 209-230], ὅπου ἐπίσης κατασκευάζονται φυλακτά, σὲ συνδυασμὸ μὲ μαγικὲς τελετὲς, ἀπὸ γυναῖκες [πρβλ. D. Pétroulos, «Le rôle des femmes et de la terre dans quelques pratiques magiques», *Mélanges offerts à Octave et Melpo Merlier 2*. Athènes 1952, σ. 9 κ.έξ. (ἀνάτ.)], πὺ κυριαρχοῦν συνήθως στὴν παραδοσιακὴ ἑλληνικὴ μαγεία.

410. Τὸ σφάξιμο μὲ καλάμι, και ὄχι μὲ μαχαίρι, ἴσως ἀπηχεῖ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ ἀπαγόρευση γιὰ τὴ χρῆση σιδήρου στὴ λατρεία και τὶς θυσίες [πρβλ. R. Herzog, «Aus dem Askleipieion von Kos», *Archiv für Religionswissenschaft* 10 (1907), σ. 410. Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 88], ἀφοῦ τὰ μέταλλα και εἰδικότερα ὁ σίδηρος εἶχαν ἰσχυρὴ ἀποτροπαϊκὴ σημασία, σύμφωνα και μὲ ὅσα ἀναφέρθηκαν παραπάνω γιὰ τὸ θέμα.

411. Ὁ σίδηρος τῆς πένας, ὅπως και ὁ σίδηρος τοῦ μαυρομάνικου μαχαιριοῦ, ὑψώνει φραγμὸ γιὰ τοὺς δαίμονες, ὥστε νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἀπομάκρυνσή τους [Th. Hopfner, *OZ...*, ὁ.π. 1, παρ. 596] και ἡ καλὴ ἐπίδραση τῆς μαγικῆς πράξης στὸν ἄνθρωπο πὺ ἔχει ἀνάγκη. Γενικότερα, ὁ σίδηρος ἀπὸ τὰ ἀρχαία χρόνια θεωρεῖται μέταλλο μὲ ἰδιαίτερη μαγικὴ και ἀντιβασκάνια δύναμη, και ἔτσι μαρτυρεῖται σὲ πολλὲς ἀναφορὲς συμβολικῆς χρῆσης του σὲ διάφορα ἑλληνικά και ξένα λαϊκά ἔθιμα [Ἄννα Παπαμιχαήλ, «Χρῆσις τῶν μετάλλων εἰς μαγικάς, δεισιδαίμονας και ἄλλας ἐνεργείας εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ λαοῦ», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 15-16 (1962-1963), σ. 62-91, ἰδίως δὲ σ. 78-82. Ἐλπ. Σταμούλη-Σαραντῆ, «Τὸ μαγικὸ δαχτυλίδι», *Ἀρχεῖον Πόντου* 19 (1954), σ. 232-236], παράλληλο τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ και ἡ μνεῖα τοῦ μετάλλου αὐτοῦ στὶς μαγικὲς συνταγὲς τοῦ κώδικά μας.

412. Λεπτομερεῖς ὁδηγίες γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἀγέννητου χαρτιοῦ, δηλαδὴ περγαμηνῆς ἀπὸ ἀγέννητο ἔμβρυο κατσίκας, βλ. στὸν κώδικα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος 1265, φ. 15r [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 407 και Ν. Γ. Πολίτης, «Παλαιογραφικὴ σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν βιβλίων», *Byzantinische Zeitschrift* 1 (1892), σ. 561].

413. Κατασκευὴ, χρῆσις και σημασίες τοῦ μαυρομάνικου μαχαιριοῦ βλ. στὸ χφ. 734 τῆς μονῆς Ἰβήρων Ἁγίου Ὁρους, τοῦ 17ου αἰῶνα [Ν. Γ. Πολίτης, «Ἐν κεφάλαιον νομοκάνονος περὶ γοητειῶν, μαντειῶν και δεισιδαιμονιῶν», *Λαογραφία* 3 (1911), σ. 385, 388], ὅπου και ἀνάλογες περιγραφὲς μὲ αὐτὴν πὺ παρατίθεται ἐδῶ.

414. Τὸ τρεχούμενο νερὸ πὺ βγαίνει ἀπὸ πηγὴ μέσα ἀπὸ τὴ γῆ ἀναφέρεται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγὲς [A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 591. Ὁ ἴδιος, «Un pourceau...», ὁ.π., σ. 306], ἀλλὰ και σὲ τελετὲς τῆς παραδοσιακῆς μαγείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλυμμα...*, ὁ.π., σ. 211]. Ἄς σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι τὸ νερὸ τῶν πηγῶν, καθὼς βγαίνει ἀπὸ τὴ γῆ, θεωρεῖται ὅτι ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν κάτω κόσμο, γι' αὐτὸ και ἀναφέρεται σὲ συνταγὴ λεκανομαντείας ἀπὸ μαγικὸ πάπυρο τοῦ 4ου

μ.Χ. αἰ. [PGM 1, σ. 78], ἀλλὰ καὶ σὲ κώδικες τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰώνα [A. Delatte, «Un nouveau...», ὁ.π., σ. 307. Πρβλ. Fr. Boehm, «Hydromantie», ὁ.π., σ. 559], ὡς ἀπαραίτητο συστατικὸ μαγικῶν τελετῶν.

415. Ἡ τελετουργικὴ θυσία ποὺ περιγράφεται ἐδῶ εἶναι βασικὸ στοιχεῖο τῆς μαγικῆς πρόσκλησης δαιμόνων καὶ πνευμάτων [Δ. Σ. Μπενέκος, ὁ.π., σ. 109, 112, 122] μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐπενέργεια τῶν ὁποίων ὀλοκληρῶνεται ἡ τελετὴ καὶ ἐπιτυγχάνονται οἱ σκοποὶ τῆς μαγικῆς πράξης.

416. Παρόμοιες συνταγὲς ἀστρολογικῶν προβλέψεων εἶναι συχνὲς στοὺς ἀστρολογικοὺς καὶ τοὺς μαγικοὺς κώδικες [πρβλ. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 4. Bruxellis 1903, σ. 170 καὶ 10. Bruxellis 1924, σ. 140 κ.έξ.], καὶ φανερῶνουν τὴν ἀγωνία τοῦ παραδοσιακοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸ μέλλον του, τὸ ὁποῖο ἀνέκαθεν προσπάθησε νὰ μαντέψει ἀπὸ τὰ ἄστρα.

417. Παρόμοια κείμενα ἀπαντοῦν συχνὰ σὲ ἑλληνικὰ καλαντολόγια [πρβλ. Ἰω. Οἰκονόμου-Ἀγοραστοῦ, «Ἀνέκδοτο σεισμολογικὸ κείμενο», *Ἑλληνικά* 35 (1984), σ. 90-102. Ἡ ἴδια, «Ἀνέκδοτο καλαντολόγιο ἀπὸ σύμμικτον κώδικα τοῦ Στίλπωνος Κυριακίδου», *Λαογραφία* 33 (1982-1984), σ. 247-256. Κατάλογο τέτοιων χειρογράφων δίνει ὁ Γ. Καρᾶς, *Οἱ φυσικὲς θετικὲς ἐπιστῆμες στὸν ἑλληνικὸ 18ο αἰ.* Ἀθήνα 1977, σ. 139-140], ὅπου ἀπὸ τὴ θέση τῶν ἀστέρων προβλέπονται σεισμοί, ὁ καιρὸς, φυσικὰ φαινόμενα κ.λπ. Στὴν παράδοση αὐτὴ ἀνήκει καὶ τὸ κείμενο ποὺ περιλαμβάνεται στὸ χειρόγραφό μας ἐδῶ.

418. Τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ταξίδια ἀνήκουν στὸν ἑνατο οἶκο ποὺ σχηματίζει ὁ ἀστρολόγος στὴν ἀστρολογικὴ μαντεία [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 74. K. Seligmann, ὁ.π., σ. 294]. Τὶς διαφορὲς πληροφορίες γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ παραθέτει ἐδῶ τὸ χειρόγραφό μας, ὡς ἐγχειρίδιο γιὰ τὸν μάγο, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐκάστοτε θέσεις τῆς σελήνης.

419. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ζωδίων τῆς σελήνης, ἢ τῆς νύχτας, εἶναι ἓνα περίπλοκο πρόβλημα τῆς ἀστρολογικῆς μαντείας [H. Biedermann, *Handlexikon...*, ὁ.π., σ. 162], γιὰ τὸ ὁποῖο ἐδῶ δίνονται ἀναλυτικὲς ὁδηγίες καὶ περιγραφές.

420. Ἀντιστοίχως, ὑπολογίζονται ἐδῶ τὰ ζώδια τοῦ ἡλίου, ἢ τῆς ἡμέρας, σύμφωνα μὲ ὅσα καὶ παραπάνω παρατηρήθηκαν [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 72-73], ὥστε ὁ μάγος νὰ μπορεῖ νὰ ὑπολογίσει τὴν πορεία τοῦ ἡλίου καὶ τὴν εἴσοδό του στοὺς οἴκους τῶν διαφόρων πλανητῶν.

421. Δεκανὸς εἶναι τὸ διάστημα 10° κάθε ζωδίου κατὰ πλανήτη, ὁ ὁποῖος ὅταν περνᾷ ἀπὸ ἐκεῖ ἀσκεῖ μεγάλη ἐπίδραση [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 74], ὥστε νὰ γίνονται οἱ ἀστρολογικὲς προβλέψεις γιὰ τὸ μέλλον. Οἱ δεκανοὶ ἀποτελέσαν τὴ βάση τοῦ συστήματος προβλέψεων τῆς ἀστρολογικῆς μαντείας, γιὰ τὸ ὁποῖο συχνὰ γίνεται λόγος σὲ διαφορὲς μαγικὲς καὶ μαντικὲς συνταγὲς τοῦ χειρογράφου μας, ὅπως στὰ οἰκεῖα μέρη σχετικὰ σχολιάζεται.

422. Στὴν θεωρούμενη αὐτὴ ἐπίδραση τῶν πλανητῶν κατὰ ἡμέρα καὶ ὥρα στηρίζεται ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀστρολογικῆς μαντείας [βλ. K. Seligmann, ὁ.π., σ. 294], ὅπως ἀναλυτικὰ ἐκτίθεται σὲ ὅσα ἀκολουθοῦν. Παρόμοιο κείμενο ὑπῆρχε καὶ προηγουμένως στὸ χειρόγραφό μας.

423. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ὠρῶν τῆς ἐβδομάδας, νύχτας καὶ ἡμέρας, ἀπασχο-

λοῦσε συχνὰ τοὺς ἀστρολόγους, ὅπως φαίνεται ἀπὸ πολλὰ ἀνάλογα κείμενα τῆς χειρόγραφης ἀστρολογικῆς παράδοσης [πρβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, ὁ.π., σ. 434, 14 κ.έξ.], πρὸς τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ τὸ κείμενο ποὺ παραδίδεται ἐδῶ.

424. Σύμφωνα μετὰ τὴ βασικὴ θεωρία τῆς ἀστρολογίας τὸ καθένα ἀπὸ τὰ δώδεκα ζῴδια καταλαμβάνει στὴν οὐράνια σφαῖρα 30°. Μετὰ βᾶση τὸ ὕψιστο καὶ τὸ ἐλάχιστο σημεῖο ἐπίδρασης κάθε πλανήτη ὑπολόγιζαν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὰ ζῴδια καὶ τοὺς πλανῆτες, ἄρα καὶ τὶς ἀντίστοιχες καλὲς ἢ κακὲς ἐπιδράσεις ἀνάλογα μετὰ τὴν καλὴ ἢ κακὴ θέση τῶν πλανητῶν [βλ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 74. K. Seligmann, ὁ.π., σ. 294].

425. Πρόκειται γιὰ τοὺς ἀστερισμοὺς ποὺ ὑπάρχουν στὸ βόρειο καὶ στὸ νότιο ἥμισυ τῆς ἐκλειπτικῆς, δηλαδὴ τοῦ φαινομενικοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου γύρω στὴ γῆ, ποὺ διαγράφεται στὴ διάρκεια ἑνὸς ἔτους [K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 71-72]. Οἱ περιγραφὲς ποὺ ἀκολουθοῦν συνιστοῦν τὴν προεργασία γιὰ τὴ σύνταξη ἑνὸς ὠροσκοπίου [βλ. K. Seligmann, ὁ.π., σ. 292 κ.έξ.].

426. Πρόκειται γιὰ τυπικὴ φράση, ποὺ δηλώνει συχνὰ σὲ χειρόγραφα τὸ τέλος τοῦ κώδικα [πρβλ. Ἰω. Ἀναστασίου, *Κατάλογος χειρογράφων κωδίκων Ἰ. Μητροπόλεως Σάμου*. Θεσσαλονίκη 1973, σ. 56, χφ. 68 φ. 271γ]. Ἐδῶ ὑπάρχει ἴσως ἐπειδὴ δηλώνει τὸ τέλος ἑνὸς ἀπὸ τὰ χειρόγραφα ποὺ ἀποτελέσαν πηγὲς γιὰ τὸν παρόντα κώδικα, καὶ ἀντιγράφηκε ἀπὸ τὸν γραφέα μαζὶ μετὰ τὰ ὑπόλοιπα γραφόμενα τῆς πηγῆς ἐκείνης. Ἄρα, ἔχουμε μία ἀκόμη ἔνδειξη γιὰ τὴ σύνθεση τοῦ κώδικα ποὺ ἐκδίδεται ἐδῶ.

427. Ἀνάλογες παραστάσεις τῆς σφαίρας παρατίθενται συχνὰ σὲ ἀστρολογικὰ χειρόγραφα καὶ ἔντυπα βιβλία [πρβλ. K. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 76].

428. Ἡ σημείωση αὐτὴ τοῦ γραφέα δείχνει τὴν κριτικὴ του στὴν ἀντιμετώπιση τῶν πηγῶν του, καὶ τὴν προσπάθειά του νὰ ἀντιγράψει ἀπὸ διάφορες πηγές, ὥστε νὰ σχηματίσει ἕνα εἶδος μαγικῆς καὶ ἀστρολογικῆς ἐγκυκλοπαιδείας. Ἡ διερεύνηση τοῦ τρόπου σύνθεσης τοῦ χειρογράφου μας δείχνει τὸν τρόπο ἐργασίας τοῦ γραφέα, ἀλλὰ καὶ ἐξηγεῖ τὸν μεικτὸ χαρακτήρα τῶν ἐγγραφῶν σὲ αὐτό.

429. Ἀνάλογα κείμενα ὑπάρχουν στὸ χειρόγραφο μας καὶ προηγουμένως, ὅπου καὶ σχολιάστηκαν. Γιὰ τὴν βοτάνη τοῦ ἡλίου ἔχουμε σημειώσεις καὶ σὲ ἄλλα μαγικὰ χειρόγραφα [A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 157-158], ἀλλὰ καὶ στὴν μαγικὴ καὶ ἀστρολογικὴ παράδοση τῆς Εὐρώπης [βλ. A. Delatte, *Herbarius, recherches sur le cérémonial usité chez les anciens pour la cueillette des simples et des plantes magiques*. Bruxelles - Brussel 1961, σ. 84 καὶ σημ. 1. Lonicerus, ὁ.π., σ. 322. Dodonaeus, ὁ.π., σ. 92, 94. Sibthorp, ὁ.π. 1, σ. 111 καὶ 2, σ. 249].

430. Παρόμοια κείμενα βλ. καὶ σὲ ἄλλα μαγικὰ χειρόγραφα [βλ. A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 168-170].

431. Γιὰ τὴν βοτάνη τῆς σελήνης ὑπάρχουν πληροφορίες σὲ διάφορα μαγικὰ χειρόγραφα καὶ ἔντυπα μαγικὰ βιβλία [A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 159. Lonicerus, ὁ.π., σ. 300, 301. Dodonaeus, ὁ.π., σ. 240. Sibthorp, ὁ.π., 2, σ. 11 κ.έξ. Fuchsius, ὁ.π., σ. 167-168, 439. Boissier, ὁ.π., 1, σ. 97. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10, ὁ.π., σ. 19, 86].

432. Γιὰ παρόμοιους ἐξορκισμοὺς ἀφθονοῦ ὑλικὸ ὑπάρχει σὲ μαγικὰ χειρόγραφα

[βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 174]. Πρόκειται για παραλλαγή τῶν ἔξορκισμῶν πού συχνά, σέ διάφορες μορφές, παρατίθενται στὸν κώδικά μας, καὶ παραπάνω ἔχουν σχολιαστεῖ ἐκτενῶς, ὡς πρὸς τὰ βασικά δομικά στοιχεῖα πού τοὺς συναπαρτίζουν.

433. Ἡ βοτάνη τοῦ Ἄρη ἀναφέρεται συχνά σέ μαγικά ἀστρολογικά καὶ φυσιογνωστικά χειρόγραφα [A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 158. Fuchsius, *ὁ.π.*, σ. 643. Lonicerus, *ὁ.π.*, σ. 301. Dodonaeus, *ὁ.π.*, σ. 944. Sibthorp, *ὁ.π.* 2, σ. 175 καὶ Boissier, *ὁ.π.*, 3, σ. 377].

434. Παρόμοιοι ἔξορκισμοὶ ἀπαντοῦν συχνά στὴ χειρόγραφη μαγικὴ παράδοση [προβλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 171-172].

435. Γιὰ τὴν βοτάνη τοῦ Ἑρμῆ βλ. ἀνάλογες πληροφορίες σέ ἑλληνικά μαγικά χειρόγραφα [A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 156-157. Lonicerus, *ὁ.π.*, σ. 291. Dodonaeus, *ὁ.π.*, σ. 161. Sibthorp, *ὁ.π.*, 1, σ. 351. Boissier, *ὁ.π.*, 2, σ. 723 καὶ Fuchsius, *ὁ.π.*, σ. 622]. Ἐκεῖ καὶ οἱ ἀναφορὲς στὶς ποικίλες μαγικὲς ιδιότητές της [προβλ. A. Delatte, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, 2, σ. 316, 337, 335-336].

436. Ἀνάλογος ἔξορκισμὸς ἀπαντᾷ καὶ σέ μαγικά χειρόγραφα ἄλλων συλλογῶν [βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 166].

437. Ἡ κατασκευὴ ὁμοιώματος ἀνθρώπου μαρτυρεῖται συχνά σέ μαγικὲς πράξεις, ὅπως καὶ παραπάνω ἀναλύθηκε. Ὁ σίδηρος, πού μνημονεύεται ἐδῶ ὡς ὑλικὸ κατασκευῆς τοῦ ὁμοιώματος, ἔχει ἀποτρεπτικὲς τοῦ κακοῦ ιδιότητες [προβλ. Ἄννα Παπαμιχαήλ, «Χρῆσις τῶν μετάλλων εἰς μαγικάς, δεισιδαίμονας καὶ ἄλλας ἐνεργείας εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ λαοῦ», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 15-16 (1962-1963), σ. 62 κ.ἐξ.], ὅπως καὶ παραπάνω ἀναφέρθηκε ἐκτενῶς.

438. Ἀνάλογες μνεῖες τῆς βοτάνης τοῦ Διὸς ἀπαντοῦν συχνά σέ μαγικά χειρόγραφα [προβλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 157. Ὁ ἴδιος, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 347, 389. Ὁ ἴδιος, *Herbarius...*, *ὁ.π.*, σ. 144. Lonicerus, *ὁ.π.*, σ. 152. Dodonaeus, *ὁ.π.*, σ. 1144. Sibthorp, *ὁ.π.*, 1, σ. 174. Fuchsius, *ὁ.π.*, σ. 554 καὶ Boissier, *ὁ.π.*, 2, σ. 824].

439. Παρόμοιες εὐχὲς τοῦ Διὸς ὑπάρχουν καὶ σέ ἄλλα μαγικά χειρόγραφα [βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 168].

440. Πληροφορίες γιὰ τὴν βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης ὑπάρχουν σέ διάφορα μαγικά χειρόγραφα [A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 159. Ὁ ἴδιος, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, σ. 377. Fuchsius, *ὁ.π.*, σ. 558. Lonicerus, *ὁ.π.*, σ. 280. Dodonaeus, *ὁ.π.*, σ. 370 καὶ Sibthorp, *ὁ.π.*, 2, σ. 211].

441. Ἀνάλογοι ἔξορκισμοὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀπαντοῦν καὶ σέ μαγικά χειρόγραφα [βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 175-176].

442. Γιὰ τὸν Κρόνο καὶ τὴ βοτάνη του ὑπάρχουν ἀναγραφὲς καὶ σέ ἄλλα μαγικά χειρόγραφα καὶ κείμενα [A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 155-156. Ὁ ἴδιος, *Anecdota...*, *ὁ.π.*, 1, σ. 444 καὶ 654. Fuchsius, *ὁ.π.*, σ. 114. Lonicerus, *ὁ.π.*, σ. 138. Dodonaeus, *ὁ.π.*, σ. 318. Sibthorp, *ὁ.π.*, 1, σ. 232. J. Hubaux, «L'herbe aux cent têtes», *Musée Belge* 32 (1928), σ. 167 καὶ J. Hubaux – M. Leroy, «Le talisman de Phaon», *Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales et Slaves de l'Université de Bruxelles* 4 (1936), σ. 575].

443. Ἀνάλογοι ἔξορκισμοὶ καὶ σέ ἄλλα ἑλληνικά μαγικά χειρόγραφα [βλ. A. Delatte, «Le traité...», *ὁ.π.*, σ. 163-164].

444. Παρόμοιοι ἔξορκισμοὶ, μὲ ἄλλη προέλευση, ἀπαντοῦν καὶ σέ προηγούμε-

νες ἀναγραφές τοῦ χειρογράφου μας, καὶ μᾶς δείχνουν τὴν πολυμορφία τῶν λεπτομερειῶν τῆς χειρόγραφης μαγικῆς παράδοσης, ἡ ὁποία οὐσιαστικὰ ἀνθολογεῖται ἐδῶ.

445. Ἐξορκισμοὶ τῶν πλανητῶν, διαφορετικῆς μορφῆς ἀλλὰ μὲ παρόμοιο περιεχόμενο, παρατίθενται καὶ προηγουμένως στὸ χειρόγραφο μας. Πρόκειται γιὰ μαγικὴ πρακτικὴ στηριγμένη στὴν πανάρχαιη καὶ πάγια ἀστρολογικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἐπίδραση τῶν πλανητῶν στὴν ἀνθρώπινη καθημερινότητα [βλ. Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὁ.π., σ. 100-103. R. Kieckhefer, *Magic in the Middle Ages*. Cambridge - New York - Melbourne - Sydney 1989, σ. 25. J. Hull, *Hellenistic Magic and the Synoptic Tradition*. Naperville 1974, σ. 30. G. Pinch, *Magic in Ancient Egypt*. Austin 1994, σ. 167. P. Green, *Alexander to Actium. The Historical Evolution of the Hellenistic Age*. Los Angeles 1990, σ. 595. J. Bidez – F. Cumont, *Les Mages hellénisés* 1. Paris 1938, σ. vi. Th. Hopfner, *OZ*, ὁ.π. 1, σ. 139. A. Delatte – Ph. Derchain, *Les intailles magiques gréco-égyptiennes*. Paris 1964, σ. 54. E. R. Dodds, *Pagan and Christian in an Age of anxiety*. Cambridge 1990², σ. 26. R. P. Festugière, *La révélation d'Hermès Trismégiste* 1. *L'astrologie et les sciences occultes*. Paris 1950², σ. 102 κ.έξ.]. Ἐδῶ, μὲ τοὺς ἐξορκισμοὺς ἐπιχειρεῖται νὰ δεσμευθεῖ ἡ μαγικὴ δύναμη τῶν πλανητῶν γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν ἀνθρώπινων σκοπῶν.

446. Οἱ ἄγγελοι συνδέθηκαν μὲ τοὺς πλανῆτες καὶ τὰ φυσικὰ στοιχεῖα ἤδη ἀπὸ τὴν ἰουδαϊκὴ παράδοση [Th. Hopfner, *OZ*, ὁ.π. 1, σ. 139-140], ἐνῶ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ ἑπταήμερη βαβυλωνιακὴ ἑβδομάδα κατανεμόταν, κατὰ μέρα, στοὺς ἑπτὰ πλανῆτες καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀντίστοιχους ἀγγέλους [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὁ.π., σ. 101. J. Bidez – F. Cumont, ὁ.π., σ. 284. Th. Hopfner, *OZ*, ὁ.π. 1, παρ. 142]. Αὐτὲς οἱ ἀντιλήψεις ἀπηχοῦνται καὶ ἐδῶ.

447. Ἡ ὑποταγὴ τῆς σελήνης θεωρεῖται στὴ μαγεία ὑψιστὴ ἀπόδειξη τῶν ἱκανοτήτων τοῦ μάγου, ἀφοῦ ἔτσι θὰ ἀποκτήσει ἰδιαίτερες δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπιτέλεση καὶ τὴν ἐπιτυχῆ κατάληξη τῶν μαγικῶν τελετουργιῶν ποὺ θὰ τελέσει [N. K. Μουτσόπουλος, «Οἱ “μαῖστρες” τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης», ὁ.π., σ. 297. Cl. Préaux, «La lune dans la pensée grecque», *Académie Royale de Belgique. Mémoires de la Classe des Lettres* 61:4 (1973), σ. 119. Δ. Ἄ. Πετρόπουλος, «Ἡ γύμνωση στὶς μαγικὲς ἐνέργειες», *Ἀρχεῖον Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θησαυροῦ* 13 (1946-1947), σ. 100-101]. Κι' αὐτό, ἐπειδὴ ἡ σελήνη θεωρεῖται ἀπὸ τὸν λαὸ οὐράνιο σῶμα μὲ ἐξαιρετικὲς μαγικὲς δυνάμεις [N. Γ. Πολίτης, *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 2, ὁ.π., σ. 160]. Ἐδῶ ἡ δέσμευσή της ἐπιχειρεῖται μὲ τὴν ἀπαγγελία σχετικῆς μαγικῆς ἐπωδῆς. Ὁ μάγος ἢ, συνηθέστερα, ἡ μάγισσα ποὺ θὰ μπορέσει νὰ ὑποτάξει τὴ σελήνη, νὰ τὴν κατεβάσει στὴ γῆ καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴ δύναμή της στὰ μαγικά ποὺ ἐπιτελεῖ, θεωρεῖται μεγάλης δυνάμης καὶ ἐξαιρετικῶν ἱκανοτήτων πρόσωπο, οἱ μαγικὲς τελετὲς τοῦ ὁποίου πετυχαίνουν τοὺς στόχους τους, ἤδη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια, σύμφωνα μὲ ὅσα προαναφέρθηκαν.

448. Ἡ Ἀφροδίτη θεωρεῖται ἀρμόδιος πλανῆτης καὶ γιὰ τὴν ἐρωτικὴ μαγεία, ἀφοῦ ἡ ἀρχαία θεὰ Ἀφροδίτη προστάτευε καὶ εὐνοοῦσε τὸν ἔρωτα, γι' αὐτὸ καὶ μνημονεύεται ἤδη στὰ ἀρχαῖα μαγικά-ἐρωτικὰ κείμενα [βλ. D. Jordan, «Three curse tablets», στὸ *The world...*, ὁ.π., σ. 120, 122].

449. Ἀνάλογες εὐχές ἀπαντοῦν συχνὰ στὴν χειρόγραφη μαγικὴ παράδοση [πρβλ. A. Delatte, «Le traité...», ὁ.π., σ. 169-170].

450. Καὶ πάλι ὁ πλανήτης Ἄρης θεωρεῖται *πολεμικός*, ἀφοῦ ὁ ὁμώνυμος ἀρχαῖος θεὸς ἦταν πολεμικὴ θεότητα. Σὲ ὀρισμένες μάλιστα ἀρχαῖες πόλεις ὁ Ἄρης λατρευόταν ὡς ἡλιακὸς θεὸς [βλ. J. Harrison, *Themis. A study of the social origins of Greek Religion*. Cambridge 1927, σ. 525. Ν. Παπαχατζῆς, ὁ.π., σ. 142].

451. Στὴν ἀστρολογικὴ μαγεία, ὁ μάγος παρακαλεῖ πάντοτε στὴν ἀρχὴ τὸν Θεό, ὥστε νὰ τοῦ παραχωρήσει τὴ δύναμη νὰ δεσμεύσει τοὺς πλανῆτες, γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν μαγικὴ τελετὴ [πρβλ. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10, ὁ.π., σ. 80], σὲ ἓνα συμπῆλημα ἀστρολατρείας, μαγείας ἢ θεουργίας καὶ χριστιανικοῦ λατρευτικοῦ τυπικοῦ [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὁ.π., σ. 80].

452. Ἡ σύνδεση πλανητῶν, ἀγγέλων καὶ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδας εἶναι παλαιότατη ἀστρολογικὴ ἀρχὴ [Ἀν. Βακαλούδη, *Ἡ ἐξέλιξη...*, ὁ.π., σ. 101], γνωστὴ ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, παραλλαγὴ τῆς ὁποίας παρέχεται ἐδῶ.

453. Ἡ γνώση τῶν ὥρῶν κατὰ τὶς ὁποῖες κυριεῦει κάθε πλανήτης εἶναι βασικὴ γιὰ τὴν ἀστρολογικὴ μαγεία, ἀφοῦ ὁ μάγος πρέπει νὰ γνωρίζει τὶς ὥρες αὐτὲς λεπτομερῶς, ὥστε νὰ ἐπικαλεῖται καὶ τὴν βοήθεια ἀνάλογου πλανήτη κάθε φορὰ [βλ. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 4. Bruxellis 1903, σ. 136-137].

454. Γιὰ τὶς μαγικὲς αὐτὲς ἀρχές, ποὺ προσδιορίζουν τὴν πρακτικὴ τῆς ἀστρολογικῆς μαγείας, ἔγινε ἐκτενὴς λόγος παραπάνω, μὲ ἀφορμὴ ἀνάλογες ἀναφορὲς τοῦ χειρογράφου μας.

455. Σύμφωνα μὲ τὴν πάγια μαγικὴ ἀρχὴ τῆς ἀναλογικῆς μαγείας [βλ. H. Trümper, «Similia similibus», *Schweizerisches Archiv für Volkskunde* 62 (1966), σ. 1-6] ὅτι τὰ ὅμοια κατορθώνονται διὰ τῶν ὁμοίων: ἡ στεναχώρια τῶν βατράχων θὰ φέρει στεναχώρια καὶ στὴν καρδιὰ τῆς κοπέλας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενο τῆς μαγικῆς τελετῆς.

456. Ἄγιοκέρι ἀναφέρεται καὶ παραπάνω, σὲ ἀνάλογη μαγικὴ πράξη. Γενικότερα, τὰ κεριὰ τῆς χριστιανικῆς λατρείας χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ λαϊκὰ θρησκευτικὰ καὶ μαγικὰ ἔθιμα [πρβλ. Γ. Ν. Αἰκατερινίδης, «Ἐαρινὰ ἔθιμα λαϊκῆς λατρείας ἀπὸ τὴν περιοχὴν Σερρῶν», *Πρακτικὰ Α' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου*. Θεσσαλονίκη 1975, σ. 16. Γ. Ἀ. Μέγας, *ZEL* 3, σ. 102. Αἰκ. Πολυμέρου, «Ὁ ἅγιος Χριστόφορος προστάτης ἀπὸ τὸ χαλάζι στὸ Βόρειο Ἑλληνικὸ χῶρο», *Πρακτικὰ Β' Συμποσίου Λαογραφίας τοῦ Βορειοελλαδικοῦ χώρου*. Θεσσαλονίκη 1976, σ. 395], καθὼς ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι ἐνέχουν καὶ μεταφέρουν τὴν ἁγιαστικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ δύναμη τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν, κατὰ τὶς ὁποῖες χρησιμοποιοῦνται.

457. Ἀνάλογες διατυπώσεις ὑπάρχουν καὶ σὲ ἐπωδὲς ποὺ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν ὄνειρομαντεία, ἰδίως αὐτὴν ποὺ ἀσκεῖται μὲ τὰ κόλλυβα τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Θεοδώρων, τὸ πρῶτο Σάββατο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς [Ἄννα Παπαμιχαήλ-Κουτρούμπα, «Ὁ σταυρὸς...», ὁ.π., σ. 50-54. Ν. Γ. Πολίτης, *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα* 3..., ὁ.π., σ. 146-147]. Ἀπὸ τὶς ἐπωδὲς αὐτὲς προέρχεται καὶ ἡ ἀναφορὰ τῆς μοίρας [πρβλ. K. Krikos-Davis, «Moira at Birth in Greek Tradition», *Folia Neohellenica* 4 (1982), σ. 106-134]. Ἐδῶ, ἀφοῦ ἡ μοῖρα εἶναι δαιμονοποιημένη στὶς παραδόσεις καὶ τὶς δεισιδαιμονίες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

458. Κλειδαριὲς χρησιμοποιοῦνται καὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελία καταδέσμων τῆς

έλληνικῆς παραδοσιακῆς μαγείας [πρβλ. *Λαογραφία* 9 (1926-1928), σ. 92, 454, 464. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Σαμιακά λαογραφικά...*, ὄ.π. 2, σ. 84], ἀφοῦ τὸ κλείδωμα θεωρεῖται ὅτι συντελεῖ στὴν ὀλοκλήρωση τῆς μαγικῆς δέσμευσης, ἢ ὁποῖα ἐπιδιώκεται καὶ ἐδῶ, μὲ τὴ μορφή τῆς δέσμευσης τῆς ὀλοκλήρωσης τῆς ἐρωτικῆς πράξης.

459. Τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ μνημονεύεται καὶ χρησιμοποιεῖται ἐδῶ, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα ἔθνη τῆς ἑλληνικῆς παραδοσιακῆς μαγείας [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὄ.π., σ. 208-212], ἐπειδὴ προέρχεται ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἄρα ἀπὸ τόπο μὲ ἄμεση ἐπικοινωνία πρὸς τὸν κάτω κόσμον [PGM 1, σ. 78. A. Delatte, *Anecdota...*, ὄ.π., σ. 37. Fr. Boehm, «Hydromantie», ὄ.π., σ. 559], γεγονὸς ποῦ τοῦ προσδίδει, κατὰ τὴ λαϊκὴ ἀντίληψη, ἰδιαίτερες μαγικὲς ιδιότητες καὶ δυνάμεις.

460. Ἀμάραντος χρησιμοποιεῖται συχνὰ στὴν παραδοσιακὴ ἰατρικὴ πρακτικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ [Ἀγλ. Μπίμπη-Παπασπυροπούλου, *Παραδοσιακὴ ἰατρικὴ στὴν Πελοπόννησο*. Ἀθήνα 1985, σ. 284, 327], ὡς θεραπευτικὸ βότανο.

461. Ὄνόματα τοῦ Θεοῦ συχνὰ χρησιμοποιοῦνται σὲ μαγικὲς ἐπωδὲς [πρβλ. R. Kriss – H. Kriss-Heinrich, *Volksglaube im Bereich des Islam 2*. Wiesbaden 1962, σ. 87, 92, 121-127], ἀφοῦ ἀπ' τὴν ἀναφορὰ τους καὶ μόνο πιστεύεται ὅτι ὁ μάγος ἀντλεῖ τὴν δύναμη γιὰ νὰ τελέσει τὴν μαγικὴν πράξη ποῦ ἐπιχειρεῖ.

462. Ἡ χρῆση μαγικῶν σφραγίδων καὶ συμβόλων εἶναι συχνὴ στὴν ἐρωτικὴ μαγεία διαφόρων λαῶν [R. Kriss – H. Kriss-Heinrich, ὄ.π., σ. 44, 128], ἰδίως σὲ συνδυασμὸ μὲ ἀνάλογες ἐπωδὲς [R. Kriss – H. Kriss-Heinrich, ὄ.π., σ. 48-49, 108].

463. Τὸ πάτημα ἀποτελεῖ συμβολικὴν πράξη ὑπεροχῆς καὶ ὑποταγῆς [N. Ἀ. Δημητρίου, *Λαογραφικὰ τῆς Σάμου* 3. Ἀθήνα 1986, σ. 169-178. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Ὅψεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς...*, ὄ.π., σ. 148], ποῦ ἐν προκειμένῳ συμβολίζει τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ὁποῖα ἐπιδιώκει καὶ ἡ τελούμενη ἐδῶ μαγικὴ τελετουργία.

464. Ὅπως συμβαίνει συχνὰ κατὰ τὴν κλήση καὶ ἀγωγή τῶν δαιμόνων, ὁ μάγος ὀρίζει καὶ τὴ μορφή μὲ τὴν ὁποῖα θέλει νὰ τοῦ παρουσιασθεῖ ὁ ἀνακαλούμενος δαίμονας [Δ. Σ. Μπενέκος, ὄ.π., σ. 155], ὅπως συχνὰ ἐπαναλαμβάνεται καὶ σὲ σχετικὲς μαγικὲς συνταγὲς [πρβλ. *Das Kloster* 2, σ. 813, 815 καὶ *Das Kloster* 3, σ. 634, 639, 647, 651-652], σύμφωνα καὶ μὲ ὅσα παραπάνω ἀναλύθηκαν.

465. Ἐννοεῖ ἐδῶ τὴν ἔκθεση στὰ ἄστρα, γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴν μαγείαν [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλημα...*, ὄ.π., σ. 219-220], ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διάφορες σολομωνικὲς καὶ παραδόσεις [A. Delatte, *Anecdota...*, ὄ.π., σ. 469. Ὁ ἴδιος, *Catoptromancie...*, ὄ.π., σ. 169], καὶ σχετίζεται μὲ τὴν ἀντίληψη ὅτι τὰ ἄστρα γνωρίζουν τὸ μέλλον καὶ ἔχουν μαγικὴ δύναμη, τὴν ὁποῖα μεταδίδουν στὰ μαγικά ἀντικείμενα ποῦ τελετουργικὰ ἐκτίθενται σ' αὐτά.

466. Τὸ μῆλο χρησιμοποιεῖται ἐδῶ σὲ πράξη ἐρωτικῆς μαγείας, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀποτελεῖ τὸ ἐπιφανέστερο ἴσως ἐρωτικὸ σύμβολο [βλ. A. R. Littlewood, «The Symbolism of the apple in Greek Roman Literature», *Harvard Studies in Classical Philology* 72 (1968), σ. 147-181. Ὁ ἴδιος, «The symbolism of the apple in Byzantine Literature», *Jahrbuch des Österreichischen Byzantinistik* 23 (1974), σ. 33-59], καὶ ὁ συμβολισμὸς αὐτὸς ὀδηγεῖ καὶ στὴ μαγικὴ χρῆση του, ποῦ μαρτυρεῖται ἐδῶ.

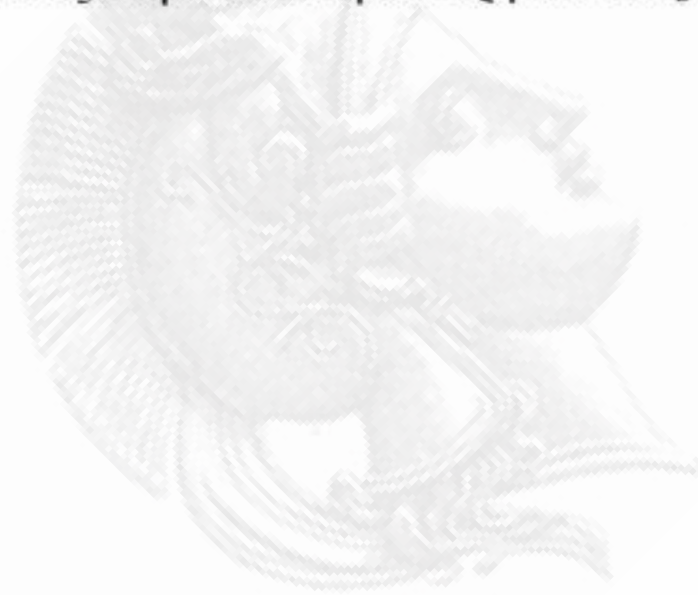
467. Τὰ ἀποσπάσματα καὶ οἱ λέξεις σὲ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ μὲ λατινικοὺς χαρακτήρες (*φραγκοχωίτικα*), ἴσως ὑπῆρχαν στὴν πηγὴ ἀπ' ὅπου ἀντέγραψε ὁ συ-

ντάκτης τοῦ χειρογράφου μας. Ἐτσι, ἡ συγκεκριμένη πηγή εἶχε πιθανότατα φραγκική ἢ δυτική προέλευση, ἴσως σὲ σχέση μὲ τὴν μαγεία σὲ νησιά ὅπως ἡ Τήνος, ἡ Νάξος καὶ ἡ Χίος, ὅπου τὰ φραγκοχιώτικα κυρίως χρησιμοποιήθηκαν καὶ διαδόθηκαν. Ἐχομε ἐδῶ ἀκόμη μία ἔνδειξη γιὰ τὴν προέλευση τῶν μαγικῶν συνταγῶν τῆς “μαγικῆς ἐγκυκλοπαιδείας” ποὺ διασώζεται στὸν ἐκδιδόμενο ἐδῶ μαγικὸ κώδικα.

468. Οἱ δύο αὐτὲς προσευχὲς χρησιμοποιοῦνται συχνὰ σὲ μαγικὲς συνταγὲς καὶ τελετὲς τῆς χειρόγραφης μαγικῆς παράδοσης [βλ. Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Ἡ μαγεία...*, ὅ.π., σ. 80. *Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum* 10. Bruxellis 1924, σ. 80].

469. Ἡ στροφὴ πρὸς τὴν ἀνατολὴ ἀποτελεῖ συχνὴ ὁδηγία πρὸς τοὺς μάγους καὶ σὲ διάφορες μαγικὲς συνταγὲς τῶν σολομωνικῶν [Κ. Δ. Τσαγγαλᾶς, *Τὸ ἀνακάλλημα...*, ὅ.π., σ. 212-213. A. Delatte, *Anecdota...*, ὅ.π., σ. 51, 418, 480]. Πιθανότατα πρόκειται γιὰ ἐπίδραση ἀρχαίων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες οἱ θεοὶ ἔμεναν στὴν ἀνατολὴ [F. Zoepfl, «Ostung», *Lexikon für Theologie und Kirche* 7 (1962), στ. 1294. Δ. Ἄ. Πετρόπουλος, «Ἡσιόδειοι προλήψεις καὶ δεισιδαιμονία», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 11-12 (1958-1959), σ. 10], ἄρα ὁ μάγος ἔπρεπε πρὸς αὐτοὺς νὰ στραφεῖ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴ συνέργειά τους στὴν μαγικὴ πράξη ποὺ ἐπιχειροῦσε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

[Όρισμένα από τὰ ξενόγλωσσα στοιχεία τοῦ χειρογράφου μας εἶναι λέξεις καὶ φράσεις τουρκικὲς, περσικὲς, ἑβραϊκὲς ἢ ἀραβικὲς, τὶς ὁποῖες ἐρμηνεύουμε ἐδῶ μὲ τὴ βοήθεια τῆς κ. Γκιονούλ Ἀκτάς, φιλολόγου εἰδικευμένης στὶς ἀνατολικὲς γλῶσσες στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Βοσπόρου, τῆς Κωνσταντινούπολης. Ὅπως ἢ κα. Ἀκτάς παρατήρησε, πολλὲς λέξεις εἶναι τόσο παραμορφωμένες ὥστε νὰ μὴν γίνονται κατανοητὲς, ἐπειδὴ μᾶλλον ὁ γραφέας τὶς ἄκουσε καὶ τὶς ἀπέδωσε μὲ ἑλληνικὰ γράμματα χωρὶς νὰ γνωρίζει τὶς ἀντίστοιχες γλῶσσες ὅπου ἀνήκαν· ἔτσι, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀκατανόητο, καί, φυσικὰ, δὲν ἐπιδέχεται μετάφραση, γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὸ σχολιάζουμε. Τὴν κα. Ἀκτάς εὐχαριστοῦμε καὶ ἀπὸ ἐδῶ θερμὰ γιὰ τὴ βοήθεια καὶ τὴ συνεργασία της.]

1*. *muhabbet*: συζήτηση.

2*. *Kahri için*: ἀνάθεμά τον.

3*. *niyeti*: πρόθεσή του.

4*. *ilahi Yarabbim, niyet ettin*: εὐλογημένε Θεέ μου ἔκαμα τὴν πρόθεσή μου.

5*. *Kahar ismi, Vesetit ismi*: τὸ ὄνομα τοῦ Καχάρ, τὸ ὄνομα τοῦ Βεσετήτ.

6*. *Yarabbi, Kahar ismi, Vesetit ismi, Celal Hak için*: Θεέ μου, τὸ ὄνομα Καχάρ, τὸ ὄνομα Βεσετήτ, τὸ ὄνομα Τζελάλ γιὰ δίκαιο.

7*. *sen Kahir eyle selâmeti bulamasın*: ἐσύ τιμώρησέ τον γιὰ νὰ μὴν βρεῖ τὴ σωτηρία.

8*. *Düşman için (icin) etmek için*: ὁ Ντουσμάν δίκαιος, ἢ εὐχὴ δίκαιη.

9*. *di muhabbeti*: συζήτηση.

10*. *davet*: πρόσκληση.

11*. *Allah muhabbeti*: συζήτηση γιὰ τὸν Θεό.

12*. *Bana aşık ol aşkımdan divane olsun, artık derman bulmasın macun gibi hayran zar ile gelip muradin ters, olmasın cerahat huzur etmesin, Muhammed Mustafanın hurmeti için lütf eyle*: ἐμένα νὰ ἀγαπᾷς, ἀπὸ τὴν ἀγάπη μου νὰ γίνεις τρελός, νὰ μὴν βρῖσκεις πιά λύση, νὰ μὴν γίνεται, τὸ πῦρον νὰ μὴν ἀφήνει σὲ ἡσυχία γιὰ χάρη τοῦ Μωάμεθ Μουσταφᾶ ἐσύ.

13*. *Bana aşık ol aşkımdan, divane olsun artık derman bulmasın Süleyman Peygamber ile ettiğin ahti peyman hak için ve Tevratı Musa hak için lütfeyle bu isini sen hasil eyle*: νὰ μὲ ἀγαπᾷς, ἀπὸ τὴν ἀγάπη μου νὰ τρελαθεῖς, νὰ μὴν βρεῖς λύση πιά μὲ τὸν προφήτη Σουλεϋμάν, πού εἶχε κατάρα, γιὰ δίκιο νὰ τελειώσει καὶ γιὰ δίκιο ὁ Μωϋσῆς, κάνε χάρη νὰ τελειώσει αὐτὴ ἡ δουλειά μου [τὸ ξόρκι αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται, μὲ μικρὲς παραλλαγές, δίπλα σὲ ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν πλανητῶν πού παρατίθενται ἐδῶ].

14*. *acayip*: παράξενο, περίεργο.

15*. *durmasın eğlenmesin, yerde oturmasın*: νὰ μὴν διασκεδάζει, νὰ μὴν κάθεται κάτω.

16*. *Muhabbet için*: γιὰ συζήτηση.

17*. *Çarşamba, persembе, cuma*: Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή.

18*. *Kütüphane*: βιβλιοθήκη.

19*. *güllü, αίτιατική τοῦ güllü*: τριαντάφυλλο.

20*. *Hoş geldiniz, sefa geldiniz*: καλῶς ἦρθατε.

21*. *Mavi*: γαλάζιο.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΗΓΩΝ

[Για την ταύτιση τῶν κορανικῶν χωρίων, πού συχνά παρέχονται ἀλλοιωμένα στοῦ χειρογράφου μας, χρησιμοποιήθηκε ἡ ἔκδοση τοῦ R. Bell, *The Qur'ān* 1-2. Edinburgh 1937-1939. Τὶς ταυτίσεις αὐτὲς ἐπιμελήθηκε ὁ κ. Ἀχμέτ Νιζάμ, τὸν ὁποῖο καὶ θερμὰ εὐχαριστοῦμε.]

- * Κοράνιο, 18/45.
- * Κοράνιο, 67/5.
- * Κοράνιο, 105/1-5.
- * Κοράνιο, 99/1-3.
- * Κοράνιο, 72/1.
- * Κοράνιο, 99/1.
- * Κοράνιο, 75/16-19.
- * Κοράνιο, 2/186.
- * Κοράνιο, 113/1-5.
- * Κοράνιο, 114/1.
- * Κοράνιο, 72/1.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

- ABT Adam, Die Apologie des Apuleius von Madaura und die antike Zauberei. Beiträge zur Erläuterung der Schrift "De magia", RGVV, Bd. IV, 2. Gießen 1908.
- ACHELIS Thomas, Die Ekstase in ihrer kulturellen Bedeutung, Kulturprobleme der Gegenwart (hrsg. von L. Berg), Bd. 1. Berlin 1902.
- ADAM A., «Teufel (III. Dogmengeschichtlich)», RGG, 3. Aufl., Bd. 6 (1962), στ. 707-710.
- ALLWOHN Adolf, «An der Grenze von Ekstase und Dämonie», Massenwahn in Geschichte und Gegenwart. Ein Tagungsbericht (hrsg. von Wilhelm Bitter). Stuttgart 1965, σ. 164-172.
- Das Grimoire Armadel, (Eine Übersetzung und Edition des alten Manuskriptes aus der Bibliothéque d' Arsenal, Paris, von S. L. Macgregor Mathers, neu bearb. und kommentiert von Marcus M. Jungkurth). Berlin 1985.
- ARW: Archiv für Religionswissenschaft.
- AUHOFER Herbert, «Der Hexenwahn in der Gegenwart», Massenwahn in Geschichte und Gegenwart, (hrsg. von W. Bitter). Stuttgart 1965, σ. 236-248.
- BACKHAUS A., «Ohnmacht und Macht der Dämonen. Absage an das Böse in der Tauf liturgie», Orthodoxe Rundschau, 17. Jg., Nr. 65, 1. Vierteljahr. Remseck 1985, σ. 19-44.
- ΒΑΚΑΛΟΥΔΗ Άν., Ἡ ἐξέλιξη τῆς μαγείας ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως τοὺς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες. Ἀθήνα 2001.
- BAZALA Vladimir, «Über das Pentagramm in Kroatien», Antaios, Bd. 1 (1960), σ. 344-355.
- BAUERNFEIND Otto, Die Worte der Dämonen im Markusevangelium, Beiträge zur Wissenschaft vom Alten und Neuen Testament, 3. Folge, Heft 8. Stuttgart 1927.
- BECK Paul, «Die Bibliothek eines Hexenmeisters, (mit einem Nachtrag von Johannes Bolte)», Zeitschrift des Vereins für Volkskunde, Bd. 15 (1905), σ. 412-424.
- BEHRINGER Wolfgang, «"Erhob sich das ganze Land zu ihrer Ausrottung". Hexenprozesse und Hexenverfolgungen in Europa», Hexenwelten (hrsg. von R. van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 131-169.
- BEHRINGER Wolfgang, «"Vom Unkraut unter dem Weizen". Die Stellung der Kirchen zum Hexenproblem», Hexenwelten, (hrsh. von R. van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 15-48.
- ΒΕΪΚΟΥ Χριστίνα, Κακὸ Μάτι. Ἡ κοινωνικὴ κατασκευὴ τῆς ὀπτικῆς ἐπικοινωνίας, Ἀθήνα 2004.
- BERTHOLET, «Kleidung», RGG, 2. Aufl., Bd. 3 (1929), στ. 1066-1068.
- BERTHOLET, «Fasten», RGG, 2. Aufl., Bd. 2 (1928), στ. 518-519.
- BETH Karl, «Dämonen», HDA, Bd. II (1929/1930), στ. 140-168.
- BIEDERMANN Hans, Handlexikon der magischen Künste, (3 verbesserte und wesentlich vermehrte Auflage), Bd. I und II. Graz 1986.
- BIEDERMANN Hans, *Hexen*. Graz 1974.
- BISSING Fr. W. von, «Ägyptische Knotenamulette», ARW, Bd. 8 (1904), Beiheft, σ. 23-26.
- BLÜMNER, «Schwefel», RE, Bd. II, A1 (1921), στ. 796-801.
- CREMER Franz Gerhard, Die Fastenansage Jesu, Mk 2, 20 und Parallelen. Bonn 1965.
- CRISPINO Anna Maria, «Die Geographie des Teufels», Das Buch vom Teufel, Geschichte, Kult,

- Erscheinungsformen, (aus dem Italienischen übers. von W. Raith), Hrsg. von A. Crispino / F. Giovannini / M. Zatterin. Frankfurt a.M. 1987, σ. 9-31.
- Das Kloster (hrsg. von J. Scheible). Weltlich und geistlich. Meist aus der älteren Volks-Wunder, Curiositäten-, und vorzugsweise komischen Literatur. Zur Kultur- und Sittengeschichte in Wort und Bild. Stuttgart Bd. I (1845), Bde. II, III, IV (1846), Bd. V (1847).
- DELATTE Armand, *Anecdota Atheniensia* 1. Liège et Paris 1927 (Bibliothèque de la Faculté de Philosophie et Lettres de l'Université de Liège. 36).
- DELATTE Armand, «Un nouveau témoin de la littérature solomonique, le codex Gennadianus 45 d'Athènes», *Bulletin de la Classe des Lettres et des Sciences Morales et Politiques de l'Académie Royale de Belgique*, 5e Série, 45 (1959), σ. 280-321.
- DIETERICH Albrecht, *Abraxas*. Studien zur Religionsgeschichte des späteren Altertums, Festschrift für Hermann Usener. Leipzig 1891.
- DIETERICH Albrecht, *Eine Mithrasliturgie*. Leipzig und Berlin, 1923³.
- DIETERICH Albrecht, «Papyrus magica Musei Lugdunensis Batavi quam C. Leemans edidit in papyrorum graecorum tomo II (V)», *Jahrbücher für classische Philologie*, Suppl. Bd. 16 (1888), σ. 747-829.
- DORNSEIFF Franz, *Das Alphabet in Mystik und Magie*, ΣΤΟΙΧΕΙΑ, Heft VII. Leipzig und Berlin 1922.
- DÜLMEN Richard van, «Imaginationen des Teuflischen», *Hexenwelten* (hrsg. von R. van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 94-130.
- EBERHARTER A., «Das Horn im Kult des Alten Testaments», *Zeitschrift für Katholische Theologie*, Bd. 51 (1927), σ. 394-399.
- ECKERT Georg / FORMOZIS P. E., *Beiträge zur mazedonischen Volksmagie, Volkskundliche Beobachtungen und Materialien aus Zentralmazedonien und der Chalkidike*, Heft 1. Thessaloniki 1942.
- ECKSTEIN F., «Honig», *HDA*, Bd. IV (1931/32), σ. 289-310.
- ELIADE Mircea, *Schamanismus und archaische Ekstasetechnik*. Zürich und Stuttgart 1957.
- EMSHEIMER Ernst, «Zur Ideologie der lappischen Zaubertrommel», *Ethnos*, Bd. 9 (1944), σ. 141-169.
- FARAONE Christopher, *Ἀρχαία ἑλληνική ἐρωτική μαγεία (μετάφρ. Μανόλης Παπαθωμόπουλος)*. Ἀθήνα 2004.
- FARAONE Christopher, «Clay Hardens and Wax Melts: Magical Role-Reversal in Vergil's Eighth Eclogue», *Classical Philology* 84 (1989), σ. 298-305.
- FAUST Johannes, *Magia naturalis, Sämtliche magische Werke*. Wiesbaden 1985².
- FRANZ Adolph, *Die kirchlichen Benediktionen im Mittelalter (unveränderter Ausdruck Freiburg i.B. 1909)*, Bd. I. Graz 1960.
- GASTER M., «Scholomonar, d.i. der Garabancijas dijak nach der Volksüberlieferung der Rumänen», *Archiv für Slavische Philologie*, Bd. 7 (1884), σ. 281-290.
- GIESEN Rolf, «“Queens of Horror”, böse Märchenhexen, zauberhafte Frauen. Hexenfiguren in Film, Trickfilm und Filmkomödie», *Hexenwelten* (hrsg. von R. van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 253-281.
- GÖTZ Roland, «Der Dämonenpakt bei Augustinus», *Teufelsglaube und hexenprozesse* (hrsg. von Georg Schwaiger), Beck'sche Reihe Nr. 337. München 1987, σ. 57-84.
- GOLDAMMER Kurt, *Die Formenwelt des Religiösen*. Stuttgart 1960.
- GOLDZIEHER I., «Eisen als Schutz gegen Dämonen», *ARW*, Bd. 10 (1907), σ. 41-46.
- GRAF Fritz, *Πλησιάζοντας τούς θεούς και βλάπτοντας τούς ανθρώπους. Ἡ μαγεία στήν*

έλληνορωμαϊκή αρχαιότητα. Απόδοση στα έλληνικά: Γιάννης Μυλωνόπουλος. 'Επιστημονική έπιμέλεια Άγγελος Χανιώτης, 'Ηράκλειο 2004.

HAMMES Manfred, Hexenwahn und hexenprozesse. Frankfurt a. M. 1987.

HAMPP Irmgard, Beschwörung – Segen – Gebet. Untersuchungen zum Zauberspruch aus dem Bereich der Volksheilkunde. Stuttgart 1961 (Veröffentlichungen des Staatlichen Amtes für Denkmalpflege Stuttgart, Reihe C: Volkskunde 1).

HDA: Handwörterbuch des Deutschen Aberglaubens.

HANSEN Harold A., Der Hexengarten. Die Zauberkräuter des Mittelalters und ihre Wirkung. München 1987.

HOPFNER Theodor, «Μαγεία», RE, Bd. 14, 1 (1928), στ. 301-393.

HOPFNER Theodor, OZ, Griechisch - ägyptischer Offerbarungszauber. Seine Methoden. (Studien zur Palaeographie und Papyruskunde, hrsg. von Carl Wessely). Leipzig I (1921), II (1924).

HOPFNER Theodor, «Τρίοδος», RE, Bd. VII, A1 (1939), στ. 161-166.

HORST Georg Conrad, Zauberbibliothek oder von Zauberei, Theurgie und Mantik, Zauberern, Hexen und Hexenprozessen, Dämonen, Gespenstern und Geistererscheinungen. Zur Beförderung einer rein-geschichtlichen, von Aberglauben und Unglauben freien Beurteilung dieser Gegenstände, 6. Bde. Mainz 1821-1826.

JEREMIAS Alfred, Handbuch der altorientalischen Geisteskultur, 2. völlig erneuerte Auflage. Berlin und Leipzig 1929.

JIGL Waltraut, «“Hexe” und “Hexerei” als kultur- und religionsgeschichtliches Phänomen», Teufelsglaube und Hexenprozesse (hrsg. von Georg Schwaiger), Beck'sche Reihe Nr. 337. München 1987, στ. 37-56.

JIRKU Anton, Die Dämonen und ihre Abwehr im Alten Testament. Leipzig 1912.

JONG K. H. E. de, Das Antike Mysterienwesen in religionsgeschichtlicher, ethnologischer und psychologischer Beleuchtung, 2. völlig umgearb. Aufl. Leiden 1919.

JUNGBAUER, «Mitternacht», HDA, Bd. VI (1934-1935), στ. 418-439.

KEMPER Wilhelm, «Archaisch - Ekstatische Massenbewegungen im heutigen Brasilien», Massenwahn in Geschichte und Gegenwart. Ein Tagungsbericht (hrsg. von Wilhelm Bitter). Stuttgart 1965, στ. 133-150.

KEYSSNER Karl, «Nodus», RE, Bd. 17, 1 (1936), στ. 803-809.

KIESEWETTER Carl, Faust in der Geschichte und Tradition. Mit besonderer Berücksichtigung des occulten Phänomenalismus und des mittelalterlichen Zauberesens. Leipzig 1893.

KLEIN A., «Kreuzweg», HDA, Bd. V (1932/1933), στ. 516-529.

KOYKOYΛEΣ Φ., «Μνεία δεισιδαιμονιών τινων και μαγικών συνηθειών εις Νομοκάνονας», Εύχαριστήριο. Τιμητικός τόμος επί τῇ 45ετηρίδι έπιστημονικῆς δράσεως και τῇ 35ετηρίδι τακτικῆς καθηγεσίας Άμίλκα Σ. Άλιβιζάτου. Άθήναι 1958, στ. 227-238.

KRAUSS Friedrich Salomo, Volksglaube und religiöser Brauch der Südslaven. Vorwiegend nach eigenen Ermittlungen, Darstellungen aus dem Gebiete der nichtchristlichen Religionsgeschichte, Bd. II. Münster i.W. 1890.

KÜNSSBERG Eberhard Freiherr von, Messerbräuche. Studien zur Rechtsgeschichte und Volkskunde, Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften, Phil.-Hist. Klasse, Bd. XXXI (1940/1941).

KUHNERT, «'Εφέσια γράμματα», RE, Bd. 5 (1903), στ. 2771-2773.

LABOUVIE Eva, «Hexenspuk und Hexenabwehr. Volksmagie und volkstümlicher Hexenglaube», Hexenwelten (hrsg. von R. van Dülmen). Frankfurt 1987, στ. 49-93.

- LASCH R., «Das Pfeifen und seine Beziehung zu Dämonenglauben und Zauberei», ARW, Bd. 18 (1915), σ. 589-592.
- LEEUEW Gerardus van der, *Phänomenologie der Religion*. Tübingen 1956.
- LEHMANN Alfred / PETERSEN D., *Aberglaube und Zauberei - von den ältesten Zeiten an bis in die Gegenwart*, 3. Aufl. Stuttgart 1925.
- LEUNER Hanscarl, «Über die historische Rolle magischer Pflanzen und ihre Wirkstoffe», *Vorgeschichtliche Heiligtümer und Opferplätze in Mittel - und Nordeuropa*, (hrsg. von H. Jankuhn), *Abhandlungen der Akademie der Wissenschaften in Göttingen, Phil.-Hist. Klasse*, 3. Folge, Bd. 74 (1970), σ. 279-296.
- LOESCHCKE G., *Aus der Unterwelt*. Dorpat 1888.
- MAVRIDIS Omiros, *Gesundheitsmagie in West-Thrakien. Ein Beitrag zur griechischen Volksmedizin*, Dissertation. Münster 1977.
- ΜΕΓΑΣ Γ., «Ζητήματα Ἑλληνικῆς Λαογραφίας (λαϊκὴ λατρεία)», *ΕΛΑ*, τ. 5-6 (1943-1944), σ. 86-144.
- MEILI David, *Hexen in Wasterkingen*, (Schriften der Schweizerischen Gesellschaft für Volkskunde, Bd. 65). Basel 1980.
- ΜΕΡΑΚΛΗΣ Μ. Γ., *Ἑλληνικὴ Λαογραφία 2. Ἡθῆ καὶ ἔθιμα*. Ἀθήνα 1986.
- MEYER Carl, *Der Aberglaube des Mittelalters und der nächstfolgenden Jahrhunderte*. Basel 1884.
- MOWINCKEL Sigmund, *Religion und Kultus*. Göttingen 1953.
- ΜΠΕΝΕΚΟΣ Δημ. Σ., *Ἡ ἀγωγή τῶν δαμώνων στὴν Ἠπειρο*. Συμβολὴ στὴ μελέτη τῆς νεο-ελληνικῆς μαγείας. Ἰωάννινα 1988.
- MÜLLER C. D. G., «Geister, IV. Volksglaube», *RAC*, Bd. 9 (1976), σ. 761-797.
- NILSSON Martin P., *Geschichte der griechischen Religion (Handbuch der Altertumswissenschaft, V. 2.1.)*, 3. Aufl., Bd. I. München 1976.
- NOLA Alfonso M. Di, «Der heilige Teufel», *Das Buch vom Teufel. Geschichte, Kult, Erscheinungsformen*, von A. Crispino / F. Giovannini / M. Zetterin (aus dem Italienischen übersetzt von W. Raith). Frankfurt a.M. 1987, σ. 33-48.
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Δ. Β., «Ἐξορκισμοὶ καὶ ἰατροσόφια ἐξ ἠπειρωτικοῦ χειρογράφου», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 8 (1953-1954), σ. 14-40.
- OLBRICH, «Salz», *HDA*, Bd. VII (1935/36), σ. 897-916.
- ORTH, «Huhn», *RE*, Bd. VIII, 2 (1913), σ. 2519-2536.
- ORTH, «Kuchen», *RE*, Bd. 11 (1921), σ. 2088-2099.
- OTTO Rudolf, *Das Gefühl des Überweltlichen. Sensus numinis*. München 1932.
- PG: J. P. Migne, *Patrologiae Cursus Completus: series graeca*. Paris, 167 volumes, 1857-1876.
- PGM: POPYRI GRAECAE MAGICAE, (Die griechischen Zauberpapyri, hrsg. und übersetzt von Karl Preisendanz). Stuttgart Bd. I (1973), Bd. II (1974).
- PERDRIZET Paul, «Σφραγὶς Σολομῶνος», *Revue des Études Grecques*, tome XVI. Paris 1903, σ. 42-61.
- PETERSDORFF Egon von, *Daemonologie*, Bd. II. München 1957.
- ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Δημ. Ἀ., «Ἡ γύμνωσις στὶς μαγικὲς ἐνέργειες», *Ἀρχεῖον Ἑρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Ἐθναροῦ*, τ. 13. Ἀθήνα 1946-1947, σ. 97-128.
- PEUCKERT Will-Erich, *Pansophie. Ein Versuch zur Geschichte der weißen und schwarzen Magie*, 2. überarb. und erweiter. Aufl. Berlin 1956.
- PFISTER Friedrich, «Kultus», *RE*, Bd. XI (1922), σ. 2106-2192.
- PFISTER Friedrich, «Epiphanie», *RE*, Suppl. Bd. IV (1924), σ. 277-323.
- PFISTER Friedrich, «Epode», *RE*, Suppl. Bd. IV (1924), σ. 323-344.

- PFISTER Friedrich, «Askese», RGG, 2. Auflage, Bd. 1, 1927, στ. 570-574.
- PFISTER Friedrich, «Katharsis», RE, Suppl. Bd. VI (1935), στ. 146-162.
- PFISTER Friedrich, «Nacktheit», RE, Bd. XVI, 2 (1935), στ. 1541-1549.
- PFISTER Friedrich, «Ekstase», RAC, Bd. 4 (1959), στ. 944-987.
- ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ., Μελέτη περί τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Παραδόσεις, Α-Β. Ἀθῆναι 1904.
- ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ., «Σολομωνικαὶ ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν Ἀθηνῶν», *Λαογραφία* τ. 4 (1912-1913), σ. 746-747.
- ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ., «Κομπώνω (=ἀπατῶ) καὶ μαγικοὶ κόμβοι», *Λαογραφία*, τ. 5 (1915), σ. 410-412.
- ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ., «Παλαιογραφικὴ σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν βιβλίων», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα*, τ. 3. Ἀθῆναι 1931, σ. 163-178.
- ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ., «Ἐπιστολὴ περὶ πεντάλφας», *Λαογραφικὰ Σύμμεικτα*, τ. 3. Ἀθῆναι 1931, σ. 179-183.
- PRADEL Fritz, Griechische und Süd-italienische Gebete, Beschwörungen und Rezepte des Mittelalters, RGVV, Bd. III, 2. Gießen 1907.
- RAC: Reallexikon für Antike und Christentum.
- RADKE Gerhard, Die Bedeutung der weißen und der schwarzen Farbe in Kult und Brauch der Griechen und Römer, Dissertation. Jena 1936.
- RE: PAULY-WISSOWA's Real-Encyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft.
- REITZENSTEIN Richard, Poimandres. Studien zur griechisch-ägyptischen und frühchristlichen Literatur, (unveränd. reprog. Nachdruck der Ausgabe Leipzig 1904). Darmstadt 1966.
- RGG: Die Religion in Geschichte und Gegenwart.
- RGVV: Religionsgeschichtliche Versuche und Vorarbeiten.
- RÖCK Friedrich, «Das Vorkommen des Pentagramms in der Alten und Neuen Welt», Globus, Bd. 95 (1909) σ. 7-9.
- ROSKOFF Gustav, Geschichte des Teufels (Neudruck der Ausgabe Leipzig 1869), Bd. I. Aalen 1967.
- RÜHLE, «Nacht», RGG, 2. Auflage, Bd. 4 (1930), στ. 402-403.
- RÜHLE, «Nacktheit», RGG, 2. Auflage, Bd. 4 (1930), στ. 403-404.
- RUPPERT Hans-Jürgen, Die Hexen kommen. Magie und Hexenglaube heute. Wiesbaden 1987.
- RUSSELL Jeffrey Burton, Witchcraft in the Middle Ages. Ithaca and London 1972.
- SACHS Curt, Eine Weltgeschichte des Tanzes. Berlin 1933.
- SALZBERGER Georg, Die Salomosage in der semitischen Literatur, Dissertation. Berlin 1907.
- SCHADE Sigrid, «Kunsthexen - Hexenkünste. Hexen in der bildenden Kunst vom 16. bis 20. Jahrhundert», Hexenwelten (Hrsg. von Richard van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 170-218.
- SCHEFTELOWITZ Isidor, «Das Hörnermotiv in den Religionen», ARW, Bd. 15 (1912), σ. 451-478.
- SCHEFTELOWITZ Isidor, «Das Schlingen und Netzmotiv im Glauben und Brauch der Völker», RGVV, Bd. XII, 2. Gießen 1912.
- SCHEFTELOWITZ Isidor, Das stellvertretende Hunopfer mit besonderer Berücksichtigung des jüdischen Volksglaubens, RGVV, Bd. XIV, 3. Gießen 1914.
- SCHEFTELOWITZ Isidor, «Horn», HDA, Bd. IV (1931/1932), στ. 325-327.
- SHELL Otto, «Das Salz im Volksglauben», Zeitschrift des Vereins für Volkskunde, Bd. 15 (1905), σ. 137-149.
- SCHIMMEL A., «Opfer», RGG, 3. Aufl., Bd. 4 (1960), στ. 1637-1641.

- SCHMIDT Bernhard, «Der böse Blick und ähnlicher Zauber im neugriechischen Volksglauben», Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik, 1. Abteilung, Bd. 31 (1913), σ. 574-613.
- SCHMIDT Hans, «Namensglaube», (II. im AT)», RGG, Bd. 4 (1930), σ. 409-410.
- SCHMIDT Leopold, Gestaltheiligkeit im bäuerlichen Arbeitsmythos. Studien zu den Ernteschnittgeräten und ihrer Stellung im europäischen Volksglauben und Volksbrauch (Veröffentlichungen des österreichischen Museums für Volkskunde, Bd. 1.). Wien 1952.
- SCHMIDT Wilhelm, Die Bedeutung des Namens im Kult und Aberglauben. Darmstadt 1912.
- SCHÖCK Inge, «Hexen heute. Traditioneller Hexenglaube und aktuelle Hexenwelle», Hexenwelten (hrsg. von Richard van Dülmen). Frankfurt 1987, σ. 282-305.
- SCHÖCK Inge, Hexenglaube in der Gegenwart, Tübinger Vereinigung für Volkskunde, Bd. 45. Tübingen 1978.
- SCHLUMBERGER Gustave, «Amulettes byzantines anciennes destinées à combattre les maléfices et maladies», Revue des Etudes Grecques, tome V. Paris 1892, σ. 73-93.
- SCHUSSER, «Beschwörung, beschwören», HDA, Bd. 1 (1927), σ. 1109-1129.
- SCHWEBE Joachim, Volksglaube und Volksbrauch im Hannoverschen Wendland. Köln-Graz 1960.
- SCHWEIZER H., Aberglaube und Zauberei bei Theokrit, Dissertation. Basel 1937.
- SCHWENN Friedrich, «Der Krieg in der griechischen Religion», ARW, Bd. 21 (1922), σ. 58-71.
- SCHWENN Friedrich, Gebet und Opfer. Studien zum griechischen Kultus, Religionswissenschaftliche Bibliothek, Bd. 8. Heidelberg 1927.
- SEEMANN Erich, «Pfeife, pfeifen, Flöte, flöten», HDA, Bd. VI (1934/1935), σ. 1577-1597).
- SEEMANN Erich, «Trommel», HDA, Bd. VIII (1936/1937), σ. 1166-1173.
- SELIGMANN Kurt, Das Weltreich der Magie. Stuttgart 1958.
- SELIGMANN S., Der Böse Blick und Verwandtes. Ein Beitrag zur Geschichte des Aberglaubens aller Zeiten und Völker, Bde I und II. Berlin 1910.
- SELIGMANN S., Die Zauberkraft des Auges und das Berufen. Ein Kapitel aus der Geschichte des Aberglaubens. Hamburg 1922.
- SOLDAN W. G. / HEPPE H., Geschichte der Hexenprozesse (Neubearbeitet und hrsg. von Max Bauer), Bd. 1. München 1911.
- SPAMER Adolf, Romanusbüchlein. Historisch - philologischer Kommentar zu einem deutschen Zauberbuch, Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin, Veröffentlichungen des Instituts für deutsche Volkskunde, Bd. 17. Berlin 1958.
- SPRENGER Jakob / INSTITORIS Heinrich, Der Hexenhammer –Malleus Maleficarum– (Aus dem Lateinischen übertragen und eingeleitet von J. W. R. Schmidt), DTV Nr. 2162, 6. Aufl. München 1987.
- ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ Γ. Κ., «Ἐξορκισμοὶ καὶ μαγικοὶ κατάδεσμοὶ ἐκ κρητικῶν χειρογράφων», Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου 3-4 (1941-1942), σ. 60-76.
- ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ Γ. Κ., Ὁ ἀριθμὸς τεσσαράκοντα παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς καὶ νεωτέροις Ἑλλήσι. Ἐν Ἀθήναις 1939.
- STEMPLINGER Eduard, Antiker Aberglaube in modernen Ausstrahlungen, Das Erbe der Alten. Schriften über Wesen und Wirkung der Antike, zweite Reihe, Heft VII. (hrsg. von Otto Immisch). Leipzig 1922.
- THOMASIIUS Christian, Vom Laster der Zauberei – De crimine magiae – (hrsg. von Rolf Lieberwirth, DTV Nr. 2170). München 1986.
- THOMPSON Reginald Campbell, Semitic Magic, its origins and developpment, Luzac's Oriental Religions Series, Vol. III. London 1908.

- TOMBOLINI Lucia, «Besessene und Dämonisierte», Das Buch vom Teufel. Geschichte, Kult, Erscheinungsformen, von A. Crispino / F. Giovannini / M. Zatterin (aus dem Italienischen übersetzt von Werner Raith). Frankfurt a.M. 1987, σ. 67-82.
- ΤΣΑΓΓΑΛΑΣ Κωνσταντῖνος Δ., Τὸ ἀνακάλημα νεκρῶν καὶ ζωντανῶν στὰ νεοελληνικά ὑδρομαντικά καὶ κατοπτρομαντικά ἔθιμα, Διδ. διατριβή. Γιάννενα 1977.
- ΤΣΑΓΓΑΛΑΣ Κωνσταντῖνος Δ., «Λαογραφική συμβολή στὴν ψυχολογική ἐρμηνεία ὀρισμένων ὑδρομαντικῶν καὶ κατοπτρομαντικῶν ἐθίμων, Ἐθνογραφικά, τ. 2. Ναύπλιο 1979-80, σ. 11-22.
- ΤΣΑΓΓΑΛΑΣ Κωνσταντῖνος Δ., «Μία ἀνέκδοτη συνταγή «ὑδρομαντείας» τοῦ 15ου αἰῶνα», Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν Κύπρου, τ. XII. Λευκωσία 1983, σ. 129-147.
- ΤΣΑΓΓΑΛΑΣ Κωνσταντῖνος Δ., Λαογραφία – Λαϊκὴ Λατρεία, Μέρος Β: Ἡ Μαγεία. Γιάννενα 1986.
- ΤΣΑΓΓΑΛΑΣ Κωνσταντῖνος Δ., «Μαντικές καὶ μαγικές – πνευματιστικές πράξεις στὴ Λευκάδα», Δωδώνη τ. ΙΣΤ, 1 (1987), (Ἀφιέρωμα στὸν καθηγητὴ Στέφανο Ι. Παπαδόπουλο), σ. 165-191.
- WAELE F. J. M. de, The magic staff or rod in graeco-italian antiquity. Gent 1927.
- WAELE F. J. M. de, «Zauberstab», Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie (hrsg. von W. H. Roscher), Bd. VI (1965), στ. 542-559.
- WEISER-AALL L., «Hexe», HDA, Bd. III (1930-31), στ. 1827-1920.
- WICKERT, «Licum», RE, Bd. XIII (1926), στ. 505-507.
- WOLTERS Paul, «Faden und Knoten als Amulett», ARW, Bd. 8 (1904), Beiheft, σ. 1-22.
- WUTTKE Adolf, Der deutsche Volksaberglaube der Gegenwart, 2. völlig neu bearbeitete Auflage. Berlin 1869.
- WYSS Karl, «Die Milch im Kultus der Griechen und Römer», RGVV, Bd. XV, 2. Gießen 1914.
- ZATTERIN Marco, «Der Teufel auf die Leinwand. Das Teufels-Kino», Das Buch vom Teufel (hrsg. von A. M. Crispino / F. Giovannini / M. Zatterin), aus dem italienischen übersetzt von W. Raith. Frankfurt 1987, σ. 169-184.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΛΕΞΕΩΝ

[Σ' αὐτὸν τὸν Πίνακα περιλαμβάνονται οἱ λέξεις τοῦ κειμένου ποὺ κατὰ τὴν ἀποψή μας παρουσιάζουν γλωσσικὸ ἐνδιαφέρον (ἐλληνικὲς σπάνιες ἢ μὲ σπάνια σημασία, ξένες, ἀκατανόητες κλπ.). Σὲ ὅποιες λέξεις θεωρήσαμε ὅτι χρειάζεται ἐπεξήγηση, αὐτὴ παρατίθεται, ἐφόσον μπορέσαμε νὰ ἐντοπίσουμε τὸ ἀκριβὲς νόημα ποὺ ἔχει μέσα στὸ κείμενο. Στὴν προσπάθεια αὐτὴ πολύτιμη βοήθεια μᾶς πρόσφεραν ἡ φίλη Ἑλευθερία Γιακουμάκη, διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῶν Νεοελληνικῶν Διαλέκτων καὶ Ἰδιωμάτων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, καὶ ὁ φίλος γλωσσολόγος Κώστας Καραποτόσογλου, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμε θερμὰ. Οἱ λέξεις τῶν ὁποίων δὲν ἐντοπίσθηκε ἡ σημασία παρατίθενται χωρὶς ἐξήγηση ἀλλὰ μὲ ἀστερίσκο. Γιὰ ὅλες τὶς λέξεις γίνεται συνήθως μία μόνο ἀναφορά].

ἄβλαβος: ἀβλαβής, 301.19	ἀλαλάζω 82.28
ἄβρεχος: ἄβροχος, 209.11	ἀλάργος 189.18
ἀγαθοδεύω: ὀδηγῶ στὸν σωστὸ δρόμο, εὐοδῶνω, 229.21	ἀλαφρόστοιχος: ἐλαφρόστοιχος: ὄνειρο-παρμένος, νεραϊδοπαρμένος, ποὺ βλέπει τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα, 115.24
ἀγαπίζω: κάνω εἰρήνη, συμφιλιώνομαι, 173.3	*ἀλαχά 143.4
*ἀγέλκιουρσού: 182.18	ἄλειμμα, τὸ 310.29
ἀγέννητον (χαρτί, δέρμα ἄ.): περγαμηνὴ ἀπὸ ἀγέννητο ἔμβρυο ζώου, 66.11	ἄλλοτρόπιος: ἐπίθετο τοῦ Ἡλίου, 140.14
ἀγιέτι, τό: μαγικὴ πράξη ἢ ἐπωδὴ, 31.35	ἄμανάτιον, τό: ἐνέχυρο, 101.15
ἀγουροβότανον / ἀγορ-, τό: βοτάνι τῆς Ἀφροδίτης, 300.6	ἄμάραντον, τό: βότανο, 313.2
ἀγριοειδής: μὲ ἄγρια ὄψη, 100.9	ἄμιαντος: ἄμωμος, ἄγνός, 93.33
ἀγροικῶ: αἰσθάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι, 65.12	ἄμίλητο νερὸ 116.5
* ἄδεσμα, τὸ 186.29	ἄμολάω: ἀφήνω, 300.29
ἀδιαφαγία, ἡ: ἀδηφαγία, 100.34	ἄμπερι, τό: ἄμπεργις, τὸ φυτὸ ἄμπεριά, 187.1
ἀδιάφατος: ἀδιάβατος, 140.17	ἄμποδεμένος 56.9
ἀδικοῦμαι: νικίεμαι σὲ δίκη, 300.23	ἄμποδένω: δένω σεξουαλικά, καθιστῶ σεξουαλικά ἀνίκανο, 59.26
ἄέτ, τό: ἀγιέτι, 29.5	ἀναγής: καθαρός, 100.4
αἵματώδης: γεμᾶτος αἵματα, 302.6	ἀναθεματῶ: ἀναθεματίζω, 96.33
ἀκαταύγαστος 306.28	ἀναξασμός: ἀνασασμός, ἀνάσα, 194.5
ἀκνικός: βοτάνη τοῦ Ἄρη, 297.12	ἀνέβλαπτα: ἀβλαβῶς, 196.13
ἀκολουθῶ: ἐξακολουθῶ, 181.8	ἀνεμοκοιλίασμα, τό: μετεωρισμὸς ἐντέρου, 144.3
ἀκρώρεια, ἡ: κορυφογραμμὴ, 140.29	ἀντεροξύσματα, τά: βλεννοειδὲς ἔκκριμα τοῦ ἐντέρου, 144.2
ἀλάδανον, τό: λάβδανο, 150.20	

- άνώφλιο, τό, 296.9
 άορατότης, ή: άφανότητα, 64.30· 65.4 et 11
 άπλεος: άπλετος, 98.31
 άποθεώ: θεοποιώ, 100.21
 άποπέφτω: πέφτω άπό κάπου, 289.35
 άποσώ/άποσώνω: τελειώνω, 61.29
 άπότολμος: παράτολμος, 302.6
 άποχωρίζω: άποχωρίζομαι, 209.26
 άπυρον (θειον ά.) άπύρι=θειάφι 225.19
 άριστολογία, ή 144.3
 άριστολόχιον, τό 149.25
 άρμουσες, οί: άρμοί 48, 13
 *άρωμαϊκός 225.6
 άσημόσκατα, τά: άσημόσκουτα, σερβίτσιο
     άπό άσημικά 186.36
 *άσιλπέντι, τό 187.1
 άσμουδιάς, ό: όνομα δαίμονος, 181.20
 άσπρον, τό: νόμισμα, 121.4
 άστερικόν, τό: άστερισμός, άστρο, 97.21
 άστροθέασις, ή: παρατήρηση τών άστρον,
     293.17
 άστρονομίζομαι: παρατηρῶ τά άστρα,
     318.25
 άσύντυχον, τό (νερόν): άμίλητο νερό, 117.7
 άτζαίπ: παράξενος, 42.14
 άτζέμικον, τό (κάλεσμα ά.): περσικόν, δαι-
     μονικόν, 198.21
 άτλίδες, οί: καβαλάρηδες, 183.24
 άτσάλη, ή: μουτζούρα, 149.22
 αύθεντεύω: έξουσιάζω, 290.33
 αύτότολμος: τολμηρός, 307.22
 άφανότης, ή: άορασία, 187.40
 άφνου: αίφνης, 317.7
 άφόριος: άχρησιμοποίητος, 116.4
 άφορος: άφόρετος, 152.21
 άφορῶμαι: ύποπτεύομαι, 295.27
 άφριστικός: πού προκαλεί άφρούς, 100.33
 βαράκι, τό: λεπτά φύλλα χρυσοῦ ή ψευδό-
     χρυσου, 114.20
 βερτζίν, τό: βερζί, κοκκινάδι για χείλια,
     126.13
 βεύκι, τό: ξόρκι, 29.2
 βευκος, ό: βεύκι, 116.21
 βίος, ό: θησαυρός, περιουσία, χρήματα,
     209.26
 βίσσαλον, τό: τουβλο, 68.26
 βλαττίον, τό: ύφασμα μεταξωτό πορφυρό,
     298.34
 βλέπω: προσέχω, 171.6
 βολίμι: μολύβι, 169.7
 βουλήση: βουλιάξη 64.1
 βουλλωτήριον, τό: δαχτυλίδι με σφραγι-
     δόλιθο ή γράμματα πού χρησιμοποι-
     είται ως σφραγίδα, 74.35
 βραδινα, ή: βραδιά, 261.6
 βροντοειδής: με όψη κερανοῦ, βροντε-
     ρός, 100.9
 βροτοειδής: ανθρώπινος, 103.11
 βροτοκτόνος 100.25
 βρυγμός, ό (όδόντων) 100.12
 γάθι, τό: κάδη, λεκανίτσα, 47.10
 *γάϊδα, ή 127.32
 γανωμένος: κασιτερωμένος, 63.37
 γαράφα, ή: καράφα, 258.19
 γαστέρα, ή: γάστρα, 186.35
 γαυριόομαι: κομπάζω 100.19
 γαύρωσις, ή: κομπασμός, 101.2
 *γειγία, ή: 150, 21
 γεμώζω 139.21
 γέμωσις, ή 219.2
 Γηών, ό: μυθικός ποταμός της Μεσοποτα-
     μίας, 221.10
 *γιανούρ 43.2
 γκιουλού, ή: Γελλώ, 185.1
 γλωσσόδεμα, τό, 305.16
 γοητεία, ή: μαγεία, 100.34
 γονυκλιτός: γονυκλινής, 79.27
 γονυκλιτῶς 95.17
 γούρια (αὐγά γ.): κλούβια, 314.8
 γουψος, ό: γύπας, 135.10
 γρηγορώτατος: επίθετο του Έρμη, 302.19
 γύπτος, ό: γύφτος, σιδεράς, 244.21
 δεκανός, ό 290.20
 δέμα, τό: δέσιμο, 56.16
 δένω: δύω, 113.24
 δερβίσης, ό 66.5
 δέσις, ή 304.27
 *δετόν 290.33
 διαβιβασμένος: περπατημένος, έμπειρος,
     306.6

- διαλεκτότατος: εὐφραδέστατος, 305.22
 διάργυρος, ὄ: ὑδράργυρος, 125.7
 διάφορον, τό: κέρδος, 289.4
 διεξοδικόν: φρ. εἰς δ. διάστημα: σὲ σύν-
 τομο διάστημα, 87.26
 διορθωμένα: σωστά, 318.6
 διπλάζω: διπλασιάζω, 289.33
 δίστομον, τό: ιδιότητα τοῦ πλανήτη Ζεῦ,
 127.24
 δόκιμος: ἀποτελεσματικός, 297.21
 *δορία, ἡ 46.5
 δορυφορικός 288.7
 δουλεία, ἡ: δουλειά, 304.14
 δροσοειδής: δροσᾶτος, 100.9
 δρῶμιξ, ὄ: δρώπαξ, ὑδρωπικός, 284.13
 δρωμπικιασμένος 284.13
 δυναστεύω: νικῶ, γίνομαι κύριος, 142.36
 δυσικός: τῆς δύσης, 116.5
 ἐγκρατεύομαι: δείχνω ἐγκράτεια, ἀπέχω,
 94.22
 ἑκατοντακέφαλος: βοτάνη τοῦ Κρόνου,
 300.20
 ἐλεοῦσα, ἡ: βοτάνη, 146.2
 ἔνθαμπος: πὺν θαμπώνει, ὀλόλαμπρος
 110.1
 ἐνθύμησις, ἡ: μνήμη, 67.25
 *ἐνστόμιον (ἐ. ψωμί) 145.5
 ἐνώνω: ἀνακατώνω, 310.10
 ἐνωτίζομαι: ἀκούω, 297.33
 ἐξάλφα, ἡ, 168.13
 ἐξοδιάζω: κηδεύω, 278.13
 ἐπαέριον: ἐναερίως, 73.3
 ἐπαριθμῶ: μετρῶ, 289.31
 ἐπιζυγώνω: βάζω ἐπάνω τὸν ζυγόν, 83.22
 ἐπικαλῶ: ἐπικαλοῦμαι, 189.31
 ἐπικελεύω: ἐπικαλοῦμαι, 189.30
 ἐπισκιρτάω: τραντάζω, συγκλονίζω, 287.9
 ἐπιχειρίζομαι: ἀρχίζω, καταπιάνομαι, ἐπι-
 χειρῶ, 288.15
 ἐργόχειρον, τό, 305.24
 ἐσμάς, ὄ: κείμενο ἐπωδῆς μὲ μαγικὸ περιε-
 χόμενο· φρ. τραβῶ ἐσμά: ἀπαγγέλλω
 ἕναν ἐσμά, 31.35
 ἐσωτερικά, τά: σπλάγχνα, 68.8
 *ἐτζίριλο 137.20
 εὐδία, ἡ: καλὴ ἔκβαση, 171.10
 εὐκαιρος: μάταιος, χωρὶς κέρδος, 289.23
 εὐριστικός 104.2
 εὐσκίοπτος: ἐπίθετο τοῦ Ἑρμῆ, 302.19
 εὐτυχος: τυχερός, 137.19
 εὐτυχοῦμαι: εὐτυχῶ, 296.19
 ἐφευρετής, ὄ 98.21
 ἐχθροπαθής 93.12
 ζάπτι: κατάκτηση, ἄλωση, σύλληψη· φρ.
 κάνω ζάπτι: χαλιναγωγῶ, κάνω τοῦ χε-
 ριοῦ μου, 183.28
 ζῆλος, ὄ: φθόνος, ζήλεια, 283.5
 ζουμός, ὄ 141.29
 ζοφώδης 100.11
 ζωαρχικός: πὺν δίνει ἀρχὴ στὴ ζωή, 297.37
 ζωμί, τὸ 134.11
 ἡλία, ἡ: πορεία τοῦ ἡλίου, 128.9
 ἡλιόσκοπος, ὄ: ἡλιοτρόπιο, 126.10
 ἡμερόδρομος 140.14
 ἡμεροφέγγω 306.28
 θέλημα, τό: ὄρεξη· φρ. κάνω τὸ θέλημά
 μου: ἱκανοποιοῦμαι σεξουαλικά, 68.10
 θεορκίζω: ὀρκίζω, 74.6
 θερμασία, ἡ: θερμὴ, πυρετός, 274.8
 θεωρῶ: κοιτάζω, 74.36
 ἰουπλημάτιο, τό: συμπλημέ, 149.39
 ἰτζινλήδες, οἱ: ἀπόστολοι 153.3
 κάθι, τό: κάτι, δίπλα, 40.9
 καζάντησις, ἡ: κέρδος, 124.14
 καθερνῶ: ἐπιλέγω, 188.9
 καθητή, ἡ 169.7
 καλαγένιον, τό: κασσίτερος, 120.10
 καλάγι, τὸ 284.13
 καλαγκάθι, τό: καλακάνθη, 134.3
 καλαμηθρός, ὄ: ἀγριόδυοσμος, 123.10
 καλαμητά, ἡ: εἶδος φυτοῦ, 123.11
 καλεμίски, τό: σύνθετη ρυτίνη, 108.12
 καλόρου: χρῶμα, 67.16
 *καμψακή, ἡ 107.29
 *καμψακίς, ἡ 114.10
 καναγοῦργες, ἡ: καναβουργιά, 221.3
 κάπνισμα, τὸ 70.18
 κάρρα, ἡ: κεφάλι, 188.32

- καράγκουλούκ: στύρακας 168.9
καρπίζω: κάνω να καρπίσει, 306.37
κασνί, τό: είδος ρυτίνης από τή Συρία, χαλ-
βάνη, 168.8
καταλαλία, ή: κακή φήμη, δυσφήμιση,
178.11
καταλαχοῦ: τυχαῖα, 288.2
καταλλαγή, ή: εἰρήνευση, 103.2
κατατρέχομαι: κατατρέχομαι 143.2
κατεβασία, ή: κατάβαση 260.2
κάτι, τό: ή δίπλα, 152.30
κατσιβέλα, ή: γύφτισσα, 183.14
καφολήν: ἴσως φακιόλι, 118.24
κάχρι, τό: λύπη, στενοχώρια, βάσανο,
παράπονο, ἔχθρα, μῖσος, 31.35
κελερμενί, τό: κόκκινη σκόνη ἀργιλοῦχος,
151.13
κημιά, ή: χημεία, 194.4
κιασές, ό: κεσές 116.9
κιβούρι, τό: μνήμα, 69.32
κιβωτίς, ή: μικρό κιβώτιο, 103.9
κιουλάφχι, τό: σκοῦφος, 191.35
*κιουλμουσού: σύρμα κ., 158.9
κοκκινόγλωσσον, τό 225.26
κονεύω: διανυκτερεύω, 30.20
*κοντόφτενον, τό 278.13
κοργιόζικος: περίεργος, παράξενος, 183.14
κορώνω: ἀνάβω 183.35
κουβανῶ: κουβαλῶ 177.6
κουκλώνω: κουκουλώνω, 169.1
κουλαούζης, ό: ὀδηγός, πού δείχνει τό
δρόμο, 157.7
κούρτα, ή: στάνη 215.5
*κράτημα, τό 127.26
κρίσιμον, τό: δίκη 178.11
κρίσις, ή: δικαστήριον, 171.15
κριτήριον, τό: δικαστήριον, 158.4
κρυπτόν, τό: μυστικό 157.18
κρυπτός: κρυμμένος, 69.12
κτιστικός: τοῦ κτίστη, 101.14
κυττάριον, τό: πλακοῦς, τό ὕστερον τῆς
γέννας, 124.7, 227.7
λαβένι, τό: είδος βοτάνου, 184.33
λάδανον τό: λάβδανο, 123.11
λαμπηδόνα, ή: βοτάνη τοῦ Ἡλίου, 295.29·
ή βοτανική, 140.2
λαμπηδόνος, ό: λαμπηδόνα 140.19
λεγένη, ή: λεκάνη, 118.22
λεγένι, τό: λεκανάκι, 118.20
λεκανίκι, τό: μικρή λεκάνη, 191.35
λεπτινός: λεπτός, μεμβρανώδης, 120.10
λογισμός, ό: μυαλό, νοῦς, 67.24
λοιμική, ή: πανούκλα, 274.7
λουναρία, ή: βοτάνη τῆς Σελήνης, 225.13
λοχευτή: ήμέρα λ.: ήμέρα πού περιμένεις,
127.26
λυποσία, ή: λύπη, 100.34
μαβής: μενεξελής, βαθυγάλαζος, 279.9
μαγγριπλήδες, οἱ: ἄραβες τοῦ Μάγκρεμπ,
192.31
μαῖιστωρ, ό: διδάσκαλος μαγείας, 259.14
μάλι, τό: θησαυρός, 282.2
μανδραγούρα, ή 300.26
μάργαρον, τό: μαργαριτάρι, 307.4
μάστορας, ό: μάγος, 219.18
μαυροπλίτικος: μέ μαύρη ὄπλη = διάβολος,
διαβολικός, σατανικός, 63.9, 66.1, 67.1
μαχός, ό: ἀντίπαλος, 61.9
*μέγυλον, τό 142.24
*μεῖταταροῦμ/μεηνταταροῦμ 190.15
μελα<ν>τούριον, τό: ὀπός ή σκόνη δρυός,
149.25
*μελετήριον, τό 315.9
μελκάνη, ή: είδος μαγικοῦ ξύλου, 157.13
μερτζάνι, τό: κοράλλι, 146.28
μερτικά, τά: οἱ μοῖρες, 187.11
μεσάζομαι: φτάνω στή μέση, 63.31
μέσσασμα, τό: φτάσιμο στή μέση, 63.31
μεσινός: μεσαῖος, 69.19
μιλέτι, τό: στρατός, λαός, 153.10
μολυσμός, ό: μόλυνση, 209.9
μονόφλογα: μέ ἓνα μόνο κερί, 159.13
μορτζής: μαῦρος, διάβολος, 67.9
μουραφέτι, τό: ἐργαλεῖο, 183.18
μουσδρακλήδες, οἱ: πού φέρουν ἀκόντιο,
183.24
μπάλος, ό: πάλος, παλούκι, 183.23
μπουχούρι, τό: σκόνη λιβανιοῦ 190.27

- μυρνεύω: ὁσμίζομαι, 165.14
 μυρνίζω: μυρνεύω, 165.12
 νάζι, τὸ 46.26
 νεκρομαντεία, ἡ 188.33
 νέφαλα, τά: σύννεφα, 180.20
 νηστικάτα 237.5
 *νιαζάπι 46.20
 νιέτι, τό: μουσικός σκοπός (Τραπεζοῦντα),
 43.12 καὶ 20, 44.11
 νικοβότανον, τὸ 144.14
 *νούλα, ἡ 127.21
 νταβέτι, τό: κάλεσμα, 191.21
 ντιβάνι, τό: φρ. κάνω ντιβάνι: κάνω συμ-
 βούλιο, 193.13
 νυκτικός: τῆς νύχτας, νυχτερινός, 128.33
 νυκτίλαλος: πὺ λαλεῖ τὴ νύχτα, 100.6
 ξανάστρεφα: ἀνάποδα, 314.9
 ξυλοβάλαμον, τὸ 151.2
 *ξυλογίδιον, τὸ 127.30
 ὀδός, ὁ: ὄντας, 67.6
 ὀδός, ἡ: ταξίδι, 296.15
 οὐτοτρόπως 240.6
 *Οκτάνομος, ὁ: διδάσκαλος τῶν πνευ-
 μάτων, 83.12
 ὀλιστός, ὁ: ὄλισθος, 103.7
 *ὄνταγατζή: 187.1
 Ὀουπσολάνος=ὁ ἔξω ἀπὸ ὄω=διάβολος
 (ὁ ἐλαύνων ἐκ τῶν ἔξω), 87.22
 οὐρανικός: οὐράνιος, 301.27
 οὐράνιος, ἡ, 195.9, 197.34
 οὐρίον: κλούβιο, 144.3
 ὀφιομίμητος 287.2
 ὄχθρια, ἡ: ἔχθρα, 31.35
 παιδευτήριον, τό: 177.9
 πάλαμος, ὁ: βάλαμο, 139.29
 παμφαέστατος 140.15
 παναφόρητος 141.7
 πανικόν: ἀπὸ πανί, 94.11
 παντάναξ, ὁ 112.7
 παντεπίσκοπος 112.7
 παντουργός 363.1
 παρακλήσι, τό: παρεκκλήσι, 207.11
 παραλάλημα, τό: τρέλα, 223.6
 παρμένος: τρελός, 161.18
 πάτημα, τό: βῆμα, 46.3
 πεντάγωνον, τό: πεντάλφα, 94.27
 πεντασιτής: βοτάνη τοῦ Ἄρη, 297.12
 πενταύριον, τό: βοτάνη, 144.24
 πεντοδάκτυλος: βοτάνη τοῦ Ἑρμῆ, 298.14
 *πέπος 39.23
 περιβατός 146.37
 περιθάλπτω 99.37
 περινηστεία, ἡ: σύναξη, 130.6, 151.17
 περίσσευμα, τὸ 67.17
 περιστεριώνα, ἡ 224.10
 περουζές, ὁ: πολύτιμη πέτρα, κάλαϊς,
 186.37
 πεσμελέ: μετάνοια 139.18
 πιγώνα, ἡ: παιωνία, παπαρούνα, 143.27
 πιγώνια 126.18
 πιωνία 146.13
 πιουνιάς, ἡ: βοτάνη τοῦ Κρόνου, 300.20
 πλακοειδής: ἴσιος, 133.5
 πλάκωμα, τὸ 178.11
 πλατομαντίλα, ἡ: βοτάνη τοῦ Ἄρη, 141.21
 *πλυνοξύνω 137.16
 ποτίζω: βουτάω, ἐμβαπτίζω, 30.24
 ππούρτζι=μπούρτζι: πόλη, καὶ εἶδος θά-
 μνου, 36.13
 πραγματεία, ἡ: ἐμπόριο, 296.15
 προσκαλεστής, ὁ 91.35
 πρωτόγεννη: πὺ γεννάει γιὰ πρώτη φο-
 ρά, 183.31
 πυρίμορφος 129.13
 πυροστία, ἡ 279.15
 *πώλεον 290.32
 ρεβέντι, τό: ραβέντι, γλυκόριζα ἢ ρου-
 μπάρμπαρο, 226.14
 σαματατέλι, τό: χορδὴ πὺ κάνει θόρυβο,
 117.5
 σάνταλον, τό: σανταλόξυλο, 123.11
 σαντιριόν, τό: βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης, 300.6
 σαντόριον, τό: βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης, 146.2
 σαντούριον, τό: βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης,
 127.2
 σαντρόχι, τό: σαντράχη, ἡ, ὑδράργυρος,
 225.18
 σάρα, ἡ: σαράκι, φθίση, 153.4

- σαρίγκος: είδος κεριού, 225.10
σαρίτικος: ξανθός, 114.18
σερνικοβότανο, τὸ 145.30
σιντζαπίγ: σκίουρος, 117.9
σιντζίμι, τό: σκοινί, σπάγγος, 183.19
σκονδροχίν, τό: φυτό, 127.4
σκυλίτζιν, τό: λουλούδι σκυλάκι, 127.5
σουλμάν: ἀλοιφή, 126.17
σουλουμά: ἀλοιφή, σουλουμάς, 226.11
σουμπεκέ: τουμπεκί, ψιλὸς καπνός, 183.10
σπαθώδης: μὲ σχῆμα σπαθιοῦ, 287.13
σπαρκασία, ἡ: φυτό, 135.13
στάγκινον: ἀπὸ στάϊ, ἀπὸ κασσίτερο, 120.12
στάϊ, τό: στάγκος, κασσίτερος, 120.12
στερεώνω: καθορίζω, 94.17
στραγάλια, τά: ἀστράγαλοι, 308.3
στρουθολομανία, ἡ: ἐπιδειξιμανία, 100.36
στύραξ, ὁ 108.14
σύγαβον, τό: σύλλαβος, είδος φυτοῦ, 127.19
συκαμινέα, ἡ 282.12
συλλαβικῶς: συλλαβιστά, 75.21
συμπερασμός, ὁ 83.19
συνθλάω: συνθλίβω, 99.28
σύντυχα (σ. ὀνόματα) 128.19
σύντυχοι (σ. καὶ δαίμονες) 128.18
συριανικόν: ἀπὸ τῆ Συρία, 190.31
συρτός: πὺ ἔχει συρθεῖ, 287.12
σύστατος: ἐπίθετο τοῦ Ἑρμῆ, 305.25
σφαλίζομαι: κλείνομαι σπίτι, 139.15
σώζομαι: τελειώνω, 292.20
σώνω: τελειώνω, 196.4
σώτηρον, τό: βασίλευμα 129.4
ταβλάς, ὁ: τραπέζι, 186.33
ταζέτικον (τ. αὐτόν): φρέσκο, 136.6
ταχύ, τό: πρωῖ, 69.13
τειάφι, τό: θειάφι, 315.1
τελεσέμι/τελεσίμι, τό: δαίμων τῆς οἰκίας, 37.14· 43.6
τελώνια, τὰ 183.7
τέχνη, ἡ: μαγεία, 316.6
τεχνίτης, ὁ: μάγος, 188.33
τζεβαῖρι, τό: πολύτιμος λίθος, κόσμημα, 186.37
τζεχρί, τό: κεχρί, 244.20
τζιρέκι, τό: τὸ 1/4, μονάδα μετρήσεως, 136.6
τιναγμός, ὁ: 93.15
τουβάς, ὁ: εὐχή, 32.14
τούλκιουρσοῦν, τό: 182.35
τραβῶ: λέγω, ἀπαγγέλλω, 184.23
τραφώδης: μὲ τάφρους, μὲ χαντάκια, 81.15
τρεμουντάνικος: τῆς τραμουντάνας, 120.15
τσανάκι, τό: πῆλινο δοχεῖο, σκεῦος φαγητοῦ, 116.4
τσαούσης, ὁ: ἀρχηγός, λοχαγός, 115.7
τσαντίρι, τό: σκηνή, 193.9
τσαρσί, τό: δρόμος, ἐμπορικὸ κέντρο, ἀγορά, 160.8
τσατάλι, τό: διχάλα, 133.4
τσαταλωτός: διχαλωτός, μὲ δύο κλώνους, 133.4
τσουκνί, τό: μασούρι, μπάλα μαλλί, 127.31
ὑγιαρχῶν 262.6
*ὑεπος, ὁ 224.14
ὑλα, ἡ: κατακάθι, 225.10
ὑπενάντιος, ὁ: σατανᾶς, 320.28
*ὑπενταφή: φρ. ἐν ὑπενταφῆ, 152.2
ὑπεράπειρος 323.1
ὑπεράρχιος 301.9
ὑποκλίνω: ὑποτάσσω, 308.9
ὑποκομίζω: ἀποκομίζω, 56.7
ὑποληψία, ἡ: ἐπιληψία, 142.28
ὑσᾶς: ἐσᾶς, 83.27
φανητιασμός, ὁ: φαντασία, 73.27
φαρφουρένιος: πορσελάνινος, 200.11
φαρφουρήν κιασέ: κιασέ ἀπὸ πορσελάνη, 191.5
φίστουλα, ἡ: φιστουλόχορτο, Mercurialis annua, 135.13
Φισών, ὁ: μυθικὸς ποταμὸς τῆς Μεσοποταμίας, 227.6
φονέοντα: νὰ κοκκινίζουν, 197.34
φούμισμα, τό: ἔπαινος, φήμη, 258.37
φρετούρι, τό: τσιγαρόχαρτο, 314.3
φροκαλίζω: σκουπίζω, σαρώνω, 197.15
φυλακτάρι, τό: φυλαχτό, 159.22
φυλακτήριον, τό: φυλαχτό, 49.26
φωτερός: φωτεινός, 113.1
χαλβάνη, ἡ: ρυτίνη φυτοῦ τῆς Συρίας, 108.14

χαλδώνη, ή: χαλβάνη 143.35

χανές, ό: κλάσμα, τετράγωνο, 30.19

χαριτώνω: χαρίζω, 301.23

χαρτάλι, τό: τάφος, 40.20

χάσις, ή 73.16

χασμώνομαι: χασμουριέμαι, 287.10

Χιντίον, τό: Ίνδικόν 193.11

χιντλίδες, οί: Ίνδοί 182.6

χολερικός 87.26

χολίτζι, τό: φυτό, 225.19

*χουντάμης, ό 30.3

χοτζακή, ή: καυγάς, 192.25

χουσμεκιάρης, ό: ύπηρέτης, δοϋλος, 192.5

*χρυσογραμμία, ή 226.2

χρονιακός: χρονικός, 306.29

χρυσάκανθος: βοτάνη του Ζεϋ, 299.22

ψίδι, τό: πάνω μέρος του παπουτσιου, 30.5

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α. Στο κείμενο

- Ἄγγελοι τοῦ ἡμερονυκτίου 50-55, 76-77. 24-27 καὶ 1-37, 308-309
Ἑορκισμοὶ τῶν ἀγγέλων 129-130. 26-31 καὶ 1-20, 305-308
Ἀλφάβητοι τῶν ἀγγέλων 229-234
- Ἀλλαγὴ γνώμης ἀνθρώπου 211.30-35
- Ἀλόγου πόνος 221.9-15
- Ἄνοιγμα στοιχειωμένης πόρτας 252-253
- Ἀστρονομία 130-132, 147.17-24 - 148.1-5, 291
- Ἀτεκνία-Στειρότητα 280.12-15
- Γιὰ ἀπελευθέρωση φυλακισμένου 278.1-3
- Γιὰ νὰ ἀνοίξει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου 272.5-11
- Γιὰ νὰ γίνει κάποιος ἀόρατος 64.31-33 – 65, 188
- Γιὰ τὴν καλὴ τύχη κοπέλας 277
- Γιὰ τὸ κακὸ συναπάντημα 273
- Γυναικῶν φανταστικῶν ἔλευση 258.12-41 – 259.1-12
- Δαίμονες τοῦ ἡμερονυκτίου 50-55
- Δακτυλίδι τῆς τέχνης 138.10-32 – 139, 186-187, 286
- Δέρμα φιδιοῦ 171-172
- Ἐξουδετέρωση μαγικῶν πράξεων 310.16-21
- Εὔρεση θησαυροῦ 69-70, 25-40 καὶ 1-14, 101.9-37 – 108.1-4, 132-133, 180.1-15, 193-194, 210.4-7, 251.6-13, 261-262, 309-310
- Εὐχῆς 74.10-19, 321
- Ἄσθενειῶν 151-154, 170-171
- Σεληνιασμοῦ 154.6-11 - 157, 159-160, 235.2-7, 244.14-33, 260.7-15, 265-267
- Πανούκλας 168, 2746.7-9 – 275
- Ἐπαγγελματικῆς ἐπιτυχίας 169-170
- Δαιμονισμένων 203-205
- Πονοκεφάλου 2591.31-34 – 260, 280

Πόνου στο γόνατο 278.4-6

Ύδρωπικίας 284-285

Εὐχῆς τῶν ἡμερῶν 140-147

Ζώδια 46-47.30-34 καὶ 1-8, 287-288

Φύση τῶν ζωδίων 55.14-27

Ἐνέργειες τῶν ζωδίων 55-56, 57-61

Ἐπίδραση στὰ ταξίδια 61-62, 23-38 καὶ 1-10, 288-289

Ἡμέρες καὶ ὥρες τῶν ζωδίων 63.15-32

Σελήνη καὶ ζώδια 289.30-37

Ἡλιος καὶ ζώδια 290

Θυμιάματα καὶ καπνίσματα 78.3-17

Θυσία ζώου 49-50, 1-6

Κονδύλι τῆς τέχνης 36-37.28-36 καὶ 1-6, 136.16-28, 220, 285

Μαγικὸ ξύλο 157-158

Μαγικοὶ κύκλοι 75-76.33-37 καὶ 1-23, 77-78.38-39 καὶ 1-2, 94-95, 201.5-7

Μαγνητισμὸς ἀνθρώπου 234.5-7, 237.11-19 – 244.1-12

Μαχαιρί τῆς τέχνης 219.16-20 – 220.1-4, 285.8-15

Μελάνι τῆς τέχνης 136.5-15

Νεκρομαντεία 188.31-35 – 189.1-15

Ξόρκια

Πὰ ἀγάπη 29.1-16, 30.1-31, 30-31.34-36 καὶ 1-20, 31.21-27, 33.4-15, 33-36.16-38 καὶ 1-12, 34.14-20, 36.9-11, 37.9-16, 38.1-6, 38. 8-16, 45.1-9, 46-48, 67.15-39 – 68.1-24, 165-168, 310-311.1-2, 314.26-30, 314.1-7, 317.1-4, 318-319

Πὰ ἀϋπνίες 39.7-8, 40-41.5-22 καὶ 1-2

Πὰ ἐγκυμοσύνη 162-163, 164-165.1-9

Πὰ ἐπιστροφή ξενιτεμένων 39.1-5, 39.11-15, 68.26-30, 185.16-20 – 186, 279, 280

Πὰ νὰ ἀλλάξει ἡ γνώμη ἀνθρώπων 45.30-34, 46.1-29

Πὰ νὰ βρεθεῖ κλέφτης 45.10-18, 315.4-7

Πὰ νὰ δεθεῖ ἡ γλῶσσα τῶν ἐχθρῶν 44.9-37, 311.18-24, 313.1-3, 316.8

Πὰ νὰ δεθοῦν ἀνδρόγυνα 45.20-27, 319.24-35 – 320.1-3

Πὰ νὰ δεθοῦν λύκοι 49-49, 21-29 καὶ 1-5

Πὰ νὰ δεθοῦν οἱ ἐχθροὶ 48.5-20, 170-173, 176.1-7, 223.4-7, 264

Πὰ νὰ καταστραφεῖ ἄνθρωπος 41.4-20, 42-44, 276-277, 314, 315.11-17, 316.10-11

Πὰ νὰ μὴν πέφτουν τὰ λουλούδια τῶν δένδρων 42.1-5

Πὰ σκλάβο ποὺ δραπέτευσε 39.18-26, 40.1-4

Πὰ ὑπερίσχυση σὲ δίκες καὶ αἰτήματα 173-175, 284, 312.1-4, 313, 317

Πὰ χωρισμὸ ζευγαριῶν 31-34.28 – 33 καὶ 1-20, 32.21-22, 32.25-38, 163

Πὰ νὰ ἀρρωστήσουν οἱ ἐχθροὶ 175.11-17, 312.5-8

Πὰ νὰ γλιτώσει κάποιος τὴ φυλακὴ 176.8-9

Γιὰ νὰ καταστραφεῖ τὸ σπίτι ἐχθροῦ 176.13-16
 Γιὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦν κακὰ πνεύματα ἀπὸ τὸ σπίτι 180.16-25 – 181, 201-202
 Γιὰ τὰ πρόβατα 215-217
 Γιὰ τὰ ταξίδια 264-265
 Γιὰ νὰ σὲ φοβοῦνται 278.1-8, 279
 Γιὰ νὰ ἀποκοιμήσεις ἀνθρώπους 278.9-14
 Γιὰ νὰ μὴν φοβᾶσαι 279
 Γιὰ νὰ τρελαθεῖ ἄνθρωπος 285.1-6

Ὅνειρα μαντικά 311

Πίνακας Σολομώντος 206-210

Πλανῆτες 57.1-17

Βοτανικὴ τῶν πλανητῶν 140-147, 295-303
 Εὐχὲς τῶν πλανητῶν 35-36.4-35 καὶ 1-7, 49.8-36, 74.20-36, 108-115, 262-263, 296.35-36 – 308
 Ἡμέρες καὶ ὥρες τῶν πλανητῶν 63.5-13, 290-292, 308
 Θυμιάματα τῶν πλανητῶν 36.12-25, 122-126, 150-151, 224-225
 Καλέσματα τῶν πνευμάτων καὶ τῶν πλανητῶν 115.22-24 – 122, 197-201.1-3
 Μαγικὲς ιδιότητες τῶν πλανητῶν 127-129
 Μελάνια τῶν πλανητῶν 126-127, 8-25 καὶ 1-22, 134-135, 149-150.20-38 καὶ 1-9, 225-226
 Ὁφιομίμητος ἀστὴρ 62-63, 287-288
 Συμφωνία πλανητῶν καὶ ζωδίων 57.19-23, 292-295
 Σφραγίδες τῶν πλανητῶν 122-126, 135-136, 227-228
 Ὄνόματα πλανητῶν 148-149
 Ἀλφάβητοι τῶν πλανητῶν 228.6-22 - 229

Πνεύματα:

Καλέσματα πνευμάτων (ὄρκισμοὶ) 63-64.1-21, 66-67.3-13 καὶ 1-14, 71-74, 75.1-20, 80-83, 93-94, 182-185, 190-193, 196.10-31
 Ἀπόλυση τῶν πνευμάτων 96-101.1-8, 196-197.33-39 καὶ 1-11
 Κάλεσμα γιὰ τὴν στερέωση βασιλιᾶ 194-196
 Καλέσματα Νεραϊδῶν 64.22-29
 Καλέσματα πνευμάτων κατὰ ἡμέρα (μελετήματα καὶ ὄρκισμοὶ) 84-93
 Μαγικὲς πράξεις γιὰ τὴν ἀγωγή δαιμόνων 70.16-22, 79-80
 Σφραγίδες τῶν πνευμάτων 160-162
 Ὑποταγὴ πνευμάτων 69.1-22, 317-318

Προετοιμασία μαγικῆς πράξης 259.13-29, 320.15-30

Στολὴ μάγου 78-79.18-26 καὶ 1-2, 93.25-30

Σφραγίδα Σολομώντος 158.7-11 – 159.1-6, 211.3-5 – 212, 217-218, 223, 245-248, 249, 250, 251, 254-258.1-11, 267-270

Σφραγίδες μαγικὲς (βοῦλες) 177, 179, 213-215, 235-236, 248-251, 252, 263-264, 276, 281-284, 309, 322-323

Ταξίδια μαγικά 189.16-35

Ύπνος 220.34-37 – 221.1-8

Φυλακτήριο 180, 219.1-15, 221.16-21 – 222, 237.4-9, 270-272, 274

Φυλακτήριο προφήτου Δανιήλ 279

Φυλακτήριο αγίου Γεωργίου 280

Φυλακτήριο Μωϋσέως και Άαρων 281

Χαρτί αγέννητο 137-138, 286

Χρημάτων πολλαπλασιασμός 220.12-32

Β. Στά σχόλια

Άβγό: 336-337

Άγγελοι: 344, 355, 363, 397, 412, 413

Άγιασμός: 357

Άγιασμός Θεοφανείων: 376, 378

Άγιοι: Θεόδωροι 338 / Ίωάννης ο Θεολόγος 392-393 / Προκόπιος 366 / Νικόλαος 366

Άγιοκέρι: 413

Αίμα: 345, 349, 350, 379, 392, 402, 404

Άλάτι: 327-328, 389

Άλχημεία: 361-362

Άμάραντος: 414

Άναίμακτες προσφορές: 348

Άνακάλημα δαιμόνων: 376

Άνακάλημα νεκρού: 353

Άνακάλημα ξενιτεμένων: 391

Άναλογική μαγεία: 346, 413

Άνατολή: 371-372, 415

Άνηθος: 370

Άνοιγμα ούρανοῦ: 371

Άνταγωνισμός ἀγγέλων και δαιμόνων: 397

Άντιστροφή φυσικῶν ὄρων: 378

Άπόλυση δαιμόνων: 354, 364, 369, 370

Άπόλυση πλανητῶν: 370

Άπόλυση πνευμάτων: 360

Άπομόνωση: 380-381, 397

Άποχή ἐρωτική: 348

Άραβες: 389

Άράπηδες: 350

Άρης: 381, 411, 413

Άριθμοί: ἑπτὰ 325 / δώδεκα 326 / ἑννέα 327 / ἑβδομήντα 330 / τρία 335 / σαράντα 378

Άριθμομαγεία: 336

Άριθμομαντεία: 326

Άριστοτέλης: 406

Άρκούδα: 350

Άσθένειες: 360

Άσθένειες δερματικές: 404

Άσμοδαῖος: 368

Άσταρώθ: 368

Άστερισμοί: 410

Άστρα: 377, 414

Άστραπή: 372

Άστρολογία: 345, 346, 383, 409, 410

Άστρολογικές προβλέψεις: 409

Άστρολογική μαγεία: 370, 383

Άστρομαντεία: 326, 346

Άφροδίτη: 382, 406, 411, 412

Βαάλ: 369

Βάπτισμα: 365

Βασιλείς τῶν δαιμόνων: 394

Βασιλικός: 375-376

Βασκανία: 403

Βεελζεβούλ: 365, 398

Βιαιοθάνατοι: 376-377, 403

Βιβλιομαντεία: 341

Βλαστός: 405

Βότανα: 381, 382, 383, 410, 411

- Βοῦλες: 405
 Βροντές: 362
 Βρυκόλακες: 403
 Βωμός: 350, 391
 Γάτα: 389
 Γῆ: 379, 385
 Γλωσσικά στοιχεία ἀκατανόητα: 331
 Γλωσσοφαγία: 403
 Δαίμονες: 344-345, 353-354, 355, 363, 374, 375, 395, 396, 399, 406
 Δαίμονες ζωόμορφοι: 394
 Δαίμονες θηλυκοί: 390, 398
 Δαίμονες θηριόμορφοι: 397
 Δαιμόνια μεσημβρινά: 399-400
 Δαιμόνων ἀγωγή: 414
 Δακτυλίδι μαγικό: 347, 380, 406
 Δακτυλίδι τοῦ Σολομῶντα: 385
 Δαυλοί: 343
 Δάφνη: 374, 397
 Δεκανός: 409
 Δένδρα: 341
 Δέρμα: 386, 387
 Δέσμευση: 402-403
 Δέσμευση δαιμόνων: 388, 390
 Διάβασμα μαγικό: 332-333
 Διάβολος: 367
 Δίας: 381-382, 383, 411
 Διασκελισμός: 386
 Δράκοι: 350
 Δράκων: 367, 399
 Δύση: 371-372
 Ἐκκλησιαστικά κείμενα: 352, 354-355, 360, 371, 384
 Ἐλάφι: 385
 Ἐλιά: 374-375
 Ἐμμηνος ρύση: 385
 Ἐνδύματα: 338
 Ἐξάλφα: 387
 Ἐξαναγκασμός πνευμάτων: 358-359
 Ἐξορκισμοί: 362, 363, 364, 366, 381, 396, 410, 411, 412
 Ἐπαφή με δαίμονες: 354
 Ἐπιληψία: 375, 404
 Ἐπωδές: 325-326, 327, 329, 344, 355, 359, 384, 385, 406, 413
 Ἐρμῆς: 349, 381, 411
 Εὐχές: 381
 Ἐωσφόρος: 365
 Ζυμάρι: 332
 Ζώδια: 340, 345, 409
 Ἡλιόδωρος: 394
 Ἡλιος: 372, 377, 410
 Ἡμέρες: Σάββατο 363 / Τρίτη 328, 363
 Ἡρεμία: 391
 Ἡχοι: 359
 Θάψιμο μαγικῶν: 401
 Θειάφι: 347
 Θεουργία: 356-357
 Θησαυροί: 366, 367, 379, 388, 401
 Θόρυβοι: 362
 Θυμιάματα: 331, 335-336, 339-340, 357, 361, 388, 402, 403
 Θυσία: 367-368, 380, 409
 Ἱερατική στολή: 357
 Ἱερέας: 389
 Καθαριότητα: 391, 392, 406
 Καθαρότητα σώματος καὶ ἐνδυμάτων: 352
 Καθρέπτης: 392
 Καθρέπτης μαγικός: 369
 Καλάμι: 408
 Καλαντολόγια: 409
 Καλέσματα προφητῶν: 372
 Καλή τῶν Ὁρέων: 374
 Καναβουργία: 402
 Καπνίσματα: 335, 340, 353, 370, 404
 Καρποί: καρύδια 325 / τζίτζυφα 327
 Καρφιά: 405
 Κατάδεσμοι: 331-332, 344, 400-401
 Κατάδεσμοι νεονύμφων: 407
 Καταπότια: 334, 384
 Κατέβασμα τῆς σελήνης: 343-344
 Κατοπτρομαντεία: 346-347, 370
 Κάψιμο: 337, 351
 Κέρατα: 385
 Κερί: 348
 Κλειδαριές: 344
 Κλειδομαντεία: 378-379

- Κλέφτες: 405
 Κλήμα: 373-374, 376
 Κολασμός μάγου: 399
 Κόμποι: 329-330, 338
 Κομπολόγι: 389
 Κομποσχοίνοι: 389
 Κονδύλι μαγικό: 336, 379
 Κοπριά: 347
 Κότα μαύρη: 377
 Κουδούνια: 353
 Κουκιά: 339, 341
 Κουκουβάγια: 348
 Κρόκος: 351, 362
 Κρόνος: 383, 411
 Κρυφολειτουργία: 400
 Κυμαμαντεία: 341, 387
 Κύκλοι μαγικοί: 333, 339, 353, 356, 357, 364, 368-369
 Κύνωψ: 392-393
 Κυπαρίσσι: 398
 Κυπριανός: 378
 Λάδι: 338, 348
 Λαμπάδες: 390
 Λειτουργία Ἁγίου Πνεύματος: 358
 Λεκανομαντεία: 394-395
 Λέξεις μαγικές: 337, 368
 Λεχῶνες: 384
 Λέων ὁ Σοφός: 369
 Λιβάνι: 371
 Λογότυπος μαγικός: 394
 Λύκος: 349-350
 Λύση μαγικῶν: 334
 Μάγια: 338-339, 363
 Μαγικά ἐγχειρίδια: 355
 Μαγικοί πάπυροι: 351, 360, 362
 Μανδραγόρας: 382
 Μαστίχα: 361
 Μάτια γαλάζια: 372
 Μάτιασμα: 407
 Μαχαίρι: 384-385
 Μαχαίρι μαγικό: 350-351, 379-380, 407
 Μαχαίρι μαυρομάνικο: 402, 407, 408
 Μεδούλι: 349-350
 Μελάνι μαγικό: 377, 379
 Μελάνια πλανητῶν: 344, 383
 Μέλι: 348-349
 Μεμβράνη: 363
 Μετακινήσεις ὑπερφυσικές: 393-394
 Μέταλλα: 375
 Μήλα: 342, 414
 Μιχαήλ ἀρχάγγελος: 360
 Μόλυβδος: 363
 Μόσχος: 351
 Μυαλό: 349-350
 Μυρμήγκια: 387
 Μυστικότητα: 386
 Νεκροί: 342, 379, 384
 Νεκροκεφαλή: 349
 Νεκρομαντεία: 392
 Νεράϊδες: 347-348, 362
 Νερό: 408, 414
 Νήμα: 340, 406
 Νηστεία: 351, 352, 388
 Νόμισμα: 375
 Νυφίτσα: 349
 Νύχια: 376
 Νύχτα: 340
 Νυχτερίδα: 349, 386-387
 Ξενιτεμένοι: 351-352
 Ξίφος: 358
 Ξόρκια: 384
 Ξύλο καρυδιᾶς: 353
 Ὁμοίωμα ἀνθρώπου: 330-331, 411
 Ὁμοίωμα γυναίκας: 390-391
 Ὄνειρα μαντικά: 342, 404
 Ὄνειρομαντεία: 413
 Ὄνόματα δαιμόνων: 396, 397, 398
 Ὄρκοι: 353-354
 Ὄστα ἀνθρώπινα: 342
 Οὔρα: 341, 395-396
 Παιδί: 373
 Παιδιῶν ἀπόκτηση: 408
 Πανὶ βαμβακερό: 400
 Πανὶ κόκκινο: 406
 Πανὶ χρωματιστό: 373
 Παρθενία: 338, 373
 Πάτημα: 414
 Πεντάλφα: 356, 387

- Περίαιπα: 333-334, 339, 384, 388
 Περιστέρι: 350
 Πετεινός μαῦρος: 377
 Πέτρα: 384
 Πηγάδι: 354, 398-399, 414
 Πιπέρι: 328
 Πλανήτες: 335, 412-413
 Πνεύματα: 347, 352, 357, 359-360, 361, 394
 Πνεύματα θηριόμορφα: 359, 361, 362
 Πόρτα: 405
 Πουκάμισο: 342, 353
 Πρόγνωση: 386
 Προσευχές: 352, 391
 Πυθαγόρας: 403
 Πυθαγόρειοι: 403-404
 Ραβδομαντεία: 379
 Ράντισμα: 392
 Ροδόσταμο: 351
 Σαβῶθ: 367
 Σαρκική ἔνωση τελετουργική: 391-392
 Σατανᾶς: 365
 Σατύριον: 382
 Σελήνη: 343, 369, 371, 412
 Σεληνοδρόμια: 345-346
 Σίβυλλα: 398
 Σίδηρος: 336, 408
 Σιτάρι: 332
 Σιωπή τελετουργική: 340, 380-381
 Σκορπιός: 399
 Σκύλοι: 349, 362
 Σολομών: 364, 400
 Σολομωνικές: 359, 362, 363, 368, 369, 374, 402, 403, 407
 Σπέρμα: 336
 Σταυρός: 356, 365, 369
 Στάχτη: 336
 Στειρότητα: 386
 Στοιχειά: 350, 367, 379, 401
 Στολή μαγική: 358
 Συνταγές μαγικές: 387-388, 396, 415
 Συρία: 394
 Σφραγίδα Σολομώντος: 373
 Σφραγίδες μαγικές: 364-365, 405, 407, 414
 Τάγματα ἀγγέλων: 368
 Τετραγράμματον: 364
 Τέφρα: 387
 Τρίστρατο: 393
 Τρίχες: 329
 Ὑδράργυρος: 387
 Ὑδρομαντεία: 395
 Φίδι: 387, 393
 Φλεβοτομία: 392
 Φραγκοχιώτικα: 414-415
 Φροῦτα: 350
 Φυλακτά: 373, 387-388, 401, 405
 Φύσημα: 329-330, 386
 Φωτιά: 327, 337, 363, 407
 Χαλδαῖοι: 366-367
 Χαρακτήρες τῶν πλανητῶν: 370-371
 Χάρος: 374
 Χαρτί ἀγέννητο: 350, 380
 Χελώνα: 402
 Χελώνια: 387
 Χρώματα: κίτρινο 372-373 / κόκκινο 373, 380 / ἄσπρο 374 / μαῦρο 343
 Χῶμα: 407
 Ψωμί: 332

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΕΙΟΣ ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ
ΤΩΝ ΜΑΝΟΛΗ ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ -
ΜΑΝΟΛΗ ΒΑΡΒΟΥΝΗ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΟΥ 2006
ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
«ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΕΥΑΓ. ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.»
ΛΕΟΝΤΙΟΥ 9 - ΑΘΗΝΑ

